

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ἅπαντα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κατὰ Ματθαῖον.

Κατὰ Μάρκον.

Κατὰ Λουκᾶν.

Κατὰ Ἰωάννην.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Nouum IESV Christi D.N.
Testamentum.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

*Carl Gottlob Keyserling,
Dietrich 1775*

Βασιλεὺς τ' ἀγαθὸν καὶ περὶ τ' αἰχμητῶν.

LVTETIAE.

Ex officina Roberti Stephani typographi Regii, Regiis typis.

M. D. L.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1922-23

Volume 1, No. 1

January

1922

ΡΩΒΕΡΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ο ΤΟΥ ΒΑΣΙ-

λέως τυπογράφος, τοῖς πρὸς τὰ ἱερὰ γράμματα ἀπουδάξοις, χαίρει.

Τὴν γάρ τ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δξαγήκη, ἥτις ἐκ τῶν πνευματοφόρων ἀνδρῶν
Γλώτῃ γέγραπται, παλαιά τοις ἐκκαδέκα ἀντιγράφοις ὡς οἶον τε ἡν ὀπιμυδέστατα ἀντι-
παρὰβόλοντες, καὶ ἐν μικρῷ χρόνῳ, ὡς περ τι ἐλχιδίδιον, τοῖς τῷ βασιλέως λεωτοῖς χαρ-
κῆροι τυπωσάντες, πρὸς ὑμῖν, ὡ φιλόθεοι, ἐξεδόκαμεν· νῦν δὲ, δούτιται καὶ τρίτῳ ἀν-
τιβολῶν τ' αὐτῶν ποιησάμενοι, ἐπὶ δὲ καὶ ὅσα ἐν τοῖς τετυπωμένοις ἢ γεγραμμένοις βιβλίοις
βιβλίοις, ἀπὸ παλαιῶν χρόνων βραχὺ ὅν πρὸς τὴν ἀντιγραφὴν ἐκ ἡδυνήθη, ταῦτα ἐμπεραθεῖτε
καὶ ὁπότεν ὁ βιβλίου περσώοντες, ἢ δὲ μέσῳ πρὸς ἐμβαλόντες, καὶ τοῖς τῷ βασιλέως μεγάλοις
γράμμασι τυπωσάντες, πάλιν ὑμῖν περσφάρομεν. ἔχει δὲ ἐπὶ τούτοις, πρὸς τοὺς μὲν τὰς
ἀναφορὰς γραφὰς, ὡς ὁ ἐκάστη ὀπιμυδὴς ἀριθμὸς τὰ τ' βιβλίων ὀνόματα σημαίνει ἐν οἷς
γέγραπται. οὕτω γὰρ ἐδόξετ' ἡμῶν ἐκεῖνα περσφάρομεν, ἵνα ἢ τὸ μὲν, πρὸς τοὺς, τὸ δὲ, δούτε-
ρον, ὡς ἐξ ἡς μέγεθός τε καὶ τῷ ἐκκαδέκατον. τὸ δὲ α' βιβλίων ἐστὶ τὸ ἐν Σπυρία ποτὲ τυπωθῆναι
κατὰ τὴν ἀντιγραφὰν τ' ἀρχαιοτάτων καὶ ἀκριβεστάτων, ὅπως τοῖς ἡμετέροις καὶ πολλὰ συμ-
φωνοῦν βιβλίοις. τὸ δὲ β' ἐστὶ τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀντιβληθῆναι φίλων. τὸ γ'
γ', δ', ε', ς', ζ', η', ι', ιε', τὰ ἐκ τῆς τῷ χρόνῳ ἡμῶν βασιλέως Εὐρίχου μεγαλοπρε-
πείτης βιβλιοθήκης ληφθέντα ἀντιγραφεῖς ἐστὶ. τὰ δὲ λοιπὰ, ἐκεῖνα ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιῶν
ἐν σὺνθεσίσει. τὰς δὲ τούτων ἀναφορὰς ἐσημειώσαμεθα γραφὰς, τοῖς Εὐραίων μι-
νησάμενοι βιβλίοις, οἱ ταῦτα ἐν τῇ παλαιᾷ ἀναθήκῃ φατεροῖς εἰσι ποιήσαντες. ἐκεῖνοι
μὲν γὰρ μὲν τὸ κατὰ τὴν ἀπὸ τ' Βαβυλωνίας τὸ λαὸν τ' Θεοῦ, τὰ ἱερὰ τῆς παλαιᾶς ἀνα-
θήκης συγγραμματα ἀντιπαρσφάρομεν, καὶ ἐν ἐκείνοις ἀναφορὰς πρὸς τὴν ἡ-
μέτερον ἢ κεραίας τινὰς ἐνέοντες, ταῦτα ὀπιμυδῶς ἐσημειώσαντες, ὡς ἐπὶ καὶ νῦν τὰ ἐκ
τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων τυπωθέντα βιβλία μὲν τυρῆ. Οὐ μὲν οὖν ἐστὶ τὴν ἐν τοῖς πα-
λαιῶν βιβλίοις περὶ ἡλθόντων καφάρων διαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐσώθη Εὐραϊκοῖς ἀ-
ριθμοῖς ἐσημειώσαμεθα· ἐπὶ δὲ καὶ ἡ αὐτὰ πρὸς τὴν ἐν τῷ μὲν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀναγγελίῶν καὶ μέρος ἐν
ἐκάστη σελίδι ἡμῶν ἢ κατὰ τὴν τ' ὀπιμυδῆς, ἐμπεραθεῖν ἐκείνης αὐτῇ περσφάρομεν. ἐξω-
θεν γὰρ αὐτὰ τὰ καφάρια, ὡς περ ἐκ τῶν Λατίνων διήλυν, Εὐραϊκοῖς ὁμοίως ἀριθμοῖς ἐση-
μήσαμεν. ἵνα γὰρ μή τις τόπον ἵνα ζητῇ, συμπερσφάρομεν δι' ὅλην τὴν καφάρια, αὐτὰ τὰ μὲν βρα-
χυτέρως εἰς τέσσαρα μέρη, τὰ δὲ μακρότερος εἰς ἐπὶ διείλεμεν. Πρὸς δὲ τούτοις ἅπανσι, καὶ
ὅσοις βιβλίοις καὶ ὅλιον τ' καὶ ἡμῶν δξαγήκη ἢ ἀντιβληθῆναι καὶ συμφωνοῦντας, ἢ ἵνα
πρὸς ἐξήγησιν ἀλλήλων περὶ ἔχοντες ἀφέλῃαι τόποις, γεδὸν ἡ πρὸς τὴν περσφάρομεν.
τὰ δὲ ἐκ τ' παλαιᾶς ληφθείσας ἀναθήκης μὲν τυρῆας καὶ αὐτὰς περσφάρομεν. Οὐδέτε
τοῖς Εὐραϊκοῖς τ' Καφάρως περὶ ἡμῶν καμόντας, ἀλλὰ καὶ τούτοις, τοῖς Εὐραϊκοῖς ἐν τούτῳ μα-
λιστα χαρίζομεν, ἐτυπώσαμεν. Ἀξίον δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ τῶν εἰχῶν τ' ἀριθμὸν ἡγη-
σάμεθα, ὅτι ἐν πᾶσι γεδὸν τοῖς ἀντιγράφοις βιβλίοις, ἐκείνου τῶν ἀναγγελίων τὰ τέλη, ὁ
μοίως δὲ καὶ ἐκείνης ὀπιμυδῆς περσφάρομεν. ὅτι καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν τῶν ἐξωθεν ἰδεῖν ἐστὶ συγγρα-
φῶν. Ταῦτα μὲν οὕτως ἐστὶν, ὡς περ ὑμῖν ὡ φιλόθεοι, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκδοσὶ περὶ ἡμῶν, πρὸς
τοῦτο μόνον ἀπουδάσαντες, καὶ τούτου τοχασάμενοι μόνου, τὸ μείζονα ὑμῖν ταύτης τ' βιβλίου
ἐμποιῶσαι ἔρωτα, ἵνα ἢ γέγραπται ἐκ τῶν περσφάρομεν ἀνδρῶν διαλέκτων, ἡδέως ἅμα
καὶ ὠφελίμως ἀναγινώσκαι διωκηθῆτε. ἀπολαύετε οὖν τῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας φιλοπονίας
ἀγαθῶν. ἡμεῖς δὲ πρὸς τὰ πρὸς τὸν ἱουδαίου τῶν φιλοσόφου καὶ μὲν τυρῆς τὸ ἀπὸ τῶν
δε πρὸς τὴν συγγραμματα.

Εὐρώατε.

ROBERTVS STEPHANVS TYPOGRAPHVS
Regius, Sacrarum literarum studiosis S.

Superioribus diebus, Christiane lector, Nouum Domini nostri IESV CHRISTI Testamentum, qua, dictante Spiritu sancto, scriptum fuit lingua, cum vetustissimis sedecim scriptis exemplaribus quanta maxima potuimus cura & diligentia collatum, minore forma, minutioribusque Regiis characteribus tibi excudimus. Idem nunc, iterum & tertio cum iisdem collatum, maioribus vero etiam Regiis typis excusum tibi offerimus: iis praefixis, (nequid desyderes) insertisve, aut in calce positis, quae usquam in scriptis aut excusis leguntur codicibus: quae omnia, angusta alterius forma capere non potuerat. Ad haec, in margine interiori varias codicum lectiones addidimus: quarum unicuique, numeri Graeci nota subiuncta est, quae nomen exemplaris, unde sumpta est, indicet: aut exemplarium nomina, quum plures sunt numeri. Iis namque placuit, primo, secundo, ad sextumdecimum usque, nomina imponere: ut primo, Complutensem editionem intelligas, quae olim ad antiquissima exemplaria fuit excusa: cui certe cum nostris mirus erat in plurimis consensus. Secundo, exemplar vetustissimum, in Italia ab amicis collatum. Tertio, quarto, quinto, sexto, septimo, octauo, decimo & quintodecimo, ea quae ex bibliotheca Regis habuimus. Caetera sunt ea quae vndique corrogare licuit. Cuius quidem vetustiorum codicum collationis, doctissimos Hebraeorum authores habemus: quos post reductum est Babylonia populum Dei, quum sacros Veteris testamenti libros discrepare verbis aliquando, aut apicibus etiam comperissent, diuersam in margine lectionem adnotasse restatur hodie libri ad exemplaria scripta excusi. Capitum praeterea iuxta Graecos diuisionem, in interiori margine numeris Graecis notauimus, quibus respondent in Euangelis *κεφαλαια* in superiore & inferiore paginarum parte: in Epistolis vero, ipsa *κεφαλαια* singulis Epistolis praefixa. Latinorum autem capita numeris & ipsa Graecis in margine exteriori significauimus: ipsosque Latinos sequuti, breuiora capita in quatuor, longiora in septem partes distribuimus: literis alphabeticis maiusculis partes illas in eodem margine signantes. vbi etiam & Latinorum more notauimus locum vel ex Euangelista aliquo, vel ex Apostolicis scriptis, qui cum praesenti loco aut idem sit prorsus, aut non parum absimilis: aut qui certe cum ipso collatus, lucem aliquam afferre posse videatur: adiecta litera maiuscula quae capitis eam partem indicet in qua quaeque locus ille debeat. Locos ex Veteri testamento aut ad verbum, aut eodem sensu citatos, magna cura signauimus. Nec tamen omisimus Eusebii Caesariensis canones, sed iis quoque in interiori margine locum dedimus, ut Graecis etiam satisficeret. Sed ne numerum quidem *σχις*, praesertim quum is in nostris prope omnibus codicibus inueniretur, in calce cuiusque Euangelii & Epistolae. quam rationem recensendi *σχις*, & apud nonnullos prophanos scriptores videre est. Haec vero omnia, ut te alacriorem ad sacrosancti Noui testamenti Seruatoris nostri Dei lectionem redderemus, nobis esse suscepta existimato. Nostris igitur vtere & fruire laboribus, dum ad tandiu desyderata Iustini philosophi & Martyris accingimur opera. Vale.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝ-
ΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Υ-
ΠΟΜΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ΕΓὼ μὲν ἡμᾶς μηδὲ διδάσκω ὅτι ἀπὸ τῆς γραμμᾶται βοηθείας,
ἀλλ' οὕτω βίον πρὸ ἐχέσθαι καθαρόν, ὡς τῷ πνύματι πλεονέ-
χων ἀπὸ βιβλίων ἡγεσθαι ταῖς ἡμετέρας ψυχαῖς, καὶ κατὰ
τὸ αὐτὰ διὰ μέγατος, οὕτω τῆς καρδίας τῆς ἡμετέρας διὰ
πνύματος ἐκτελεσθῆναι. ὅτι δὲ αὐτὸν διεκρουσάμεθα ὅτι
χάρις, φέρε καὶ ὅτι δὲ πλεονέχων ἀποσώμεθα πλοιοῦ. ἐπεὶ ὅτι
ὁ πλεονέχων ἀμεινον, καὶ δι' ὧν εἶπε καὶ δι' ὧν ἐποίησεν, ἐδήλω-
σεν ὁ Θεός. καὶ γὰρ τὰς Νῶε, καὶ τὸν Αβραάμ καὶ τοῖς ἐσθνοῖς
τοῖς ἐκείνου, καὶ τὰς Ἰωὴ καὶ τὸν Μωϋσῆ οὐ διὰ γραμμᾶται
διελέγετο, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἐμῶν, καθαράν βίαν αὐτῶν πλεονέχων. ὅτι δὲ εἰς αὐτοὺς τῆς
κακίας συνέπεσε τὸν πνύματι ἀπὸς τῆς Εβραίων ὁ δῆμος, ἀνακρίτως λοιπὸν γραμμᾶται καὶ
πλάκας, καὶ ἡ δὲ αὐτῶν ἀπομνήσις, καὶ τοῦτο εἶπε ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ ἀγίῳ μόνον, ἀλλ' αὐ-
τὸ καὶ ἐν τῇ κατὰ συμβαλεῖσιν τῆς αὐτοῦ. ὅτι δὲ γὰρ τοῖς ἀποστόλοις ἐδόκεν ἡ γραμμᾶται ὁ Θεός, ἀλλ'
ἀπὸ γραμμᾶται, πλεονέχων πνύματος ἐπηγείλατο δώσθαι χάρις. ἐκεῖνος γὰρ ἡμᾶς ἀναμνή-
σας, φησὶ, πρῶτα καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι τοῦτο πολὺ ἀμεινον ἔστιν, ἀκούσας δὲ τοῦ πλεονέχου τῆς φησὶ
διαθήκης ὑμῶν διαθήκην κατὰ, διδοὺς νόμους μου εἰς διαθήκας αὐτῶν, καὶ ὅτι καρδίας γραμ-
μᾶται αὐτοῖς, καὶ ἔσονται πρῶτες διδασκαλοὶ Θεοῦ. καὶ ὁ Παῦλος δὲ αὐτὸν ἐν δὲ πνύματι πλεονέ-
χων, ἐλεγε εἰληφέναι νόμον εἰς πλάξιν λίθινας, ἀλλ' ἐν πλάξιν καρδίας ἀρ-
κήσις. ὅτι δὲ τῷ χρόνῳ πλεονέχων ἐξώκειλας, οἱ μὲν δογματῶν ἔνεχον, οἱ δὲ βίου καὶ ἔ-
πων, ἐδέχοντο πάλιν τῆς ἀπὸ τῆς γραμμᾶται ἀπομνήσις. ἐννόησεν οὖν ἡλικὸν ὅτι κακόν,
τοῖς ὅτις ὁφείλοντο εἶναι καθαροὺς ὡς μηδὲ διδάσκω γραμμᾶται, ἀλλ' ἀπὸ βιβλίων παρ-
εχόν τῆς καρδίας τὰς πνύματι, ὅτι δὲ πλεονέχων ἀποσώμεθα ἐκείνῳ, καὶ κατέστη αὐτὸς εἰς τὴν
αὐτῶν χρεία, μηδὲ τὰς δὲ πλεονέχων πάλιν κεχεῖται φαρμάκῳ εἰς δέον. εἰ γὰρ ἔκνημα ὁ
γραμμᾶται διδασκαλίας, καὶ μὴ πλεονέχων πνύματος ἐπιστάσασθαι χάρει, σκόπησεν ἡλικὸν
κατηγρεία, ὅτι μηδὲ μὴ πλεονέχων βοήθειαν αὐτὸν ἐδέχθη καρδίας, ἀλλ' ὡς εἶκῃ καὶ μὴ πλεονέχων
κατὰ τῆς γραμμᾶται ἀποσώμεθα, καὶ μείζονα ἐπιστάσασθαι πλεονέχων. ὅτι δὲ ἵνα μὴ γῆ-
ται, πλεονέχων μὴ ἀκρίβειας τοῖς γεγραμμένοις, καὶ μὴ πλεονέχων πλεονέχων ὁ παλαιός ἐδόθη νό-
μος, πλεονέχων δὲ ἡ κατὰ διαθήκην. πλεονέχων ὁ νόμος ἐκεῖνος ἐδόθη τότε, καὶ πότε καὶ πότε μὴ ὅτι τῆς
Αἰγυπτίων ἐλεθερὸν ὅτι δὲ ἐρήμου, ἐν τῇ ὅτι Σινᾷ, καὶ τοῦ καρποῦ καὶ τῷ πλεονέχων ἀπὸ
τῶν ὅτις, σάλπιγξ, ἡχῆς, βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἡρομαθῶν, τῷ Μωϋσέως εἰς αὐτὸν εἰσιόντος
ὅτι γνόφου. Ἐν τῇ κατὰ δὲ οὐχ οὕτως. οὐτε ἐν ἐρήμῳ, οὐτε ἐν ὅτι, οὐτε μὴ καρποῦ καὶ
σκότεις καὶ γνόφου καὶ θύλλης, ἀλλ' ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν οἰκίᾳ πρῶτων συνηθημένων, μὴ
πολλῆς τῆς ἡμερότητας πρῶτα ἐγίνετο. τοῖς μὲν γὰρ ἀποστόλοις καὶ δυσπρόσιτοις σωματικῆς
ἐδὲ φασαίας, ὅτι ἐρημίας, ὅτις, καρποῦ, σάλπιγξ, ἡχῆς, καὶ τῶν ἀγίων τοιούτων. τοῖς δὲ ὑ-
ψελότεροις καὶ κατὰ πλεονέχων καὶ τῷ σωματικῶν ἐννοίας ἀναβέβησιν, οὐδενὸς ἔστιν αὐτῶν χρεία.
εἰ δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἡχος ἐγίνετο, οὐ δὲ τοῖς ἀποστόλοις, ἀλλ' ἀπὸ τοῖς πρῶτοις Ἰουδαίοις, δι-
οῖς καὶ αὐτῶν πλεονέχων ὡφθησάν γλῶσσαι. εἰ γὰρ καὶ μὴ αὐτὸ ἐλεγον, ὅτι γλῶσσαι μεμετωμένοι
εἰσι, πολλῶν μᾶλλον, εἰ μηδὲν αὐτῶν εἶδον, αὐτὰ αὐτοὶ εἶπον. καὶ ὅτι μὲν τῇ παλαιᾷ Μωϋσέως

ΥΓΟΜΝΗΜΑ

ἀναβάτος, οὕτως ὁ Θεὸς κατέβη· ἀναῶθα ὅτι τῆς φύσεως τῇ ἡμετέρας εἰς τὸν οὐρανὸν, μᾶλ-
λον δὲ εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικὸν ἀνεερχείσθης, οὕτω τὸ πνεῦμα κρείττειν. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα
ἐλάτῃον, οὐκ αὖ μείζονα ἢ τὰ ἡμιόμματα καὶ θαυματότερα· καὶ γὰρ αἱ πλάκες αὐτῶν πολλῶν
βελτίους, καὶ τὰ κατορθώματα λαμπρότερα. οὐ γὰρ οὕτως ὅπως κατήσθην γήλας φέροντες
λιθίνας ἐπὶ τῇ γῆρᾳ οἱ ἀπόστολοι, κατὰ τὸν Μωϋσῆς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐν τῇ διανοίᾳ πεί-
φοντες, καὶ θυσανὸν τινα καὶ πηλὸν καὶ δογματῶν καὶ χρησμάτων καὶ πόρων τῇ ἀ-
γαθῶν διαβλύζοντες, οὕτω πᾶντα χρὸς πείσασθαι, βιβλία καὶ νόμοι δὲ τῆς χάριτος ἐμφυ-
χοί· οὕτω τοῖς τριτάτοις, οὕτω τοῖς πεντακισχίλοις, οὕτω τοῖς τῆς οἰκουμένης ἐπιστάταις τῶν
δύμοις, τῷ Θεῷ δὲ αὐτῆς ἐκείνων γλώττης τοῖς πρεσβυτέρους ἀπασὶ δὲ λαοῦ λαοῦ. ἀφ' οὗ
καὶ ὁ Ματθαῖος τῷ πνεύματι ἐμπλησθεὶς, ἐγραψεν ἅπαντα ἑξ ἑαυτοῦ, Ματθαῖος ὁ τελώνης.
οὐ γὰρ αἰσχυρόμητι καλῶν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τέχνης, οὐτε τοῦτον, οὐτε τοῖς ἀλλοῖς. τοῦτο γὰρ μάλι-
κα δείκνυσιν καὶ πᾶν τὸ πνεῦματος χάρις, καὶ πᾶν ἐκείνων ὅρε πᾶν. βίαν γὰρ δὲ αὐτῶν πᾶν
παραχρηματίας εἰκότως ἐκάλει· καὶ γὰρ καλῶς δυνάμεσιν, καὶ ἀμύθημάτων λύσιν, καὶ
δικαιοσύνην, καὶ ἀγιασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν, καὶ ὑπόθεσιν, καὶ κληρονομίαν τῇ οὐρανῶν, καὶ
συνέειπεν πρὸς τοὺς ἑνὶ τῷ Θεῷ πᾶσιν ἡλθεν ἀπαγγέλλων, τοῖς ἑσπερίοις, τοῖς ἀγνώμοσι, τοῖς ἐν
σχέτῃ καὶ ἡμετέροις. τί ποτ' οὕτως ἴσους ἡμῖν; Θεὸς ὅτι γῆς, ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, καὶ πᾶντα
αἰαμῆς, ἀγγέλοις σὺν ἐξόχῳ ἀνθρώποις, ἀνθρώποις τοῖς ἀγγέλοις ἐκινῶνται, καὶ τῶν ἀγγέλων
τῶν αὐτῶν δυνάμεις· καὶ ἡμετέροις ἴδεν τὸν χροῖον λυγρὰ πόλεμον, καὶ καταλαβὰς Θεοῦ πρὸς
πᾶν ἡμετέρας γενησόμενος φύσιν· ἀγγέλοις αἰσχυρόμηνον, δαίμονας δραπέτευσεν, τὰ
ἐν οὐρανῷ δεδεμένους, πρὸς ἀδελφὸν ἀναιρέμηνον, κατὰ τὴν ἡφαισιμένην, ἀμύθηται ἐκποδῶν γε-
νησόμενος, πλάττειν ἀπεληλασμένον, ἀνέστη ἐπὶ μελῶσιν, τῆς βίαν δὲ εἰς τὸν λόγον πᾶντα
χρὸς κατασφύραμενος ἐκ κομῶντα, πᾶν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ ἐπὶ τῆς γῆς πεφυτευμένον, μὴ
ἀδείας τὰς δυνάμεις ἐκείνας ἐμλουσας ἡμῖν, καὶ τῇ γῇ σὺν ἐξῶς ἀγγέλοις ἐπιχωρεῖσθαι,
καὶ πολλῶν ἑαυτῶν τῇ μνηστικῶν πᾶν ἐλπίδα οὐσῶν. δὲ τοῦτο βίαν ἀγγέλοις πᾶν ἰσορίας ἐκ-
λεσεν, ὡς ἔαγε ἀνὰ πᾶντα, ῥήματα μόνον ἐστὶ παραχρημάτων ἔρημα, οὐ γὰρ χρημάτων πεί-
σις, δυνάμεις μέγας, καὶ ὅρα καὶ δέξαι ἐκ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἀνὰ ὅσα πᾶν ἀνθρώποις ἀγα-
θὰ εἰς νομίζον. τὰ δὲ πᾶν τὰ ἀλλότῃ ἐπαγγελία, γινώσκων τε καὶ κυρίως βίαν ἀγγέλια αὐ-
καλοῖντο· οὐκ ὅτι βέβαια ἐκείνητα μόνον ἐστὶ ἀγαθὰ, καὶ ἑαυτῶν τὰ ἀξίως πᾶν ἡμετέρας,
ἀλλ' ὅτι καὶ μετ' ἐκείνης ἀπάσης ἡμῖν ἐδόθη. οὐδὲ γὰρ ποιήσμεντες ἐκ ἰδρώσμεντες, οὐ κα-
μύντες καὶ ἀλαμπωρήτες, ἀλλ' ἀγαπήσαντες πᾶν τῷ Θεῷ μόνον, ἡ ἀγαθὸν ἅπαντα ἐλά-
βομεν. καὶ τί δύνῃ, τοσούτων ὄντων τῶν μαθητῶν, δύο χεῖρας ἐκ τῶν ἀπεστέλων μόνον, καὶ δύο
ἐκ τῶν τοῦτοις ἀκρούων; ὁ μὲν γὰρ Πάβλος, ὁ δὲ Πέτρος μαθητὴς ὢν, μὴ Ἰωάννου καὶ
Ματθαίου τὰ βίαν ἀγγέλια ἐγραψεν. ὅτι οὐδὲν πρὸς φιλοτιμίας ἐποίησεν, ἀλλὰ πᾶντα πρὸς
χρείαν. ὅτι οὕτως ἔρχεται εἰς βίαν ἀγγελίας πᾶντα εἰπεῖν; ἔρχεται μὲν ἀλλὰ καὶ τέσσαρες οἱ χεῖ-
ρες ὡς μήτε καὶ τοῖς αὐτοῖς χερσίν, μήτε ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις, μήτε σὺν ἐλθόντες καὶ δια-
λεχθέντες ἀλλήλοις, εἴτα ὡς ἅπαντες ἀφ' ἑνὸς στόματος πᾶντα φησίν, μερίστη δὲ ἀληθείας ἀ-
πόδοξιν τοῦτο γὰρ καὶ μὲν τοῦτον σιωπῶν, φησὶ. πολλὰ γὰρ γὰρ διαφωνοῦντες ἐλέγχον-
ται. αὐτὸ μὲν οὕτως τοῦτο, μέγιστον δειγμὰ τῆς ἀληθείας ἐστὶν. εἰ γὰρ πᾶντα σιωπῶντες μὴ ἀκρι-
βεῖας, καὶ μέγιστον χερσίν, καὶ μέγιστον τόπου, ἐκ μέγιστον ῥημάτων αὐτῶν, οὐδὲν δὲ ἐπίστανται τὸ ἐξῆς,
ὅτι μὴ σιωπῶντες ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῖν ἀνθρώπων ἐγραψεν ἅπαντα ἑξ ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ εἰς τὸ
ἀπλότῃ τῇ τοσαύτῃ συμφωνίᾳ. νυνὶ δὲ καὶ ἡ δευτέρα ἐκ μικροῖς εἰς δὲ φωνία, πάσης
ἀπαλλάττει αὐτοῖς ἑαυτοῦ, καὶ λαμπρότης ἑαυτῶν τῷ τοῦ τῶν γραφμάτων ἀπολογί-
ται. εἰ δὲ πᾶν χαρᾷ ἢ τόπων δὲ φέρως ἀπὸ ἡμετέρας, τοῦτο οὐδὲν βλάπτει τὴν εἰρημότητα
ἀλλ' ἡμετέρας. ἐκ τούτων δὲ, ὡς αὐτὸς ὁ Θεὸς πᾶν ἔχει, πειρασόμεθα πεισθέντες ἀποδείξαι, ἐκείνο μὴ

ΠΕΡΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

τῶν εἰρημίων ἀξιοῦντες ὑμᾶς ᾤοντο, ὅτι ἐν τοῖς κεφαλαίοις καὶ συνεχοῦσι ἡμῶν ἢ
 ζώω καὶ τὸ κήρυγμα συλκροτοῦσιν, οὐδαμῶς τις αὐτῶν ὁμοῦ μικρὸν διαφωτιστὴς βύβλου
 ταῦτα. ἵνα ὅτε ταῦτα ὅτι, οἷον ὅτι ὁ Θεὸς ἀνδραποδιστὴς ἐγένετο, ὅτι θάυματα ἐποίησεν, ὅτι ἐσα-
 ρώθη, ὅτι ἐπάφη, ὅτι ἀνέστη, ὅτι ἀνῆλθεν, ὅτι μὴ κρινεῖ, ὅτι ἔδωκε ὁ Θεὸς τὴν ἐκείνου ἐκτελέσειν
 ἐκείνου τῇ παλαιᾷ νόμον εἰσπνεῖται, ὅτι ἦν, ὅτι μονογενὴς, ὅτι γνήσιος, ὅτι ἴης αὐτῆς οὐσίας ὅ-
 πατελ, καὶ ὅσα τοιαῦτα. καὶ γὰρ ταῦτα πολλὰ ἐκείνου οὐδὲν αὐτοῖς συμφωνίαν. εἰ ὅτε
 τοῖς θαύμασι μὴ πόρτες πόρτα εἶπον, ἀλλ' ὁ μὲν ταῦτα, ὁ δὲ ἐκεῖνα, τοῦτο σὲ μὴ θυροβείτω.
 εἴτε γὰρ εἰς πόρτα εἶπε, καὶ οὐδὲν ἡμῶν ὁ γὰρ λοιπὸν δεξιότης. εἴτε πόρτα ἐξηλασμένα καὶ
 κενὰ πρὸς ἀλλήλους ἐγραψον, ὅτι ἀν' ἐφάνη τῆς συμφωνίας ἐκείνου ἀποδείξει. ἀλλὰ τοῦτο καὶ
 κενὴ πόρτα διηλέθησαν, καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἰδίῳ τῇ λαβῇ εἶπεν, ἵνα μὴ τι περὶ αὐτοῦ
 εἴη, καὶ περὶ ῥήσιν ἀπλῶς, καὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ἀκριβῶς ἀποδείχεται τὴν βί-
 σθησαν ἡμῶν. ὁ μὲν οὖν Λουκᾶς καὶ τὴν αἰτίαν φησὶ, δι' ἡν ὅτι τὸ γράφειν ἔρχεται. ἵνα ἔχῃ
 γὰρ φησὶ, καὶ ὡς καὶ ἡμεῖς λόγων τὴν ἀσφάλειαν. τοῦτο, συνεχῶς ὑπομνηστέον, ὅτι
 τὴν ἀσφάλειαν ἔχῃ, καὶ ἐκ ἀσφαλείας λόγου. ὁ δὲ Ιωάννης, αὐτὸς μὲν εἰρήνην τῇ αἰτίᾳ. ὡς
 δὲ λόγος ἔχῃ ἀνῶν ἐκ πατέρων εἰς ἡμᾶς κατεβαί, οὐδὲ αὐτὸς ἀπλῶς ἐπὶ τὸ γράφειν
 ἠλθεν, ἀλλ' ὅτι τοῖς τριῶν ἢ ἀποδοῖν γένοιτο τῇ οἰκονομίας ἐκ διατελέσαι λόγῳ, καὶ τῇ
 τῆς θεότητος ἐκινδυνεύει ἀποσιωπᾶσαι δόγματα, τῇ Χριστοῦ κινήσεως αὐτὸν λοιπὸν,
 οὕτως ἠλθεν ὅτι τὴν διαφελικὴν συγγραφὴν. καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐκ αὐτῆς τῆς ἰσορίας, ἐκ
 τῇ διαφελίου περὶ οὐμίων. ἔδῃ γὰρ ὁμοίως τοῖς λοιποῖς κατεῖναι ἔρχεται, ἀλλ' ἀνῶν πρὸς
 ἑαυτὸν ἢ πείρετο, καὶ ἀλλὰ τοῦτο τὸ πρὸν βιβλίον συνετέλεσεν. ὅτι ἐν τοῖς περὶ οὐμίοις ὁ μόνος, δι-
 γὰρ καὶ ἀλλὰ πρὸς τῇ διαφελίου, τῇ ἄλλῃ ὅτι ὑψηλότερος. λέγεται ὅτι καὶ Ματθαῖος, τῇ
 ἐκ Ιουδαίων πιστευόντων περὶ λήθοντι αὐτῶν καὶ ὡς καλεσθέντων, ἑαυτὸν εἶπε ἀλλὰ ῥη-
 μάτων, ταῦτα ἀφῆναι ἀλλὰ γραμμάτων αὐτοῖς, καὶ τῇ ὡς Ἑβραίων φωνῇ συνετελεῖται τὸ δια-
 γνῶναι καὶ Μάρκος δὲ ἐκ Αἰγύπτου, τῇ μαθητῶν ὡς καλεσθέντων αὐτῶν, αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὁ μὲν Ματθαῖος, ἀπὸ Ἑβραίων γράφων, ὅτι ἐν πλείονι ἐζητήσῃ διῆξαι, ὅτι ἀπὸ Ἀ-
 βραάμ καὶ Δαβὶδ ἡμῶν. ὁ δὲ Λουκᾶς, ἀπὸ κενῆ πᾶσι ἀλλὰ λεγόμενος, ἀνῶν τῇ λόγον ἀ-
 νάγῃ, μέγιστος τῇ Ἀδὰμ περὶ αὐτῶν. ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀρχῇ. ὁ δὲ γὰρ οὕτως ἀνέπαυε
 τῇ Ιουδαίᾳ, ὡς τὸ μαθεῖν αὐτῶν, ὅτι ὅτι Ἀβραάμ καὶ Δαβὶδ ἐκείνου ἡμῶν ὁ Χριστός. ὁ δὲ οὐχ
 οὕτως, ἀλλ' ἐτέρῳ πλείονι μέγιστος περὶ αὐτῶν, ἐκ τῇ ὅτι τὴν γενεαλογίαν περὶ
 σι. τὴν δὲ συμφωνίαν αὐτῶν. ἐκ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἀποδείχεται ὅτι δὲ ἀλλὰ τῇ εἰρημεί-
 να, καὶ ἀπ' αὐτῶν τῇ τῇ ἀληθείας ἐκείνου. καὶ γὰρ πολλὰ μετ' ἐκείνοις ἀνέστης ἐτέλεστον. ἐκεί-
 νια δὲ ἀξιοῦσιν τοῖς εἰρημίοις. καὶ αἱ μὲν πόρτα κατεδέξαντο τῇ λεγόμενα, αἱ δὲ μέγιστος τῇ
 εἰρημίων ἀποκόψασιν ἡμῶν λοιπῶν, οὕτω πρὸς ἑαυτοῖς ἔχουσιν. εἰ ὅτι μάχῃ τῇς ἡμῶν ἐκ τοῖς εἰρη-
 μίοις, οὕτ' ἂν αἱ τῶν αἰτίων λέγουσιν ἀπὸ αὐτῶν ἡμῶν ἐδέξαντο, ἀλλὰ μέγιστος τὸ δοκεῖν αὐτοῖς
 σὺν ἀφῆν οὕτ' ἂν αἱ μέγιστος ἀπολαβοῦσιν διηλέθησαν ἀπὸ τῇ μέγιστος, ὡς μὴ δὲ τῇ κίμνα-
 τα αὐτὰ λαμβάνειν, ἀλλὰ βοᾶν τῇ πρὸς τὸ ὅτι σῶμα συλκροῖται. καὶ κατὰ αὐτὸ ἀπὸ πλῆ-
 ρους λαβῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῇ μέγιστος τῇ πόρτα ἐκείνου ἀπὸ τῇ ὅτι ζῶν συνετέλεσε, καὶ ἰδι-
 ος, ἐκ φλέβας, καὶ ὅσα, καὶ δεξιότης, καὶ αἷμα, καὶ ὅσα κλήρου, ὡς αὐτὸς εἶπη ἡμῶν, τῇ φουράμα-
 τος δείγμα. οὕτω καὶ ὅτι τῇ γράφειν ὅτι ἰδεῖν, ἐκείνου ὡς εἰρημίων αἱ μὲν τὴν πόρτα
 συλκροῖται διαφανομένῳ. εἰ δὲ διεφάνοι, οὕτ' ἂν τοῦτο ἐδέχθη, καὶ αὐτὸς πάλαι αὐτὸ διελύθη
 τὸ δόγμα. πᾶσα γὰρ βασιλεία, φησὶν, ἐκ ἑαυτῆς μεροδύστα, οὐ σαφὴς εἶναι. καὶ δὲ καὶ τοῦ-
 τω τῇ πνύματος ἡ ἰσὺς λαμβάνει, πνύματα τοῖς ἀνδραποδιστοῖς καὶ τῇ ἀνάλυσίς τε καὶ κατε-
 πείρεται ἡμεῖς, μὴ δὲ ἀπὸ τῇ μικρῇ τοῦτο βλάπτειται. εἴτα μὲν οὖν ἕκαστος δια-
 τελεῖται ἐκείνου, οὐ σφόδρα ἡμῶν δεῖ ἰσχυρότατος. ὅτι ὅτι οὐ κατ' ἀλλήλων ἐκείνου, τοῦτο δὲ

ΥΓΟΜΝΗΜΑ

πάσης τ' ὑπερματείας πειρασόμεθα ἀποδείξαι. σὺ δὲ ταῦτα πείσεις, ἀφ' ὧν αἰτιώμε-
 νος, ὥς περ ἂν εἴ τις ῥήματα ταῦτα ἐκέλευες εἰπεῖν, καὶ ἔσπευε λέξεναι. καὶ οὐπω λέγω ὅτι
 καὶ οἱ μέγα ἐπὶ ῥητορικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ χρηματίζοντες, πολλοὶ πολλὰ βιβλία γράψοντες περὶ
 τῆς αἰδέων ὑπερματείας, οὐ μόνον ἀπλῶς διεφώτισαν, ἀλλὰ καὶ ἐκαστὸς ἀνθρώπος εἶπον. καὶ
 γὰρ ἐπεὶ ἔστι ἀφ' ὧν εἰπεῖν, καὶ μαχόμενοι εἰπεῖν. ὁ δὲ τούτων λέγων μή μοι ἤρκοιτο ἐκ
 τῆς ἐκείνων πρᾶξις σιωπῆσαι τὴν ἀπολογία. ὁ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς ψεύδους τὴν ἀλήθειαν
 συστήσασθαι βούλομαι. ἀλλ' ἐκεῖνο ἡδέως δὴ ἐροῦμαι, πῶς ἐπιτεύχῃ ταῖς ἀφ' ὧν αἰτιώμε-
 ναί εἰμι; πῶς ἐκαστὸς λέγοντες ἐταυμάζοντο; ἀνεκνήθησαν πᾶσι τοῖς τῆς οἰκουμένης,
 καὶ τοὶ πολλοὶ οἱ μὲν τυρὸς τῆς λεγομένης ἡσθίας, πολλοὶ δὲ καὶ οἱ ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι. οὐ γὰρ ἐν
 ἡμεῖς μὲν γράψοντες αὐτὰ κατέρυξας, ἀλλὰ πολλὰ καὶ τῆς καὶ θαλάττης ἡ πλωσθῆναι
 ὑπὸ ταῖς πόρταις ἀκρόασι, καὶ ἐχθρῶν πρὸς ἡμῶν ταῦτα δι' ἐκινώσκετο, κατὰ τὸ καὶ νῦν. καὶ ὁ-
 δὲ δὲ τῆς εἰρημότητος ἐσκαυδάλισε. καὶ μάλα εἰκότως. θεῖα γὰρ δυνάμεις ἐν τῇ πόλει
 ἐπιούσα καὶ κατεργασθῆσαι τὰ πάντα. ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, πῶς ὁ τελώνης καὶ ἀλιδὸς καὶ ἀ-
 γράμματος τοιαῦτα ἐφιλοσόφει; ἀλλὰ ὁ δὲ ὅτι οἱ ἐξωθεν φασταδίῳαι ἡδυνήθησαν πο-
 τε, ταῦτα οὗτοι μὲν πολλὰς τ' πληροφορίας καὶ ἀπαγγέλλουσι καὶ πείθουσι. ἔτι οὐχὶ ζῶντες μὲν
 οἱ, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντες. ὁ δὲ δύο καὶ εἰκοσι ἀνδρες ποιεῖ, ὁ δὲ ἐκαστὸν καὶ χιλίους καὶ μυ-
 ρίους, ἀλλὰ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ δήμους, ἔτι καὶ θάλασσαν καὶ Ἑλλάδα καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ
 αἰὶνῶν, καὶ περὶ ὑπερματείας σφόδρα τὴν ἡμετέραν ὑπερβαίνοντι φύσιν. τὴν γὰρ καὶ
 ἀφ' ἧς πόλις περὶ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀφ' ἧς λέγονται, ἐτέραι ἡμῖν ζῶντες εἰσάγοντες, καὶ βίον
 ἄλλον, καὶ πλοῦτον καὶ πεινίαν, καὶ ἡδονήν καὶ δουλείαν, καὶ ζῶν καὶ θάνατον, καὶ κόσμον καὶ
 πολιτείαν. οὐ κατὰ τὸν Γλάτων ὁ τὴν κατὰ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν (ἡμεῖς, καὶ Ζεῦν, καὶ
 εἴ τις ἑτέρος πολιτείας ἐγράψαν, ἡ νόμοις σιωπῆσαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐδείκνυτο ὅ-
 τι πρὸς μὲν ποιεῖν, καὶ δαίμων ἢς ἀρεῖος πολεμῶν ἡμῶν τῇ φύσει, καὶ φρονησῶν
 ἐχθρὸς, καὶ δι' αἰτίας πολέμιος, πόρτα δὲ καὶ κατὰ ποιῶν, ἐνήχοντο αἰὶνῶν τῇ ψυχῇ. ὅταν γὰρ
 κοινὰς πᾶσι ταῖς ζωαῖς ποιῶσι, καὶ πρὸς ἡμῶν γυμνώσαντες ἐπὶ τῆς παλαιῆς ἀγῶνι
 ἐπὶ τῆς ἀνδρείας, καὶ λαοφρόνους κατὰ σκλάβους γάμοις, πόρτα ὁμοῦ χρηματίζοντες μιγνύ-
 ντες καὶ σιωπῶντες, καὶ τοῖς ὅροις τῆς φύσεως ἀνατρέποντες, ἢ ἑτέροις ἔστι εἰπεῖν; ὅτι γὰρ
 δαίμονων ἐκεῖνα ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς φύσεως ταῖς λεγόμενα, καὶ αὐτὴ μὲν τυρὸς δὲ
 ἡμῶν ἡ φύσις, ὅτι ἀνδρείας τῆς εἰρημότητος. καὶ ταῦτα οὐ μὲν διωγμῶν, ὁ μὲν κινδυνῶν,
 οὐ μὲν πολέμων, ἀλλὰ μὲν αἰδέας καὶ ἐλευθερίας ἀπ᾽ αἰτίας γράφοντες, καὶ πολλοὶς πολλὰ χό-
 ρον καλλωπίζοντες. ταῖς δὲ τῆς αἰδέας ἡμετέρας, ματιζομένων, κινδυνολογῶν, καὶ ἰδιώται
 καὶ ὅμοι, καὶ δουλοὶ καὶ ἡδονῶν, καὶ βασιλεῖς καὶ γραβῶνται, καὶ βαρβάρους καὶ Ἑλλήνας μὲν πᾶ-
 σης ἐδέξαντο τῆς διανοίας. καὶ ὅτι ἀνδρείας εἰπεῖν ὅτι ἀφ' ὧν μικρὰ εἴη ταῦτα καὶ χαμαί-
 λα, δι' ἀπὸ δεκάτα γέγονεν ἀπ᾽ αἰτίας. καὶ γὰρ πολλὰ ταῦτα ἐκείνων ὑψηλότερα. πρὸς θεῖας μὲν
 γὰρ ἐκεῖνοι ὅτι ὅταν ὄνομα ἐφασταδίῳαι, ὁ δὲ ἀκτῆμοσι, ὁ δὲ κατὰ, ὁ δὲ πινος ἀν-
 δρῶν τῆς ὑψηλῆς. οἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ὅτι ἐπὶ θυμῶν ἐξορίζοι μόνον, ὁ δὲ περὶ κατὰ
 σι, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀνδρείας, καὶ ῥήματα ὑβριστικὰ, καὶ γῆρα ἀτακτον, καὶ γῆρα, καὶ βλάβη, καὶ
 καὶ κραυγῶν, καὶ μέγας τῆς μικροτάτων περὶ ἀνδρείας, καὶ τὴν οἰκουμένην ἀπα-
 σθαι τῆς τῆς πρὸς θεῖας ἐν ἐπληροῦς φυτοῦ. καὶ περὶ Θεοῦ ταῦτα φιλοφρονῶντες πείθουσι, καὶ τῆς
 ἐν οὐρανοῖς ὑπερματείας, ἀ μὲν μὲν μὲν ἐκείνων μὲν εἰς νοῦν λαβὴν ἔχουσι. πῶς γὰρ,
 οἱ κατωτάτων καὶ θείων χαμαὶ ἐρπόντων καὶ ἐτέρων ἀνιμωτέρων εἰκόνας θεοποιήσαντες; ἀλλ'
 ὅμως καὶ ἐδέχθη καὶ ἐπιτεύχῃ ταῖς ὑψηλῶν ταῦτα δόγματα, καὶ κατὰ ἐκαστὸν ἀντὶ τὴν ἡμέραν,
 καὶ ἐπιτεύχῃ. ταῖς δὲ ἐκείνων οἴχεται καὶ ἀπολῶν, ἀνδρείων δι' ἐκαστὸν ἀφασταδίῳαι. καὶ
 μάλα εἰκότως. δαίμονες γὰρ ταῦτα διηγέρονται, ὅτι καὶ μὲν τ' ἀσελγείας, καὶ πολλὰ ἔχοντες

ΠΕΡΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

φοι, ἐπὶ πλείους τὸ ἀποποιεῖν γὰρ αὐτοὶ ἡμίονοι καὶ ἀγροῦντες τῆς πολιτείας ἐκείνης, οὗ ἢ μὲν τῶν
 εἰρημίων μυσταῖς ἀναλώσας εἰς τοὺς οὐ φιλόσοφος, ὡς δὲ διωκτοὺς αὐτοὺς δεῖξαι ἢ ποτὲ ἐστὶ τὸ δι-
 κσιον, μὲν τὴν μακροχρείαν, καὶ ἀσφαλείαν πολλῆς τῆς εἰρημίας ἐνέπλησιν ὅπως εἰ καὶ τι συμφέ-
 ρον εἴχεν, σφόδρα ἀχρηστοὶ ἐμύθεν εἶναι τὰ τῶν ἀνδρῶν βίω. εἰ γὰρ ὁ γεωργός, καὶ ὁ χαλ-
 κοτύπος, καὶ ὁ οἰκοδόμος, καὶ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς τρεφέμενος ἐργα-
 σίας, μὴ οὐ τὴν τέχνης μὲν ἀφίστασθαι καὶ τὴν δικασίαν πόνων, ἀναλίσκοντες ὅτι πάντα καὶ πάντα ὡς μα-
 θεῖν ἢ ποτε ἐστὶ τὸ δικσιον, καὶ τὸν ἢ μαθεῖν, πολλάκις φθάσει λιμῶν ἀφθαρτεῖς, καὶ ἀπελθού-
 σιται ἀφ' ὧν δικσιον τοῦτο, μήτε τὴν δικασίαν ὡς χρῆσιν μὴδὲν μαθεῖν, καὶ βιαίως θανάτῳ κα-
 ταλύσας τὸν βίον. ἀλλ' οὐ τὰς ἡμέτερας τοιαῦτα, ἀλλὰ τὸ δικσιον καὶ τὸ πᾶσι τοῖς συμφίερον
 ἐκ πᾶσιν τῶν δικίων ἀρετῶν ἐν βραχέσι καὶ ὁφείσι συλλαβῶν ῥήμασιν ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ
 Χριστός. τοῦτο μὲν λέγων ὅτι ἐν δυοῖν ἐπιτολῇς ὁ νόμος καὶ οἱ περὶ φῆται κρέματα, τοῦτο δὲ
 τῇ τῆς Θεοῦ ἀγάπῃ καὶ τῇ τοῦ πλησίον. τοῦτο δὲ λέγων, ὅσα αὐτὸς ἔλεγε ἵνα ποιῶσι ὑμεῖς οἱ ἀν-
 δρες, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε ἀλλήλους. οὗτο γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ περὶ φῆται. ὅπως καὶ γηπόνος καὶ εἰ-
 κέτη καὶ γεωργὸς καὶ καὶ παῖδες αὐτῶν καὶ τὰ σφόδρα ἀνθρώπων δοκίμῳ τῇ, πάντα διουσι-
 οῦν καὶ ῥάδια καὶ μαθεῖν. τοιαῦτα γὰρ τῆς ἀληθείας καὶ μὴ τυφλῶν τῶν πραγμάτων τὸ
 τέλος. πρῶτες γὰρ ἐμαθόντες τὰς περὶ φῆται, καὶ εἰς ἐμαθόντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξήλωσαν, καὶ εἰς
 ἐν ταῖς πόλεσι μόνον, ὅσοι ἐν μέσσοις τῶν ἀγροῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς ὁράς. καὶ γὰρ ἐ-
 καὶ πολλοὶ οὐκ ἔχοντες φιλοσοφίαν οὐδὲν, καὶ χορὸν ἀλγῶν ἐν ἀνδρῶν πᾶσι ὅμοιον ἅμα ποι-
 οῦν, καὶ τῶν τῶν οὐρανῶν πολιτείας ἐκείνῳ φανερῶν. καὶ πολιτείας ἐξαίρετον ἡμῶν εἰς ἀ-
 λήθειαν, εἰς τὸ πᾶσι καὶ καλὸν καὶ ῥάδιον, καὶ ῥάδιον ἐκείνοι, ὅσοι τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
 νομοθετοῦντες εἶναι τὸ εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀπλῶς πάσι ἀφ' ὧν ἡλικία. ἐκεῖνα μὲν γὰρ,
 παῖδων πατήρ, τοιαῦτα δὲ, πραγμάτων ἀλήθεια. καὶ τὸ πᾶσι ὅτι ἀπέδωκεν τῇ πολιτείᾳ τοῦ-
 τη, ὅτι οὐρανῶν, καὶ τῇ τέχνῃ αὐτῆς τὴν Θεοῦ εἰσηγητῶν, καὶ νομοθετῶν τῶν ἐκείνων νόμων, ὡς ὅτι οὐκ
 καὶ ἐχρῆν. τὰ δὲ ἐπαύσατο τὴν πολιτείαν, οὐ φύλλα δάφνης, ὅσοι ἐκείνοι, ὅσοι ἢ ἐν κορυφῇ
 νεῖα σιτησις, ὅσοι εἰκόνες χαλκῆς, τὰ ψυχρὰ τοιαῦτα καὶ βυτελῆ. ἀλλὰ ζωντὸν τέλος εἰς ἐχρῆν,
 καὶ τὸ Θεοῦ ἡμέτεροι παῖδας, καὶ τὸ μετ' ἀλγῶν χορὸν, καὶ τὰς δεξιὰς πᾶσι εἰς βασι-
 λικῶν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μὲν τῆς Χριστοῦ. δεξιὰ γὰρ τῆς πολιτείας εἰς τῆς, τελευτῶν,
 ἀλῆθες, καὶ σκευοποιῶν, εἰς τὴν γενομένην ὁλίγω, ἀλλὰ δεξιὰ πᾶσι ζῶντες, δεξιὰ τοῦτο καὶ
 μὲν τελευτῶν, τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ μέγιστα ὁντοῦν διδάσκειν αὐτοῖς. τῇ τῇ πολιτείᾳ πόλε-
 μος οὐ πρὸς ἀνδρῶν, ἀλλὰ πρὸς δαίμονας καὶ τὰς ἀφ' ὧν διυνάμεις ἐκείνας ἐστὶ. δεξιὰ
 καὶ στρατηγὸς ἀλλήλους εἰς ἀνδρῶν ὅσοι ἀφ' ὧν ὅσοι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Θεός. καὶ τὰ ὅπλα
 δὲ τοῦτων, μιμεῖται τῇ πολέμου τῶν φύσιν. ὅσοι γὰρ ἀπὸ δέρματος καὶ σιδήρου κατε-
 σκευασμένα εἰσιν, ἀλλ' ὅτι ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης καὶ πίστεως καὶ φιλοφροσύνης ἀπάσης. ἐπὶ οὕτω
 πρὸς τὴν πολιτείαν τῆς καὶ τὸ βιβλίον ὅτι γεγραπταί, καὶ ἡμῖν πρὸς καὶ ἡμῶν εἰπεῖν, πρὸς
 χωρὶς ἀκριβῶς τὸ Ματθαίου πρὸς τῆς πρὸς ἀφ' ὧν ἡμῶν οὐ γὰρ αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τὴν
 πολιτείαν νομοθετήσας Χριστὸς πᾶσι ἐστὶ τὰ λεγόμενα. πρὸς χωρὶς δὲ, ἵνα καὶ ἐγ-
 γραφῶν διωκτοῦν εἰς αὐτῶν, καὶ ῥάμψαι μὲν τῶν ἡδὴ πολλοῖς ἀνθρώπων, καὶ τοῖς ἀμα-
 ρατοῖς ἐκείνοις ἐκ δεξιῶν φαίνουσιν. καὶ πρὸς πολλοὺς ὅτι ὁ λόγος ἐστὶν εἶναι δοκεῖ, τὰ ὅτι
 τῶν περὶ φῆται δυσκολίας ἔχον. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ βάρος ἵνα ἐναποκειμέ-
 νων ἀλλήλους νομίζω. δεξιὰ πρὸς καὶ μὲν πολλῆς ἡμῶν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ, ὡς εἰς αὐτὸ τὸ
 πέλαγος τῶν γεγραμμένων εἰσέλθω, τῆς Χριστοῦ περὶ φῆται τῆς ἡμῶν τὴν εἰσόδου.
 ὡς τε δὲ ἐκείνους ἡμέτεροι ὅτι λόγος, δεξιὰ καὶ πρὸς καὶ οὐκ ἔστιν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν δικίων
 γεγραπταί περὶ φῆται, πρὸς καὶ μὲν τῶν περὶ φῆται τῆς γεγραπταί καὶ ἀνθρώπων ἐξ-
 γείνω, ἵνα τῇ ἀναγνώσῃ ἢ ἀναγνώσις πρὸς οὐδὲν ποιεῖν ἢ ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς βιβάτου γενοῖ. καὶ πολ-

УПОМНИМА

[illegible]

ΠΕΡΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

[illegible]

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΣΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ.

Εὐσεβιος Καρπαιῶ ἀγαπητὰ ἀδελφῶ ἐν Κυρίῳ χαίρει.

Μ Μ Ω Ν Ι Ο Σ μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς, πολλὴν ὡς εἶχες φιλοπονήσαν
καὶ σπουδὴν εἰσαγνοχῶς, ὃ δὲ τεισάρων ἡμῶν καταλελοιπέν διαγέ-
λοι, τὰς καὶ Ματθαῖον καὶ ὁμοφώνους τῶν λοιπῶν διαγελιστῶν παλαι-
πὰς παλαιάς, ὡς ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει ὅτι τῆς ἀκολουθίας εἰρμὸν τῶν
τελειῶν διαφθάρῃαι, ὅσον ἐκ τῆς ὑφ' αὐτῆς ἀναγνωσιῶς. ἵνα δὲ σωζομένη
καὶ τῶν τῶν λοιπῶν δι' ὅλου σώματός τε καὶ εἰρμῶν, εἰδέναι ἔχουσιν οἱ καίτοι ἐκαστοὶ διαγέ-
λιστοὶ ἴπποι, ἐν οἷς καὶ τῶν αὐτῶν ἡνέχθησαν φιλαλήτως εἰπεῖν, ἐκ τῆς πενήματος ἢ παροφ-
ρημίου ἀνδρὸς εἰληφὼς ἀφορμαί, καὶ ἐτέρων μέθοδον κανόνας δέκα ὅτι ἀριθμὸν διεχά-
ραξάσαι τοὺς ὑποτεταγμένους. ἀπὸ μὲν παλαιῶν παλαιῶν ἀριθμοῖς ἐν οἷς καὶ παλαιὰ πλη-
σια εἰρήκασιν οἱ τέσσαρες, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

ὁ δὲ πρῶτος, ἐν ᾧ οἱ πρῶτος, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς.

ὁ δεύτερος, ἐν ᾧ οἱ πρῶτος, Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

ὁ τρίτος, ἐν ᾧ οἱ πρῶτος, Ματθαῖος, Μάρκος, Ἰωάννης.

ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς.

ὁ πέμπτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Μάρκος.

ὁ ἕκτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Ἰωάννης.

ὁ ἕβδομος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Μάρκος.

ὁ ὀγδόος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

ὁ ἕκτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

Αὕτη μὲν οὖν ἡ τῶν ὑποτεταγμένων κανόνων ὑπόθεσις. ἡ δὲ σαφὴς αὐτῶν διήγησις, ἔστι
ἡδε. ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τεσσάρων διαγελιστῶν ἀριθμὸς πρὸς κεῖται καὶ μέγας, ἀρχαῖος ἀπὸ
τοῦ παλαιῦ, εἴτα δὲ πρῶτος, καὶ δεύτερος, καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν δι' ὅλου μέγρι τῶν πρῶτων
βιβλίων. καὶ ἵνα οἱ ἀριθμοὶ ὑποσημείωσις ἀπὸ κινναβάρως παρκεῖται, δηλοῦσα ἐν
ποῖν τῶν δέκα κανόνων καὶ μέγας ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει. οἷς εἰ μὲν αἱ, δηλοῦν ὡς ἐν τῷ παλαιῷ
εἰ δὲ β, ἐν τῷ δὲ πρῶτῳ καὶ οὕτω κατὰ τὴν ἀκολουθίαν μέγρι τῷ δέκα. εἰ οὖν ἀναπλήξας ἐν τῷ τεσσάρων
διαγελιστῶν ὅποιοι ὅποτε, βιβληθίων ἐπισημαίνουσι βιβλίων κεφαλαίων, ἐν ταῖς ἀναπλήξας ἐν πα-
ροπλήσια εἰρήκασιν, καὶ τοὺς οἰκίους ἐν ἑκάστῳ τόποις βιβλίων ἐν οἷς καὶ τῶν αὐτῶν ἡνέχθησαν,
ἢ ἐπὶ τῆς ἀποκοπῆς ἀναγραφῶν ὅτι παρκεῖται ἀριθμὸν, ἐπισημαίνουσα τὴν αὐτὴν ἐνδοῦ ἐν
τῷ κανόνι ἐν ᾧ δὲ τοῦ κινναβάρως ὑποσημείωσις ὑποσημειώσεται, εἴση μὲν βιβλίων ἐν τῷ
ἐπὶ μετῷ που ἢ κανόνος παργραφῶν, ὅποιοι ἐπὶ πρῶτος καὶ παλαιὰ πλησια εἰρήκασιν. ὅποιοι
καὶ τοὺς τῶν λοιπῶν διαγελιστῶν ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι ἢ ἐπὶ τῆς ἀριθμῶ παλαιὰ καὶ μέ-
γας, ὅποιοι ἐνδοῦ ἐνδοῦ ἐν τοῖς οἰκίοις ἐκαστοῦ διαγελιστοῦ ἴπποις, καὶ παλαιὰ πλησια
λέγοντας εὐρήσῃς. Εὐρώσῃς ἐν Κυρίῳ.

Ἰστοῦται
μὲν καὶ
μὲν καὶ
σταυρὰ καὶ
μαρ

ΡΙΝΑΞ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ

Δι' αἰσθήσεως εἰς τὸ κατὰ μὲν μετεγχειροῦν.

ΓΕΝΕΣ.

- α Δ Ἀρσεν ἐστὶν ἡ ἀποποίησις. Ματθ. ιθ Α.
μρ. ι Α
- β Α Καὶ κατέπαυσε ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἑ-
μέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. Εβρ. δ Β
- β Β Εγένετο ὁ πρῶτος ἀνδρῶν Α-
δάμ. α. Κορ. ιε Ζ
- β Δ Καταλείψας ὁ ἀνδρῶν τὸν πατέ-
ρα καὶ τὴν μητέρα. Ματθ. ιθ Α.
μρ. ι Α. ἐφεσ. ε Η. α. κορ. γ Δ
- β Δ Ἐσονται οἱ δύο εἰς ἓνα. Ματθ.
ιθ Α. μρ. ι Α. α. κορ. γ Δ. ἐφε.
ε Η
- ιβ Α Ἐξέλθεις ἐκ τῆς γῆς σου. Πραξ. ζ Α
- ιβ Α Καὶ τὸ σπέρμα τὸ ἐν σοὶ ἐκλογηθή-
σεται αἱ πατρίαι τῆς γῆς. Πραξ. γ
Δ. γαλατ. γ Β
- ιε Β Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. Ρωμ.
δ Γ
- ιε Β Επιστρέψοντες ἰσχυροί. Ρωμ. δ Α.
ιακ. β Δ. γαλ. γ Α
- ιε Γ Ἐσται τὸ σπέρμα αὐτῶν πάρεργον.
Πραξ. ζ Α
- ιζ Α Οὐκ ἐστὶν πολλοὶ ἐθνῶν τέχνη
σε. Ρωμ. δ Γ
- ιη Β Κατὰ τὸν καιρὸν ἔδοτε ἐλπίσιν. Ρωμ. θ Β
- κα Β Ἐκβάλετε τὸ παιδίον. Γαλ. δ Δ
- κα Β Ἐν ἡμέρᾳ κληθήσεταί σοι σπέρμα. Ρωμ. θ Β
- κε Γ Εἰ μὴ ἀλογῶν ἀλογηθήσε. Εβρ.
γ Γ
- κε Δ Ὅτι ἐκλογηθήσονται ἐν σοὶ πατέ-
ρα καὶ ἐθνή. Γαλ. γ Β. πρ. αζ.
γ Δ
- κε Γ Ὅτι ὁ μέγας δουλεύσας ἤσασται. Ρωμ. θ Γ

ΕΞΟΔ.

- γ Β Εγώ εἰμι ὁ Θεός Αβραάμ. Ματθ.
κε Γ. μρ. ιβ Γ. λουκ. κ Ζ
- θ Δ Εἰς αὐτὸν ἔσται ἐξήγησις. Ρω. θ Δ

- ιβ Η Ὁσοῦν οὐ σίνω τρεβήσεται αὐτὸν.
Ιω. ιθ Ζ
- ιγ Γ Ὅτι πᾶν ἔργον διακρίνει μήτερας.
Λουκ. β Δ
- ιγ Δ Ὁ δὲ πολὺς, οὐκ ἐπλεόνασε. β.
Κορ. η Γ
- κ Γ Οὐ μοιχεύσας. Ματθ. ε Δ
- κ Γ Οὐ μοιχεύσας, οὐ φονεύσας, οὐ κλέ-
ψας, οὐ ψευδομάρτυροὺς. Οὐκ
ἐπιθυμήσας. Ρωμ. ιγ Γ
- κ Γ Οὐκ ἐπιθυμήσας. Ρωμ. ζ Β
- κ Γ Οὐ φονεύσας. Ματθ. ε Γ. λουκ. ιη Δ
- κ Γ Τίμα τὸν πατέρα σου. Ματθ. ιε Α.
μρ. ζ Β. ἐφεσ. γ Α
- κα Γ Ὁ κακολογῶν πατέρα. Ματθ. ιε
Α. μρ. ζ Β
- κα Γ Ὁφθαλμοὶ δὲ οὐκ ὁφθαλμοί.
Ματθ. ε Ζ
- κε Δ Ἀρχοὺντες ἡ λαοὺς σου οὐκ ἔρξτε κα-
κῶς. Πραξ. κ γ Α
- κε Γ Τοῦτο δὲ αἷμα τῆς διαθήκης. Εβρ.
θ Ε
- κε Η Ὁρα, ποιήσας πᾶντα καὶ τὸν τίπον
τὸν δεικνύοντα ἐν τῷ ὄρει. Εβρ. η
Β. πρ. αζ. ζ Ζ
- λε Α Πάσης ἡμῶν Θεοὺς οἱ πρὸς πορεύ-
σιν ἡμῶν. Πραξ. ζ Ε
- λη Δ Ἐλεήσω ὃν ἀνέβλεψα. Ρωμ. θ Γ
- λη Δ Οὐ κατὰ τὸν Μωσῆς ἐπὶ τὴν κάλυμ-
μα. β. Κορ. γ Γ

ΛΕΥΙΤΙΚΟΥ.

- ια Η Ἀγχοὶ ἡμέτεροι, ὅτι ἐγὼ ἄγιός εἰμι.
α. Γένεσ. α Γ
- ιη Α Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀνδρῶν ζῆσις
ἐν αὐτοῖς. Ρωμ. ι Α. γαλ. γ Β
- ιθ Γ Οὐκ ἐπιτορκήσας. Ματθ. ε Ε
- ιθ Δ Ἀγαπήσας τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν. Ματθ. κε Δ. μρ. ιβ Γ. ρω.
ιγ Γ. γαλ. ε Γ. ιακ. β Β
- ιθ Δ Ἀγαπήσας τὸν πλησίον σου. Ματθ.
ε Η

κ Β Ο κακολογῶν πατέρα. Ματ. ιε Α
κδ Δ Οφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Ματ.
ε Ζ
κς Β Οὐ ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς. β. Κορ.
ς Δ
ΑΡΙΘΜΩΝ.
θ Β Οσοῦν οὐ σιωπῆσθαι αὐτῶν.
ιω θ Ζ
ΔΕΥΤΕΡ.
δ Δ Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ κατα-
καίεται. Εβρ. ιβ Η
ε Β Οὐκ ὀπιθυμήσας. Ρωμ. ζ Γ. ιγ Γ
ε Β Οὐ φοιδήσας. Ματθ. ε Γ. λουκ.
ιη Δ
ε Β Οὐ μειγείσας. Ματθ. ε Δ. λυ. ιη Δ
ε Β Οὐ κλέψας. Λουκ. ιη Δ. ρω. ιγ Γ
ε Β Μὴ ψευδομάρτυρήσας. Λουκ. ιη Δ
Ρωμ. ιγ Γ
ε Β Τίμα ὃν πατέρα. Ματθ. ιε Α.
μάρ. ζ Β. ἐφεσ. ς Α
ς Α Ακουε Ισραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν. Μαρ. ιβ Γ
ς Α Αγαπήσας Κύριον. Ματθ. κβ Γ.
λουκ. ι Ε
ς Γ Κύριον τὸ Θεὸν σου προσκυνήσας.
Ματθ. δ Β. λουκ. δ Β
ς Γ Οὐκ ἐκπειράσας Κύριον τὸ Θεὸν
σου. Ματθ. δ Β. λουκ. δ Β
η Α Οὐκ ἐπὶ ᾧ τῷ μόνῳ ζήσεται ἄν-
θρωπος. Ματθ. δ Α. λουκ. δ Α
ι Δ Πρόσωπον Θεὸς ἀνδρόπου οὐ
λαμβανέτω. Γαλ. β Β
ιη Γ Προφῆταις ὑμῶν διασῆσθε. Πραξ.
γ Δ. ζ Ε
ιθ Δ Ἐπὶ κόμας δύο μάρτυρων. β. Κορ.
ιγ Α. ματθ. ιη Β. ιω. η Γ
ιθ Δ Οφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Ματθ.
ε Ζ
κα Δ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμνίμο-
νος. Γαλ. γ Β
κε Β Οὐ φιμώσας βοῦν θροῶντα. α.
Κορ. θ Β. α. Τιμοθ. ε Γ
κε Β Ἐάνθρωπος ἀδελφὸς διποταίη. Ματθ.
κβ Γ. μάρ. ιβ Β. λουκ. κ Ε

κζ Δ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ ἐν ἐμμέ-
νῃ ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις.
Γαλ. γ Β
λ Γ Τίς ἀνὰ ὁρμήν) εἰς οὐρανόν. Ρω. ι Β
λ Γ Ἐπίσσε ὁ ρῆμά ἐστιν ἐν ᾧ σώμα-
τί σου. Ρωμ. ι Β
λβ Γ Ἐγὼ πᾶσι ζηλώσω ὑμᾶς ἐπὶ ᾧ
ἐστίν. Ρωμ. ι Δ
λβ Ε Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω.
Ρωμ. ιβ Δ
ΙΗΣΟΥΣ.
α Α Οὐ μὴ σε ἀνῶ. Εβρ. ιγ Α
Β Α Σ Ι Λ. Β'.
ζ Γ Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. Ε-
βρ. α Β
Β Α Σ Ι Λ. Γ'.
ιθ Β Κύριε, τοὺς πνευματικούς σου ἀπέ-
κρίνα. Ρωμ. ια Α
ιθ Β Κατέλιπον ἑμαυτῷ ἐπιτακχι-
λίους. Ρωμ. ια Α
ΙΩΒ.
ε Γ Ο δραστήμιος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ
πθουργίᾳ αὐτῶν. α. Κορ. γ Δ
Ψ Α Λ.
ς Α Ἰναὶ ἐφρύαξαι ἔσση. Πραξ. δ Ε
ς Β Υἱὸς μου εἴ σύ. Πραξ. ιγ Ε. ἐβρ. α
Β. ε Β
ς Γ Ποιμανθὲς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδη-
ρᾷ. Απκ. β Η. ιθ Γ.
δ Β Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμύνεσθε. Ε-
φεσ. δ Ζ
ε Γ Τάφος αἰετογυμνῆτος ὁ λαβρεύει αὐτῶν.
Ρωμ. γ Β
ς Γ Αποχερσῆτε ἀπὸ ἐμοῦ. Ματθ. ζ Δ.
κε Δ. λουκ. ιγ Ζ
η Β Ἐκ κόμας τριτίων. Ματθ. κα Β
η Γ Τί ἐστιν ἀνδρὸς ὅτι μιμησάκη
αὐτοῦ. Εβρ. β Β
η Γ Πάντα ὑπέταξεν ὑποὶ τοῦ πό-
δας αὐτοῦ. α. Κορ. ιβ Δ
θ Ε Ων ὁ κόμας ᾧ καὶ πικρίας γέ-
μει. Ρωμ. γ Γ
ιγ Α Οὐκ ἔστι δίχαιος ὁ δὲ εἰς, ὅτι ἐ-
στὶ ὁ σιωπῶν. Ρωμ. γ Γ

ιε Γ Γεωργώμεν ἐν Κύριον ἐνώπιον
 μοῦ δὲ πατρὸς. Ρωμ. 6 Δ
 ιε Δ Οὐδὲ δούλος ὢν ἑστίον σου. Ρωμ. 7
 1. 1. 1
 ις Α Εγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ.
 1. 2. 6 Γ
 ις Η Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν
 ἔθνεσι. Ρωμ. 16 Β
 ιη Α Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἔξῃ ληθὲν ὁ φθό-
 γος αὐτῶν. Ρωμ. 1 Δ
 κα Α Ηλὶ Ηλὶ λαμμά βαλαστάν.
 Ματθ. 23 Ε. μάρ. 16 Γ
 κα Γ Διμερίσθητε τὰ ἱμάτιά μου.
 Ματθ. 23 Δ. ἰωαν. 18 Ε
 κα Γ Απαγγέλατε τὸ ὄνομά μου τοῖς ἀδελ-
 φοῖς μου. Εβρ. 6 Γ
 κγ Α Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ. α. Κορ. 1 Ζ
 κδ Γ Εμίσησάν με δουρεάν. ἰω. 16 Δ
 λ Α Εἰς χεῖρας σου παρὰ δέξομαι τὸ
 πνῦμά μου. Λουκ. 24 Ζ
 λα Α Μακάριοι ὡς ἀφ' ἑσέων αἱ ἀνο-
 μίαι. Ρωμ. 8 Α
 λγ Γ Ο θῆλω ζῶν ἀγαπᾶν. α. Πέτρ. 3 Β
 λθ Β Θεοῖας ἐν προσφορᾷ σοὶ ἡθ-
 λησαι. Εβρ. 1 Β
 μ Ι Ο πρῶτος μετ' ἐμοῦ ὢν ὄντων.
 ἰωαν. 17 Β
 μζ Δ Ενεκά σου θανατούμεθα ὅλην πλὴν
 ἡμέραν. Ρωμ. 8 Η
 μδ Β Ο θεός σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα.
 Εβρ. 1 Γ
 ν Α Ὅπως δὲ διχαιώσῃς ἐν τοῖς λόγοις
 σου. Ρωμ. 7 Α
 νδ Δ Τὸ μέγεθος τοῦ ἡμῶν ἐπὶ τὴν ἡμ-
 ραν ἐπ' αὐτὸν. α. Πέτρ. 5 Β
 ξα Δ Ἐκαστος τὸν ἴδιον μιᾶς λήψεται.
 α. Κορ. 7 Β
 ξβ Δ Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡ χεὶρ αὐτοῦ
 ἐφείσθη. Εφ. 5 Β
 ξγ Β Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ
 με. ἰωαν. 6 Δ
 ξδ Β Οἱ οἰκτισμοὶ τοῦ ὀνείδιστον σε,
 ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ρωμ. 16 Α

ξη Γ Γενήτω ἡ βράβευσις αὐτῶν εἰς πα-
 γίδα. Ρωμ. 16 Β
 ξη Γ Γενήτω ἡ ἐπαγγελία αὐτῶν ἔρημος.
 Ρωμ. 16 Δ
 ς Α Ανοῖξεν ἐν τῇ οὐρανῷ τὸ στόμα
 μου. Ματθ. 17 Ε
 ς Γ Ἀρτον ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
 τοῖς φαγεῖν. ἰωαν. 6 Δ
 ςα Β Εγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε. ἰωαν. 1 Ζ
 ςη Δ Εὐρεθὲν Δαβὶδ ἀνδρά καὶ πλὴν καρ-
 διας μου. Ρωμ. 17 Δ
 ζ Γ Τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶν ἐπὶ τῇ πα-
 ροῦσά σου. Ματθ. 28 Α. Λουκ. 28 Β
 ζγ Β Κύριος γνώσκει τοὺς ἀκατακρίτους
 τῶν ὁφείλων. α. Κορ. 7 Δ
 ζδ Δ Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὑπόστασί μου. Εβρ. 2
 1
 ζδ Γ Σήμερον ἐὰν τὴν φωνὴν αὐτῶν ἀκού-
 σῃτε, μὴ σκληρυνήτε τὰς καρ-
 διας ὑμῶν ὡς ἐν τῇ παρῶν
 πεκαρτισμένῃ. Εβρ. 3 Β
 ζε Β Καὶ προσκυνήσατε τὸν αὐτῶν
 πόδας ἀγγέλων Θεοῦ. Εβρ. 1 Γ
 ςα Δ Σὺ κατ' ὄψιν Κύριε πλὴν γλῶσ-
 σης ἡμῶν. Γ. 1 Α Γ
 ςη Α Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτῶν πνῦ-
 ματα. Εβρ. 1 Γ
 ςη Β Καὶ πλὴν ὅτι πεκαρτίαν αὐτῶν λαβὼν
 ἔπεσεν. Ρωμ. 16 Δ
 ςθ Α Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.
 Ματθ. 26 Δ. Λουκ. 22 Η. Πρα. 2 Ζ
 ςς Α Ἐως δὲ θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
 πόδιστον τῶν ποδῶν σου. Εβρ. 1 Δ.
 α. κεφ. 16 Δ
 ςθ Β Σὺ ἱερὰς εἰς τὸν αἰῶνα. Εβρ. 1 Β.
 2 Γ
 ςς Β Ὡς οὖν Κύριος, καὶ οὐ μεταμνη-
 σθήσεται. Εβρ. 2 Γ
 ςια Β Εσχάρπισεν, ἔδωκε τοῖς πέποι-
 σται. β. Κορ. 1 Γ
 ςιε Α Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα. β. Κορ. 1
 Δ Γ

ριε Α Πᾶς ἄνθρωπος ψύσης. Ρωμ. γ Α
ρις Α Αἰνέτε τὸ Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.
Ρωμ. ιε Γ

ρζ Α Κύριος ἐμοὶ βοηθός. Εβρ. ιγ Α
ρζ Δ Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασθε. Ματ. κα
Δ. μάρκ. ιβ Α. πετρ. δ Β. α.
Πετρ. β Β

ρζ Α Ωσανιὰ πάλιν ἡμεῖς Δαβὶδ. Ματθ.
κα Β

ρλα Γ Εκ καρπὸς τοῦ ὁσφύος αὐτοῦ. Περ. ζ Ε

ρλβ Α Ἰὼς ἀσπιδωὶ ὑπὸ τῶν χεῖλεσιν αὐτοῦ.
Ρωμ. γ Β
Γ Α Ρ Ο Ι Μ.

γ Α Μὴ γίνεσθε φρόνημοι πρὸς ἑαυτοὺς.
Ρωμ. ιβ Δ

γ Β Υιὲ μου μὴ ὀλιγώρῃ παιδείας Κυ-
ρίου. Εβρ. ιβ Β

γ Β Οὐ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδοῦς. Εβρ.
ιβ Β. ἀποκ. γ Δ

ι Β Ἀγάπη καλύπτει πληθὺς ἁμαρ-
τιῶν. α. Πετρ. δ Β

ιζ Γ Ορθοί μὴ περὶ κακόν. α. Θεσσαλ.
ε Δ. α. πετρ. γ Β

κ Γ Ο κακολογῶν πατίσθω. Ματθ. ιε
Α. μάρκ. ζ Β

κε Γ Εὰν παιστὴ ὁ ἐχθρὸς σου, φώμιζε
αὐτόν. Ρωμ. ιβ Δ

κς Β Κύριον ὁπτις ἐλάσῃς ἐπὶ τοῖς ἰδοῖν ἐξέ-
ραμα. β. Περ. β Δ
Η Σ Α Ι Ο Υ.

α Γ Εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐλάττε-
λιπὸν ἡμῖν σπέρμα. Ρωμ. η Ζ

ε Δ Ἀμπελῶνα ἐφύττεισιν ἄνθρω-
πος. Ματθ. κα Β. μάρκ. ιβ Α.
λουκ. κ Β

ς Α Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος. Ἀποκ. δ Γ

ς Γ Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ σιωπῇτε.
Ματ. ιγ Β. μάρκ. δ Β. λουκ. η Β.
Πρα. κη Ζ. Ιω. ιβ Ζ. Ρωμ. ια Β

ζ Γ Ἰδοὺ ἡ πρῆξις ἐν γαστρὶ ἔξω.
Ματθ. α Δ

η Δ Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά. Εβρ. β Δ

θ Α Γῆ Ζαβουλὼν ἔσθ' ἡ Νεφθαλείμ.

Ματθ. δ Γ

ι Ε Εὰν ἡ ὁ δεισμὸς τοῦ ἡρώδου Ἰσραήλ.
Ρωμ. θ Ζ

ια Α Ἀποκαλῶν φθίσεται ὁ ἄνομος. β.
Θεω. β Β

ια Γ Ἐστὶν ἡ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ. Ρωμ. ιε Γ.
Περ. ζ Δ

κα Γ Ἐπιστὴν ἔπεσε βαβυλῶν. ἀποκ.
ιβ Β

κβ Δ Φάγωμεν καὶ πίωμεν. α. Κορ. ιε Ε
κβ Ζ Τάδε λέγει ὁ ἅγιος ὁ ἀληθινός. Ἀ-
ποκ. γ Β

κε Γ Οπὲν ἐπερὶ γλώσσας. α. Κορ.
ιβ Δ

κη Γ Ἐξαλείψῃ ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀ-
πὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Ἀπο-
καλ. ζ Δ

κη Δ Ἰδοὺ ἔρχομαι ἐν Σιών. Ρωμ. θ Η.
α. Πετρ. β Β. Περ. δ Β

κθ Δ Ἐβλίσθε μοι ὁ λαὸς τοῦ κυρίου πάλιν ἐν
αὐτοῖς, καὶ ἵστε χεῖλεσίν με ἡμεῖς.
Ματθ. ιε Α. μάρκ. ζ Β

κθ Ε Ἀπολαττω τὴν σφίδα τῶν σοφῶν. α.
Κορ. α Γ

λγ Γ Πού ἔφες; ποὺ γραμματεῖς;
α. Κορ. α Γ

μ Α Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ματθ. γ Α. μάρκ. α Λ. λουκ.
γ Α. Ιωαν. α Γ

μ Β Πᾶσα ἔξω ὡς χέρσος. α. Περ. α Δ
Ιακ. α Δ

μ Δ Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμ-
βίβασεν αὐτόν; α. Κορ. β Δ

μ Δ Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ἢ τίς
σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; Ρωμ.
ια Δ

μα Β. μολ Α Εγὼ εἰμι ὁ πρῶτος. Ἀ-
ποκ. α Δ. κβ Γ

μβ Α Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα. Ματ.
ιβ Β

μγ Δ Ἰδοὺ γέγονε κατὰ τὰ πρότα. Ἀ-
ποκ. κα Β. β. κρ. ε Δ.

με Β Μὴ ἐρῇς τὸ πλάσμα τοῦ πλάσμε-
τι. Ρωμ. θ Δ

με Δ Ζαὶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐπὶ ἐμὸν
 κάμψα πάλιν γένυ· Ρωμ. ιβ Β
 μθ Β Τέλει καὶ σε εἰς φάος ἐθνώ· Πραξ.
 ιγ Η
 μθ Γ Καρῶν δικτῶν ἐπήχυσά σου.
 β. Κορ. γ Α
 μθ Ε Οὐ πεινάσουσιν ἐγὼ, ὥστε διψήσου-
 σιν. Αποκ. ζ Δ
 ι Β Τότε ἐνέτωσάν μου εἰς τὸ πρῶτον πον-
 αὐτῶν. Ματθ. κς Η
 ιβ Β Ὡς ὥρατοι αὐτοὶ πόδες τῶν θιαγέλι-
 ζομένων. Ρωμ. ι Γ
 ιβ Δ Διὸ ἐξέληται ἐκ μέσου αὐτῶν.
 β. Κορ. γ Δ
 ιβ Β Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλα-
 σφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. Ρωμ.
 β Δ
 ιβ Δ Οἷς ἐκ ἀνηγέλη πρὸς αὐτοὺς. Ρωμ.
 ιε Ε
 ιγ Α Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;
 Ρωμ. ι Γ. ἰω. ιβ Ζ
 ιγ Β Αὐτοὶς τοῖς ἀδελφείοις ἡμῶν ἔλα-
 βε. Ματθ. η Γ
 ιγ Γ Ὡς παρῆσαν ἐπὶ σφραγὶν ἡρῶν.
 Πραξ. η Ζ
 ιγ Δ Καὶ μετ' ἀπόμυον ἐλογιάθη. Μαρ.
 ιε Γ. Λουκ. κβ Δ
 ιγ Ε Ὡς ἀμάρτιας ἡμεῖς ἐποιήσαμεν. α. Πετ.
 β Δ ἰω γ Α.
 ιγ Ε Ὡς τοῖς ἀμάρτιας ἡμεῖς αὐτοὶς ἀνή-
 νεσκεν. α Πετ β Δ
 ιδ Α Εὐφρανθήτω στήθεα ἡμεῖς οὐ πικρούμεθα.
 Γαλ. δ Δ
 ιδ Γ Καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ τοῦ
 Θεοῦ. ἰω. γ Ε
 ιε Α Καὶ ἐδιδάξαν ἡρώτων. Αποκ. κβ Δ
 ιε Β Δώτω ὑμῖν τοῖς ὅσα Δαβίδ.
 Πραξ. ιγ Ε
 ις Γ Ο οἶκος μου, οἷος παρρησίας κλη-
 θήσεται. Ματθ. κα Β. μάρ. ια Γ.
 λυκ. ιθ Η
 ιθ Β Σιών τε ἡμεῖς καὶ ἡ λαμπρότης ἐν
 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Ρωμ. γ Γ
 ιθ Γ Περιεβαλάμεν τοῦ σωτηρίου.

Εφεσ. γ Γ. α. ζ σ. ε Β
 ιθ Δ Ἡξέτω Σιών ὁ ῥυόμηνος. Ρωμ.
 ια Δ
 ξ Δ Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖται ἐχθρῶν ἡ-
 λίου. Αποκ. κα Η
 ξ Δ Νύξ σὺν ἑσπέρῃ ἐκεῖ. Αποκ. κβ Α
 ξ Γ Καὶ πύλας αὐτῆς οὐ μὴ κλη-
 θῶσιν. Αποκ. κα Η
 ξα Α Πνύμεν Κυρία ἐπ' ἐμὴ. Λυκ. δ Γ
 ξβ Δ Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών. Ματθ.
 κα Α
 ξδ Β Ἀφθαλμός σὺν εἶδε. α. Κορ. β Β
 ξε Α Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν.
 Ρωμ. ι Δ
 ξε Α Ολίον πλὴν ἡμέρας ἐξεπέτασα τοῖς
 χεῖρας μου. Ρωμ. ι Δ
 ξε Γ Καίτοις δὲ οὐρανοῖς. β. Πετ. γ Γ.
 ἀποκ. κα Α
 ξς Α Ο οὐρανός μοι θρόνος. Πραξ. ζ Ζ
 ξς Η Οπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
 τῶν. Μαρ. θ Η

Ι Ε Ρ Ε Μ.

ζ Β Ὑμεῖς δὲ αὐτὴν ἐποιήσατε στή-
 λαον ληστῶν. Ματθ. κα Β.
 μάρ. ια Γ. Λουκ. ιθ Η
 θ Η Ο καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχά-
 σθαι. α. Κορ. α Δ. β γ ρ ι Δ
 ι Α Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε. Αποκ. ιε Β
 ις Δ Εγὼ εἰμι ὁ ἐρχόμενος κερσεύς. Αποκ.
 β Ε
 λα Γ Φωτὴ ἐν Ραμα ἡγεύσθη. Ματθ. β Δ
 λα Α Ἐσομεν ὑμῖν εἰς πατέρας. β. Κορ.
 γ Δ
 λα Ε Ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται, λέγει Κύ-
 ριος. Εβρ. η Γ
 λα Ζ Αὐτὴ ἡ διαθήκη ἐν ἀγαθήσιν.
 Εβρ. ι Γ
 ια Α Ἐπιστὴν ἔπεισε Βαβυλών. Αποκ.
 ιη Α

Ε Ζ Ε Κ.

γ Α Λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ κατὰ φωνὴν
 αὐτῶν. Αποκ. ι Δ
 κ Β Ο ποιήσας αὐτὰ ἀνθρώπος, ζήσι-
 ται ἐν αὐτοῖς. Ρωμ. ι Α

λβ Β Ο ἥλιος σκευαθήσετ). Μαῖθ. κολ Γ
 λς Ε Τὸ ὄνομα ἔσθ' Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλα-
 σφημεῖται. Ρωμ. β Δ
 Δ Α Ν Ι Η Λ.
 θ Η Οτὸν οὐκ ἴδητε ὃ βδέλυγμα τῆς
 ἐρημώσεως ὃ ῥηθὲν διὰ Δαυὶδ
 τῷ παρρητίου. Ματθ. κολ Β.
 μῦρ. ιγ Β. λουκ. κα Δ
 Ω Σ Η Ε.
 α Δ Καὶ ἔσται ἐν ὅτ' ὅτε οὐ ἐρήνηται αὐ-
 τοῖς. Ρωμ θ Ε
 β Δ Καλέσατ' ὑλᾶν μου, λαόν μου.
 Ρωμ. θ Ε, α. πστ. β Β
 ς Γ Ελεον θέλω, καὶ οὐ θείσαν. Ματθ.
 θ. Β. καὶ ιβ Α
 ι Β Τότε ᾄξονται λέγοντες τοῖς ὄρεσι, πί-
 στωτε ἐφ' ἡμας. Λυκ. κγ Δ
 ια Α Εξ Αἰγύπτου ἐγάλεσα τ' υἱόν μου.
 Ματθ. β Γ
 ιγ Δ Κατεπόθη ὁ θάνατος. α. Κορ. ιε Η
 Ι Ω Η Λ.
 β Η Καὶ ἔσται ἐν πάσι ἐχάταις ἡμέραις.
 Πραξ. β Γ
 β Η Πᾶς ὃς αὐτὸν ἐπικαλέσεται ὃ ὄνομα
 Κυρίου, (σθήσετ). Ρωμ. ι Γ
 Α Μ Ω Σ.
 ε Η Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσσηεί-
 κατέ μοι ἔτι τεσπαράσσοντα.
 Πραξ. ζ Ε
 ς Α Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλοισίοις. Λουκ.
 ς Δ
 θ Γ Μετὰ ταῦτα ἀνὰ σφέτω. Πραξ.
 ιε Γ
 Ι Ω Ν Α.
 β Α Ως τὸν κύριον Ιωάννην ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
 κήτους τρεῖς ἡμέρας. Ματθ.
 ιε Δ
 γ Β Μετενόησαν εἰς ὃ κήρυγμα Ιωάν.
 Ματθ. ιβ Δ. λουκ. ια Ε

ΜΙΧΑΙΟΥ.

α Α Καὶ σὺ Βηθλεὲμ τ' Ιουδα. Μαῖθ.
 β Α
 ζ Β ἦλθον διδάσκειν ἀνθρώπων καὶ ἔπα-
 ρξας αὐτῶν. Μαῖθ. ι Δ. λουκ. ιβ Η
 Α Γ Γ Α Ι Ο Υ.
 β Β Ἐπ' ἅπαξ ἐγνώστω εὐ μόνον πλὴν
 γλῶ. Εβρ. ιβ Η
 Α Μ Β Α Κ.
 α Β Ἰδετε οἱ καταφρονηταί. Πραξ.
 ιγ Ζ
 β Α Ο δὲ δίκαιος ἐν πίστει ζήσεται.
 Ρωμ α Γ
 Ν Α Ο Υ Μ.
 α Δ Ως ὥρατοι αἱ πόδες τῶν θιαφελι-
 ζομένων εἰρεῖν. Ρωμ. ι Γ
 Ζ Α Χ Α Ρ.
 η Γ Λαλήτε ἀληθῶς ἕκαστος, Εφεσ.
 ς Ζ
 θ Β Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς (ὁ ἐρχέτ). Μαῖθ.
 κα Δ. ιω. ιβ Β
 ια Γ Καὶ ἔλαβον τὰ τεύχεα τῶν
 γούρι. Ματθ. κζ Α
 ιβ Γ Οψόν) εἰς ὃν ἐξεκέντη. Ιω. ιθ Η
 ιγ Γ Πατάξω ὃν ποιμένα. Ματθ.
 κς Γ. μῦρ. ιω Β
 Μ Α Λ Α Χ.
 α Α Τὸν Ιακώβ ἠγάπησα, ὃν δὲ Ησαΐ
 ἐμίσησα. Ρωμ. θ Γ
 γ Α Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τ' ἀγγέλόν μου.
 Μαῖθ. ια Β. μῦρ. α Α. λυκ. ζ Δ.
 ιω. α Γ
 ς Β Αὐτὸς ἔστιν Ηλίας ὁ μέλλων ἐρχε-
 σθαι. Ματθ. ια Β
 ς Β Τί οὐκ οἱ γραμματεῖς λέγουσιν,
 ὅτι Ηλίας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτος;
 Ματθ. ιζ Β. μῦρ. θ Β
 ς Β Ἐπιστρέψατε καρδίας πατέρων ὑμῶν
 τέκνα. Λυκ. α Β

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΤΑΣ
 ἐκ τῆ παλαιᾶς ἀφ' ἧς παρὰ λαφύσας εἰς τὴν καὶνὴν μὲν πείρας, ἀλλ' ὅ
 τε αὐτὰς λέξεις μόνον δὲ τὴν αὐτὴν διατίτῃ ἐχοῦσας.

ΓΕΝΕΣ.

- α Α Πίστις νοῦν κατὰ τὴν αἰσ-
 νας. Εβρ. ια Α
- α Α Οὐρανοὶ ἴσον ἐκπαλαί β. Περ.
 γ Β
- α Δ Αδάμ πρῶτος ἐπλάσθη. α. Τιμ.
 β Δ
- β Δ Οὐ γὰρ ὅστις ἀνὴρ ἐκ γυναικός.
 α. Κορ. ια Β
- γ Α Οὐ φ. εὐαὶ ἐξήπαττον ἐν τῇ
 πόλει. αἰτῶ β. Κορ. ια Α
- γ Β Αδάμ ἐκ τῆς γῆς α. Τιμ. β Δ
- δ Α Πίστις πλείονα θυήσας Ἀβελ πρῶτος
 Καὶν πρῶτος καὶ τῆς Θεῶ.
 Εβρ. ιβ Α
- δ Β Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ ὅτι δικάζει.
 Ματθ. κγ Δ
- δ Β Οὐ κατὰ τὴν Καὶν ἐκ τῆς πορνείας.
 α. Ιω. γ Β
- δ Β Οὐ αἱ αἰτίαι, ὅτι τὸ ὅτι τῆς Καὶν ἐ-
 πορεύσθαι. Ιω. β Β
- ε Γ Πίστις ἐκ μετετέθη Εβρ. ια Α
- ε Γ Ὅτε ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἡ τῆς Θεοῦ
 μακροθυμία. α. Πέρ. γ Δ
- ε Γ Πίστις χρηματίζει Νάε. Εβρ. ια Β
- ζ Α Οὐδὲν Νάε δικαιοσύνης κέρ-
 κα β. Περ. β Β
- ζ Β Ὡς τὸ ἴσον ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς
 πρὸ τῆς κατακλυσμοῦ. Ματθ.
 κδ Δ
- η Α Γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιρας, ἐν
 μάχαιρα ἀπολαύσονται. Ματθ.
 κς Ε. ἀποκ. ιγ Ε
- ιβ Α Πίστις καλούμενος Ἀβραάμ. Εβρ.
 ια Β
- ιβ Δ Οὗτος γὰρ ὁ Μελαχισδίκ. Εβρ. ζ Α
- ιβ Δ Ἀβραάμ διὸ ὡς ἐξεν, ἕνα ἐκ τῆ
 παιδείας. Γαλ. δ Γ
- ιβ Β Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀφ' ἧς τὴν αἰ-
 τμήν. Πραξ. ζ Α. ρωμ. δ Β
- ιγ Α Πίστις καὶ αὐτὴ Σάρρα. Εβρ. ια Γ
- ιγ Β Ὡς Σάρρα ὡς ἠκούσε τῆς Ἀ-
 βραάμ α. Περ. γ Α
- ιδ Β Καὶ πέλες Σοδόμων καὶ Γομόρρας
 περὶ τῶν β. Περ. β Β
- ιδ Ε Ὡς Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ιω. β Β
- ιδ Ε Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λωτ.
 Λυκ. ιζ Η
- ιδ Γ Ὁμοίως καὶ ὡς ἐλθὲν ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις Λατῆρατος, ἐπικρινεῖ τὴν
 ζοὺν ἡ δὲ ἡμέρα ἐξήλθε Λωτ.
 Λυκ. ιζ Ζ
- κα Α Ἀβραάμ ὡς ἔρχεν ἐκ τῆς ἑλ-
 ρας Γαλ. δ Γ
- κβ Α Πίστις πρῶτος ἡν Ἀβραάμ Εβρ.
 ια Δ
- κβ Β Ἀβραάμ ὡς ἐλθὲν ἐν τῇ αὐτῇ
 ὅτι τὸ θύναται. Ιακ. β Δ
- κβ Γ Κατὰ τὴν ἐλθὲν πρὸς τοὺς πατέ-
 ρας ἡ δὲ. Λυκ. α Ε
- κε Γ Ρεβέκκα ἐξ ἐνός κίτῳ ἐχοῦσα
 Ισακ. Ραμ. θ Β
- κε Δ Μήτις πῆριος ἢ βιβλὸς αἰς ἡ-
 σαῦ, ὅς ἀντὶ τῆς βρώσεως μιᾶς ἀπὸ
 δότο τῆς πρῶτης. Εβρ. ιβ Δ
- κζ Δ Πίστις πρὸς μὴν ἡν ἐλθὲν.
 Εβρ. ια Δ
- μη Γ Πίστις Ιακώβ ἀπὸ τῆς ἡσυχίας. Εβρ.
 ια Δ
- μη Β Ὁ ἔγραψεν Μωσῆς ἐν τῇ νόμῳ.
 Ιω. α Η
- ι Δ Πίστις Ιωσήφ πελδοῦν. Εβρ. ια Δ
- ΕΞΟΔ.
- β Α Πίστις Μωσῆς ἡμετέρας. Εβρ. ια Δ
- β Β Πίστις Μωσῆς μέγας ἡμετέρας.
 Εβρ. ια Ε
- β Β Μωσῆς ἰδὼν ἵνα ἀδικούμεν.
 Πραξ. ζ Γ
- β Β Πίστις πεπλήκει τὸ πάχος. Εβρ.
 ια Δ

γ Α Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν πενταρά-
 κοντα. Πραξ. ζ Δ
 ιβ Δ Πίστι πεποίηκε ὃ πάρα. Εβρ. ια Ε
 ιη Ε Εἰς τὸ Μωσῆν ἐβαπτίσθη. α. Κοι. Α
 ιη Ε Πίστι διέδοσθαι πλὴν ἐρυθρὰν θά-
 λασσαν. Εβρ. ια Ε
 ις Γ Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ὃ μὲν-
 ια. Ιω. ς Ε
 ις Δ Ἀρτον ἐκ τῆ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
 τοῖς φαγεῖν. Ιω. ς Δ
 ις Δ Γάτες ὃ αὐτὸ βρωμα πνευματι-
 χόν. α. Κορ. ι Α
 ιζ Β Ἐπνοι γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
 λουθούσης πέρας. α. Κορ. ι Α
 ιθ Β Καὶ θύειν ἴζη τῆ ὄρεος. Εβρ. ιβ Ε
 ιθ Γ Ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς πᾶσι ποιήσει.
 α. Πετρ. β Β
 κ Γ Οὐ γὰρ προσηλυτῆτε. Εβρ. ιβ Ε
 κδ Γ Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐν τῇ.
 Εβρ. θ Ε
 κς Α. λς Α Σκηπὶ κατεσθλάθη ἐν
 πρῶτη. Εβρ. θ Α
 λς Β Μηδὲ εἰδωλολάτρει γίνεσθαι. α. Κορ.
 ι Β

Λ Ε Υ Ι Τ.

ιβ Α Εν ἑβδόμῃ πεντήμερι ἐκτε-
 ποι. Ιω. ζ Γ
 ιβ Α Οτε ἐπλήσθησαν ἐν μέραι ὀκτώ.
 Λουκ. β Γ
 ιβ Α Οτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆ κα-
 θαρικοῦ. Λουκ. β Γ
 ιβ Γ Καὶ τῶ δουῶσαι θυσίας, καὶ ὃ εἰρη-
 μόνον ἐν νόμῳ. Λουκ. β Δ
 ιη Α Περσὶς ἐκεῖ δὲ ἄρσι ὃ πρὸς ταξίς
 Μωσῆς. Ματθ. η Α. μῦ. α Δ
 ις Δ Καὶ πλὴν ὃ πληθὺς τῶ λαοῦ ἐν
 πρὸς συζητήσιν ἐξω. Λουκ. α Α
 ις Ε Εἰ γὰρ ὃ αἵμα τούτων ἐν τῇ.
 Εβρ. θ Δ
 ιθ Γ Μὴ ἐν πρὸς ποληψίας. Ια. β Α
 ιθ Δ Εὰν ἀμύνησι εἰς σὺ ὁ ἀδελφός σου.
 Ματθ. ιθ Β. Λουκ. ιζ Α
 κ Α Εἰ ὃ νόμος Μωσῆς ἡμῶν ἐν τῇ.
 λατὸς ἐν τῇ αὐτῇ λιθοβολήσῃ.

Ιω. η Α

Α Ρ Ι Θ Μ Ω Ν.

η Γ Πᾶς ὅστις διαποῖνον μῆρας. Λουκ.
 β Δ
 θ Δ Πατέρες ἡμῶν πλὴν τῶν ἐν τῇ
 νεφέλῳ. α. Κορ. ι Α
 ια Β Ἀρτοι ἐκ τῆ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
 τοῖς φαγεῖν. Ιω. ς Δ
 ιβ Β Ὡς ἐ Μωσῆς ἐν ὅλῳ ὃ οἶκος αὐ-
 τῶ. Εβρ. γ Α
 ιη Ζ Ὡς ἐ καὶ ἐπεισιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Εβρ. γ Δ
 ιη Ζ Μηδὲ γρηύετε, καθὼς καὶ πινες
 αὐτῶν. α. Κορ. ι Γ
 ις Α Τῇ ἀνιπλογία τῆ Κορὲ ἀπώλῃ.
 Ιούδα Β
 ιθ Α Ὡς γὰρ εἰσφέρειται ζῶον ὃ αἵμα.
 Εβρ. ιγ Β
 κ Β Ἐπνοι γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
 λουθούσης πέρας. α. Κορ. ι Α
 κα Β Μηδὲ ἐκ πνευμάτιον ὃν Χριστόν.
 α. Κορ. ι Β
 κα Ε Καθὼς Μωσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν
 τῇ ἐρήμῳ. Ιω. γ Β
 κς Δ Ὑποζύγιον ἄφαιον ἐν ἀνδρῶν
 φωνῇ φησὶ ἀμύνη. β. Πετ. β Γ
 κβ Δ Τῇ πλάτῃ ὃ βαλῶν μιανθὺ
 ἐξεχύθη. β. Πετ. β Γ. ιη δ. Β
 κη Γ Διδαχὴν βαλῶν, ὃς ἐδίδασκεν
 ἐν τῇ βαλῶν. Αποκ. β Δ
 κε Β Μηδὲ πορνείαν, καθὼς πινες αὐ-
 τῶν ἐπόριθον. α. Κορ. ι Β
 κς Η Κατεσθλάθη ἐν τῇ ἐρήμῳ. α.
 Κορ. ι Β
 κη Α Σάββατον αἱ ἱερὲς ἐν τῇ ἱερῇ ὃ
 σάββατον βεβηλῶσιν. Ματθ. ιβ Α
 Δ Ε Υ Τ Ε Ρ.
 α Γ. ις Δ Μὴ ἐν πρὸς ποληψίας
 ἐχετε. Ιακ. β Α. Β
 ε Β Οὐκ ἐπιτοκήσῃς. Ματθ. ε Ε
 ι Δ Οὐ γὰρ ὅτι πρὸς ποληψία πα-
 ρὰ ὃ Θεῷ. Ρω. β Β. Κορ. ι Ε.
 κολ. γ Δ. ἐφεσ. ς Β. α. πετ. α Γ
 ιζ Β Ἀρετήσας πρὸς νόμος. Εβρ. ι Ε

ιη Α Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ παῖ ἱεραὶ ἐργαζό-
 μνοι, ἐκ τῆς ἱερῆς ἐσθίουσιν, α.
 Κορ.θ.Β
 κδ Α Ὅς αὖ ἀπολύση τὴν γυναῖκα.
 Ματθ.ε.Ε. ιθ Β. μρ.ι Β
 Ι Η Σ Ο Υ Ε.
 β Α Ομοίως ὡς Ρααβ ἡ πόρνη. Ια.β Δ
 γ Γ Πίστις ὡς τείχη ἱερὸν ἐπιστ. Εβρ.
 ια Γ
 γ Δ Πίστις Ρααβ ἡ πόρνη. Εβρ. ια Ζ
 Β Α Σ Ι Λ. Α.
 κα Β Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ἐποίησε Δαβίδ,
 ὅτε ἐπείνασιν. Ματθ. ιβ Α. μρ.
 β Δ. λυκ. γ Α
 Β Α Σ Ι Λ. Γ.
 β Β Εξὸν εἰπεῖν μὲν πρὸς τῆς πόλεως ὑ-
 μαῖς, ὡς ὅτι πατεῖαρχου Δα-
 βίδ. Πραξ. β Ε. καὶ ιγ. Ε
 ι Α Βασίλισσα νότυ. Ματθ. ιβ Δ.
 λυκ. ια Δ
 ιζ Α Εκλείβη ὁ οὐρανὸς ὅτι ἔτη τεύα.
 λυκ. δ Δ
 ιζ Α Ἡλίας ἀνθρώπος ὡς ὁμοιοπαθῆς
 ἡμῶν. Ιακ. β Δ
 Β Α Σ Ι Λ. Δ.
 ς Ε Μηδέναι καὶ τὴν ὁδὸν ἀσπάζεσθαι.
 λυκ. ι Α
 ε Δ Πολλοὶ λειπώσιν. Ἰσορ. λυκ. ς Ε
 Π Α Ρ Α Λ. Α.
 κγ Β Καὶ οὐχ ἑαυτὰς ἵς λαμβανὴν τὴν
 τι μὲν, ἀλλ' ὁ καλὸς μὲν. Εβρ. ε Β
 Ι Ω Β.
 α Δ Οὐδὲν εἰσπνέει καμὲν εἰς τὴν κόσμον.
 α. Τιμ. γ Β
 ε Γ Μακάριος ἀνὴρ ὅς ἐστι ὑποταγὴν πει-
 ρασμῶν. Ιακ. α Β
 λδ Β Οὐκ ἐστὶν ὑποταγή πλὴν ὁ Θεός.
 Πραξ. ι Ε
 Ψ Α Λ Μ Ω Ν.
 μ Γ Ο μὲν ὅς τῶ ἀνθρώπου ὑπάγει.
 Ματθ. κγ Β. μρ. ιδ. Β λυκ. κβ Β
 ρλα Α Δαβίδ ἠτήσατο θύρην σκήνωμα
 τὸς Θεῷ Ιακώβ. Πραξ. ζ Ζ
 Γ Α Ρ Ο Ι Μ.
 ια Δ Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώσει. α. Γετρ.
 ς Δ

ιζ Δ Ἐστὼ πᾶς ἀνθρώπος ὡς ὁ
 ἀκόντισται, βραδύς εἰς τὸ λαλῆσαι.
 Ιακ. α Γ
 κ Β Ἐὰν εἴπω μὲν ὅτι ἀμὲν ἵνα ἔ-
 χω μὲν. α. Ιω. α Δ
 κδ Γ Μὴ ἐν πνεύματι λαλῆτε. Ια. β Α
 κε Α Μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πνευματικί-
 σταν. λυκ. ιδ. Γ
 Η Σ Α Ι Ο Υ.
 η Γ Ἰδοὺ ὁ θεὸς κλῖται εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀν-
 στασιν. λυκ. β Ε
 ιγ Β Εὐθέως μὲν τὸ θλίψιν τῆς ἡμετέρας ἐ-
 κείνων, ὃ ὁ ἥλιος σχεπιάσειται.
 Ματθ. κδ Γ. μρ. ιγ Γ. λυκ. κα Ε
 μα Β Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ τὸν παῖδα
 αὐτῶν. λυκ. α Ε
 νδ Α Μακάριαι αἱ γυναῖκες. λυκ. κγ Δ
 ιη Β Ἐπείνασθε γὰρ, ὅτι ἐδόξατέ μοι φα-
 γεῖν. Ματθ. κε Γ
 ξγ Α Περὶ βέλωνος ἱμάτιον βεβαμ-
 μένον ἄμωπι. Αποκ. ιθ Γ
 Ι Ε Ρ Ε Μ.
 β Δ Ἀνθρώπος ὡς ὁ οἰκοδεσπότης.
 Ματθ. κα Δ. μρ. ιβ Α. λυκ. κ Β
 ιη Α Μὴ ἐρῶ τὸ πλάσμα τῶ πλά-
 σματι. Ρωμ. θ Δ
 Ε Ζ Ε Κ.
 γ Ε Καὶ ὅτε ἐτελέσθησαν τὰ χίλια ἔ-
 τη. Απκ. κ Γ
 ιβ Ζ Προβλεπὴν ἡ ἐπαγγελία τῆς προφητείας
 αὐτῶν. β. Πέτρ. γ. Β
 ιη Β Ἐπείνασα, καὶ ἐδόξατέ μοι φαγεῖν.
 Ματθ. κε Γ
 Δ Α Ν Ι Η Λ.
 ζ Γ Καὶ χιλιάδες χιλιάδων. Αποκ.
 ε Δ
 ιβ Γ Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστὶν ὅτι
 τὸ σαρκώδες. Αποκ. ι Β
 Ι Ω Η Λ.
 ς Γ Ὁ ἥλιος σχεπιάσει. Ματθ. κδ. Γ.
 μρ. ιγ Γ. λυκ. κα Ε
 Μ Ι Χ Α Ι Ο Υ.
 β Γ Οὐκ ἔχω μὲν ὡς μόνον πόλιν.
 Εβρ. ιγ. Γ
 ς Γ Βασιλεύσει ὅτι ὃν αἶκεν Ιακώβ.
 λυκ. α Γ

ΕΡΡΙΚΟΣ Ο ΡΩΒΕΡΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, ΦΙ-
ΛΟΘΕΩ ΠΑΝΤΙ.

Τίω τριπόνητον ὄρας καὶ τὸ πολύθυκτον ἐκείνῳ,
Κεῖνῳ τίω γλυκερίῳ ἔ τιω πολυτεπτεῖα δέλτον,
Εἰς τοὺς ἰὼ ἐχθράζει θεοπνύτων χορὸς ἀνδρῶν.
Ἡ μεγάλοιο Θεοῦ βυλαὶ θεομοῖς τε διδάσκει
Παῖδας ἐφημερίαις, κοινῇ δὲ τε πᾶσιν ἀνύχθη
Οἱ αὖτις ἡελίοιο ἐπαυγαῖς ἰπῶπαί
Ἡ τε μὴν πᾶσιν ἡμερτεῖα μῦθον αἰεῖδε,
Μοῦσῃ εἰς κρηδίας ἀγαθὸν θέλγησεν ἰάλλει·
Καὶ τίω ἔλυμπόνδε ἔ εἰς αἶδαο φέρουσθαι
Δείκνουν, ὅφρα Θεοῦ κατεταύτον ἄμμε κατίζη.
Τίς ποτε Μαγορίδης τοῖσδε ἄξιος ἰσφαρίζει;
Οὐατα ὅς τέρπει, πολυδαίδαλα ψεύδεα βάζων·
Ἀλλὰ μίνωθα μῦθος πατρὸς ἀντήκα ἱέρψις.
Ἡμεῖς δὲ ἔξαπαῖα, λαλέων ἐτίμοισιν ὁμοῖα·
Ἀλλὰ κερδεσιώας τε κακορραφίας τε παρπάσας,
Γαυτοῖς τε δόλοισι καὶ ὀπίκλοπον ἦθος αἰεῖδων·
Ἀλλου βελμῆεν τε μῦθος καὶ ἀγνώσθαι θυμὸν,
Ὅς πολέεσσι βροτοῖς πολυκηδέα ἦκεν ὀλεθρον.
Οὐκ ὄρα τοῖα πέλες θεολήπτων χράμματα φωτῶν·
Οὐκ ἀπὸ τῆς ἐδάης βυλῶν δολέουσθαι ὑφαίφει,
Οὐδέ μιν ἔσθ' ὅπως μερόπων πῖνα κ' ἔξαπαφοῖο.
Ἀλλὰ τοῖσδε ἐκ πύξας, φωτῶν μεγάλοιο ἀνὰ κτος
Τίω δὲ τοῖσι βροτοῖσι πατρὶς ἡγορεῖ οἶσθαι ἄχουσας,
Ελπίδας ἢ ζωοῖσιν ὁμοῖς πατρὶς ἔχθ' τε θαντοῖσι.
Φάρμακον ἢ τε διδάει ἀχέων ὀπίληθον ἀποθύτων·
Εἴ τις τοῦτο φρεσὶν χαίρων εἰσκάτθετο ἦσιν,
Οὐ ποτ' ἀν' ὅφρα πέλοιτο μετ' ἀνδράσι σῆτοι ἔδαισιν,
Ωρίω δὲ μυστρεῖ τὸν λεγέος θανάτοιο,
Ἀλλ' αὐτὸν θυμῷ ποθέει πλέον ἢ ἐφοβοῖτο,
Οὐδ' εἰ ὀπίληθονοι κείνῳ κρυερῇσιν εἰσπαῖς
Γάντες ὁμοῦ ρίγαντο ἀπειλήσαμεν ὀλεθρον.
Ἀλλ' οὐ τοῖσδε ποιοῖο μῦθον τὸδε ἔστιν ὀνείαρ·
Μυρία ἔστι καὶ ἀνὰ τίς ἀν' ἔχ' πᾶντα λέγειτο;
Ὁ παρὶν ἀγροῖκος ἐὼν καχερηῖς βίεπιδων,
Ὅπως τὸν ἐκ πῖν τὸδε φάρμακον ὀφρῇ θυμῷ,
Ἀλχίνοός τε μέλιστα καὶ ὀρπεπής πέλει ἀνὴρ·
Θάρσος τ' ἀμφιχυθὲν τῶσιν εἴθεσιν ἐγείρει,
Ὡς τε ἔν' οὐ βρομῇ φωνῆς βασιλῆος ἀπειλῶν,
Οὐδέ γε χρυσίου βρομῇ κρυέουσθαι ἀκωχήν.
Ἡ εἰ γὰρ ἔστι ἔχων κινεῖ φρονα θυμὸν ἐκείνος,
Ὅς τε βίη πειρώτο θεήλατον οἶστρον ἐρύχει.

Τοῖς δὲ κεν ἀνθρώπων κλέος χεῖρ' μοῖρας ἔπχουσ,
 Ὃς σφύσται αἰθ' ἀλκίονο πυρὸς φλόγα βυλὲτ' ἐλαίῳ,
 Νηπιος, οὐδὲ πυρὸς κρατερὸν ἄλκ' οἶδ' αἰεὶ ἀέζων.
 Ἀλλο π' μεῖζον ἔρα', σὺ δ' εἰς φρεσὶ βάλ' ἄλκ' ὅσιν·
 Εἴ τις πῦρ τοῖον ὅτ' ἴδω δακρυγόνον ὅτιν,
 Εἴ τις τῆν' χεῖρ' ἰδῶ τε καὶ οἶρατον ὅτι σαφ' εἰδώς,
 Ἀλλά γε τῆςδε βίβλου ἀδαῆς καὶ ἀνέκ' ὅτιν,
 Οὗτος πῦρ τῆςδε σφίλιν πέρι αἰεὶ ἀνέκ' ὅτιν.
 Καὶ γὰρ ὅτι τῶν τοῖσι φάος μένη ἢ δὲ δίδωσι,
 Ὅτι ποτ' οὐρανὸν δακρυγόνον μερτεῖται φαεινόν,
 Ὡς δ' ἔτα ὅτι μέδοντα θεὸν ἡμεῖς ὅτιν σέβεται,
 Ὃς πάλαι ὅτιν τελευτῶν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Δαίμονος ὅτιν δεσπότην ὅτιν μερτεῖται ἀνέκ' ὅτιν,
 Οὐδ' ὅτιν τῆςδε μέγαν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ἰλασμένον μερτεῖται ἀνέκ' ὅτιν ὅτιν ὅτιν.
 Πινύματος ὅτιν ὅτιν δακρυγόνον πῦρ τῆςδε ὅτιν,
 Ὡς τε ὅτιν πῦρ τῆςδε βίβλου μετέπειτα βίβλου,
 Ἡδὲ βίβλου μετ' ὅτιν τῆςδε οὐρανὸν εἰσαφικέσθαι.
 Ταῦτα Θεοῦ κερυχὲς ὅτιν τῶν πασῶν ὅτιν.
 Ἀνδρες ποὶ μέγαν θεὸν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Τίποτε δὲ ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Τίς φρένας μετερτῶν δαίμονος ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ἀνδρες ποὶ μετ' ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Πῶς δὲ ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ἀδελφοὶ ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ἀλλὰ πῶν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Νυνὶ ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Νυνὶ ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν,
 Καὶ τέλος ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν.

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

[illegible]

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ἍΓΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Β
 Ἰβλ [Ⓢ] γένεσεως ἸΗΣΟΥ ΧΡΙ-
 στοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀ-
 βραάμ ἐγγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ
 δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέν-
 νησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε [Ⓢ] Φαρὲς καὶ τὸν
 Ζαράκ [Ⓢ] τὸν Ἠάμδρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἑσρώμ. Ἑσρώμ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀράμ δὲ ἐγγέννησε
 τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασών. Ναασών
 δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμών δὲ ἐγγέννησε τὸν Βοόζ [Ⓢ] ἐκ τῆς
 Ραχάβ. Βοόζ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ὠβήδ [Ⓢ] ἐκ τῆς Ράχ. Ὠβήδ δὲ ἐγγέ-
 ννησε τὸν Ἰεσσαί. Ἰεσσαί δὲ ἐγγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δα-
 βὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγγέννησε τὸν Σολομῶντα [Ⓢ] ἐκ τῆς Ὠορίας. Σο-
 λομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε [Ⓢ] Ἀ-
 βιά. Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσά δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. B
 Ἰωσαφάτ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ὀζίας.
 Ὀζίας δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἀ-
 χαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγγέννησε τὸν Μα-
 νασῆ. Μανασῆ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἰωσία. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν [Ⓢ] τοῖς ἀδελφοῖς αὐ-
 τοῦ, Ἰπὶ τῇ μετοικεσίᾳ Βαβυλωνος. [Ⓢ] μὲν δὲ πρὸς μετοικεσίαν Βα-
 βυλῶν [Ⓢ] Ἰεχονίας ἐγέννησε [Ⓢ] Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ
 ἐγγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιοὺδ.
 Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακείμ δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἀ-
 ζώρ. Ἀζώρ δὲ ἐγγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀ-
 χείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλισά. Ἐλισά δὲ ἐγγέννησε τὸν Ἐ-

A Am, E
 Γεν κ β Δ.
 ε λ γ Δ
 Γεν κ Δ.
 ε λ γ Η
 α Παρ β Α
 ρὲ τ δ Δ
 Γεν κ Δ
 α Βασ ις Α
 κ ις Β
 β Γασ ιβ Ζ
 α Γαρ γ Β
 Γ Γα, λς Α
 δ Βασ, κα Δ
 σ παρ, Γ
 δ Βασ κ γ Η
 ε κς Α
 β παρ ις Β
 α, Παρ γ, Γ

* τὸν Ἰακώβ
 Ἰσραήλ καὶ τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ

Γ λεάζαρ. Ελεάζαρ ὁ ἐγέννησε τὴν Μαρίαν. Μαρίαν δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀνδρα Μαρί-
 ας, ὃς ἦς ἐγγυηθὴ ἸΗΣΟΥΣ, ὁ λεγόμενος Χρυσός. Πά-
 σαι οὖν αἱ γυνεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶθ, γυνεαὶ δεκα-
 ἑπτὰσται· ἔκ δὲ Δαβὶθ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γυνεαὶ
 δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χρυσ-
 οῦ, γυνεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χρυσοῦ ἡ γέννησις
 οὕτως ἦν. Μνηστεύσας γὰρ τὴν μητέρα αὐτοῦ Μαρίαν τῷ Ἰω-
 σήφ, πρὶν ἢ σὺνελθεῖν αὐτοῖς, ἐβρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνύ-
 ματος ἁγίου. Ἰωσήφ γὰρ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων
 αὐτὴν παράσχεσθαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
 Δ ταῦτα δὲ αὐτὸς ἐνθυμηθεὶς, ἰδοὺ ἀγγέλῳ Κυρίου κατ' ὄναρ
 ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶθ, μὴ φοβηθῆς ἑξαι-
 λαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκα σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γυνήκεν, ἐκ
 Πνύματος ὅστιν ἁγίου. τίς γὰρ δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ Ἰησοῦν. αὐτὸς γὰρ σώσει τὸ λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμάρτη-
 των. Τὸ δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κυρίου,
 διὰ τὸ πνεύματος λέγοντος, Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ
 τίς γὰρ υἱόν, καὶ καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανὴλ, ὅ ἐστι μεθερ-
 μιν εὐόμνον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ
 τῆς ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἀγγελὸς Κυρίου, καὶ
 παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἐκ ἐκείνου σκενὴ αὐτῷ, ἕως
 οὗ ἔτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

Λακ α Γ

Δακ α Α

Λακ α Γ

Πα α Β

Πα α Γ

Ἰησοῦν α

καλέσεις β.

ἐκείνου α

Λακ β Α

β Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γυνήκεντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέ-
 ραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρε-
 γγόντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες, Ποῦ ὅστις ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς
 τῆς Ἰουδαίας; εἰδομένων γὰρ αὐτῶν τὴν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἡλ-
 δομένων προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐ-
 ταράχθη, καὶ πάντα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ· καὶ σὺν ἀρχαίων
 πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπερωτᾷν ἐκ πα-
 ρα αὐτῶν ποῦ ὁ Χρυσὸς γυνάταται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς
 Ἰουδαίας. ἔπειτα γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ πνεύματος, Καὶ σὺ Βηθλε-
 ἐμ γῆ Ἰούδα, ὀδαιμῶς ἡ ἀρχὴ εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. ἐκ τοῦ

Ματ θ Α
 10 α Ζ

Ἱεροσόλυμα
 3 α β

2 1 1 α
 10 α α, μη ε-
 2 α β

σας δὲ ὅπ' Ἀρχέλαος βασιλεύει ὑπὲρ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου
τῆς πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. Χρημαπθεῖς δὲ κατ'
ὄναρ, αἰεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· καὶ ὑδῶν καίω-
κυσεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρη-
" δὲν δια τῆς προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μαρκ α Α
Λουκ γ Δ

Ἡσαϊου μ ε Δ
Ἰσα. 60. α Δ

Ἡσαϊου μ ε Α
ιω α Γ

Μαρκ α Α

Λουκ ια Γ
Μαρκ α Α

Α κ γ Ε

Λουκ κ γ Δ

Ι. α κ Ε
Περαξ γ Δ

Μαρκ α Α
Λουκ γ Δ
Ι. α Δ
Περαξ α Α
κ β Α Δ
α. Γ. β Δ Α
Λουκ γ Δ

Μαρκ α Β
Λουκ γ Δ
Ι. α Γ

Γ ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ᾤραζίνεταί Ιωάννης ὁ βα-
πτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, ἔ λέγων, Μετανο-
εἶτε· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἤγγικεν· ὅστις γὰρ ὄσιν ὁ ρηθὴς
ὑπὸ Ἠσαίου τῷ προφήτῳ, λέγοντος, Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
" μῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ὡς ἐλάττω ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ιωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύα αὐτοῦ· ἡ δὲ
προφήτης αὐτοῦ λέγει, καὶ μὴ ἀρειον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
Β αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν
τῆς Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπὸ αὐτοῦ, ἐξομο-
λογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὶ τῶν Φαρι-
σαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ὑπὲρ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ,
εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδωκεν ὑμῖν φυγεῖν
ἀπὸ τῆς μετάνοιας; ποιεῖτε οὖν καρποὺς ἁγίους· τί με-
τανοίας; ἔ μὴ δόξατε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρες ἐχόμενοι τῶν Ἀ-
βραάμ· λέγω ὑμῖν ὅτι διὰ τὸ ὅτι οὗτος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τοιῶν
ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἡ δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥί-
ζαν τῶν δένδρων καίεται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν κα-
λὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς
ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός
μου ὄσιν, οὗ ἐκείμι ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι, αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ· ἔ τὸ πρῶτον ἐν τῇ χρί-
σει αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεύει τὴν ἁλωνα αὐτοῦ, καὶ σιμύει τὸν σίτον
αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσω.
Τότε ᾤραζίνεταί ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὑπὲρ τὸ Ἰορδάνην
πρὸς τὸν Ιωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ· ὁ δὲ Ιωάννης διε-
Δ κώλυεν αὐτὸν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑποστῆναι βαπτισθῆναι,
καὶ σὺ ἐρχῇ πρὸς με· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Ἄφες ἄρτι· ἔγω γὰρ πρέπειν ὄσιν ὑμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιο-

ἡ τὸ πρῶτον

ἡ καὶ τὸν ἀξίον
καὶ τὸν ἀξίον

ἡ καὶ τὸν

ἡ καὶ τὸν

ἡ καὶ τὸν ἀξίον
καὶ τὸν ἀξίον

ἡ καὶ τὸν ἀξίον
καὶ τὸν ἀξίον

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

5

σιώπῃ. Τότε ἀφίεν αὐτὸν καὶ βαπτιστὴς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη β-
 θύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἰδοὺ ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε
 τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περὶ σελήνην, καὶ ἐρχόμενον
 ἐπ' αὐτόν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν
 ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ βέβηκα.

Κε. 1. Α
 6. π. 1. α. Δ
 καλ. α. Β

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆλθον εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τὸ πνεῦμα, πει-
 ραζομένη αὐτὸν ὁ διάβολος. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκον-
 τα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ἕσπερον ἐπεΐασε. καὶ πειρασθεὶς
 αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰτέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
 ἄρτοι γένωι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτω
 μένω ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορεύο-
 μαι διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβο-
 λος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵσθιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ περίβουλον τοῦ
 ἱεροῦ. καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἑκεῖ. γέ-
 γραπται γάρ, Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεῖται τὰς ἐντολὰς τοῦ
 Θεοῦ, καὶ ἐπὶ χερσῶν ἀρῶσίν σε, μήποτε πωροσκόψῃς πρὸς λίθον τὴν πό-
 δα σου. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις
 Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος
 εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πᾶσας τὰς βασιλεί-
 ας τῆς κοίτης καὶ τῆς δόξης αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα
 πάντα σοι δώσω, εἰὰ πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς, Ὑποτάσσεται σατανᾷ. γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου
 προσκυνήσας, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσας. Τότε ἀφίεν αὐ-
 τὸν ὁ διάβολος. Ἐἰδοὺ ἀγγελοὶ προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.
 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν, καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἦθ' ὧν κατώκησεν
 εἰς Καπὴναοὺμ τὴν παρὰ θαλάσσιον, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ
 Νεφθαλείμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου
 λέγοντος, Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης,
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῇ ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
 ἐν σκοτεινῇ εἶδε φῶς μέγα, ἐκ τοῖς καθημέροις ἐν ᾗ ῥα καὶ σκιά
 θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κη-
 ρύσσειν, καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε. ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τοῦ οὐ-
 ρανῶν. Περὶ πάντων δὲ ὁ Ἰησοῦς πᾶσα τὴν θαλάσσαν ἵς Γαλι-

81

Μαρ. α. Β
 καλ. α. Α

καλ. α. Α

καλ. α. Γ

Δουρ. α. Γ

Β

Δουρ. α. Γ
 6. Δ

Μαρ. α. Γ
 καλ. α. Α

Γ

Ιησοῦς Α

Μαρ. α. Β

Μαρ. α. Β
 καλ. α. Α

λαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸ λεγόμενον Πέτρον, καὶ
 Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληττον εἰς τὴν
 θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς) καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου,
 καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. ⲓ καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἔκ
 λησαν τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ πορεύσας ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους
 δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τῆς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ
 φὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, κα
 ταρπίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς. ⲓ καὶ ἰδόντες
 αὐτὸν ἔκλησαν τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
 Καὶ πορεύσας ὅλως πρὸς Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας,
 καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
 Ἐκτεπλήθυνεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ πρὸς ἰουδαίαν
 αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλης νόσου καὶ βα
 σανόου σινευρομήνους, καὶ δαμονιζομένους, καὶ σελήνιαζο
 μένους, καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς. καὶ ἠκολού
 θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως
 καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τῆς Ἰουδαίας. Ἰδὼν ὁ
 Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαιτος αὐτοῦ, περὶ
 αὐτοῦ ⲓ μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἀποδείξας τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰδὼς
 σκεν αὐτοῖς, λέγων, Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐ
 τῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Μακάριοι ⲓ πενθοῦντες,
 ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι ⲓ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
 κληρονομήσουσι τὸν θάνατον. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὅτι αὐτοὶ χορτάσονται. Μακάριοι ⲓ ἡγνού
 ντες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
 ὅτι αὐτοὶ τὸ θεὸν ὄψονται. Μακάριοι ⲓ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
 ἰσχυροὶ δεσφὴ κληθήσονται. Μακάριοι ⲓ διωκόμενοι ἕνεκεν τοῦ
 λόγου τοῦ θεοῦ, ὅτι αὐτοῖς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Μακάριοι
 ἔσεσθαι ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπώσι πᾶν πονη
 ρὸν ῥῆμα κατὰ ὑμῶν· ψευδοὶ μάρτυρες, ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίrete καὶ ἀ
 γαλλιάδετε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἔγω γὰρ ἐ
 δίδωμι τοῖς περὶ τὰς πόλεις ὑμῶν. Ὑμεῖς ἔσεσθαι τὸ ἄλγος
 τῆς γῆς. ἐὰν δὲ τὸ ἄλγος μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλυσθήσεται; εἰς ἕ

ἰουδαίαν. β. θ.

καὶ πᾶσι τοῖς
 ἐν τῇ πόλει. β.

ἰουδαίαν. β.

ἐν τῇ πόλει. β.

Μαρ 7 Α

Λα 5 Γ

Λα 5 Γ

Μαρ 7 Α

Λα 5 Γ

Λα 5 Γ

Λα 5 Γ

Λα 5 Γ

Μαρ 7 Γ

Λα 5 Γ

Μαρ 7 Α

Λα 5 Γ

Μαρ 7 Η

Λα 5 Γ

δὲν ἰσχύει εἰ μὴ βληθῆναι ἐξω, καὶ καταπαλεῖσθαι ὑπὸ τῶν αἰ-
 23
 25
 27
 29
 31
 33
 35
 37
 39
 41
 43
 45
 47
 49
 51
 53
 55
 57
 59
 61
 63
 65
 67
 69
 71
 73
 75
 77
 79
 81
 83
 85
 87
 89
 91
 93
 95
 97
 99
 101
 103
 105
 107
 109
 111
 113
 115
 117
 119
 121
 123
 125
 127
 129
 131
 133
 135
 137
 139
 141
 143
 145
 147
 149
 151
 153
 155
 157
 159
 161
 163
 165
 167
 169
 171
 173
 175
 177
 179
 181
 183
 185
 187
 189
 191
 193
 195
 197
 199
 201
 203
 205
 207
 209
 211
 213
 215
 217
 219
 221
 223
 225
 227
 229
 231
 233
 235
 237
 239
 241
 243
 245
 247
 249
 251
 253
 255
 257
 259
 261
 263
 265
 267
 269
 271
 273
 275
 277
 279
 281
 283
 285
 287
 289
 291
 293
 295
 297
 299
 301
 303
 305
 307
 309
 311
 313
 315
 317
 319
 321
 323
 325
 327
 329
 331
 333
 335
 337
 339
 341
 343
 345
 347
 349
 351
 353
 355
 357
 359
 361
 363
 365
 367
 369
 371
 373
 375
 377
 379
 381
 383
 385
 387
 389
 391
 393
 395
 397
 399
 401
 403
 405
 407
 409
 411
 413
 415
 417
 419
 421
 423
 425
 427
 429
 431
 433
 435
 437
 439
 441
 443
 445
 447
 449
 451
 453
 455
 457
 459
 461
 463
 465
 467
 469
 471
 473
 475
 477
 479
 481
 483
 485
 487
 489
 491
 493
 495
 497
 499
 501
 503
 505
 507
 509
 511
 513
 515
 517
 519
 521
 523
 525
 527
 529
 531
 533
 535
 537
 539
 541
 543
 545
 547
 549
 551
 553
 555
 557
 559
 561
 563
 565
 567
 569
 571
 573
 575
 577
 579
 581
 583
 585
 587
 589
 591
 593
 595
 597
 599
 601
 603
 605
 607
 609
 611
 613
 615
 617
 619
 621
 623
 625
 627
 629
 631
 633
 635
 637
 639
 641
 643
 645
 647
 649
 651
 653
 655
 657
 659
 661
 663
 665
 667
 669
 671
 673
 675
 677
 679
 681
 683
 685
 687
 689
 691
 693
 695
 697
 699
 701
 703
 705
 707
 709
 711
 713
 715
 717
 719
 721
 723
 725
 727
 729
 731
 733
 735
 737
 739
 741
 743
 745
 747
 749
 751
 753
 755
 757
 759
 761
 763
 765
 767
 769
 771
 773
 775
 777
 779
 781
 783
 785
 787
 789
 791
 793
 795
 797
 799
 801
 803
 805
 807
 809
 811
 813
 815
 817
 819
 821
 823
 825
 827
 829
 831
 833
 835
 837
 839
 841
 843
 845
 847
 849
 851
 853
 855
 857
 859
 861
 863
 865
 867
 869
 871
 873
 875
 877
 879
 881
 883
 885
 887
 889
 891
 893
 895
 897
 899
 901
 903
 905
 907
 909
 911
 913
 915
 917
 919
 921
 923
 925
 927
 929
 931
 933
 935
 937
 939
 941
 943
 945
 947
 949
 951
 953
 955
 957
 959
 961
 963
 965
 967
 969
 971
 973
 975
 977
 979
 981
 983
 985
 987
 989
 991
 993
 995
 997
 999

Ματθ. 23
 24
 25

α. Π. β. γ.

Λουκ. 15 Δ.

Ιακ. 5 Β.

Λουκ. 12 Δ.

Εξουκ. 13
 14

Ανκ. 15 Η.

Εξουκ. 13

Λουκ. 15 Β.
 16

Δδρ. π. α. Α
μαρ. 9. 1. Β
μδρ. 1. Β
δσπ. 10. Δ
α. 1. 6

Α. 1. 1. 2
1. 1. 3
δσπ. 1. 3

1 α. 1. Γ

Γ. 1. 1. 2 α. Δ
α. 1. 2
α. 1. 3

Α. 1. 1. 2
α. 1. 3

Δ. 1. 1. 3

Α. 1. 1. 3 Δ

Δ. 1. 1. 3

α. 1. 1. 3 Γ

Α. 1. 1. 3 Ε

δότηται ἐν τῇ μύῳ σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς
γέενναι. Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκαιδάλίζει σε, ἔκκοψον αὐ-
τήν, καὶ βάλε δὲ ποδὸς σου· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα δότηται ἐν τῇ
μύῳ σου, ἢ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναι. Ἐρ-
ρέθη δὲ ὅπως ἀν' ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀπο-
στάσιν. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅπως ἀν' ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, παρὲκ τοῦ λόγου πορνείας, ποιῇ αὐτὴν μοιχεῖσθαι· καὶ
ὅς ἐστι δότω ἐλευθέρῳ γαμήσῃ, μοιχεύεται. Πάλιν ἠκούσατε ὅ-
τι ἐρρέθη τοῖς ἡγεταῖς, οὐκ ἔτι πορνήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυ-
ρίῳ τὸν ὅρκον σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμολοῖν ὅλως, μή τ'
ἐν τῷ κύρῳ, ὅτι θεός ἐστι· καὶ ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπό-
διόν ἐστι τῷ ποδῶν αὐτῶν· μή τ' εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τῇ
μεγάλῃ βασιλείᾳ· μή τ' ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ὁμολοῦντος, ὅτι ἐδωκά-
σαι μίαν τείχην· ἡ δὲ ἡμέραν ποιῆσαι. Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος
ὑμῶν, ἰαί, ναί, κύ, οὐ· καὶ τὸ πειραστὸν τοῦτων ἐκ τῆς πονηρίας ἐστίν.
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν αἰπὸ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁ δόν-
τα αἰπὸ ὀδόντος. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ·
ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτὴν
καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἀφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγαρῖσῃ μίλι-
ον ἓν ἐν ὑπαζῇ μετ' αὐτοῦ δύο. Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ ὅταν θέ-
λοντα δότω σοὶ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη,
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸ ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέ-
γω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, βλοσυρεῖτε τοῖς κατὰ ρω-
μύοις ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς· ὅ-
πως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι ἐν οὐρανοῖς, ἐπὶ τὸν ἥλιον αὐ-
τοῦ αἰάτελλας ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχας ἐπὶ δικαίους
καὶ ἀδίκους· ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μι-
αίνετε; οὐχὶ καὶ ὁ θεὸς τελῶναι καὶ αὐτὸ ποιῶσι; καὶ ἐὰν ἀπαύση-
τε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, πῶς πειραστὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ ὁ
θεὸς τελῶναι οὕτω ποιῶσιν; ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλει, ὡς ὁ πατήρ ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλει ἐστίν. Προσέχετε τὴν ὕψιν ἵνα μὴ ποιῆτε ὡς οἱ
ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς ὁ πατήρ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ἐστίν.

6. 1. 1. 1. 2
α. 1. 1. 3

7. 1. 1. 1. 2
α. 1. 1. 3
α. 1. 3
α. 1. 3
α. 1. 3
α. 1. 3

10. 1. 1. 1. 2
α. 1. 1. 3

11. 1. 1. 1. 2

12. 1. 1. 1. 2
α. 1. 1. 3

13. 1. 1. 1. 2
α. 1. 1. 3
α. 1. 3
α. 1. 3
α. 1. 3
α. 1. 3

14. 1. 1. 1. 2
α. 1. 1. 3

καὶ τῶν αὐτοῖς· εἰ δὲ μή γε, μισθὸν ἔκ ἐχετε ἀπὸ τοῦ πατρὸς
 ὑμῶν τῶ ἐν τοῖς ἔρακοις. Ὅταν οὖν ποιῆς ἡγεμονίαν, μὴ σαλ-
 πίσσης ἐμπροσθέν σου, ὡς περ Ⓐ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς· ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀν-
 δρώπων. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ
 ποιουῖς ἡγεμονίαν, μὴ γινώσκῃς ἡ ἀρετὴ σου ἢ ποιῇ ἡ
 δεξιὰ τοῦ ὁποῦς ἡ σου ἢ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
 σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ σοι ἐν τῷ φανε-
 ρῷ. Καὶ ὅταν περσεύῃ, οὐκ ἔσῃ ὡς περ Ⓐ ὑποκριταί, ὅτι
 φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γυνίαις τῶν πλατειῶν
 ἐστῶτες περσεύεσθαι, ὅπως αὐτοὶ φαιῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν περσεύ-
 ῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου,
 περσεύσαι τῷ πατρὶ τοῦ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
 βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευ-
 χόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὡς περ Ⓐ ἔθνηκοί· δοκῶσι γάρ B
 ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται· μὴ οὖν ἑμοιω-
 σήτε αὐτοῖς· οἶδε γάρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρειαν ἔχει, περ τοῦ ὑ-
 μαῖς ἀπεκρίσθαι αὐτόν· οὕτως οὖν περσεύεσθε ὑμεῖς· Γὰρ
 ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔρακοις, ἀγαθὴ τὸ ὄνομά σου· ἡ θέτω ἡ βασι-
 λεῖα τοῦ· γινώσκω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
 γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· ἐὰν φῆς ἡ-
 μῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις
 ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμαῖς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμαῖς
 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σὺ ὅστιν ἡ βασιλεῖα, καὶ ἡ δυνάμις, ἐν ἡ-
 ξα, εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμὲν· Ἐὰν γάρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις
 τὰ ἁπλώματα αὐτῶν, ἀφήσῃ καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρανός·
 εἰ δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἁπλώματα αὐτῶν,
 οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσῃ τὰ ἁπλώματα ὑμῶν· Ὅταν δὲ
 νηστεύῃτε, μὴ γίνεσθε ὡς περ Ⓐ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσι
 γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, ὅπως φαιῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύον-
 τες· ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν· Σὺ δὲ νη-
 στεύων ἀλειψά σου τὸ κεφάλιν, ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι,
 ὅπως μὴ φαιῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου Γ

2505

100 1

2505

2505

2505
 2505
 2505

2505

2505

2505

2505 100 1

2505 100 1

2505 100 1

τῷ ἐν τῷ κρυπῶ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπῶ, δώσῃ σοὶ ἐν τῷ φαιερῶ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διαρύσιν καὶ κλέπταισι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διαρύσονται οὐδὲ κλέψουσιν. ὅπου γὰρ ὅστις ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔστι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. Ὁ λύχνος τῆς σῶματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς· εἰ οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῖς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωταῖνόν ἐσται· εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινόν ἐσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πότερον· οὐδεὶς δυνάσκει δυοὶ κυλίνδρους δουλεύειν· ἢ ἢ τὸν ἓνα μισήσῃ, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ· ἢ ἐνὸς αἰδέζεται, καὶ ἑτέρου καταφρονησῃ. οὐ δύνασκει θεὸς δουλεύειν ἑταίρῳ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν· ἡ ψυχή· καὶ τί πίετε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν· ἐνδύσασθε. οὐχὶ ἡ ψυχή· πλείον ἐστὶ τῆς θανάτου· καὶ τὸ σῶμα τῆς ἐνδύματος; Εὐβλέψατε εἰς τὰ πέρινα· οὐδὲ οὐρανὸν, ὅπου οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ σιμᾶνουσιν εἰς δόξαν· ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος βρέφει αὐτά. οὐχὶ ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσεῖναι ἑπὶ πένθι ήλικίαν αὐτῆς πῆχυον ἓνα; ἢ ἢ ἐνδύματος ἢ μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τῆς ἀγροῦ· πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ παρεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τῆς ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννισιν, οὐ πολλῶν μάλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί φορεσώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χεῖρετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὸ βασιλείαν τῆς θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὸ αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσῃ τὰ ἑαυτῆς. ἄρκετόν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθήτε. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε καὶ ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε, αἰὲν μετρηθήσεται ὑμῖν. τί γὰρ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· καὶ ἀδελ-

α. 12. 2

Δηκ. α. 1

Δηκ. ε. 7

Δηκ. ε. 7

α. π. 1. 0

α. 1. 2. 2

ε. 1. 1. 1

α. 1. 1. 3

Δηκ. ε. 7

ρομ. 3. 1

α. 1. 1. 1

Μαρ. 1. 1

Δηκ. ε. 7

Δηκ. ε. 7

α. 1. 1. 1

α. 1. 1. 1

α. 1. 1. 1

α. 1. 1. 1

α. 1. 1. 1

α. 1. 1. 1

α. 1. 1. 1

φοῦ σου, τίς γ' ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανόει; ἢ πῶς
 ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀ-
 φθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; ὑποκριτὰ
 ἐκβαλε πρῶτον τὸ δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε δια-
 βλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ
 σου. Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τὸν μδργα εἰ-
 τας ἐμῶν ποσὶν· μήποτε καταπατήσωσιν αὐ-
 τοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ σφαφέντες ρήξωσιν ἡμᾶς. Αἰτεῖ-
 τε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσε-
 ται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρεσκει, καὶ
 τῷ κρῖεντι ἀνοιγήσεται. Ἡ ζῆς δὲ ἐστὶν ὡς ἐμῶν αἰθερπος, ὃν ἐὰν
 αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ; καὶ ἐὰν ἰχθῦν
 αἰτήσῃ, μὴ ὀφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ἅνθρωποι, οἴ-
 दाτε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μάλλον
 ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσῃ ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐ-
 τόν; Παίτε οὖν ὅσα ἀνέχετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ αἰθερποὶ,
 οὕτως ὅπως ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· ὅτι γὰρ ὅστις ὁ νόμος καὶ οἱ περὶ-
 φῆται. Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη,
 καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ
 εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ ῥηθιμμένη ἡ
 ὁδός· ἀπαιτοῦσα εἰς τὸ ζῶν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὕρεσκειντες αὐ-
 τήν. Προσέχετε γὰρ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται
 πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἐσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἄρ-
 παγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσατε αὐτοὺς. μήτις συλ-
 λέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλίαν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕ-
 τως πάντῃ δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν
 δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν
 καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς κα-
 λοὺς ποιεῖν. πάντῃ δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπεται,
 καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄρα γὰρ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγι-
 νώσατε αὐτοὺς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσε-
 ται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ κυρίου· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὰς ἐντολὰς
 τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ ἐρῶσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι παρεφθεύσαμεν, καὶ τῷ

Κεφ. κα Β
 1. κατ. Γ
 2. κατ. Β
 3. 3
 4. κατ. Α
 5. κατ. Α

6. κατ. Α
 7. κατ. Α, Γ

8. κατ. Γ

9. Γ
 10. κατ. Ζ

11. κατ. Β

1. κατ. Α, Β

2. κατ. Α, Β
 3. κατ. Α, Β
 4. κατ. Α, Β

5. κατ. Α, Β

6. κατ. Α, Β

25

Γεὶ τῷ κεφροῦ.

Πεὶ τοῦ ἐκείνου πύργου.

12

ΕΥΑΓΓ.

Λουκ. 17. 2

Δ

σὺ ὀνόματι δαυμλόνια ὅξεβάλομην, καὶ τῷ σὺ ὀνόματι δυνάμεις
 πολλές ἐποίησα μὲν, ἐπεὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε
 ἐγενήθη ὑμᾶς. Δότε χωρεῖτε ἀπὸ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοῖς λόγοις τούτοις, ἐποιᾷ αὐτοῖς, ὁ-
 μοιούσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ἀνοδομήσῃ τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ ἐπὶ τῷ πέτρῳ, ἐκατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθεν οἱ ποταμοὶ καὶ
 ἐπνέσαν οἱ αἵετοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐκ ἐπέσε-
 ο. καὶ ὁ γὰρ ὅτι ἐπὶ τῷ πέτρῳ. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοῖς λόγοις
 τούτοις, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοῖς, ὁμοιωθήσεται αἰδρὶ μωρῷ, ὅστις
 ἀνοδομήσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἄμμου καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ
 ἦλθεν οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνέσαν οἱ αἵετοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ
 ἐκείνῃ, καὶ ἐπέσε. καὶ ἡ πῶσις αὐτῆς μεγάλη. Καὶ ἐγγίγεται ὅτε
 σιωπῇ τέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς λόγοις τούτοις, ὅτε πληθύνοντο οἱ ὄχλοι
 ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοῖς ὡς ὅτι οἰοῖσιν ἔχον,
 καὶ ἔχοντες οἱ γραμματεῖς. Καταβαίει δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
 καὶ ἀκολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολλοὶ καὶ ἰδοὺ λέπρεός τις ἦν πρὸς αὐτὸν
 προσελθὼν λέγων, Κύριε, ἐάν θέλῃς, δύνασαί με καθαρεῖσαι.
 καὶ ἔκρινεν τὸ χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθα-
 ρεῖσαι. Καὶ ἀθροὺς ἐκαθαρεύει αὐτὸν ἡ λέπρεα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς, Ὁρα μηδενὶ εἰπῆς· ἀλλ' ἔπαγε, ὅτε αὐτὸ δείξον τῷ ἱερεῖ, καὶ
 προσενέγκῃ τὸ δῶρον ὅπερ ἐταξε Μωσῆς, εἰς μὲν ἵκεον αὐτοῖς.

ταῦτα. 5. 4. ὁμοιωθήσεται.

1. 2. 3. 4. 5.

Εὐαγγελίου 112. 20. 7. 11

1. 2. 3. 4. 5.

1. 2. 3. 4. 5.

B

Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπφarnaὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ὁ
 κατὸν ἄρχος τοῦ ὄρους καλοῦν αὐτὸν, καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου
 βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου, ὁ δὲ θάνατος ἐγγύς. Καὶ
 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἢ θῶν δεξαμένη αὐτόν. Καὶ ἀποκρι-
 θεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἐφη, Κύριε, ἐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπο-
 στήλῃ εἰσελθῆς· ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
 μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμὶ ὑπὸ ὅξιοις ἔχων ὑπὸ ἐμαυ-
 τὸν θάνατον, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται καὶ ἄλλω,
 ἔρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιᾷ. Ἀ-
 κούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ποσούτω πίστιν εὖρον. λέγω δὲ
 ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἔξοισι, καὶ ἀνακλι-
 θήσονται μετ' Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ

αὐτοῦ. 5. 2. 3.

1. 2. 3. 4. 5.

1. 2. 3. 4. 5.

μονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπι-
τρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὸ ἀγέλιον τῆς χείρας. Καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς, Ὑπάγετε. **Θ** ὁ δὲ ἐξελθὼν ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἀγέλιον τῆς χείρας.
Καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῆς χείρας καὶ ἔκρημνος εἰς τὸ
θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ βοσκοῦντες ἐφυγον,
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλον πάντα, καὶ τὰ τῆς δαμονιζο-
μένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς σιναίτησιν τῷ Ἰησοῦ.
καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεκαίλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε ἔτι ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφθον αὐτῷ Ἰσραηλῖκὸν ἐπὶ κλίνης βε-
βλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὸ πῖσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ Ἰσραηλῖκῷ,
Θάρσέ τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμδρῖαι σου. Καὶ ἰδοὺ ἱερεῖς
γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, ὅτι βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰη-
σοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἰναλί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονη-
ρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἵνα γὰρ ὅστις ἀκοπώτηται, εἰπεῖν, ἀφέ-
ωνται σοι αἱ ἀμδρῖαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγγραψα καὶ πεπατήκει; ἵνα ὁ εἰ-
δὼν ὅτι ἐξοισίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆς αἰθερώπου ἐπὶ τῆς ἀφίεναι
ἀμδρῖας (τότε λέγει τῷ Ἰσραηλῖκῷ) ἔγερθῇς ἀρὸν σου ἐκ κλί-
νῃς, καὶ ὑπάγε εἰς τὸ οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθὴς ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκον
αὐτοῦ. Ἰδόντες ὁ οἱ ὁ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸ θεόν, τὸ
δόντα ἐξοισίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ παράγων ὁ
Ἰησοῦς ἐκῆλθεν, εἶδεν δὲ ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελεώνισιν, Μα-
θαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι. Καὶ ἀκούσας ἡ-
κολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ
B ἰδοὺ πολλοὶ τελεῶναι καὶ ἀμδρῖται καὶ ἱερεῖς, σινανέκιντο τῷ Ἰη-
σοῦ ἐν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, Διατί μὴ τῶν τελεῶν καὶ ἀμδρῖται ἐξέρχεται ὁ διδάσκα-
λος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ
ἰσχυρόντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἐχόντες. πορεύεσθαι ὁ μάθετε τί
ἐστίν, Ἐλεον θέλω, ἔστι θεοῦ. οὐ γὰρ ἦλθον καλεῖσθαι δικαίους,
ἀλλ' ἀμδρῖται εἰς μετάνοιαν. Τότε προσέρχον αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ Ἰωακίμου, λέγοντες, Διατί ἡμεῖς ἐοικότες φαρισαῖοι νηστεύο-
μεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Μὴ δυνάμει οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενήτην ἐφ' ὅσον μετ' αὐ-

Εὐαγγέλιον ΧΙΧ κεφ
Μαρ 9 Α
14

Εὐαγγέλιον ΧΙΧ κεφ
Μαρ 9 Β
14

Κ19 18, Α
3 ὡς 18, Γ
α Τινος Α
Μαρ 9 Γ
14

1. Ἰησοῦς.

1. Ἰησοῦς.

1. Ἰησοῦς.

1. Ἰησοῦς.

1. Ἰησοῦς.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

15

τῶν ὄσιν ὁ νυμφίος; ἤδυσονταί τῃ ἡμέρᾳ ὅταν ἄπαρθῇ ἀπὸ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. Οὐδεὶς γὰρ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ῥάκοις ἀγάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. αἰρὲ γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἱματίου, καὶ χειρὸν χρίσμα γίνεται. Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ γὰρ μή γε, ῥήγνυται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολουῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἅμφοτερα σωτηριούται. Ταῦτα αὐτῶν λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων ἡθῶν παρεσέκυνε αὐτῶν λέγων, Ὁπὴ θυγάτηρ μου ἀρπῆ ἐπελύττισεν· ἀλλὰ ἡθῶν ἐπίθετο τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτήν, ἵνα ζήσεται. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῇ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, παρεσέλθοῦσα ὀπίσθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἥψωμαι τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, σωθήσομαι. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ὁπισθεφάει ἐὶς ἰδὼν αὐτήν, εἶπε, Θάρσθ' θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.) καὶ ἡθῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἰδὼν τοὺς αἰλητας καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, λέγει αὐτοῖς, Ἀναχωρεῖτε ἕκαστος ἀπὸ ἐδῶ καὶ κορέσιον, ἀλλὰ καθάδω. Καὶ καλεσέμενοι αὐτοῦ. Ὅτε γὰρ ἐξελθήσῃ ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἵνα ἡγέρθῃ τὸ κορέσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παραγόντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς· ἡμεῖς Δαβίδ. Ἐλθόντι γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν, παρεσθλθεν αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε ὅτι ἰδύσασθε τούτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε. Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γινώσθε τὸ ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς γινώσκω. 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

Γ Ματθ 9 Γ
λε κα ν Ζ
Εὐαγγελίου ΧVII
Τιμωρῶν

Δ

Ανα μ Β

Ανα μ Β
λε κα ν Ζ
λε κα ν Ζ

σοῦς τὰς πόλεις πάσας ἔτι τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσιν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ
θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
Ἰδὼν ὃ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη τοῖς αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἑκλε-
λυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι. δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ
ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὄξοισιν ἑπτά-
μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶ-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ
ὀνόματα ὅτι ταῦτα· πετρός, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ
Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, ὁ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματ-
θαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ὀπκλη-
θεὶς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Καϊατίης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης,
ὁ ὢν πρεσβύτερος αὐτῶν. Τούτοις τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς,
ἐξαγγέλλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, ἔτι
εἰς πόλιν Σαμάρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς
τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. πορευόμενοι δὲ
κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀκούον-
τες θεραπεύετε, λεπορεῖς καθαίρετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δα-
μόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἔλάβετε, δωρεὰν δότε. Μὴ κληήσητε
χρυσόν, μηδὲ ἀργυρόν, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πύ-
ραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥά-
βδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς θροῦνης αὐτοῦ ἐστίν. Εἰς ἑκάστην πόλιν
ἢ κώμην εἰσέλθοντες, ὅτι θέλω εἶπε ἡμεῖς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι καὶ κεί-
νατε ἕως ἀν' ἐξέλθῃτε. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάζεσθε
αὐτὴν· ἔάν μιν ἡ οἰκία ἄξια, ἢ ἄντι τοῦ εἰρηνῶν ὑμῶν ἐπὶ
αὐτὴν· ἐάν δὲ μὴ ἡ ἄξια, ἡ εἰρηνῶν ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ὅπως α-
φήτω. Καὶ ὅς ἐάν μιν δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας καὶ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκλι-
νάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀ-
νεκτότερον ἔστι γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
ἢ τῇ

Ματθ. 9, 12

Λουκ. 9, 12

Ματθ. 9, 12
Λουκ. 9, 12

Ματθ. 9, 12
Λουκ. 9, 12

Ματθ. 9, 12
Λουκ. 9, 12

Πατ. 1, 11

Ματθ. 9, 12
Λουκ. 9, 12

Ματθ. 9, 12
Λουκ. 9, 12

Ματθ. 9, 12
Λουκ. 9, 12

α. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

α. 18. 18. 18.

Ματ. 23

Λουκ. 10

Ματ. 23
Λουκ. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

Λουκ. 10
Ιω. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

Ματ. 23

Λουκ. 10

Εὐαγγέλιον 211 Αἰνεῖται

18

ἐπὶ τῷ γλεῦ. ἐκ ἡλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. ἡλθον γὰρ
 διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τὸ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τὴν μη-
 τρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τὸν πενθερὸν αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ ἔσονται
 ἄνθρωποι, (4) οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ
 ἐμέ, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος. καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκ
 ἐστὶ μου ἄξιος. καὶ ὁ λαμβάνων τὸν σαυρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκο-
 λουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος. Ὁ δὲ ἰσχυρὸς αὐτοῦ,
 ἀπολέσθαι αὐτὸν καὶ ὁ ἀπολέσας τὸν ἰσχυρὸν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ,
 ἀθήσεται αὐτὸν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται. καὶ ὁ ἐμὲ δε-
 χόμενος, δέχεται καὶ τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος περὶ
 τὴν εἰς ὄνομα περὶ φήτου, μισθὸν περὶ φήτου λήψεται. καὶ ὁ
 δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψε-
 ται. καὶ ὁ ἐὰν πόσῃ ἑνὰ τῶν μικρῶν τούτων ποιήσῃ, ψυ-
 χροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀ-
 πολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
 διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκείθεν εἰς διδά-
 σκην καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας
 ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μα-
 θητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον περὶ δο-
 κῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορὰ θέντες ἀ-
 παγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε. τυφλοὶ διὰ βλέπου-
 σι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λευκοὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ
 ἀκούοισι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ διαφερίζονται. καὶ μα-
 καρέός ἐστιν ὁ ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευο-
 μένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί
 ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον δεῖσθαι; καὶ λαμὸν ὑπὸ ἀνέμου σα-
 λευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱ-
 ματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ (4) τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς
 οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; περὶ φή-
 τῃ; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ φήτου. ὅτι γὰρ
 ὅτι περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
 περὶ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐμπε-
 ρένου. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐνῆκεται ἐν γυνυτοῖς γυναι-
 κῶν, μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου

11 καὶ 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 5

Βαπτισοῦ ἕως ἄρπ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζῃ, καὶ βιάσῃ ἄρ
 παύσιν αὐτῶν. Πάντες γὰρ οἱ προφῆται ἐκ νόμου, ἕως Ἰωάννη
 παρεφῆλθον, καὶ εἰ θέλει δεξασθαι, αὐτὸς ὅστιν Ἡλίας ὁ μνην
 ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν, ἀκούετω. Τίνι ὁμοιάσω τὸ γυνε
 αὐτῶν; ὁμοία ὅτι ἡ παιδαρέοις ἐν ἀγοραῖς καὶ δημόσις,
 καὶ προσφωνῶσι τοῖς ἐπαύροις αὐτῶν, καὶ λέγουσιν, Ἡλὴσά μιν ὑμῖν, Γ
 καὶ ἐκ ὠρχήσασθε, ἐξήλωσά μιν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκόψασθε. Ἡλθε γὰρ
 Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἔ
 χι. Ἡλθεν ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν,
 Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος ἐκ οἴνου πότης, τελωνῶν φίλος ἐκ ἀμφο
 τερῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Τότε ἤρξα
 το ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγλύοντο αἱ πλεῖσαι δυνάμεις
 αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν. Οὐαὶ σοὶ Χερραζὴν, καὶ σοὶ Βηθσαιδαν,
 ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγλύοντο αἱ δυνάμεις αἱ γυνόμηναι ἐν
 ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ ἀποδοῦν μετενόησαν. Πλὴν λέγω ὑ
 μῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.
 Καὶ σὺ Καπφarnaοὺμ ἡ ἕως τῆς οὐρανοῦ ὑψώθεισαι, ἕως ἀ
 βδοῦ καταβιβασθῇ, ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγλύοντο αἱ δυνάμεις Δ
 αἱ γυνόμηναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. Πλὴν λέ
 γω ὑμῖν ὅτι καὶ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
 σοὶ. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν, Ἐξομολο
 γομαί σοι, πάτερ, κύριε τῆς οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας
 ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νη
 πίοις. ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγλήβετο βίδοκία ἐμὴ πρὸς σὺν σου.
 πάντα μοι ἔδεδόθη ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου. καὶ οὐδεὶς ὅτι γινώ
 σκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ὅτι γινώσκει
 εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὁ ἐὰν βούληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι. Δευ
 τε πρὸς με πάντες ὁ κοπιῶντες καὶ πεφορποσμένοι, καὶ γὰρ
 ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθε
 τε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. καὶ ὑπο
 θέτε ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ
 φορτίον μου ἥαφρόν ὅστιν. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη
 ὁ ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν ἀπολείμων. ὁ δὲ μαθητὴς αὐτοῦ
 ἐπεινάσαν, καὶ ἤρξατο ἰλλάν σάχνας, καὶ ἐσθίειν. Οἱ δὲ φαρι
 σαιοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ἦσαν ἐκεῖ.

1 παιδαρέοις
 2 α, ρ, α, ζ, γ

3 οὐδὲ οὐ μὴν

4 οὐδὲ οὐ μὴν

5 Χερραζὴν
 6 Βηθσαιδαν

7 καὶ σοὶ

8 Καπφarnaοὺμ

9 οὐδὲ οὐ μὴν
 10 οὐδὲ οὐ μὴν
 11 οὐδὲ οὐ μὴν

12 οὐδὲ οὐ μὴν

Ματθ. δ β

Λουκ. ζ.

Λουκ. β

Δ

Λουκ. δ

Ιω. γ. Δ.

Ιω. γ. Ε.

Ιω. γ. Α

α. γ. Α

ιβ

Ματθ. β Δ

Ιω. γ. Α

Ιω. γ. Δ

α Βασ κα δ

Λετ κ ε β

Α α ν β

ειπὲ ε. Γ

Μαρ γ Α
α ν α

Ησα μ ε. Α

α ν α
α ν α

παῖσι ἰδόντες * εἶπον αὐτῷ, Ἰδοὺ ^α μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ ἐκ
ἐξέσι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε
ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ ^α μετ' αὐτῶν πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐν τοῖς ἄρτοις τῆς προθέσεως ἐ-
φαγῶν, οὓς ἐκ ὕδον κυ αὐτῶν φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτῶν, εἰ
μη τοῖς ἱερέσι μόνοις; Ἡ ἐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σαβ-
βάσιν ^α ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναί-
ματόις; λέγω ὑμῖν ὅτι τῶν ἱεροδ' μείζων ὄστιν αὐτῷ. εἰ δὲ ἐξη-
κατεῖτε ὅστιν, Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θισίαν, ἐκ αὐτοῦ κατεδικάσατε
τοῖς ἀναιμάτοις. κύριος γὰρ ὄστι καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου. Καὶ μεταβάς ἐκείθεν, ἦλθεν εἰς τὴν σῶμα ζωγρῶν
αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος κυ τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ
ἐπεφρότισαν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐξέσι τοῖς σαββάσι δεξαμέν-
ον; ἢ α κατηγορήσωσιν αὐτῷ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἐσται ὅτι ὑμῶν
ἄνθρωπος ὃς ἐξέσῃ σαββάτον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σαβ-
βάσιν εἰς βόθρυον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐξερῇ; πόσω οὖν δια-
φερά ἄνθρωπος σαββάτου; ὥστε ἐξέσι τοῖς σαββάσι καλῶς
ποιεῖν. Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, * Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ
B ὤξετεινε καὶ ἀποκατεστάθη υγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. Οἱ δὲ φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτῷ ὥστε ἐλθόντες, ὅπως αὐτὸν δόπο-
λέσωσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνέχάρσεν ἐκείθεν καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐδεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπέλε-
μνησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανθόν αὐτὸν ποιήσωσιν. ὥπως πληροῦσθῃ
τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἰδοὺ ὁ παῖς μου,
ὃν ἠρέψα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἀδόκησεν ἡ ψυχὴ μου. θή-
σω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελά. ἐκ
ἐρείσῃ, οὐδὲ κραυγᾶς, οὐδὲ αἰοῦσῃ πῶς ἐν τῇς πλατείαις κυ
φανῶ αὐτῷ. κάλαμον σίκυ τετρυμμένον οὐ κατεάξῃ, καὶ
λῆνον τυφόμενον οὐ σβέσῃ, ἕως αὐτοῦ ἐκβάλλῃ εἰς νίκος κυ κρίσιν.
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ὑποῦσι. Τότε προσπνέχθη αὐ-
τῷ δαμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός καὶ ἐδεράπευσεν αὐτῷ,
ὥς τὸν τυφλὸν ἐκ κωφὸν καὶ λαλεῖν ἐβλέπειν. καὶ ὤξισαν-
το πάντες ^α ὄχλοι, καὶ ἔλεγον, Μήτι οὗτός ὄστιν ὁ υἱὸς Δα-
βίδ; ^α δὲ φαρισαῖοι ἀκέσαντες εἶπον, Οὗτος ἐκ ἐκβάλλει τὰ

* α ν α. β. α

α ν α. β. α
α ν α. β. α

α ν α. β. α

α ν α. β. α

κα
α ν α
β

* α ν α. β. α

α ν α
α ν α

* α ν α. β. α
α ν α. β. α
α ν α. β. α

α ν α
α ν α

α ν α
α ν α

α ν α. β. α

α ν α
α ν α

* α ν α

α ν α
α ν α

δαμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαμονίων. Ἐ-
 ιδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασι-
 λεία μεμελεῖσα κατ' ἐαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰ-
 κία μεμελεῖσα κατ' ἐαυτῆς, οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸ
 σατανᾶν ἐκβάλλῃ, ἐφ' ἐαυτὸν ἐμελεῖσθαι· πῶς οὖν σταθήσε-
 ται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ
 δαμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν ἱνὶ ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑ-
 μῶν ἔχοντα κριτά. Εἰ δ' ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
 δαμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ πῶς
 διυῖαταῖς τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τὰ σκδὴ
 αὐτῶν διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὸ
 οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ; Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ὅστις καὶ
 ὁ μὴ σὺνάζων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζῃ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶ-
 σα ἀμδρπία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δ'
 τῆς πνεύματος βλασφημία ἐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.
 καὶ ὅς τις εἴπῃ λόγον κατ' τὴν ἰσχύος τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
 αὐτοῦ· ὅς τις δ' εἴπῃ κατ' τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγίου, ἐκ ἀφεθήσεται
 αὐτοῦ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ποιήσατε
 τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ
 δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τῶν
 καρπῶν τὸ δένδρον γινώσκειται. Γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς διυῖα-
 τε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τῆς πρῆλας τοῦματος τῆς
 καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀγαθοῦ δι-
 σπουροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος
 ἐκ τῆς πονηροῦ δισπουροῦ ἐκβάλλει πονηρὰ. λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
 πᾶν ῥῆμα ὁρῶν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι
 αὐτῷ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων τοῦ δικαί-
 ωθήσῃ, ὅς τις ἐκ τῶν λόγων τοῦ καταδικασθήσῃ. Τότε ἀπεκρί-
 θησαν ἱερεῖς τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, λέγοντες, Διδά-
 σκαλε, θέλομεν ἀπὸ τοῦ σημείου ἰδεῖν. ὁ δ' ἀποκριθεὶς εἶπεν
 αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ ση-
 μεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τῶν περὶ φή-
 του. ὥς περὶ τῶν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ἥρεις ἡμέρας
 ἥρεις νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς

Ματθ. 23
23α. Γ

Γ

Ματθ. 23
23β. Β
23γ. Δ

Λουκ. 12

Λουκ. 12

Λουκ. 12
12α. Δ
12β. Δ
12γ. Δ

Δ

12δ. Δ

1 α α γ Β

γ Παρ Α
β παρ Α

Λα α Γ

Α Γ Δ Ε Α
Ε Δ Ε Α

Μαρ γ Δ
Λα α Γ

Μαρ α Α
Λα α Α

15

ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας. ἄνδρες Νινυῖται ἀναστήθονται ἐν
τῇ κρίσει μὲν τῆς γυναικὸς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωάν· καὶ ἰδοὺ πλείον Ἰωάν ὧδε. Βα-
σίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μὲν τῆς γυναικὸς ταύτης, καὶ κα-
τακρινῇ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς πόλεως τῆς γῆς ἀκούσαι πλεῖ-
στον Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλείον Σολομῶντος ὧδε. Ὄταν
δε τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρ-
χεται δι' αἰνῶντων τόπων, ζητοῦν αἰσχροτάτων· καὶ ἐχθρὸς ἐρίσκει.
ὅτε λέγει, ἔπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔχθρον
ἐρίσκει χολάζοντα, σεσαρκωμένον, καὶ κεκοσμημένον· ὅ-
τε πορεύεται, καὶ πρὸς λαμβανὴν μὲν αὐτὸς ἐπὶ ἄλλα πνεύμα-
τα πονηρότερα αὐτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται
ταῖς ἐχθραῖς τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πονηρῶν· οὕτως ἐ-
στὶ καὶ τῇ γυναικὶ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. Ἐπὶ τὴν αὐτὴν λαλοῦντος τοῖς
ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀδελφοὶ αὐτῆς ἐστήκεισαν ἔξω, ζη-
τοῦντες αὐτὴν λαλήσαι. εἶπε δέ τις αὐτῶν, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ
ὁ ἀδελφοὶ σου ἔξω ἐστῆκασι, ζητοῦντές σε λαλήσαι. Ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτὴν, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνας
εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκλείνας πλεονέχοντα αὐτὴν ἐπὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτῆς, εἶπεν, ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
ὅς τις γὰρ αὐτοῖς ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανῷ, αὐτὸς
μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ ἐστί. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τῇ θάλασσᾳ·
καὶ σινοήχθη· πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τῇ αἰγιαλὸν εἰσῆκει καὶ
ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν ᾠδαβολαῖς, λέγων, ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ ἀσείρων τοῦ ἀσείρου, καὶ ἐν τῷ ἀσείρῳ αὐτὸν, ὁ μὲν ἐπέσει πα-
ρὰ πλεονέχοντα, καὶ ἦλθεν ταῖς πέλειαις, καὶ κατέφαγεν αὐτά. Ἀλ-
λα ὁ ἐπέσει ἐπὶ ταῖς περὶ ὁδοῦ, ὅπου ἐκείνη γλυκὺ πολλὸν, καὶ
ὡς οὕτως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἵλιου δὲ ἀνατεί-
λαιτος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηρανῆθη.
Ἀλλὰ ὁ ἐπέσει ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ αἰέβησαν αἱ ἀκάνθαι,
καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. Ἀλλὰ ὁ ἐπέσει ἐπὶ πλεονέχοντα πλεονέχοντα
κα-
λίω, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὁ μὲν ἐκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ πεντά-

11 π 140. c.

11 π 140. c.

11 π 140. c.

αὐτῷ, Κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἑσπερας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ;
 πόθεν οὖν ἐχέτω τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος
 τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι ἐῖπον αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόν-
 τες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη, Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ
 ζιζάνια, κερζάσσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἄφετε συναυξάνε-
 σθαι ἀμφοτέρωθεν μέχρι τῆς θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς θερισμοῦ
 ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε
 αὐτὰ εἰς δεσμάς, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸ δὲ σῖτον συνα-
 γράγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλλω παραβολὴν παρέθηκεν
 αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινά-
 πεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἑσπείρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μι-
 κρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ,
 μεῖζεν τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεταί δένδρον, ὥστε ἡδυνῇ τὰ πε-
 τήνα τῶν οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνώσῃ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῆς. Ἄλ-
 λω παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς θλίβου-
 σα τέφρα, ἕως οὗ ἐζυμώθῃ ὅλον. Ταῦτα πάντα ἠγάθησεν ὁ
 Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς ἐκ-
 ἐλάλησεν αὐτοῖς, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῆς πρὸς τοῦ λέ-
 γοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ σῶμα μου· ἐρεῖξομαι κε-
 κρυμμένα δὲ ἀποκαλυφθῇ κόσμου. Τότε ἀφίεντο τοῖς ὄχλοις
 ἦλθεν εἰς πλὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς, καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, λέγοντες, Φεράων ἡμῖν πλὴν παραβολῶν τῶν ζιζανίων τῆς
 ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρ-
 μα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ δὲ ἀγρός, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ κα-
 λὸν σπέρμα, ἐστί· οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰ-
 σὶν οἱ υἱοὶ τῶν πονηρῶν. Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβο-
 λος· Ὁ δὲ θερισμὸς, σὺν τέλει τῆς αἰῶνος ἐστὶν. Οἱ δὲ θερισταί,
 ἄγγελοί εἰσιν. Ὡς περ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πλεῖον κα-
 τακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ σὺν τέλει τῆς αἰῶνος τούτου· ἀπο-
 σελῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ
 τῆς βασιλείας αὐτῆς πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν
 αἰνομίαν, καὶ βαλεῦσιν αὐτοὺς εἰς πλὴν κάμινον τῆς πυρός· ἐκεῖ
 ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι

Ματθ. 13. Δ.

13. Δ.

Λουκ. 13. Δ.

Ματθ. 13. Δ.

13. Δ.

Λουκ. 13. Δ.
13. Δ.Σ. φ. 13.
13. Δ.

13. Δ.

13. Δ.

13. Δ.

13. Δ.

13. Δ.

* ταύτων α. γ. δ.
δ. καὶ ἐλξεν. α.

* ἐλξεν. π.

9. ἐλξεν. α.
π. α.13. καί τε α.
π. α.
* α. β. γ.

11 τῶν οὐρανῶν ιδ

12 Ἡρώδης β.

ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πατρῶν αὐτῶν.
 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούετω. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῇ οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὗρεθ' ἀν-
 θρώπος ἐκρύψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγα, καὶ πάντα ὅσα
 ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῇ οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς
 μάργαριτας, ὃς θύων ἕνα πολύτιμον μάργαριτον, ἀπελ-
 θὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν
 ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῇ οὐρανῶν σαγμῇ βληθείσῃ εἰς τὴν θά-
 λασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους σῖναγραζούσῃ· ἡ δὲ ἐπληρώθη,
 αἰαδίσαντες ἔπι τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες συλέλθξαν
 τὰ καλά εἰς ἀγεία, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν
 τῇ σῴτελει τῶν αἰῶν, ὅτε ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεῖ-
 σι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέθου τῇ δικαίῳ, καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς εἰς
 τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βριζμὸς τῇ
 ὀδόντων. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Συμῆκατε ταῦτα πάντα· Λέγου-
 σιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμ-
 ματικὸς μαθητὴς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοίος ἐστὶν
 ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ
 καινὰ ἐκ παλαιά. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πα-
 ραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν. Καὶ ἦθύν εἰς τὴν πατεί-
 δα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ σῖναγραγῇ αὐτῶν, ὥς τ' ἐκ-
 πλήθειεν αὐτοὺς, καὶ λέγειν, Πόθεν τούτῳ ἡ θοφία αὐτοῦ, καὶ αἱ
 δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰω-
 σῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι παρὸς
 ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τοῦτο ταῦτα πάντα; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο
 ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἐστὶ περὶ φήτης ἄπιμος, εἰ
 μὴ ἐν τῇ πατερίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἐκ ἐποίησεν
 ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπίσταν αὐτῶν. Ἐν ἐκείνῳ τῷ
 καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τεβάρχεις τὸ ἀκούειν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς
 πασί· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη
 ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνδυνάμουν ἐν αὐτῷ.
 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτὸν ἐν

ματ
α

ἡ παρ β.

ματ
α

κε
ματ
β

ἡ παρ β.
ἐν τῇ ἀπικ-
οῦσιν αὐτοῦ.

ματ
β

ματ α
ματ β
ματ γ

ματ γ

ματ δ
ματ ε

ματ ζ
ματ η

Φυλακῇ, διὰ Ἡρώδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου ὁ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ. ελεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτὴν. Καὶ
θέλων αὐτὴν δοτοκλεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς περὶ φή-
πιν αὐτὴν εἶχον. Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων τῶν Ἡρώδου, ὡρχήσα-
το ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρώδιαδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.
ὅθεν μετὰ ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. Ἡ δὲ
προβιβαθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἑπὶ
πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου ὁ Βαπτιστοῦ. Καὶ ὑπήκουσεν ὁ βασι-
λεύς· διὰ δὲ τοῖς ὅρκοις καὶ τοῖς σὺν ανακειμένοις, ἐκέλευσε δο-
θῆναι. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλα-
κῇ καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἑπὶ πίνακι, ἃ ἐδόθη τῷ κεραιῷ,
καὶ ἠνέχετο τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔφασαν αὐτό· καὶ ὑψόντες ἀπήγαγον τὴν
ἰησοῦ. Καὶ αἰκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνέχωρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ εἰς
ἐρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐκολούθη-
σαν αὐτῷ περὶ τὴν πόλιν. Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πο-
λὴν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐτεράπευσεν τοῖς
ἀρρώστοις αὐτῶν. Ὅψιας δὲ γηγομένης, προσήλθον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη πα-
ρήλθεν· ἀπόλυθον τοῖς ὄχλοις, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας,
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ
χρεία ἐχκοιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν
αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτοις καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ
εἶπε, Φέρετέ μοι αὐτούς ὥδε. Καὶ κελεύσας ἰδὲς ὄχλους ἀνακλι-
θῆναι ἑπὶ ἑξ ἑξ χόρτοις, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐβλόχη, καὶ κλάσας ἔδω-
κε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔ-
φαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περιεσῶν τῶν κλα-
σμάτων, δώδεκα κοφίνοι πλήρεις. Οἱ δὲ ἐθαίοντες ἦσαν ἄνδρες
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ δι-
δέως ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβλεῖν εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ παραγγίναι αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρη κατ' ἰ-
δίαν προσεύξασθαι. Ὅψιας δὲ γηγομένης, μόνος ὢν ἐκεῖ· τότε

1 ἐφοβήθη-δι.ε

ρμζ

2 ἡ ὥρα· κ.
αὐτῶν· τ. ιθ'.

ρμζ
γ

κς'
ρμζ
α

3 καὶ πᾶσι.

κζ'
ρμζ
ε

ρμζ
β
ργ
α

Μαρκ. Δ. Ε.
λιν. γ. γ.
ἰω. κ. Α.

Μαρκ. Ζ.
ἰω. α. β.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

27

πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῆς
κυμάτων ἡν γὰρ ἐναντίον οὗ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς
νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περὶ πατῶν ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ πε-
παυμένοι, ἐπαράχθησαν, λέγοντες, ὅτι φάντασμα ὅτι καὶ ἀπὸ
τῆς φόβου ἐκραζαν. Εὐθέως δὲ ἤαλυσεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων, Θαρσείτε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Δ
Πέτρος εἶπε, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἢ ἴθι ἐπὶ τῇ
ὑδατῇ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τῆς πλοίου ὁ Πέ-
τρος, περιπάτησεν ἐπὶ τῇ ὑδατῇ, ἢ ἴθι πρὸς τὸ Ἰησοῦν. βλέ-
πων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη καὶ ῥεζάμενος κατα-
ποντίζεσθαι, ἐκραξε, λέγων, Κύριε σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁ-
λιγόπιστε, εἰς τί ἐδίσσασαι; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον,
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Ὁ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ ἴθι πρὸς αὐτοῦ
αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπράσαντες ἦλ-
θον εἰς τὴν γαλιλαίαν ἡμενησαρέτ. καὶ ἐπιγινόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες
τῆς ὁδοῦ ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλιον τὴν περὶ τὸν ἐκείνου
ἐπερὶ τὸν ἐκείνου αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ ὥρεκα-
λου αὐτὸν ἵνα μόνον ἀψωνται τὸ κρασπέδον τῆς ἱματίου αὐτοῦ.
καὶ ὅσοι ἤψαντο, διεσώθησαν. Τότε προσέρχοντι τῷ Ἰησοῦ ὁ
ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεὺς ἐφραταῖος, λέγων, Διατί
οἱ μαθηταὶ σου παρβαίνοισι τὴν παράδοσιν τῆς πρεσβυτε-
ρον; οὐ γὰρ νίπνουνται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐδώκωσιν.
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διατί ἐγὼ οὐκ ἐπαρβαίνετε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, διὰ τὸ παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς ἐνείλετο, λέ-
γων, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. Ὁ κακολογῶν πατέρα
ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτᾷ τῷ. Ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὅς ἂν εἴπῃ
τῷ πατρί, ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον ὃ ἐάν τις ἐμοὶ ὡφῇται, καὶ οὐ
μὴ πμῆσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἠκυρώσατε
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί,
καλῶς περιφροῦσθε τὸν ὑμῶν Ἠσαΐας, λέγων, Ἐπίζητοι
ὁ λαὸς ὅτι τὸ σῶμα πᾶν, ἐπὶ τοῖς χείλεσί μου ἡμᾶς· ἡ δὲ καρ-
δία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπὸ ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονταί με, δι-

τὸν Ἰησοῦν
καὶ τὸν θεόν

Ματ. 5. 18

Ματ. 23. 17

Ἐξομ. α. Γ
δευ. 5. 16
εἰς 5. 17
Ἐξομ. κα. Γ
α. 7. 28
παροιμ. α. 17

Ἠσαΐας 66. 2

γ γ

δασκόντες διδασκαλίας, ἐντάλματα αἰθερόπων. Καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸ ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε ἔσμιθέτε. οὐ

τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινὸν τὸν αἰθερόπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπο-
ρευόμενον ἐκ τοῦ σώματος, τοῦτο κοινὸν τὸν αἰθερόπον. Τότε

προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶν εἶπον αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ φαρι-
σαῖοι ἀκούσαντες τὸ λόγον, ἐσκαιδαλίωσαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς

εἶπε, Ὁ γὰρ φύει, ἡνὲκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνι-
ος, ἐκκλιζωθήσεται. ἄφετε αὐτοῖς· ὁ δὲ οὐκ οἶσιν οὐδὲ τυ-

φλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροις εἰς βόθυ-
νον πεσοῦνται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φερίσον

ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκμῶν ἔ-
στε ὑμεῖς ἀσμιθέτοι; οὐπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς

τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρώνα ἐκβάλλεται;
τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ σώματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται,

καὶ καὶνὰ κοινὰ τὸν αἰθερόπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται
οἱ διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευ-

δομδρυεῖαι, βλασφημίαι· ταῦτα ὅσα κοινουῦν τὸν αἰ-
θερόπον. τὸ δὲ αἰσθητὸν χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινὸν τὸν αἰθερό-

πον. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέ-
ρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Ἐκείθεν γυνὴ ἡ χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρέων

ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα, Ἐλέησόν με
Κύριε, ὅτι Δαβὶθ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονιζέται. Ὁ δὲ ἐκ

ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶν,
ἠερότων αὐτὸν, λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζῃ ὅπως

ἡμεῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπετάλλω εἰ μὴ εἰς τὰ
ὁδοῦν τὰ ἀπολωλὸτα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ὑποτασσάμενη προσε-

κύνει αὐτῷ, λέγουσα, Κύριε βοήθη μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν, Οὐκ ἐστὶ καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν

τοῖς κυναερίοις. Ἡ δὲ εἶπε, Ναὶ κύριε. καὶ ἡ γυνὴ τὰ κυνάερα ἐ-
δίδε ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς ῥαπέλης τῶν κυνέων

αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡς γυνὴ, μεγά-
λη σου ἡ πίστις· γρηθήτω σοὶ ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐ-

τῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλ-
θε παρὰ τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀνέβας εἰς τὸ ὄ-

1 πφλο ειση
υδου εφλω
ε κ
2 βοθρο. ε.

3 ες α
3 εκεσεν απ
ση αυτ. ε

4 κν εφω λα-
ετ ε
εφω γ.

λ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

29

ρες, ἐκάθηντο ἐκεῖ· καὶ πρὸς ἑλθόν αὐτῶν ὄχλοι πολλοί, ἔχον-
 τες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέ-
 ρους πολλοὺς, καὶ ἑρρίψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
 ἐδεράπεισεν αὐτοὺς, ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέπον-
 τας, κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιαίνοντας, χωλοὺς περιπατοῦ-
 ντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ
 Ἰησοῦς πρὸς καλεσάμενους τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε, Σπλαγ-
 χίζομαι ὑπὲρ τοῦ ὄχλου, ὅτι ἡδη ἡμέρας τρεῖς πρὸς ἐμὲ οἱ
 μοι, καὶ ἐκ ἐχθροῦ φάγωσι· ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστες οὐ θέλω,
 μή ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον
 τοσοῦτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ ἵ-
 πον, Ἐπτά, ἐλάχιστά ἐστιν ἰχθύδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις αἰσπεσεῖν
 ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύδας, διχα-
 ρήσας ἐκλάσας, καὶ ἐδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
 ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον πάντες, ἐξ ἑχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὰ περισ-
 σεύοντα κλασματῶν, ἐπὶ ἀσφύδας πλήρεις. Ὁ δὲ ἐδίδοντες
 ἦσαν τεσσαρὰκις αἱ δρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ
 ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια
 Μαγδαλά· Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ Σαδ-
 δουκαῖοι, πειράζοντες ἐπιθρόνησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τῶν οὐρα-
 νοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁψίας
 γινωσκόμενος λέγετε, Εὐδία· πυρρὰ ἔστι γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρὸς
 Σήμερον χαμῶν· πυρρὰ ἔστι γὰρ συζνάζων ὁ οὐρανός· ὑποκριταὶ
 τὸ μὲν πρὸς οὐρανὸν ἐκ τῶν οὐρανῶν γινώσκετε διακρίναν, τὰ δὲ σημεῖα
 τοῦ καιρῶν οὐ δύνασθε· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον
 οὐ ζητεῖ καὶ σημεῖον ἐκδοθῆσθαι αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ
 τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἀπῆλθε. Καὶ ἤθύν-
 τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύ-
 μης τῶν φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Οἱ δὲ διηγοῦντο ἐν
 ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ὅπ' ἄρτους ἐκ ἧ ἀβουμῶν. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι, ὅπ' ἄρτους
 ἐκ ἧ ἀβετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους

Δ Η. π. π. λ. β.

Ματ. κ. λ.

15 Κ. φ. λ. β. γ.
ματ. κ. β.
Λεκ. ιβ. Η.

Κ. φ. λ. β. γ.

Γα. ιβ. λ.

Ματ. κ. β.

Κ. φ. λ. β. γ.
ἐ. π. π. β.

κε 15

τῶν πεντακισχίλιων, καὶ πόσοις κοφίνοις ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς ἐπὶ ἄρτοις τῶν τετρακισχίλιων, καὶ πόσας σφύρας ἐλάβετε; πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐδεὶς ἄρτου εἶπον ὑμῖν, ὅτι προσέχων ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων; Τότε σιωπήσαντες οἱ ἐκείνοις εἶπε προσέχων ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδασκῆς τῶν φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Ἐλθὼν δὲ ὁ

4 ἄρτων ὡς
4 προσέχων
προσέχων ὡς
ἀπὸ τῆς ζύμης

κε 15

Γ Ἰησοῦς εἶπε, Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ Σίμων βαρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅ, ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὅ, ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Τότε διετείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, ἵνα μηδενὶ εἵπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, ὅτι δὲ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο εἰπεῖν αὐτῷ, λέγων, Ἰεσὺ, οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. Ὁ δὲ σταθεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ὑπάγε ὀπίσω μου σαταῖα, σκαὶ δαλὸν μου εἶ, ὅτι οὐ φρονεῖς ταῦτα Θεοῦ, ἀλλὰ ταῦτα ἀνθρώπων. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἕλθῃ, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ὀρέστω τὸ σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἂν θέλη πλεῖν ψυχὴν αὐτοῦ σώσαι, ἀπολέσει αὐτήν. ὅς δ' αὖ ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, σώσει αὐτήν. ἢ γὰρ ὡφείλειται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, πλεῖν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ ἡ δώσις αἰ-

αὐτὸν
ἐλθόντα
αὐτὸν

ἐλθόντα

κε 15

κε 15

ἐλθόντα
αὐτὸν

ἐλθόντα

κε 15
κε 15
κε 15
κε 15

κε 15
κε 15

κε 15
κε 15

κε 15
κε 15

κε 15
κε 15

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

31

ἄνθρωπος αἰχμαλωτὴς ψυχῆς αὐτῆς; Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μὴ τῶν ἀγγε-
λῶν αὐτῆς· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔργον.
ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ πνέες τῷ ὧδε ἐσσηκώτων, οἵ πνέες οὐ μὴ γεύ-
σονται θανάτου, ἕως ἃν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς. Καὶ μὲθ' ἡμέρας ἑξ παραλαμβάνει
ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τῶν, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετε-
μορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἑλάμψε τὸν περὶ σωπὸν αὐτῶν
ὡς ὁ ἥλιος, καὶ ὡς ἡμάπα αὐτῶν ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ
ἰδοὺ ὠφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτῶν συλλαλόν-
τες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς Ἰησοῦν, Κύριε καλὸν ὅστιν
ἡμεῖς ὧδε εἴμεθα· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε θυσίας σκηνᾶς, σοὶ μί-
αν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ. Ἐπ' αὐτῶν λαλοῦντες, ἰδοὺ
νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ-
λης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ βίβω-
κησα, αὐτὸν ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ
τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν
ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐ-
παράντες δὲ αὐτοὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδὲνα εἶδον, εἰ μὴ τὸν
Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετεί-
λατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Μηδὲν εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν οἱ μαθηταί αὐτὸν λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν,
ὅτι Ἡλίας δεῖ ἔσθαι πρῶτον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς, Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέ-
γω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ ἐκείνων αὐτὸν, ἀλλ'
ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἐθέλησαν. εὐπὼ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
μὴδεὶς πάσχει ὑπὸ αὐτῶν. Τότε σιῶντο οἱ μαθηταί, ὅτι πρὸς
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. Καὶ ὑψόντων αὐτὸν πρὸς
τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ὁ αἰθεροποῦς ἄγγελος καὶ λέ-
γων, Κύριε ὑπάκουόν μου τῷ υἱῷ, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πά-
σχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.
καὶ προσήνεκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν

Ματθ. 8 Α
Λουκ. 9 Δ

Κε 15
β πρ 15 Δ

Β

Ματθ. 8 Δ

Λουκ. 9 Δ
Ματθ. 8 Δ Β

Λουκ. 9 Γ
Λουκ. 9 Δ

Γ

αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡς γλυκὴ ἀπὸ
 σος καὶ διεσφαιμένη, ἕως πότε ἔσομαι μὲθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξο
 μαί ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸ ὧδε. Καὶ ἐπελήμυσεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ὥρμησεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαυμόνιον, ἔθραυσεν ὁ πᾶς δότος τῆς
 ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ'
 ἰδίαν, εἶπον, Διατί ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν; Ἄμειν γὰρ λέγω
 ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει, Ὑψώτω,
 Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ. καὶ μεταβήσεται. καὶ οὐδὲν ἀδυνα
 τήσῃ ὑμῖν. Τούτο γὰρ τὸ γένος ἐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν πνευ
 ματι καὶ ἡγεσίᾳ. Ἀναστρεφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μέλλω ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς
 χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ
 ρᾳ ἐγερθεῖσθαι. Καὶ ἤρπησης σφόδρα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν
 εἰς Καπφarnaῦμ, προσήλθον αὐτὸν τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες
 τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον, Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελὴ τὰ δίδρα
 χμα; λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προσέφθα
 σεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων, οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς δότ' ἵνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; δότ' ἵνων αὐ
 τῶν, ἢ δότ' ἄλλοτείων; λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶν ἄλλο
 τείων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἄραγε ἡ δούτεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα ὁ
 μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορεύθεις εἰς τὴν θάλασσαν, βά
 λε ἀγκίστρον, καὶ τὰ ἀναβαίντα προσέτον ἰχθυῶν ἄρον καὶ αἰοίξας
 τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀρήσῃς σατάναν. ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ
 ἑμοῦ καὶ σοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
 Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρα
 νῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτόν ἐν
 μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Ἄμειν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε,
 καὶ γένηθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ οὐρανοῦ. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τούτο,
 οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ὅς ἐάν δε
 ξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.
 ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐ
 μέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τρά
 χηλον

α. β. γ. δ.

Γ. δ. ε. ζ.
 Μαρ. θ. β.
 Λουκ. θ. β. γ.
 κ. δ. α.

Μαρ. θ. γ.
 Λουκ. θ. δ.

Λουκ. θ. β.
 κ. δ. α. β. γ.

Μαρ. θ. β.
 Λουκ. θ. α.

α. β. γ. δ. ε. ζ.

γ. δ. ε. ζ. α. β.

εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

33

χρηλον αὐτῷ, καὶ καταπονέσθαι ἐν τῷ πελάγῳ τῆς θαλάσσης. Οὐ αὖ
 τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῆς σκαιοδάλων. αἰάκη γὰρ ὅτι ἐν τῇ θαλάσσῃ
 δαλα. πλὴν ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὃ τὸ σκαιοδάλον ἐρχε-
 ται. Εἰ γὰρ χεὶρ σου ἢ ὁ ποὺς σου σκαιοδαλίζῃ σε, ἐκκοψον αὐ-
 τήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. καλὸν σοι ὅτι ἐν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χω-
 λὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκαιοδαλίζῃ σε, ἐξήγε
 αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. καλὸν σοι ὅτι μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν
 εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τὴν
 πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσῃτε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων λέγω
 ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέποσι
 τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἢ ἴστε γὰρ ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου σώσει τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γάρ τι
 πάμπαν ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ περὶ ταῦτα, καὶ πλακῆσθαι ἐν ὅσῳ αὐτῷ,
 οὐχὶ ἀφείδῃ ἐν ἐννεκοντασεννέα, ὅτι τὰ ὅρη πορεύσθαι ἐπὶ τὸ
 πλαιώμενον; ἔάν τι γῆρας ἴδῃ αὐτὸ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅ-
 τι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ὅτι τῷ ἐννεκοντασεννέα τοῖς μὴ
 πεπλαιωμένοις. οὕτως ἐκ ἐστὶ θέλημα ἐμὸ προσδεῖν τῶν πατρὸς ὑ-
 μῶν ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀποληται εἰς τὴν μικρῶν τούτων. Ἐάν
 τις ἀμδρτήσῃ εἰς σε ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἐλεγξεν αὐτὸν
 μετὰ σοῦ. καὶ αὐτὸς μόνος. ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελ-
 φόν σου. ἐάν τις μὴ ἀκούσῃ, πῶς ἀλάβε μετὰ σοῦ ἐπ' ἐνα ἢ δύο,
 ἵνα ὅτι τῷ σώματος δύο μδρτύρῃσιν ἐν τῶν σταθῶν πᾶν ῥήμα.
 ἐάν τις παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐάν τις καὶ τὴν ἐκκλη-
 σίαν παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς πρὸς τὸν ἔθνηκός καὶ ὁ τελώνης. ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμμένα ἐν τῷ
 οὐρανῷ. καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμμένα ἐν
 τῷ οὐρανῷ. πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμεῖς συμφωνή-
 σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός τοῦ πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσων-
 ται, γῆθήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὐ
 γὰρ εἰσὶ δύο ἢ ἄλλοι σίνηζμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκ δὲ εἰμι ἐν
 μέσῳ αὐτῶν. Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Γέζος εἶπε, Κύριε,
 ποσάκις ἀμδρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφίσω αὐτὸν;
 ἕως ἐπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπτάκις, ἀλλ'

Κιφ. Β
 μα. β. γ.

Β

Εκκρησ-
 στα. α.
 λα. α. γ. Α
 λα. β. Β
 λα. γ. Α

λα. γ. Α Δ
 εκκρησ-
 στα. α. β. γ.
 λα. γ. Δ

Γ

λα. γ. β. Β
 γ. β. γ.
 εκκρησ-
 στα. α. γ. Α
 εκκρησ-
 στα. β. γ.
 εκκρησ-
 στα. γ. Α
 εκκρησ-
 στα. δ. Α
 εκκρησ-
 στα. ε. Α
 εκκρησ-
 στα. ζ. Α

λα. γ. Α

ἕως ἐβδμηκοντάκις ἐπλά. Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
 τῷ οὐρανῶν δυνάτῳ βασιλῇ, ὃς ἠθέλησε σιωπᾶν λόγον μὴ
 τῷ δούλῳ αὐτοῦ. ἀρξάμενός τ' αὐτὸν σιωπᾶν, προσήνεχθη
 αὐτῷ εἰς ὀφλέτης μυρίων τελαίων. μὴ ἔχοντος δ' αὐτὸν δόπο-
 δοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ παραδύναι ἐν γυναι-
 καὶ αὐτοῦ καὶ ταῖς τέκναις, ἐκ πάντων ὅσα εἶχε, καὶ δόποδοῦναι. Περὶ οὗ-
 τοῦ ὁ δούλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε μακροθύμησον
 ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοὶ δόποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῷ
 δούλῳ ἐκείνῳ, ἀπέλυσεν αὐτόν, ἐκ τῷ δανείῳ ἀφῆκεν αὐτῷ.
 Ἐξελθὼν δ' ὁ δούλος ἐκείνος ἄρρεν ἓνα τῶν σιωδούλων αὐτοῦ, ὃς
 ὠφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, ἐκράτησας αὐτόν ἐπινε λέ-
 γων, Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. Περὶ οὗτοῦ ὁ σιωδούλος αὐτοῦ
 εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπ'
 ἐμοί, καὶ πάντα δόποδώσω σοι. Ὁ δὲ ἐκ' ἰδέλεν, ἀλλὰ ἀπελ-
 θὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως ἃς δόποδῶ τὸ ὀφελόμενον.
 Ἰδόντες δ' οἱ σιωδούλοι αὐτοῦ τὰ ῥητόματα, ἤντησαν σφό-
 δρα, ἐξῆντες δι-σάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ ῥητό-
 ματα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει
 αὐτῷ, Δούλε πονῶν ὅτι πᾶσαν τὴν ὀφελίαν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ
 παρεκάλεισάς με ἐκ ἐδῆ· καὶ σὺ ἠέησας τὸν σιωδούλόν σου, ὡς
 ἐκράτησάς με ἡλόντα, καὶ ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐ-
 τῷ τοῖς βατανισαῖς, ἕως ἃς δόποδῶ πᾶν τὸ ὀφελόμενον αὐτῷ. Ἔω
 καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσῃ ὑμῖν, εἰ μὴ ἀφῆτε ἕκα-
 στος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ δόποτὶ καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώμα-
 τα αὐτοῦ. Καὶ ἐγγύετο ὅτι ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
 τούτους, μετῆρυν δὲ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰου-
 δαίας πέραν τῆς Ἰερδανίου καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολλός, ἐ-
 ξεράπεισεν αὐτοὺς ἐκεῖ. Καὶ προσήλθεν αὐτῷ Φαρι-
 σαῖοι πειράζοντες αὐτόν, ἐλέγοντες αὐτῷ, εἰ ἐξέστιν δυνάμει
 δόπολῦσαι τὴν γυναικὰ αὐτοῦ καὶ πᾶσαν αἰτίαν; Ὁ δὲ δόποκρι-
 θείς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἀρ-
 σεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς; ἐπεὶ ἔειπεν, Ἐνεκεν τούτου καταλεί-
 ψαι ὁ ἀνθρώπος ὁ πατέρα καὶ τὴν μητέρα, ἐκ προσκολληθήσε-
 ται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἑσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὡς-
 10 Περὶ τῆς ἐπερωτησάμενης εἰ ἐξέστιν δόπολῦσαι τὴν γυναικὰ.

Ματθ. 1. 4

10

Γαλ. 1. 2

Γεν. 2. 2
 1. 2
 2. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

1. 2

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

35

πῆκε ἐπ' εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέβηξεν ἀν-
 θρωπος μὴ χωρίζετω. Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς ἐν ἐ-
 λατο δοῦναι βιβλίον νόμοις σου, καὶ ἀπολύσαι αὐτῶν; Λέγει
 αὐτοῖς, Ὅτι Μωσῆς περὶ τῶν σκληροκαρδίων ἡμῶν, ἐπερ-
 ψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἐν ζέ-
 ροντι οὕτω. Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἐστιν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
 τοῦ, εἰ μὴ ᾧ πρὸς πορνείαν, ἐξαμύνηται, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπο-
 λευμνύων ἐξαμύνηται μοιχᾶται. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῆς ἀνθρώπου μὴ τῆς γυναίκος, οὐ
 συμφέρει ἐξαμύνηται. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν
 λόγον τούτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶ γὰρ δυνούχοι, οἵτινες ἐκ κοι-
 λίας μητρὸς ἐγγενήθησαν οὕτως· καὶ εἰσιν δυνούχοι, οἵτινες δυνου-
 χίστησαν ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν δυνούχοι, οἵτινες δυνου-
 χίστησαν ἑαυτοῖς, διὰ τὸ βασιλεύειν τῆς οὐρανῶν. Ὁ δυνάμηνος
 χωρεῖν, χωρεῖτω. Τότε προσκλήθη αὐτῷ πατὴρ, ἵνα τὰς
 χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, ἐκ προσεύξεταί. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετήμησαν
 αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφετε τὰ πατὴρ, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ
 ἵνα πρὸς μετὰ τὸν τούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ
 ἐπιθὼν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκείθεν. Καὶ ἰδοὺ εἰς
 πρεσβυτέρους εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, ἡ ἀγαθὴν ποίσω,
 ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁ
 δεῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός. εἰ γὰρ θεός εἰσελεύσῃ εἰς τὴν ζωὴν,
 ἡγήσονται τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, ὅτι, Οὐ
 φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδεμάρτυρήσεις,
 Τίμα τὸ πατέρα σου, καὶ τὸ μητέρα. καὶ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
 σου ὡς σεαυτὸν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυ-
 λαζάμην ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐπ' ὅτι; Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
 Εἰ θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός
 πτωχοῖς, καὶ ἐξέλθου διδασκαλὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολουθήσει
 σοι. Ἀκούσας γὰρ ὁ νεανίσκος ἠνέχθη, ἀπῆλθε λεπούμενος· ἔτι γὰρ
 ἔχεν κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι δεινὸς πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, δικοπώτερόν ἐστι
 κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς

c.ii.

Δ. Τ. Κ. Α.

B

Δ. Τ. Κ. Α.
 Δ. Τ. Κ. Α.
 Δ. Τ. Κ. Α.
 Δ. Τ. Κ. Α.

Δ. Τ. Κ. Α.
 Δ. Τ. Κ. Α.
 Δ. Τ. Κ. Α.

Δ. Τ. Κ. Α.
 Δ. Τ. Κ. Α.

Γ

Δ. Τ. Κ. Α.

πρὸ βασιλείαν τῶ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσαντο σφόδρα, λέγοντες, Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι, ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ αἰθερόποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δύνατά ἐστι. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἐνεκεν τῆς ὀνόματός μου, ἐκατοντάπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσῃ. Πολλοὶ δὲ ἐβουλόμην τοι, ἔρχατο καὶ ἔρχατο, περὶ τοι. Ὁμοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ αἰθερώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἀμα περὶ μιᾶς σαατα ἔργατας εἰς τὸ ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἔργατῶν ἐκ δυνάμεως πρὸς ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς τὸ ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν πρὸς τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ θέρους, καλέουσις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ἀμπελῶνα, καὶ ὅ ἐάν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν πρὸς ἑκτὴν καὶ ἐνάτῃ ὥρᾳ, ἐποίησεν ὡσαύτως. πρὸς δὲ τὴν ἐνδεκάτῃ ὥρᾳ ἐξελθὼν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας θέρους, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλῳ πρὸς ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμίσθωσατο. λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ἀμπελῶνα, καὶ ὅ ἐάν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γρηγομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἔργατας, καὶ δπόδος αὐτοῖς τὸ μισθόν, ἀρξάμενος δὲ τοῦ ἑξαπτον ἕως τοῦ τεσπῶν. Καὶ ἤθοντες οἱ πρὸς τὴν ἐνδεκάτῃ ὥρᾳ, ἔλαβον ἀνὰ δυνάρεον. ἤθοντες δὲ οἱ περὶ τοὺς ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψοιτο, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δυνάρεον. λαβόντες δὲ ἐξέβηζον κατὰ τὸ οἰκοδεσπότου, λέγοντες, ὅτι οὗτοι οἱ ἔρχατο μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσοις ἡμῖν αὐτοῖς ἐποίησας, τοῖς βαστάσαι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-

Ματ. Δ.
Λυκ. ΙΗ. Ε

Λυκ. ΙΒ. Δ

Ματ. Ι. Ε
Λυκ. Ι. Ζ

κ

* κύριος

επερὶ τὸν
πρὸς τὸν
δὲ τὸν
στὴν γ. σ. ε. ζ.
13

6 αἰσας β. ζ

μ 3

* μισ. γ. ι. ι.

1 καὶ σπῆτα, ζ.
13

ΚΑΤ' Α' ΜΑΤΘ.

37

πεν ἐνὶ αὐτῶν, Ἐταῖρε, ἐκ ἀδικῶσέ· ἔχῃ δ' ἰσχυρείᾳ· σιωπῶντες
 σὰς μοί; ἄρεν τὸ σὸν, ἢ ὑπάγε. θέλω ὃ τοῦτο πῶ ἐχάτη δοῦ-
 ναί ὡς καὶ τοι. ἢ ἐκ ἐξέτι μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; εἰ ὁ ὀ-
 φθαλμὸς σου πονηρὸς ὅστιν, ὅπ' ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; Οὕτως ἐστὶ
 οἱ ἔχοντες, περὶ τοῦ καὶ οἱ περὶ τοῦ, ἔχοντες. πολλοὶ γὰρ εἰσι κλη-
 τοί, ὀλίγοι δ' ἐκλεκτοί. Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσό-
 λυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς καὶ ἰδίαι ἐν τῇ ὁδῷ,
 ἔειπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ἀναβαίνετε μετ' εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ αἰσώπου παραδοθήσεται τοῖς ῥαββίνοις ἔρασμα τεύ-
 σαι καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, ἔπειτα δώσουσιν αὐτὸν τοῖς
 ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγᾶσαι καὶ στυγεῖν· ἔτι τῇ τε-
 τημένη ῥα ἀναστήσεται. Τότε πρὸς ἑαυτὴν αὐτὴ ἡ μήτηρ τῆς
 ἡγῶς Ζεβεδαίου, μετ' τῆς ἡγῶς αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦ-
 σά περὶ αὐτῶν. ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; λέγει αὐτῇ, Εἰπέ ἵ-
 να κατισπῶσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μοι, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, ἔτι εἰς ἕ-
 ξτεράν μου ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ
 οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πῶς τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνειν
 θέλω· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; λέ-
 γουσιν αὐτῇ, Δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον
 μου πίνετε, ἔτι τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσε-
 σθε· ὃ δ' καὶ ἔπειτα ἐκ δεξιῶν μου ἔτι ἕξτεράν μου, ἐκ ἐστὶν
 ἐμὸν· ὃ δ' ἔπειτα, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑποὶ τῷ πατρὶ μου. Καὶ ἀ-
 κούσαντες οἱ δέκα ἠσαν ἀκτῆσαν πρὸς τὴν διὰ τοὺς ἀδελφῶν. ὃ δὲ
 Ἰησοῦς πρὸς καλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν, Οἶδατε ὅτι οἱ ἄρ-
 χοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κα-
 τακυριοποιοῦσιν αὐτῶν. ἔχ' οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν
 θέλη ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· καὶ ὅς ἐάν
 θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος. ὡς πρὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 αἰσώπου ἐκ ἡλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον αἰνὴ πολλῶν. Καὶ ἐκ πορθεομένων
 αὐτῶν ἀπὸ Ἱεροσολῶν, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ
 δύο τυφλοὶ κατὰ ἡμέρας πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς
 παρὰ αὐτῶν ἐκραζαν λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε υἱὸς Δαβὶδ.
 ὃ δ' ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσασιν. οἱ δὲ μεῖζον

Κατ. δ. α.
 μ. α. ε.
 Λουκ. ιβ. ζ.
 Ματθ. ι.
 Λουκ. ιη. ζ.

Γ. Ιω. ιη. ζ.

Ματθ. ι. ε.

Δ. Ματθ. ι. ζ.
 Λουκ. ιβ. γ.

Ματθ. ι. η.
 Λουκ. ιη. ζ. η.

κβ

γ Περὶ τῆς ἀμπελῶνος. γα Περὶ τῆς κεκληρυγμένης εἰς τὸ γάμον.

40

ΕΥΑΓΓ.

Ματθ. Α
Λουκ. Β
Μαρκ. Α
Ιωαν. Δ

δόντες ἐμείλιθ' ἡγήθητε ὑσερ^ω, τὸ πνεῦμα αὐτῶν. Ἄλλω πα-
ροβολῇ ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν ἡ οἰκοδεσπότης, ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυ-
ξεν ἐν αὐτῇ λιανὸν, καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὴν
Δ γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῆς καρπῶν,
ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβὴν τοὺς
καρπῆς αὐτῆς. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτῶν, ὃν
μὴν ἐδίδου, ὃν δὲ ἀπεκρίναν, ὃν δὲ ἠτιμολόγησαν. Πάλιν ἀπέστει-
λεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων. ἔτι ἐποίησαν αὐτοῖς
ὡσαύτως. Ὑσερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέ-
γων, Ἴνθα πίθονται τὸν υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν,
εἶπεν ἐν ἑαυτοῖς, Ὁυτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτείνω-
μεν αὐτόν, καὶ κατὰ χωρὶς πλὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόν-
τες αὐτόν, ἐξέβαλόν ἐξω τῆς ἀμπελῶνος, ἔτι ἀπέκριναν. Ὅταν
οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τῆς ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐ-
κεῖνοι; Λεγροὶσιν αὐτῷ, Κακοὶς κακῶς ἀπολέσθαι αὐτοὺς, καὶ τὴν
ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρπῆς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτοῦ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
Οὐδέποτε ἐγνώριωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, Λίθον ἐν ἀπεδοκίμω-
.. ᾧ οἰκοδομοῦντες, ὅπως ἐγνήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. παρὰ
.. Κυρίου ἐγνήετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι θροῦνέσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ,
ἔτι δοθήσεται ἐθνή ποιούντων τοὺς καρποὺς αὐτῆς. ἔτι ὁ πεσσὶν ὅτι
τὸν λίθον τοῦτον, σπυθλαθήσεται ἐφ' ὃν διὰ πᾶσι, λιχνηθήσεται
αὐτόν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δὲ χειρῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς πα-
ροβολὰς αὐτοῦ, ἐγνώσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. καὶ ζητοῦντες
αὐτὸν κρεττοῦσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδή τις περὶ τῆς
κβ αὐτοῦ εἶπον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς
ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡ-
μεῶν βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμοις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστει-
λε τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσας τοὺς κεκληρυγμένους εἰς τοὺς γά-
μοις καὶ ἐκ ἡμετέρας ἦσαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέ-
γων, Εἰπατε τοῖς κεκληρυμένοις, Ἰδοὺ ὁ ἀνέστη μου ἡ τοίμασα,
Ἡ ταῦροί μου καὶ τὰ σκύα τεθυμμένα, ἔτι πάντα ἔτοιμα. δεῖ-

Ιωαν. Α
Ιωαν. Ζ. II

Υμν. Δ
Υμν. Β
Υμν. Α

Συνοψ. ΧΧ
Ταυτ. Α
Λουκ. Β
Αποκ. Β

οὐκ ἔστι
α

να
εκα

Ιωαν. Η

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

41

τε εἰς τοὺς γάμοις. Οἱ δὲ ἀνδράσιν ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸ ἴδιον
 ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς πλὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες
 τοὺς δούλους αὐτῶν ἔβρεταν, ἔπεικτεν αὐτοὺς. Αἰκούσας δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς ἄργιστε, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτῶν, ἀπώλε-
 σε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέ-
 γει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, Ὁ μὲν γάμος ἐτοιμὸς ὅστις, οἱ δὲ κακῆ-
 μύριοι ἦσαν ἀξιοὶ. πορεύεσθε οὖν ἐπὶ ταῖς διξόδοις τῶν ὁδῶν,
 καὶ ὅσοις αἰδύρητε, καλέσαίτε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες
 οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, σιυνήγαγον πάντας ὅσους ἄ-
 ρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀκακειμέ-
 νων. Ἰσπελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀκακειμένους,
 εἶπεν· οὐκ αἶσθον ἐκ ἐνδεδυμένον ἐνδύμα γάμου· καὶ λέγει
 αὐτοῖς, Ἰταρε, πῶς εἰσῆλθετε ὧδε, μὴ ἔχων ἐνδύμα γάμου; Ὁ
 δὲ ἐκρινώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις, Δύσαντες
 αὐτοὺς τοὺς πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτοὺς ἔκβαλετε εἰς τὸ σκοτός
 τῆς ἐξώτητον· ἐκεῖ ἔστι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
 πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Τότε πορεύον-
 τες οἱ Φαρισαῖοι συμβέβηκεν ἰδεῖν αὐτόν, ὥστε αὐτὸν παγιδεύσασιν
 ἐν λόγῳ, καὶ ἄπο ἐλλοιπὴν αὐτοῦ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῆς Ἡ-
 εροδίου, λέγουσιν, Διδάσκαλε, ὁ δαμῶν ὅτι δαμάσθης εἶ, καὶ
 τὸ ὄδον τῆς Θεοῦ ἐν δαμάσθῃ διδάσκεις, καὶ ἐμὴν σοὶ πατέρα ἔδενες·
 ἐγὰρ βλέπεις εἰς τὸν οὐρανὸν αἰρεσώμενον· εἶπε οὖν ἡμῖν, τί σοι
 δοκεῖ, ἐξεστὶ δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὐ; Γενεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
 πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε, Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξα-
 τέ μοι τὸ νόμισμα τὸ κῆνσου. Ὁ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δυνά-
 μειον. καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή;
 λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν
 τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῆς Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκού-
 σαντες ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀ-
 νάγκησιν, ἔπεικτεν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, Μω-
 σῆς εἶπεν, Εἰάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρόσῃ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ πλὴν θυγαῖρα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀ-
 δελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπὶ ἀδελφοί· ὁ δὲ πρῶτος,

Χιρ κβ κ
 137 / 25 κβ
 137 κβ
 137 κβ
 137 κβ

137 κβ

137 κβ
 137 κβ
 137 κβ

137 κβ

γραμμάτας ἐπελάβησεν καὶ μὴ ἔχων ἀντίμα, ἀφ᾽ ἧς κενὴν ἔχον αἰ-
κα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρί-
τος, ἕως τῆς ἐπτά. ἔσπερον ὅ πάντων ἀπέβαιε καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ
οὐκ ἀναστάσι, ἵνα ὅς τῆς ἐπὶ ἀΐσαι γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐ-
τῷ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλαῖσθε, μὴ εἰδόν-
τες τὰς γραφάς, μηδὲ τὸ δυνάμειν τοῦ Θεοῦ. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει
ἔτε γαμοῦσιν, ἔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἀπέλθι τῷ Θεῷ ἐν
ἐρατῷ εἶσι. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἐκ αἰνέματι τοῦ

15. 17. B

.. ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,
.. καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. ἐκ ἐστὶν ὁ Θεός, Θεὸς νε-
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἔξεπλήσσοντο ὅτι

15. 18. C
15. 18. F

Δ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ἐπέφθιμωσαν
τοῖς Σαδδουκαίοις, συνήχθησαν ὅτι αὐτό. καὶ ἐπιερώτησεν

15. 19. A

εἰς ἕξ αὐτῶν νομικός, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε,
ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὁ
γαπήσας κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ὅτι πρώτη ἐστὶν
με-

15. 20. A

γάλη ἐντολή. δεύτερη δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ὁ γαπήσας τὸ πλησίον
σου ὡς σεαυτὸν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ
οἱ προφῆται κείμενται. Σιωπῶντων ὅ τῶν Φαρισαίων, καὶ
ἐπιερώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χε-

15. 21. A
15. 21. B

σοῦ; ἵνα ὅς ἐστιν; Λέγουσιν αὐτῷ, τὸ Δαβὶδ. Λέγει αὐτοῖς,
Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων,
Ἐἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως

15. 22. A

.. ἀνθ' ὧν τοῖς ἐχθροῖς σου ὑποπόδιον τὸ ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δα-
βὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς ὑὸς αὐτοῦ ὅτι. Καὶ ὁ δὲ εἰς ἐδυνά-
το αὐτὸν ἀποκριθεὶς αὐτῷ λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς
.. ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλῃσεν τοῖς
ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων, Ἐπὶ τῇ Μωσέως κα-
.. δεδρας ἐκαθίσταν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πάντα οὐκ ὅ-
σα ἂν ἐπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε καὶ τὰ ἔργα αὐ-
.. τῶν μὴ ποιεῖτε λέγουσι γὰρ, καὶ οἱ ποιῶσι. δεσμεύοις γὰρ φορ-
.. τὰ βαρὴα καὶ δευβάτακτα, καὶ ὅτι πηξάσιν ὅτι τοῖς ἄνθρωποις
τῶν ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλοισιν κινήσαι αὐ-

15. 23. A

15. 24. A
15. 24. B

15. 25. A
15. 25. B
15. 25. C
15. 25. D

15. 26. A
15. 26. B

15. 27. A
15. 27. B

15. 28. A
15. 28. B

Λακ ια. Ε

115 α Α

Λακ ια. Ζ

Λακ ια. Η

Κατ γ. Β

Γ. 1 α Β
Εβρ. ια Α
Β 2 φ α λ
κ. 2

Λακ ιγ. Η

σ 1 σ δ α. Γ

Λακ ια. Ε

Ματ γ. Α
Λακ ια. Β

ποιῆσαι, καὶ κλῖνα μὴ ἀφίεναι. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ④ διελύζοντες
τὸ κώνωπα, τὸ ἡγάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθάριζετε τὸ ἐξώθεν τοῦ
ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν ὃ γέμοισιν ὅς ἐστι ἀρπαγῆς
καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ εἰς τὸς
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα ῥυήται καὶ τὸ ἐκτός· αἵ-
τῶν καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑ-
ποκριταί, ὅτι παρεμοιάζετε ταῖς Φαρισαῖς κεκονιαμένοις, οἵτινες ἐξω-
θεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμοισιν ὅσῃαν νικητῶν,
καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ἔγω καὶ ὑμεῖς ἐξῶθεν μὲν φαίνασθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀ-
νομίας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι οἰκοδομεῖτε τὸν τάφον τοῦ περὶ φητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὸ μνη-
μεῖον τῆς δολιχείας, καὶ λέγετε, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατέ-
ρων ἡμῶν, ἐκ ἀνὴρ ἡμῶν κοινῶν αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῆς περὶ
φητῶν. ὥστε μδρὶν εἶτε ἐαυτοῖς, ὅτι ὑοὶ ἐστε τοῦ φονεύσαι των τῶν
περὶ φητας. Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τοῦ πατέρα ἡμῶν.
Ὅφεις, ῥυγήματα ἐχιδνῶν, πᾶς φύγητε ἀπὸ τοῦ κρίσεως τοῦ γε-
έννης· διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς, περὶ φητας,
καὶ ὁφεις, καὶ γραμματεῖς· καὶ ὅς αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σαρρώ-
σεῖτε, καὶ ὅς αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς σῖναι ζωαῖς ὑμῶν, καὶ
διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἵ-
μα δίκαιον, ἐκ χυνομένων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ
τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν
ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆς ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἀμὲν λέγω ὑ-
μῖν, ἡ ἕξι ταῦτα πάντα ἐπὶ τῇ γῆν ἐὰν ταύτην. Ἰεροσαλὴμ,
Ἰερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τὸν περὶ φητας, καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, πόσακις ἠθέλησα ἐπισπείνα-
σαι τὰ τέκνα σου ἐν τῷ ὄπῳ ἐπισπείναι ὅρνις τοῦ νοστίου ἐαυ-
τῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ ἐκ ἠθέλησατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἐρημικός. λέγω γὰρ ὑμῖν, Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἀρπῆως
ἐν εἰπῇ, Εὐλαζμημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
καὶ ὁ ἔχων τὸν ὀφθαλμὸν ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ περὶ σπλῆνον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαντες αὐτὰς οἰκοδομας τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς

ὁ πῶτος. γ.
καὶ
καὶ 2, 11, 12, 13.
καὶ 14
10 αὐτῶν α
καὶ 15, 16
11 αὐτῶν. δ. θ. ι. β

καὶ
καὶ

καὶ
καὶ

καὶ
καὶ

καὶ
καὶ

καὶ
καὶ

καὶ
καὶ

καὶ
καὶ

1. 12 αὐτῶν. α

ὁ πῶτος. π.

11 αὐτῶν. β.

καὶ 1, 2, 3, 4

καὶ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀλλ' ἔγωγε λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφελθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇσεται.

Λουκ ιβ Η

Καθημένους ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὄρεις τῆς ἐλαμῶν, προσήλθον αὐτῷ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, ἐκ τῆς σωτηρείας τῶν αἰώνων; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὶς πλανήσοισι. ἐμυθήσετέ τ' ἀκούειν πολέμοις, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γένεσθαι. ἀλλ' ἔγωγε λέγω ὑμῖν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοί, ἐσθήται καὶ τόποις. πάντα ὁ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε ἔσονται δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. ἔσονται μισοὶ μισοὶ ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους ἑσθύνουσιν, καὶ δώσουσιν ἀλλήλοις, ἔσονται πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσοισι πολλοὺς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ὅς ἐστι σωθήσεται. B

Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· ἔσται ἡ ἐξουσία τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν διὰ Δανιὴλ τῆς προφῆτου, ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω) τότε ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τῆς δώματος, μὴ κατὰβαινέτω ἑλθεῖν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραγεῖν ἑλθεῖν ἰμαῖα αὐτοῦ. Οὐαὶ τῷ πᾶσι ἐν γαστρὶ ἐχούσις, καὶ τῷ πᾶσι διπλαζούσις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε ὅτι μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χαλκῶνος, μηδὲ ἐν σάββατῳ ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τῆς νῦν, οὐδὲ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθη αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ἐκ ἅν ἐσώθη πάντα σάρξ· διὰ τὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύετε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς

Σφίτο ι. B
καλ. 3 Δ

Κεφ ι. B
ιω ιε Γ.
Σφίτο. A

Ματ ιγ. B
Λουκ κα Δ

Πρατ α B

Ματ ιγ. Γ

ἐκλεκτοίς· ἰδοὺ περσεύηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅστις, μὴ ἐξέλθῃτε. ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πτεύσητε. Ἐπεὶ γὰρ ἡ ἀσραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ αἰατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως οὐρανῶν, ὅπως ἐσὶ καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖ συναχθήσονται αἱ αἰετοί. Ἐνταῦθα δὲ μὲν πᾶσι θλίψεν τῇς ἡμερῶν ἐκεῖναν, ὁ ἥλιος σκελεθίσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσῃ τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ αἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῆς οὐρανόθεν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλααὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ ψεντυσθήσονται τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῆς νεφέλης· καὶ οὐρανὸς, καὶ δυνάμεις καὶ δοξαῖς πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μὲν σάλπιγγος· φωνῶν μεγάλης, καὶ ἐπισυναξέτωσαν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων αἰετῶν, ἀπὸ ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτῶν. Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ μὲν τε ἡ παραβολὴ· ἵταν ἡδὴ ὁ κλάδος αὐτοῦ γῆνι ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ ξέρος· ὅπως καὶ ὑμεῖς, ἵταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ὅστις ἐπὶ θύρας. ἀμὲν· λέγω ὑμῖν, ὅτι μὴ παρέλθῃ ἡ γῆ αὐτῆς ἕως ἂν πάντα ταῦτα γῆνιται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελθόνται, αἱ δὲ λόγιοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

Περὶ τοῦ ἡμέρας ἐκεῖνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ὅδε οἱ ἀγγελοὶ τῆς οὐρανόθεν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὅς τινος αἰνιγματίζονται· Νῶε, ὅπως ἐσὶ καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπως περὶ τῆς ἡμέρας ταύτης περὶ τῆς καταικλισμῶν ὥροντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρηστοι ἡμέρας· εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὸ κιβωτὸν, καὶ ἐκ ἐκείνης, ἕως ἡλθὲν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἡρῶν ἅπαντας· ὅπως ἐσὶ καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς πρῶτα λαμβάνεται, ὁ εἰς ἀφίεται. δύο δὲ θέουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία πρῶτα λαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἰδαὶ ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἐρχεται. ἐκείνο γὰρ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἡδὴ ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἐρχεται, ἐρεγγύοντες δὲ, καὶ ἐκ αὐτοῦ εἴασε διορυγῶναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκιμάτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

Λακ. 17 Η
Ματθ. 24 Γ
Λακ. 22 Ε
Ματθ. 24 Β
Λακ. 24 Η
24

Λακ. 24 Η
Ματθ. 24 Η
Λακ. 24 Η

Ματθ. 24 Δ

Λακ. 17 Ζ

Γαλ. 3 Β

Λακ. 17 Η
α 24 Η Δ

Λακ. 24 Α
Ματθ. 24 Δ
α 24 Η Α
Λακ. 24 Β

1. τῆς οὐρανόθεν
2. τῆς οὐρανόθεν

1. τῆς οὐρανόθεν
2. τῆς οὐρανόθεν
3. τῆς οὐρανόθεν

4. τῆς οὐρανόθεν

1. τῆς οὐρανόθεν

2. τῆς οὐρανόθεν

3. τῆς οὐρανόθεν

4. τῆς οὐρανόθεν

5. τῆς οὐρανόθεν

6. τῆς οὐρανόθεν

7. τῆς οὐρανόθεν

8. τῆς οὐρανόθεν

9. τῆς οὐρανόθεν

10. τῆς οὐρανόθεν

11. τῆς οὐρανόθεν

12. τῆς οὐρανόθεν

13. τῆς οὐρανόθεν

14. τῆς οὐρανόθεν

15. τῆς οὐρανόθεν

16. τῆς οὐρανόθεν

17. τῆς οὐρανόθεν

εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τέλαντα. Ὡ-
 σαύτως καὶ ὁ τέ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἐν λα-
 βὼν, ἀπελθὼν ὠρίζεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ θηγάριον τῆς
 κυρίας αὐτῆς. καὶ ὁ χερόνιον πολὺν ἔρχετο ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκεῖ-
 νων, ἵνα σὺν αὐτῷ μετ' αὐτῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τέ πέντε
 τέλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τέλαντα, λέγων,
 Κύριε, πέντε τέλαντά μοι ᾤδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τέλαν-
 τα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῆς, Εὐδούλε
 ἀγαθὴ καὶ πιστή, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω.
 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τέ δύο τέ-
 λαντα λαβὼν, εἶπε, Κύριε, δύο τέλαντά μοι ᾤδωκας, ἴδε
 ἄλλα δύο τέλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος
 αὐτῆς, Εὐδούλε ἀγαθὴ καὶ πιστή, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν
 σε καταστήσω. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελ-
 θὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τέλαντον εἰληφώς, εἶπε, Κύριε, ἐγὼν σε ὅτι
 σκληρὸς εἶ ἀνθρώπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἐπιτερας, καὶ σιμᾶζαν
 ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύψα τὸ τέ-
 λαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχας τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτῆς
 εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὴ δούλε καὶ ὀκνηρὴ, ἥδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ
 ἐπιτερα, καὶ σιμᾶζω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδω οὖν σε βαλεῖν τὸ
 θηγάριόν μου τοῖς ἔραπέζιταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην
 ἀντὶ τοῦ ἐμὸν οὐκ ἔσται ἀρατε οὖν ἀπ' αὐτῆς τὸ τέλαντον, καὶ δότε
 τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τέλαντα. τῷ δὲ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται,
 ἵνα περισσεύσῃ αὐτῷ· ἀπὸ δὲ τῆς μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχων θῆσεται
 ἀπ' αὐτῆς. καὶ τὸ ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκοπὸς τὸ
 ἐξώτερον· οὐκ ἔστι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ὡ-
 σαν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
 ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίστα ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ
 σιμαχθήσεται ἐμ' αὐτὸν αὐτῶν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφείλει
 αὐτοὺς ἀπὸ ἀλλήλων, ὥς περ ὁ ποιμὴν ἀφείλει τὰ πρόβατα
 ἀπὸ τῶν ἐρίφων καὶ θήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ
 δὲ ἐρίφια ἐκ ἐξωτέρων. τότε ἐρᾷ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
 αὐτοῦ, Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες μου, κληρονομήσατε τὴν
 ἡγεμονίαν ἐμὴν βασιλείαν· ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐ-
 πείνασα

2 α. ἰρδην Β. π.

1. α.

3 α. πείρδην Β.

Κιθ ιγ Β
 μακ ιγ Γ
 λακ ιγ Γ.
 κ ιγ Δ
 Κιθ κβ Β

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

α. α.

4 α. δοντ. α. α.
 α. α. α. α.

Ια ιβ

Γα ιβ Δ
 Ησπ. ιβ Β
 Ια ιβ Β

πεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐπόπισατέ
 με· ξένος ἦμιν, καὶ σινηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ
 με· ἠθένησα, καὶ ἐπεσκεύασά με· ἐν φυλακῇ ἦμιν, καὶ ἤλθετε
 πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτοὶ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε,
 πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐξέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐπο-
 ψίσαμεν; πότε σε εἶδομεν ξένον, καὶ σινηγάγομεν; ἢ γυμνόν,
 καὶ περιεβάλομεν; πότε σε εἶδομεν ἀδενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
 καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, Ἀ-
 μὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
 τῶν ἡμετέρων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων, Γο-
 ρθύσατε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· τὸ ἡτοι-
 μασιμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπεινάσα γάρ,
 καὶ ἐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐκ ἐπόπισατέ με· ξένος
 ἦμιν, καὶ οὐ σινηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με·
 ἀδενῆς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐκ ἐπεσκεύασά με. Τότε ἀποκρι-
 θήσονται αὐτοὶ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες, Κύριε, πότε σε εἶδομεν πει-
 νῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
 καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων,
 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχίσ-
 των, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς τὴν ὀλάνην
 αἰώνιον, (1) ὁ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐρχέτο
 ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθη-
 ταῖς αὐτοῦ, Οἶδάμεν ὅτι μὲν δύο ἡμέρας τὸ πέραν γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται εἰς τὸ σαυρωθῆναι. Τότε ἀνέστησαν
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν λαῶν
 εἰς πλὴν αὐτῶν τῶν ἀρχιερέων τῶν λεγομένων Καϊάφα, καὶ συνέ-
 βουλόσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλω, καὶ ἀποκτείνωσιν.
 ἔλεγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γῇνται ἐν τῷ λαῷ.
 Τότε δὲ Ἰησοῦς γυμνοῦντος ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τῶν λε-
 περοῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάστρον μύροι ἔχουσα βα-
 ρυπίου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ ἀνακειμένη.
 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀ-
 πόλεια αὐτῇ; ἢ διὰ τὸ γὰρ τοῦτο τὸ μύρον περαθῆναι πολλοῦ,
 καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί κόποις

Δ Ἐκκλησια-
στικὸς 2 Δ

Λεβ 2 Δ
Λου 12 Ζ
ματ 25 Γ

Ἰω 1 Δ

κς Ματ 23 Δ
Λου 12 Δ

Ἰω 12 Ζ

Ματ 23 Δ
Λου 12 Δ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

51

101 πτες ὑμεῖς σκανδαλιθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. γέγρα-
 102 πται γὰρ, Παράξω τὸ ποιμνίον, ἔτι διασκορπισθήσεται τὰ περὶ-
 103 βατα τῆς ποιμνῆς. μὲν δὲ τὸ ἐγερθῆναι με, παράξω ὑμᾶς εἰς
 104 τὴν Γαλιλαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἰ καὶ πάν-
 105 τες σκανδαλιθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.
 106 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν λέγω σοί, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν
 107 ἄλλοτε φωνῆσαι, τέως ἀπαρνήσῃ με. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος,
 108 Κἀν δέη με σὺ σοὶ δοῦναι τὸν ὄρκον, ὅτι μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως
 109 *καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰη-
 110 σοῦς εἰς χωρὶον λεγόμενον Γεθσημανή, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς,
 111 Καθίσαι ἅμα ἕως ὅτι ἀπελθὼν προσεύξωμαι ὑμῖν. Καὶ ᾠ-
 112 λαβὼν τὸ Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖ-
 113 σθαι καὶ ἀδυνατεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς, Γεμίλυτός ἐστιν ἡ ψυχὴ
 114 μου ἕως θανάτου. μείνατε ὧδε, καὶρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ
 115 περὶ λυγρὸν μικρὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ προσώπου αὐτοῦ προσευχόμε-
 116 νος, καὶ λέγων, Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, ᾠφελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
 117 τὸ ποτήριον τούτο. πλὴν ὅτι ὡς ἐγὼ θέλω, ὁμοίως σὺ. Καὶ ἔρχεται
 118 πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, ἔτι λέγει τῷ
 119 Πέτρῳ, Οὕτως ἐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν ἡρηγορεῖν μετ' ἐμοῦ;
 120 ἡρηγορεῖτε, ἔτι προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν.
 121 τὸ μὲν πνεῦμα θέλει, ἡ δὲ σὰρξ ἀδυνατεῖ. Πάλιν ἐκ δευ-
 122 τέρου ἀπελθὼν, προσήνυξεν λέγων, Πάτερ μου, εἰ οὐ δύνα-
 123 ται τούτο τὸ ποτήριον παρῆλθαι ἀπ' ἐμοῦ, ἔαν μὴ αὐτὸ πίνω,
 124 ἡρηγορήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἔχων εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν κα-
 125 θεύδοντας ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. ἔτι ἀ-
 126 φείσας αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσήνυξεν ἐκ τρίτου, τὸν αὐ-
 127 τὸν λόγον εἰπὼν. Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, καὶ
 128 λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν ἔτι ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν
 129 ἡ ὥρα, ἔτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ᾠφελίζεται εἰς χεῖρας ἀμάρ-
 130 τωλῶν. ἐγείρεσθε, ἀγρυπνεῖτε. ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ ᾠφελίζοίς με. Καὶ
 131 ἐπ' αὐτῷ λαλουῦτος, ἰδοὺ Ἰούδας εἰς τὴν δωδεκάῃ ἦλθε, ἔτι μετ'
 132 αὐτῷ ὄχλος πολλὸς καὶ μαχαρῶν καὶ ξύλων, δὸτ' αὐτῷ δεξι-
 133 ρέων καὶ προσβυτέρον τῶ λαοῦ. Ὁ δὲ ᾠφελίζοίς αὐτὸν, ἔδω-
 134 κεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων, Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ κρατή-

Δ

Ε

2α 2ο 17 Γ

Ματ 11 Β

Ματ 10 Γ
Λουκ 22 Δ
1ο 17 Δ

Ματ 10 Δ
Λουκ 22 Β

Ματ 10 Β
Λουκ 22 Ε
1ο 18 Α

6 ἀπαρνήσο-
μαι. α. ε. θ. δ.
1ο
* 2α 2ο 17 Δ

7 ὕπνου, ἡ. γ.
5 7 10 11 Ματ
10 12 13 14
15 16 17 18
19 20 21 22
23 24 25 26
27 28 29 30

8 ὕπνου, ἡ. γ.
5 7 10 11 Ματ
10 12 13 14
15 16 17 18
19 20 21 22
23 24 25 26
27 28 29 30

* 2α 2ο 17 Δ

σαίε αὐτόν. Καὶ διθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε, Χαῖρε
 ραββί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ε-
 τῆρε, ἐφ' ᾧ παρῇ; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖ-
 ρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, ἃ ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ εἰς τὸ μὲν Ἰη-
 σοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ
 πατάξας (β) δοῦλον τῆς δεξιερῆς, ἀφῆλεν αὐτὸ τὸ ὠπὸν.
 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀπόσρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς
 τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μα-
 χαίρᾳ ἀπολουῦνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι πᾶρακαλέ-
 σαι (γ) πατέρα μου, καὶ πᾶραστήσῃ μοι* πλῆθους ἢ δώδεκα λεγε-
 ῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληροθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι εὐπὼ
 δεῖ γνέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, ὡς ἐ-
 πὶ λησὴν ἐξήλθετε μὲν μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβὴν με·
 Ζ καὶ ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμενον διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ,
 καὶ ἐκ ἐκράτησάτε με. Τοῦτο ὃ ὅλον γέρονεν, ἵνα πληροθῶσιν
 αἱ γραφαί τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες
 αὐτὸν ἐφυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες (δ) Ἰησοῦν ἀπήγαγον
 πρὸς Καϊάφαν (ε) δεξιερῆα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθη αὐτῷ ἀπὸ μα-
 κρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τῆς δεξιερῆς. καὶ εἰσελθὼν ἕσω ἐκάθιστο
 μὲν τῷ ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. (ς) δὲ δεξιερῆς ἃ οἱ πρεσβύ-
 τεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομάρτυρεῖαι καὶ τῷ Ἰ-
 ησοῦ, ὅπως αὐτὸν καταπύσωσι, ἃ οὐχ ἔβρον· καὶ πολλῶν ψευ-
 δομάρτύρων προσελθόντων, οὐχ ἔβρον. Ὑστερον δὲ προσελ-
 θόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον, ὅτι εἶπεν, Δυνάμαι καταλύ-
 σαι τὸ ναὸν τῆς Θεοῦ, καὶ διὰ τετῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.
 Καὶ ἀκούσας ὁ δεξιερῆς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνη· τί ἐτοίμου
 καταμάρτυρίζουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ δεξιερῆς
 εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε καὶ τῆς Θεοῦ ἔζωντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς
 εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ*. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Σὺ εἶπας.
 πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἀρτι ὅψεσθε τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου καθή-
 μενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῆς
 ἑβραίων. Τότε ὁ δεξιερῆς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων, Ὅτι
 ἐβλασφήμησέ· τί ἐπιχρεῖαν ἔχομεν μάρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε

Γιν. β. Α
 ἄποκ. γ. Γ

Η' απ. γ. Β

Θρ. απ. δ.
 Δ
 Ματ. ι. α. Ζ
 Λουκ. ι. β. Ζ
 Ιω. ιη. Γ

Κω. β. Δ

Κεφ. κ. Δ
 α. β. γ. Δ
 ρωμα. ι. β. Β

9 αποκριται -
 ται. α. β. γ. δ. ε.
 * αποκ. η

11 πληρωθωσιν -
 ται. β

11 μα. σ.

12 μακρόθεν.
 α. β. γ.

13 ελθουσιν.
 14 πολλων
 προσελθόντων
 και μετ' ο-
 ρων. η' απ. σ. α

* εδ ζωντος. α

15 α.
 16 β.
 17 γ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

53

τὸ βλασφημίαν αὐτῷ· πρὸς ὑμῖν δοκεῖ· Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἐνό-
 ρος θανάτῳ ὄντι. Τότε ἐνέπυσεν εἰς τὸν πρὸς ὅσωπον αὐτῷ, καὶ ἐκολάφι-
 σεν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν Χρε-
 στέ, τίς ὁντινὸς παύσας σε. Ὁ δὲ Πέτρος ἐξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ,
 ὅτε προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
 Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἐμπαροτρύνων πάντων, λέγων,
 Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν
 αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ, Καὶ ὅτι αὐτὸς μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Να-
 ζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου, Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἀνθρώ-
 πον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐξῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ, Ἀλη-
 θῶς καὶ σὺ ὅς ἐστις αὐτῶν εἷς. καὶ γὰρ ἡ γαλιλαία σου δηλὸν σε ποιεῖ. Τότε
 ἠρξάτο καταναθεύματα εἰν καὶ ὀμνύειν, Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἀνθρώ-
 πον. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀλέκτωρ ἐφώνησε καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τῶν ῥή-
 ματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότως αὐτῷ, Ὅτι περὶ ἀλέκτορα φωνῆσαι,
 τοῖς ἀπαρνέσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἐξω, ἐκλαυσε πικρῶς.

Περσῖας δὲ ῥητομύτης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχι-
 ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὥστε θανατῶσαι αὐ-
 τόν. ὅτε δὴ πάντες αὐτὸν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πεντή-
 Γιστῶ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰσὺς ὅτι ἡ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐπὶ
 κατεκρίθη, μεταμνηστὴς ἀπέσχεψε τὰ τεράκοντα ἀργύρια
 τοῖς ἀρχιερεσὶ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων, Ἡμαρτον παρα-
 δοῖς ἅμα ἁδῶν. Οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὁ ψα. Καὶ ῥί-
 ψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγα-
 γον. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Οὐκ ἐξεστὶ βα-
 λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβαῖον· ἐπεὶ πρὸς ἅματός ἐστι. Συμβέλι-
 ον δὲ λαβόντες, ἠγόρευον ὅς αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τῶν κεραιέως
 εἰς ταφῶν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς ἁμα-
 τος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ
 προφήτου, λέγοντος, Καὶ ἔλαβον τὰ τεράκοντα ἀργύρια, τὰ
 πρὸς τὸν τεπμηδύου, ὃν ἐπιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐ-
 δωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τῶν κεραιέως, καθὰ ἐνέταξέ μοι
 Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστὶ ἐμπαροτρύνων τὸν ἡγεμόνον, καὶ ἐπηρώτη-
 σεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ
 δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν

d.iii.

Ματ ρ ϛ
 λ κ κ ϛ ϛ
 ιω ιι ι

κ ϛ

Ματ κ λ
 λ κ κ ϛ λ
 ιω κ λ

Πραξ. κ. γ

Πραξ α. γ

Ζαχ. ια γ

Β.

Ματ κ λ
 λ κ κ ϛ λ
 ιω ιι ι

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

τὸ αὐτὸ ἔστι
καὶ ἐν τῇ
ἐκδοξῇ.
τὸ αὐτὸ ἔστι
καὶ ἐν τῇ
ἐκδοξῇ.

ταλ
α
ταλ
α
ταλ
α

ρὸν αὐτῶν. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι
λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πίνειν ὅξος μὲν ὁ
μεμιγμένον, καὶ γευσάμενος ἐκ' ἡδελέπειν. Στανθρόσαιτες δὲ
αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα
πληροῦν τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ περὶ τοῦ, Διεμερίσαντο τὰ ἱμά
τια μου ἑαυτοῖς, καὶ ὅτι τὰ ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ
καὶ ἡμέτεροι ἐτήριον αὐτὸ ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆ κεφα
λῆς αὐτοῦ πλὴν αἰψάν αὐτοῦ γεγραμμένῳ, Οὕτως ἔ
στιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. Τότε σαυροῦ σὺν αὐτῷ
δύο λησταί, εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἑξ ὀκνητῶν. Οἱ δὲ παραπο
ρβόμενοι ἐβλασφήμουσαν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐ
τοῦ, λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸ ναὸν, καὶ ἐν τεσσάρων ἡμέραις οἰ
κοδομῶν, σώσον σεαυτὸν. εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατέβηθι ἀπὸ τοῦ σταυ
ροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐμπαίζοντες μὲν τὸ γεγραμμένον
καὶ προσβυτέρων ἔλεγον, Ἄλλοις ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι. εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ,
καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. πέποιθεν ὅτι τὸν Θεόν, ῥυσάτω νῦν αὐ
τὸν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γὰρ ὅτι, Θεοῦ εἰμι υἱός. καὶ οἱ
λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς
ώρας σκοπὸς ἐγγύετο ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.
ὡς δὲ ἦν πλὴν ἐνάτης ὥρας αἰετόσεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴ μεγάλη
λέγων, Ἡλὶ Ἡλὶ, λαμὰ σαβαχθαῖ; τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου Θεέ
μου, ἵνα τί με ἔγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώτων ἀκούσαν
τες, ἔλεγον ὅτι, Ἡλὶαν φωνεῖ ὅτι. Καὶ ἄλλως δραμῶν εἰς ὅτι
αὐτῶν, καὶ λαβὼν ἀπόστολον, πλήσας τε ὄξους, καὶ ὡρεῖς καλά
μα, ἐπόπιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ἀφες ἰδὼμεν εἰ ἔρχε
ται Ἡλίας σῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνὴ
μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα ἔνα
ος ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθε, καὶ
αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα αἰετώθησαν, καὶ πολλὰ σώ
ματα τὰ κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη. καὶ ὅτι ἐλθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μὲν πλὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν,
καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐ
-

Μαρ. 16 Β
Λουκ. 24 Ε
Ματθ. 27 Γ
Μαρ. 16 Δ

τὸ αὐτὸ ἔστι

Ε

τὸ αὐτὸ ἔστι

Σοφίας 11 Δ

τὸ αὐτὸ ἔστι

τὸ αὐτὸ ἔστι

Ζ

Β. Γαρ. 7. Δ

τὸ αὐτὸ ἔστι
καὶ ἐν τῇ
ἐκδοξῇ.
τὸ αὐτὸ ἔστι
καὶ ἐν τῇ
ἐκδοξῇ.

ταλ
α
ταλ
α
ταλ
α

τὸ αὐτὸ ἔστι

ταλ
α

Ματ. 26. Δ
20κ κγ. Η
Ιω. 19. Η

τῶν προϋπάρχοντων τῶν Ἰησοῦ, ἰδόντες τὸν σῶμα ἐν τῷ ὄφρα, ἐ-
φοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν ὁ αὐτός. Ἡ δὲ
δὲ ἐκεῖ γυναικες πολλὰ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἴπνες ἡ-
κολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῶν.
ἐν αἷς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαλινή, καὶ Μαρία ἡ τῆς Ἰακώβου
καὶ Ἰωσήφ μητρί, καὶ ἡ μητρί τῆς ἡγίας Ζεβεδαίου. Ὁ ψίας δὲ
ἡ γυνὴ ἡλθεν ἀνθρώπος πλούσιος ἀπὸ Ἀρμαθαίας, τοῦ-
νομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. ὅταν περσε-
λθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἡγήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐ-
κέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρῇ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ
αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ περσευλίνας
λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῆς μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ καὶ Μαρία
ἡ Μαγδαλινή καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῆς
τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥ τις ὅτι μὲν τῷ Ἰησοῦ σκευὴ, συνή-
χθησαν ὁ δὲ χεῖρες καὶ ὁ φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέ-
γοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι σκῆνος ὁ πλάνος εἶπεν ἐπὶ ζῶν,
μὲν τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι· κέλευσον οὖν ἀσφαλιθῆναι τὸ
τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῶν νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ὅτι γένηται ἀπὸ τῆς
νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς σοφίας. Ἐφη δὲ αὐ-
τοῖς ὁ Πιλάτος, Ἐχετε κουστωδίας, ὑπάγεται ἀσφαλίσατε ὡς
οἶδατε. Οἱ δὲ, πορεύοντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες
τὸ λίθον μὲν τῆς κουστωδίας. Ὁ ψὲς δὲ σαββάτων τῇ ἑπ-
τωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαλινή,
καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σῆμος ἐγγί-
το μέγας. ἀγγελος κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, περσελ-
θὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.
ἡ δὲ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ
χιών. ἀπὸ τῆς φόβου αὐτοῦ ἐσειάθησαν οἱ προϋπάρχοντες, ὡσεὶ νεκροί.
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξιν, Μὴ φο-
βεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν ἐστὼν ὁ ζῶν ζητεῖτε. ἐκ-
ἔστιν ὡδε. ἡ γένηται, καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου
ἔκειτο ὁ Κύριος. καὶ ταχὺ πορεύεσθαι εἰπατε τοῖς μαθηταῖς

Ματ. 27. Β
Ιω. 19. Γ

κη

τῶ μνημείῳ
1. 5 κ. 9

ἡμῶν 121

αὐτῶν, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ παρὰ ῥῆμα εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι
 ταχὺ ἀπὸ τῆς μνημείου μὲν φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἐδρα-
 μων ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖ-
 λαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, ἔτι ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς ἀπῆντησεν αὐταῖς, λέ-
 γων, Χαίρετε. Αἱ δὲ, προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτὸν τὸν πό-
 δας, ἔτι προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φο-
 βείσθε. ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλ-
 θωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κεῖ με ὄψονται. Πορεύομένων γὰρ
 αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελοι τῆς κοίτης ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπῆλ-
 θαν τοῖς δεξιερῶν ἅπαντα τὰ ῥητόματα. καὶ σιωπῶντες
 μὲν τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ὅτι δεῦρα
 ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς γραμματέας, λέγοντες, εἰπάτε ὅτι, Ὁ μαθη-
 τὰς αὐτοῦ νεκρὸς ἦθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. Ἐ-
 ἂν ἀκουσῇ τοῦτο ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, ἔτι
 ὑμᾶς ἀνερίμους ποιήσομεν. Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ δεῦρα,
 ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Ἐ διεφημίαι ὁ λόγος οὗτος παρὰ
 Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἑνδεκά μαθηταὶ ἐπορεύθη-
 σαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
 Ἐ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ. οἱ δὲ ἐδίδασκαν. καὶ προσ-
 ελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξ-
 ουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορεύεσθε οὖν μαθητεύσατε
 πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ
 τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάν-
 τα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μὲν εἰμι πάσας
 τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς σιωτελείας τῆς αἰῶνος. ἀμὴν.

11 μαθηταῖς
 μ. κ. α.

11 ἡγεμονί-
 ας. β.

ματ 16 α

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΚΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ

ΜΑΡΚΟΣ μαθητὴς καὶ ἐρμηνευτὴς Πετρῷ, καθ' ὃς Πέτρου ἐξηγουμένου ἀκήκε, πρὸς ἀκκλησίαις ἐν τῇ Ρώμῃ πρὸς τῶν ἀδελφῶν, θεοῦ συντάξιν διαγέλιον. ὁ δὲ ἐντυχὼν Πέτρος ἐδιδάκει, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ διαζωοποιῶν αὐτοὺς πᾶσις ἐξέδακε, καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν Κλήμης ἐν ᾧ ἔκτω τῷ ἀποστολικῷ λόγῳ καὶ Πατρίας Ἱεραπολίτης ἐπίσκοπος μέμνηται τοῦ τοῦ Μάρκου, καὶ Πέτρος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιστολῇ, ἐπ' ὀνόματι Βαβυλῶνος, εἰρηκῶς Ρώμην σημάνων. Αὐτῶν ἐμαῖς, φησὶν, ἢ ἐν Βαβυλῶνι σὺν τῇ ἐκλεκτῇ, καὶ Μάρκος ὁ ἐμὸς υἱός. πρὸς ἀκκλησίαν ποιμαίνων ὁ διαγέλιον ὅτι αὐτὸς συντάξιν, καὶ ἀγαμέμνην Αἰγυπτίον, καὶ πρὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰνδῶν Χριστὸν κηρύττειν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ποσειδῶν παροτρύνει καὶ βίον καρτεῖν ἀδικεῖν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἀκούουσιν ἡμεῖς τῷ Χριστῷ, ἐπεισθῆναι τῇ τοῦ διαγέλιον ἐν καὶ φίλοις ὅτι Ἰουδαίῳ ἐλλογιζόμενος, ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστολὴν ἀποστείλει εἰς ἑπαίριον τῶν οἰκείων ἐθῶν, βίβλον αὐτῇ τῇ τούτων διαταγῇ συνεγράψατο. καὶ ὡς αὐτὸ Λουκάς διηγείται τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ πιστέουσιν ὅτι τὸν ἐκκλησιαστικόν, οὕτως καὶ ἐπὶ ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μάρκου τῷ διδασκαλῷ ἐκμαρτυροῦν τὴν μνήμην πρὸς ἐδιδάκει. τελευτήσας δὲ ὁ δὲ δόξας τῷ Νερωνίῳ ἐπιτετεῖ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διαδεξάμενος αὐτὴν Ἀναΐου.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟ-
ΓΙΟΥ ΜΥΡΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΥΕΩΝ ΕΠΙΣΧΕΠΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ.

ΜΑΡΚΟΣ ὁ ὡς ἀκκλησίας, ὁ πρὸς Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσκοπος, Ἀλεξανδρινὸς καὶ πάτη τῇ ἀρχαίᾳ αὐτὸς ἐκέρυξε ὁ διαγέλιον ὅτι Κυρίου, ἀπὸ Αἰγυπτίου καὶ μέγας Πένταπολως. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Τραϊανῶν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἡγετοῦ καὶ τῷ ἄρχιεπίσκοπῳ, καὶ συρεῖς ἀπὸ τῆς καλουμένης Βουκόλου πόλεως ὅτι καλουμένην ἀπὸ ἐλάν, ἐκεῖ ἐκείνη πρὸς τὸν εἰδωλομένον, μὲν φαρμοδιλέως, καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τῇ ἐν τοῖς Βουκόλου.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
Βουλγαρίας ἀποδοχὴς εἰς τὸν Μάρκον διαγέλιον.

Ὁ καὶ Μάρκον διαγέλιον μὲν δέκα ἐτη τῇ τῇ Χριστοῦ ἀναληΐκας συνεγράψατο ἐν Ρώμῃ ἐν ᾧ καὶ οὕτως ὁ Μάρκος Πετρῷ μαθητῇ. ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς ὁ Πέτρος ὀνομαζόμενος, πρὸς μαθητὴν πόρτα ἐκλείπει καὶ Ἰωάννης. ἀνέψιός δὲ Βαρνάβας. ἀλλὰ καὶ Παύλου συνεκδηύει. πῶς αὐτοὶ Πετρῷ συνώντα πλῆστα, καὶ ἐν Ρώμῃ συνῶν ἡγετοῦ οὐκ αὐτοῖς. ὅτι ἐν Ρώμῃ πρὸς, μὴ μόνον ἀγροφῶς κηρύττειν, ἀλλὰ καὶ ἐκκλήσεις αὐτοῖς ἐκκαλεῖται καὶ Χριστὸν πολιτείας μολις αὐτοὺς πεισθεῖς συνεγράψατο. ὁ δὲ Πέτρος ἀπεκαλεῖται πρὸς αὐτὸν ὅτι Μάρκος συνεγράψατο διαγέλιον. ἰδὼν οὖν, καὶ ἐπὶ ἐδιδάκει αὐτὸς ἀνδρῶν, εἶπα καὶ ὅτι καὶ αὐτὸν ἐξάπεσε. λένει Αἰγυπτίον. ἐνταῦθα καὶ κηρύττει, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ συνησταμένης, τοῖς πρὸς τὸν μεσημβρινὸν κλίματι πᾶσι ἐφωτίζει. ἐστὶν οὖν ὁ χαρακτήρ τῆς διαγελίου αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἔχων πειρηνολύκον. σχεδὸν δὲ καὶ τῷ πατρὶ Μάρτῳ συνεγράψατο πρὸς τὸν διαγελιστὴν, πλὴν ὅτι ὁ Μάρτῳς πλατυτερός. καὶ

Τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον
εὐαγγέλιον.

Ματθ 7. Α

Ματθ 7. Α

Ἰωάνν 8. Α

10. α

Λουκ 7. Α

Ματθ 7. Α

Λουκ 7. Α

Ματθ 7. Α

Λουκ 7. Α

10. α

1. α

1. α

1. α

Ματθ 7. Α

Λουκ 7. Α

10. α

1. α

Ματθ 7. Α

Λουκ 7. Α

Ματθ 7. Α

ΑΡΧΗ ἔσται ἀγαθὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς περὶ
 φηταῖς, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸ ἀγγέ-
 λόν μου πρὸ σου πρὸς σὺν σου, ὅς κατα-
 σκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἐμὲ προαγγέλλων σου.
 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμά-
 σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, διδασκὰς ποιεῖτε τὰς
 περὶ αὐτοῦ ἐγγύς. Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κη-
 ρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφρεσιν ἀνδρῶν. Καὶ ὅτε
 πορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολιμί-
 ται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπο-
 ῖν, ὁμολογοῦντες τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐν-
 δεδυμένος τείχος καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
 ὀσφύα αὐτοῦ. καὶ ἐστίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἀγρίον. Καὶ ἐκή-
 ρυσσε λέγων, Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ ἐκ εἰμὶ
 ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὴν ἱμάντα τῆς ὑποδημάτων αὐτοῦ. ἐ-
 γὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν
 πνεύματι ἁγίῳ. Καὶ ἐγγύς ἐστι ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἥλθεν
 Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰω-
 ἄννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ διδέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδα-
 τος, εἶδε ὁμοῦς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ φεγγε-
 ρὰν καταβαίνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγγύς ἐκ τῶν οὐρανῶν,
 Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν
 πνεῦμα ἁγίον ἐκβάλλει εἰς τὴν ἐρήμον· καὶ ἡμεῖς ἐκείνῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· καὶ ἡμεῖς
 μὴ τὴν σπειρὴν τοῖς ἀγγέλοις διηκόνουσιν αὐτῷ. Μετὰ δὲ τὸ πα-
 ραδοῦναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη-

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

1. α

ρύσων τὸ διαγγέλλον τῆ βασιλείας τῆς Θεοῦ, καὶ λέγων, Ὅτι πε-
 πλήροται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ· μετανοεῖτε,
 καὶ πιστεύετε ἐν τῷ διαγγελίῳ. Ὁ Περὶ πατῶν δὲ ἄρ' αὖ πάλιν
 δάλασαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν (ὁ) ἀ-
 δελφὸν αὐτοῦ· βάλλοντας ἀμφίβληντρον ἐν τῇ θαλάσ-
 σῃ (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς) καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω
 μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ῥηέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ διέως
 ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ πρὸς ἐ-
 κείθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰακώβον (ὁ) τῆς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοῖς ἐν τῷ πλοίῳ καταρπίζοντας τὰ δι-
 κτυα· καὶ διέως ἐκάλεσεν αὐτοὺς. καὶ ἀφέντες (ὁ) πατέρας
 αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετ' ἑνὸς μιᾶς τῶν, ἀπῆλθον
 ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἰς πορεύονται εἰς Καπὼρναούμ. καὶ διέως
 τοῖς σάββασις εἰσελθὼν εἰς πλὴν Ἀναζωγῆς, ἐδίδασκε. Καὶ
 ὅτε πληθύνοντο ὑπὸ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ· ἰὼν δὲ διδάσκων αὐτοὺς ὡς
 ὅτι οἰσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ ἰὼν ἐν τῇ
 σιναγωγῇ αὐτῶν ἀνθρώπος ἐν πνύματι ἀκαθάρτῳ, ἐκεί-
 κρᾶξε, λέγων, Ἐὰν ἡμεῖς καὶ οἱ Ἰησοῦς Ναζαρέτης; ἡλθες ἀπολέ-
 σαι ἡμᾶς; οἶδα σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τῆς Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, ἐξέλθε ὅτι αὐτοῦ. Καὶ ἀπαρᾶξαν
 αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ,
 ὅτι ἦλθεν ὁ αὐτοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς
 αὐτοὺς, λέγοντας, τίς ἐστὶ τοῦτο; τίς ἡ διδασκῇ ἡ καὶ νῆ αὐτῇ, ὅτι
 κατ' ὁμοίαν καὶ τοῖς πνύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ὁπτάσκει,
 καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ διθὺς εἰς ὅλην
 πλὴν πεδύον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ διέως ἐκ τῆς Ἀνα-
 ζωγῆς ὅτι ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς πλὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀν-
 δρέου, μετ' Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ἡ δὲ πεντηκστὴ Σίμωνος κατέ-
 κειτο πυρέσσουσα· καὶ διέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. καὶ
 πρὸς ἐλθὼν ἤγγαρεν αὐτῇ, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
 αὐτῇ ὁ πυρετὸς διέως, καὶ δυνάμει αὐτοῖς. Ὁ ψίας δὲ ῥυο-
 μδμήης, ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἐφθῶ πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς
 ἔχοντας, ἐκ τοῖς δαμονιζομένοις καὶ ἡ πόλις ὅλη ὁπσιῶν με-
 νη ἰὼ πρὸς πλὴν οὐρανῶν. καὶ ἐπερᾶπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχον-
 τας.

γ Περὶ τῆς ἰαδύντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.

6 ὁ αὐτοῦ
 πρὸς αὐτὸν

7 αὐτὸν ὁ Σί-
 μωνος καὶ
 8 ἀμφιβλήν-
 τας ὁ αὐτοῦ
 9 αὐτοῦ
 10 αὐτοῦ

11 αὐτῶν β. γ

12 ὁ αὐτοῦ
 αὐτοῦ β.
 13 ὁ αὐτοῦ
 αὐτοῦ

14 αὐτοῦ

15 ὁ αὐτοῦ

16 αὐτοῦ
 αὐτοῦ

17 ὁ αὐτοῦ
 αὐτοῦ β. γ.

18 αὐτοῦ β.

Ματθ. γ. Γ
 Λουκ. ι. Α

Ματθ. γ. Β
 Λουκ. ι. Ε
 Ματθ. γ. Δ
 Λουκ. ι. Ζ

Γ

Λουκ. ι. Ζ

Ματθ. γ. Β
 Λουκ. ι. Ζ

Ματθ. γ. Β
 Λουκ. ι. Η

Λουκ. ι. Η

Δ

τας ποικίλας νόσοις· καὶ δαυμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ ἐκ ἡ-
φιε λαλεῖν τὰ δαυμόνια ὅτι ἤδυσαν αὐτόν. Καὶ περὶ ἑννυ-
χον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν* εἰς ἔρημον τόπον, καὶ-
καὶ περσύνχευ. καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· καὶ διρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι πάντες ζητοῦσί σε.
καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἄνω μὲν εἰς τὰς ἐρημίας κωμοπόλεις, ἵνα
καὶ ἐκκηρύξω. εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. Καὶ ἰὼ κηρύσσων ἐν
ταῖς σιναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην πλὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαυ-
μόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεωρὸς πα-
ρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ, Ὅτι ἐ-
άν θέλῃς, διώασά με καθαρεύσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπολαγχνιδεῖς,
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Θέλω, καθα-
ρεύσῃ. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, διδέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λε-
ωρα, καὶ ἐκαθαρεύθη. καὶ ἐμβριμῶσά μιν αὐτὰ, διδέως
ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ, Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπῃς,
ἀλλ' ὑπάγε, σε αὐτὸν δεῖξαι τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένηκε πρὸς τὴν
καθαρισμὸς τοῦ ἀποστέταξε Μωσῆς, εἰς μερτύριον αὐτοῖς.
Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζεν τὸν λό-
γον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν διώασαι φανδῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν·
ἀλλ' ἐξῶ ἐν ἐρήμοις τοῖς τοῖς ἰω, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντα
ῥόθεν. Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπφarnaῦμ δι' ἡμερῶν,
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι, καὶ διδέως σιυνήχθη πολλοί, ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς
τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες
αἰρόμηνον ὑποτέσσά εφον· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐ-
τῷ διὰ τὸ ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἰω, καὶ ἐξορύ-
ξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκει-
το. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὸ πρὸς αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέ-
κνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμδρπῆαι σου. Ἦσαν δὲ ἔνινες τῶν γράμ-
ματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογίζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτοῦ, Τί ἔπος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφίεναι
ἀμδρπῆας, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός; Καὶ διδέως ὁ Ἰησοῦς τῷ
πνθίματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν
αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; πῶς οἶ-
σιν

Λουκ. ι. Η

Ματθ. θ. Α
Λουκ. ι. Γ

Λουκ. ι. Α

Ματθ. θ. Α
Λουκ. ι. Δ

Γου. ι. Α
Ματθ. ι. Α
Λουκ. ι. Α

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

17 καὶ ἐξῆλθε
18 καὶ ἀπῆλθεν
19 καὶ ἐκκηρύξω
20 καὶ ἐκκηρύξω

3 πν 2 ε 2 α θ

ὀκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμδρ-
 πιαί· ἢ εἰπεῖν, Ἐγείραι, καὶ ἄρον σου τὴν κρᾶββατον, καὶ περιπάτει.
 Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ὅτι
 τῆς γῆς ἀμδρπίας (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω, Ἐγείραι, καὶ
 ἄρον σου τὴν κρᾶββατον σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη
 εὐθέως, καὶ ἄρας τὴν κρᾶββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥς-
 τε ὁξίσταθς πάντας, καὶ δοξάζειν τὸ Θεόν, λέγοντας, ὅτι οὐδέποτε
 ἕτως εἶδομεν. Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὸ θαλάσσαν, καὶ πᾶς ὁ
 ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς. Καὶ παρὰ-
 γων εἶδε Λαλὶν τὸν τῷ Ἀλφαίου καθεήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
 καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολουθή μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ πολλοὶ
 τελῶναι καὶ ἀμδρτωλοὶ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμματεῖς
 καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐδίοντα μὲν τῶν τελωνῶν καὶ
 ἀμδρτωλῶν, ἐλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν τε- Γ
 λωνῶν καὶ ἀμδρτωλῶν ἐδίς καὶ πίνει; Καὶ ἀκείσας ὁ Ἰησοῦς
 λέγει αὐτοῖς, Οὐ χρειαν ἔχετε οὐδὲ ἰσχυρόντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κα-
 κῶς ἔχοντες. οὐκ ἦλθεν ἡμεῖς δικαίους, ἀλλὰ ἀμδρτω-
 λούς· εἰς μετάνοιαν. Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ
 τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἐρχονται, καὶ λέγουσιν αὐτῷ,
 Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ
 δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύοις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύ-
 νανται οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶνος, ἐν ᾧ ὁ θυμῶς μετ' αὐτῶν ὄζει,
 νηστεύειν; ὅσον χρόνον μὲν ἑαυτῶν ἔχετε τὸν θυμῶν, οὐ δύνα-
 ται νηστεύειν· ἐλθόντων δὲ ἡμερῶν ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
 θυμῶς, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Καὶ ἔ-
 δεῖς ἐπιβλημα ῥάκοις ἀγιάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ
 παλαιῷ· εἰ ὁ μὴ, αἶρε τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν ἐκ παλαιῶ,
 καὶ χεῖρον χρίσμα γίνεται. Καὶ ἔδεῖς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσ- Δ
 κοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ρήσεται ὁ οἶνος ὁ νέος τοῖς ἀσκοῖς, καὶ ὁ
 οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ διπολουῦνται. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσ-
 κοὺς καινοὺς βλητέον. Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν
 τοῖς σαββάσι διὰ τῶν ἀπολείμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

Ματθ 9 Α
 Λουκ 9, Ζ

α Τ, μ α Γ
 Ματθ 9 Β
 Λουκ 9, Ζ Η

Δ

Ματθ 9 Β Α
 Λουκ 9 Α

8 ε 2 π πάλιν
 αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ ἀποκαλύπτει
 ἐν δόξῃ

α δ
 β

α Γαλ. κα. β

Λουκ. κα. β

Ματθ. β. α
Λουκ. α

Ματθ. α. α

Ματθ. α. α
Λουκ. β. γ

ὁδὸν ποιεῖν ἕλλοντες τοὺς σάββας. καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐ-
τῷ, Ἰδε ἡ ποιεῖς ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ ἃ ἐξέστι; Καὶ αὐτὸς ἤλεγχε
αὐτοὺς, Οὐδέποτε αἰεζῶτε ἡ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτ' ἡλείαν ἔφα-
γε, καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς ἐπὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ; πῶς ἐπλήθυνεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἔαρχιερός, ἐπὶ τῶν ἄρτων τῶν περὶ τὴν θυσίαν ἔφα-
γε, οὐκ ἐξέστι φαγεῖν· εἰ μὴ τοῖς ἱερεῶσι, καὶ ἐδώκε ἐπὶ τοῖς σὺν
αὐτοῖς οὖσι; Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸ ἄνθρωπον
ἐκτίθηται, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῷ σάββātου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν
εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἰὼν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένῳ ἐ-
χόν τὴν χεῖρα, καὶ ᾤχετό τινος αὐτὸν εἰς τοὺς σάββας θεραπεύ-
σαι αὐτόν, ἵνα καταγροῦσιν αὐτόν. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ ἐξηραμμένῳ ἔρχου ἐν τῇ χεῖρ, ἔκρας εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέ-
γει αὐτοῖς, Ἐξέστι τοῖς σάββασιν ἀγαθὸ ποιῆσαι, ἢ κακὸ ποιῆσαι;
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτείνειν; Οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ ὁ ἄνθρωπος λέγει
αὐτοῖς μετ' ὀργῆς, συλλεπτύμηνος ἐπὶ τῇ τωρῶσά τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Εκτείνου τὴν χεῖρά σου.
Καὶ ἐξτείνει, καὶ ἀποκατετάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.
Καὶ ὁ ἐλθόντες ὁ Φαρισαῖος, διδάσκει μὲν τὸν Ἡρώδιαν συν-
βούλιον ἐπιτίμω κατ' αὐτόν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσει. Καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν.
καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας,
καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ὁ πρὸς Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πο-
λὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίησεν, ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν
ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. πολλοὶ γὰρ ἐδεράπευσεν, ὥστε ἐπι-
πίπεν αὐτῷ, ἵνα αὐτὸς ἀψῶνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ περὶ
ματὰ τὰ ἀκαθάρτα ὅταν αὐτὸν ἐδεώρει, προσεπιπίεν αὐτῷ, καὶ
ἐκραζε λέγοντα, Ὁ πὺς εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπέημα
αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσι. Καὶ ἀναβαίνων εἰς τὸ
ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέλει αὐτός. καὶ ἀπῆλθον πρὸς
αὐτόν. καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὥσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστείλῃ
αὐτοὺς κηρύσσειν, καὶ ἔχον ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκ-
βάλλειν

ὁ μαθητῆς
β. 3

κα
β

ζ

1. ἔγραψεν α. α

2. ἔγραψεν α. α
3. ἔγραψεν α. α

κα
α

3. πάλιν ὅχιος.
β
4. ἡ ἐκτείνω.
α. α. β

5. ἔγραψεν α. α

κα
α

κα
β

βάλλει τὰ δαμόνια. Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· ἔ
 2 Ἰάκωβον (ψ) ὃν Ζεβεδαῖος, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου,
 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ὄστιν, υἱοὶ βροντῆς·
 3 ἔτι Ἀνδρέαν, ὃν Φίλιππον, καὶ Βασιλειῶνα, καὶ Μάθθαιον, καὶ
 4 Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμων-
 5 να ὃν Κανανίτην, ἔτι Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν
 6 αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε
 7 μὴ δύνασθαι αὐτοῖς μήτε ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαί τε οἱ
 8 παρ' αὐτῶν, ὅτι ἤλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἐλεγον γάρ, Ὅτι ὁ ἔστιν καὶ
 9 οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱερουσολύμων καταβαίτες, ἐλεγον, Ὅτι
 10 Βεελζεβούλ ἔχει, ὃ ἐν τῷ ἀρχοντὶ τῆς σατανᾶς ἐκβάλλει
 11 τὰ δαμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν ᾧ ᾠδοῦ-
 12 λαῖς ἐλεγεν αὐτοῖς, Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;
 13 καὶ ἂν βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ μελεσῇ, οὐ δύναται σαθεῖ-
 14 ναι ἢ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἂν οἰκία ἐφ' ἑαυτῷ μελεσῇ, οὐ
 15 δύναται σταθεῖν ἢ οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἑαυτὸν ἐφ' ἑαυ-
 16 τὸν καὶ μεμείρεται, οὐ δύναται σταθεῖν, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Δ
 17 Οὐ δύναται οὐδὲς τὰ σκδὴ τῆς ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν
 18 αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἂν μὴ προῖχον τῆς ἰσχυροῦ δῇσῃ· καὶ τότε τὴν
 19 οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφε-
 20 λήσεται τὰ ἀμυδρήματα τῆς υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ βλασφη-
 21 μίαι ὅσας οὐ βλασφημήσωσιν· ὅς ἐστιν ὁ βλασφημήσας τὸ
 22 πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ ἔχων ἀφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐν ἑσέτι ὄστιν
 23 αἰωνίου κρίσεως· ὅτι ἐλεγον, πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Ἐρ-
 24 χονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐσώτες, ἀπέ-
 25 σταντες πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες αὐτόν· καὶ ἐκάθητο ὁ ὄχλος πρὸς
 26 αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου· ἔξω
 27 ζητοῦσί σε. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Τίς ὄστιν ἡ μήτηρ μου,
 28 ἢ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐ-
 29 τὸν καθημένους, λέγει, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅς ὃ
 30 ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ αὐτὸς ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου
 31 καὶ μήτηρ ὄστί. Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ἐν τῇ
 32 θαλάσσῃ, καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτόν
 33 ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθεῖσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
 34 ἐκείνην ἡμέραν ἐκείνην.

6 Λαζάρου. β

7 Κανανίτης β

8 μωσίου. γ.

9 καὶ οὐδὲς
 10 δύναται

10 διαρπάσαι
 α, β, γ

11 ἀμυδρήματα. β

12 καὶ ἀδελφοί
 α, β, γ, δ

13 καὶ οἱ ἀδελφοί. β

Ματθ. 9. Δ
 2. 18. β.
 Λουκ. 11. β

Ματθ. 18. γ
 Λουκ. 18. β
 α. β. γ. δ

Ματθ. 13. Δ
 Λουκ. 11. γ

δλ. Ματθ. 17. Α
 Λουκ. 11. Α

πρὸς τὴν θάλασσαν ὅππῃ τῆς γῆς ἰὺν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοῖς ἐν
 ᾧ αἱ βασιλεῖς πολλὰ, καὶ ἐλεγχε αὐτοὺς ἐν τῇ διδασκῇ αὐτῆς, Ἀκού-
 ετε· Ἰδοὺ ὁ ἔρχεται ὁ ἀσπίτης ὁ ἀσπίτης· καὶ ἐρχέται ἐν τῇ ἀσπί-
 ρειν, ὁ μὲν ἐπεσε πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ ἤλθε τὰ πετρώδη τῆς οὐρα-
 νοῦ, καὶ κατέφαγε αὐτό. Ἄλλο δὲ ἐπεσεν ὅππῃ τὸ πετρώδες, ὅ-
 που ἐκ εἰχὲς γλυῖ πηλῶ, καὶ ὡς οὕτως ὥστε ἀνέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχον
 βάθος γῆς ἢ λίου δὲ αἱ ἀπείλαιντος ἐγκαυμαπῶσι, καὶ διὰ τὸ μὴ
 ἔχον ρίζαν, ὥστε ῥά θη. Καὶ ἄλλο ἐπεσεν εἰς τὰς ἀκαύνθας, καὶ ἀ-
 νείδονσαν αἱ ἀκαύνθαι, καὶ (μετέπιζαν αὐτό, καὶ καρπὸν ἐκ ἔδωκε.
 Καὶ ἄλλο ἐπεσεν ὅς τ' ἔγωγε καλῶ, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαί-
 νοντα καὶ αἰξαιεντα, καὶ ἐφθεν ἔν τελέκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ
 ἐν ἑκατὸν. Καὶ ἐλεγχε αὐτοὺς, Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουετω.
 Ὁ δὲ ἐρχόμενος καταμένει, ἡ ἐρχομένη αὐτὸν οἱ ἀπὸ αὐτῶν τοῖς
 δώδεκα τ' παραβολῶν. Καὶ ἐλεγχε αὐτοὺς, Ὑμῖν δέδοται γινώσκειν
 τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῖς ἐξωθεν πα-
 ραβολαῖς τὰ πάντα γινέσθαι, ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴ-
 δωσι καὶ ἀκούοντες ἀκούσῃ, καὶ μὴ συνιῶσι μήτετε ὅππῃς ἐψασι,
 καὶ ἀφίθῃ αὐτοῖς τὰ ἀμυδρήματα. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἶ-
 दाτε τίς τῶν βασιλέων ταύτων, καὶ πῶς πάσας τὰς βασιλείας
 γινώσκουσιν, (1) ἀσπίτην, (2) λόγον ἀσπίτης οὗτοι δὲ εἰσιν (3) πρὸς
 τὴν ὁδὸν, ὅπου ἀσπίται· ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, ὡς οὕ-
 τως ἐρχεται ὁ σαταῖνας, καὶ αἶρει τὸν λόγον (4) ἐσπαρμένον ἐν
 τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ὅππῃ τὰ πετρώδη
 ἀσπίται, οἱ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, ὡς οὕτως μὲν χαρὰς
 λαμβάνουσιν αὐτό, καὶ ἐκ ἑαυτοῦ ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ ὡς οὕ-
 τως οὐκ εἰσιν· εἴτε γρὸς μὲν θλίψεως, ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λό-
 γον, ὡς οὕτως σκαλίζονται. καὶ οὗτοι εἰσιν (5) εἰς τὰς ἀκαύ-
 θας ἀσπίται μὲν οὗτοι εἰσιν, οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, καὶ αἱ μέλει-
 ναι τῆς αἰῶνος τοῦτου, καὶ ἡ ἀπάτη τῆς πλείου, καὶ αἱ πάλαι
 λοιπὰ ὅππῃς εἰς πορρωτάτοις συμπνίξουσι τὸν λόγον, καὶ
 ἀκαρπὸς γίνονται. Καὶ οὗτοι εἰσιν (6) ὅππῃ τὴν γλυῖ τὴν καλῶ
 ἀσπίται, οἱ πνίξουσιν ἀκούουσιν τὸν λόγον, καὶ ὡς οὕτως, καὶ καρπο-
 φοροῦσιν, ἐν τελέκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατὸν. Καὶ ἐλε-
 γχε αὐτοὺς, Μήπῃ ὁ λόγος ἐρχεται, ἵνα ὑμεῖς τὸν μόνον τεθῇ,

Ὁ πᾶν εἶ γ
 1. 2. 3. 4. 5. 6.
 7. 8. 9. 10. 11. 12.

1. 2. 3. 4. 5. 6.
 7. 8. 9. 10. 11. 12.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

μ ἢ ὑποὶ τὴν κλίβω; οὐχ ἵνα ὅπῃ τὴν λιχία ὀπτεῖται; Οὐ γὰρ
 βέλτε κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐργάτο δ' ὑπερφυοί,
 μσ δὲ ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. Εἶπεν ἔτι ὅτι ἀκούειν, ἀκούειν. Καὶ
 εἰλεγὼν αὐτοῖς, Βλέπετε π' ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, με-
 τρηθήσεται ὑμῖν, καὶ πλεονέξῃσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. Ὅς
 γὰρ αὖ ἐχθρὸς, δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς ἐκ ἐχθρῶ, ὃ ὅ ἐχθρὸς δοθήσεται
 ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἰλεγὼν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς
 ἐὰν ἀνθρώπος βάλῃ τὸν σπέρμα ὅπῃ τῆς γῆς, καὶ καθύδου, ὃ
 ἐργάζεται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνεται
 ὡς ἐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ τὸν
 σπέρμα, εἴτε σάχμω, εἴτε πλήρη σπῆτον ἐν τῷ σάχμῳ, ὅταν δὲ πα-
 ραδῶ ὁ καρπός, ὃς ἐως δότοσε λειπὸν δρέπανον, ὅπ' παρέστηκεν
 ὁ θερισμός. Καὶ εἰλεγὼν, Τίνι ὁμοιωσάμεν τὴν βασιλείαν
 τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν; ὡς
 ὁ κόκκω σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ὅπῃ τῆς γῆς, μικρότερον
 πάντων τῶν σπέρματων ἐστὶ τῶν ὅπῃ τῆς γῆς, ὅταν σπαρῇ, ἀ-
 ναβαίνει, καὶ γίνεταί πάντων τῶν λαγύραν μίαν, καὶ ποιεῖ κλά-
 δους μεγάλαις, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τῷ σιναπὶ καὶ περὶ
 τὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκεύου. Καὶ ποιαῖς ἁρπαγαῖς
 πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸ λόγον, καὶ ὅς ἐδούλετο ἀκούειν, χυ-
 ρεῖς δὲ ἁρπαγῆς ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς, καὶ ἰδίαι δὲ τοῖς μα-
 θηταῖς αὐτοῦ ἐπέλεγε πάντα. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
 μέρᾳ, ὅψας γῆνομεν, διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφέντες
 τὸν ὄχλον, ἁρπαγαῖς αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ
 ἄλλα δὲ πλοία εἰς τὸ μετ' αὐτοῦ, καὶ γίνεταί λαίλαψ διέμου
 μεγάλη, τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἡ-
 ρεῖν ζεμίζεσθαι. καὶ ἦν αὐτὸς ὅπῃ τῇ πρύμνῃ ὅπῃ τὸ πρῶτον
 κεφάλαιον καθύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ,
 Διδάσκαλε, ὃ μὴ σοι ὅπ' ἀπολλύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπέπ-
 μησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ, Σιώπα, πεφύμωσο. Καὶ
 ἐκόπασεν ὁ ἀνέμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ ἔπεν αὐτοῖς,
 Τί ὁ λόγός ἐστι οὕτως; πᾶς ἐκ ἔχετε πίσιν; Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
 μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα ἄνθρωπος ἐστὶν, ὃς ἐπὶ ὁ ἀνε-
 μος καὶ ἡ θαλάσσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ ἦλθεν εἰς

Ματθ. 13
 23
 12
 13
 14

Ματθ. 13
 23
 12
 13
 14

Ματθ. 13
 23
 12
 13
 14

Ματθ. 13
 23
 12
 13
 14

Ματθ. 13
 23
 12
 13
 14

τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῆς Γαδαρίων καὶ ἐξή-
 δόντι αὐτῷ ἐκ τῆς πλοίου, ὅθεν αὐτῷ ἐκ τῆς μνη-
 μείων ἀνθρώπου ἐν πνύματι ἀκαθάρτου, ὅς πῦρ κατέκρησιν εἰ-
 χεν ἐν τοῖς μνημείοις. Ἐπεὶ ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἠδυνάτο αὐτὸν
 δεῖσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδας καὶ ἀλύσει δεδεῖσθαι, ἔ-
 δεσπόει ὑπὸ αὐτῶν τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας ἀντετίφθει,
 ἔτι οὐδεὶς αὐτὸν ἔγνω δαμάσαι· καὶ διαπαντός νυκτὸς καὶ ἡμέρας
 ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἡμῶν κράζων καὶ κατὰ κόπῳ ἐαυ-
 τὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸ Ἰησοῦ ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσ-
 κύνησεν αὐτῷ, καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε, Τί ἐμοὶ καὶ σοί,
 Ἰησοῦ υἱὲ τῆς Θεοῦ υἱέ υἱέ; ὀρκίζω σε τὸ Θεὸν μή με βασανί-
 σης. (ἐλέγε γὰρ αὐτῷ, Ἐξέλθε τὸ πνύμα τοῦ ἀκαθάρτου ἐκ σοῦ ἀν-
 θρώπου.) καὶ ἐπηρώτα αὐτὸν, Τί σοὶ ὄνομα; καὶ ἀπεκρίθη λέ-
 γων, Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. Καὶ ᾤρεκαλὴ αὐ-
 τὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοῖς ἀποστείλῃ ἐξω τῆς χώρας. ἡμῶν δὲ ἐκεῖ
 πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. καὶ ᾤρε-
 κάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Γέμψον ἡμᾶς
 ἅς σου χοίροις, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
 τῷ τοῖς ὅθεν αὐτῷ. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνύματα τὰ ἀκαθάρ-
 τα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. καὶ ᾤρμησεν ἡ ἀγέλη καὶ τῆς κρη-
 μνὸς εἰς πῦρ θαλάσσης ἦσαν ὅς διαχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ
 θαλάσσῃ. (α) δὲ βοσκόντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγειραν
 εἰς πῦρ πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν ὅτι τοῦ
 γεροντός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦ, καὶ θεωροῦσι (β) δαι-
 μονιζόμενον καὶ ἡμαρτωλόν, καὶ ἰματισμένον, καὶ σωφρονουῦντα τὸ
 ἐχρηκότα (γ) λεγεῶνα. καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ
 ἰδόντες, πῶς ἐγνώριον τὸν δαμονιζόμενον, καὶ πρὸς τῶν χοίρων, καὶ
 ἤρξαντο ᾤρεκαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρέων αὐτῶν. καὶ
 ἐμβάσιος αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ᾤρεκαλὴ αὐτὸν ὁ δαμονιαδὴς
 ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ,
 Ὑπάγε εἰς (δ) οἶκόν σου πρὸς τοὺς τοῖς, καὶ ἀνάγειλον αὐτοῖς ὅ-
 σα σοὶ ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο
 κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. καὶ πάν-
 τες ἐθαύμαζον. καὶ διαπεράσαντος τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ

2 Γαδαρίων κ.θ
 3 ὅθεν αὐτῷ
 4 μνήμα κ.θ
 5 καὶ π. θ

1 πνύμα κ.θ
 2 ὀρκίζω
 3 τυριὰ
 4 χοίροι
 5 καὶ π. θ

1 αὐτῷ κ.θ

2 κ.θ

3 ἡμαρτωλός
 4 καὶ π. θ

μθ
 2

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

69

16 πάλιν εἰς τὸ πέραν, σιμώχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν, ἔτι πλεονάζοντες. Καὶ ἰδοὺ ἐρχεται εἰς τὴν Ἀρχισυναγωγῶν, ὀνόματι Ἰάειρος, ἔτι ἰδὼν αὐτὸν, πίπτοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ᾤχεσθαι αὐτὸν πολλὰ, λέγων, Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐχάπτω ἐχθρὸν, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθεῖται αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ ἡ ζήσεται. Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὁ ὄχλος πολὺς, ἔτι ἀνέθλιβον αὐτόν. (Καὶ γυνὴ τις εἴσα ἐν ῥύσσει αἵματος ἑπτὰ ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθούσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ἔτι δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελεῖσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα πρὸς τὸ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπου ἦν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ, Ὅτι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ διότι ἐξῆραν τὴν ἡμετέραν τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ τὸ σῶμα μου, ὅπου ἵαται δὲ τῆς μάστιγος. Καὶ διότι ὁ Ἰησοῦς ἐπιγινώσκων ἐν ἑαυτῇ πλεονάζουσαν δύναμιν ἐξῆλθουσαν, ἐπιστραφείς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἐλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις τὸν ὄχλον σιμωθίζοντά σε, καὶ λέγας, τίς μου ἤψατο; Καὶ ἀπεβλέπετο ἰδεῖν πλεονάζοντες τοὺς ποιήσαντας. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα ἔτι τρέμουσα, εἰδὼσα ὅτι ἐξορκίζον ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέειπεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰς ἀληθείας. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγος σου.) Ἐν αὐτῷ λαοῦ ὅπου, ἐρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀρχισυναγωγίου, λέγοντες, Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε, ἡ ἐπ' οὐκ οὐκ εἶπεν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς διότι ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει αὐτῇ, Ἀρχισυναγωγῶν, Μὴ φοβοῦ, μόρον πίστευε· καὶ ἐκ ἀφῆκεν αὐτῇ σιωποῦν καὶ λέγει, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην καὶ ἀδελφὸν Ἰακώβου. Καὶ ἐρχεται εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἀρχισυναγωγῆς, καὶ θεωρεῖ τὸν θόρυβον, κλαίοντας καὶ ὀλοῦντας πολλὰ καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θόρυβός ἐστι καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθάπερ. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας, ᾤχεσθαι αὐτοῦ καὶ πατέρα τῆς παιδίου καὶ πλεονάζοντες μητέρας, καὶ ἑστῶς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθα κου-

Ma 4. H
Luk 9. Γ
Iω. 6. 2

Ma 9. 3
Luk 9. E
Ma 9. 4 A
Luk 9. A

Πραξ. 12. B

Luk 9. A.
B. A

Γ. 17. H
B. B

Luk 9. A

Γ. 17. 2

Ma 9. 4 A
Luk 9. A

Ma 9. 4. Γ

μι, ὅςτις μηδὲν ἐκ τῶν ἐκείθεν, τὸ κοράσιον (οὐ λέγω) ἐγείρει. Καὶ
διότι αὐτὸς τὸ κοράσιον, ὃ ἐπελάττει· ἡ γὰρ ἐπὶ τῶν δώδεκα.
καὶ ἐξέστη ἐκ τῆς μεγάλης. Καὶ διετείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα
μηδὲν γινώσκουσιν, καὶ εἶπε δοξάζειν αὐτῇ φαγεῖν. Καὶ
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατείδα αὐτῆς. ὃ ἀκολου-
θοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς. Καὶ γυμνασίου σαββάτου ἤρξα-
το ἐν τῇ ἀναγωγῇ διδάσκειν, καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσ-
σονται, λέγοντες, Πόθεν τοῦτο ταῦτα; καὶ τίς ἡ θοφία ἡ δοξασ-
ταία; ὅτι ἐκ δυνάμεως τοιαύτης διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς γίνονται; ἔχ-
ουτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ
Ἰωσήφ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ ἐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς; ὡς
περὶ ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Ὅτι ἐκ ἐστὶ περὶ τῆς ἀπίας, εἰ μὴ ἐν τῇ πατείδῃ αὐ-
τῆς, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐκ ἰδυνάτο ἐ-
κεῖ οὐδεμίαν δυνάμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ὅτι
ἐκ τῶν χειρῶν, ἐπεράπευσεν. καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπίσταν αὐ-
τῶν. καὶ ὡς ἔλεγε τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. Καὶ πρὸς
λαῖμα τῶν δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ
ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. Καὶ
ὡς ἠγγείλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρουν ἕως ὁδοῦ, εἰ μὴ ῥάβδον μό-
νον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὸ ζῶντιον χαλκόν, ἀλλ' ὑποδε-
δευμένοι σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθε δύο χιτῶνας. καὶ ἔλε-
γε αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν
ἐξῆλθῃτε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκού-
σωσιν ὑμῶν, ἐκ πορδύμνοι ἐκεῖθεν, ἐκλινάξατε τὸ πόδι (ἢ)
ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μύρτιον αὐτοῖς. ἀμὲν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἐκείνους ἐστὶ Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξον ἵνα με-
τανοήσωσι καὶ δαμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἡλκιστον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀρρώστοις, καὶ ἐπεράπευον. Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης· (φαιερὸν γὰρ ἐγίνετο τὸ ὄνομα αὐτῆς) καὶ ἐλέγχον, ὅτι
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργου-
σιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι Ἡλίας ἐστὶν ἄλλοι
ὅτι ἔλεγον, ὅτι περὶ τῆς ἐκείνης, ἢ ὡς εἰς τὸ περὶ τῶν. Ἀκού-

1. ἀκούοντες.

2. ὡς ἡ διδα-

3. αὐτῶν β

4. ὡς ὡς

5. ὡς ὡς

6. ὡς ὡς

7. ὡς ὡς

8. ὡς ὡς

9. ὡς ὡς

10. ὡς ὡς

11. ὡς ὡς

12. ὡς ὡς

13. ὡς ὡς

14. ὡς ὡς

15. ὡς ὡς

16. ὡς ὡς

17. ὡς ὡς

18. ὡς ὡς

19. ὡς ὡς

20. ὡς ὡς

21. ὡς ὡς

22. ὡς ὡς

23. ὡς ὡς

24. ὡς ὡς

25. ὡς ὡς

26. ὡς ὡς

27. ὡς ὡς

28. ὡς ὡς

29. ὡς ὡς

30. ὡς ὡς

31. ὡς ὡς

32. ὡς ὡς

33. ὡς ὡς

34. ὡς ὡς

35. ὡς ὡς

36. ὡς ὡς

37. ὡς ὡς

38. ὡς ὡς

39. ὡς ὡς

40. ὡς ὡς

41. ὡς ὡς

42. ὡς ὡς

43. ὡς ὡς

44. ὡς ὡς

45. ὡς ὡς

46. ὡς ὡς

47. ὡς ὡς

σας ὃ Ἡρώδης εἶπεν, Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννῃ, Γ
 οὗτος ὅστις αὐτὸς ἠγάπησεν ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀπο-
 σείλας ἐκράτισε (ὁ) Ἰωάννῃ, ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ
 διὰ Ἡεροδιάδα πλὴν γυναῖκα Φιλίππου τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ,
 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης ἰαὶ Ἡρώδῃ, Ὅτι ἐκ
 ἐξ ἐστί σοι ἔχον πλὴν γυναῖκα τῆς ἀδελφῆς σου. Ἡ δὲ Ἡερωδίας
 ἐνεῖχεν αὐτῷ, ἔδειλεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ ἐκ ἡδυνάτο. ὁ γὰρ
 Ἡρώδης ἐφοβεῖτο (ὁ) Ἰωάννῃ, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
 καὶ ἅγιον, καὶ ἀντιθέμεν αὐτῷ, ἔτι ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίησεν, καὶ ἡ-
 δέως αὐτοῦ ἠκούε. Καὶ γυμνομένης ἡμέρας δικαίρου, ὅτε Ἡρώδης
 τοῖς ὑποκόμοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ ἔτι τοῖς
 χιλιάρχοις καὶ τοῖς περὶ τοὺς Γαλιλαίας, ἔτι εἰσελθούσης τῆς
 θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Ἡεροδιάδος, καὶ ὀρχησάμενης, ἔτι χοροστασίας
 ἰαὶ Ἡρώδῃ ἔτι τοῖς σινανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰαὶ κορα-
 σίῳ, Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί. ἔτι ὥμοσεν αὐτῇ, ὅτι
 ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμιστοῦ τῆς βασιλείας μου. Ἡ Δ
 δὲ ἐξελεῖσθαι εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Τί αἰτήσῃς; Ἡ γὰρ εἶπε,
 Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἐξελεῖσθαι βιάσας
 μετὰ σπουδῆς πρὸς (ὁ) βασιλέα, ἠτήσατο λέγουσα, Θέλω ἵνα
 μοι δῶς ἔτι αὐτοῦ ὅτι πίνακι πλὴν κεφαλῇ Ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ. Καὶ περὶ λυπὸς γυμνομένης ὁ βασιλεὺς, διὰ τὸν ἱερ-
 κοὺς καὶ τοὺς σινανακειμένους ἐκ ἡτέληςεν αὐτῇ ἀδεῖναι. ἔτι
 βιάσας ἀποσείλας ὁ βασιλεὺς ἀπεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνε-
 χθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ γὰρ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐ-
 τὸν ἐν τῇ φυλακῇ, ἔτι ἤνεκε πλὴν κεφαλῇ αὐτοῦ ὅτι πίνακι,
 καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν κορασίῳ, ἔτι τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτῇ
 τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, ἔτι
 ἦραν τὸ πλῆμα αὐτοῦ, καὶ ἐθηκαν αὐτὸ ἐν τῇ μνημείῳ. Καὶ
 σινανοῦνται οἱ ἀπόστολοι πρὸς (ὁ) Ἰησοῦν, καὶ ἀπηγγείλαν αὐ-
 τῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀπαύεσθε
 ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδεὶς
 φαγεῖν ἠυκαίρου. καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον ἰαὶ πλοίῳ
 κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, ἔτι ἐπέγνωσαν
 e.iii.

6 αὐτοῦ. ζ
7 ἡ πόρ. θ.

8 ἡμετέρας. β

9 αὐτῇ η

10 βαπτιστοῦ
πρ. η

11 α. η

12 ὡς ἡκούσ. β

13 διὰ τὸν ἱερ-
β

14 ἀπὸ τῶν
μαθητῶν. β.

15 ἀπαύεσθε
ἡ γ. β

16 ἔτι ἀπαύεσθε
17 εἰς τὸ πλῆμα
αὐτοῦ καὶ τὸ
πλῆμα. β
18 α.

Γ. α. κ. β. α

Δ. β. γ. δ. ε.

Δ. α. γ. δ. β
ε. κ. β. α

Mat 14 Δ

Mat 14 B
καὶ γὰρ
καὶ γὰρ

αὐτὸν πολλοί, ἐπεζῆν δὲ πασῶν τῶν πόλεων τινέδραμον
ἐκεί, ἐπεσπῆλθον αὐτοῖς, καὶ σινωπῆλθον¹⁵ πρὸς αὐτόν. Καὶ
ὁ ξελεθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ αὐ-
τοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. καὶ ἤρξατο
διδάσκειν αὐτοῖς πολλά. Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γυμνῆς,
περσελθόντες αὐτῷ **Θ** μαθηταὶ αὐτῶν, λέγουσιν, Ὅτι ἐρημός
ἐστὶν ὁ ὅτιος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή, ἀπολύσον αὐτοῖς, ἵνα ἀπελ-
θόντες εἰς τὸν κύκλῳ ἀγορεύσιν καὶ κώμας, ἀγορεύσωσιν¹⁶ ἐαυ-
τοῖς ἄρτους· ἵνα γὰρ φάγωσιν ἐκ ἐχοσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς, δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελ-
θόντες ἀγορεύσωμεν διακοσίων δινάρων ἄρτους, καὶ δώμεν
αὐτοῖς φαγεῖν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πότοις ἄρτοις ἐχετε; ὑπέ-
ρίτε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι, Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. Καὶ ἐ-
πέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ
Ζ τῷ χλωρῷ γόρῳ. καὶ αἱ ἐπέσον περσασαὶ περσασαὶ, ἀνὰ ἑκα-
τόν καὶ αἱ ἀπεντήκοιτα. Καὶ λαβὼν τὸν πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸ οὐρανόν, ἐλόγησε, καὶ κατέ-
κλασε τὸν σῆμα, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν ἵνα πα-
ράσιν αὐτοῖς καὶ τὸν δύο ἰχθύας ἐμέλεισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον
πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν κλασματῶν δώδεκα κοφί-
νοις πλήρεις, καὶ δὲ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φάγοντες τὸν
ἄρτους, ὥσπερ πεντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ διδόντες λίαν, καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτῶν ἐμβλεῖν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περσάζαν εἰς τὸ πέ-
ραν πρὸς Βηθσαιδαν, ἕως αὐτῶν ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. καὶ ἀπο-
ταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος περσεύξασθαι. Καὶ
ὁ ψίας γυμνῆς, μετὰ τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐ-
τὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν αὐτοῖς βασανίζομενοις ἐν τῷ ἐ-
λαύνειν (μετὰ γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίον αὐτοῖς.) καὶ πρὸς τὴν ἀντί-
φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐρχομένη πρὸς αὐτοῖς, περσάτων ἐπὶ τῆς θα-
Η λάσσης, καὶ ἤτελε παρελθεῖν αὐτοῖς. Οἱ γὰρ ἰδόντες αὐτὴν περσά-
τωσαν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐδόξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκρα-
ξαν· πάντες γὰρ αὐτὴν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. καὶ διδόντες ἡγάλησε
μετὰ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσύνετε ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεσθε. Καὶ
αἰέθη πρὸς αὐτοῖς ἕως τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν

1 αὐτῶν γὰρ
15 αὐτῶν

16 αὐτοῖς
18 αὐτοῖς

19 αὐτοῖς
20 αὐτοῖς
21 αὐτοῖς
22 αὐτοῖς

Mat 14 Γ
καὶ γὰρ

Mat 14 Γ

23

24

25

26

27

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

73

ἐκ τῶν ἀποδ' ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον. καὶ γὰρ συνῆ-
 καν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις. ὡς γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρομένη.
 Καὶ διαφράσαντες ἦλθον ἐπὶ πλὴν γλυῖ. Γενησαρέτ, καὶ
 περυσυρμιάδα. Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τῆς πλοῖα, διδύως
 ἐπιγινόντες αὐτὴν, περιδραμόντες ὅλην τὴν περὶ χωρον ἐκεί-
 νην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτοις τοῖς κακῶς ἔχοντας περιφέ-
 ρειν, ὅπου ἠκούον ὅτι ἐκεῖ ὄντι. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας,
 ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγροσὶς ἐπίθουσι τοῖς ἀδυνουῦντας, ὥστε
 ἀεὶ ἐκάλουσαν αὐτὴν ἵνα καὶ ἔκρας ἀδου ἔκρας αὐτῶν ἀψωῖ.
 ὅσοι ἂν ἤπιοντο αὐτῶν, ἐσώζοντο. Καὶ συναγόντες πρὸς
 αὐτὴν οἱ φαρισαῖοι, καὶ ἱερεῖς τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ
 Ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες ἵνας τῶν μαθητῶν αὐτῶν κινᾶν χερ-
 σὶ, τὰς ἐστὶν ἀνίπτοις, ἐδίδοντες ἄρτοις, ἐμέμψαντο. οἱ γὰρ φα-
 ρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖ-
 ρας, ἐκ ἐδίοιοι, κρατουῦντες τὴν ᾠδὸν τῶν πρεσβυτέρων.
 καὶ ἀπὸ ἀγροσ, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, ἐκ ἐδίοιοι καὶ ἄλλα
 πολλὰ ὅτινα αὐτοὶ ἐλάβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων ἐξε-
 σῶν καὶ χαλκίων ἐκλινῶν. ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὴν οἱ φα-
 ρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπα-
 τοῦσι κατὰ τὴν ᾠδὸν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐδί-
 οιοι τὸν ἄρτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι καλῶς περὶ
 φητεύσεν Ἡσαίας περὶ ἐμοῦ τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται,
 "Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με πιαῖ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω
 ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. ματὴν γὰρ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκα-
 λίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Ἀφέντες γὰρ πλὴν ἐντολῶν τῆς
 Θεοῦ, κρείττετε τὴν ᾠδὸν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξυστῶν
 καὶ ποτηρίων καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ
 ἐλέγχω αὐτοὺς, Καλῶς ἀπεκρίτετε ἐντολῶν τῆς Θεοῦ, ἵνα ἔκρας
 ἀδου ἐμοῦ τηρήσῃτε. Μωσῆς γὰρ εἶπε, "Τίμα τὸν πατέρα
 σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ, "Ὁ καταλογὼν πατέρα ἢ μητέρα,
 θανάτω τελευτάτω· οὗ μείζων γὰρ λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πα-
 τέρι ἢ τῇ μητερί, κορβαί (ὁ ὄντι, δῶρον) ὅτι ἐὰν ἔξ ἐμοῦ, ὡφελή-
 θῃς. καὶ ἐκέπαι φέτε αὐτὸν ἐδὲν ποιῆσαι τῷ πατέρι αὐτοῦ ἢ τῇ μη-
 τερί αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸ λόγον τῆς Θεοῦ τῇ ᾠδῶν ἐμοῦ ἢ

Μαρκ. 107. 2

Μαρκ. 1. 1

Ἡσαίας κθ. 2

B

1. 1. 1. 1
 2. 1. 1. 1
 3. 1. 1. 1
 4. 1. 1. 1
 5. 1. 1. 1
 6. 1. 1. 1
 7. 1. 1. 1
 8. 1. 1. 1
 9. 1. 1. 1
 10. 1. 1. 1

1. 1. 1. 1
 2. 1. 1. 1
 3. 1. 1. 1
 4. 1. 1. 1
 5. 1. 1. 1
 6. 1. 1. 1
 7. 1. 1. 1
 8. 1. 1. 1
 9. 1. 1. 1
 10. 1. 1. 1

21. 1. 1. 1

23. 1. 1. 1

1. 1. 1. 1

1. 1. 1. 1

2. 1. 1. 1

Ματθ. 23, 8

παρεδώκατε. Ἐπαρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιῆτε. Καὶ ὡς κα-
λέσαί μιν ὅτι πάντα ὁ ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀκούετε μου
πάντες, καὶ ἀκούετε. οὐδὲν ὅστις ἐξώθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορεύο-
μενον εἰς αὐτόν, ὁ δυνάται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ περιό-
μῃ ἀπὸ αὐτοῦ, ἐκεῖνα ὅτι τὰ κοινῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Εἶπεν ἔ-
χοντα ἀκούειν, ἀκούετω. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄ-
χλου, ἐπηρεάζον αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὡς τὸ ᾠδολῶν· καὶ
λέγει αὐτοῖς, Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσυνέτοιμοι; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν
τὸ ἐξώθεν εἰσπορεύομενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι· ὅτι ἐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν
κοιλίαν, καὶ εἰς τὴν ἀφροδίαν ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάν-
τα τὰ βρώματα. Ἐλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορεύομε-
νον, ἐκεῖνο κοινῶσι τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν
ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορ-
νεῖαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσελγεία,
ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφρο-
σύνη. πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινῶ-
σι τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐκείθεν αἰασαί, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μετό-
ρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα
ἤθελε γινῶναι· καὶ ἐκ ἡδυνήθη λαθεῖν. Ἀκούσασα γὰρ
ἡ γυνὴ τοῦ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτερον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρ-
τον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ (ὡς δὲ ἡ γυνὴ
ἐλλειψίς, Συροφοινίσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ
δαμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Οἱ δὲ Ἰησοῖς εἶ-
πεν αὐτῇ, Ἄφες ὡς πολλὸν χορτασθῆναι τὰ τέκνα. οὐ γὰρ καλὸν
ὅστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναεῖοις.
Δ Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, Ἐλέγεις αὐτῷ, Ναὶ κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑ-
ποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν παιδίων. Καὶ
εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε. Ὁξεληλύθε τὸ δαμό-
νιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὑ-
ρε τὸ δαμόνιον ὡς ἐληλύθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐ-
πὶ τῆς κλίνης. Καὶ πάλιν ὡς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀρέων Τύρου καὶ
Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀναμέ-
σον τῶν ὀρέων Δεκαπόλεως. Καὶ φέροισιν αὐτῷ κωφὸν μο-

3 πᾶν. β. π.

4. π.

4 ὑποκατα. π.

5 ἐκκατα. π.

6 αὐτῶν. π.

7. π.

8. π.

9. π.

10. π. π.

10 Συροφοι-
νίσα γ. π. Συ-
ροφοινίσα α.
π. π. π. π.

11 Τύρου καὶ
Σιδῶνος.

β. π.

καὶ β.

Ματθ. 23, 8

καὶ πάλιν ὡς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀρέων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀναμέσον τῶν ὀρέων Δεκαπόλεως.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

75

μιγάλον, καὶ ᾤδα καλοῖσιν αὐτὸν ἵνα ὀπιση αὐτῷ τὰ χεῖρα.
καὶ ὁ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε
τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὠτα αὐτοῦ, καὶ πύσας, ἤψατο τῆς
γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐσέναξε, καὶ λέγει
αὐτῷ, Ἐφφαθά, ὅ ἐστι δισαιούχθην. Καὶ διότι οὕτως διηλωοίχθησαν
αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλά-
λει ὀρθῶς. καὶ διεσείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπῶσιν. ὅσον δὲ
αὐτὸς αὐτοῖς διεσέλλετο, μᾶλλον πειρασώτερον ἐκήρυσσεν· καὶ
ὑπερπερασῶς ὁξέπλησοντο, λέγοντες, Καλῶς πάντα πεποί-
ηκε καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλῆν.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐ-
χόντων πὶ φάγῳσι, περσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς
αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Σπλαγχνίζομαι ὑπὲρ τὸν ὄχλον, ὅτι ἡδη
ἡμέρας τρεῖς περσμένεσσι μοι, καὶ ἐκ ἐχούσιν πὶ φάγῳσι· καὶ
ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νύκτας εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλειθήσονται ἐν
τῇ ὁδῷ. Ἰνὲς γὰρ αὐτὸν μακρόθεν ἤκησιν. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦν τοῦτο; διωθήσεται ἡμεῖς ὧδε χορτάσαι
ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπιθεῖντα αὐτοῖς, Πόσους ἔχετε ἄρτους;
Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπ' ἓξ. Καὶ παρήρπαιε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ὑπὲρ τῆς
γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτά ἄρτους, ὠχαιρήσας ἐκλάσε, καὶ ἐδί-
δου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα ᾤδαθῶσι. καὶ παρέθηκεν τῷ ὄ-
χλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα, καὶ ὠλορήσας, εἶπε ᾤδαθῆναι
καὶ αὐτά· ἐφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περσεύματα
κλασμάτων ἐπὶ ἅσπερας. (ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρα-
κισχίλιοι) καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς. Καὶ διότι οὕτως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
μετ' ἑκὼν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ ἑσπέρια Δαλμανουθά·
καὶ ὁξήλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἦρξαν το συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦν-
τες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Καὶ
ἀνταναστήσας τῷ πνύματι αὐτοῦ, λέγει, Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον
ὀπιζητεῖ, αὐμνὸν λέγω ὑμῖν, ὅτι δοθήσεται τῇ γῆναι ταύτῃ ση-
μεῖον. Καὶ ἀφίς αὐτοὺς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν
εἰς τὸ πέραν· καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον
ἐκ εἶχον μετ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ διεσέλλετο αὐτοῖς, λέ-
γων, Ὁρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς φαρισαίων, καὶ τῆς ζύ-

12 ὁ δὲ λαὸς
ῥησας αὐτῷ

ἡμεῖς δὲ

1 τὰς ἡμέρας
αὐτοῦ β

2 ἡμεῖς δὲ
τῆς ἡμέρας
3 αὐτοῦ
4 ἡμεῖς δὲ
5 αὐτοῦ

6 αὐτοῦ

7 αὐτοῦ

8 ὁ δὲ λαὸς
ῥησας αὐτῷ

9 αὐτοῦ

10 αὐτοῦ

καὶ
οἱ
μαθηταί

καὶ
οἱ
μαθηταί

καὶ
οἱ
μαθηταί

καὶ
οἱ
μαθηταί

Ματθ. 14

B

Ματθ. 14

Ματθ. 14

1053

μης Ηρώδου. Καὶ διαλογίζονται, πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Ὅτι
ἄρτοις ἐκ ἐχθροῦ. Καὶ γοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Τί διαλογίζε-
σθε, ὅτι ἄρτοις ἐκ ἐχθροῦ; ἔγωγε νοεῖτε, ἐδὲ σιμύετε, ἐπὶ πεπωρομέ-
νῳ ἐχετε πλὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε,
καὶ ὧτα ἔχοντες οὐ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε, ὅτε τοῦ πέντε
ἄρτοις ἐκλάσα εἰς τοῦ πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις
κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα. Ὅτε ὁ τοῦ ἐπὶ
εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσων σαρκείδων πληθύνματα κλασμά-
των ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά. Καὶ ἐλέγχε αὐτοῖς, Πῶς ἔσιμύ-
ετε; Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδαν, ἃ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ
καλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτὸς ἄψῃται. Καὶ ἔπιλαβόμενος
τὸν χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξω τῆς κώμης. καὶ τίνας
εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ὅτι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπεσχέτα αὐτὸν
εἰς βλέπει. Καὶ ἀναβλέψας ἤγειρε, λέγων τοῖς αὐτοῖς ὅτι
ὡς δένδρα ὁρῶ στυπιατοῦντας. Εἶπα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν αὐτὸν αἰατλεῖν,
καὶ ὁποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας. ἃ ἀπέ-
στειλεν αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελ-
θῆς, μηδὲ εἰπῆς ἑνὶ ἐν τῇ κώμῃ. Καὶ ἔξῃ λαβὼν ὁ Ἰησοῦς καὶ
μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καφαρναίου τῆς Φιλίππου· καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐπεσφύτα τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, Τίνα
με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν βα-
πτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν. ἃ αὐτὸς
λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς τί ἵνα με λέγετε εἶναι; Αποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπελίμνησεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν
λέγῃσι πρὸς αὐτὸν. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ δοκιμασθῆναι ὑπὸ τοῦ πρεσβυ-
τέρων καὶ ῥηξέντων, καὶ γεγραμμένον, ἃ δοκταίνωαι, καὶ μὲν
τρῆς ἡμέρας ἀναστῆναι, καὶ παρρησιασθῆναι τὸν λόγον ἡγάλας. Καὶ πρὸς
λαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ὀπιπμαῖν αὐτῷ. Ὅτε ὁ ὀπι-
στροφῆς, ἃ ἰδὼν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπελίμνησε τῷ Πέτρῳ, λέ-
γων, Ὑπάγε ὀπίσω μου σατανᾶ, ὅτι ἔφρονῃς τὰ τὰ Θεοῦ, ἀλλὰ
τὰ τὰ ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸ ὄχλον σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτις θέλει ὀπίσω μου ἕλθιν,

76 τοῦ 255
π. 75

255

255

8 255 255
255 255 255
255 255 255
255 255 255
255 255 255

255 255 255
255 255 255
255 255 255

255 255 255
255 255 255

255 255 255
255 255 255
255

255 255

255 255 255

255 255 255
255 255 255
255 255 255
255 255 255
255 255 255

11 ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε· οἱ γ' ἐσιώπων πρὸς ἀλ-
 12 λήλους γ' δ' διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς μείζων. * καὶ καθίσας ἐ-
 13 φώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἴπτε θέλει πρὸς ἑμὲ,
 14 " ἔσσι' πάντων ἑχάστος καὶ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν παι-
 15 δίον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ,
 16 εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἔστι ἐν τῇ τοιούτων παιδίῳ δέξεται ὑπὲρ τοῦ
 17 ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται καὶ ὅς ἐστι ἐμὲ δέξεται, ἐκ ἐμὲ δέ-
 18 χεται, ἀλλὰ πῶς δύναται λαμβάνειν με. Ἀπεκρίθη γ' αὐτῷ ὁ Ἰωάννης,
 19 λέγων, Διδάσκων, εἰδὼς ὅτι ἔστι τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλον-
 20 τε δαίμονια, ὅς ἐστι ἀκούων τοῦ ἡγίου καὶ ἐκαλῶσα με αὐτὸν,
 21 ὅτι ἀκούων τοῦ ἡγίου. (Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ κωλύετε αὐτόν. ὅ-
 22 δεις γὰρ ὅτι ἐστιν ἐς ποίαν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματί μου, καὶ δυ-
 23 νήσεται ταχὺ κακολογῆταί με. ὅς γὰρ ἐκ ἐστὶ καὶ ὑμεῖς, ὑ-
 24 πὲρ ὑμῶν ὅτι ἐστιν. Ὡς γὰρ ἀνὰ πόσιν υἱὸς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ
 25 ὀνόματί μου, ἢ Χριστοῦ ἐστὶ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀπολέσῃ
 26 τὸ μέδον αὐτοῦ. Καὶ ὅς ἐστι σκαιδαλίση ἐν τῇ μικρῶν τῶν
 27 πνευόντων εἰς ἑλπίδα, καλὸν ὅτι ἐστὶ αὐτῷ μάλλον, εἰ πείκεται λί-
 28 θος μυλικὸς τῇ τῶν τράχηλον αὐτοῦ, ἢ βέβληται εἰς τὴν θά-
 29 λασσαν. Καὶ ἐάν σκαιδαλίση ἡ σελήνη σου, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
 30 καλὸν τοῖς ὅτις πολλοὶ εἰς τὴν ζωὴν εἰσελεύσονται, ἢ τὰς δύο χεῖρας
 31 ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, ὅ-
 32 που ὁ σκῶληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννεται. Καὶ ἐάν
 33 ὁ πούς σου σκαιδαλίση σε, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καλὸν ὅτι σὺ
 34 ἄσελθεν εἰς τὴν ζωὴν ζωνόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βλα-
 35 ναι εἰς τὴν γενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, ὅπου ὁ σκῶληξ αὐτῶν
 36 οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννεται. Καὶ ἐάν ὁ ὀφθαλμός σου
 37 σκαιδαλίση σε, ἐκβαλε αὐτόν· καλὸν σοι ὅτι ἑνὸς ὀφθαλμοῦ
 38 εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἔχειν
 39 βλαπτεῖν εἰς τὴν γενναν, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, ὅπου ὁ σκῶληξ
 40 αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννεται. Πᾶς γὰρ πρὸς ἀλ-
 41 λήλους, καὶ ὅτις ἀλίσθησεν. Καλὸν τὸ ἅλας· ἐάν γ' ἅλας
 42 διαλυθῇ, ἢ ἢ ἢ ἐν ἑνὶ αὐτὸ ὁρτύσεται· ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας,
 43 ἢ εἰς τὰ ὅρα τῆς Ἰουδαίας, διὰ τὴν πέραν τῆς Ἰορδάνου. ἢ συμ-

Z

Λκ 9 Z

α. κ. 1 A

Ματθ. 1. 3

Ματθ. 10. A
Λκ. 1. AΜατθ. 1. E
Ε. 11. 1

H 1. 1. 11

I 1. 1. 1

Λκ. 1. 1. 1

Ματθ. 1. 1

Λκ. 1. 1

Ματθ. 1. 1

ἀπῆλθε λυπούμενος· ὡς γάρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ πει-
θευόμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δισκό-
λως ὁ ταῖς χεῖρας ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ὑπὲρ τῶν λέγων
αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς
δύσκολόν ἐστι τοῖς πεποιθότας ὑπὲρ τοῖς χεῖμασιν, εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. ὁκοπώτερόν ἐστι κήμηλον διὰ τῆς
τριμαλίας τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλοῖσιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ὤξεπλήσοντο, λέ-
γοντες πρὸς ἑαυτοὺς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας
ἡ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρεστὶ ἀνθρώποις ἀδυνατον, ἀλλ' οὐ
πρὸς τὸν Θεόν· πάντα γὰρ δυνατὰ εἰσι πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἤρ-
ξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ
ἠκολοῦθήσασιν ἡμῖν. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, οὐδεὶς δύναται οὗτος ἀφήκειν οἰκίαν, ἢ ἀδελφεὺς, ἢ ἀδελφὰς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναικα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἐνεκεν ἐμοῦ
καὶ τοῦ διαβολίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ
καίρῳ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας,
καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, καὶ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ-
χόμενῳ ζῶναι αἰώνιον. πολλοὶ γὰρ ἐσονται πρὸς τοὺς ἔχοντες, καὶ
οἱ ἔχοντες πρὸς τοὺς. Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ὡς περὶ αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦν-
το, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ πρὸς αὐτοὺς λαβὼν πάλιν τοὺς
δωδεκά, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν ταῖς μετὰ αὐτῶν συμβαίνειν,
Ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ
κατακρινόσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔ-
θνεσι, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτόν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπύ-
σουσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στήσεται. Καὶ πρὸς πορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ
υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰ-
τήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί με
ὑμῖν; ὁ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς
ἐξ ἐξωνίων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
f.i.

Mat 9: 13 Δ
Luk 9: 5

E

Mat 9: 13 Δ
Mat 9: 13 B
Luk 9: 5

Mat 9: 13 Γ

7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

8. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106

Ζ αὐτοῖς, Οὐκ οἶδατε ἢ αἰτεῖσθε. διὸ αὐτὸς πειν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω, ἔτι τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι. Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτή-
ριον ὃ ἐγὼ πίνω πίνειτε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε. τὸ δὲ καθεύσκειν ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐξω-
μῶν μου, ἐκ ἐστὶν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι. Καὶ ἀκούσαν-
τες ④ δέκα ἤρξαι τὸ ἀναγκάζειν αὐτὸν Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς, Οἶδατε
ὅτι οἱ δοκίμοι ἀρχὴν τῆς ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ
οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτω δὲ ἐ-
σσεύμεθα ὑμεῖς. ἀλλ' ὅς ἐστιν ἐάν τις θέλῃ ἡγεῖσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται δια-
κονὸς ὑμῶν. Ὁ δὲ ὅς ἀν θέλῃ ὑμῶν ἡγεῖσθαι πρῶτος, ἔσται πάν-
των δούλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἧλθε διακονῆσαι,
Γ ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι πλὴν ψυχῆς αὐτοῦ λύτρον διὰ πολ-
λῶν. Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσόλ. καὶ ἐκ πορθύροιο αὐτοῦ ἀ-
πὸ Ἱερουσόλ, ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἰκανοῦ, υἱὸς Τιμαί-
ου Βαρτήμα ⑤ ὁ τυφλὸς ἐκάθητο ὁδῶν πλὴν ὁδὸν πρὸς τὴν
πόλιν καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὅτι ἐλθόν, ἤρξατο κράζειν
λέγων, Ο υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. Καὶ ἐπεπύμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ. ὁ δὲ πολλὰ μᾶλλον ἐκράζειν, υἱὲ Δαβὶδ,
ἐλέησόν με. Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ φωνηθῆναι. καὶ φω-
νῶσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, Θάρσεν, ἐγκρα. φωνεῖ σε. Ὁ δὲ
δοποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιῆσω σοι; Ὁ δὲ τυ-
φλὸς εἶπεν αὐτῷ, Ὁ γὰρ βονί, ἵνα ἀναβλέψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ, Ὑπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ διδώς ἀναβλέψεν καὶ
ἠκολούθη τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς
Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαζήν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ ἐλαι-
ῶν, δὸς ἐλλείδουσιν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπά-
γετε εἰς πλὴν κώμην ἣ κατέκειτο ἐν ὑμῖν. Καὶ διδώς εἰς πορθύ-
ροιο εἰς αὐτὴν, ἀρήσατε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων κεκράδικε λύσαντες αὐτὸν ἀγάζετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἰπατε, Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῷ κρίαν ἐχά. καὶ
διδώς αὐτὸν δὸς ἐλεῖ ὡς. Ἀπῆλθον δὲ καὶ εἰρεν τὸ πῶ-

9 ἡ π

1 ἡ π

ρισ
β

11 αὶ π

1. 1 π

13 ἐν ὑμῖν τῷ
πρῶτος.

14
15

λα

14 Ναζωραῖ
ος γ. η. θ.

15 ὅτι, φωνή
τι αὐτοῦ, γ. η.

16 ἡ ἐξουσία
αὐτοῦ.

17 ἡ ἐξουσία
αὐτοῦ.

λαβ

18
19

1 π

1. 1 π

1. 1
2

Λακ 23 Γ

Ματθ 23 Δ
Λακ 10 Ζ

Ματθ 23 Δ
Λακ 10 Ζ

ια

λαβ

λον δεδευμένον πρὸς πλὴν οὐρανὸν ἐξω ἐπὶ τῆς ἀμφοδου, καὶ λύ-
οισιν αὐτόν. καὶ ἔτι ἐκεῖ ἐσηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί πι-
εῖτε λύνοντες τὸν πῶλον; Οἱ δ' εἶπον αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐνετείλατο ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς· καὶ ἦσαν οἱ πῶλον πρὸς τὸν Ἰε-
ρουσὺν, καὶ ἐπέβαλον αὐτὰ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ-
τῶν. πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐσφωσαν εἰς πλὴν ὁδὸν· ἄλλοι
δὲ σοιβάδας ἐκοπήσαν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐσφώννυσεν εἰς πλὴν ὁ-
δόν. καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἐκραζον, λέγοντες,
ὦσαννά, βύλζη μὲν ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὦλο-
ζη μὲν ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τῆς πατρὸς ἡ-
μῶν Δαβὶδ· ὦσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερο-
σόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πᾶν βλεψάμενος πάν-
τα, ὁψίας ἤδη οὐσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθαίαν μετ' τῶν
δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξερχόμενοι αὐτῶν ἀπὸ Βηθα-
νίας, ἐπείνασεν· καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἔχρυσαν φύλλα, ἦλ-
θεν εἰς αὐτὴν εἰρήσθαι ἐν αὐτῇ. καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὑρὼν εἰ-
μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἔτι καὶρός· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ τοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγῃ.
Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ
εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰ πωλοῦν-
τας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κελλυ-
βιστῶν, καὶ τὰς καδέδρας τῶν πωλοῦντων τὰς πεντηκάρδιαις, κατέ-
σβεψεν· καὶ ἐκῆφεν ἵνα ἕως διενέγκῃ σκεῦος διὰ τῆς ἱερᾶς· καὶ
ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται, Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; Ὑμεῖς δ' ἐποιήσατε αὐ-
τὸν σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἤκουον οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ ἐζητοῦν πῶς αὐτόν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν,
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὁψέ
ἐγγύετο, ἐξεπορεύετο ἐξω τῆς πόλεως· ὅτε περὶ παραπορεύο-
μενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν· καὶ δι' ἀμνηθεῖς
ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε ἡ συκὴ ἡ κατηράσθη ἐξήραν-
ται. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν· Θεοῦ· ἀ-
μὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει· ὅτι ὄρει, ἔσθι, καὶ βλή-
θῃ εἰς πλὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,

f.ii.

αὐτοῖς

ἱεροσολύμοις

καὶ

πάλιν

Θεοῦ, ἱβ

Γα' β B

B

Μαθ' α. B
Λακ' β H

Μαθ' α. B

Μαθ' α. B
Λακ' β H

Γα' Η σαίς Γ

Γα' Η Β

Λακ' β H

Μαθ' α. Γ

Ματθ. 3. Α
Λουκ. 2.
Ματθ. 3. Β
Λουκ. 2. Α

Ματθ. 3. Α
Λουκ. 2. Α

Ματθ. 3. Α
Λουκ. 2. Β
Ματθ. 3. Α
Λουκ. 2. Α

Δὲ πειρήσῃ ὅτι ἂν λέγῃ γίνεταί, ἔσται αὐτῷ ὅ ἐάν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα δύ' προσευχόμενοι αἰτήσῃτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκῃτε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ ἴνους, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ ἁρπαγώματα ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς ἐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσῃ τὰ ἁρπαγώματα ὑμῶν. Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὃ ἐν τῷ ἱερῷ περὶ ταυτοῦτος αὐτῶν, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ὃς ἴσθι πλεονεξισίαν ταύτην ἐδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς; Οἱ δὲ Ἰησοῖς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἔσθ' ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ὁ βαπτισμὰ Ἰωάννου ὃς οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐποιῶν; ἀποκριθήτε μοι. Καὶ ἐκρίνοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, ἔτι εἰπωμεν, ὅτι ἐξ ἑσθ' ἡμεῶν, Διὰ τὴν αὐτὴν οὐκ ὁπιστεύομεν αὐτῷ, ἀλλ' ἔάν τις αὐτῷ εἴπῃ, ὅτι ἐξ οὐρανοῦ ἐφοβουῖτο τὸ λαόν. αὐταὶ γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἄνθρωπος πρὸς τῆς ζωῆς καὶ ἀποκριθεὶς λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οὐδαμῶς. καὶ ὁ Ἰησοῖς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ὁ γεωργός, καὶ τὴν ἐποίησε φραγμὸν, ὃ ὥριζεν ὑπολλύμιον, καὶ ὠκεδόμηνσε πύργον, καὶ ὅτι ἐδοτο αὐτῷ γεωργοῖς, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς. καὶ ἀπέστλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῷ γεωργῷ λαβὴν δότ' αὐτῷ καρπὸν τῆς ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἐδίδραν, καὶ ἀπέστειλαν κεινόν. ὃ πάλιν ἀπέστλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον. καὶ κείνους λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσεν, καὶ ἀπέστειλαν ἡμιωμόν. καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστλε καὶ κείνους ἀπέκτειναν, ὃ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. Ἐπ' οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων, Ὅτι ἐντραπήσονται τὸ υἱόν μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς, Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ὃ ἡμεῖς ἔσται ἡ κληρονομία. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἔξεδωκαν ἔξω τῆς ἀμπελῶνος. Τί οὖν

λη Περὶ τῆς ἀμπελῶνος.

καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

λη καὶ β

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

85

ποιήσῃ ὁ κύριος τῆς ἀμπελῶνος; ἐλθίσεταί καὶ ἀπολέσῃ τὸν γεωργόν, * ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ πλεονάζει πᾶν τὸν ἀνθρώπον; Λέγοντες οὖν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐργήθη ἐς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐργήτο αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Καὶ ἐζητοῦν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον. ἔγνωσαν γὰρ ὅτι περὶ αὐτοῦ τὸ ῥαββόλιν εἶπε. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. * Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν ἱερεῖς τῆς φαρισαίων καὶ τῆς Ἡεροδια-
 νῶν, ἵνα αὐτὸν ἀρῶσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μὴ ἐσθὶς πατρὸς σου. οὐ γὰρ βλέπεις εἰς τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐπὶ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. * ἔστι κῆνσον Καίσαρος δοῦμα, ἢ οὐ; δῶμα, ἢ μὴ δῶμα; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν πλεονάζει ἐκκρίσιν, εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; φέριτέ μοι δέναν, ἵνα ἴδω. Οἱ δὲ λέγουσιν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὐτῇ; ἢ τοῦ γεωργίου; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. * Καὶ ἔρχοντο Σαδ δουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρεάζοντο αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσὴς ἐγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἔχῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ὀξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς. Ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρεσβύτερος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων ἐκ αὐτῆς σπέρμα. καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, ἔτι δὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως, ἔτι δὲ αὐτὴν οἱ ἐπὶ αὐτῆς ἀφῆκαν σπέρμα. ἔρχεται πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖς. ἐν τῇ οὐκ ἀνάστασιν, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῆς ἔσται γυναῖς; οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτῆς ἔχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὸ δυνάμιν τοῦ Θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Περὶ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, ἐκ ἀνθρώπων ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῷ βάρῳ ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀ-

φδ. ρ. Δ
 κδ. γ. κ. Δ
 π. α. β. γ. Δ
 ρ. μ. θ. Δ
 π. π. β. Δ
 μα. θ. κα. Δ

Μστ. γ. κ. β. Δ
 λ. κ. κ. Δ

B

Γ. μ. γ. β.

Ματθ. κ. β. Γ
 λ. κ. κ. Δ

Δ. κ. κ. α. Δ

Γ

Σ. ζ. α. γ. β.

Ματ θ β Δ
Λυκ ι β

Δω δ α

Λουτ θ Δ
μα θ κ Δ
μα θ γ Γ
μα θ δ Β

Ματ θ γ Δ
Λυκ ι β

μα θ α

Μαθ γ Α
Λυκ ι β
μα θ β

Μαθ γ Β
Λυκ ι β
μα θ α Α

Βραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων. ὑμεῖς οὖν πολὺ τὴν αἰσθεσθε. Καὶ περσελθὼν εἰς τὴν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, ποία ὅτι περσελθὼν πασῶν ἐντολῇ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ὅτι περσελθὼν πασῶν τῶν ἐντολῶν, Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμεῶν, Κύριος εἷς ὅτι. καὶ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη περσελθὼν ἐντολή. καὶ δευτέρη οὐσία, αὕτη, Ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. μιλῶν τοῦτων ἄλλη ἐντολή ἐκ ἑστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, Καλῶς διδάσκας ἐπὶ ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ὅτι Θεός, καὶ ἐκ ἑστί ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς σιμύσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλὴν ὅτι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν βυσίων. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νομιμῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, Οὐ μακρὰν εἶδος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰδὼς ἐκέπτετο αὐτὸν ἐπερσελθῆσαι. Καὶ δὲ περσελθὼς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστός, υἱὸς ὅτι Δαβίδ; αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι ἁγίῳ, Ἐἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ὅτι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ, Βλέπετε δὲ τὸν γραμματέων, τὸν θελόντων ἐν σοταῖς περσελθῆναι, καὶ ἀσπασμοῖς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ περσελθοκαδεδρίας ἐν ταῖς σιμυαγωγαῖς, καὶ περσελθοκλισίας ἐν τοῖς δειπνοῖς· οἱ κατεδίδοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ περσελθὼν μακρὰ περσελθόμενοι. ἔτσι λήφονται περσελθόμενοι κρίμα. Καὶ καθίστας ὁ Ἰησοῦς κατέβαινεν τὸν γαζοφυλάκιον, ἐξαιρῶν πῶς ὁ ὄχλος βάλλει γαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. καὶ πολλοὶ πλῆσι ἐβάλλον πολλὰ καὶ ἐλθοῦσα μία χίρα πῶχῃ ἐβάλε λεπτὰ δύο, ὅτι κοδράντης. Καὶ περσελθὼν αὐτὸν μαθηταῖς

μα Περὶ τοῦ τοῦ δύο λεπτὰ βαθούσης.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

87

αὐτοῖς, λέγει αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χίρα αὐτῆς ἢ πω-
 χὴ πλείον πάντων βέβληκε τῷ βαλόντι εἰς τὸ γαζοφυλά-
 κιον. πάντες γὰρ ἐκ τῆς πείρασθαι αὐτοῖς ἐβαλεν· αὕτη δὲ
 ἐκ τῆς ὑπερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἐβαλεν, ὅλεν τὴν βίον
 αὐτῆς. Καὶ ἐκ πορδὸς αὐτῆς ἐκ τῆς ἱεροῦ, λέγει
 αὐτῇ ὁ μαθητὴς αὐτῆς, Διδάσκαλε ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ πο-
 ταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ, Βλέπεις
 ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομαί; εἰ μὴ ἀφ' ἧς λίθος ἐπὶ
 λίθῳ, ὅς ἐστι κατελυθὴν. Καὶ καθεύδον αὐτῇ εἰς τὸ ὄρος τῆς
 ἑλαιῶν κατέβαινε τῆς ἱεροῦ, ἐπιρῶν αὐτὴν κατ' ἰδίαν Πέτρος ὁ
 Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀνδρέας, Εἰπέ ἡμῖν ποτε ταῦτα ἔσται,
 καὶ πὺρ σιμεῖν ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεσθῆναι. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μὴ ἴσως ὑμεῖς
 πλαιήση. πολλοὶ γὰρ ἐλθόντες ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον-
 τες, Ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ πολλοὶς πλαιήσω. ὅταν ὁ ἀκούσῃτε πο-
 λέμοις ὁ ἀκούας πολέμων, μὴ ἐφοβῆσθε· δεῖ γὰρ γινέσθαι. ἀλλ'
 οὐπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται τὸ ἔθνος ἐπὶ ἐθνῷ, καὶ βασιλεία
 ἐπὶ βασιλείαν. ἔσονται σεισμοὶ καὶ πόποις, καὶ ἔσονται λιμοὶ
 καὶ πνεύματα ἀρχαῖ· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυ-
 τοῖς· παραδώσοις γὰρ ὑμεῖς εἰς ἀνέδρια, καὶ εἰς σιναγωγὰς
 δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων συστήσεσθε ἐν ἐνέ-
 μοις, εἰς μδρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πορευθῆναι
 κηρυτθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ὅταν δὲ ἀγάζωσιν ὑμεῖς παραδι-
 δόντες, μὴ μελεμενᾶτε ἑλκεῖν, μηδὲ μδρετᾶτε, ἀλλ'
 ὅταν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· εἰ γὰρ ἔσε-
 μεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Παραδώσθαι δὲ
 ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἕως θανάτου, καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσον-
 ται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτοὺς. καὶ ἔσεσθε μι-
 σοῦμένοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
 τέλος, σωθήσεται. Ὅταν γὰρ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρ-
 μώσεως, τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δαυὶδ τῷ προφῆτῳ, ἔσος ὅπου εὖ
 δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοσῶν,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φερέτω-
 σαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς πλὴν
 οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἀράν τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ εἰς

μ³
β

μ³
β

μ³
β

μ³
β

μ³
β

μ³
β

Λακ κα. Α. Β

Λακ. δ. Ζ. Η

Ματ. κα. Α

Β

Ματθ. κα. Β

Ματθ. κα. Β
Λακ. κα. Β

Λακ. κα. Β
Λακ. κα. Δ
Λακ. κα. Ε. Ι

f. iii.

ⲉν ἄρσεν ὦν, μὴ ὀπισθευράτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄρα τὸ ἱμά-
 Γ πον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς πλη-
 ζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. περσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γέ-
 νηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χιμῶνος. ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι
 ὅσας οὐ γέγονε ἡ αὐτὴ ἀπὸ ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἐκπ-
 σεν ὁ Θεός, ἕως τῆς νῦν, καὶ οὐ μὴ γῆνηται. καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐ-
 κολόβωσε τὰς ἡμέρας, ἔκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοῖς
 ἐκλεκτοῖς οἷς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε
 ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πσεύσητε.
 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώ-
 θουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ δοκῶσαν, εἰ δυνατὸν, καὶ
 τοῦ ἐκλεκτοῦ. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ ἀπερρίπηκα ὑμῖν πάν-
 τα. Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μὲν πᾶν θλίψιν ἐκείλιν
 ὁ ἥλιος σκοπιδήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσῃ τὸ φέγγος αὐτῆς,
 καὶ ⲙ ἀστέρες ὅσες οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνά-
 μεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ τότε ὀψοῖται τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μὲν δυνάμεως πολλῆς
 καὶ δόξης. καὶ τότε ἀποστέλλῃ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, ἵνα ὀπισθενάξωσιν
 τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων αἰένων, ἀπὸ ἀκροῦ γῆς
 Δ ἕως ἀκροῦ οὐρανοῦ. Ἀπὸ τῆς συκῆς μάθετε τὸ παραβολῶν.
 ὅταν αὐτῆς ἡ δὴ ὀκλάδος ἀπαλὸς γῆνηται, καὶ ἐκφυῇ τὰ φύλ-
 λα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦ-
 τα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ ἐπὶ θύρας. ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γῆ ἀ αὕτη μέγας οὐ πάντα
 ταῦτα γῆνηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελδύσονται, οἱ δὲ λόγοι
 μου οὐ μὴ ἀρῶνται. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥ-
 ρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἀγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ
 ὁ πατήρ. βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ περσεύχεσθε. ἐκ οἴδατε γὰρ
 πότε ὁ κυριὸς ἐστίν. ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὸ ὅριον, ἵνα ἕκαστος τὸ ἔρ-
 γον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖτε
 οὖν· (ἐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐρχεται, ὁ ψέ, ἢ
 μεσονυκτίαν, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρῶτον.) μὴ ἐλθὼν ὁξαίφνης,
 εἴρη ὑμᾶς καθάδοντας. ἀλλ' ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω, γρηγορεῖτε.

Ματθ. καὶ Β
 Λουκ. καὶ Β

Ματθ. καὶ Γ
 Λουκ. καὶ Ε
 εἰς Λουκ. Β
 ποσὶν ἡ Β
 ἰσχυρὸν Γ

Ματθ. καὶ Γ

Ματθ. καὶ Δ
 Λουκ. Α

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

ματθ
 Β

3 θλίψιν οὐαὶ
 ἐκ ἐγγύος τοῦ
 αὐτοῦ Β
 4 οὐ μὴ γέ-
 νηται Β

5 ἔσονται οὐαὶ
 οὐρανοῦ πᾶ-
 ντες γ. ε
 6 δυνάμεις
 αἱ ἐν οὐρανῷ
 7 ε

7 ἀκροῦ γ. ε

8 ἡ τῆς γ. ε
 9 Β

ματθ
 Β

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

89

ἮΝ δὲ τὸ πάχα καὶ τὰ ἀζύμα μὲ δύο ἡμέρας· ἐζητοῦν

101 Ματθ κε Α
Λακ. κβ. Α

ἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατή-
σαντες, ἀποκλείνωσιν. ἔλεγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυ-

102 βος ἔσται τοῦ λαοῦ. Καὶ ὄντες αὐτῷ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰ-

Ματθ κε Α
ἰω ββ Α

κία Σίμων τοῦ λεποῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἤλθε γυνὴ ἐ-

103 ρουσα ἀλάβασρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς καὶ ἀν-
τείψασα τὸ ἀλάβασρον, κατέχευεν αὐτῷ καὶ τῆς κεφαλῆς. ἦ-

σαν δὲ ἕντες ἀνακαθιόντες πρὸς αὐτοῖς, ἐλέγοντες, εἰς τί ἡ

ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέρονεν; ἡδυῖα γὰρ τοῦτο περαθῆ-
ναι ἐπάνω τετρακοσίων δυνάμιων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.

104 ἐνεδειμάντο αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτῇ, ἵνα αὐτῇ
κόποις παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο· εἰς ἐμὲ. πάντες γὰρ

105 τοῦ πτωχοῦ ἔχετε μὲ ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δοῦναι αὐτοῖς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ πάντοτε ἔχετε. ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· περὶ

106 λαβεῖν μνῆσθαι μοι τὸ σῶμα εἰς τὸ ἐνταφιασμόν. ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ὅπου δὴ κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἐξ ὅλων τῶν κόσμων, καὶ

107 ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰσ-

Β Ματθ κε Β
Λακ. κβ Α

108 δας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τὴν δωδεκά, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ, ἀκούσαντες ἐχάρσαν, καὶ ἐπιβί-
βαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζητεῖ πῶς δικάσῃ αὐτὸν

109 παραδῶ. Καὶ τῇ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀζύμων, ὅτε τὸ πάχα

Ματθ κε Β
Λακ. κβ Α

110 ἐδυεν, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες

111 ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάχα; Καὶ δοτὲς αὐτοῖς δύο τῶν μα-

112 θητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, ἐκεῖ ἀπαν-

113 τήσῃ ὑμῖν δύο ἄστρος κερκύμιον ὕδατος βαπτίζων· ἀκολουθήσα-

114 τε αὐτοῖς, ἐκεῖ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἰπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδά-

115 σκας λέγει, Ποῦ ὅτι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάχα μὲ τῶν

116 μαθητῶν μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει δώμαρον μέγα

117 ἐξωκείμενον, ἐκεῖ ὅπου ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. Καὶ ἐξῆλθον ἱ

Ματθ κε Β
Λακ. κβ Β
ἰω γ Γ

118 μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον· καὶ εἶπεν

119 αὐτοῖς, καὶ ἠτοιμάσαν τὸ πάχα. Καὶ ὁ ψίας γυμνός ἐρ-

120 χεται μὲ τῶν δωδεκά. καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐδιόντων,

121 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ὅσον ὡραδῶσά με,

122 ὃ ἐδίωκόν μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς

123 μὲ Περὶ τῆς ἀγίας τοῦ Κυρίου μύρου.

οὕτως ἴσῃ αὐτῶν ἢ μαρτυρεῖα αὐτῶν. Καὶ ἀνίστασθαι ὁ ἀρχιερεὺς εἰς
τὸ μέσον, ἐπεφώτισε (Ἦ) Ἰησοῦν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν;
ὅτι οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνα
το. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπεφώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ βίβλου τοῦ δαυὶδ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμὶ καὶ ὁ-
ψαθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά-
μεως, ἐκ ἐξουσίας μὲν τῆς νεφελῶν καὶ ἐρανός. Ὁ δὲ ἀρχιε-
ρεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει, Τί ἐπ' αὐτοῦ ἔχετε μαρ-
τύρον; ἀκούσατε τῆς βλασφημίας. ὅτι ὑμῖν φάνεται; (Ἦ)
ὁ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἐξ ἑνόχου θανάτου. Καὶ ἤρξατο πι-
νεῖν ἐμπύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ προσωπὸν αὐτοῦ, καὶ
κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ, περοφῆτευσον. καὶ οἱ ὑπὲρ-
ταυράπισμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ
αὐτῇ καίτῳ, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, ἐκ ἰδοῦ-
σα (Ἦ) Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει, Καὶ σὺ
μὲν τῷ Ναζαρεῶτι Ἰησοῦ ἠᾶς. Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων, Οὐκ οἶδα
ὅθεν ὁπίσταμαι ἡ σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω ἕως τοῦ προαύλι-
ον ἐκ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν,
ἔρξατο λέγειν τοῖς περοφῆκοῖς, ὅτι οὗτος ἐστὶν αὐτὸς ὅστις. Ὁ δὲ πάλιν
ἠρνήσατο. καὶ μὲν μικρὸν πάλιν οἱ περοφῶτες ἤερον τῷ Πέτρῳ,
ἀλλ' ὥς ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἠρξατο ἀναδεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνη-
σε. καὶ ἀνέμνησεν ὁ Πέτρος τὸ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβα-
λὼν ἔκλαψε. Καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ προῦ συμβέβηκεν
ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μὲν τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον, δόσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπὸνέμειν, καὶ παρέδωκαν
τῷ Πιλάτῳ. καὶ ἐπεφώτισεν αὐτὸν ὁ Γιλιάτος, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Σὺ λέγεις. Καὶ κατηγο-
ροῦν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπεφώτι-
σεν αὐτὸν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἵδε πόσα σου καταμαρ-
τυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκέπεν οὐδὲν ἀπεκρίθῃ, ὥς τε θαυμάζειν (Ἦ)
Πιλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτήν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὃν ἠ-
-

Ματθ. 26. 6

Ματθ. 26. 6
26. 6
26. 6

Ματθ. 26. 6
26. 6
26. 6

Ματθ. 26. 6
26. 6
26. 6

Ματθ. 26. 6
26. 6
26. 6

Ματθ. 26. 6
26. 6
26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

26. 6

ἤτοι ἡτοῦτο. καὶ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μὲν τῶν συττασιαστῶν διδόμενος, οἵτινες ἐν τῇ σάσῃ φόνον πεποιήκει. καὶ διαβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αὖ ἐποίει αὐτοῖς. (Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θῆτέ δὲ πολύσω ὑμῖν τὴν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας; ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φόνον αὐτὸς ἀδεδώκει αὐτοῖς τὸν δρχιδᾶν. Οἱ δὲ δρχιδᾶς ἀνέστησαν τὸν ὄχλον, ἵνα μάλλον τὸν Βαραββᾶν δὲ πολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῆς Ἰουδαίας; (Ὁ δὲ πάλιν ἐκραξαι, Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἤενεν αὐτοῖς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; (Ὁ δὲ πάλιν ἐκραξαι, Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος βαλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν. (Ὁ δὲ ἔδωκε τὸν Ἰησοῦν Φαρασῆν, ἵνα σταυρωθῇ. Οἱ δὲ σφαπώτα ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅβρι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλῳ τῷ σπιρίαν, καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιπέσιν αὐτὸν πρὸς ἐξαντες ἀκαίνδινον σέφανον, καὶ ἤρξαντο ἀσπαζέσθαι αὐτὸν, Χαῖρε βασιλεῦ τῆς Ἰουδαίας. (Ὁ δὲ ἐτυπλὸν αὐτὸν πρὸς κεφαλὴν καλᾶμα, (Ὁ δὲ ἐνέπλυν αὐτὸν, καὶ πλύντες τὰ πόδια τα πρὸς σκεκύνειν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτὸν, ἔξεδυσαν αὐτὸν πρὸς πορφύραν, (Ὁ δὲ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια. καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγαρῆοισι πρὸς αὐτὸν ἵνα Σίμωνα Κυριναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ ἀγροῦ, (Ὁ δὲ πατέρα Ἀλεξαιδρου καὶ Ἰούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέροισιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶ τόπον, ὅβρι μετερμύλωμένον, κραίει τύπος. Καὶ ἐδίδου αὐτῷ πεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ δὲ ἐκέλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, (Ὁ δὲ ἐμελίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπὶ αὐτὰ, ἵς ἡ ἄρη. καὶ ὡρα τείτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ ἡ ὄπισθεν φη τῆς αἰτίας αὐτοῦ ὅτι πηγεραμμένη, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῖσι δύο λησται, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐκ ἐξωτέρων αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα, Καὶ μὲν ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορώμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐαὶ, ὁ καταλύων τὸ ναὸν, καὶ ἐν τεσσάρων ἡμέραις οἰκοδομῶν,

2 ὅτι πρὸς αὐτὸν
ἀλλ. β

3 ὁ βασιλεὺς

4 ἀγροῦ

5 Γολγοθᾶ γ.
α. γ.

6 διαμενέει
α. γ. ε. ζ. δ.

Ματθ. 23 Γ
Λουκ. 23 Β
ἰω. 8 Η

Β

Ματθ. 23 Γ
ἰω. 8 Α

Ματθ. 23 Δ
Λουκ. 23 Δ

Ματθ. 23 Δ
Λουκ. 23 Δ
ἰω. 8 Δ

Ματθ. 23 Δ
Λουκ. 23 Ε
ἰω. 8 Δ

Γ

ἰω. 8 Δ

ἰω. 8 Δ

σώσον σεαυτὸν, ἢ κατὰ βᾶ δὸ πὸ τῆς σαυροῦ. Ὁμοίως ὃ ἐ οἱ δὲ-
 χερεῖς ἐμπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους μὲ τῆς γραμματέων ἐ-
 λεγον, Ἀλλοις ἐσωσεν, ἐαυτὸν ἔδιδωκεν ὅτι σωσάι. ὁ Χριστὸς ὁ
 βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ βᾶτω νῦν δὸ πὸ τῆς σαυροῦ, ἵνα ἰδω-
 μην καὶ πσεύσωμεν. * Καὶ (δ) σὺν εὐαγγελιστοῖς αὐτῷ ὦν εἰδι-
 ζεν αὐτόν. Γενομένης ὃ ὥρας ἑκτῆς, σκοῦτος ἐγένετο ἐφ' ὅλιον
 τῷ γλῶ, ἕως ὥρας ἑνάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἑνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰη-
 σοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λαμμὰ σαβαχθαί, ὅ-
 τί μεθερμίνωθ' ὁ μόνον, Ὁ Θεὸς μου ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐλ-
 κατέλιπες; Καὶ ἱνὲς τῶ παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον, Ἰδοὺ
 Ἡλίας φωνεῖ. Δραμὼν ὃ εἰς καὶ γεμίσας ἀσπίον ὄξοις, πει-
 θεῖς τε καλὰ μῶ, ἐπόπζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἰδὼμεν εἰ
 ἐρχεται Ἡλίας κατελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνῇ με-
 γάλῃ, ὅξ' ἐπνύσε. (δ) καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
 δὸ πὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρέων ὁ παρεστηκὼς ὅξ'
 ἐναιήας αὐτοῦ, ὅπ' οὕτω κράζας ὅξ' ἐπνύσειν, εἶπεν, Ἀλλ' οὐκ ὁ
 δὲ θεσπος ὅξ' αὐτῷ, ὅς ἐστιν ὁ Θεός. Ἦσαν ὃ ἐ γυναικες δὸ πὸ μακρό-
 τον θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἐν (δ) Μαρίᾳ ἢ Μαλδαλιῇ, καὶ Μα-
 ρία ἢ τῆς Ἰακώβου τῆς μικροῦ (δ) Ἰωσήφ μήτηρ, καὶ Σαλώμη, αἱ καὶ
 ὅτε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὅτι κολούδου αὐτῶ καὶ δικόνοισιν αὐτῶ,
 καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ σὺν αναβάσαι αὐτῶ εἰς Ἱερουσόλυμα. * Καὶ
 ἤδη ὁ ψίας γηραιότης, (ἐπεὶ ἐν τῷ Ἰερουσὴλ, ὅς ἐστιν πρὸς τὸν να-
 ον) ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ δὸ πὸ Ἀριμαθαίας, ἀρχιμὼν βοιλευτῆς,
 ὅς ἐ αὐτὸς ἐν τῷ πρὸς δεξιῶν πρὸς τὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ, ἐλ-
 μήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, (δ) ἠτήσατο τὸ σῶμα τῆς Ἰησοῦ. ὁ
 δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε (δ) πρὸς καλεσάμενος
 (δ) κεντυρέωνα, ἐπερώτησεν αὐτόν εἰ πάλαι ἀπέθανε. καὶ γνοὺς
 δὸ πὸ τῆς κεντυρέωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ἢ ἄρ-
 ράσας σινδὸνα καὶ κατελὼν αὐτῶ, ἐνέλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν
 αὐτῶ ἐν μνημείῳ ὃ ἐν τῷ λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ πρὸς
 κύλισε λίθον ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῆς μνημεῖος. ἢ ὃ Μαρίᾳ ἢ Μαλδαλη-
 νῇ καὶ Μαρίᾳ Ἰωσήφ ἐπεώρουσιν ποδὶ ἰδεῖν. * Καὶ διαγενο-
 μένης τῆς σαββάτου, Μαρίᾳ ἢ Μαλδαληνῇ καὶ Μαρίᾳ ἢ τῆς Ἰακώ-
 βου καὶ Σαλώμῃ ἢ ἄλλαις δὲ δώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν

7 κατὰ βᾶς

8 πρὸς αὐτῶ

9 αὐτῶ

10 αὐτῶ

11 αὐτῶ

12 αὐτῶ

13 αὐτῶ

14 αὐτῶ

15 αὐτῶ

16 αὐτῶ

17 αὐτῶ

18 αὐτῶ

19 αὐτῶ

20 αὐτῶ

21 αὐτῶ

22 αὐτῶ

23 αὐτῶ

24 αὐτῶ

25 αὐτῶ

26 αὐτῶ

27 αὐτῶ

28 αὐτῶ

29 αὐτῶ

30 αὐτῶ

31 αὐτῶ

32 αὐτῶ

12 κατὰ βᾶς

13 κατὰ βᾶς

14 κατὰ βᾶς
15 κατὰ βᾶς
16 κατὰ βᾶς

17 κατὰ βᾶς
18 κατὰ βᾶς

15

αὐτόν. Ἐλθόντες πρὸς τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται εἰπὶ τὸ μνη-
μεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς
δύποκύλισις ἡμῖν (ἵ) λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; (καὶ ἀνα-
βλέψασα θεωροῦσιν ὅτι δύποκεκύλισται ὁ λίθος.) καὶ γὰρ μέ-
γας σφόδρα. Καὶ εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανί-
σκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολίω λευ-
κὴν καὶ ἔξετασθῆναι. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκταμβῆθε. Ἰησοῦ
ζητεῖτε (ἵ) Ναζαρεὺν τὸν ἐκ τῆς πόλεως (ἵ) ἡγέρθη, ἐκ
ἐστὶν ὧδε. ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι πρὸς ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελ-
θούσαι ταχὺ ἐφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου. εἶχε δὲ αὐτὰς φόβος καὶ
ἐκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ. Ἀναστὰς δὲ,
πρὸς τὴν πόλιν ἑλθὼν ἐφάνη πρῶτον Μαρίας τῇ Μαγ-
δαλινῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ τὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορῶ-
θεισα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτὴν ἡγουμένοις, πενθούσι καὶ κλαίονσι·
καὶ κεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι (ἵ) καὶ ἐξέστη ὑπὸ αὐτῇ, ἠπίσησθε. Μετὰ
δὲ ταῦτα ὁμοῦς ἐξ αὐτῆς περιπατήσιν ἐφανέρωθη ἐν ἑτέρᾳ μορ-
φῇ, πορβομένοις εἰς ἀγρόν. καὶ κεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν
τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανέρωθη, καὶ ἀνέειπεν αὐτοῖς καὶ σκλη-
ροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐξηγερέμενον οὐκ ἐπίστευ-
σαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορβόντες εἰς τὸ κόσμον ἅπαντα, κη-
ρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς,
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπισήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ-
ουσι, ταῦτα ἔσονται· ἐν τῷ ὀνόματί μου ἡ δαιμόνια ἐκ-
βαλοῦσι· τὰ ῥέματα λαλήσουσι καὶ αἱς· ὅφρα θεωροῦσιν καὶ θα-
νάσιμόν τι πίωσιν, καὶ μὴ αὐτοῖς βλάβη. Ἐπὶ ἀρρώστοις χεῖρας
ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξοισι. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ
λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸ οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξῆλθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τὸ
Κυρίου συνεργουῦτος, καὶ τὸν λόγον βεβαιούτος διὰ τῶν ἐπα-
κολουθούτων σημείων. ἀμὲν.

Τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐγράφη ἐν εἰς τοῖς ἀφ' ἑκκεφαλαίοις 16.

Ματθ. 9 καὶ Α

B

Ματθ. 9 καὶ Γ
Ματθ. 9 καὶ Γ

Γω. 8, Δ

Γ

Λουκ. 8, Δ

Λουκ. 8, Δ B

Λουκ. 8, Δ Z
Ιω. 8, E

Ματθ. 9 καὶ Δ

Δ

Γω. 8, H

Γρατ. 19 Δ
Γρατ. 19 Δ
Ε, HΓρατ. 19 καὶ
Α ΒΠρατ. 19 H
Λουκ. 8, H

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ.

ΛΟΥΚΑΣ ἰατρὸς Ἀντιοχείας, καὶ τὸς ἑαυτοῦ γράμματά αὐτὸν δι-
 λαί, τὸ ἐγγράμιον οὗ αἵματος, σπουδαγῆς Παυλοῦ ἀποστόλου, καὶ πᾶ-
 νος αὐτὸν τῆς ἀλλοδαπῆς ἀκλουθοῦ, συνεταξεν διὰ γέλιον, καὶ οὗ
 αὐτὸς Παῦλος, Ἀπετείλα μὴ, Φοί, ὅτι αὐτὸς ἐν ἀδελφῷ, οὐδέτα-
 ρος ἐν αὐτῷ διὰ γέλιον καὶ πασας αἰσχυρὰς καὶ πρὸς τοὺς Κολασ-
 σαγῆς, Ἀσπαζέται ἡμᾶς Λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπῶν. Ὁ αὐτὸς Τίμος ἄνθρωπος, Λουκάς ὅτι μετ'
 ἐμοῦ μένος. Καὶ ἕτερον δὲ ἔδωκε πύργον ἐξαιρετικόν, ἐπὶ τῇ γὰρ Περσῶν ἀποστολῇ, οὗ
 ἡγεμενα ἕως διεπίρας διαγορῆς ἐν τῇ Ράμῃ Παυλοῦ ἐκτίθεται, ὅτι τῇ ἑως τῆς ἀπο-
 Νερωνος ἐν αὐτῷ. ἀφ' ὧν πεπίσμεθα, ἐν τῇ αὐτῇ πελὶ τῶν βίβλων σιωπῶμεθα ἢ γὰρ
 αὐτοῦ Γαυλοῦ καὶ Οὐκίας, καὶ πᾶς ὁ μῦθος ὡς μὲν λέγοντες βασιλεῖς ἐν τῇ ἀπο-
 κριφοῖς γράφας ἡφαισθεταί. ὅσοι γὰρ ἐν τῇ ἀποστολῇ τῇ ἀποστολῇ, μετὰ τὸ
 τῇ λοιπῶν αὐτῷ παρὰ τῶν τοῦ ἡγεμεναί. ἀλλὰ καὶ Τερπουκκίανος ἐκεῖνοι τοὺς χρόνους,
 διὰ φερὲν παρὰ τῶν τοῦ ἡγεμεναί ἐν τῇ Ἀσίᾳ, σπουδαγῆς Παυλοῦ ἀποστόλου, ἐλπίσται ἐπὶ
 Ἰωάννου, οὐαὶ πᾶν αὐτὸν ἐνταγίσης βίβλου, ὡς μὲν λέγοντες φίλῳ κατὰ τὸν Παῦ-
 λον, ὅτι πεποίηκεν. δὲ καὶ ἐκδοδὴν αὐτῶν πῶς ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ. ὅταν γὰρ Παῦ-
 λος ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπιστολῶν λέγῃ, καὶ ὁ οὐαὶ γέλιον μου, ἐλθὼν αὐτῷ τῇ ἀποστολῇ
 καὶ Λουκάς σημαίῃ. καὶ Λουκάς οὐ μόνον αὐτῷ τῇ ἀποστολῇ Παυλοῦ μεμαρτυρεῖται ὅτι
 διὰ γέλιον, οὐαὶ μὲν τῇ Κυρίου τῇ καὶ ταῖς σημασίαις μὴ γένοιται, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
 τῇ λοιπῶν ἀποστολῇ, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ σιωπῶμεθα, ὅτι τῇ ἀπο-
 ρει, καὶ τῇ ἀποστολῇ ἡμῶν οὐαὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν. Τοῖς ἀποστολῇ οὐαὶ τῇ ἀποστολῇ αὐ-
 κηκεν ἐν τῇ ἀποστολῇ, καὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν, καὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν. ὡς
 γὰρ τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν, καὶ αὐτῶν ἐν Κωνσταντίνου πόλιν, οὐαὶ τῇ ἀποστολῇ Κωνσταντίνου
 ἐν αὐτῷ ὅτι τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν μὲν τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν μὲν τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν.

ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

ἐκ τῆς τῇ Δωροθέου μάρτυρος Τυρίων ἐπισκόπου ἑρμούλου.

ΛΟΥΚΑΣ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἀντιοχείας μὴ ὁ γένος αὐτοῦ, ἰατρός δὲ πάλιν τῇ γένει.
 συνεγράψατο δὲ ὁ μὴ διὰ γέλιον, κατ' ἐπὶ τῇ Περσῶν ἀποστολῇ τῇ ἀποστολῇ
 τῇ ἀποστολῇ κατ' ἐπὶ τῇ Παυλοῦ τῇ ἀποστολῇ. ὡς μὲν λέγοντες γὰρ τῇ ἀποστολῇ,
 καὶ μάλιστα αὐτῷ Παύλῳ, οὐ καὶ μεμαρτυρεῖται ὁ Παῦλος ἐν τῇ ἀποστολῇ, Ἀσπαζέται
 ἡμᾶς Λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπῶν ἐν Κυρίῳ. Ἀπελθὼν δὲ ἐν ἑφῆσσω, καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ μετε-
 τεβη δὲ ἕτερον ἐν Κωνσταντίνου πόλιν μὲν καὶ Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου τῇ ἀποστολῇ, καὶ
 τῇ ἀποστολῇ Κωνσταντίνου βασιλέως, ὅτι Κωνσταντίνου τῇ μεγάλῃ.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Βουλγαρίας, ἀποστόλης ἐκ τῆς καὶ Λουκάς διὰ γέλιον.

ΛΟΥΚΑΣ ὁ θεῖος, Ἀντιοχείας μὴ αὐτοῦ, ἰατρός δὲ καὶ πάλιν ἐξ ὧν ὁ φάσκει
 πόλιν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξ ὧν αὐτὸν παιδεύει ἐξ ὧν αὐτὸν, ὅτις ἑρ-
 θάνοις ἐπιφοιτήσας, ὅτε δὲ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδίδασκεν. ὡς τε φασί
 πῶς ἐστὶ καὶ αὐτὸν γένεσθαι τῇ ἀποστολῇ, καὶ ἐκ τῇ ἀποστολῇ
 δὲ ἀφ' ὧν αὐτὸν Χριστῷ ἐναντιῶν μὲν Κλεόπα. ἀφ' ὧν αὐτὸν ὅτι τῇ

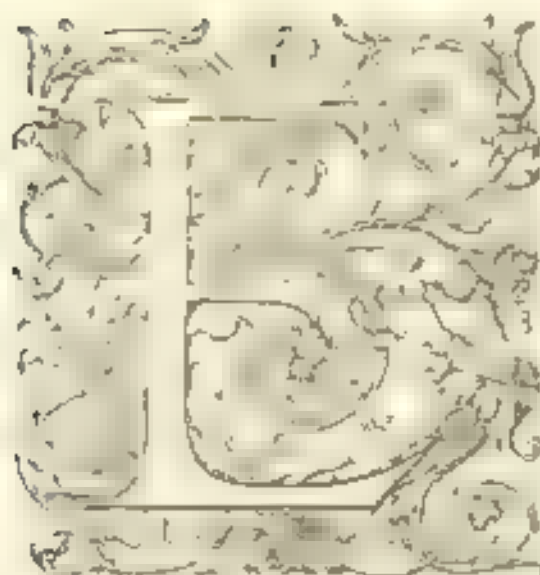

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ἍΓΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΠΕΙΔΗΓΕΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν διὰ τὰς αἰσάδας διήγησιν τοῦ τῆς πε-
πληροφορημένων ἐν ἡμῖν περὶ τῶν
πλων, καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπὸ τῆς
χῆς αὐτόπαι καὶ ὑπηρεταὶ γῆς ὁμοῦ καὶ λό-
γου, ἔδοξε καὶ μοι παρηκολουθηκότι ἀ-
νωθεν πᾶσιν ἀκριβοῶς, καθεξῆς σοι ρεά-
ψαι κράτιστε Θεοφιλε, ἵνα ὁπίγῃς τοῖς ὡν κατηχήθης λό-
γων πλὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡεράδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς ὄνομα Ζαχαρίας, ὃς ἐ-
φημερίας Ἀβιά· ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς θυγατρὸς Ἀραῦ, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν ὁ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐνώπι-
ον τοῦ Θεοῦ, πορθόμοροι ἐν πάσαις πύς ἐντολαῖς τοῦ δικαίω-
μασι τοῦ Κυρίου ἀνεμπλοῖ. καὶ ἐκ τῶν αὐτοῖς τέκον, καθεξῆς ἡ
Ἐλισάβετ τῶν γυναικῶν, καὶ ἀμφοτέρωθεν περὶ βεβηκότας ἐν ταῖς ἡ-
μέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο ὁ ἐν τῇ ἱερατείᾳ αὐτὸν ἐν τῇ τῆς
Ξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἕνα π τοῦ Θεοῦ, (καὶ τὸ ἐξουσίας τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.)
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τῶν περὶ τὸν ναὸν ἐξῆλθον τῇ ὥρᾳ
τοῦ θυμιάματος. Ὡς φθῆναι αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἵσως ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ θυμιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· ἔπαράχθη Ζαχαρίας
ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγ-
λος, Μὴ φόβος Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθῃ ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυ-
νή σου Ἐλισάβετ γυνήσῃ ὑόν σοι, καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωάννην, καὶ ἔσαι χαρά σου καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ὀπί τῇ γυ-
νήσῃ αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσαι γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ σῖναι

α' παρ κλ.
Α

ΛΑΙΤΙΚΑ
ΙΣΤΟΡΙΑ

B

καὶ σκέρεα οὐ μὴ πῆ, καὶ πνύματος ἁγίου πληθήσεται ἐπὶ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὀπισθρέψαντες ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ αὐτὸς παρελδύσετο ἐνώπιον αὐτῶν ἐν πνύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ὀπισθρέψαν καρδίας πατρῶν ὅτι τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου πρεσβεύηκα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπεστάλω λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ διαγγεῖλαι σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἔσσι σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμηνος λαλῆσαι ἄρτι ἥς ἡμέρας γυνήτι ταῦτα, ἀνδρῶν ἔκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληροῦσονται εἰς τὸ καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἰὼν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρόνῳ νίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν γὰρ ἡ δυνάμητος λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ. καὶ αὐτὸς ἰὼν διανύων αὐτοῖς, καὶ διέμενέ κωφός. Καὶ ἐγγύετο ὡς ἐπλήθυσαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ γὰρ ταῦτα τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἀνέκρυβεν ἑαυτῇ μῆνας πέντε, λέγουσα, Ὅπου τῷ μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἄφελῆν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν γὰρ τῷ μὲν τῷ ἔκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τὴν Γαλιλαίαν ἥ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστυμῆναι διδρὶ ὃ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ. καὶ τὸ ὄνομα τὸ παρθένης, Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε, Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, βίλεται μὲν σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ γὰρ ἰδοῦσα διεταράχθη ὅτι τῷ λόγῳ αὐτῆς, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· ὅτι χάριν ἔχει σοι ὁ Θεός. καὶ ἰδοὺ συλληψῇς ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. ὅτι ἔστι μέγας, καὶ υἱὸς υψίστου κληθήσεται, καὶ δώσῃ αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός τὸν θρόνον Δαβὶδ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσῃ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔσται τέλος. Δ

Ματθ δ Β
ματθ ια δ

Ματθ δ Β

Γ

Ἐξελθὼν γὰρ ἡ δυνάμητος λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ. καὶ αὐτὸς ἰὼν διανύων αὐτοῖς, καὶ διέμενέ κωφός. Καὶ ἐγγύετο ὡς ἐπλήθυσαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ γὰρ ταῦτα τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἀνέκρυβεν ἑαυτῇ μῆνας πέντε, λέγουσα, Ὅπου τῷ μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἄφελῆν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν γὰρ τῷ μὲν τῷ ἔκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τὴν Γαλιλαίαν ἥ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστυμῆναι διδρὶ ὃ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ. καὶ τὸ ὄνομα τὸ παρθένης, Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε, Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, βίλεται μὲν σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ γὰρ ἰδοῦσα διεταράχθη ὅτι τῷ λόγῳ αὐτῆς, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· ὅτι χάριν ἔχει σοι ὁ Θεός. καὶ ἰδοὺ συλληψῇς ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. ὅτι ἔστι μέγας, καὶ υἱὸς υψίστου κληθήσεται, καὶ δώσῃ αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός τὸν θρόνον Δαβὶδ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσῃ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔσται τέλος. Δ

Ματθ α Γ

Ησαϊ β Γ

Κε δ Γ

Δαν β Δ Η
Ματθ δ Γ

795. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τούτο, ἐπεὶ
 ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦ-
 μα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δυνάμις ὑψίστου ἐπισκιάσει
 σοι· διὸ καὶ τὸ γυνώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ
 Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ γεννηφῆα υἱὸν ἐν γήρα αὐ-
 τῆς· ἔστι μὲν ἔκτος ὅσιν αὐτῇ τῇ καλουμένη σείρα· ὅτι ἐκ ἀ-
 δυνατίσεως ᾤσθη τῷ Θεῷ πάν ῥῆμα. εἶπε ὁ Μαριάμ, Ἰδοὺ ἡ
 δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ
 αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
 ταις, ἐπορεύθη εἰς πλὴν ὄρεινόν τι ἀπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, ἔ-
 ρισθηλθεν εἰς τὸ οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο πλὴν Ἐλισά-
 βετ. Καὶ ἐζήμετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ (τὴν) ἀσπασμοὶ τῆς
 Μαριάς, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· ἔπληθη
 πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἠνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ,
 καὶ εἶπεν, Ἐυλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, ἔδωκεν υἱὸς ὁ καρπὸς
 τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τούτο, ἵνα ἐλθῇ ἡ μήτηρ τῆς Κυρί-
 ου μου πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐζήμετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
 σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρεῖα ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς
 Ε λευκαλιμύροις αὐτῇ ᾤσθη Κυρίᾳ. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγα-
 λυώσει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐ-
 πὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ πλὴν ταπεινώ-
 σιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶ-
 σαι αἱ γυνεαὶ ὅτι ἐποίησέ μοι· μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ· ἔτι ἐλέησεν αὐτὴ εἰς ἡμέρας γυνεῶν τοῖς φοβου-
 μένοις αὐτόν· ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν
 ὑψίστη φάροις διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. κατέβη δυνάστης ἀπὸ
 θρόνων, ἔψαυσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
 πλουτουῦντας ἐξάπέσχελε κενούς. αὐτελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς
 αὐτοῦ, μνηστῆραι ἐλέους, (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέ-
 ρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσάκ καὶ τῷ Ἰακώβ)· εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἐμείνε ὁ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῶνας τρεῖς, καὶ ἐπέστρε-
 ψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήθη ὁ χρόνος τῆς
 τεκεῖν αὐτῇ, καὶ ἐζήνησεν υἱόν. Καὶ ἠκείσαν οἱ ᾠδαῖοι καὶ οἱ συγ-

μ α α

μ α α

μ α α

μακαριμύροις αὐτῇ ᾤσθη Κυρίᾳ

Ἡσυχία α α
 α α α α
 α α α α α

α α α α
 α α α α α

Ἡσυχία α α
 α α α α α
 α α α α α
 α α α α α
 α α α α α
 α α α α α

μ α α α α

μ α α α α α
 α α α α α
 α α α α α
 α α α α α

μ α α α α α

μακαριμύροις αὐτῇ ᾤσθη Κυρίᾳ

ἡμεῖς αὐτῆς οὕτως ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ- Z
 τῆς, καὶ ἀγαπήσας αὐτὴν. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὁδῷ ἡμέρα ἦλθον
 αὐτὸν οἱ πατέρες αὐτοῦ, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
 Οὐκ ἔστι, ὅτι κληθῆσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν, Οὐ
 γινώσκου, ὅτι ἐν τῇ συγγένειά σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τοῦ κυ-
 ρίου. Ἐνέβουον ὅτι τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ δούλῃ σου καλεῖται αὐτόν. Καὶ αἰ-
 τήσας πρὸς πάντας τοὺς ἀκούσαντες, ἐξέταξε, λέγων, Ἰωάννης ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 Καὶ ἐπαυμολογοῦν πάντες. ἀνεώχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ παρὰ χη-
 ρισμῶν, καὶ ἰσχυρὰ αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ἐν λόγοις τὸν Θεόν. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῇ πάντας φόβος τοῖς πρὸς τοὺς ἀκούοντάς αὐτοὺς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρει-
 νῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἐγέν-
 οντο τινες ὅτι ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄ-
 ρος ταῦτα δύνανται εἶναι; Καὶ ἡ χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτοῦ. Καὶ
 Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπληρώθη πνεύματος ἁγίου, καὶ πρὸς
 πάντας, λέγων, Ἐυλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶ Ἰσραὴλ· ἐπὶ ἐ-
 πέσειν ἐλπίδα καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἡμεῖς κέρως
 σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ σῶματι τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. καθὼς ἐ- H
 λέγει διὰ σῶματος ἁγίου τῷ ἁγίῳ ἀπὸ αἰῶνος πρὸ φητῶν αὐ-
 τοῦ, σωτηρίαν ὅτι ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ἐκ χάριτος πάντων τῶν μι-
 σήσαντων ἡμᾶς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ μνηστῆ-
 ραι διεπληρώθη ἡμεῖς αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν
 πατέρα ἡμῶν, ὅτι δοῦναι ἡμῖν, ἀφόβως ἐκ χάριτος τῶν ἐχθροῦν
 ἡμῶν ῥυτίδας, λατρεύοντες αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώ-
 πη αὐτοῦ, πάντα τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον
 πρὸς φητῆς ὑψίστου κληθῆσθαι πρὸς πορβίσην καὶ πρὸς πρὸς ὁπ-
 Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τῶν δοῦναι ἡμῶν σωτηρίας
 τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφῆσθαι ἀμάρτηων αὐτῶν, διὰ ἀσπλάγχνα ἐλέ-
 ος τοῦ κυρίου ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς· ἀνατολὴ ὅτι ὑψίστοις, ἐ-
 πιφανίαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ θημύοις, τῶν καὶ ἐν
 ζυναι ὅτι πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον κυζανε
 καὶ ἐφάπαιτο πνεύματος καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀνα-
 α δαΐζεως αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἰσραὴλ. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς β εἰς τὴν ἐκείνην ἡμέραν
 ἡμέραις ἐκεῖναις, ὅτι ἐλθεῖ δόγμα πρὸς αὐτὸν Καίσαρος Αὐγούστου,

Κ. ε. β. ε.
ματθ. α. γ.

ε. α. β. γ.
ματθ. α. δ.
ματθ. α. γ. δ.
ε. α. β.

ε. α. β. γ. δ.
ματθ. α. β. γ.
ε. α. β. γ. δ.

ματθ. α. β.

ματθ. α. β.

ὁπορεύεσθαι πᾶσιν πρὸ οἰκουμένης. αὐτὴ δὲ ὁπορεύεσθαι,
 πρὸς τὴν ἐρχέτο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ
 ἐπεδύνοντο πάντες ὁπορεύεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πό-
 λιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως
 Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἣτις καλεῖ-
 ται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς Δαβὶδ,
 ὁπορεύεσθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνηστυμένη αὐτῆς ἑταιρικῇ,
 οὐσηεικώ. Ἐρχέτο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήθυνον αἱ
 ἡμέραι τῆς τεκεῖν αὐτῷ· καὶ ἔτεκε ☩ υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτό-
 τον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτ-
 νῃ, διότι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπος ἐν ταύτῃ κατὰ νόμον. Καὶ ποι-
 μῆνες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀρσενεύοντες, καὶ φυλάσσον-
 τες φυλακὰς τῷ νυκτὸς ἐπὶ τῷ ποιμένῳ αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄγ-
 γελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δοξὰ Κυρίου παρῆλθεν
 αὐτοῖς. Εὐφράνθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ-
 γελος, Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ διὰ χαρῆς ἐμῆς χαρὰν μεγά-
 λην, ἥτις ἐστὶ παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ,
 ὅς ἐστι Χρὺς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ. Εὐτοῦτο ὑμῖν τὸ ση-
 μεῖον· βρῆσθε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτ-
 νῃ. Καὶ ὁ ἄγγελος ἐρχέτο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλήθος στραπῆς ἑ-
 ρανίου, ἀγνοούντων ☩ Θεόν, καὶ λεγόντων, Δοξὰ ἐν ὑψίστοις
 Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις βεδοκία. Καὶ ἐγέν-
 ετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ☩ ἄγγελοι, καὶ οἱ
 ἀνθρώποι οἱ ποιμῆνες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Διήξαμεν δὴ ἕως
 Βηθλεὲμ, Εἰδόμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐ-
 γινώκει ἡμῖν. Καὶ ἦλθον ἀπεύσαντες, καὶ ἀνέβησαν πρὸς τὴν Μα-
 ρίαν καὶ ☩ Ἰωσήφ, Εὐ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ἰ-
 δόντες δὲ διεγνώρισαν πρὸς τὸ ρῆμα τὸ λαλήσαντες αὐτοῖς
 πρὸς τὸ παιδίον τοῦτο. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν
 πρὸς τὸν λαλήσαντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτοὺς. Ἡ δὲ
 Μαρία πάντα συνέτηρε τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα
 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπέσχεσαν οἱ ποιμῆνες, δοξάζοντες καὶ
 ἀγνοοῦντες ☩ Θεόν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καὶ ὡς ἐ-

1 πρὸς δα. β

α. β.

β
γ
δ

α.

ἐκ τῆς γῆς ἐλθόντες αὐτοῖς. Καὶ ὅτε ἐπλήθυνον ἡμέραι ὀκτὼ ἔπε-

Εξομολογ. Δ
δ. 107. 15. Α

Εξομολογ. Δ
δ. 107. 15. Α

7

9 ἀναβαίνει
των. 8

10 ἔγνωσαν εἰ
ζητοῦν. 11

2
8

3
1

6
7
7

18 ὁ δὲ Θεὸς
102. 8

1
2

Γω. 11. Β
πρὸς 1. Β

Ματθ. 3. Α
μω. α. Α

Ησάμ. μ. Α
ιω. α. Ε

οὐτὸ πνεῦμα, πληροῦσθον σοφίας καὶ χάρις Θεοῦ Ἰωὴ ἐπ' αὐ-
τό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ ῥονεῖς αὐτῶν κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ
ἐορτῇ τῆς πάσχα. καὶ ὅτε ἐγγύετο ἐπὶ τῶν δώδεκα, ἀναβαίνων αὐτῶν
εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς, ἐτελειώσαντων τὰς ἡμέ-
ρας, ἐν τῷ ὑποσφύρειν αὐτοῖς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερου-
σαλήμ. καὶ ἐκ' ἐγὼ Ἰωσήφ ὁ ἡμέτηρ αὐτῶν. νομίσαντες δὲ
αὐτὸν ἐν τῇ σινοδία εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν, καὶ ἀνέζητουν αὐτὸν.
Ἡ ἐν τοῖς συγγενέσι ὁ ἐν τοῖς γνωστοῖς καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ἐπέσρε-
ψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγγύετο, μὴ ἡμέρας
τρεις εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδα-
σκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, ἐπεροπῶντα αὐτοῖς. ὥς ἴσται το
ὅτι πάντες οἱ ἀκρόντες αὐτῶν, ὅτι τῇ ἀνέσῃ καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐ-
τῶν. καὶ ἰδόντες αὐτόν, ὥς ἐπλάγησαν καὶ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτῶν
εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἡ ὁ-
δωώμενος ἐζητοῦσίν σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῖς, Τί ὅτι ἐζητεῖτέ
με; ἐκ' ἡδὲτε ἐπ' ἐν τοῖς πατρὶς μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐ
ἀνέκριναν τὸ ῥήμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, ὁ
ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ. ὁ Ἰωὴ ὑποτασόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ
αὐτῶν διεπύρε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ὁ
Ἰησοῦς πρεσβεοῦσε σοφία ὁ ἡλικία καὶ χάρις πρὸς πάντας Θεὸς καὶ ἀν-
θρώποις.
Ἐν ἐτει ὅτι πεντεκαδέκατῳ τῇ ἡγεμονίας Τι-
βερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας,
ὁ πετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου ὁ ἀδελ-
φοῦ αὐτῶν τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχανιπιδος χώ-
ρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλιωνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ' ἀρχιερέων
Ἄννα ὁ Καϊάφα, ἐγγύετο ῥήμα Θεοῦ ὅτι Ἰωάννην τὸν Ζα-
χαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τῆς
Ἰουδαίας, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφρην ἀμάρτυ-
ρων, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τῆς περὶ φήτου, λέ-
γοντος, Ὁ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου, ἀφαιρῶντας τὰς τρεῖς αὐτῶν. πᾶσα φάραξ πλη-
ροθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. καὶ ἐ-
σται τὰ σκολιὰ εἰς ὀπίσθιον, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ
ὀψιται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐλεγε οὖν τοῖς

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

ΙΟΣ

Ματθ ς Δ.

ἐκ πορθομένων ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ, ὅτι γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέσχετο ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀρ-
γῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἄρ-
ξασθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατήρ ἐχούμεν. ὅτι λέγω
γὰρ ὑμῖν ὅτι δυνάτα ὁ Θεὸς ἐκ τῆς λίθου τούτων ἐργάσαι
τέκνα τῶν Ἀβραάμ. Ἡ δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν
τῆς δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν κα-
λὸν ἐκκόπεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπιφερόντων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι, λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐ-
τοῖς, Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδώτω τῶν μὴ ἔχοντι καὶ ὁ ἔχων
βρώματα, ὁμοίως ποιήτω. Ἡ λῶν δὲ ἔτελώναι βαπτισθῆναι,
καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Μὴδὲν πλέον ὥστε τὸ διατεταγμένον ὑμῖν περὶ αὐτοῦ.
Ἐπιρωπῶν δὲ αὐτὸν καὶ σαλιδόμοιροι, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί
ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴδὲν αὖτε διαστείλητε μηδὲ
συκοφαντήσητε, ὥστε ὁ ψωνίσις ὑμῶν. Προσδοκῶν-
τος δὲ τῆς λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν περὶ τῆς Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρί-
ναί τοις Ἰωάννης ἀπαντὶ λέγων, Ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδα πρὸς βαπτίζω ὑμᾶς,
ἐρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ ἐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάν-
τα τῆς ὑποδημάτων αὐτοῦ, αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσας ἐν πνύματι
ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πρῶτον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεύ-
ει τὴν ἁλῶνα αὐτοῦ, ὥστε σιώναξαι (ὅτι) σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐ-
τοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσω. Πολλὰ μὲν οὕτως καὶ
ἑτέρα ὥστε καλῶν ἐκηγγελίζετο τὸν λαόν. Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ
τετραρχὴς ἐλεγχόμενος ὑπὸ αὐτοῦ περὶ Ἡρώδιδος τῆς γυναι-
κὸς Φιλίππου τῆς ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε
πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, προσέειπε καὶ τοῦτο ὅτι πᾶσι, καὶ κατέ-
κλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐρχέτο δὲ ἐν τῷ βαπτι-
σθῆναι ἀπαντὰ τὸν λαόν, ὥστε Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχα-
σάντος, ἀνέωχθῆναι τὸ οὐρανόν, καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα καὶ
ἀγνὸν σωματικῶς εἶδεν ὥστε φεγγερόν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴ ὡς
ἐξακοῦν ἡκούσθαι, λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ
ἡ δόξα. Καὶ αὐτὸς ἰὼν ὁ Ἰησοῦς ὥστε ἐπὶ τῶν τελούντων δόξας

Γ

α Γα γ Γ
ιακ β Γ

Δ

Ματθ γ Γ
μδε α Β
ια α Γ Δ
πραξ ι Α.
β Α ια Γ.
ιβ Α

Ματθ γ Γ

Ματθ ιδ Α
μαρ. ε Γ

Ματθ γ Δ
μδε α Β
ια α Γ

2405 1 1

* ματθ τω μ β

* ιωανν γ 1

* ια ματθ μ β

3 παραιωτ. β

4 παραιωτ. β

117

μὲν δὲ αὖν, ὡς ἐνομίζον υἱὸς Ἰωσήφ τῆς Ἡλὸς, καὶ Μαρίαν, καὶ
 Ζ Λαί, καὶ Μελχὶ, καὶ Ἰαῖνᾶ, καὶ Ἰωσήφ, τοῦ Μαθθαίου, καὶ Ἀμῶς,
 τοῦ Ναοὺμ, καὶ Ἑσλὶ, καὶ Ναβγαὶ, τοῦ Μααθ, καὶ Μαθθαίου, τοῦ
 Σεμεὶ, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Ἰέδα, καὶ Ἰωαῖνᾶ, τοῦ Ρουβὴν, τοῦ Ζοροβά-
 βελ, τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ Νηεὶ, καὶ Μελχὶ, καὶ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσαὶμ,
 καὶ Ἐλμωδάμ, καὶ Ἡρ, καὶ Ἰωσή, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ
 Μαρίαν, καὶ Λαί, καὶ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, καὶ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνᾶν,
 Η καὶ Ἐλιακίμ, τοῦ Μελεᾶ, καὶ Μαῖνᾶν, καὶ Μαθθαῖον, καὶ Ναθαν,
 καὶ Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαὶ, καὶ Ὠβηὶδ, καὶ Βοὸζ, καὶ Σαλιμὼν, τοῦ Ναασ-
 σὼν, τοῦ Ἀμιναδαβ, τοῦ Ἀβὶμ, καὶ Ἑσθέρ, καὶ Φαρὲς, καὶ Ἰού-
 δα, καὶ Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχωρ,
 καὶ Σαρούχ, καὶ Ραγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἐβέρ, καὶ Σαλᾶ, καὶ Καί-
 νᾶν, καὶ Ἀρφαξάδ, καὶ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, τοῦ Μαθτυ-
 σάλα, καὶ Ἐνώχ, καὶ Ἰαρέδ, καὶ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνᾶν, καὶ Ἐνῶς,
 καὶ Σήθ, καὶ Ἀδάμ, καὶ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου
 πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνέματι
 εἰς τὴν ἔρημον, ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ἀπὸ
 τοῦ διαβόλου. Καὶ ἐκ ἐφαγῶν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
 καὶ σιωπευθεὶς αὐτῶν, ὑπερονεπείνασε. ὃς εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
 βολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρ-
 τος. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων, Γέγραπται, Ὅτι
 ἐκ ἐπ' ἄρτων μόνων ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι
 Θεοῦ. Καὶ ἀναγνὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδει-
 ξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν σιμῇ χρό-
 νου, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω πάντα ἐξουσίαν ταύτην
 ἅπασαν, καὶ πάντα δόξαι αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ ᾠρεῖται, καὶ ὡς ἐάν
 Β θέλω δίδωμι αὐτῷ. σὺ οὖν ἐάν τις προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου,
 ἔσται σου πάντα. Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀ-
 πίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Ὅτι προσκυνήσεις Κύριον τὸν
 Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Καὶ ἡγὰρ αὐτὸν εἰς Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
 Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· γέγραπται
 γάρ, Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ τοῦ δια-
 φυλάξαι σε· καὶ ὅτι ἐπὶ χερῶν ἄρξουσί σε, μήποτε πωροκό-

1 Ματθ. 23

6 Ματθ. 23

7 Ματθ. 23

8 Ματθ. 23

9 Ματθ. 23

Ματθ. 23
ματθ. 23

ματθ. 23

ματθ. 23
ματθ. 23

ματθ. 23

ζ

β

α

1 Ματθ. 23

2 Ματθ. 23

3 Ματθ. 23

4 Ματθ. 23

5

ψης πρὸς λίθον ϥ πόδα σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, ὅτι εἴρηται, Ὅχι ἐκπειράσεις Κύριον ϥ Θεόν σου.
Καὶ ἀντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἀ-
χει καιροῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύ-
ματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ φήμην ἔσχισε καθ' ὅλης τῆς πε-
λώρας αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐ-
τῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅ-
που τετραμμένος, καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, ὅπως αἰέσῃ ἀναγινῶναι. καὶ ἐπε-
δόθη αὐτῷ βιβλίον Ἰσαίου τοῦ περὶ φήτου. καὶ ἀναπείξας τὸ
βιβλίον, ἔβρε ϥ τόπον ὅπου τετραμμένος, Πνεῦμα Κυρίου
ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἐχρυσέ με· διὰ τοῦτο ἀναγινῶναι ἀπέσταλ-
κέ με, ἵνα σαδά τοῖς ἀντετεμμένοις τὴν καρδίαν, κηρύξαι
σὺν μαλώτοις ἀφ᾽ ἑσθῆ, καὶ τυφλοῖς ἀιᾶθαι, ἀποστείλαι τε-
τραυσιμένοις ἐν ἀφ᾽ ἑσθῆ, κηρύξαι ἐν τῇ αὐτῇ Κυρίου δεκτόν. Καὶ
πείξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὶς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν· καὶ πάντων ἐν
τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ· ἤρξατο δὲ
λέγειν πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη
ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμδοπύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον
ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκ πορβουδύοις ἐκ τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτοὺς, Παιπὼς ἐρᾷτέ μοι πῶς ἔλαβον ταῦτα,
Ἰαχὲ, θεράπευσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσα μὲν ῥητόματα ἐν τῇ Κα-
πὲναοὺμ, ποίησον ὅσα ὧδε ἐν τῇ πατείδι σου. Εἶπε ὁ, Ἀμὲν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς περὶ φήτης δεκτὸς ἐστὶν ἐν τῇ πατείδι αἰ-
τοῦ. ἐπὶ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ ἔρταιος ἐπὶ ἐπι-
τεία καὶ μιλῶας ἔξ, ὡς ἐγγύς τοις λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσιν τῶν
γῆων, καὶ πρὸς ἐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας εἰ μὴ εἰς Σά-
ριππὰ τὴν Σιδῶνος, πρὸς γυναικὰ χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπτοὶ
ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τῷ περὶ φήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐκαθαίρετο εἰ μὴ Νεεμαὶ ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήθησαν πάν-
τες θυμὸς ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. καὶ αἰσάντες ὅτι ἐ-
βάλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ

ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ
ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ
ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ
ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ
ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ
ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ⲙⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩⲕ

ματθ. 8
ματθ. 1

ματθ. 9
ματθ. 1

ματθ. 10

Z

οροις, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ἀποδοῦντο, εἰς τὸ κατακριθῆναι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέθου αὐτῶν, ἐπορεύετο. Καὶ κατήλθεν εἰς Καπφarnaὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐδίδασκε αὐτοὺς ἐν ταῖς συναγωγαῖς· ὅς ἐξεπλήσσοντο ὑπὸ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτοῦ αἰθεροποιοῦν πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ αἰέκρᾶξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐὰν ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἡλῶντες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ οἶδαν αὐτὸν δαιμόνιον ὅτι ἐξέβηκεν, ἐξελθὼν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαι αὐτόν. καὶ ἐξῆρτο δαίμων ὑπὸ πάντας, ὅς ἐνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος τούτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ὑπὸ τῆς ἀκαθάρτου πνεύματι, ὅς ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύετο ὁ ἦχος πρὸς αὐτοῦ εἰς πάντα τὸν περὶ τὸν ἄλσος. Ἀναστὰς ὁ υἱὸς τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς πλὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενιχρὰ ἡ τῆς Σίμωνος καὶ συναγωγῇ ἡ πενιχρὰ μεγάλη, καὶ ἤρπτησαν αὐτὸν πρὸς αὐτῆς. καὶ ὅππασιν ἐπάνω αὐτοῦ, ἐπετίμησεν τῷ πυρὶ, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν. Ἐξελθὼν αὐτοῦ ἀνέστη δισκόνει αὐτοῖς. Δυνάμενος ὁ υἱὸς ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀδυναμίας νόθους ποικίλους, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐτάξε, ἐθεράπευσεν αὐτοὺς. Ἐξέρχετο δὲ δαίμονια ἀπὸ πολλῶν, κραζόντα ὡς λέγουσι, Ὁ πού εἰ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅππασιν ἐκείνα αὐτὸν λαλῶν οὐκ ἠδύσαντο. ὁ δὲ Χριστὸν αὐτὸν εἶπεν. Γενουμένης ὁ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύετο εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτου αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, ὅς κατεῖχον αὐτόν ὅτι μὴ περβύδαται ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι καὶ τῆς ἐτέρας πόλεως διὰ ἀγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι. Καὶ ἐκινῶν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

ματθ. 10
ματθ. 1

ματθ. 11
ματθ. 1

ματθ. 12

ματθ. 13

ματθ. 14
ματθ. 1

E

Ἐξῆρτο ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὄχλον ὅππασιν αὐτὸν ἀκείβηεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐκινῶν ἀπὸ τῆς λίμνης Γεννησαρέτ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα πρὸς τὴν λίμνην. ὁ δὲ ἄλλος ἀποβάαντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλευσαν τὰ δίκτυα. Ἐμβας ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὁ καὶ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπανα-

τὸ Περὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

τὸ δῶμα, διὰ τῆς κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
 εἰς τὸ μέσον ἐμπροσθεν τῆς Ἰησοῦ. Ἐὶδὼν τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶ-
 πεν αὐτῶν, Ἄνθρωπε, ἀφένονται σοι αἱ ἀμδρπαι σου. Καὶ ἤρξαν-
 το διαλογίζεσθαι ὁ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες,
 Τίς ὅστις ὅστις ὅς λαλᾷ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφέναι ἀ-
 μδρπας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός; Ἐπὶ τοῖς ὅς Ἰησοῦς εὖ διαλογι-
 σμοῖς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλογίζεσθε ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ὅτι ὅστις ἀκοπώτῃ (ἢ), εἰπεῖν, ἀφένονται σοι
 αἱ ἀμδρπαι σου· ἢ εἰπεῖν, ἐγράμει καὶ πριπάται; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅ-
 τι ὅτι οὐσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι τῆς γῆς ἀφέναι ἀμδρ-
 πας (εἶπε τῷ ὅτι ἀλελυμῶν) Σοὶ λέγω, ἐγράμει καὶ ἄρας τὸ
 κλινιδίον σου, πορεύου εἰς (ἢ) οἶκόν σου. Καὶ ὅτι ἀχρῆμα δύνα-
 σαι ἐνώπιον αὐτῶν, ὅτι ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶ-
 κον αὐτοῦ, δοξάζων (ἢ) Θεόν. Ἐκ τῶν ἐλαβεν ἅπαντας, καὶ
 ἐδοξάζον τὸν Θεόν, Ἐπλήθυνον φόβου, λέγοντες, Ὅτι εἶδομεν
 ὅτι ἀδόξα σήμερον. Καὶ μὲν ταῦτα ὅτι ἔλεγε, καὶ ἐδεῖσάτο
 τῶν τελώνων ὀνόματι Λαλῆν, καθήμεν (ἢ) ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶ-
 πεν αὐτῶν, Ἀκολούθε μοι. Καὶ κατὰ λιπὼν ἅπαντα, αἱ αἰσας ἠκο-
 λούθητεν αὐτῶν. καὶ ἐποίησε δοχλὸν μεγάλῳ ὁ Λαλῆς αὐτῶν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ αὐτοῦ. Ἐν τῷ ὅχλῳ τελωνῶν πολις, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ'
 αὐτῶν κατὰ κείμνοι. καὶ ἐρόνιζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ὁ
 Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθηταὺς αὐτοῦ, λέγοντες, Διατί μὲν τελω-
 νῶν καὶ ἀμδρῶλῶν ἐδίετε Ἐ πίνετε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε
 πρὸς αὐτοὺς, Οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατρῶν, ἀλλ' ὁ
 κακῶς ἔχοντες. Ἐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμδρτω-
 λοὺς εἰς μετανόειαν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διατί οἱ μαθη-
 τὰ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ δεήσας ποιοῦνται, ὁμοίως Ἐ οἱ
 τῆς Φαρισαίων; ὁ δὲ σοὶ ἐδίδοι καὶ πίνουσιν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς
 αὐτοὺς, Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ὃ ὁ νυμφίος
 μετ' αὐτῶν ὅτι, ποιῶσαι νηστεύειν; ἐλθόντων ὅτι ἡμέραι καὶ ὅταν
 ἀπαρξῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. Ἐλεγε δὲ καὶ ὅτι ἀβολῶν πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι οὐδεὶς ἐ-
 πίβλημα ἱμαλίου χαρνὸς ὅτι βάλῃ ὅτι ἱμάτιον παλαιόν· εἰ
 δὲ μήγε, καὶ τὸ χαρνὸν ὅτι ῥίξῃ, Ἐ τῷ παλαιῷ ὅτι συμφωνῇ ὅτι

ἢ πρὸς αὐτὸν

3 ὅτι ἀλελυμῶν
 καὶ ἢ

4 ὅτι αἰσας ὅτι κατὰ
 ἢ

Matth 1. A
 ματθ 3. B

Z

α Τμ. α. Γ

H

5 ὅτι αἰσας ὅτι κατὰ
 6 ὅτι αἰσας ὅτι κατὰ
 7 ὅτι αἰσας ὅτι κατὰ

κώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτῃν, ὃς καὶ ἐγγύετο πρεσβότης.) καὶ
καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔση ὅτι τόπου πεδινοῦ, ἔσ' ὄχλος μαθη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τῶ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας
καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἔσ' τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον
ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, ἔσ' οἱ ὄχλου-
μυοὶ ἐκ τῶν πνευματικῶν ἀκαθάρτων. ἔσ' ἐξεραπείοντο. καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἐζητεῖ ἀπιάσαι αὐτόν, ὅτι διώκοντες παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο,
καὶ ἰάτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπαράς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἰς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔλεγε, Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρας
ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορ-
ταθίσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. Μακά-
ριοι ἐσεῖς ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ἔσ' ὅταν ἀφορέσω-
σιν ὑμᾶς ἔσ' ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονη-
ρῶν, ἐνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν ταῖς αἰραῖς. καὶ
ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς περὶ αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτῶν. Πλὴν
οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλοῖσι τοῖς ὅτι ἀπέχετε πλεονέκτησιν ὑμῶν. καὶ
οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. καὶ ὑμῖν οἱ ὀρεῖς νῦν
ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὑμῖν ὅταν χαλῶς ὑμᾶς εἴ-
πωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· καὶ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδο-
προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν,
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, χαλῶς ποιῆτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,
διλογεῖτε τοῖς καταρωμένοις ὑμῖν, ἔσ' προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐ-
πηρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ τυπὸν ἡμῶν ὅτι τὸ σιγῶν, παρέχε ἔσ'
πλεονέκτημα· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφροντος τοῦ ἡμαῖον, καὶ τὴν χιτῶνα
μὴ κωλύσης παντὶ τῷ αἰτιῶντι σε δίδου, ἔσ' ἀπὸ τοῦ ἀφροντος τὰ
σὰ μὴ ἀπαιτεῖ. Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρω-
ποι, ἔσ' ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς ὁμοίως. ἔσ' εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπών-
τας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; ἔσ' γὰρ οἱ ἀμδρπῶλοι τοὺς ἀγα-
πώντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαδοποιῆτε τοὺς ἀγαδο-
ποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἀμδρπῶλοι τὸ
αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἀμδρπῶλοι ἀμδρπῶλοις δανεί-
ζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν,

Μαθ. 5. Α

Πατ. 5. Β

Πατ. 5. Γ

Καθ. 5. Α
Καθ. 5. Α
Πατ. 5. Γ

Μαθ. 5. Β

Μαθ. 5. Ζ

Μαθ. 5. Ζ
Καθ. 5. Β

Μαθ. 5. Β
Πατ. 5. Γ
Μαθ. 5. Η

Μαθ. 5. Η
Πατ. 5. Η

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ἱμῶν, καὶ ἀγαθὰ ποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔ-
 σται ὁ μιᾶς ἡμέρας πολὺς, καὶ ἑσέσδε ὑοὶ τῆς ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς
 χρηστὸς ὅστιν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ πονηροῖς. Γίνεσθε οὖν οἰκήρ-
 μονες, καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκήρειων ὅστις. Καὶ μὴ κρίνε-
 τε, καὶ ἐμὴ κρίθητε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ἐμὴ καταδικασθῇ-
 τε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. μέ-
 ρον καλὸν πεπεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυμέ-
 νον δώσω εἰς τὴν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ
 μέξετε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ ἰσχυρῶς αὐ-
 τοῖς, Μὴ τι δυνάται τυφλὸς ἡγεῖν ὁδηγεῖν; ἐγὼ ἀμφοτέροι
 εἰς βόθυνον πεσοῦνται; Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τοῦ διδά-
 σκαλον αὐτοῦ, καθιερπωμένος ὅτις ἐστὶ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
 Τί οὖν βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου,
 τὸ δὲ δοκὸν τὸ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἐκτανοεῖς; ἢ πῶς δύ-
 νασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφέ, ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρ-
 φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
 σου δοκὸν ἐκβλέπων; Ὑποκρίσθαι, ἐκβαλεῖ πρῶτον τὸ δοκὸν ἐκ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψας ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος
 τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὐ γὰρ ὅτι δένδρον
 καλὸν ποιεῖ καρπὸν σαπρὸν, ἐπεὶ δένδρον σαπρὸν ποιεῖ
 καρπὸν καλόν· ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τῆς ἰδίας καρποῦ γινώσκει-
 ται· ὡς ὅτι οἱ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, ἐπεὶ ἐκ βάτου τρυγῶ-
 σι ταφυλίαν. Ὁ ἀγαθὸς αἰθερὸς ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ
 τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς αἰθερὸς
 ἐκ τῆς πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πο-
 νηρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ πνεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα αὐ-
 τοῦ. Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ὅσα λέγω;
 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τὰ λόγων, καὶ ποιῶν
 αὐτοῖς, ὑποδείξω ὑμῖν πῶς ὅστις ὅμοιος· ὅμοιος ὅστις διδρα-
 πῶ οἰκοδομοῦν οἰκίαν, ὃς ἐσκαψέ καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἐθηκε θεμέ-
 λιον ἐπὶ τῷ πέτρῳ· πλημμύρας δὲ γῆς οὐ μέγας, πρὸς ῥῆξεν
 ὁ πύλας τῆς οἰκίας ἐκείνης, καὶ ἐκίσχυσε σαλευσάμεναι τὴν
 μελίαν τοῦ γὰρ ἐπὶ τῷ πέτρῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας,
 ὅμοιος ὅστις ἀνθρώπων οἰκοδομήσαν οἰκίαν ἐπὶ τῷ γλίχῳ·

Mat 9 H

Mat 9 A

Z Mat 9 A
Mat 9 C

Mat 9 B

Mat 9 C
Mat 9 D

Mat 9 A

Mat 9 C

H Mat 9 B C

Mat 9 B C

Mat 9 A
Mat 9 B
Mat 9 C

Matth. 23. A

εἰς θεμελίον, ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμός, καὶ διέωσεν ἐπεί, ὅ
 ἐξήντο τὰ ῥήματα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δὲ
 ἐπλήθυνον πάντα τὰ ῥήματα αὐτῶν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλ-
 θεν εἰς Καπφναοὺμ. ἑκατοντάρχου δὲ πνός δούλος κακῶς ἔ-
 χων ἡμῶν τελευτῶν, ὅς ἐστι αὐτῶν ἐν τῇ πόλει. ἀκούσας δὲ τοῦ
 Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρω-
 τῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἑκα-
 τόνταρχος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλειν αὐτὸν σπουδαίως, λέ-
 γοντες ὅτι ἀξιός ἐστιν ὡς παρέξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡ-
 μῶν, καὶ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ ἀποδομήσεν ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπο-
 ρεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτῶν οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς
 οἰκίας, ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατοντάρχος φίλους, λέγων αὐ-
 τῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ εἰμι ἰκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν σελή-
 μου εἰσελθῇς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξιώσα πρὸς σε ἐλθεῖν. ἀλλὰ
 εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ σὺν εὐσεβὲς εἰμι
 ὑπὸ ὀφθαλμοῖς τοῦ ἀσπίδου, ἔχων ὑπὸ ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ
 λέγω τοῦτο, πορεύθητι, καὶ πορεύεται ὁ ἄλλος, ἔρχου, καὶ ἔρχε-
 ται καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσῃς τοῦτο, καὶ ποιῇ. Ἀκούσας ὅταυτα
 ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτὸν καὶ στραφείς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ
 ὄχλῳ εἶπε, Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑ-
 ρον. Καὶ ὑποσέψαντες ὁππεμφθέντες, εἰς τὸ οἶκον, εὑρον τὸν
 ἀδενουῦντα δούλον ὑγιαίνοντα. Καὶ ἐξήντο ἐν τῇ ἐξῆς, ἐπο-
 ρεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν, καὶ ἀνεπορεύοντο αὐτῶν ὁ
 μαθητὰς αὐτοῦ ἰκανοί, ὁ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς
 πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὲς τῇ μη-
 τερί αὐτοῦ, ὁ αὐτῇ ἡ χήρα, ὁ ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανὸς σὺν
 αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ αὐτῇ, καὶ
 εἶπεν αὐτῇ, Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς ἑορῆς· οἱ δὲ
 βασιάζοντες ἐσησαν. καὶ εἶπε, Νεανίσκε, τοῖς λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ
 ἀνέκλινεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μη-
 τερί αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸ Θεόν, λέ-
 γοντες, Ὅτι πορφύτης μέγας ἐγένηται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέ-
 ψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος ὅτι ἐν ὅ-
 λῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. Καὶ

17
 18
 19

20
 21
 22

23

24
 25
 26

27
 28
 29

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

115

Matth. A

αἰπήγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πᾶν τὸν ἔθνη. Καὶ
 περιπαλεσάμενος δύο ἱνάς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης,
 ἐπεμψα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
 προσδοκῶμεν; Παραγνόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸ οἱ ἄνδρες εἶπον,
 Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἶ ὁ
 ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐτερά-
 πεισε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστιγῶν καὶ πνιγμάτων πονηρῶν,
 καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχάρισα τὸ βλέπειν καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
 σοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύσιντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ὅτι εἶδετε καὶ
 ἠκούσατ' ὅτι τυφλοὶ διὰ βλέπειν, χωλοὶ περιπατοῦσι, λευκοὶ
 καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ δια-
 γιγίζονται, καὶ μακάριός ἐστιν ὅς ἐστι μὴ σκανδαλισθεῖς ἐν ἐμοί.
 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἦρξατο λέγειν πρὸς
 τοὺς ὄχλους τοῦ Ἰωάννου, Τί ὅξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον δια-
 σάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλιδόμενον; Ἀλλὰ τί ὅξελη-
 λύθατε ἰδεῖν; ἀνθρώπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
 ἰδοὺ ἐν ἱματισμῷ ἐνδοξῶ καὶ τρυφῇ ὑπαρχόντες, ἐν τοῖς
 βασιλείοις εἰσὶν. Ἀλλὰ τί ὅξεληλύθατε ἰδεῖν; περὶ τί; καὶ
 λέγω ὑμῖν, καὶ ἀσφαλέστερον περὶ τούτου. οὗτός ἐστι πρὸς οὐρανὸν
 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸς ὑμᾶς ὁ
 ποῦ σου, ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐμπροσθέν σου. Λέγω ὑ-
 μῖν, μείζων ἐν γέννητοῖς γυναικῶν περὶ τῆς Ἰωάννης τοῦ βα-
 πτιστοῦ ἐστὶν ὁ ὅς μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων
 αὐτοῦ ἐστὶ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας ἐκ τῶν τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸ
 Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ
 νομικοὶ τὸ βουλιῶν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησεν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες
 ὑπὸ αὐτοῦ. εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίνι οὕτω ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους
 τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ ἵνι εἰσὶν ὅμοιοι; ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν
 ἀγορᾷ κασιγνήτοις, ἐκ περὶ φωνῶν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν,
 Ἠλθίσαι μὲν ὑμῖν, καὶ ἐκ ὠρχήσαδε ἐξελθὴν μὲν ὑμῖν, ἐκ ἐ-
 κλαύσατ'. Ἐλήλυθε δὲ ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴτε ἄρτον ἐσθίων,
 μὴτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε, δαμνόνιον ἔχῃ. Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ
 οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμδρτωλῶν. Καὶ ἐδικαίωσεν ἡ ὁ-

Δ

Matth. A

E

Matth. B

Ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ
ἡ ἐκκλησία

Φία δὲ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων. Ἡρώδης δὲ ἵς αὐτὸν τῶν κα
Ζ Φαρισαίων, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτῶν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν
τῶν Φαρισαίων, διέκλυσεν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἰὼ ἀ-
μδρτωλὸς, ὅππῃ οὖσα ὅτι ἀνέκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου,
κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, καὶ σᾶσα * ὥστε τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δά-
κρισι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὀξέμασσε, καὶ κατεφί-
λει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τὸν μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὴν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων, Οὗτος εἰ ἰὼ περοφή-
της, ἐγίνωσκεν ἀπὸ τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι ἀ-
μδρτωλὸς ὅστις. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῇ, Σίμων,
ἔχω σοὶ εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησι, Διδάσκαλε, εἰπέ. * Δύο ὀφειλόμενα
λέγεται ἵσαν δανεισθῆναι· ὁ εἰς ὃν φείλεται δυνάμει πεντακκοσι, ὁ δὲ
ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμ. φετέ-
ροις ἐχάρισται. ἵς οὖν αὐτῶν, εἶπε, πλεῖον αὐτὴν ἀγαπήσας;
Η ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃν πλεον ἐ-
χάρισται. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Ὅρθως ἐκρίνας. Καὶ σεαυτὸς περὶ
τὴν γυναικα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην τὴν γυναικα;
εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ὅτι τοὺς πόδας μου ἐκ ἔδω-
κας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρισι ἐβρέξε μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὀξέμασσε· φίλημά μοι ἐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ
ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλυσε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας·
ἐλάττω τὴν κεφαλὴν μου ἐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ
μου τοὺς πόδας. οὐ χάρειν, λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἀμδρπίαι αὐ-
τῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ. ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον
ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ, ἀφένονται σοι αἱ ἀμδρπίαι. Καὶ ἤρξατο
οἱ ἐναντικείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὕτως ὅστις καὶ ἀμδρ-
πίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ περὶ τῆς γυναικα, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε,
καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην. Καὶ ἐξῆλθεν ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐ-
τὸς διώδευεν ἐκ τῆς πόλεως καὶ κώμης, κηρύσσων καὶ διαγγέλλων ὅτι
ἐν βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα * σὺν αὐτῷ, καὶ γυναικες ἱερεῖς
αἱ ἡστέ τε δευραπεινὸν ἀπὸ πνέματων πονηρῶν ἐκ ἀδινειῶν,
* Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαλινη, ἀφ' ἧς δαίμονια ἐπ' αὐτὴν ὀξε-
ληλύθη, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ ὁπιοῦ Ἡρώδης, καὶ Σαβίνα,

* ὅτι σὺ

* καὶ

* ὅτι σὺ

* ὅτι σὺ

* ὅτι σὺ

* ἀπὸ τῶν

* ἀπὸ τῶν

* ἀπὸ τῶν

καὶ ἔσθαι πολλά, αἵπνες δὴκόνουσι αὐτὰς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων
αὐταῖς. Συνοίοντος ὁ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῆς πόλιν ἐπιπορευο-
μένων πρὸς αὐτὴν, εἶπε διὰ παραβολῆς, Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
ἐκ τοῦ σπείρου αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε
ἐπὶ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τῆς ἐραίας κατέφα-
γον αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν,
καὶ συμφύσισαι αὐτὰς ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπε-
σεν ἐπὶ τὴν γῆν τῶν ἀγαθῶν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατοντα-
πλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφαίνε, ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούετε.
Ἐπισημαίνων ὁ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, λέγοντες τίς εἴη ἡ παρα-
βολὴ αὐτῆς. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ. τοῖς ὅλοις ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέπον-
τες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ σινοῦσιν. Ἔστι ὁ αὐτὴ ἡ πα-
ραβολή. Ὁ σπείρων ἐστὶν ὁ λόγος τῶν Θεῶν. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν,
εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρε τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ
ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μὲν χαρὰς δέχονται τὸν λό-
γον, καὶ οὗτοι ρίζαν ἔκ ἐχρυσίν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ
ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκανθὰς πε-
σέν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ἐπὶ μελεμνῶν καὶ πλού-
του καὶ ἐδονῶν τοῦ βίου πορεύομενοι συμπνίζονται, καὶ οὐ
τελευτοῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρ-
δίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ
καρποφρουοῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Οὐδεὶς ὁ λύχνον ἄψας, καλύ-
ψας αὐτὸν σκεῦος, ἢ ὑποκάτω κλίνης ἔθηκεν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας
ἐπὶ τῆς πόλεως, ἵνα οἱ εἰς πορὸς οὐρανὸν βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ
ἐστὶ κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γένησεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ ἔγνω-
θήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἐλθῇ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε. ὅς
ἐστι ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν,
ἀρῇ ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγγύοντο ὁ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἡδυνάσαντο στυγερὰν αὐτῷ διὰ τὸ ὄχλον.
καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἐσθίουσιν ἐξω, ἵδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐ-

Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.
Ματθ. 13. Α
μάρ. 4. Α

Β

Ἡσυχ. Γ
ματθ. 13. Β
μάρ. 4. Β
ἐκ. 13. Α
ματθ. 13. Ζ
μάρ. 4. Β

Γ

Κεφ. 13. Α
ματθ. 13. Β
μάρ. 4. Γ
Κεφ. 13. Α
ματθ. 13. Γ
μάρ. 4. Γ
Ματθ. 13. Β.
ἐκ. 13. Γ
μάρ. 4. Γ
Ματθ. 13. Δ
μάρ. 4. Δ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

119

Τοὺς πόδας τῆς Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ
 ὁ ἰδόντες, πῶς ἐπώθη ὁ δαμονιεύς. καὶ ἔρρότησαν αὐτὸν ἀ-
 παν τὸ πλῆθος τῆς πελειώρου καὶ τῆς Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπὸ
 αὐτῶν, ἐπὶ φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. αὐτὸς ὅμως εἰς τὸ πλοῖ-
 ον, ὑπέβηκεν. ἐδέετο δὲ αὐτὸν ὁ ἀνὴρ ἀφ' ὃς ἐξεληλύθει τὰ δα-
 μονία, εἰς αὐτὸν. ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὑπό-
 στρεφεῖς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγεῖς ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ
 ἀπῆλθε, καὶ ὅλως πλεῖν πόλιν κηρύσσειν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς. Ἐξέβητο ὅτε τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐ-
 τὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάντες περὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Καὶ ἰδού
 ἦλθεν ἀνὴρ ὃν ὀνομαζομένην Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἀσθενῶν τῆς θυγα-
 τὸς ὑπὸ τῆς ἡγίας πίστεως. ὁ δὲ ἀνὴρ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ὅπου διήκοντο οἱ ἄλλοι αὐτῷ
 ὡς ἐπὶ δώδεκα, ἐκείνη ἀπέθνησκεν. (Ὡς τῷ ὑπάγειν αὐτὸν,
 οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐτόν. καὶ γυνὴ εἰσαὶ ἐν ῥύσει αἱματός
 δώδεκα ἔτη, ἥτις εἰς ἰατρὸν ὡς ἑκατὶ ἀνδράσιν ὡς ἑκατὶ ἀνδράσιν ὡς ἑκατὶ ἀνδράσιν ὡς ἑκατὶ ἀνδράσιν
 βίον, ἐκ ἰσχυρῶν ὑπὸ οὐδενὸς θεραπευμένη, ὡς ἐλθοῦσα ὀ-
 πιδεν, ἤψατο τὰς κρασίδου τῆς ἡμαρτίου αὐτῆς, καὶ περὶ χεῖμα
 ἔστη ἡ ῥύσις τῆς αἱματός αὐτῆς καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ ἀψάμι-
 νός μου; Ἀποκριθεὶς δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
 Ἰησοῦ, οἱ ὄχλοι σιμῶχοισί σε καὶ ἀποθλίβοις, καὶ λέγεις, τίς
 ὁ ἀψάμινός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἦψατό μου τις ἐγὼ γὰρ
 ἐγνων διώαμιν ἐξελθοῦσαν ἀπὸ ἐμοῦ. Ἰδοῦσα ὅτι ἡ γυνὴ ἐπὶ ἐκ
 ἔλαβε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ περὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ, διὸ αὐτὴν ἡ-
 ψατο αὐτὸς ἀπήγειλεν αὐτῇ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰαθῇ
 ὡς ἀσθενῶσα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσος θυγάτηρ ἡ πίστις σου σε σω-
 κέ σε, πορεύεαι εἰρηνώμενη.) Ἐπ' αὐτὴν λαλοῦντος, ἔρχεται τις πα-
 ρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, λέγων αὐτῷ, Ὅτι πέθνηκεν ἡ θυγάτηρ
 σου μὴ σκύλλῃς τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη
 αὐτῷ, λέγων, Μὴ φόβος. μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Εἰσελθὼν
 δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδέναν· εἰ μὴ Πέτρον
 καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ὅτι ἦν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τῆς
 μητέρας. ἔκλειον δὲ πάντες καὶ ἐκόποντο αὐτῷ. Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ
 κλαίετε· ἐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ ζεῖ. Καὶ κρατεζέλων αὐτοῦ,
 h.iii.

καὶ ἰδού

Z

H

κς θ

κς Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα. κη Περὶ τῆς πέντε ἄρτων καὶ τοῦ δύο ἰχθύων.

120

ΕΥΑΓΓ.

εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς ὅτε ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρα-
τήσας τῆς χάριτος αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων, Ἡ παῖς ἐγείρου. Καὶ
ἐπέσχετο τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ αἰεσθῆναι ἤρξατο. Ἐδίετα-
ξεν αὐτῇ δοῦναι φαγεῖν. Καὶ ὤξυσαν ὅτι γονεῖς αὐτῆς. ὁ δὲ
παρήγγαλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Ματθ. Α
μάρ. Β

θ Συγκαλεσάμενος ὁ κύριος δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν
αὐτοῖς δύαμιν καὶ ἐξουσίαν ὅτι πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ
νόσοις θεραπεύειν καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε
ἄρτον, μήτε ὑγνύριον, μήτε αἰὰ δύο χιτῶνας ἔχον. καὶ εἰς
ὅτι ἂν οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μῦετε, καὶ ἐκεῖθεν ὤξερθε. καὶ
ὅσοι ἂν μὴ δεξῶν ὑμᾶς, ὤξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖ-
νης, καὶ τὸ κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποπνέξατε εἰς μὲν-
τύριον ἐπ' αὐτοῖς. Ὑπερβαλλόμενοι δὲ διήρξαντο καὶ τὰς κώμας,
διαφελίζόμενοι ἔτι θεραπεύοντες πανταχοῦ. Ἰησοῦς δὲ Ἡρώ-
δης ὁ τετραάρχης ἀκούσας τὸ γινόμενον ὑπὸ αὐτοῦ πάντα, ἔδωκεν πόρεν, διὰ
τὸ λέγεσθαι ὑποπνῶν, ὅτι Ἰωάννης ἐξηγέρται ἐκ νεκρῶν ὑπο-
πνῶν, ὅτι Ἡλίας ἐφαιηάλλων δὲ, ὅτι πρὸς φησὶς εἰς τὸν ὑπε-
ρχαίων ἀνέστη. Ἐπεὶ οὖν Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλι-
σα, τίς δὲ ὅστις οὕτως πρὸς ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτην ἰδεῖν
αὐτόν. Καὶ ὑποσχεθέντες οἱ ἀποστολοὶ διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
ἐποίησεν. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ἐπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τό-
πον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαιδά. οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες,
ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλησεν αὐτοῖς πε-
ρὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ κύριον ἔχοντα θεραπεύειν
ἰᾶτο. Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν. προσελθόντες δὲ οἱ δώ-
δεκα εἶπον αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς
κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εἴρωσιν ὅσισπι-
σμόν. ὅτι ὡς ἐν ἔρημῳ τόπῳ ἐσμέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Δό-
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλέον ἢ πέν-
τε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορρωθέντες ὑμεῖς ἀγοράσωμεν
εἰς πάντα τὸ λαὸν τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἀνδρες πεν-
τακισχίλιοι. εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε
αὐτοὺς κλισίας ἀπὸ πεντήκοντα. Καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἀνέ-

3.

κς ἰσχυροῦς. κ
πς β

Ματθ. Α
μάρ. Α Β

πς β

Κρι. Α
μαρ. Β

μα. θ

Πραξ. Η
ε. Β
μαρ. Β

πς β

Ματθ. Α
μάρ. Β

πς β
πς β

Ματθ. Α Β
μάρ. Δ

πς β
πς β

Ιω. Α

3 ἰσχυρ. π. β

κς
πς β

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

121

κλιναν ἅπαντας. Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύ-
 ας, διὰ βλάβας εἰς τὴν οὐρανὸν, ἐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέ-
 κλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ᾧ ἀπέναι τῷ ὄχλῳ. Ἐφα-
 ρον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες. καὶ ἦρθη τὸ πᾶν λαοῦσαν αὐτοῖς
 κλασματῶν, κόφινον δώδεκα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔθῃ αὐτὸν
 πρὸς τοὺς μαθητὰς, οἱ σὺν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐ-
 πιεσθόθησαν αὐτοῖς, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι ἐθῆ; Οἱ δὲ
 ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννου τὴν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἡλίου, ἄλ-
 λοι δὲ ὅτι περοφήτης ὡς τῶν προφητῶν λέγει. Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑ-
 μεῖς δὲ τίνα με λέγετέ ἐθῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν Χρε-
 στὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ὑπὸ πνεύματι αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν
 τοῦτο, εἰπων, Ὅτι δὲ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ
 ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γεμι-
 ματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Ἐλε-
 γε δὲ πρὸς πάντας, Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνη-
 σάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸ σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἡμέραν, καὶ
 ἀκολουθήτω μοι. Ὃς γὰρ ἀνθέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσαι, ἀ-
 πολέσει αὐτήν· ὃς δὲ ἀνθέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐ-
 μοῦ, ἐσται σὺν ἐμῷ. Ἰδὲ γὰρ ὡφελείται ἀνθρώπος κερδήσας τὸ
 κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς; ὃς γὰρ ἀνέπαμ-
 ρωθή με καὶ τοῦ ἐμοῦ λόγου, ἴστων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαμ-
 ρωθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τῶν πατρὸς καὶ τῶν ἁ-
 γίων ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἐση-
 κόπων, οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἃν ἴδωσι τὴν βασιλείαν
 τοῦ Θεοῦ. Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τοῖς αὐτοῖς ὡς ἐν ἡμέρᾳ ὁ-
 κτώ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννου καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη
 εἰς τὸ ὄρος περὶ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ περὶ οὐρανοῦ αὐτῶν,
 τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἔπερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς
 ὥς ὁ χιτῶν. Καὶ ἴδοντες ἄνδρες δύο συνέλαβον αὐτῶν, οἵ πινες ἦσαν
 Μωσῆς καὶ Ἡλίας, οἱ ὁφθέντες ἐν δόξῃ, ἐλεγον τῷ ἐξοδῶν αὐτοῦ,
 ὡς ἐμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
 ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ. διαρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἴδοντες δύο ἄνδρας ἰδόντες αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχω-
 ρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα,

Γ Ματθ 16 B
 ματθ 17

Ματθ 17 Δ
 ματθ 17 E

Κε 17 Δ
 κε 17 H
 ματθ 17 Δ
 κε 17 Δ
 ματθ 17 Δ
 κε 17 Δ

Δ κε 17 B
 ματθ 17 Δ
 ματθ 17 Δ
 β. ματθ 17 B

Ματθ 17 Δ
 ματθ 17 A

Ματθ 17 A
 ματθ 17 A

κε 17 Δ
 κε 17 B

4 κε 17 Δ
 κε 17 B

κε 17 Δ
 κε 17 B

καλὸν ὅστιν ἡμᾶς ὠδεῖ· καὶ ποιήσω ὑμῶν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοι,
 εἰς Μωσεί μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας, μὴ εἰδώς ὁ λέγων. Ταῦτα δὲ αὐτὸς
 λέγωντος, ἐξῆντο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς. ἐφοβήθησαν
 δὲ ἐν τῷ ἐκείνοις εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐξῆντο
 ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
 αὐτὸς ἀκούετε. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μό-
 νος. εἰς αὐτοὶ ἐσῆλθον, καὶ οὐδὲν ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἐωράκασιν. Ἐξῆντο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ,
 κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὄρων, σινηλώτησεν αὐτῷ ὄχλος πο-
 λὺς. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνέβησεν, λέγων, Διδάσκα-
 λε, δέσπομά σου, ὅτι βλεψὼν ὅτι (ὁ) υἱόν μου, ὅτι μονογενῆς ὅς
 μοι, καὶ ἰδοὺ πνῦμα λαμβάνει αὐτόν, εἰς αὐτὸν φωνῆς κράζει, καὶ
 σαταράσκει αὐτόν μετ' ἀφροδ', καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, σινη-
 τείβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν
 αὐτόν, καὶ ἐκ ἐβλήθησαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, εἰ γε-
 νιὰ ἀπίστος εἰς διέσφαιμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 ἀνέξομαι ὑμῶν; Τρεσάρα γε ἡμετέροις υἱόν σου. Ἐπὶ τῷ πρῶτῳ
 φωνῆς αὐτοῦ, ἐρρήξεν αὐτόν τὸ δαμόνιον, καὶ σινησάραξεν.
 ἐπεμήνησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνῦμα τῷ ἀκατάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸ
 ταῦτα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήθυνον τοὶ πῶ-
 ντες ὅτι τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων
 ὅτι πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
 τῶν, Θέδε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱός
 τῷ ἀνθρώπου μὴ γένοιτο ὅτι δίδωται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. Οἱ δὲ
 ἐγνόουν τὸ ῥῆμα τούτο, καὶ ἡμετερεῖς παρακαλεσμένοι ἀπ' αὐτοῦ,
 ἵνα μὴ ἀφίστανται αὐτόν· καὶ ἐφοβούτο ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ
 ῥήματος τούτου. Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, ὅτι, πῶς
 δύναται εἶναι αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῶν καρ-
 δίας αὐτῶν, ὅτι λαβόμενος τοῦ παιδίου, ἔστησεν αὐτόν παρ' ἑαυ-
 τῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅς ἐὰν δέξηται τούτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀ-
 νόματί μου, ἐμὲ δέχεται καὶ ὁς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται (καὶ)
 ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῶν ὑπάρχων,
 ὅς ἐστι μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἰ-
 δομένηνα ὅτι τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαμόνια, εἰ

ματ' γ. γ
ματ' θ. γ

ματ' γ. γ
ματ' θ. γ

ματ' π. α
ματ' θ. β

ματ' γ. γ

ματ' π. α
ματ' θ. γ

ματ' γ. γ
ματ' θ. γ

ματ' γ. γ

ματ' γ. γ

ματ' γ. γ
ματ' θ. γ

ματ' γ. γ

ματ' γ. γ
ματ' θ. γ

ματ' γ. γ

ματ' γ. γ
ματ' θ. γ

17; Περὶ τοῦ μὴ ὑπὸ τῆς πολεμικῆς ἀκροατικῆς λαλῆσαι Περὶ τοῦ ἀναδεδείκναι ἐβδόμηκοντα. κεξ' ι

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

123

ἐκάλεισά μιν αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ μὴ ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ καλύετε ὅς γ' ἐκ ἐστὶ κατὰ ἡμῶν, ὑποέρη-
μῶν ὅστιν. Ἐξήνεγκε δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀ-
ναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρὸς ὄψωπον αὐτῶν ἐσηείξε· πο-
ρεύσας εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς πρὸς ὄψωπου
αὐτοῦ, καὶ πορεύθεντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμάριτων, ὥστε
ἐτοιμάσαι αὐτῶν. καὶ ἐκ ἐδέξατο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρὸς ὄψωπον αὐτῶν
ἡμῶν πορεύομενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ ὁ μαθητὰς αὐτῶν
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον, Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ καὶ τα-
βῶται δοῦναι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐ-
ποίησεν; Στραφεὶς δὲ ἐπεμήνησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, Οὐκ οἶδατε
οἷον πνεύματος ἐστὶ ὑμεῖς· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἡλθε
ψυχὰς ἀνθρώπων δοῦναι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθη εἰς
ἑτέραν κώμην. Ἐξήνεγκε δὲ πορεύομενων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ,
εἶπέ τις πρὸς αὐτὸν, Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἀνὰ πέραν, Κύριε.
Καὶ εἶπεν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς, Αἱ δώδεκες φωλαεὶς ἔχοις, καὶ τα-
πεῖναι τῶ οὐρανοῦ κατασκηνώσας· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
ἐχά ποδὶ πλὴν κεφαλῇ κλίνει. Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον, Ἀκολουθή-
μοι. Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ὅτι ἔξελόν μοι ἀπελθόντι πρὸς τὸν πα-
τέρα ὁ πατήρ μου. Εἶπε δὲ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες τοῖς νεκροῖς
ἐκτελεῖν τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάβλεπε πλὴν βασι-
λείαι τῶ θεοῦ. Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος, Ἀκολουθήσω σοι Κύριε,
πρὸς τὸν δὲ ὅτι ἔξελόν μοι δοτοτάξασθαι τοῖς εἰς ὁ οἶκόν μου.
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδεὶς ὅτι βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτῶν
ἐπὶ τὸ ἀροῦν, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, ἀξιώσας ὅστιν εἰς τὴν βασι-
λείαι τῶ θεοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέειξεν ὁ Κύ-
ριος καὶ ἐτίθει ἐβδόμηκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνα δύο πρὸς
πρὸς ὄψωπου αὐτῶν, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἐμνηνεν αὐτὸς ἐρ-
χεσθαι. Ἐλεγνόντων πρὸς αὐτοὺς, Ὁ μὲν διεσπορῶν πόλιν, ὁ δὲ
ἐργάζεται ὀλίγοι. δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ διεσπορῶν ὅπως ἐκ-
βάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν διεσπορῶν αὐτοῦ. ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βασάζετε βα-
λάνιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδέν αὐτῶν πλὴν ὅ-
τι δὲ ἀσπασθε. ἄς ἡμῶν δὲ ἀνὰ οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρὸς τὸν λέγετε,

Η

ἰω. η. Α

Ματθ. Β

Ματθ. Α Γ

Γ

Ματθ. Β Δ
ἰω. η. Ε

Ματθ. Α
Ματθ. Α

Α Βαθ. η Ε

Εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ· καὶ εἰ μὴ ἡ ἐκεῖ υἱὸς εἰρενῆς, ἐπαναπαύ-
σθ' ἐπ' αὐτὸν· καὶ εἰρήνῃ ὑμῖν· εἰ γὰρ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψα.

Β Ἐν αὐτῇ γὰρ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶ·

ἄξιός γ' ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ὅστις. Μὴ μεταβαίετε εἰς

οἰκίαν εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἡμῶν δὲ πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχων

ὑμᾶς, ἐδίετε τὰ ἄσπεδα πόδα ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν

αὐτῇ ἀδενεῖς· καὶ λέγετε αὐτοῖς, Ἡ βασιλεία ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία

τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἡμῶν δὲ πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς,

ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἰπατε, Καὶ ὁ κωνιορτὸν

τὸν κολληθέντα ἡμῶν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ὁπορευσάμεθα ὑ-

μῶν. Πάλιν οὕτω γινώσκετε, ὅτι ἦγεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ

Θεοῦ. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι Σοδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτό-

τέρ' ἔσται ἢ τῇ πόλιν ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοὶ Χωραζίν, οὐαὶ σοὶ Βριθ-

σαιδὰ, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐργάζοντο αἱ δυνάμεις αἱ γε-

νόμναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ καθήμηναι με-

τενοῦσαν. Πάλιν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει,

ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ Καπὲρναούμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἀ-

δου καταβιβασθήσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοὶ ἀκούει· καὶ ὁ ἀδεπῶν

ὑμᾶς, ἐμὲ ἀδεπῶν· ὁ γὰρ ἐμὲ ἀδεπῶν, ἀδεπῶν τὸν ἀποστείλαι τὸ με-

τῆς ἐρεῖας γὰρ οἱ ἐβδουήκοντα ἔτη χιτῶνος, λέγοντες, Κύριε, καὶ

τὰ δαίμονια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι σου. Εἶπε γὰρ αὐ-

τοῖς, Ἐπεώρουσθε σατανᾶν ὡς ἄσπεδα ἐκ τῆς οὐρανοῦ πεσόν-

τα· ἰδοὺ· δίδωμι ὑμῖν πλὴν ἐξουσίαν τὴν πατεῖν ἐπάνω ὀφείων καὶ

Δ σκορπίων, καὶ ὅτι πᾶσαν τὴν δυνάμιν ἐξ ἑθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς ἐ-

μὴ ἀδικήσῃ. Πάλιν ἐν τούτῳ μὴ χαίrete, ὅτι τὰ πνύματα ὑμῶν

ὑποτάσσονται· χαίrete γὰρ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη

ἐν τοῖς ἔργοις. Ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ἡγαλλιάσατο τῷ πνύματι ὁ

Ἰσοῦς, καὶ εἶπεν, Ἐξομολογούμεθα σοὶ πατήρ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ

τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ σίμπετων, καὶ ἀ-

πεκαλύψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι αὕτως ἐγέρετο βύδο-

κία ἐμπροσθέν σου. Καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶπε,

Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς

ὅστις ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ὅστις ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ

ὃς ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς

α. Τιμ. ε. γ.
1. 2. γ. Α.
2. 2. 5. Β.

1. 2. 2. γ. Β.
2. 2. 5. Β.

Ματθ. 13. 17

Ματθ. 13. 17

Ματθ. 13. 17

ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς
καὶ ὁ πατήρ
καὶ ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ὁ υἱός

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

125

αὐτῶν. β

λζ

ρκα
β

ρβ

λζ

μαθηταί, κατ' ἰδίαν εἶπε, Μακάριοι ὁφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἀβλέπετε. λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ θεωροῦνται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν αὐτοὺς καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἰδοὺ νομικὸς πρὸς αὐτοὺς ἐκπεριερχόμενος αὐτοὺς καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς διαζινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσας Κύριον Θεόν σου ὡς ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ὡς ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὡς ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ὡς ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὅρθως ἀπεκρίθης. Τούτο ποίη, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ πρὸς τίς μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄνθρωπος ὡς κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερικὴν, καὶ ληστῆς παρέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμῶν τυχάνοντα. Κατὰ συνκωλύαν δὲ ἱερεὺς πρὸς κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀπὸ παρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ ἐλαλίτης γυμνὸς καὶ τὸν τρόπον, ἐλθὼν ἐκιδὼν ἀπὸ παρῆλθεν. Σαμάρειτης δὲ πρὸς ὁδεύων, ἦλθε κατὰ αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέθηκε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐπιχέων ἑλαιὸν καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμύνησεν αὐτῷ· καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπεμύνησεν αὐτῷ, καὶ ὅ,τι ἂν περὶ δαπάνης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τελῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεπόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορθίου, καὶ σὺ ποίη ὁμοίως. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορθίῳ αὐτοῖς, καὶ αὐτοὺς ἐσῆλθεν εἰς κώμην ἑνὴν. γυνὴ δὲ πρὸς ὄνομα π. Μάρθα εἰπεδέξατο αὐτόν εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἡ ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ ᾤστακαθίσασα παρὰ τοῖς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸ λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα παρεκείνητο πολλὴν διακονίαν. Ἐπιστάσα δὲ εἶπε, Κύριε, ὅτι μὲν σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνω με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι σῶσιν πλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν

Ματθ. 23 β

Ε

Ματθ. 23 β
Ματθ. 23 γ

Δατ. 1. Α

Εὐαγγελισμ. XIII 307
Ζ Τριτάτ' α

Η

3 Κυρίῳ
4 Ἰησοῦ
125

λζ Περὶ Μάρθας καὶ Μαρίας

Ματθ 9 Β

1α

αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ ποτε
πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία ὅτι ἀγαθὴ μερίδα ἔξε-
λέξατο, ἥ τις ἐκ ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῆς.

λη

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτι αὐτὸν ἐν τόπῳ ἑνὶ πωροσυνέδρομῳ, ὡς ἐπαύσατο,
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς
πωροσύνεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅταν πωροσύνεσθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἢ τίτω ἡ βασιλεία σου·
γρηθητήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ὑπνούσιν δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. καὶ ἀ-
φες ἡμῖν τὰς ἀμυδρίας ἡμῶν καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀφίενται παντὶ ὀφεί-
λοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενείκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ παντοῦ πονηροῦ.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τίς ἔστι ὑμῶν ὁ
ἐξ εἰ φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἰπὴν

κε 1

1 ἐφθ. β. γ. δ. ε.

αὐτῷ, Φίλε χρηστὸν μοι τρεῖς ἄρτοι, ἐπεὶ δὲ φίλος μου. ἔρξε-
νετο ὁ ἄρτος πρὸς αὐτὸν με, καὶ ἐκ ἔχων ὁ παραθήσω αὐτῷ καὶ κενὸς
ἔσθαι δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Μὴ μοι κόποις παρέχε· ἢ δὴ ἡ θυρεὶς κέ-
κλειται, καὶ τὰ παῖδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν οὐ δύ-
ναμαι ἀνῆλθαι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσῃ αὐτῷ ἀνα-
στὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν φίλον, διαζέτω δὲ ἀνῆλθαι αὐτὸν ἐκ τῆς δώ-
σεως αὐτῷ ὅσων χεῖρ.

B

Καὶ ἔτι λέγω, Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρετε, καὶ ἀνοίξεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ
αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δίδωκε, ἐκ τῶν κρυπτῶν ἀνοι-
γήσεται. Τίνα δὲ ὑμῶν (ὁ) πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λί-
θον ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθυῶν, μὴ αἰτῇ ἰχθύος ὀφιν ἐπιδώσῃ
αὐτῷ; ἢ ἐὰν αἰτήσῃ ὄνον, μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν
ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δοῦναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν, πόσω μάλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσῃ πνεῦ-
μα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

κε 2

2 ἐστὶ π.

Ματθ 9 Α.
2, κα Β.
μὲν 1α Γ.
1α 1α Β.
2, κα Γ.
1α 1α Α.
Ματθ 9 Β.

Ματθ. 9, Δ

Καὶ ἰδὼν ἐκβάλλον δαίμονιον, καὶ αὐτὸ ἰδὼν κωφόν. ἐγένετο δὲ τῷ δαίμονι ἐξελθόντος, ἐλά-
λησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. πνὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον, Ἐν Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαίμονιων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια. Ἐπὶ οὖν πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήκουν ὅτι ἐ-
βλάν· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶ-

λθ

3 ὑμῶν 5

κε 3

4 ἀγαθόν. 5. 11

Ματθ 9 Δ
2, κα Β.
1α 1α Γ.

Καὶ ἰδὼν ἐκβάλλον δαίμονιον, καὶ αὐτὸ ἰδὼν κωφόν. ἐγένετο δὲ τῷ δαίμονι ἐξελθόντος, ἐλά-
λησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. πνὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον, Ἐν Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαίμονιων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια. Ἐπὶ οὖν πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήκουν ὅτι ἐ-
βλάν· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶ-

κε 4

5 ὑμῶν 5

κε 5

6 ὅτι αὐτοὶ καὶ

κε 6

7 ὅτι αὐτοὶ καὶ

κε 7

8 ὅτι αὐτοὶ καὶ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

127

σα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμεμελείσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος
ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμελείσθαι,
πῶς σταθήσεται ἐν βασιλείᾳ αὐτῆς; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβούλ
ἐκβάλλει μετὰ δαυμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω
μετὰ δαυμόνια, (Θ) υἱοὶ υἱοῦ ἐν τίνι ἐκβάλλοιτο; διὰ τοῦτο
κριτὰ υἱοῦ αὐτοῦ ἐσονται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω
μετὰ δαυμόνια, ἄρα ἐφ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ.

Ματθ. 12, B
μδ. γ. Γ

Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κατωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτῆς αὐλήν,
ἐν εἰρήνῃ ὅστις ἐκὶν ὑπάρχοντα αὐτῆς· ἐπὰν δ' ὁ ἰσχυρότερος αὐτῆς ἐ-
πελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὸ πανοπλίον αὐτῆς αἶψα ἐφ' ἡ ἐπεποιῆται, καὶ
τὰ σκύλακα αὐτῆς διαδίδωσιν. Ὁ μὲν ὡν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ

Ματθ. 13, Γ

ὅστις καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίσει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξελθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' αἰνέδρων τόπων,
ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸ οἶκόν
μα, ὅθεν ἐξηλθόν. Καὶ ἵδὼν διελεύσας σεσαρωμένον ἐκ κακοσμη-
μένον. τότε πορεύεται καὶ ἀρὰ λαμβάνει ἐπὶ ἅ ἑτερεὰ πνέματα

Ματθ. 13, Δ

πονηρότερα ἑαυτῆς, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. καὶ γίνονται ἐχθα-
τα τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνου χεῖρονα τῶν πνευμάτων. Ἐγένετο δ' ἐν
τῷ λέγειν αὐτὰ ταῦτα, ἐπαράσασί πρὸς τὴν φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου,

Β Γ Δ Ε
ιβ. γ. Δ

εἶπεν αὐτῶν, Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαπτισάσα σε, καὶ μαστοῖ-
οὺς ἐθήλασας. Αὐτὸς δ' εἶπε, Μενουῶγε μακάριοι (Θ) ἀκούον-
τες (Φ) λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐκ φυλάσσοντες αὐτόν. Τῶν δ' ὄχλων

Ματθ. 15, Γ

ἐπαρεοιζομένων ἤρξατο λέγειν, Ἡ γυνὴ αὐτῆς πονερά ὅτι ση-
μεῖον ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ σημεῖον ὅτι δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νι-
νυταῖς, ὅπως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γυναικαὶ ταύτῃ. Βασι-

Ἰωάν. 3, Α

λιαστὰ νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μὲν τῶν ἀνθρώπων τῇ γυναικαὶ ταύ-
της, καὶ κατακρινεῖ αὐτοὺς ὅτι ἤλθεν ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς γῆς ἀκούσαι
τὸ σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλείον Σολομῶντος ὧδε. Ἄν-
δρες Νινυταῖς ἀμείψονται ἐν τῇ κρίσει μὲν τῆς γυναικαὶ ταύτης, καὶ κα-

Ε

γ Πασ. Α
β Περ. γ. Α

τακρινουῶσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ
πλείον Ἰωνᾶ ὧδε. Οὐδεὶς δ' ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκρύπτεται, οὐδὲ ὑπὸ
φύλλου κρύβεται, ἀλλ' ὅτι πλεονεχία, ἵνα (Θ) εἰς πο-

Ἰωάν. 3, Β

ρῶμόνιοι τὸ φέγγος βλέπωσιν. Ὁ λύχνος τῆς σώματος ὅστις

Καθ. γ. Γ.
Ματθ. 1, Β
Μδ. γ. Γ

ἐκρύπτεται. Οὐδεὶς δ' ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκρύπτεται, οὐδὲ ὑπὸ
φύλλου κρύβεται, ἀλλ' ὅτι πλεονεχία, ἵνα (Θ) εἰς πο-

Γ ἐκβαλλοῦσι
ιβ. γ.

ε. σκ. γ.

δ. ια. γ. γ.

7 Ἰωάν. 3, γ.

8 κρυπτόν. σ.

Mar 9 - 17

ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοιῇ, καὶ ὅλον
τὸ σῶμά σου φωτεινόν ὅσιν ἐπὶ πονηρὸς ἢ καὶ τὸ σῶμά σου
σκοτεινόν· σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ὅσιν· εἰ οὖν
τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσαι
φωτεινόν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσραπῇ φωτίζησι. Ἐν μ 3
τῷ λαλήσαι, ἤρξατο αὐτὸς Φαρισαῖός τις ὅπως ἀρίστη παρ'
αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν· ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐταῦμά σου
ὅτι οὐ παρέσθον ἐβαπτίσθη περὶ τοῦ ἀρίστου. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος ρ 1

$$\mathbb{E} x_{\Gamma}$$

Z

πρὸς αὐτὸν, Νυνὺ μὲν δὲ Φαρισαῖοι καὶ ἔξωθεν καὶ ποτηρίου
καὶ τῶ πίνακος καθαρίζετε καὶ ὃ ἐσωθεν ὑμῶν βέβηκε ἀσπαρῆς
καὶ πονηρίας. Ἀφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἐξωθεν, καὶ ὃ ἐσωθεν
ἐποίησε; πλὴν ἅ ἐκόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα
καθαρὰ ὑμῶν ὅτιν. Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαῖοις, ὅτι ἀ-
ποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήζανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ
ἀφ' ἑρχεσθε πλὴν κρίσιν καὶ πλὴν ἀγαπῆν τὸ θεοῦ. ταῦτα ἐδὴ
ποιῆσαι, καὶ κεῖνα μὴ ἀφιέναι. Οὐ καὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαῖοις, ὅτι
ἀγαπάτε πλὴν προσοκαδεσφίαν ἐν ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ τοῖς
ἀσπασμοῖς ἐν πύσιν ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν ῥαυματαῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς ἅ μνημεῖα τὰ ἀδολα, καὶ
οἱ αἰχρῶποι οἱ σελτατοῦντες ἐπάνω ἐκ οἰδασιν. Ἀποκριθεὶς
δὲ πρὸς τῶν νομικῶν λέγει αὐτοῖς, Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ
ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς καὶ, ὅτι φορ-
τίζετε τὸν αἰχρῶποις φορτὴν διςβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ

Nov 12 1977

Page 11

1

$\gamma_1 \gamma_2 \dots \gamma_n$

 $\Delta x \approx \Delta t$

Ген. л. В

महाराष्ट्र, २००३

F

δακτυλῶν ὑμῶν οὐ προσλαύετε τοῖς φορτίοις. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι
οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν περοφυτῶν, οἱ ὅ πατέρες ὑμῶν ἀ-
πέκτειναν αὐτοὺς. ἄρα μδρτυρεῖτε, καὶ ἀνδρδοκεῖτε τοῖς ἔργοις
τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς ὅ
οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία ἔξ Ἰησοῦ
εἶπεν, Ἀποσελῶ εἰς αὐτοὺς περοφήτας καὶ δόκτολους· καὶ ἐξ αὐτῶν
δοκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ σῆμα πατέρων τῶν
περοφητῶν, τὸ ἐκ χυμὸν δόκτο κατεβόλης κόσμου δόκτο
γυνεᾶς ταύτης, δόκτο τῶν αἵματος Ἀβελ, ἕως ἔξ αἵματος Ζαχα-
εῖα τῶν δόκτολῶν μετὰ τῶν θυσιασθῆναι ἔξ οἴκου. καὶ λέ-
γω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται δόκτο τῆς γυνεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς

178 B

6. 17. 1940. 10. 11.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

129

νομιώεις, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ ἐκ εἰσῆλ-
 ζετε, ἐπεὶ εἰσερχομένοις ἐκωλύσατε. Λέγωντος ὁ αὐτὸς ταῦτα
 πρὸς αὐτοὺς, ἤρξατο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δυνάως
 ἐνέχον, καὶ ἄποποιεσθαι αὐτὸν ἀπὸ πλείονων, ἐνεδρύν-
 οντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεύσαι ἡ ἐκ τῆς σόματος αὐτοῦ, ἵνα
 καταργήσωσιν αὐτόν. Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν ὁ μω-
 ριάδων τῶ οὐχλου, ὥστε κατατατύν ἄλληλεις, ἤρξατο λέγειν
 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτῶ ἀρχαίον, Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς
 ζύμης τῆς Φαρισαίων, ἧς ὅστις ἐποκρίσις. Οὐδὲν γὰρ συκε-
 καλυμμένον ὅστις, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνω-
 σθήσεται. ὁμοῦ ὡς ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκου-
 σθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τοὺς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυ-
 χθήσεται ἐπὶ τῆς δωματίων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου,
 Μὴ φοβήθητε ἀπὸ τῆς ἀποκλειστικῆς τοῦ σώματος, ἐπεὶ ταῦτα μὴ
 ἐκείνων σφαιρότερόν ἡ ποιῶσαι. ὑποδείξω γὰρ ὑμῖν, ἵνα φοβη-
 θῆτε. φοβήθητε τὸ μὴ τὸ ἀποκτείναι, ἐξ ἧς ἰσχυρὰ ἔχοντα ἐμβα-
 λαν εἰς τὸ γενναῖον· καὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (Ὅχι πέντε
 σκῆλαι πωλῶσαι ἀσπιδίων δύο, καὶ ἐν ἑξ αὐτῶ ἐκ ἐστὶν ἐπιπλε-
 λυμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ αἱ τεῖχες τῆς κεφαλῆς ὑ-
 μῶν πᾶσαι ἡ ἐν ὑμῖν). μὴ οὖν φοβήσθε πολλῶν σκῆλαι δια-
 φέρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς ὅς ἐστι ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπε-
 ρον τὸν ἐνώπιον, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμ-
 περῶν τῶ ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ γὰρ δύνει σὰ μύρις με ἐνώπιον τοῦ ἀν-
 θρώπου, ἀποκτενθήσεται ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὅς
 ἰσχυρὸς εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφιεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
 ἄγιον πνεῦμα βλασφημῆσαι πῶς ἀφεθήσεται. Ὅταν γὰρ πρὸς
 φέρεσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς ἀναγωγὰς καὶ τὰς δευράς καὶ τὰς ἐξου-
 σίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ ἡ ἀπολογία ἡσθε, ἢ πῶς εἴπητε τὸ γὰρ ἄ-
 γιον πνεῦμα διδάσκει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀδελφεῖς εἰπεῖν. Εἶπε
 δὲ ἡς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐχλου, Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου με-
 ρεῖσθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. Ὁ γὰρ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε,
 τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μερεσθὴν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε γὰρ πρὸς αὐ-
 τοὺς, Ὁμοῦ καὶ φυλάσσετε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι ἐκ ἐν τῷ
 ἀγαθῷ ἐν ἡμῖν ἡ ζωὴ αὐτῶ ὅστις ἐκ τῶ ὑπαρχόντων αὐτῶ. Εἶπε

Matth 23 B

13 Matth 23 A
μλ. κ. δ.

14 Matth 23 A
μλ. κ. δ.
μλ. κ. δ.

Matth 23 Γ

Matth 23 Γ

B Matth 23 Γ
μλ. κ. δ.
μλ. κ. δ.

Matth 23 Γ
μλ. κ. δ.
μλ. κ. δ.

Matth 23 B
μλ. κ. δ.

α. Τιμ. 5 Δ

Δεωπαπ-
αδ α Γ

Γ δὲ ᾠδαβολίῳ πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Ἄνθρώπου πνὸς πλου- μτ
σίου ἀφόρησεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων, Τί
ποιήσω; ὅτι ἐκ ἔχω ποδὶ σιμᾶξω τοὺς καρποὺς μου. Καὶ εἶπε,
Τοῦτο ποιήσω, καθελάμην τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδο-
μήσω, καὶ ἀναξω ἐκεῖ πάντα τὰ γηνήματά μου ἐξ ἀγα-
θὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχὴ, ἔχῃς πολλὰ ἀγαθὰ κεί-
μημα εἰς ἔτη πολλά, ἀναπαύου, Φάγε, πίε, ἀφραίνου. Εἶπε ὁ
αὐτὸς ὁ Θεός, Ἀφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαγοῦ-
σιν ἀπὸ σοῦ· ἀδὲ ἡτοίμασας, ἵνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Εἶπε ὁ πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ἵ-
φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, ἵ ἐνδύσῃτε. ἡ ψυχὴ πλείον ὅτι τῷ
ᾠφῆς, καὶ τὸ σῶμα τῷ ἐνδύματι. Κατανοήσατε τοὺς κόρακας,
ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς ἐκ ἐστὶ τρεῖς οὐδὲ ἀπο-
θήκη, ἐξ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτοὺς· πόσω μάλλον ὑμεῖς διαφέρετε
τῶν πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, διώαται πρὸς δεῖναι
ἵππὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; εἰ οὐκ οἷτε ἐλάχιστον δύνα-
σθαι, ἵ πρὸς τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς
αὐξάνει, οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήσσει· λέγω ὁ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν
πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιβάλετο ὡς ἐν τούτων· εἰ ὁ τὸν χόρτον
ἐν τῷ ἁγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλό-
μενον ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννισι, πόσω μάλλον ὑμᾶς, ὀλιγό-
πιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε ἵ φάγητε, ἢ ἵ πίητε, καὶ μὴ μετεω-
ρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἐθνη τῆς γῆς ἐκείνου ἐπιζητεῖ. ὑμῶν
ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χερίζετε τούτων· πλεονάζετε τὴν βασιλείαν
τῆς Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσέσθεται ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ, κα
τὸ μικρὸν ποίωμιον· ὅτι ἀδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν. Γνωθήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύ-
νῃν. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμνημα, θησαυρὸν
ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης ἐκ ἐγίξει, οὐδὲ σῆς
διαφθείρει. ὅπου γὰρ ὅστις ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία
ὑμῶν ἔσται. Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ ὁ
λύχνος καμώμενος, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομέ-
νοι τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσθαι ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἵθύν-
τος καὶ κρούσαντος, ὁ δέως ἀνοίξωσιν αὐτοῖς. Μακάριοι οἱ δοῦ-

3 πάντα τὸν σῶ-
μα ὑμῶν

4 ἄνθρωπος

ἵνα περὶ τῆς
ἐφ' ἡμῶν, ἵνα
ἵνα ἀκούσῃ, α-
κούσῃ τῆς
ἵνα
ἵνα
ἵνα

Δεωπαπ-
αδ α Γ
ψαλμοῦ Δ

Ματθ ε Γ

κα
ε. κ. θ

κα

κα

κα

κα

κα

κα

κα

κα

κα

Mat 9 v. Δ

νότον πνέοντα, λέγετε, Ὅτι καύσων ἔσαι· καὶ γίνεταί. ὑποκριταί,
τὸ πρὸς ὅσωπον τῆς γῆς καὶ τὸ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ
καυρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; ἢ δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ
κρίνετε τὸ δίκαιον; Ὡς γὰρ ὑπάγεις μὲν τῷ ἀντιδίκῳ σου ἐπ' ἄρ-
χοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὲ ἐργασίαν ἀπὸ ἀλλήλων ἀπ' αὐτῶν, μήποτε
κατασύρῃ σε πρὸς τὸ κριτῆ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πλεονέκτητι,
καὶ ὁ πλεονέκτης σε βάλλῃ εἰς φυλακὴν. λέγω σοι, ὃ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν, ἕως ὅτε ἐκ τῶν ἐχόντων λεπτὸν δότοδῶς. Παρῆ-
λθόντες δὲ πνέοντες ἐν αὐτῷ τῷ καυρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῆς Γαλι-
λαίας, ὡς τὸ αἶμα Πιλάτος ἐμίξε μὲν τῷ θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀ-
μάρτυροι εἰσὶν πάντες τοῖς Γαλιλαίοις ἐρχόμενοι, ὅτι τοιαῦτα
πεπότησιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐάν μὴ μετανόητε, πάντες
ὡσαύτως δόπολεισθε. Ἡ ἐκεῖνοι δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οἷς ἐπέσεν
ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι ἔ-
στιν ὁφειλέται ἐρχόμενοι πάντας ἀνθρώπους τοῖς κατακου-
ντοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐάν μὴ μετανόη-
τε, πάντες ὁμοίως δόπολεισθε. Ἐλεγε δὲ ταύτῃ τῷ ὄχλῳ, καὶ ἡλ-
θε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔχεν ἔρπον. εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπε-
λουργόν, Ἰδοὺ περὶ ἐπὶ ἐρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ,
καὶ ἔχεν ἔρπον· ἐκκόψον αὐτήν· ἵνα πᾶς τὸ γένος καταργηθῇ.
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τὸ ἔτος,
ἕως ὅτε σκάψω περὶ αὐτῆς, καὶ βάλλω κοπρίαν, καὶ ἂν ποιῇ
καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψας αὐτήν. Ἦν δὲ
διδάσκων ἐν μιᾷ τῇ συναγωγῇ ἐν τοῖς σαββάσι καὶ ἰδοὺ γυνὴ
ἡ πνεῦμα ἔχουσα ἀδενδίας ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἡ συκὴ πλε-
στα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴ ὁ
Ἰησοῦς προσεφώνησεν· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Γυνὴ, δότολέλυσαι τὴν ἀδε-
νδίας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ ὁ ὄχλος μαρτυροῦν-
τάς, καὶ ἐδοξάζει τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγα-
νακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐπαράπτεισεν ὁ Ἰησοῦς, ἤγειρε τὸν ὄχλον,
Ἐξ ἡμέρας εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν ταύταις οὐκ ἐρχόμενοι
θεραπεύεσθαι, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν

5 καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δο-
κιμασθέντος
6 διακρινεῖται

7 π. α.

1 μετενοήσατε.
2

3 αὐτῶν γ. α. β.

3 μετενοήσατε.
γ. α. β. γ.

* ἀφ' αὐτῆς.

1 αὐτῆς.
2 ἵνα μὴ καὶ τὸ
γένος καταργηθῇ
3 καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δο-

μη

132

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

133

αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριταί, ἕκαστος ἑμὲ πῶς σαββά-
 τῳ οὐ λυέτω. ὁ βοῶν αὐτοῦ ἡ γένεσις τοῦ οὐνοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀπα-
 γαγῶν ποιεῖς ταῦτα; οὐχὶ οὗτοι οὗτοι ἄβραάμ οὔσαν, καὶ ἔδη-
 σεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέχεται ὁκτώ ετη, ἐκ ἐδὲ λυθῆναι ἀπὸ τῆς
 δεσμεύσεως τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ
 κατηχύνοντο πάντες. ὁ ἀκηκίμωροι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐ-
 χαιρετίζοντες αὐτὸν ἐν τοῖς ἐκδοξαῖς τοῖς γινόμενοις ἐπ' αὐτοῦ. Ἐλεγε
 δὲ, Τίνι ὁμοία ὅτιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅτιν ὁμοιωσώσω αὐ-
 τῷ; Ὅμοία ὅτιν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἐβαλεν
 εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ἡύξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα καὶ τα-
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκιύωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Καὶ
 πάλιν εἶπε, Τίνι ὁμοιωσώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Ὅμοία ὅτιν
 ζυμῇ, καὶ λαβοῦσα ζυμὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλάρου σάτα τέλια,
 ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο καὶ πόλεις καὶ κώμας
 διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ. Εἶπε
 δὲ πρὸς αὐτοὺς, Κύριε, οἱ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
 τοὺς, Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς θύρας· ὅτι πολλοὶ, λέ-
 γω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ ἐκ ἰσχύος οὐκ ἔσονται ἐν-
 ἔσται, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον
 ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. Τότε
 ἄρξετε λέγειν, Ἐφάρμομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπὶ μὲν καὶ ἐν ταῖς
 παιδείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. καὶ ἐρεῖ, Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκ οἶδα ὑμᾶς
 πόθεν ἐστέ· ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες. ὁ ἐργάτης τῆς ἀδικίας· ἐ-
 κεῖ ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὀφθαδε
 ἄβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προφῆτας
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένοις ἔξω καὶ ἔξω-
 σιν ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνα-
 κλισθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ὁ ἰδοὺ εἰσιν ἔρχονται οἱ ἐ-
 ρχόμενοι, καὶ εἰσὶν ἔρχονται οἱ ἔρχονται ἔρχονται. Ἐν αὐτῇ τῇ
 ἡμέρᾳ πρὸς ἡλθόν πνες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ, Ἐξελθε, καὶ
 πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. Καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς, Πορεύεσθαι εἰπατε τῇ ἀλώπεκι αὐτῇ, ἰδοὺ ἐκβάλλω
 δαίμονια, καὶ ἰάσας ὅτιν πελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τε-

Δ

Ματθ. ιγ. Δ
 μλ. ιγ. Γ

Ματθ. ιγ. Β

Ε

Ματθ. ζ. Δ
 ματθ. ζ. Α

Ματθ. ζ. Β

Ματθ. ζ. Δ

Ζ

ψδ. ς. Γ
 ματθ. ζ. Β
 ελ. Δ

Ματθ. ιθ. Δ
 κα. ε. Β
 μλ. ι. Δ

Η

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

135

καὶ Θεοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κακλημύοις, Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἔστι πάντα. Καὶ ἦρξαντο ἀπὸ μιᾶς ᾠρατικῶς πάντες. Ὁ παῖς εἶπεν αὐτῷ, Ἀγρόν ἡγρόρασα, καὶ ἔχω δούλην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν, ἐροῦν σε, ἔχε με παρητημύον. Καὶ ἕτερος εἶπε, Ζάμη βοῶν ἡγρόρασα πέντε, καὶ πορβόμαι δοκιμάσαι αὐτὰ, ἐροῦν σε, ἔχε με παρητημύον. Καὶ ἕτερος εἶπε, Γυναικα ἐγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ ᾠρατικῶς ὁ δούλος ἐκαῖνος ἀπήγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὁρμηθεὶς ὁ οἰκοδομῶν εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοῖς πτωχοῖς καὶ ἀναπήροις καὶ χωλοῖς καὶ τυφλοῖς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος, Κύριε, γέρονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἐπὶ τόπος ἔστι. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον, Ἐξέρχου εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖνων τῶν κακλημύων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Συνοπορβόντες δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ γραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτοῖς, Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐγὼ δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναι. Καὶ ὅστις ἔβασιζεν τὸν σαυρόν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς. Τίς γὰρ ἔξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, ἐχὼ παῖδα καὶ δίσκους καὶ φησὶ φίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρπομόν, ἵνα μήποτε δέντος αὐτοῦ δεινῆιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρξονται ἐμπαίζαν αὐτὸν λέγοντες, Ὅτι ὅστις ὁ ἀνθρώπος ἦρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ ἐκ ἰσχύος ἐκτελέσαι. Ἡ δὲ βασιλεὺς πορβόμῳ συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλῇ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καὶ δίσκους παῖδα καὶ δίσκους βουλῶνται εἰ δύνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μὲν εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομῷ ἐπ' αὐτόν; καὶ ἢ μή γε, ἐγὼ αὐτὸν πόρρω ὄντος, πρεσβεῖαν ἀποσείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνῃ. Οὕτως οὖν πᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, ὅς ἐκ δόξης ἀσπάζεται πάντας τοὺς αὐτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς. Καλὸν τὸ

Ματθ κε α
κεκ. ιβ. β

E

Z

Ματθ ι δ

Κεφ θ ι
ματθ ι δ
ἐκ. α
μδρ. ν. δ

H

Ματθ ι β
μδρ. θ ι

• πολλοὶ γὰρ καὶ
ἐλποῦν, οὐ γὰρ δὲ
ἐκτελέσει γ. γ.
ζ. θ

ρε

ρε

ρε

ρε

ρε

ρε

ἄλλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῇ, ἐν τίνι διετυθήσεται; οὔτε εἰς
 γλεῦ, ὅτε εἰς κοπρίαν εὐτετόν ὅστιν ἐξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων
 ὧτα ἀκούειν, ἀκούετω. Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ
 οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἀμδρωτοὶ, ἀκούειν αὐτῶν. Ἐ διεγρόφυζον
 Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, Ὅτι οὗτος ἀμδρωτοὺς
 περὶ δέχεται, καὶ σίνει αὐτοῖς. Εἶπε ὁ πρὸς αὐτοὺς τὸ πα-
 ραβολικὸν ταύτην, λέγων, Τίς ἀνθρώπος ὅστις ἔχων ἐκα-
 τὸν πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ἀπολέσας ἐν ὅσῳ αὐτῶν, ὅτι καταλείπει τὰ ἐν-
 νενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτι πορεύεται ὅτι τὸ ἀπολωλὸς, ἕ-
 ως εὕρῃ αὐτό καὶ εὗρον ὅτι πείθῃσιν ὅτι τὸν ὧμισ ἐαυτῷ χαί-
 ρον, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ οἶκον, συγκαλεῖ τὸν φίλον καὶ τὸν γεί-
 τονας; λέγων αὐτοῖς, Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρὸς ἑαυτὸν
 μου τὸ ἀπολωλὸς. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οἴκῳ
 ἐν τῇ ἐνὶ ἀμδρωτῷ μετανουῶν, ἢ ἐν τῇ ἐννενηκονταεννέα
 δικαίοις, οἵτινες οὐ χρειάν ἐχουσιν μετανουίας. Ἡ γὰρ θυγα-
 τὴς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἀπαι-
 λύνει, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ὅτι μὲν, ἕως ὅπου εὗ-
 ρῇ καὶ εὐροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας; λέγου-
 σα, Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕ-
 τω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ὅτι
 ἐνὶ ἀμδρωτῷ μετανουῶν. Εἶπε δὲ, Ἀνθρώπος τις εἶχε δύο
 υἱοὺς καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ, Πάτερ, δός μοι τὸ
 ὅτι βάλλον μέρος τῆς ἐστίας. Καὶ διείλεν αὐτοῖς τὸ βίβν. καὶ
 μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς,
 ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν ἐστίαν
 αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσας δὲ αὐτῷ πάντα, ἐγγύετο λι-
 μὸς ἰσχυρὸς καὶ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ἐστερεί-
 σθαι. Ἐ πορεύετο ἐκκολληθεὶς ἐνὶ τῇ πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης.
 Ἐ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν βοσκεῖν χοίρους. καὶ ἐ-
 πεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κεραιῶν ὧν ἡ-
 διον ὅτι χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶ-
 πε, Πόσοι μίδιοι τοῦ πατρὸς μου θέλω σκεύειν ἄρτων, ἐγὼ δὲ
 λιμῶ ἀπόλλυμαι. Δύσας πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου,
 καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἡμδρτον εἰς τὸ οὐραῖον, καὶ ἐνώπιόν σου,

Ματθ. 9. Β

136 α. β

136 α. β

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑ.

137

καὶ ἐκέλευε εἰμὶ ἀξίος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μαθιῶν σου. Καὶ ἀνίστας ἦλθε πρὸς αὐτὸν πατήρ· ἐπὶ δὲ αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸ τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε ὁ αὐτῷ υἱός, Πάτερ, ἡμῶν εἰς τὸ ἔρανον, καὶ ἐνώπιόν σου, ἵνα ἐκείνῳ εἰμὶ ἀξίος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε τὸ σόλιον πρὸς τὸν πόρθον, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόχλον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φάγοντες διφρανθῶμεν· ὅτι ὅτις ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἔρξαι τοὺς διφραγνέας. Ἦν δὲ ὁ υἱός αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀρετῇ καὶ ὡς ἐργάτης ἠγάπησε τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν καὶ πρὸς σκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπαινεῖτο ἐν αὐτοῖς ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἡκεῖ καὶ ἐθύσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόχλον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ἐγμῶντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὡργίσθη δὲ, καὶ ἐκ ἡδέλεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν ἔρεκέλευε αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί, Ἰδοὺ ὅσα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολίῳ σου ἠρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἐλεφον, ἵνα μὴ τῶν φίλων μου διφρανθῶ· ὅτι ὁ υἱός σου ὅτις, ὁ κατὰ φαργῶν σου τὸν βίον μὴ πορνῶν, ἦλθεν, ἐθύσας αὐτῷ τὸν μόχλον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῖ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμαὶ σὰ ὄντιν· διφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἐδὲ, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ὅτις νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, Ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμους, καὶ ὅτις διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω πρὸς σοί; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δύνησιν ἐπὶ οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται πρὸς οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπην ἐκ ἰσχύω, ἐπαυτεῖν αἰχμῶμαί. ἐγὼν πὶ ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα ἕκασον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ πρὸς τὸν

Ε

Ζ

Η

15° Ευαγγελισμὸς ΛΧ post Τημιάτις.

2. 1. 1. 1.

2. 3. 1.

2. 4. 1. 1.

2. 5. 1. 1.

Ματθ. 5 Γ
α. 2. 3. 4. 5. 6.

Ματθ. 5 Γ

Ματθ. 5 Γ

Ματθ. 5 Γ

Ματθ. 5 Γ
α. 2. 3. 4. 5. 6.

Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν ἑκατόμην βαταῖς ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας γράψας γράψον πεντήκοντα. Ἐπειτα ἕτερος εἶπε, Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀσδμήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοῖς υἱοῖς τοῦ φωτός εἰς τὸ γινώσκον τὴν ἐαυτῶν εἰσὶ. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐν τῇ μαμωνᾷ τῇ ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. Ὁ πρὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πρὸς ὅτι καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικός, ἐν πολλῷ ἀδικός ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πρὸς ἐκ ἐργάζεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πσεύσῃ; καὶ εἰ ἐν τῷ δόλοισι πρὸς ἐκ ἐργάζεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; Οὐδεὶς οἰκέτης διωκτῶν δυοῖν κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τῷ ἑνὶ μισήσῃ, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ; ἢ ἐνός ἀντιθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσῃ. οὐ δύνασθε διαδουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Ἦκουον ὅσα πάντα ἐπεὶ οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπαρξάντες, καὶ ὀξυμυκτηρίζον αὐτόν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε ὁ δόλοισι ἐαυτοῖς ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν. ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστίν. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου. ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ διαγγέλλεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. Ἐυκοπώτερον δὲ ὅτι οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ ἑνὶ νόμῳ μίαν κεράναι πεσεῖν. Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναικὰ αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἕτεραν, μοιχεύει καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρός γαμῶν, μοιχεύει. Ἄνθρωπος δὲ ἕως ἡμεῶν πλούσιος, ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ἀφραϊνόμηνος καὶ λίμενον λαμπροῦς. πτωχὸς δὲ ἕως ἡμεῶν ὀνόματι Λαζάρου, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὴν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλικωμένῳ, καὶ ὅτι θυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πλόντων ἀπὸ τῆς ἱσχυρίας τῶν πλουσίων. ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐργάζονται ἀπέλειπον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐργάζετο ὁ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. ἀπεθανε ὁ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. ἐν τῷ αὐτῷ ἑπαράς τοις

1 καὶ 2. 3. 4.

1 διὰ λόγου
μὴ β

142

143

144

145

146

147

148

1 Εἰς τὴν αἰ-
τίαν τοῦ
λαζάρου
β

ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ὑπάρχων ἐν βασιλείᾳ, ὁρᾷ. Ὁ Ἀβραάμ Ζ
 ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν, καὶ αὐτὸς φω-
 νήσας εἶπε, Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζα-
 ρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύ-
 ξῃ τὴν γλῶσσαν μου· ὅτι ὀδυῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε
 ὁ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνησθήτω ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου
 ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν ὁ δὲ πα-
 χαλᾷται, σὺ ὁ ὀδυῶσαι. Ἐπὶ πάνσι τούτοις, μεταξύ ἡμῶν καὶ
 ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστὶν, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῶμαι ἐν-
 ταῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ διωκόμεθα, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς Η
 διαπερθοῖν. Εἶπε ὁ Ἐρροῦ οὖν σε πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν
 εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως δια-
 μδρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν τόπον τού-
 τον τοῦ βασιλείου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ, Ἐχοῖσι Μωσέας, καὶ τοὺς
 περὶ αὐτῶν· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχὶ πάτερ Ἀ-
 βραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν περὶ αὐτοῖς, μετα-
 νοήσοισιν. Εἶπε ὁ αὐτῷ, Εἰ Μωσέως ἔστι περὶ αὐτῶν ἐκ ἀκούσ-
 σιν, ἐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πειθήσονται. Εἶπε ὁ
 πρὸς τοὺς μαθητὰς, Ἀνένδεκτόν ἐστι ἵνα μὴ ἐλθεῖν τὰ σκαλδα-
 λα, καὶ ὁ δὲ οὐ ἔρχεται· λισιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικός· πρὸς
 κεῖται πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτῶν, ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα
 σκαλδάλισήεντα τῶν μικρῶν τούτων. προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐάν τις
 ἀμδρτή εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιμήνησον αὐτῷ· καὶ ἐάν με-
 τανοήσῃ, ἀφες αὐτῷ. καὶ ἐάν ἐπ' αὐτοῦ τῆς ἡμέρας ἀμδρτή εἰς σὲ,
 καὶ ἐπ' αὐτοῦ τῆς ἡμέρας ὁπίσθεν· ὁπί σε, λέγων, Μετανοῶ,
 ἀφής αὐτῷ. Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ, Πρόσθε ἡ-
 μῖν πίσιν. Εἶπε ὁ Κύριος, Εἰ εἴχετε πίσιν ὡς κόκκον σινάπεως,
 ἐλέγετε διὰ τῆς συκαμίνου ταύτης, ἐκείθεν ῥιζώθη, καὶ φυτεῖται ἐν
 τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐπ' αὐτῇ κτίσονται οἱ οὐρανοὶ. Τίς ὁ ὅστις ὑμῶν δούλον ἔχων
 δροτελῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὅς· εἰσελθὼν ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ
 ὁ δέσπος, Παρελθὼν ἀπάγεσαι· ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον λί-
 θον ἵνα πενήσω, καὶ πείσω σάμηνος διακόνει μοι, ἕως φάγω ἔτι πῶ,
 ἔτι μᾶλλον ταῦτα φάγεσαι καὶ πίσεις σὺ; Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ
 ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ. Οὕτω καὶ Γ

139 Μαθ. 23. 1
 139 Μαθ. 23. 1

Μαθ. 23. 1
 Μαθ. 23. 1
 Μαθ. 23. 1

Μαθ. 23. 1

Γ

139 Μαθ. 23. 1
 139 Μαθ. 23. 1

139 Μαθ. 23. 1

Γ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε, Οὐ
δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὁ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

Καὶ ἐγγύετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς
διήρχετο διὰ μέσου Σαμάρειας καὶ Γαλιλαίας. καὶ εἰσερχομέ-
νου αὐτοῦ εἰς πᾶσα κώμην, ἀπῆντησαν αὐτῷ δέκα λεωσὲς ἄν-
δρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν καὶ αὐτοὶ ἤσαν φωνίῳ, λέγοντες, Ἰη-
σοῦ ὁπίσθια, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύον-
τες ὀπίθειζατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεύσι. Καὶ ἐγγύετο ἐν τῷ ὑπάγειν

Δ αὐτοῖς, ἑκαθαρεύεσθαι. Εἷς ὃς αὐτὸν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέσχεψε,
καὶ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸ Θεόν· ὃς ἔπεσεν ὀπί περόσω-
πον αὐτοῦ καὶ πόδας αὐτοῦ, ὑψαρεσῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ὡς Σα-
μάρειας. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ δέκα ἑκαθαρεύ-
εσθαι; οἱ ὃς ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποσχεψάμετες δοῦναι
δοξάν τῷ Θεῷ, ἢ μὴ ὁ ἄλλος γενης ἔτος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀναστὰς
πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Ἐπεροτηθεὶς ὃ ὑπὸ τῷ φαρι-
σαίων ποτε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶ-
πεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ φρατρηρίσεως, ὅδε ἐ-

Ε ροῦσιν, ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
ὑμῶν ἐστίν. Εἶπε ὃ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε
ὀπιθυμήσετε μίαν τῆς ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐ
ὄψεσθε. Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε,
μηδὲ διώξητε. ὥς περ ὅτι ἡ ἀστραπή ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπο-
ουρανοῦ εἰς τὴν ὑποουρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ. πρῶτον ὃ δεῖ αὐτὸν πολλὰ πα-
θεῖν, καὶ δοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Καὶ κα-
ταρτὶς ἐγγύετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὅπως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-

Ζ ραῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἥδιον, ἔπνον, ἐγάμου, ὅτι ἐγαμίζον-
το, ἀχρεῖς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὸ κιβωτὸν, ὃς ἦλθεν ὁ κατα-
κλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁμοίως καὶ ὡς ἐγγύετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Λώτ· ἥδιον, ἔπνον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκο-
δοῦναι· ἡ δὲ ἡμέρα ὃς ἦλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἐβρεξε πυρ
καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· καὶ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέ-
ρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτει. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἔσται

Η ὀπί τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω

λα. τ. α. Α

Ματ. 23. Β
μα. 23. Γ

Ματ. 23. Δ
μα. 23. Ε

Γιν. 3. Ε

ΚΑΤ' Ἀ ΛΟΥΚ.

141

ἄραι αὐτά· ἢ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ὀπίσσω. Μνημονεύει τὸ γυναικὸς Λώτ. Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὸ ψυχρὸν αὐτῆς σώσαι, ἀπολέσῃ αὐτήν· ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴ ζωογονήσῃ αὐτήν. Λέγω ὑμῖν, Ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ὑπὲρ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, ὁ ἕτερος δὲ ἀφεθήσεται. δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ὑπὲρ αὐτὸ· μία ἁρπαγθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. Καὶ ἀποκριζύντες λέγουσιν αὐτῷ, Περὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται αἱ αἰετοί. Ἐλεγε δὲ ἁρπαζομένη αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε πρᾶσιν, καὶ μὴ ἐκκαθεῖν λέγων, Κριτὴς πῶς ἐν πνι πόλιν τὸ Θεὸν μὴ φοβούμενον, καὶ αἰθερὸν μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δὲ ἡ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἦρχετο πρὸς αὐτὴν, λέγουσα, Εκδικήσόν με ἀπὸ τοῦ ἀνιδίκου μου. Καὶ ἐκ ἡτέλεισεν ὑπὲρ χρόνον. μὲν δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸ Θεὸν ἐφοβῶμαι, καὶ αἰθερὸν ἐκ ἐντρέπομαι, διαζέξω ἁρπαγῆν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἀκούσατε πῶς οἱ κριτὴς τὴν ἀδικίαν λέγει. ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδικήσιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βουόντων πρὸς αὐτὴν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπὶ αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ τὴν ἐκδικήσιν αὐτῶν ἐν ταῖς ἡμέραις. ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἐπὶ τῷ ἄρα βίβῃ τὴν πίσιν ὑπὲρ τῆς γῆς; Εἶπε δὲ καὶ πρὸς ἱνας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ὅτι οὐδενὸς τοῦ λοιποῦ, πλὴν ἁρπαγῆς λαίπῃ. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν πρᾶσιν, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος Γελωνῆς. ὁ Φαρισαῖος σταθὴς πρὸς ἑαυτὸν λαίπῃ πρᾶσιν, ὁ Θεὸς δὲ χαρισῶν, ὅτι ἐκ εἰμὼ ὡς πρὸς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἁρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοί, ἢ ὡς ὅτι ὁ τελώνης. νηστεύω δὲ τὴν σαββάτου, ἀποδεχάμην πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς ἐκ ἡτέλει οὐδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς τὸ οὐρανὸν ἐπύρει, ἀλλ' ἐτυπέν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμάρτυρι. Λέγω ὑμῖν, κατέβη ὁ δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

H Kip θ r
ματθ . Δ
μλσ = Δ
ω , 2 Δ
Ματθ κδ Δ
α. Ησ σλ Δ

Милосрдїе

Εκκατα-
στηθε Γ
α Νε ρ. Δ

r

Κίφια Ε
ματθ. κυ. Β

May 5 B
May 11 B

τες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπεπλήθυνον αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς περὶ σκαλε-
σαύμνος αὐτὰ, εἶπεν, Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με,
καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· ὅτι ὁ βούλων ὅσιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἐστὶν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐστι μὴ δέξεται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ

ματθ ιθ β
μδ β

Δ ὡς παιδίον, εἰ μὴ ἐπὶ λαθρὸς αὐτῶν. Καὶ ἐπιθρήνησεν
αὐτὰ ὁρῶν, λέγων· Ἄνδρες καὶ ἀγαθὲ, ἡ ποιήσας ζῶντων αἰώ-
νιον κληρονομίαν· τί ποιεῖτε ἵνα οἱ Ἰσραὴλ, Τί με λέγετε ἀγαθόν;
οἱ οὗτοι ἀγαθοὶ εἰ μὴ ὅτι ὁ Θεὸς τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχαί-
σης, Μὴ φονεύσης, καὶ ἀδελφόν, καὶ μηδὲν ἀποκτενέτω. Τί με
λέγετε ὅτι ἐστὶν ἀγαθόν, ἐπεὶ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς οἶδας· καὶ
ἐπιθρήνησεν ὡς παιδίον, εἰ μὴ ἐπὶ λαθρὸς αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα ἐ-
φιλάξω μεν ὡς νεότητός μου. Ἀκούσεις δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτῷ· Ἐπὶ ἐν ᾧ λέγει· πάντα ὅσα ἐχρῆς πόλιν σου, καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, ὡς ἐλπίσεν ἐρχέσθαι, ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, ὡς ἐλπίσεν ἐρχέσθαι, ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι.

ιθ α γ

Ε μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, ὡς ἐλπίσεν ἐρχέσθαι, ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, ὡς ἐλπίσεν ἐρχέσθαι, ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, ὡς ἐλπίσεν ἐρχέσθαι, ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, ὡς ἐλπίσεν ἐρχέσθαι, ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι.

Ζ ἔπειτα ὁ Πέτρος, ἰδὺς ὅτι μετὰ ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα, καὶ ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ὅστις
ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα, καὶ ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ὅστις
ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα, καὶ ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι.

ματθ ιθ β

μδ β

ἐκείνην τὴν ὥραν
ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

Π ἔπειτα ὁ Πέτρος, ἰδὺς ὅτι μετὰ ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα, καὶ ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ὅστις
ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα, καὶ ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ὅστις
ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα, καὶ ἔκλειψεν· καὶ δια-
δος πτωχοῖς· καὶ ἐξέεις θησαυρόν σου οὐρανῶν, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
σει μοι.

Π Φλός τις ἐκείνην τὴν ὥραν ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

143

διαπορεύομένου, ἐπιωθάνετο π' εἶη τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐ-
τῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησε, λέγων, Ἰη-
σοῦς υἱὲ Δαβὶδ, ἡ ἐξέσόν με. Καὶ ④ περάζοντες ἐπετήμων αὐτῷ
ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς ὃ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέη-
σόν με. Σταθεὶς ὃ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀρχιμῦσαι πρὸς αὐ-
τόν. ἐφίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρεάτησεν αὐτόν, λέγων, Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ, Ἀναβλέψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέ-
βλεψε, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δοξάζων τὸ Θεόν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν
ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ. Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὸ Ἱε- 10
ρεὺ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς λιῷ
δραχμιτῶν, καὶ ὅτι λιῷ πλούσιος, ⑤ ἐζήτην ἰδεῖν Ἰησοῦν πῶς
ᾔδει, καὶ ἐκ ἡδυνάτο διὰ τὸ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς λιῷ. καὶ
περὶ δρᾶμῶν ἐμπεραθεν, ἀνέβη ὅτι συκωμωαίαν, ἵνα ἴδῃ
αὐτόν· ὅτι δὲ ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. ⑥ ὡς ἦλθεν ὅτι τὸ
πὸν, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, ⑦ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακ-
χαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με
μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ
ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες, Ὅτι ᾧ δὲ ἀμάρτωλῳ
ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλύσαι. Σταθεὶς ὃ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸ
Κύριον, Ἰδοὺ ἐγὼ ἡμίση τῆς ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι B
τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ ἑνὸς ἡ ἐσυκοφάντησα, δόπο δίδωμι τετρα-
πλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι σήμερον σωθεία τῷ
οἴκῳ· τοῦτο ἐγγύετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ὅστις ἦλθε
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι ⑧ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Ἀκου-
όντων ὃ αὐτῶν ταῦτα, περαθεὶς εἶπε ᾧ δὲ βολιμῷ, διὰ τὸ ἐφίς
αὐτόν ⑨ Ἱερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτοῖς ὅτι ᾧ δὲ παραχρῆμα
μὴδὲ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. εἶπεν οὖν, Ἀν-
θρώπος πῶς ἐγγυήσῃ ἐπορεύσῃ εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυ-
τοῦ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι. Καλέσας ὃ δέκα δούλους ἑαυ-
τοῦ, ⑩ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πρα-
γματεύσαθε ἕως ἔρχομαι. Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσησαν αὐ-
τόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέ-
λομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγγύετο ἐν τῷ ἑπανελ 17

Ξε Περὶ τῆ λαβόντων δέκα μνᾶς.

Mat 21 B

Mat 21 B

Γ

θεῖν αὐτὸν λαβόντα πρὸς βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνῇ θύει αὐ-
 τῷ τοῖς δούλοις τοῖς τοῖς, οἷς ἔδωκε τὸ δρυμένον, ἵνα γὰρ ἡς π
 διεπραγματεύσαστο. Παρεγγύετο δὲ ὁ πρεσβύτερος, λέγων, Κύ-
 ρει, ἡ μνά σου προσεργάσαστο δέκα μνάς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ,
 Εὐάξαθ' ἐδούλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πρὸς ἐγγύου, ἴσθι ὅξιστιαν
 ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων, Κύ-
 ρει, ἡ μνά σου ἐποίησε πέντε μνάς. Εἶπε ὁ κ' οὕτως, Καὶ σὺ γί-
 νου ἐπάνω πέντε πόλεων. Καὶ ἔτι ὁ ἦλθε, λέγων, Κύρρι, ἰδοὺ
 ἡ μνά σου, ἡ εἶχον δὲ ποικιλίαν ἐν τοῖς δαείων· ἐφοβαίμην
 γὰρ σε, ὅτι αἱ θεοὶ αὐστηρὸς εἰ· αἶρεις ὁ ἐκ ἐθίμης, καὶ διε-
 ζεις ὁ ἐκ ἐπειρας. * Λέγει ὁ αὐτῷ, Ἐκ τοῦ σώματος σου κρινώ σε,
 πονηρὲ δούλε. ἦδ' ἔστι ὅτι ἐγὼ ἀνθεοὶ αὐστηρὸς εἰμι, αἶρων ὁ ἐκ
 Δ ἐθίμης, καὶ διεζίζων ὁ ἐκ ἐπειρας. * καὶ διαλί· ἐκ ἔδωκε τὸ
 δρυμένον μου· ὅτι πρὸς τὰς πρῶτας, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τῷ
 αὐτῷ ἐπραξάμην αὐτό; Καὶ τοῖς παρεσῶσιν εἶπεν, Ἀρατε ἀπ' αὐτῶν
 τὰ μνά, καὶ δότε τὰς δέκα μνάς ἐχόντι. Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύ-
 ρει, ἐχά δέκα μνάς. Λέγει γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἐχόντι δοθή-
 σεται· ἀπὸ ὅς μὴ ἐχόντος, καὶ ὁ ἐχὼς δέξεται ἀπ' αὐτοῦ. Πλὴν
 τοῖς ἐχθροῖς μου ἐκείνοις, τοῖς μὴ θελήσαντάς με βασιλεύσαι
 ἐπ' αὐτοῖς, ἀράγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἐμπεσόντων μου.
 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἐμπεσόντων ἀναβαίνων εἰς Ἱερο-
 σόλυμα. Καὶ ἐγγύετο ὡς ἠγγίσεν εἰς Βηθφαζὴ καὶ Βηθανίαν, ξη
 πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέσπλε δὲ ὁ τῶν μαθη-
 Ε τῶν αὐτοῦ, εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς τὸ κατέναντι κώμην· ἐν ἧ, εἰς-
 πορεύομενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν ἔδεῖς πώποτε
 αἱ θεοὶ πῶν ἐκάθισεν· λύσαντες αὐτὸν ἀράγετε. καὶ ἵαντες ἡμᾶς
 ἐφοβῶμεθα διαπλύετε, ὥστε ἐρεῖτε αὐτῷ, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειαν
 ἔχει. Ἀπελθόντες ὁ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἄρον κατὰς εἶπεν αὐτοῖς.
 λυόντων ὁ αὐτῶν (V) πῶλον, εἶπον (A) κύριοι αὐτῶν πρὸς αὐ-
 τοῖς, Τί λύετε τὸ πῶλον; Οἱ δ' εἶπον, Ὁ Κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει.
 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς (V) Ἰησοῦν καὶ ὁ πρὸς αὐτοῖς ἐαυτῶν
 τὰ ἱμάτια ὅτι πῶλον, ἐπεβίβασαν (V) Ἰησοῦν. Πορεύομενοι
 Z ὁ αὐτῶν, ὑπεσφώνησαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος ὁ
 αὐτῶν ἡδὴ πρὸς τὴν κατὰ δάσος τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξατο
 ἀπαν

Κεφ. π. Γ
 1. π. 1. Β
 2. 1. 1.
 3. 1. 1. Γ

1. 1. 1. π. 1. Α
 2. 1. 1. Α

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.
 2. 1. 1. 1. 1.
 3. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.
 2. 1. 1. 1. 1.
 3. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.
 2. 1. 1. 1. 1.
 3. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.
 2. 1. 1. 1. 1.
 3. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.
 2. 1. 1. 1. 1.
 3. 1. 1. 1. 1.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

145

ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες, αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ καὶ πασῶν ὧν εἶδον διωάμεων, λέγοντες, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήμῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καὶ ἦν τις τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, ἡ λίθος κεκράξεται. Καὶ ὡς ἠγγίσεν, ἰδὼν πλὴν πόλιν, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων, Ὅτι εἰ ἐγὼς καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνῃ σου νῦν ὅτι ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου· ὅτι ἡξιοῖσιν ἡμέρας ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χεῖρας καὶ σοί, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ ἀνέξουσίν σε πάντοτε, καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν τοῖς καὶ ἐκ ἀφῆσουσιν ἐν τοῖς λίθοις ἐπὶ λίθῳ· ἀλλ' ὧν ἐκ ἐγὼς τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν καθ' ὅσον πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου, οἶκος πρὸς σεύχῃς ὄσιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἡ διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. Καὶ ὁ δὲ δὲ χειρῶν καὶ οἱ γαλαθῆες ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρὸς τοὺς λαοὺς, καὶ οὐχ εἵλεσκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς δὲ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτὸν ἀκούων.

Κεφ. κα. Β
ματθ κη Α
μάρ ιγ. Α

Η

Ματθ κα Β
μάρ. ια Β

Κορινθ. γ. Γ
Ιερ. ιζ. Β

Ματθ. ια Γ

Ματθ κα Γ
μάρ. ια Δ

κ

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ διαφελιζομένου, ἐπέστη οἱ δὲ χειρῶν καὶ οἱ γαλαθῆες οἱ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες, Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἡ γὰρ ὅστις ὁ δίδει τοῖς ἐξουσίαν ταύτην. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐροτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓν λόγον, καὶ εἰπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανόων, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ ἀνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ὅτι ἐὰν εἰπώμεν, ἐξ οὐρανόων, ἐρεῖ, διατί οὐκ ἐκρίνετε αὐτὸν; ἐὰν δὲ εἰπώμεν, ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γὰρ ὅτι Ἰωάννης πρὸς φημί. Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Β

Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν πλὴν παραβολῆν ταύτην· Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδωκε αὐτὸν γεω-

Ματθ κα Δ
μάρ. ιδ Α
κορινθ. ι Α
Ιερ. ιδ Δ

ὁ Περὶ τῆς ἀμπελῶνος παραβολῆς. k.i.

ροῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστλε
πρὸς αὐτὸν γεωργοὺς δούλους, ἵνα ἀπὸ τῆς καρπῶ τοῦ ἀμπελῶ-
νος δώσιν αὐτῷ. ④ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἔξαπέστλαν
κενόν. Καὶ προσέειπε πάλιν ἕτερον δούλον. ⑤ ὃ καὶ κεῖνον
δείραντες καὶ ἀπμάσαντες, ἔξαπέστλαν κενόν. Καὶ προσέει-
πε πάλιν τρίτον· οἱ δὲ καὶ τούτον τραυματίσαντες ἔξέβαλον.

Γ Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῆς ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; πέμψω ⑥ υἱόν
μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τούτον ἰδόντες ἐκτραπήσονται. Ἰδόντες
δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Οὗ-
τός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκλείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμεῖς γέ-
νηται ἡ κληρονομία. Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τῆς ἀμπελῶνος,
ἀπέκλειναν. Τί οὖν ποιήσῃ αὐτοῖς ὁ κύριος τῆς ἀμπελῶνος; ἐ-
λεύσεται καὶ ἀπολέσῃ αὐτὸν γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσῃ τὴν ἀμ-
πελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γινώσκουσιν οἱ ἐμβλέ-
ψας αὐτοῖς εἶπε, Τί οὖν ὅτι τὸ γεγραμμένον τούτο, Λίθον ὃν ἀ-

ματ' κς Δ
ματ' κς Β

πεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ὥστε ἐργηθήσεται εἰς κεφαλὴν γω-
νίας; πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον ⑦ λίθον, σπυθλαθήσεται, ἐφ' ὃν

Δ ἂν πέσῃ, λικμήσῃ αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν ⑧ δὲ χειρεῖς καὶ
οἱ γεωργοὶ ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸ λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τῶν
σφαδολῶν ἰαυτῶν εἶπε. Καὶ σφαδολήσαντες ἀπέστειλαν ἐφ-
καθέτοις ὑποκρινομένοις ἑαυτοὺς δικαίοις ⑨, ἵνα ἐπιλάβων
ται αὐτὸν λόγος, εἰς τὸ σφαδολῶν αὐτὸν τῇ δαρχῇ καὶ τῇ ἔξουσίᾳ
τῆς ἰσχυρίας. Καὶ ἐπηρεάσθησαν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε,
οἶδαμεν ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις
πρόσωπον, ἀλλ' ἐπὶ ἀληθείᾳ τῶν ὁδῶν τῆς Θεοῦ διδάσκεις· ἐξε-
στὴν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ; Κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί με πειράζετε; ὅτι εἰς ἀτέ-
μοι δυνάμεον, πῶς ἔχῃ εἰκόνα ⑩ ἐπιγεγραμμένην; Ἀποκριθέντες
δὲ εἶπον, Καίσαρ ⑪. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὸν τιμὴν τῇ Καί-
σαρος Καίσαρι, ⑫ τὰ δὲ τῆς Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐκ ἰσχυρῶς ἐπιλα-
βέας αὐτὸν ῥήματος ἐναντίον τῆς λαοῦ. ⑬ θαυμάσαντες δὲ τῇ
ἀποκρίσει αὐτῆς, ἐσίγησαν. Προσελθόντες δὲ πνὺς τῆς Σαδ δου-
κῶν, ⑭ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρεάσθησαν αὐτόν,

οα 1 ἐκείνη Β.
ματ' κς Δ
ματ' κς Β

ματ' κς Β
ματ' κς Β
ματ' κς Β
ματ' κς Β

ματ' κς Β
ματ' κς Β

ματ' κς Β
ματ' κς Β

ματ' κς Β

ματ' κς Β
ματ' κς Β
ματ' κς Β

ματ' κς Β

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

147

λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς ἐνεψεύσεν ἡμῖν, ἐάν τις ἀδελ-
φὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ ἔσται ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λά-
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαγαγῇ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος λα-
βὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖ-
κα, καὶ ἔσται ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν
ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῷ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανεν ὕστερον
δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ. ἐν τῇ οὖν αἰαστάσῃ, Ἰνὸς αὐτῶν
ῥίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτῇ ἔχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, (α) υἱοὶ τῆς αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγα-
μίσκονται· οἱ δὲ κατὰ τὸν αἰῶνα ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς
ἀναστάσεως καὶ ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται·
οὔτε γὰρ ἀποθάνουσιν ἐπὶ δυνάμει· ἰσαπέλει γὰρ εἰς καὶ υἱοὶ εἰσι
τοῦ Θεοῦ, τῆς αἰαστάσεως υἱοὶ ὄντες. Ὅπῃ ἐγείρονται οἱ νεκροί,
καὶ Μωσῆς ἐμύνησεν ἐπὶ τῆς βάπτου, ὡς λέγει Κύριον τὸ Θε-
ὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ. Θεὸς δὲ ἐκ
ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. Ἀποκριθέντες
δὲ Ἰνὸς τῶν γραμματέων εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. **Η**
Οὐκ ἐπὶ ἐτόλμων ἐπεροτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τοὺς, Ὡς λέγουσι καὶ Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι, καὶ αὐτὸς Δα-
βὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου,
καθὼς ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ θῶ σὸν ἐχθρὸν ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου; Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ὅστις; Ἀκούοντες δὲ πάντες τῆς λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν δελόντων πε-
ριπατεῖν ἐν σοφαῖς, καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ ποροκαθεδρίας ἐν ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ ποροπο-
κλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ καταδίοισι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ
πορφύρας μακρὰ πορσεύχονται· οὗτοι λήψονται πλεονέκτημα
κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ εἶδε σὺν βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῷ
εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον πλοισίοις· εἶδε δὲ καὶ ἕνα χή-
ραν πενήτην βάλλοντάς ἐκεῖ δύο λεπτά, καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω
ὑμῖν ὅτι ἡ χίρα ἢ ἡ πτωχὴ αὕτη πλεονέκτημα πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ
οὗτοι ἐκ ἐπελασίου ὅτι αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ,

k.ii.

Εξομ γ Β

Ματθ κς Δ
Ματθ ιβ Δ

Ματθ ιβ Δ

Κες ια Ζ
Ματθ κς Δ
Ματθ ιβ Δ

Ματθ ιβ Δ

Ματθ. κε' Α
α. 31, Α
κε' 7 α

ὅταν πᾶσι
ἐξέλθῃ, ὅτι
ὅταν ἀκούσῃ,
ἀκούει τὸ θ' α'

αὕτη ὅτι ἐκ τῆς ὑπερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἐβα-
λε. * Καὶ ἰνῶν λεγόντων πρὸς τὸν ἱερῆ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀκα-
θήμασι κεκοσμημένοι, εἶπε, Ταῦτα ἀθεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι
ἐν αἷς ἡκ ἀφελήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται.
Ἐπεφρότισαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα
ἔσονται; καὶ ἡ σιμείον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; Ὁ δὲ εἶπε, Βλέ-
πετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ οὖν πορνεύητε ὅ-
τι πᾶσι αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ
πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γίνεσθαι πρῶτον, ἀλλ' ἐκ διζέως τὸ τέ-
λος. Τότε ἐλεγε αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, βασι-
λεία ἐπὶ βασιλείαν· σφοδροὶ τε μεγάλοι καὶ πόποις καὶ λιμοὶ καὶ
λοιμοὶ ἔσονται· φόβησά τε καὶ σιμεία ἀπ' οὐρανοῦ μέγала ἔ-
σονται. * Πρὸς τούτων ἁπάντων ἐπιβαλῶσιν ἐφ' ἡμᾶς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, ὥστε διδόντες εἰς σιναγωγὰς καὶ φυ-
λακὰς, ἀγομῆναι ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἐνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός μου. Διδοθήσεται ὑμῖν εἰς μὲν πύρεον. θεάσθε οὖν εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν μὴ πειρασθῆναι ἀπολογισθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν σοφίαν καὶ ῥημάτων, ἧ οὐ διωθήσονται δι' ὑμῶν οὐδὲ ἀπει-
σῶναι πάντες οἱ ἀντικείμενοί ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑποπο-
νείαν ἐν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατάσουσιν ὑμᾶς
ὡς ἐγώ· καὶ ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ
οὕτως ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολῶνται. ἐν τῇ ὑπομονῇ
ἐξέλθῃτε καὶ κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. * Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλουμέ-
νην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ
ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φεύγετωσαν εἰς τὰ ὄρη·
καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς γάραις, μὴ
εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν· ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐτῇ εἰσι, καὶ
ἐπληροθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐ-
χούσαις καὶ ταῖς διπλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ
αἰάκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὁργὴ ἐν τῷ λαῷ· τούτων καὶ πε-
σοῦνται σώματα μαχίρας, καὶ αἰχμαλωπισθήσονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατομένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄξει πλη-
ροῦσι καιροὶ ἐθνῶν. * Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ

Ματθ. κε' Α
κε' 7 β

Ματθ. κε' Β
κε' 13
κε' 13

Ματθ. κε' Γ
κε' 14
κε' 15
κε' 16
κε' 17
κε' 18
κε' 19
κε' 20
κε' 21
κε' 22
κε' 23
κε' 24
κε' 25
κε' 26
κε' 27
κε' 28
κε' 29
κε' 30
κε' 31
κε' 32
κε' 33
κε' 34
κε' 35
κε' 36
κε' 37
κε' 38
κε' 39
κε' 40
κε' 41
κε' 42
κε' 43
κε' 44
κε' 45
κε' 46
κε' 47
κε' 48
κε' 49
κε' 50
κε' 51
κε' 52
κε' 53
κε' 54
κε' 55
κε' 56
κε' 57
κε' 58
κε' 59
κε' 60
κε' 61
κε' 62
κε' 63
κε' 64
κε' 65
κε' 66
κε' 67
κε' 68
κε' 69
κε' 70
κε' 71
κε' 72
κε' 73
κε' 74
κε' 75
κε' 76
κε' 77
κε' 78
κε' 79
κε' 80
κε' 81
κε' 82
κε' 83
κε' 84
κε' 85
κε' 86
κε' 87
κε' 88
κε' 89
κε' 90
κε' 91
κε' 92
κε' 93
κε' 94
κε' 95
κε' 96
κε' 97
κε' 98
κε' 99
κε' 100

καὶ ἐν τῇ
ἀναστάσει.

ἐν ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σὺνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπολείᾳ, ἡχοῦσης
 θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποφυγόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ
 προσδοκίας τῆς ἐπερχομένης τῆς οἰκουμένης. αἱ γὰρ δυνάμεις
 τῆς οὐρανῶν σαλευθήσονται· καὶ τότε ὄψονται (A) υἱὸν τοῦ ἀν- Z
 θρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετ' δυνάμεως ἐν δόξης πολλῆς.
 Δεχόμενων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς
 κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐφίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε
 ἡ βασιλεὺς αὐτοῖς· Ἰδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅ-
 ταν περβάλωσιν ἡδὴ, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἡ-
 δὴ ἐφίξῃ τὸ θερος ὅστιν· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμε-
 να, γινώσκετε ὅτι ἐφίξῃ ὅστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως αὐτὰ πάντα γῆναι. ὁ οὐ-
 ρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, (B) ὁ λόγος μου οὐ μὴ παρέλ-
 θῇ. Προσέχετε ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρ- H
 διαὶ ἐν κραπάλῃ ἐν μέθῃ καὶ μερέμναις βιωτικαῖς, ἐν αἰφνί-
 διος ἐφ' ὑμᾶς ἐπισηΐῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ὥς παγὶς γὰρ ἐπελείσε-
 ται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρὸς ὥπον πάσης τῆς
 γῆς. Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιω-
 θῇτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῇ-
 ναι ἐμὲ προσδεῖν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν ταῖς
 ἱερῶν διδασκαλιαῖς, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ὑψίζετο εἰς τὸ ὄρος
 τὸ καλούμενον ἐλαιῶν. (C) καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρᾷζε πρὸς αὐτὸν ἐν
 ταῖς ἱερῶν ἀκούειν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἐορτὴ τῆς ἀζύ- κβ
 μων, ἡ λεγομένη πάχα· καὶ ἐζήτησαν (D) δεχερεῖς ἐκ οἱ γραμ-
 ματεῖς τοῦ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν ἐφ' ἐβουῶτο γὰρ τὸ λαόν. Εἰσ-
 ἦλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδα τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώ-
 τῳ, ὄντα ἐκ τῶν δευθμοῦ τῆς δωδεκά. καὶ ἀπελθὼν συνέλαλη-
 σε τοῖς δεχερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ, πῶς αὐτὸν ᾤσιν αὐ-
 τοῖς καὶ ἐχάρησαν, καὶ σὺνέθεντο αὐτῷ ᾤοντο δόμῳ καὶ
 ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτην διχαρίαν τοῦ ᾤοντο αὐτὸν αὐ-
 τοῖς ἄτερ ὀχλοῦ. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδδ' ἐνε-
 ας τὸ πάχα καὶ ἀπέσχελε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν, Πορεύθεν-
 τες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ,
 Γὰρ τί λείπει ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ εἰσελθόντων

Ραμ. η. Δ

Ραμ. η. Δ
παρὰ κ. Γ

Ματθ. κβ. Δ
μὲν ια. Α

Ματθ. κβ. Β
μὲν ια. Β

Ματθ. κβ. Β
μὲν ια. Β

ἰμῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀναστήσονται ὑμῖν ἀνέχοντες κερὰ μὲν ἰδα-
 τος βασιλῶν ἀκολουθήσατε αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύε-
 ται· καὶ ἔρεϊτε τὴν οἰκοδεσποτὴν τῆς οἰκίας, λέγοντες ὅτι διδάσκα-
 λος, Περὶ δὲ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάχος μὲν τῶν μαθητῶν μου
 φάσκει· καὶ κεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐς τὴν οἰκίαν· ἐκεῖ
 ἐτοιμασάτε. Ἀπελθόντες ὁ εἶρον καὶ θὰς εἰρηκεν αὐτοῖς, ὅτι ἡτοι-
 μασθὲν τὸ πάχος. Καὶ ὅτε ἐγγύετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδε-
 κα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπιθυμία ἐπεθύ-
 μησα τούτο τὸ πάχος φαγεῖν μεθ' ἡμῶν, πρὸ τῆς μεσσηνίας· λε-
 γω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐκείνῳ οὐ μὴ φάσκει ὅτι αὐτῷ ἕως ὅτου πληρω-
 θῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, βίχρα εἰ-
 σήτας εἶπε, Λάβετε τούτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ
 ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ πῶς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ
 βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐλθῇ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, βίχρα εἰσήτας ἐ-
 κλάσε, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τούτο ὅτι τὸ σῶμα μου, τὸ ὑ-
 πὲρ ὑμῶν διδοῦμεν· τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀνάμνησιν.
 Ὡς αὐτὸς καὶ τὸ ποτήριον μὲν τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τούτο τὸ ποτή-
 ριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῷ
 ἡμῶν. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ ᾧ ἀδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ
 τῆς τραπέζης· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου περβεῖται καὶ τὸ
 εἰπεῖν, πλὴν οὐκ ἐν τῷ αἵματι ἀνθρώπου ἐκείνῳ δι' οὗ ᾧ ἀδίδωται.
 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ, ἡς ἄρα εἴη ἐκ
 αὐτῶν ὁ τούτο μέλλαν παρῆναι. Ἐγγύετο ὁ καὶ φιλονεικῆσαι
 ἐν αὐτοῖς, τὸ, ἡς αὐτῶν δοκεῖ ἔτι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι
 βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυλεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀξολοισάζοντες
 αὐτῶν, βίβραται καλοῦνται. ὑμεῖς ὁ δὲ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων
 ἐν ὑμῖν, ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγεμὼν, ὡς ὁ διακονῶν.
 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακεῖμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐκ ἔστι ὁ ἀνακεῖμε-
 νος· ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν· ὑμεῖς δὲ ἐσεσθε
 διαμεμνημένοι μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καὶ γὰρ δια-
 πίπτει αὐτοῖς, καὶ θὰς διέδετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα
 ἐδύνῃ καὶ πίνετε ἐπὶ τῇ τραπέζῃ μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι κα-
 εἰσῆκα ἐπὶ τὸν θρόνον κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.
 Εἶπε ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐζητήσα-
 σέν σε ὡς ὅτι ἐξαιτήσῃς τὸν θρόνον σου, καὶ ἔσθῃς Πέτρος.

Ματθ. κε. β.
 καὶ 10, β.

Ματθ. κε. β.
 καὶ 10, β.
 α. κ. ρ. ι. α. β.

Ματθ. κε. β.
 καὶ 10, β.
 καὶ 10, γ.
 καὶ 10, δ.

Ματθ. κε. β.
 καὶ 10, β.

τοῦμας, τῷ σινιάσαι ὡς (ὅ) σιτον ἐγὼ δὲ ἐδεήσιν πρὸς τοῦ, ἵνα
 μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, καὶ σὺ ποτε ὀπισθρέψας, σήμερον σὺ ἀ-
 δελφοί σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μετὰ τοῦ ἐτοιμὸς εἰμι καὶ
 εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, Λέγω σοι
 Πέτρε, Οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον δόλετωρ, ὅτι ἢ τρεῖς ἀπαρ-
 νήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἀ-
 νὰ βαλαντίων καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τις υἱὸς ὑστερήσῃ;
 Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βα-
 λάντιον, ἢ ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, ἢ πωλῶσάτω
 τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν,
 ὅτι ἐπὶ τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεθῆναι ἐν ἐμοί, ὅτι, Καὶ μὲν
 ἀνόμων ἐλογίσθη καὶ γὰρ τὰ πρὸς ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον,
 Κύριε, ἰδοὺ μάχαιρα ὡς δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰκανὸν ὅστι.
 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη καὶ τὸ ἐξῆς εἰς τὸ ὄρος τῷ ἐλαμῶν· ἐ-
 κολούησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος δὲ ὅτι
 ἐπὶ τὸ τοῦτο, εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. **Ε**
 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπὸ αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολίω, καὶ θείς
 τὰ ὄπλα παροσπύχετο, λέγων, Πάτερ, εἰ βούλῃ ὅτι συνέλθῃ
 τὸ πονήριον τοῦτο ἀπὸ ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημα μου, ἀλλὰ τὸ
 σὸν γινέσθω. Ἐφθῆνεν αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ οὐρανοῦ ἐνιχυῶν αὐτόν.
 καὶ γρηγόρητος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον παροσπύχετο. ἐρῶντο
 δὲ οἱ ἰδρῶτες αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ
 γῆν. Καὶ ἀνίστας ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθη-
 τὰς, ὤρεν αὐτοὺς κοιμωμένοις ἀπὸ τῆς λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 Τί καθεύδετε; ἀνίσταίτε προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς
 πειρασμόν. Ἐπὶ δὲ αὐτῷ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
 Ἰούδας εἰς τῷ δώδεκα παρήρχετο αὐτῶν, καὶ ἠγγίσεν τῷ Ἰησοῦ
 φιλεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήμας τὸ ὅτι
 τῷ ἀνθρώπου ὡς ἀδίδως; Ἰδόντες δὲ οἱ πρὸς αὐτόν τὸ ἐσόμε-
 νον, εἶπον αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; Καὶ ἐπα-
 τάζεν εἰς πᾶς ὅτι αὐτῷ τὸ δούλον τῷ δεξιῷ, καὶ ἀφείλεν αὐ-
 τῷ τὸ οὖν τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐὰν ἕως τοῦ- **Ζ**
 του. Καὶ ὁ ψάμμος ὅτι αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς
 πρὸς τοὺς ὡς ἀγνοήτοις ἐπὶ αὐτόν δεξιερῆς καὶ στρατηγῶν

Ματθ. κε Γ
 Λουκ. ιδ Γ
 ἰω. γ Δ

Ματθ. ιβ

Ἰσοπ. γ Δ
 Λουκ. Γ

Ματθ. κε Γ
 Λουκ. ιδ Γ
 ἰω. ιβ Α

Ματθ. κε Δ
 Λουκ. ιδ Δ

Ματθ. κε Η
 Λουκ. ιδ Ε
 ἰω. ιβ Α

Μαθ κς Ζ
μδω ια Ζ
ιω ια Γ

Μαθ κς Η
μδω ια Η
ιω ια Γ

Μαθ κς Γ
ιω γ Δ
Μαθ κς Η
μδω ια Η

Μαθ κς Α
μδω ια Α
ιω α Ε

Μαθ κς Α
μδω ια Α
ιω α Ε
Μαθ κς Β
μδω ιβ Β

τοῖς ἱεροῦ ἐπρεσβυτέροις, ὡς ὅτι λησὴν ἐξεληλύθατε μὲν μα-
χαροῦν καὶ ξύλων; καὶ ἡμέραν ὅντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ
ἱερῷ, ἐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὐτὴ ὑμῶν ὅστις ἡ
ώρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγα-
γον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ δαριουῶς. Ὁ δὲ Πέ-
τρος ἠκολούθη μακρόθεν. Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐ-
λῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθιστο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκε τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ
ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε, Καὶ οὗτ' σὺ αὐτῷ ἰῶ. Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐ-
τὸν, λέγων, Γυναι, ἐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μὲν βραχὺ ἕτερος ἰδὼν
αὐτόν, ἔφη, Καὶ σὺ οὗτ' αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἄνθρωπε, ἐκ
εἰμί. Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διῆρχετο, λέ-
γων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτ' μετ' αὐτῶν ἰῶ· ἐγὼ γὰρ Γαλιλαῖός ὄντιν.
Ἡ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε, ἐκ οἶδα ὁ λέγεις. Καὶ ὡς ἀρχήμα, ἐπ
λαλοιῶντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ· καὶ σταθεὶς ὁ Κίρι-
ος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τὰ λόγου τῶ
Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρ-
νήσῃ με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσε πικρῶς. Καὶ
ἔτι ἀνδρες οἱ σὺνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐπέταζον αὐτῷ, δέροντες·
καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἐτυπῆον αὐτὸν τὸ πρὸς ὤπον, καὶ ἐ-
πιρώπων αὐτὸν, λέγοντες, Προφήτευσον, τίς ὄστις ὁ παίσας σε; Καὶ
ἕτεροι πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐ-
ρχέτο ἡμέρα, σὺνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῶ λαοῦ, δαριεῖς τε
καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σὺνέδριον ἑαυτῶν,
λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἶπε ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐάν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πεισύνετε· ἐάν δὲ καὶ ἐροτήσω, οὐ μὴ ἀποκρι-
θῇτέ μοι, ἢ ἀπολύσετε. Ἀπὸ τῆς νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθί-
μενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες,
Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέ-
γετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἐπ' χρείαν ἐχομεν μαρτυρί-
ας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Καὶ ἀναστὰς ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτόν ὅτι
τὸν Πιλάτον. ἤρξατο δὲ κατηγορεῖν αὐτὸν, λέγοντες, Τοῦτον
εὐρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φό-

κς
α
κς α
α

κς α
α

κς α
α

ὁ μαρτυρ. γ. κ. β

κς α
α

7 ἀπὸ τῆ
πρὸς αὐτοὺς, ἐ-
πρωτῶν γ

κς α
β

κς α
β

κς α
α

κς α
α

κς α
α

κς α
α

κς α
α

ὁ μαρτυρ. γ. κ. β

Ματθ κς β
μδ. ιε. Α
ιω. ιη. Ζ

Ματθ κς γ
μδ. ιε. Β
ιω. ιη. Η.
ε. θ. Γ

ρεις διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πι-
 λάτος ἐπερώτησεν αὐτὸν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰου-
 δαίας; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλά-
 τος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὗρε-
 σκω αἶτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ ὅμως ὑπάρχοντες, ὅτι
 ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων κατ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρξά-
 νημος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πιλάτος ὁ ἀκούσας Γαλι-
 λαίαν, ἐπερώτησεν εἰ ὁ ἀνθρώπος Γαλιλαῖός ἐστι. καὶ ὑπάρχοντες
 ὅτι ἐκ τῆς ὁξιοσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψαν αὐτὸν πρὸς Ἡ-
 ρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
 Ὁ ὅμως Ἡρώδης ἰδὼν τὸ Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν. Ἰὼν γὰρ θέλων εἶ-
 ναι αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ ἀεὶ αὐτοῦ καὶ ἡλπίζε πσι-
 μεῖον ἰδεῖν αὐτὸν ὡς ἀνθρώπον. ἐπερώτησε ὁ αὐτὸν ἐν λόγοις
 ἱκανοῖς αὐτὸς ὁ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἰσηκίστην ὁ οὖν ἀρχιε-
 ρεὺς καὶ οἱ γραμματεῖς ὑπόπτης κατηγοροῦντες αὐτόν. Ἐξου-
 σιήσας ὁ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμ-
 παύσας, παθεῖν αὐτὸν ἐδίδου λαμπρὰν, ἀνέπεμψαν αὐ-
 τὸν τῷ Πιλάτῳ. ἐγένοντο ὅφρ' ἵκῃ, ὅτε Πιλάτος ὁ ὁ Ἡρώδης
 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων. περὶ πῶς γὰρ ἐν ἐχθρῶ
 ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς. Πιλάτος ὁ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιε-
 ρεῖς καὶ τοὺς ἀρχοντας τοῦ λαοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Προση-
 νύκατέ μοι τὸν ἀνθρώπον τούτον ὡς ἀποστέφοντα τὸν λαόν, καὶ
 ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 τούτῳ αἶτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτόν. ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης ἀνέ-
 πεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου
 εἶναι πεπραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν αὐτόν ἀπολύσω. ἀνάβ-
 λην ὅτι εἶχεν ἀπολύειν αὐτοὺς καὶ ἑορταζέμενα. ἀνέκραξαν ὅμως
 πλῆθει λέγοντες, Αἶρε τούτον, ἀπολύσον ὁ ἡμῖν Βαραββᾶν.
 ὅστις ἰὼν διὰ τὰς πνὰ ῥημορμύλῳ ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον, βε-
 βλημένος εἰς φυλακὴν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνη-
 σε θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. οἱ ὅμως ἐπεφώνουν, λέγοντες, Σταύ-
 ρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ ὅμως τῷ Πιλάτῳ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί γὰρ
 κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἶτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ. παι-
 δεύσας οὖν αὐτόν ἀπολύσω. Οἱ ὅμως ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις,

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ.

155

ἑμοῦ ἔση ἐν τῷ ᾧ ἀδείσω. Ἦν ὅμως ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐ-
 γίνετο ἐφ' ὅλιον πρὸς γαλῶ, ἕως ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοπᾷ ὁ ἥ-
 λιος, καὶ ἐγένετο τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας
 Φωνὴ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε, ὦ Πάτερ, εἰς χεῖράς σου ᾧ ἀδεί-
 σομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔξενθυσεν. Ἰδὼν δὲ
 ὁ ἐκατὲνταρξος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε (τὸν) Θεόν, λέγων, Ὁντως
 ὁ αὐτοθεὸς ὅστις δίκαιος ἔστι. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγινόμε-
 νοι ὄχλοι ὅτι πρὸς θεωρεῖαν ταῦτα, θεωροῦντες τὰ γινόμενα,
 τυπὸντες ἑαυτῶν τὰς ἐκδηλοῦντες. Εἰσήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, ἵνα γινώσκουσιν αἱ σὺνακολουθήσασαι αὐ-
 τῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό-
 ματι Ἰωσήφ, βουλόπτης ἐπαρχῶν, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
 ὅστις ἐκ τοῦ συγκατατεκμήριος τῆς βουλῆς ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῶν,
 ἀπὸ Ἀρμαζηνίας πόλεως τῆς Ἰουδαίας, ὃς καὶ προσεδέχετο
 καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ὅστις προσελθὼν τῷ Πιλά-
 τῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ κατελὼν αὐτὸς ἐρετύλιξεν
 αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἐθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξιδίῳ, εἰς ὃ ἐκ τοῦ
 ὀπίσθου ὀφθαλμοῦ καίμηνος. Καὶ ἡμέρα τοῦ ᾧ ἀσκήνη, ἐκ σαββά-
 του ἐπέφωσκε. Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γινώσκουσιν αἱ πνεύματι
 οὐκ ἐλθούσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐδεάσαντο τὸ μνημεῖον,
 ἵνα ὥς ἐπεθετο τὸ σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοιμάσας ἀρώμα-
 τα ἐκ μύρα. καὶ τὸ μὲν σαββάτον ἡσυχάσαντες τὸ ἐντολίον.
 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὁρᾶν βασιλεὺς ἦλθον ὅτι τὸ
 μνημεῖον, φέρουσαι αἱ ἡτοιμάσαντες ἀρώματα, καὶ ἴνες σὺν αὐ-
 ταῖς. εὑρον δὲ τὸ λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ
 εἰσελθούσαι οὐκ εὑρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγίνετο
 ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τοῦ, ἵνα ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέ-
 στησαν αὐταῖς, ἐν ἐδήσεσιν ἀσραπτούσαις. ἐμφέβων δὲ γινόμε-
 νων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὸ γαλῶ, εἶπον πρὸς
 αὐτὰς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῆς νεκρῶν; ἐκ ἐστὶν ὧδε, ἀλλ'
 ἡγέρθη. Μνησθε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὼν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 λέγων, Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ἀδοξάσαι εἰς χεῖρας
 ἀνθρώπων ἀμδρωλῶν, ἵνα σωρῶται, ἵνα τῇ τελευτῇ ἡμέρᾳ
 αἰασηται. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψα-

H

Ματθ. 23. H
 μ. 1. Δ
 ἰω. 10. H

κδ Ματθ. 23. A
 12. κ. A

Κερθ. E
 ματθ. 23. Δ
 ματθ. 23. E

B

Τὸ κτ' Λουκαῖν βάπτισμα ἐξάρθη ἐν σίτοις, ἔχουσιν κεφαλὰς τρεῖς.

ΒΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ ἀναγέλιος τῆ Κυρίου ἡμέτερος, ἐν τῇ
ἡγάτῃ ὁ Κύριος, ὃν μὴ τῇ Ἀσίᾳ ἐκέρυξε ὁ ἀναγέλιος τῆ Χρестоῦ, ὑπὸ δὲ Τροιανῶν

Βασιλέως ἐξωρίσθη ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ. καὶ ἐν λόγῳ τοῦ Κυρίου ἐκεῖ δὲ ὦν καὶ τὸ ἅγιον
 εὐαγγέλιον ἐγράφη, καὶ ἐξέδωκεν ἐν Ἐφέσῳ, διὰ Γαίου τῷ ἐκμοδίῳ καὶ διακόνῳ, ὃ καὶ
 Παῦλος ὁ ἀποστόλος μάρτυρ, λέγων Ρωμαίοις, Αἰσπάζεται ὑμᾶς Γαίος ὁ ξένος μου καὶ ὁ-
 λης τῆς ἐκκλησίας. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Τερτυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ τῆς νήσου ὁ μακάριος
 Ἰωάννης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἔζησιν ἐτη ρκ'. καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ἐαυτὸν ἐκεῖ ἐ-
 γραψέ Θεοῦ βουλὴν. Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, μὴ ὅτι Τερτυρίου αὐτὸν ἐξωρίσθηαι ἐν Πάτμῳ,
 ἀλλὰ ὅτι Δομετίου, υἱοῦ Οὐεσσασίου.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΟΥΛ

χάριας ὑπόθεσις εἰς τὸ καὶ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.

Τοῦ ἁγίου πνεύματος διώταις ἐν ἀσθενείᾳ τελευτοῦται, καὶ καὶ γέγρα-
 πται, καὶ πιστεύουσιν. ἐν ἀσθενείᾳ δὲ οἱ σῶματος μένον, ἀλλὰ δὲ καὶ λό-
 γου, καὶ θείας ἐν γλωττῇ καὶ ὁμιλίας. καὶ τοῦτο δὴ λέγει ἐκ πολλῶν λόγων καὶ
 ἀδελφῶν, μέγιστα δὲ ἐκ τῆς αἰνῆς τῆς μέγαν θεολόγον καὶ ἀδελφόν τοῦ
 Χριστοῦ ἐν χάριτι ὁρωμένων. Ἐπεὶ γὰρ ἀλλοῦς μὲν παρὲς εἶ, τὸ αὐτὸν
 οὐ τεχνίον τὰ πατεῖ μεταχειρίζομαι, οὐ μένον ἀμαρτίας ἐν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἰουδαϊκῆς
 παιδείουσι, ἀλλὰ καὶ πόρνη ἀγράμματος, καὶ δὲ καὶ ὁ θεοτάτος Λουκάς ἐν ταῖς περὶ
 ἐπιστολῇ αἰετῶν. καὶ γὰρ δὲ καὶ ἡ πατρὶς αὐτῶν ἐπὶ τελευτῇ καὶ ἀσπινος, ὡς χρεὼν
 εἶναι ἐκλογικῆς, ἀλλ' ἀλλοτρίᾳ τέχνῃ. Βηθσαιῶν γὰρ τοῦτον ἐξήνεγκεν. ἀλλ' ὅμως ὁ τοι-
 οῦτος ὁ ἀγράμματος, ὁ ἀσπινος, ὁ μηδὲν ἔχων αἰετῶν, ἴσως ποίου τετύχηκε πιδύμα-
 ρος, ὥστε αὐτὸν μηδεὶς τῶν ἀδελφῶν διαφελιστῶν ἡμῶν ἐδίδαξεν, αὐτὸς ταῦτα βρογίτῃσαι. ἐπειδὴ
 γὰρ ἐκεῖνοι κατὰ ἡμετέραν αἰετῶν τὸ φραγτικὸν τῆς Χριστοῦ, μηδὲν δὲ αἰετῶν τῆς αἰνῆς
 αὐτῶν ἢ πρὸς τοὺς πατέρας καὶ θεοὺς εἰπὺνται, δεῖς ἵνα μὴ ποτε πινες χαμψυπετεῖς καὶ
 μηδὲ ἐπὶ τῇ νήσῳ διωτάμοι, νομιώσιν διὰ Χριστὸν τότε περὶ εἰς ὑπαρξιν ἐλθεῖν, ὅτε
 ἀπὸ Μαρίας ἐλθόντες, καὶ οὐχὶ περὶ αἰώνων ἐκ τῆς πατρὸς γεννηθῶσι (ὁ πόρνης περὶ
 Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς) τοῦτον ἐρεκεν ὁ μέγας Ἰωάννης αἰετῶν τῆς αἰνῆς ἡμετέρας διαλαμ-
 βαίνοντες, ὅτι τὸν ἀρχαῖον τῆς λόγου ἀμετακίνητον καταλείψας. φησὶ γὰρ, Καὶ ὁ λόγος
 ἦν ἐν μένῳ, ὡς δὲ πινες φασί, καὶ ἡμετέροις αὐτῶν οἱ ὁρῶντες οὐ γράψαι αἰετῶν τῆς αἰνῆς
 νήσῳ, οἷα ἀναφανίστων ἰνῶν ἀρετικῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, τῶν δογματίζοντων ἐν-
 θεοπον ψιλῶν ἢ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους. ὅτε δὲ λέγεται ὁ ἅγιος τῶν ἀδελφῶν οὐ διαφελιστῶν ἀνα-
 γινῶν, ταῦτα αὐτῶν αὐτῶν τῆς αἰνῆς τῆς ἀφηρησεως, ἐπικρίναι δὲ, ὡς ἡμετέροις
 ἐχόντα, καὶ μηδὲν περὶ γὰρ εἰπὺν. φησὶ γὰρ ἀποστόλων ἀμάρτιαν οὐ φησὶ εἰπὺν ἐκεῖνοι, ἡ τε-
 λείος πρὸς ἐλπίον, ταῦτα αὐτῶν ἐξ ἀπλῶσαι καὶ παρῶσαι, καὶ περὶ αὐτῶν διὰ τῶ ἰδίου εὐαγ-
 γελίου, ὃ ἐσυνέγραψεν ἐν Πατμῳ τῇ νήσῳ ἐξαιρετικὸς διατελῶν, μετὰ τετρακοινὰς ἑπτὰ
 τῆς τῆς Χριστοῦ ἀναληψεως. Ἡ γὰρ πᾶσι ὁ πόρνης μελίστα μαθητῶν Ἰωάννης τῶ Κυρίῳ,
 αἰ, ἀπλοῦς τε, καὶ πρῶτος, καὶ χρεὼν ἑαυτοῦ, καὶ ὡς κατὰ τὸν πλὴν καρδίαν, ἡμετέροις
 θεοῦ. ἐξ οὗ δὲ ἡμετέροις καὶ τῶν θεολόγων ὅτι φησὶ, τῶν ἀφηρητῶν τοῖς πολλοῖς μυ-
 στήριον κατατείνοντας Μακάριον γὰρ, φησὶν, οἱ κατὰ τὴν καρδίαν, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁ-
 ρῶνται. ἵνα οἱ ἄρα καὶ συγγενῆς τῆς Κυρίου, καὶ πᾶσι, ἀκούσιν. Ἰωσφὸς τῆς πόρνης, τοῦ θεο-
 τῆς μυστήριον ἔχει ἐκ περὶ τῆς ζωαρκῆς παιδίας ἐπὶ αἰ, τίς αὐτῶν ἀρῶντας, καὶ τῆς ἐκ-
 λείας, πλὴν Μαρίας, τῆς Εὐδίας, πλὴν Σαλαμῆν, ἥς λεγῶ δὲ τῆς Σαλαμῆς ἡμετέροις ἵνα ἔσται ὁ
 Ἰωάννης. ἐρεσκεται τοῦτον ὁ Κύριος θεὸς αὐτῶν ὡς ἐπεὶ γὰρ πατὴρ ὁ Κυρίου ὁ Ἰωσφ, τοῦτον

β Κορ. ιβ γ

Πρωτ. η. γ

Ματθ. ι. λ

δὲ τῆς Ἰωσήφ θυγάτηρ ἡ Σαλώμη, ἀδελφὴ δ' αὖτε τοῦ Κυρίου ἡ Σαλώμη λογίζεται· ὥστε καὶ ὁ αὐτῆς υἱὸς Ἰωάννης, ἀνεψιὸς ὃς Κυρίου. ὅτε ἀποποιήσας ἔτι τὰ ὀνόματα τὰ τε μητρὸς αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τὸ βασιλεῖος ἀνὰ πωλεῖται ἡ αὐτὴ γὰρ μήτηρ Σαλώμη καλομένη, ἐρμηνεύει εἰρηνική· ὃ δὲ Ἰωάννης, χάρις· γνωσκέτω οὖν πᾶσα ψυχὴ, ὡς ἡ εἰρήνη ἡ παρὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἔτι καὶ ψυχὴν ἀπο τῆς πατρὸς, μήτηρ γίνεταί τῃ θείας χάριτος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς εἰς ἡμῖν· τίς γὰρ θεοπρομῶν ψυχὴν, καὶ ἐπὶ μάχας ἔχουσιν παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ παρὰ ἑαυτοὺς, ὅτε εἰς τῆς θείας ἀξιοδωταί χάριτος. ἐπεσκεψάμεθα δὲ καὶ τὰ θαυμασιώτερον συμβαίνει τοῦτον δὲ τὸν βασιλεῖον Ἰωάννην· μόνος γὰρ ὅστις πρὸς μητέρας ἀναφέρεται ἔχον, τίς φεικὴν τῇ Σαλώμῃ, τίς βροτῶν (ὥς γὰρ βροτῆς ἀφ' αὐτοῦ τὸ βασιλεῖον μεγαλοφώναν) καὶ τίς θεοτόκον. ἰδοὺ γὰρ φησιν, ἡ μήτηρ σου· ἀλλ' ἐπεὶ αὐτὴ ἡμῖν παρὰ τὴν ἐξηγήσεως εἴρηται, δεκτέον ἥδη καὶ τὸ ὅτι τοῦ ἀνὰ πωλεῖται.

Ιω. 8. 12

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

α'	πρὸς τὸν Ἰωάννην γάμον.	β'	πρὸς τὸν πῶς ἀφ' αὐτοῦ καὶ τὸν διὰ τοῦτον	ιε'	πρὸς τὸν ποταμὸν Ἰορδάνου, ὅπου τὸν πῶς τὸν Ἰωάννην
β'	πρὸς τὸν ἐκ τῆς πόλεως ἐκ τῆς πόλεως.	δ'	πρὸς τὸν ὅτι ἀφ' αὐτοῦ πᾶσι.	ισ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
γ'	πρὸς τὸν Νικαίου ἐκ τῆς πόλεως.	ε'	πρὸς τὸν ὅτι ἀφ' αὐτοῦ πᾶσι.	ιζ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
δ'	πρὸς τὸν κατὰ τὸν Ἰωάννην.	στ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ιη'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
ε'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ζ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ιθ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
ς'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	η'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ια'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
ζ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	θ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ιβ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
η'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	θ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ιγ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
θ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	θ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ιδ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.
θ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	θ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.	ιδ'	πρὸς τὸν Ἰωάννην.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ἍΓΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΕΝ Ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν
πρὸς τὸ Θεόν, ὃς Θεὸς ἦν ὁ λόγος. ὅτι
ἦν ἐν Ἀρχῇ πρὸς τὸ Θεόν. Παιτα δι
αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐ-
δὲ ἓν, ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ
ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς τὸ
φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, ὃς ἡ σκοτία αὐ-
τὸν οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἀνθρώπος ἀπεσταλμένος παρὰ
Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· ὅτι ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρ-
τυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. ἐκ ἡ-
μεῶν τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ὁ γὰρ
φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν
κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσ-
μος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέ-
λαβον. ὅσοι γὰρ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ὄψιν ὅτιαν πίνα-
θεοῦ γινώσκουσιν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἱ ἐκ ὅλης ἀμάρ-
τιαν, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός,
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκή-
νωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἔθετο σάμψα πρὸς δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς
μονογενοῦς πατρὸς,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰω-
άννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον,
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἐμπροσθέν μου γέγονεν ὃς πρὸς τὸν
μου ἦν. ὃς ἐκ τοῦ πληθους αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν,
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χά-
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε ὁ μονογενὴς υἱός, ὃς ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖ-
νός ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ὅστις ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτι

1.1.

Λογ. α. Γ.

Ματθ. γ. Α.
μδ. α. Α.
Λογ. γ. Α.

Κριθ. θ. Α.
Ε. Β. Ε. Η.

Β. 1. Γ. α. Α.

Ματθ. α. Γ.
Λογ. β. Δ.
Ματθ. γ. Α.
Β. τ. γ. α. Δ.

Κολοσ. α. Γ.
Ε. Β. Β.

Κριθ. ε. Ε.
α. γ. δ. Γ.
α. γ. μ. ε. Δ.

Ματθ. γ. Α.
μδ. α. Α.
Λογ. γ. Δ.

1. οὐδεὶς ἑώρακε
2. γινώσκον, ὁ αὐτὸς γ.

3. πλήρης β. δ.

Ησάμ. Α

Mat⁹ γ Γ
μλσ α β
ακκ. γ. Γ
μακ. α Α.
ε. ια. Γ κη
β. Α

Mat⁹ γ Γ

Mat⁹ γ Δ
μλσ β Β
ακκ. γ Δ

ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἕξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λεβίτας, ἵνα
ἐρεθίσωσιν αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὠμολόγησε, καὶ ἐκ ἡρνήσατο
καὶ ὠμολόγησεν, Ὅτι ἐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἐρεθίσας αὐ-
τὸν, Τί οὖν, Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμὶ. Ὁ περὶ Φήτης
εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ, ἵνα ἀποκρισιν
δωδύκοις πέμψασιν ἡμᾶς; ἢ λέγεις πρὸς αὐτῶν; Ἐφη, Ἐγὼ
φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθυῶατε πλὴν ὁδὸν Κυρίου, κα-
θὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ περὶ Φήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν
Φαρισαίων, ἔκ τε ἡρεθίσαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις,
εἰ σὺ ἐκ εἶ ὁ Χριστός, ὅτε Ἡλίας, ὅτε ὁ περὶ Φήτης; Ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι μετὰ ὃς ἐμὴν
ἔσκειν ὃν ὑμεῖς ἐκ οἴδατε, αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς
ἐμπεραθεὶν μου γέγονεν, οὗ ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἀξίος ἵνα λύσω αὐτοῦ
τὸ ἱμάτιον ἔξ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγγύετι πέ-
ραν τῆς Ἰορδάνου, ὅπου ἰὼν Ἰωάννης βαπτίζων. Τῇ ἐπαύρειν
βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει,
Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὃς αἶρον πλὴν ἀμάρτιαν τῷ κόσμῳ· οὕτως
ὅτι πρὸ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὁπίσω μου ἐρχέσθαι αὐτὸν, ὃς ἐμπεραθεὶν
μου γέγονεν. ὅτε πρὸς μου ἰὼν καὶ ἐγὼ ἐκ ἡδὲν αὐτὸν, ἀλλ' ἵνα
φανερῶθῃ τῷ Ἰσραὴλ, διαἵχτο ἦλθεν ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτί-
ζων. Καὶ ἐμδρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων, Ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦ-
μα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐμεινεν ἐπ' αὐ-
τὸν· καὶ ἐγὼ ἐκ ἡδὲν αὐτὸν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕ-
δατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἐφ' ὃν δὲ ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον
καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὕτως ὅστις ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ.
Καὶ ἐγὼ ἑώρακα, καὶ μεμδρτύρηκα ὅτι οὕτως ὅστις ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Τῇ ἐπαύρειν πάλιν εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης ἔκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ δύο καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦν, λέγει, Ἰδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκο-
λούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφείς ὁ Ἰησοῦς, ἔειπεν αὐτοῖς, Ἐξαπάτη-
σθε με, λέγει αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Γαβ-
ριὴ (ὃ λέγει) ἐρμηνεύων, διδάσκαλε) ποῦ μένεις; Λέγει αὐ-
τοῖς, Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον ἔειδον παρ' ἐμὴν, καὶ παρ' αὐτῷ ἐ-
μειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ὥρα δ' ἦν ἡ ὥρα δεκάτη. ἰὼν Ἀνδρέας ὁ

ο. ματ. 11 β

ο. ματ. 11 β
βαπτίζων ἐν ὕδατι
μετὰ ὃς ἐμὴν
πρὸς αὐτὸν
3 Εὐαγγ. 11

4 η. 11 α

11

ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρος, εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκροσάντων τῷ Ἰω-
 ἄννῃ, καὶ ἀκολουθοσάντων αὐτῷ. διέλεσκέ τ' αὐτὸν πρὸς τὸν ἀ-
 δελφὸν τὸν ἰδίον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰρήκαμεν τὴν Μεσσίαν,
 ὃ ὅτι μεθερμηνεύμενον ὁ Χριστός. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν
 Ἰησοῦν. ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰω-
 νᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον
 ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ διέλεσκέ Φίλιπ-
 πον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθ-
 σαιδά ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρος. διέλεσκει Φίλιππος
 τὴν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὃν ἐξεραψέ Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
 καὶ ὁ πατριάρχης, εἰρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ
 Ναζαρετ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ, Ἐκ Ναζαρετ δύναται
 παρὰ τὸν ἐμεῖ; λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰη-
 σοῦς τὴν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἰδε
 ἀληθῶς Ἰσραηλῆτις, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἐστίν. λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ,
 Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ ἔσε
 Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τῇ συκῇ, εἰδὼν σε. ἀπεκρίθη Να-
 θαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ, Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· σὺ εἶ ὁ βα-
 σιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὃτι εἰπὼν σοι,
 εἰδὼν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, ἠπίστευες· μεῖζον τούτων ὀψεί. Καὶ
 λέγει αὐτῷ, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, Ἀπ' ἄρπ' οὐδέποτε ἔρανον
 δυνάμεθα, καὶ τοῖς ἀγγέλοις τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαί-
 νοντας ὅτι τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τε-
 τηγάμενος ἐξῆλθε ἐν Καζάρτῃ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰη-
 σοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν γάμον.
 καὶ ὑπερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν, Οἶνον
 οὐκ ἔχουσι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γυνάμ; οὔπω ἤκει
 ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὃ, πὰν λέγῃ ὑμῖν
 ποίσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἐξ κείμενων καὶ τὰ καθα-
 ρισμὸν τοῦ Ἰσραὴλ, χωροῦσαι αἰὰ μετρῆσας δύο ἢ ἔρεις. λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένευσαν
 αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε
 πρὸς τὸν δαρχιτεκλίνω. Καὶ ἠνέγκαν. ὡς δὲ ἐγένεσατο ὁ δαρχιτεκλι-
 νος πρὸς τὸ ὕδωρ οἶνον γεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ὅστιν, ὁ δὲ

Η

Γαρ μὲν Β
 δυνάμει Γ
 Ἰσραὴλ μ. Γ.
 καὶ μὲν δ
 Ἰσραὴλ καὶ Α
 Ἰσραὴλ καὶ Ζ
 καὶ καὶ Ζ
 δυνάμει θ Ζ

Ναὶ καὶ Γ
 καὶ καὶ Δ

β

ἐκ τῆς ἀρχῆς 11 ροῖ εἰς

Β

διάκονοι ἤδη καὶ οἱ λιπυρότεροι τὸ ὕδωρ φωνεῖ τὸ νεμφίον ὁ δὲ
 χτείνκλινος, ἐ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἀνθρώπος ποσὸν τοῦ καλὸν
 οἶνον πῖθῃσι, ἐ ὅταν μεθυδῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας
 τοῦ καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

Ταύτῃ ἐποίησε τὴν δὲ χτείνκλινος τῆς
 σημεῖων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανά τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανερώσε
 δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Με-
 τὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπφναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς
 ἡμέρας. Καὶ ἐφίς τὴν πόλιν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱε-
 ροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας
 βόας καὶ πρόβατα καὶ περὶ τὰς, καὶ τοὺς κερμαπτας καὶ
 μύροισι. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ χοινίων, πάντας ἐξέβα-
 λεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· ἐ τὸ κολλυβιστῶν
 ἐξέχευ τὸ κέρμα, ἐ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοὺς τὰς πε-
 ρερας πωλοῦσιν εἶπεν, Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μή παῖτε τὸν οἶ-
 κον τοῦ πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ

καὶ β

αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου ἐκατέφαγέ
 με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί σημεῖον
 δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς, Λύσατε τὸ ναὸν τοῦτον, ἐ ἐν τελεσὶν ἡμέρας ἐγερῶ αὐτόν.

καὶ κς γ.
 καὶ κς γ.
 καὶ κς γ.

Δ Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἑξέτεσις ὡκοδομήθη ὁ
 ναὸς οὗτος, ἐ σὺ ἐν τελεσὶν ἡμέρας ἐγερῶς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἐ-
 λέγει περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν,
 ἐμνήσθη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς, καὶ ἐπίστευ-
 σαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ὡς ὅτε ἦν ἐν Ἱερο-
 σολύμοις ἐν τῷ πάχῃ ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτὸν τὸ σημεῖον ὃ ἐποίησεν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ἐκ ἐπίστευεν ἐαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, καὶ
 ὅτι ἔχουσαν εἶχεν ἰσχύος μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ
 ἐγίνωσκε ὅτι ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ε Ἦν δὲ ἀνθρώπος ἐκ
 τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτοῦ, ἀρχὸν τῶν Ἰουδαίων.
 ὅστις ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδα-
 μὲν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ
 σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

καὶ κς γ.
 καὶ κς γ.

καὶ κς γ.
 καὶ κς γ.

καὶ κς γ.
 καὶ κς γ.

καὶ κς γ.

καὶ κς γ.

καὶ κς γ.

καὶ κς γ.
 καὶ κς γ.

Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἐὰν
 μὴ τις γέννηθῇ ἅνωθεν, ἔσθυσται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γέν-
 νησθαι ἄνωθεν ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐ-
 τοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γέννησθαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν
 ἀμὲν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γέννηθῇ ὅς ἐστι ὕδατος καὶ πνεύματος,
 ἔσθυσται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. τὸ γεγνημένον
 ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶν· τὸ γεγνημένον ἐκ τοῦ πνεύματος,
 πνεῦμα ἐστὶν. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γέννησθαι ἄνωθεν.
 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὸ φωνεῖ αὐτὸ ἀκούεις,
 ἀλλ' ἐκ οὐδὲς πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ
 γεγνημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν
 αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γινέσθαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώ-
 σκεις; ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι οὐκ οἶδα μὲν λαλοῦμεν, καὶ ὁ
 ἐνθάδε μὲν μὴ γινώσκων, καὶ τὴν μὴ γινώσκοντα ἐμὴν οὐ λαμ-
 βάνετε. εἰ γὰρ ὅτι οὕτως εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴ-
 πομε ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸ
 οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ
 υἱὸς τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ καθεὺς Μωσῆς ὕψωσε τὸ ὄφιν ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, ὅτι οὕτως ὕψωσεν δεῖ πᾶν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ
 πσιεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω
 γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αἰτῆς τὸ μονογε-
 νῆ ἐσῶεν, ἵνα πᾶς ὁ πσιεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη
 ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν
 κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.
 Ὁ πσιεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πσιεύων, ἥδη κέκρι-
 νται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ
 Θεοῦ. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μάλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἵνα γὰρ
 πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φασὶν ἀγαπᾶν τὸ
 φῶς, καὶ ἐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα
 αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φα-
 νερῶθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα· ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα. Μετὰ

B

Αρ.θ.κα.Γ

Ε.φ.β.ε

α.Ιω.α.β

Ε.φ.θ.η

ε.Ιω.η

Γ

Κ.φ.α.α

κς δ α

κς δ α β

κς δ α γ

α ἰω γ

Γαμ γ α

Ματ θ ια δ

α ἰω γ

κς δ γ

Γιτ γ δ
αυ γ δ η

Δ

δὲ

ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς πλὴν Ἰερουσαλὴμ,
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν. Ἡ δὲ Ἰωάννης
βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐπὶ τῷ Σαλαίμ, ὅπου ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ,
καὶ παρεγίνοντο ἐν ἐβάπτίζοντο οὕτω ὥστε ἡ βεβλημὴ τοῦ
πλὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐρχέτο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθη-
τῶν Ἰωάννου μὲν Ἰουδαίων πρὸς καθαρισμὸν, καὶ ἦλθεν πρὸς
τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ραββὶ, ὅς ἡμετεῖς σὺν πέραν τῆς
Ἰορδάνου, ὡς οὐ μεμερτήρηκας, ἴδε οὖν βάπτισαι, καὶ πάντες
ἐρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται
αἰθερτοῦ λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ἡ δεδοκῆται αὐτῷ ἐκ
οὐρανοῦ. αὐτοὶ οὖν αὐτῷ μαρτυροῦντες ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ
Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἐμ. πρὸς αὐτὸν ἐκεῖσε. Ὁ ἔχων
πλὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τῆς νυμφεύς ὁ ἐστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτῆς, χαρὰ χαίρει διὰ τῆς φωνῆς τῆς νυμφεύς. αἰτι-
οῦν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πετλήσθῃ. ἐκεῖνον δὲ αὐξάνειν, ἐν τῇ ἀτί-
σθαι. ὁ ἀκούων ἐργάζομαι, ἐπὶ πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς,
ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τῆς οὐρανῶν ἐργάζομαι,
ἐπὶ πάντων ἐστίν, καὶ ὁ ἐλάλει καὶ ἠκούσας, τοῦτο μαρτυρεῖ, ὅτι
μαρτυρεῖται αὐτῷ ὅτι λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτῷ τὴν μαρτυρίαν,
ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν· ἐν γὰρ ἀπέσταλεν ὁ Θεός,
τὸ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέθου διδάσκει ὁ Θεός τὸ
πνεῦμα. Ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν, ἐχά ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ
υἱῷ, ἐκ τῆς οὐρανῶν ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Ὡς οὖν ἐγινώσκετο ὁ Κίριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς
πλείονος μαθητὰς ποιεῖ καὶ βάπτισαι ἢ Ἰωάννης (καὶ τοῖς Ἰησοῦς
αὐτὸς ἐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ) ἀφῆκε τὴν Ἰερουσαλὴμ,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς πλὴν Γαλιλαίαν. Ἐδὲ αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς Σαμάρειας. Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμάρειας λε-
γομένην Συχάρ, πλησίον ἑξωρίου ὃν ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κακοπα-
κὼς ἐκ τῆς ὁδοπορείας, ἐκατέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥστε ἡ
ὥσιν ἐκ τῆς ἑρχομένης ἐκ τῆς Σαμάρειας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πίνειν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθησαν

ἰ. Ἰουδαίᾳ. α.
πλὴν αὐτῆς.

ἰ. Ἰησοῦς α.

αβ
γ
δ
ε

εἰς τὴν πόλιν, ἵνα θοφάσῃ ἀποχέουσι. λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ
 Σαμάρειτις, Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πίνει ἀγίαις οὔσις B
 γυναικὸς Σαμάρειτος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμάρει-
 ταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ᾔδεις πλὴν δωρεὰν τοῦ
 Θεοῦ, καὶ τίς δέσιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πίνειν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὴν,
 καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Κύριε, οὔτε ἀν-
 τλήμα ἔχεις, ἔτι τὸ φρέαρ δεξιᾶ βαθεῖ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
 ζῶν; καὶ σὺ μειλῶν εἰπὼν παρὰ τῆς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
 τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, ἔτι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἔτι τὰ θρέμμα-
 τα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ
 ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δὲ πῖνῃ ἐκ τῆς ὕδατος οὗ ἐ-
 γὼ δώσω αὐτῇ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ
 δώσω αὐτῇ, γινώσκεται ἐν αὐτῇ πηγὴ ὕδατος ἀλλομήνου εἰς
 ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ γυνὴ, Κύριε, δός μοι τού-
 το τοῦ ὕδατος, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλήν. Λέγει Γ
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπάγε, φώνησον τὸν ἀνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθά-
 δε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἀνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ
 Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας, Ὅτι ἀνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἀνδρας
 ἔχεις, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, ἐκεῖ ἐστὶ σου ἀνὴρ. Τούτο δὲ ληξὺς εἴρηκας. Λέ-
 γει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Κύριε, θεωρῶ ὅτι πρὸς φήτης εἰ σὺ· οἱ πατέρες
 ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσκυνοῦσαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν
 Ἱεροσολύμοις δεῖν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνοῦν. Λέγει αὐτῇ ὁ
 Ἰησοῦς, Γινώσκεις, πῶς πόν μοι, ὅτι ἐρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει
 τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατερί. Ὑμεῖς
 προσκυνᾶτε ὃ ἐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι
 ἡ σωτηρία ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἐστίν. ἀλλ' ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν
 δεῖν, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι προσκυνῶνται προσκυνήσασιν τῷ πατερί
 ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτοις ζητεῖ τοὺς
 προσκυνῶντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦν- Δ β. κ. ρ. γ. δ
 τας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνᾶν. Λέγει αὐ-
 τῇ ἡ γυνὴ, Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἐρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν
 ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ
 εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ὅτι τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 καὶ ἐθαύμαζαν ὅτι ἡ γυνὴ ἐλάλει μετὰ αὐτοῦ· εἶπε, Τί

279

2 οἶδαμεν. κ. ρ.

1 οἶδαμεν. κ. ρ.

ζητεῖς; ἢ, ἡ λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν πλὴν ἰδρίαν αὐτῆς
 ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, Δεῦτε,
 ἰδεῖτ' ἀνθρώπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. μή τι ἕτος ὅστις ὁ
 Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν.
 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες, Ῥαββί,
 φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, καὶ ὑμεῖς
 οὐκ οἴδατ'. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταί πρὸς ἀλλήλους, Μή τις λιψέ
 κεν αὐτὸν φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὸν βρωμά ὅστις,
 ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, καὶ τελειώσω αὐτὸ τὸ ἔρ
 γον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ τετράμιλλον ὄντι, καὶ ὁ θεο
 σμός ἐρχεσθαι; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, Ἐπαράτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν,
 καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λυχαί εἰσι πρὸς τὸν θεομὸν ἡδὴ.
 καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ ἀνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν
 αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν τῷ
 τῷ λόγῳ ὅστις ὁ ἀληθινός, ὁ πᾶν ὅστις ὁ σπείρων, καὶ ἄλ
 λος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὅτι ὑμεῖς κεκο
 πᾶκατε ἄλλοι κεκοπᾶκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτὸν εἰσελ
 λύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἑπίστευσαν εἰς αὐτόν
 τῷ Σαμαρείται, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυροῦσης,
 ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ
 Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μένειν παρ' αὐτοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο
 ἡμέρας. καὶ πολλοὶ πλείους ἑπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε
 γυναικὶ ἐλεγον, Ὅτι ἐκ ἐπὶ πλὴν σὴν λαλίαν πνεύματος αὐ
 τοῦ ἡ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὕτως ὅστις ἀληθὴς ὁ σωτὴρ
 τοῦ κόσμου ὁ Χριστός. Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν,
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν,
 ὅτι πρὸς τῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι ἡμελὴν ἐκ ἐχθ. Ὅτε οὖν ἦλ
 θεν εἰς πλὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα
 ἐωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ δὲ
 ἦλθον εἰς πλὴν ἑορτῇ. Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς πλὴν
 Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· καὶ ἡ
 βασιλικὸς οὗ ὁ ἑὸς ἡδένει ἐν Καπρναούμ· ὅστις ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
 ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν,
 καὶ ἡρώτα αὐτόν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτὸν· ὅτι ὁ ἑὸς ἡδένει

καὶ τὸν
 καὶ τὸν
 καὶ τὸν

Mat 9. 11
 καὶ τὸν

καὶ τὸν

Εὐαγγελιστὴν XXI 108
 καὶ τὸν

γὰρ ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, Ἐὰν μὴ ση-
 μεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πισεύσητε. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βα-
 σιλικὸς, Κίελε, κατὰ βούλησιν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Λέγει
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἀνθρώ-
 πος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. Ἦδη δὲ αὐτῷ
 καταβαίνοντος, ⁴ δούλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, ἔαπήμελαν
 λέγοντες, Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν πλὴν ὥραν
 ἐν ᾗ κομψότερον ἔχει· καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὅτι χθὲς ὥραι ἐβδούλιον
 ἀφῆκεν αὐτῷ ὁ πυρετός. Ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
 ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ
 ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Μετὰ ταῦ-

τα ἰω̄ ἑορτὴ τῆς Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
 Ἦν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ περὶ βαλκὼν κολυμβήθρα ἡ
 ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθσάδ᾽, πέντε σταδίων ἔχουσα ἐν ταύταις
 κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀδενουμένων, τυφλῶν, χωλῶν, ξυ-
 ρῶν, ἐκδεχομένων τὸ τῆς ὕδατος κίνησιν· ἄγγελος γὰρ καὶ και-
 ρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐπάρεσσε τὸ ὕδωρ· ὁ
 οὖν περὶ ἐμβὰς μὴ τιμωτραχθῇ τῷ ὕδατος, ὑγιὲς ἐγένετο,
 ὥς δὴ ποτε κατείχετο νοσήματα. Ἦν δὲ τις ἀνδρὸς ἐκεῖ τετα-
 κων περὶ πᾶν ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀδενείᾳ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατα-
 κείμενον, καὶ γινούς ὅτι πολὺ ἡδὴ χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, θέλεις
 ὑγιὲς γίνεσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον ἔκ
 ἔχω, ἵνα ὅταν τραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβή-
 θραν· ἐν αὗτῃ εἰρχομαι ἐγὼ, ἀλλὰ πρὸς ἐμεῦ καταβαίνει.
 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περι-
 πάτει. Καὶ διότι οὕτως ἐγένετο ὑγιὲς ὁ ἀνδρὸς, καὶ ἦρε τὸν κράβ-
 βατον αὐτοῦ, καὶ περιπάτει. Ἰω̄ δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ. ἔλεγον οὖν ἱουδαῖοι τῷ τε διακονοῦντι, Σάββατόν ἐ-
 στί;· ἐκ ἐξ ὧν αὐτῷ ἀρᾷ τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιή-
 σας με ὑγιή, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περι-
 πάτει. Ἡρώτηα οὖν αὐτόν, Τίς ἐστὶν ὁ αἰθερὸς ὁ εἰπὼν σοι,
 Ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς ἐκ ἡδὴ
 οὕτως ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ

$$\frac{\Delta \hat{C}_v}{\Delta C_v} \times \frac{\Delta}{\Delta C_v} \times \frac{\Delta}{\Delta C_v}$$
[illegible]

* *ampl. 4.0*

• ५४ •

140142.25

ταῦτα εὐρέσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε
 ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμδρότανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένη-
 ται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνῆγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς
 ὄστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγίην. καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον ^(F) Ἰησοῦν οἱ
 Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουσαν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίησεν
 σαββάτω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἕως
 ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὐ μᾶλλον ἐζή-
 τουν αὐτὸν ^(G) Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σαβ-
 βάτον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸ Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν
 τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιῆν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι
 Δ βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
 ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιῇ· ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ ^(H) τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυ-
 σιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιῇ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα
 ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥς περ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει ^(I) τῶν νεκρῶν, καὶ
 ζωοποιῇ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οἷς θέλει ζωοποιῇ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει
 οὐδένα, ἀλλὰ πάντα κρίσιν πάντας δέδωκε τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες ἡ-
 μῶσι ^(J) τὸν υἱὸν καθὼς πμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ πμῶν τὸν υἱόν,
 οὐ πμᾶ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν, ὅτι ὁ ^(K) λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με,
 ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν ἐκ ἐρχεται, ἀλλὰ μετεβέβηκεν
 ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐρ-
 Ε χεται ὥρα, καὶ νῦν ὄστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ
 υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ^(L) ἀκούσαντες ζήσονται. ὥς περ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει
 ζῆλον ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζῆλον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ,
 καὶ ὅσοις αὐτὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
 ὄστις. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἐρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες ^(M) ἐν
 τοῖς μνημείοις, ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται· οἱ
 τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα περά-
 ξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑ-
 μαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια
 ὄστιν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
 ψαντός με πατρὸς. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρ-
 τυρία μου ἐκ ἐστὶν ἀληθείας· ἄλλος ὄστιν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ,

230

3 ποιήσ. Α

μ

μ

Ματθ. α. Δ

Κριθ. Β

Ματθ. γ. Δ

μδ

μγ

231

Λένιτ κ3 Λ
δελτ.15.Λ

αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, ἔστι παιδάριον ἐν ᾧ δὲ ὁ ἔχοντες πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τίς ἐστιν εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Ποιήσατε ὑμεῖς ἀνθρώποις ἀναπεσεῖν. Ἦν γὰρ ἄρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἄρθρον ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. ἔλαβε δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ διχαρήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἳ ἡ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ πλῶνται. Συνοήσαντες οὖν, ἐξέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἀπερίσσευσεν τοῖς βιβροκόοις. Οἱ οὖν αἰθεροποιοὶ ἰδόντες ὁ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον, Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γινώσκων ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι καὶ ἁρπάξαι αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, αἰετάρουν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβη εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ, ὅππῃ πλεῖν θέλουν, καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἦρχον πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπernaύμ. καὶ σκοπία ἡδὴ ἐγγενεῖ, καὶ ἐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἡ τε θαλάσσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγεῖτο. Ἐληλακότες οὖν ὡς σαδίοις εἰκοσιπέντε ἢ τετράκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐκείνους τῶν πλοίων γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. Ἡθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκείνους τὸ πλοῖον ἐγένετο ὅππῃ τῆς εἰς τὸν ὄρειον. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο ἐκ τῶν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ σινεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἀλλὰ ἡ πλοία εἰς τὴν Τιβερεαδὸς ἐλθὼς τῶν τόπων ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, διχαρήσας τοὺς Κυρίου· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς ἐκεῖ ἐστὶν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναεὺμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν· καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, ἔπον αὐτόν, Ῥαββί, πότ' ὧδε γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς

μαθητῶν
μαθητῶν

εἰς τὸ πλοῖον,
εἰς τὸ πλοῖον,
7

εἰς τὸ πλοῖον, 6

ὁ Ἰησοῦς ἔειπεν, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἶ-
 δετε σιμειᾶ, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶ ἄρτων ἃ ἐχορτάσθητε. ἐργά-
 ζεσθε μὴ τὴν βροτὴν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βροτὴν τὴν
 μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει·
 τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ· ἐσφραγίσεν ὁ Θεός. Εἶπον οὖν πρὸς αὐ-
 τὸν, Τί ποιούμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἐργα τῆ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τῆς Θεοῦ, ἵνα πιστέ-
 σιτε εἰς ἐν ᾧ πέμφθεν ἐκεῖνος. Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τί οὖν ποιῶμεν ὅ-
 τι πιστεύωμεν καὶ πιστεύσωμεν σοι; ἢ ἐργάζη; οἱ πατέρες
 ἡμῶν ὅτι μάννα ἐφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμέ-
 νον, Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑ-
 μῖν τὸν ἄρτον ἐκ τῆς οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν
 ἄρτον ἐκ τῆς οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τῆς Θεοῦ ἐστὶν ὁ
 καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. Εἶπον
 οὖν πρὸς αὐτὸν, Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. Εἶ-
 πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρξόμενος
 πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· ὁ πσιύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώ-
 ποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐώρακα τέ με, καὶ οὐ πσιεύετε. Πᾶν
 ὁ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμέ ἥξει· καὶ τὸν ἐρξόμενον πρὸς
 με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ
 ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τὸ πέμψαιτός με.
 Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τῆς πέμψαιτός με πατρὸς, ἵνα πᾶν ὁ δέ-
 δωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ὃς αὐτῆς, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐ-
 γχάτῃ ἡμέρᾳ. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τῆς πέμψαιτός με, ἵνα
 πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πσιύων εἰς αὐτὸν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον, ἔ-
 χει ἀναστήτω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐγχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐξόμυζον οὖν
 οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, ὅτι εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς
 ἐκ τῆς οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰω-
 σὴφ, οὗ ἡμεῖς οἶδα μὲν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν
 λέγῃ οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰη-
 σοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γροφίζετε μετ' ἀλλήλων· οὐδεὶς δυνά-
 ται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με, ἐλκύσῃ αὐ-
 τὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐγχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἔστι γεγραμμέ-

Κρι. α. π.
 ματθ. γ. α.
 ἢ ἰ. α.
 α. ἰ. α., Δ

Εξ. α. π. γ.
 ἀριθμ. μ. β.
 ψαλ. ελ. γ.
 σοφίας π. γ.

Ἐκκλησι-
 στικὸς κ. α. γ.

Ματθ. γ. η.

α. Κορ. α. α.

3. πσι. α. α.

3. πσι. α. α.

3. πσι. α. α.

3. πσι. α. α.

150. 2. Δ.

Κ19 + Γ

10. 1. Β

Λω 7. 3. Α

Δ 67 + Γ

Κ19 + Γ

Κ19, Δ

διδαχῆς, πότερον ἐκ τῆς Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
 Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν, πλὴν δόξαν πλὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν
 πλὴν δόξαν τὸ πνεῦμα φαντος αὐτὸν, ὅτι δληθῆς ἐστίν, καὶ ἀδικία
 ἐν αὐτῷ ἔκ ἐστιν. Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐ-
 δεὶς ἔξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Ἰς με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρί-
 θη ὁ ὄχλος ἔειπε, Δαυιδόνιον ἔχῃς· Ἰς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀ-
 πεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν ἔργον ἐποίσα, καὶ πάν-
 τες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν πλὴν πελοτομήν,
 (οὐχ ὅτι ἐκ τῆς Μωσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,) καὶ ἐν σαβ-
 βάτῳ πελοτεύετε ἀνθρώπον. εἰ πελοτομήν λαμβάνει ἀνθρώ-
 πος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χαλάτε
 ὅτι ὅλον ἀνθρώπον ὑγιῇ ἐποίσα ἐν σαββάτῳ; Μὴ κρίνετε κατ'
 ὄψιν, ἀλλὰ πλὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἐλεγον οὖν πνες ἐκ
 τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ
 ἴδε παρρησία λαλῶ, ἔτι οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε δληθῶς ἐ-
 γνωσαν ὁ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἀλλὰ
 τοῦτον οἶδα μόνον ποθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστός ὅταν ἔρχηται, ἔδειξιν
 γνώσει ποθεν ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς
 καὶ λέγων, Καὶ ἐγὼ οἶδατε, ἔτι οἶδατε ποθεν εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 ἐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν δληθινός ὁ πνεῦμα φαντος με, ὃν ὑμεῖς ἐκ οἶ-
 दाτε· ἐγὼ ὅτι οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κείνός με ἀπέστει-
 λεν. Ἐζητοῦν οὖν αὐτὸν πᾶσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
 χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ὄχλων
 ὁπίσσευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι ὁ Χριστός ὅταν ἔλθῃ, μή-
 τι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσῃ ὧν ὅτι ἐποίησεν; Ἦκουσαν
 ὁ Φαρισαῖοι τῆς ὄχλου βοῆς καὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέ-
 στειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὁ δρχιερεὶς ὑποφρέτας, ἵνα πᾶσαι αὐ-
 τὸν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐπὶ μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν
 εἰμι, ἔτι ὑπάγω πρὸς τὸ πνεῦμα φαντος με. Ζητήσετέ με, καὶ ἔχ-
 εύρησετέ με ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς ἔτι δυνάαδε ἐλθεῖν. Εἶπον οὖν
 οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἐαυτοῖς, Γοῦ ὅτι μὴ γὰρ πορβύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς
 οὐχ εύρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μὴ γὰρ
 πορβύεσθαι, καὶ διδάσκειν ἐν Ἑλλάδι; Ἰς ἐστίν ὅτι ὁ λόγος
 ὃν εἶπε, Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εύρήσετέ με ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς
 οὐ δύνασθε

αὐτοῦ. Β

πῶς. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

αὐτοῦ. Β

οὐ δυνάσθε ἐλθεῖν; Ἐν ᾗ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορ-
τῆς εἰσήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκραζέ, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω
πρὸς με, καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή,
ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρέουσιν ὕδατος ζῶντος. (Τοῦτο
δὲ εἶπε πρὸς τὸ πνῦμα, οὗ ἐμῆλον λαμβάνειν) ὁ πιστεύων-
τες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν πνῦμα ἄγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω
ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες αὐτοῦ λέγον, Ἐ-
λεγον, Οὗτός ἐστιν δληθὴς ὁ περὶ φήτης· ἄλλοι ἐλεγον, Οὗτός
ἐστιν ὁ Χρῆστος· ἄλλοι δὲ ἐλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ
Χρῆστος ἐρχεται; οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος
Δαβὶδ, καὶ δὲ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου Ἰωὺ Δαβὶδ, ὁ Χρῆ-
στος ἐρχεται. Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. πνῆς δὲ
ἦσαν οἱ αὐτῶν τίσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας. Ἦσαν οὖν ὁ ὑπερέκειν πρὸς τοῦ δεξιερῆς καὶ
Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;
Ἀπεκρίθη οἱ ὑπερέκειν, Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος,
ὡς εἶπεν ὁ ἀνθρώπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς ὁ Φαρισαῖοι,
Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνηκατε; μή τις ἐκ τῶν ἀρξόντων ὅτι πιστεύσεν
εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων, ἀλλ' ὁ ὄχλος εἶπεν ὁ μὴ γινώ-
σκων τὸν νόμον, ὅτι κατὰ εἰσι. Λεγὶ Νικόδημος πρὸς
αὐτοῦ, ὅς ἐλθεν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὃν οἱ αὐτῶν, Μὴ ὁ
νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρὸς-
τερον, καὶ γινώσκῃ ποιῶν; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτοῖς, Μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρῶν κόν καὶ ἴδε ὅτι περὶ φήτης ἐκ τῆς
Γαλιλαίας ἐκ ἐρήγεται. Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαγῶν ὄρους
δὲ πάλιν ἔτιρεν, ἔτετο εἰς τὸ ἵερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔρχετο πρὸς
αὐτόν, ὅς καὶ τίτας ἐδίδασκεν αὐτοῖς. Ἄγριοι γὰρ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γινώσκοντες ἐν μοιχείᾳ κατελθόντες
ἐπ' αὐτόν, καὶ στήσαντες αὐτὸν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ, Διδά-
σκαλε, αὐτὴ ἡ γινώσκαι ἐπιλήφθη ἐπ' αὐτόν φῶρ μοιχευομένη·
ἐν ᾗ τῶ νόμῳ· Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς γυναῖκας· λιθο-
βολεῖσθαι· σὺ οὖν ἡ λέγεις; Τοῦτο δὲ ἐλεγον πειράζοντες αὐτόν,
ἵνα ἐχῶσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς καί πω κύψας, τῷ δα-

Αδ-τ κ γ ζ

Δδ-τ κ γ Δ
Ιω-κ β Η
α γ δ ζ β Γ

Μι-γ β Α
ματ β Α

Η

Μι-γ β γ

Μι-γ β Α

Δδ-τ β Γ
β δ α δ

η

Αδ-τ κ β

3 πινύματα

3 πινύματα

4 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα

3 πινύματα, 3 πινύματα, 3 πινύματα, 3 πινύματα, 3 πινύματα

3 πινύματα

Δατ ι' B

κτύλω ἔγραφεν εἰς τὸ γλῶ.^{*} ὡς ὁ ἐπέμψον ἐφροτῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὁ ἀναμδρότης ὑμῶν, πρῶτος τὸ λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω. Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὸ γλῶ. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, ἔκ' ὑπὸ τῆς σιωπῆς ἑλπί-
 χόμμοι ἐξήρξαντο εἰς καθεῖς, ὁρξάμμοι δὲ τὸν πρεσβυτέ-
 ρον ἕως τῆς ἐξάπων· καὶ κατελείφθη μόνον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ
 γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα. ἀνακύψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδὲν αἰσά-
 μμος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ, Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐ-
 κεῖνοι; ὁ κατήγορός σου οὐδεὶς σε κατέκρινεν; Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐ-
 δεὶς, Κύριε. Εἶπε ὁ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω. πο-
 ρεύου, καὶ μηκέτι ἀμδρότανε. Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐ-
 λέλησε, λέγων, Ἐγὼ εἰμι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί,
 οὐ μὴ πειπαθήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ τὸ Φῶς τῆς ζωῆς. Εἶ-
 πον οὖν αὐτὰ οἱ Φαρισαῖοι, Σὺ ποῦ σε αὐτοῦ μδρτυρεῖς; ἡ μδρ-
 τυρεῖα σου ἐκ ἐστὶν ἀληθείας. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 Ὁ Κὰν ἐγὼ μδρτυρῶ ποῦ ἐμαυτοῦ, ἀληθείας ὅτιν ἡ μδρτυρεῖα
 μου ὅτι οἶδα ποῦ ἐν ἡλθον, ἔκ' ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς ὁ ἐκ οἶδατε πο-
 δὲν ἐρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς καὶ τὸ σὰρκα κρίετε, ἐγὼ οὐ
 κρίνω ἄδεια. καὶ ἐὰν κρίνω ὁ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθείας ὅτιν ὅτι
 μόνος ἐκ εἰμι, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ
 ὁ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μδρτυρεῖα ἀλη-
 θείας ὅτιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ μδρτυρῶν ποῦ ἐμαυτοῦ, ἔκ' μδρτυρεῖ ποῦ
 ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. Ἐλεγον οὖν αὐτὰ, Ποῦ ὅτιν ὁ πατήρ
 σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε ἐμεῖ οἶδατε, ὅτε τὸ πατέρα μου. εἰ
 ἐμεῖ ἡδύτε, ἔκ' τὸ πατέρα μου ἡδύτε δὲ. Ταῦτα ταῖς ῥήματα ἡ ἀλ-
 σεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ὁ
 δεὶς ὁ πίασεν αὐτὸν, ὅτι οὐπω ἡνελύθη ἡ ὥρα αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν
 πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, ἔκ' ἐν τῇ ἀ-
 μδρπία ὑμῶν ἀποθανῆτε. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε
 ἡδεῖν. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μὴ ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει,
 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ὁ δύνασθε ἡδεῖν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑ-
 μεῖς ἐκ τῆς γὰρ ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῆς ἀλλοῦ εἰμι· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
 ἐστέ, ἐγὼ ἐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου ἑτέρου. Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανῆ-
 τε ἐν ταῖς ἀμδρπίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πείσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι,

* μὴ πρὸς πο-
 ἑλῶς. α. γ.
 α. β. δ

α α

α γ

3 οὐσα. α.

4 γὰρ α. β. γ. δ

5 κατακρίνω α

* ἀπὸ τοῦ α. α.
 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

Κιρ. α. Α.
 ε. β. γ.
 ε. δ. ε. η.
 α. ι. α. β.

Κις ι. ε

6 ο. π. α. γ. δ

Δατ ι' B.
 κα. ι. δ.
 ματ. θ. π. β.
 β. κ. ρ. ι. γ. α.
 ε. ρ. ι. ε.
 λ. ι. ρ. α. ε.

Γ

Κις γ. β. ε

α. β.

α. β.

α. β.

ἀποθανεῖν ἐν ταῖς ἀμδρπίαις ὑμῶν. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τίτ' ἀρχίζω ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. Δ
πολλὰ ἔχω πρὸς ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν, ἀλλ' ὁ πένθος με ἀληθείας ὅτι καὶ γὰρ ἂν ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἡ πατέρα αὐτοῖς ἤλεγχο. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσῃτε τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ ἑδὲν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐδίδαξε με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. ὁ πένθος με, μετ' ἐμοῦ ὅτι. Ἐκ ἀφῆκε με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ὅσα αὐτῷ ποιοῦ πάντοτε. Ταῦτα αὐτῷ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Ἐλεγον οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίοις, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ, καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἡλευθερώσῃ ὑμᾶς. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ ἑδὲν δέδουλόκα μὴν πώποτε πῶς σὺ λέγεις, ὅτι ἐλεύθεροι γένησθε; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὰ ἀμδρπία, δούλος ὅτι τῷ ἀμδρπίᾳ. ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μὲν εἰς τὸν αἰῶνα. ἔαν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἡλευθερώσῃ, ὥντως ἐλεύθεροι ἐσσεσθε. Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ ὁ ἐώρακα πρὸς τὸν πατέρα μου, λαλῶ. ὁ ὑμεῖς οὖν ὁ ἐώρακατε πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν, ποιεῖτε. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ὅτι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τέκνα τῷ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἂν. καὶ ὁ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἀνθρώπον ὃς τίτ' ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, καὶ ἤκουσα πρὸς τὸν Θεόν. Τοῦτο Ἀβραάμ ἐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννημένοι· ἓνα πατέρα ἔχομεν τὸν Θεόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ Θεὸς πατήρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπάτε ἂν ἐμὲ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τῶ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἤκω· ἑδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκείνός με ἀπέστειλε. διατί τίτ' ἀλήθειαν τίτ' ἐμὲ οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖν ὁ ἀνθρώπος ποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ

τομ ε γ
β. πδ β δ

E

Z

α. β. γ. δ

οὐκ
7 αὐτῷ λέγει
Θεόν, ἡ γὰρ β

καὶ γ

8 α. ἡκούσαν
πρὸς τὸν Θεόν
γ. α. β

γ. α. β

Εὐαγγελιστὴς
Συντάκτης
Εὐαγγελιστὴς
Συντάκτης

ἐσηκέν· ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεύδος, ἐκ
τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύσης ὅτι, ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὅτι τὸ ἀ-
λῆθες λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. ἵνα ὅτι ἐμὲ ἐλέγχει μετὰ ἀ-
μδρπας· εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διαπίστευτε μοι. Ὁ ὢν
ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς ἐκ ἀ-
κούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγεις μὴν ἡμεῖς, ὅτι Σαμάριτις εἶ σύ, καὶ
δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον ἐκ ἐχέω, ἀλλὰ
ἡμῶν (τῶν) πατέρων μου, καὶ ὑμεῖς ἀπειμαζέτε με· ἐγὼ δὲ εὐχρ-
τῶ πλὴν δόξαν μου ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ἔάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ
ἐν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νυνὶ ἐγνώκαμεν ὅτι
δαιμόνιον (τὸ) ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ (ὁ) παρθένος, καὶ σὺ
λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἢ μὴ γένοιται θάνατος ἐν
τῷ αἰῶνα; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἐμοῦ Ἀβραάμ, ὅς τις ἀ-
πέθανε; καὶ οἱ παρθένος ἀπέθανον. ἵνα σεαυτὸν σὺ πειῖς; Ἀ-
πεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐάν ἐγὼ δόξάζω ἐμαυτὸν, ἢ δόξα μοι εὐδέν
ἔστιν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δόξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς
ἐστίν, ὅτι, ὅτι ἐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· ὅτι ἐκ εἶπω
ὅτι ἐκ οἶδα αὐτόν, ἐσμαι ὅμοιος ἐμὲ, ψεύσης· ἀλλ' οἶδα αὐ-
τόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραάμ ὁ πατήρ ἐμὸς ἡγαλιά-
σατο ἵνα ἴδῃ πλὴν ἡμέραν πλὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, ὅτι ἐχάρη. Εἶπον
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ἔτη οὐπω ἔχεις, καὶ Ἀ-
βραάμ ἐώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. Ἦσαν οὖν λίθους ἵνα
βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ὁξήλαθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, δι-
ηθῶν διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ παρήγαγε ἔτι. Καὶ ἀφ' αὐτῶν
εἶδεν δὴ θεωροῦν τοφλὸν ἐκ γυναικὸς· ὅτι ἠερότησαν αὐτόν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, λεγοντες, Ραββί, ἵνα ἡμῶν, ὅτι ἡ οἰκοδομὴ αὐ-
τῆς, ἵνα τοφλὸς γυναικὸς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐτε ὅτι ἡμῶν
οὐτε οἰκοδομὴ αὐτῆς, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐ-
τῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μεῖναι ἡμέρας
ὅτι· ἐρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ
κόσμῳ ᾤ, Φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίστευσε λαὸς,

καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ

καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ

καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ

Καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ

καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ

Καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ
Καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ
Καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ

καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τῆς πύσματος, ἔπεχευσε τὸ πηλὸν ἐπὶ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ τῷ τυφλῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε, νύψαι εἰς τὴν
 κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀ- B
 πῆλθεν οὖν καὶ ἐνύψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Θ οὐκ οἶδοντες
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ περὶ τὸν ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον, Οὐχ
 οὗτός ἐστιν ὁ κησὶνὸς καὶ περὶ τῶν; Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι οὗ-
 τὸς ἐστίν· Ἄλλοι δέ, Ὅτι ὅμοι Θ αὐτῷ ἐστίν· Ἐκεῖνος ἔλεγεν, Ὅτι
 ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς δυνάστησάν σου οἱ ὀφθαλ-
 μοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ἔειπεν, Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πη-
 λὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχευέ μου τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἔειπέ μοι, Ὑ-
 παγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, καὶ νύψαι. Ἀπελθὼν
 δὲ καὶ νύψας ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦς ἐστίν ἐκεῖ-
 νος; Λέγει, Οὐκ οἶδα. Ἄρχουσιν αὐτὸν πρὸς τοῦ φαρισά-
 οισ τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸ πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰη- Γ
 σοῦς, καὶ δυνάστηεν αὐτῷ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Πάλιν οὖν ἠερότων
 αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς δυνάστηεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πη-
 λὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου, καὶ ἐνύψαμί μιν, καὶ βλέ-
 πω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων ἱνὲς, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ
 ἐστὶν ἡμεῶν τῶν θεῶν, ὅτι τὸ σάββατον ἐκ τῆς. Ἄλλοι ἔλεγον, Πῶς
 δύναται ἄνθρωπος ἀμνηστὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιῆν; Καὶ
 ἤκουσεν ἡμεῖς ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ δὲ λέγεις
 πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡμεῖς ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ; Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι περὶ
 φήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, ὅτι τυ-
 φλὸς ἦν, ἔτι δὲ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοῦ γονεῖς αὐτοῦ Δ
 τῶν ἀναβλέψαιτος, ἔτι ἠερότησαν αὐτοῖς, λέγοντες, Οὗτος ἐστίν
 ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη; πῶς οὖν ἄρτι
 βλέπει; Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἔειπον, Οὐδαμῶς
 ὅτι οὗτος ἐστίν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη· πῶς δὲ νῦν
 βλέπει ἐκ οἴδαμεν, ἢ πῶς ἡμεῖς αὐτῷ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡμεῖς
 ἐκ οἴδαμεν. αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρεστήσατε· αὐτὸς πρὸς
 αὐτοὺς λαλήσῃ. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοῖς
 Ἰουδαίοις· ἡ δὲ γὰρ σήμετέοντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁ-
 μολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται· διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς Ε Κεφ. 9. 2
 αὐτοῦ εἶπον, Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρεστήσατε. Ἐφώνησαν οὖν

1. περὶ τῶν
 2. 2

2. ἀνέβλεψεν,
 3. 1, 2, 3, 4, 5
 4. 1, 2, 3, 4, 5
 5. 1, 2, 3, 4, 5

1. 1, 2, 3, 4, 5

ἐκ δευτέρου (C) αὐθροπον ὅς ἐστι τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ, Δὲς
δοῦξάν πῶ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδα μὲν ὅτι ὁ αὐθροπος οὐκ ἔστι ἀμδρτωλός
ᾧ ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Εἰ ἀμδρτωλός ἐστιν, ἔκ οἶ-
δα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλός ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν,
Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἐκ τοῦ τυφλοῦ ἐγένετο ὁφθαλμοῖς; Ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς, Εἶπον ὑμῖν ἡδὴ, ὅτι ἐκ τοῦ τυφλοῦ ἐγένετο ὁφθαλμοῖς· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔ-
μαθηται γινώσκειν; Εἰσεδέρσαν οὖν αὐ-
τὸν, καὶ εἶπον, Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔ-
Μωσέως ἐσ-

Z μὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἶδα μὲν ὅτι Μωσὴ λελάληκεν ὁ Θεός, ὅ-
τι ἐκ οἶδα μὲν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ αὐθροπος καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς, Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμάσιόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς ἐκ οἶδατε πόθεν ἐστίν,
καὶ αἰεὶ ὡς ἐμοὶ ἐστὶν ὁφθαλμοῖς· οἶδα μὲν γὰρ ὅτι ἀμδρτωλὸν
ὁ Θεός ἐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇ ἢ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ, τούτου ἀκούει. ἐκ τῆς αἰῶνος ἐκ ἡκούσθη ὅτι ἐκ τοῦ τυφλοῦ
ἐγένετο ὁφθαλμοῖς τυφλὸς γινώσκων. εἰ μὴ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἔκ
ἡδυνάτο ποιεῖν ἕδεν. Ἀπεκρίθησαν δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἀμδρτίαις
οὐ ἐργάζεσαι ὅλος, ὅτι σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν
ἐξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἐξω, καὶ εἰρῶν αὐ-

H τὸν, εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πεινῶς εἰς (C) τὸν Θεόν; Ἀπεκρίθη ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπε, * Τίς ἐστὶ Κύριε, ἵνα πεινῶ εἰς αὐτόν; Εἶπε γὰρ αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐὰν ἐρχῃς αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνος
ἐστίν. Ὁ δὲ εἶπε, Πιστεύω Κύριε καὶ περὶ σε κύνισεν αὐτόν. Καὶ εἶ-
πεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τούτον ἦλθον, ἵνα (C)
μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γινώσκωνται. Καὶ
ἤκουσαν ἐκ τῆς φασματικῆς ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ
τυφλοὶ ἦτε, ἂν εἶχετ' ἀμδρτίαν νῦν ὅτι λέγετε, ὅτι βλέπομεν
ἢ οὐκ ἀμδρτία ὑμῶν μὲν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,

ὅτι μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῆς πατρὸς, ἀλλὰ ἀναβάντων ἀλλοτρίων, ἐκεῖνος κλέπτει ὅτι ἐκ ληστῆς· ὁ δὲ
εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῆς πατρὸς. Τούτῳ
ὁ θυροκτὴς ἀνοίγει, καὶ τὰ πόρτα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει,
καὶ τὰ ἴδια πόρτα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ὁρᾷ αὐτὰ καὶ
ὅταν τὰ ἴδια πόρτα ἐκβάλῃ, ἐμπερθεύει αὐτῶν πορεύεσθαι,

* Κατ. α

Κατ. α
β. γ. δ.

ἢ αὐτὸν ἀκούει
καὶ οὐκ ἀκούει
στ. β

Εὐαγγέλιον 111 Πεντέ
κοίτης

καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅπ οἶδασι ἢ φωνῶν αὐτῶ ἀλ-
 λοτεῖω ἢ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φέρονται ἀπ' αὐτοῦ,
 ὅπ οἶδασι τῶν ἀλλοτείων πλὴν φωνῶν. Ταύτην πλὴν φωνῶν
 μίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ ἐκ ἔγνωσαν ὅτι λέγει
 αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέ-
 γω ὑμῖν, ὅπ ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἐμ-
 ἐμοδ' ἤλθον, κλέπτει εἰς ἡμῶν καὶ ληστὴ· ἀλλ' ἐκ ἤκουσαν αὐτῶν
 τὰ πρόβατα. ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοδ' εἰσελθὲν εἰσελθὲν, σωθή-
 σεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομῶν δὲ ῥίσι. Ὁ
 κλέπτης ἐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ
 ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ ζωὴν ἔχουσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν
 ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλός πλὴν ψυχῶν αὐτοῦ ἵδουσιν ὑπὲρ
 τῶν προβάτων ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν ποιμῶν, οὗ ἐκ εἰς τὰ
 πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίσει τὰ
 πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάξῃ αὐτὰ, καὶ σπέρνῃ
 τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ἐπ' μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ
 μὴ αὐτὰ φέει τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός,
 καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκονται ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καὶ τίς γι-
 νώσκει με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ πλὴν ψυχῶν
 μου ἵδουσι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω
 ἃ ἐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς
 φωνῆς μου ἀκούσοις, καὶ ῥυθίσεταί με μία ποίμνη, εἰς ποιμῶν.
 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅπ ἐγὼ ἵδουσι τὴν ψυχὴν μου,
 ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοδ', ἀλλ'
 ἐγὼ ἵδουσι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ὅσοις ἔχω ζωὴν αὐτήν,
 καὶ ὅσοις ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην πλὴν ἐν τῇ
 ἑλᾶτον φωνῇ τῇ πατρὸς μου. Σχίσμα οὖν πάλιν ἐρρέετο ἐν
 τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοῖς λόγοις τούτοις· ἐλεγρον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐ-
 τῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτῶ ἀκούετε; Ἄλλοι ἐλε-
 γον, Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκ ἐστὶ δαιμονιοζομῶν· μὴ δαιμόνιον
 δυνάται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; Ἐρρέετο δὲ τὰ ἐφ'
 καίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ὅτι χαμῶν ἦν, καὶ φερετάει ὁ Ἰησοῦς
 ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σοφῇ τῇ Σολομῶντος· ἐκκύλῳ οὖν αὐτῶ οἱ Ἰου-
 δαῖοι, καὶ ἐλεγρον αὐτῶ, ἕως πότε πλὴν ψυχῶν ἡμῶν αἶρεις; εἰ

B

Δ

Δ

E

Ἡσυχ. μ. Γ. Ἐυαγγελίου
 ἱερα. λ. Ζ. Σομ. π. α.
 καὶ λ. Ζ. Σομ. π. α. —

Ἡσυχ. γ. Β

Πραξ. θ. Δ

Ἡσυχ. β.
 α. 11

m. iii.

α. λ. ι. ε. ζ.
 ε. β. ι. α.
 ι. ε. π. α.

α. δ. δ. α. π. β

3 γ. π. α. π. α. ι. α. μ. α.
 ε. α. μ. α. β. α.
 4 α.
 4 β.

ι. α. π. α.

οὐ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πσεύετε. Ταῖς ἔργοις αἱ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ ὅτι ἐμοί· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πσεύε-
τε· οὐ γὰρ ἐστὶ ἐκ τῆς πατρὸς ἀποστόλων τῆς ἐμῆς, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

καὶ οὐ πσεύετε
ἐπεὶ ὑμεῖς, ὅτι
ἐγὼ

Τὰς παροχὰς τὰς ἐμὰς τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι, καὶ γινώσκω ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι οὐκ ἀρπάσκει αὐτὰ ἐκ τῆς χάριτος μου. ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ὅσων, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χάριτος τοῦ πατρὸς μου.

καὶ αἱ

Ζ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν. Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ ἔργα ἐδείξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Περὶ καλοῦ ἔργου καὶ λιθάζομεν σε, διὰ τὴν βλασφημίαν, ὅτι σὺ θύς εἶπες ὡς ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

καὶ αἱ

καὶ αἱ

Ἰησοῦς, Οὐκ ἐστὶ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ὅτι ἔγωγε εἶπα, Θεοὶ ἐστέ· εἰ ἐκείνοις εἶπε Θεοὶς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυγρῶσαι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατήρ ἡγάσεν καὶ ἀπέ-

καὶ αἱ

Η σφλιν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον, ὡς τὸ Θεὸς εἰμι; εἰ ἐγὼ ποιῶ τὰς ἔργους τοῦ πατρὸς μου, μὴ πσεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πσεύκετε, τοῖς ἔργοις πσεύσατε, ἵνα γινώτε καὶ πσεύσητε ὅτι ἐγὼ ἐμοὶ ὁ πατήρ, καὶ γινώσκω αὐτόν. Ἐζήτησαν οὖν πάλιν αὐτὸν πᾶσαι· καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χάριτος αὐτῆς. καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τῆς Ἰορδάνης, εἰς τὸ τόπον ὅπου Ἰωάννης ποτίζεν τὸν βαπτίζων, καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλεγον, Ὅτι Ἰωάννης μὴ σημεῖον ἐποίησεν ἡμῖν, πάντες ὅσοι εἶπεν Ἰωάννης περὶ ἡμῶν, ἀληθὴ ἰσχυρὰ καὶ ὁπίσθεν πολ-

καὶ αἱ

καὶ αἱ

Ἦν δὲ τις ἀδελφῶν Λάζαρος ἀπὸ

καὶ αἱ

Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. (Ὁ δὲ Μαρίας ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάχασα τὸν πόδα αὐτοῦ τῆς σφικτίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡ ἀδελφή.) Ἀπέσφλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀδελφεῖ. Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὐτὴ ἡ ἀδελφεία ἐκ ἐστὶ πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ εἶδον τὸν Θε-

καὶ αἱ

εδ, ἵνα δοξαθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἡ γάρ παρ' οὗτοῦ Ἰησοῦς τὴν
 Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐκ τὸν Λάζαρον· ὡς οὐκ ἤ-
 κουσεν ὅτι ἀδελφεῖ, τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ᾧ ἦν τόπω δύο ἡμέρας, ἐ-
 πείτα μὲν τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἀγνοῶ εἰς τί τὴν Ἰουδαίαν
 πάλιν. Λέγουσιν αὐτῇ οἱ μαθηταί, Ραββί, νυνὶ ἐζητήσω σε λι-
 θάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγῃς ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐ-
 χὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις παρὰ τὴν ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, οὐ παρορκοῖται, ἐπὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου βλέπει· ἐάν τις
 δὲ παρὰ τὴν ἐν τῇ νυκτὶ, παρορκοῖται, ὅτι τὸ φῶς ἐκ ἐστὶν ἐν αὐ-
 τῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μὲν τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος
 ἡμῶν κοιμήται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐγυπνίσω αὐτόν. Εἶπον
 οὐκ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε, εἰ κοιμήται, σωθήσεται. Εἰρήκει
 δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆς θανάτου αὐτοῦ, ἐκείνοι δὲ ἐδοξάν ὅτι περὶ τῆς
 κοιμήσεως τοῦ ὑπνου λέγει· τότε οὐκ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρ-
 ῥησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρει δι' ὑμᾶς, (ἵνα πιστεύσητε,) ὅτι
 ἐκ ἡμῶν ἐκεῖ· ἀλλ' ἀγνοῶ περὶ αὐτόν. Εἶπεν οὐκ ὠμας ὁ
 λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἀγνοῶ καὶ ἡμεῖς, ἵνα
 δοποδαίνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὲν οὐκ ὁ Ἰησοῦς εἶρεν αὐτὸν τέσ-
 σαρὰς ἡμέρας ἡδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. (ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐκ-
 τὸς τῆς Ἰερουσαλὴμ ὡς ἀπὸ σαδίων δεκαπέντε.) καὶ πολλοὶ
 ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐλθόντες πρὸς ταῖς ἀδελφὰς Μάρθαν καὶ Μα-
 ρεῖαν, ἵνα παρημυθίσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
 Ἡ οὐκ Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐρχεται, ὑπήντησεν αὐτῇ.
 Μαρεῖα δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὐκ ἡ Μάρθα περὶ τὸν
 Ἰησοῦν, Κύριε, εἰ ἦς ᾧδε, ὁ ἀδελφός μου ἐκ θανάτου ἐπεθνήκει· ἀλλὰ
 καὶ νυνὶ οἶδα ὅτι ὅσα δὲ αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσῃ τοι ὁ Θεός. Λέγει
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήτω ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῇ Μάρθα,
 Οἶδα ὅτι δύνασθήσεται ἐν τῇ δυνάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶ-
 πεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ δύνασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς
 ἐμὲ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν, καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
 οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῇ, Ναὶ Κύ-
 ριε, ἐγὼ πέπιστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν
 κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἀπήλθε, καὶ ἐφώνησε
 Μαρεῖαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λέγουσα, Οὐκ οἶδα. Δ

B

Γ

Κιρ Ε

Λιφ. ε. Δ.

1 πολλοὶ δὲ

2 ἡ Μάρθα.
β. β

3 αὐτὴν. ε. β

λος παρέστη καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. οὐπω γὰρ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἰὼ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπὴντησεν αὐτῇ ἡ Μάρθα. οὐὲν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὅσοι ἀμυδύμφοι αὐτῇ, ἰδόντες τὴν Μαρτίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἔξῃλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες, Οὐκ ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὐὲν Μάρθα ὡς ἦλθεν ὅπου ἰὼ ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ἔκ αν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὐὲν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίονσαν, καὶ τὸν ἀνελθόντα αὐτῇ Ἰουδαῖοις κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνέματι, καὶ ἔταραξεν ἑαυτὸν, καὶ εἶπε, Ποῦ πεθεῖκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὐὲν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Τινὲς γὰρ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἠδυνάτο ὅτι ὁ ἀνοίξας τὸν ὀφθαλμοῖς τοῦ τυφλοῦ, ποιῇται ἵνα καὶ ὁ ὅτι μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὐὲν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. ἰὼ δὲ ἀπὸ λαοῦ, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς, Ἀρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῇ ἡ ἀδελφὴ τῆς τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε, ἡδὴ ὄζει τεταρταῖος γὰρ ὅτι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπὸν σοὶ ὅτι ἐὰν πσιύσης, ὅτις τὴν δόξαν τῆς Θεοῦ; Ἡραν οὐὲν τὸν λίθον, οὐὲν ἰὼ ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἤρε τὸν ὀφθαλμοῖς αὐτῷ, καὶ εἶπε, Πάτερ, ὅτι χαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου· ἐγὼ δὲ ἡδὴν ὅτι πάντοτε μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περὶ σὺντα εἶπον, ἵνα πσιεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε, δεῦρο ἐξω. Καὶ ἔξῃλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς θουδαίῳ περὶ δέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἀφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὐὲν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρτίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐκ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τὸν φαρισαῖοις, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. Συμῆζαρον οὐὲν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ὄψις αὐτοῖς, καὶ ἔλεγον, Τί ποιεῖς; ὅτι ὅτι ὁ δυνάστης πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. ἐὰν ἀφώμεν αὐτόν εἰπω πάντες πσιεύσωσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλάβουσιν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀρῶσιν

27.8

3 δόξατες β *

λιν 9 Α

* Α λ *

* α λ *

ΚΑΤΑ' ἸΩΑΝ.

187

ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. Εἰς δὲ πρὸς αὐτῶν Κααφας,
 ὁρχηρεὺς ὢν τῷ ἐν αὐτοῖς ἐκείνῳ, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐκ οἰδατε
 οὐδέν, αἰδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς αἰθεροπο-
 λιν ἀποστανῇ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀποληται. Τοῦτο
 ὃ ἀφ' ἐαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ὁρχηρεὺς ὢν τῷ ἐν αὐτοῖς ἐκείνῳ,
 παρεφώτισεν ὅτι ἐμίσην ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, Η
 ὅτι ἐκ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορ-
 πμένα ἀναζήτῃ εἰς ἓν. Αὐτὸ ἐκείνης οὐκ ἦν ἡμέρας ἀνεβελύ-
 σαντο ἵνα ἀποκρίνῃ αὐτόν. Ἰησοῦς οὐκ ἐπὶ παρρησίᾳ ᾤχε-
 ται ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν γαλῖαν, ἐπὶ
 τὴν ἐρήμον, εἰς Ἐφραὶμ λεγόμενον πόλιν, καὶ κεῖ διέτριβε μετ'
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐπὶ τὸ πάθος τῶν Ἰουδαίων. ὅτι ἀνέ-
 βησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς γαλῖας πρὸς τὸ πάθος, ἵνα
 ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς. ἐξήτειν οὖν τὸ Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων
 ἐν τῷ ἱερῷ ἐσηκότες, Τίδοκεῖ ἡμῖν, ὅτι μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ὁρχηρεῖς ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἐν πολλῷ, ἵνα
 εἰάν τις γινώσκῃ ποῦ ὅστις, μὴ εὖ οἶδῃ, ὅπως πάσκει αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς παρ' ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάρα ἦλθεν εἰς Βηθα-
νίαν, ὅπου ἰὼ Λάζαρος ὁ τετὼν καὶς, ἐν ᾗ ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
ἐποίησαν οὖν αὐτὰρ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει. ὁ δὲ Λά-
ζαρος εἰς ἰὼ τῇ συναισκειμύρων αὐτοῦ. Ἡ οὖν Μαρία λα-
βοῦσα λίτραν μύρου ἰκέρδου πλεῖστος πολυτίμου, ἤλειψε τοῦ
πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξευαξέτως ῥιξὴν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ. ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει
οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σικαριώτης, ὁ
μολύων αὐτὸν ᾠσαδιδόναί, Διατὶ τοῦτο τὸ μύρον ἐκ ἐπεσθ-
ῆς τελακισίων δυνάμεων, καὶ ἐδόθη πωροῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο
ἔχ' ὅτι ποτὶ τῷ πωρῶν ἔμελλεν αὐτὰρ, ἀλλ' ὅτι κλέπτεις ἰὼ, καὶ
τὸ Γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτῷ· εἰς τιὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφια-
σμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τὸ πωροῖς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ'
ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὁ χλος πολὺς ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ὄντι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τοῦ Ἰησοῦ μόνον, ἀλλ' ἵ-
να καὶ τοῦ Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἠγάγειν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλόσαντο

1β Ματθ 25 Α
μδρ. κγ Α

 $\Sigma \pm \varphi, \gamma \vdash \Gamma$

B

Ματθ. 23. Α
 Ματθ. 23. Β
 Λουκ. 9. Ζ

2α 2α. 9 Β

Γ.

δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ
 δι' αὐτὸν ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸ Ἰησοῦν. Τῇ
 ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι
 ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βάρβατα τῶν Φοινίκων,
 καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραζόν, Ὡσαννά, βύλοζη-
 μὸν· ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσρα-
 ῆλ. Εὐφρόν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάζειν, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ὡς ὅτι
 γεγραμμένον, Μὴ φοβοῦ θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου
 ἔρχεται καὶ ἐκζητῶνς ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα ὅτι ἐκ ἔγνωσαν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ περὶ τούτου, ἀλλ' ὅτε ἐδόξασθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνή-
 σθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν
 αὐτῷ. Ἐμδρπύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτι ὁ Λάζαρος
 ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἠγάγεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ
 τούτου καὶ ἐπὶ τὴν ἑορτήν αὐτὸν ἐκάλεισε τούτο αὐτὸν πεποιη-
 κέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς, Θεω-
 ρῶντες ὅτι ἐκ ὧν φελάτε ἔσθιν; ἰδοὺ ὁ κόσμος ὅπισθ' αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
 Ἦσαν δὲ ἱερεῖς Ἕλληνας ἐκ τῶν διαβασάνων, ἵνα περὶ σκηνή-
 σωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· ἐτοίμου ὡς περὶ σκηνήσιν Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθ-
 σαϊδά τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠερόων αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε θέλωμεν
 τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἐρχεῖ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· Ἐπά-
 λιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
 νατο αὐτοῖς, λέγων, Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῆς σίτου
 πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μὴ εἶ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ,
 πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλοῦν τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπολέσει αὐ-
 τήν· ὁ μισθὸν πλὴν ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζω-
 ῆς αἰῶνος φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκο-
 λουθεῖτω καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ ἐ-
 ἀν τις ἐμοὶ διακονῇ, ποιήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχὴ μου τε-
 τάρχκεται. καὶ τί εἶπω; Πάτερ σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης.
 ἀλλὰ διὰ τούτου ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ δοξάσον σου
 τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τῆς οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξασα καὶ
 ἔπαλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντῇ
 γερονέναι· Ἄλλοι ἔλεγον, Ἀγγελὸς αὐτοῦ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη

Ματθ. 23. Δ
 Ματθ. 23. Ε
 Ματθ. 23. Ζ
 Λουκ. 9. Η

Κατ. Ματθ. Δ

188

188

188

188

188

188

188

188

188

ὅτιν· ἂ οὐκ ἀλλὰ ἐγὼ, καθὼς εἰρηκέν μοι ὁ πατήρ, ἔγω ἀλλὰ.

- 15^ο Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς ἔπαυσα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤλυθεν αὐτὸς ἢ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτοὺς. Καὶ δεῖπνον ἔλαβον, (τὸ διαβόλου ἡδὴ βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδώ) εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι διὰ τοῦ Θεοῦ ὤξηλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου, καὶ πίπτει τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντον, διέζωσεν ἑαυτὸν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπναι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τὸν λεντήν ὡς ὅτε διεζωσιένος. Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπνεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ ἐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ ὅτι μὲν ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐάν μὴ νίψῃς, ἐκ ἐξέως μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένῳ οὐ χρειάζεται ἡ τοὺς πόδας νίψασις, ἀλλ' ἐστὶ καθαρός ὅλος. Ἐὰν οὖν καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' ἔτι πάντες. Ἦν δὲ γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, διὰ τοῦτο εἶπεν, Οὐκ ἐστὶν πάντες καθαροὶ ἐστέ. ὅτε οὖν ἐνίψατο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἀναπεσὼν παλιν, εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε ὅτι πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνήτε με, ὁ διδάσκαλος, ὁ κύριος· ἔτι καλῶς λέγετε εἰ μὴ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπναι τοὺς πόδας ὑποδύματα ὅτι ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐστὶ δούλος μείζων τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, οὐδὲ διπλόσολος μείζων τῷ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστέ, ἐάν ποιῆτε αὐτά. Οὐ τοῦ πατρὸς ἐμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὐκ ὅτι ἐλεξάμην. ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὁ ξώων μετ' ἐμοῦ τὸ ἄρτον, ἐπὶ ἐμὲ τὴν πύρην αὐτοῦ. Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸς τὸν ἡρώδην, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, Ὁ λαμβάνων ἑάντινα

15^ο 1^ο 2^ο 3^ο 4^ο 5^ο 6^ο 7^ο 8^ο 9^ο 10^ο 11^ο 12^ο 13^ο 14^ο 15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο

Κεφ. 11. Α

Κεφ. 11. Γ
ματθ. 11. Γ
λουκ. 9. Ζ

14^ο μ. Γ

15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο

15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο

15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο

15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο

15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο

πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει ὁ ὃ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸ πέμ-
 ψαίντά με. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πένθητι,
 καὶ ἐμδρτύρησε. Ἐἶπεν, Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ὃς ὑμεῖς
 ἀγαθώσεσθε με. Ἐβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ὁποῦ
 ἔμελλον παθεῖν οὗτος λέγων. Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τὸ μαθητῶν αὐ-
 τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· νῦν οὖν ἵκνῃται
 Σίμων Πέτρος· πυθέσθαι δὲ αὐτὸν εἰπὼν, Κύριε, τίς ὅστις; Ἀποκρί-
 νεται ὁ Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ὑπὸ δώ-
 σω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκα-
 ρεώτη· καὶ μὲν τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατα-
 νᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ ποίς ποίνσεν ἄρχον. Τούτο δὲ
 οὐκ ἔγνω τὸ ἀνακείμενον πρὸς αὐτὸν· εἶπεν αὐτῷ, Πνὲς ἔειδομαι,
 ἐπεὶ τὸ Γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὃς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀγ-
 ρασον ὧν χρεῖαν ἔχουσιν εἰς τὴν ἑορτήν· τῶν πτωχοῖς ἵνα πῶ. Δ
 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, διέτεως ἔξῃ λθεν· ἡ δὲ νύξ ἐτε-
 ῖξεν. Λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νυνὶ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ
 Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς
 δοξάσῃ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, ἵνα διδοῖς δοξάσας αὐτόν. Τεκνία, ἐπὶ μικρὸν
 μὲν ὑμεῖς εἰμι. Ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις, Ὅτι
 ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.
 Ἐν πολλῷ καὶ ἐν πολλῷ δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς
 ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώ-
 σον ὅτι πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητ' ἐν ἀλλήλοις.
 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασθαί μοι νυνὶ ἀκολουθεῖσθαι, ἕτερον
 δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, διατί οὐ δύνα-
 μαί σοι ἀκολουθεῖσθαι ἄρτι; τὸ ψυχλὸν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπε-
 κρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί ὡς ψυχλὸν σοι ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὲν
 ἀμήν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φανήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνησῇ με
 τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμεῖς ἢ καρδία. Πιστεύετε εἰς τὸν
 Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου καὶ πολ-
 λαί εἰσιν. εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἅν ὑμῖν, περὶ ὧμαι ἐποιμάσθαι τὸν ὑ-
 μῖν. καὶ ἐὰν πορεύω· ἵνα ἐποιμάσω ὑμῖν τὸ πέν, πάλιν ἔρχομαι,

Ματθ. Δ
Λουκ. Γ

Ματθ. κε. Β
Μαρκ. ι. Β
Λουκ. κ. Γ

Καθ. ι. Α

Καθ. ι. Ε

Καθ. ι. Β.
Καθ. ι. Β. Δ
Ματθ. κ. Δ

Ματθ. κε. Δ
Μαρκ. ι. Γ
Λουκ. κ. Γ

192

καὶ ἀφ' αὐτῶν μοι μαρτυρεῖτε πρὸς ἑαυτοὺς, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ἐπάγω οἰδατε, καὶ πῶς ὁδὸν οἰδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, ἐκ οἷδα μὲν ποδὶ ἐπάγης· καὶ πῶς δύναμιν ἔχεις πῶς ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ. ὁ δὲ εἰς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκατέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκατε δὲ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γινώσκετε αὐτὸν, ὅτι ἐώρακα αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ὁρῶμεν ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἐκ ἐγνώκας με Φίλιππε; ὁ ἐώρακώς ἐμέ, ἐώρακε τὸν πατέρα. ὅτι πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πσεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ὅστις; Ταῦτα ῥήματα ἀκούων λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. πσεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πσεύετέ μοι. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πσεύων ἄς ἐμέ, τὰ ἔργα ἀκούων ποιεῖ, καὶ κεῖνος ποιῶν, καὶ μεῖζονα τούτων ποιῶν ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὁ, ὅστις αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω, ἵνα δοξάσῃ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. ἔάν τις αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ἔάν τις ἀγαπᾷ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσας. καὶ ἐγὼ ἐροῦν αὐτῷ τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον ἀφ' αὐτοῦ δώσω ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. ἐκ ἀφ' ἧς ὑμεῖς ὀρφανοὶ ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με ἐκ ἐπὶ θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζωὴ καὶ ὑμεῖς ζήσατε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπήσεται καὶ ἐγὼ ἐκ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, ὁ υἱὸς ἀλεωπότης, Κύριε, πῶς γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίσαι σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσας, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσας αὐτόν.

καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν ὁ πατήρ
καὶ ἐγὼ

καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν ὁ πατήρ
καὶ ἐγὼ

καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν ὁ πατήρ
καὶ ἐγὼ

καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν ὁ πατήρ
καὶ ἐγὼ

καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν ὁ πατήρ
καὶ ἐγὼ

καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν ὁ πατήρ
καὶ ἐγὼ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝ.

193

σὲ αὐτὸν, ἔπειθ' αὐτὸν ἐλασόμεθα, ἔμνησεν παρ' αὐτοῦ ποιή-
 σοντες. ὁ μὴ ἀγαπῶν με, ὅτι λόγους μου οὐ τηρεῖ. ἔο λόγους ὃν
 ἀκούετε, ἐκ ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ τὸ πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦτα
 λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μὲν. ὁ δὲ πατὴρ κλητὸς τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, ὁ πέμψας ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς δι-
 δάσκει πάντα, ἔτι ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. εἰρήνω
 ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνω πλὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσ-
 μος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασέστω ὑμῶν ἡ καρ-
 δία, μηδὲ δολιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὕπαγω καὶ
 ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπήτε με, ἐχάρητε δὲ, ὅτι εἶπον, πο-
 ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ὅτι ὁ πατήρ μου μέζων μου ἐστίν. καὶ
 νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὸς τὸν κόσμον, ἵνα ὅταν γένηται, πνεύσητε. ἐκ ἐπὶ
 πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν ἔρχομαι γὰρ ὁ κόσμος τούτου ἀρχὸν,
 ἔστι ἐμοὶ ἐκ ἐχθ' οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
 τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, ἔγω ποιῶ. Ἐγεί-
 ρεσθε, ἀγνοοῦτε ἐντεῦθεν. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπέλος ἡ ἀλη-
 θινή, ἔστι ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστίν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέ-
 ρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό,
 ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἡδὴ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ διὰ τὸν λό-
 γον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μένετε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς
 τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μέ-
 νῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.
 ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπέλος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μὲν ἐν ἐμοί,
 καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· ὅστις φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρεῖς ἐμὸς
 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω
 ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ὀξηρανθή, ἔτι σιμωροῖσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ
 βάλλοις, καὶ καίεται. ἐὰν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου
 ἐν ὑμῖν μένῃ, ὅτι ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ ἰσχυρήσεται ὑμῖν. ἐν
 τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ ἰσχυ-
 ρήσῃτε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἠγά-
 πησα ὑμᾶς· μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου
 τηρήσῃτε, μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς
 τοῦ πατρὸς μου τηρήκα, ἔτι μὲν αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λε-
 λαλήκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένῃ, καὶ ἡ χαρὰ

Κεφ. 14.

16

Ματθ. 11. Δ

Κεφ. 17. Β

Κολ. 3. Γ

Β

n.i.

3. 30. π. 5

4. 1. 1

4. 1. 1. 1. 1

4. 1. 1. 1. 1

1. 1. 1. 1. 1

2. 1. 1. 1. 1

3. 1. 1. 1. 1

4. 1. 1. 1. 1

Κιθ ιγ. Δ
Σοις ι Α
α 94. σ. Β
α 104 Δ

Ματθ. κν Δ

Κιθ ιγ. Β
ματθ. ι. Ε
Ματθ. κη. Α

Κιθ ις Α

Ψ. λη Γ
Κιθ ις. Δ
Λκ. κη. Η

Κιθ ις. Δ

ὑμῶν πληροῦν. Ὁ αὐτὸς ὅστις ἐν πολλῇ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα ἕως πλὴν ψυχῆς αὐτοῦ δῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. ἐκέπ ὑμᾶς λέγω δούλοις, ὅτι ὁ δούλος ἐκ οἷδε πὶ ποιεῖ αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἀῆκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς, καὶ ἐθήκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μόνος· ἵνα ὅ, ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ ὡς τὸν ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἀντὶ τοῦ ἰδίου ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, ἐπὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τοῦ λόγου μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι ἐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμάρτιαν ἐκ εἶχον· νῦν δὲ ὡς φασιν ἐκ ἐχθροὶ ὡς τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἀ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμάρτιαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμίσῃκασι καὶ ἐμὲ ἐπὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληροῦν ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, Ὁ π ἐμίσησαν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ ἀρχακλῆτος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν ὡς τὸν πατέρα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσεται ὡς ἐμοῦ· ἐγὼ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

15 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ὁποσὺν αὐτοῖς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖν τῷ Θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι ἐκ ἐγνωσαν τὸν πατέρα οἷδε ἐμὲ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐγὼ ὡς ὁ μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μὲτ'

τε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ
 Δ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑ-
 μῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε ἐκ ἐπ' ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
 ἀλλὰ παρρησία πρὸς τὸν πατέρα ἀγαθὴ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
 ὅτι ἐγὼ ἐροτήσω (ὁ) πατέρα πρὸς ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πα-
 τὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεποιθήκατε ὅτι
 ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔξηλθον. ἔξηλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, ἵνα ἐλή-
 λυστα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίμι (ὁ) κόσμον, καὶ πρὸς τὸν
 πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ (οἱ) μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰδε νυνὶ
 παρρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· νυνὶ οὐδα-
 μῶν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τις σε ἐρωτᾷ· ἐν τού-
 τῳ πσεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἔξηλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 Ἄρτι πσεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νυνὶ ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπι-
 θῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε, ἵνα εἰμὶ μό-
 νος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ὅστις. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐ-
 μοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε·
 12 ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλουν ὁ Ἰησοῦς, ἵνα
 ἐπὶ τῷ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε, Πάτερ,
 ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δόξά-
 σῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ
 δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ὅστις ἡ αἰ-
 ώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν
 ἀπέστλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔρ-
 γον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νυνὶ δόξασόν με
 σύ πάτερ παρὰ σεαυτῷ, τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸς τὸν κόσμον ἐπὶ
 παρὰ σοί. Ἐφάνευσεν ὁ υἱὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀληθοῦς οὗς δέδω-
 κας μοι ἐκ τοῦ κόσμου. (οἱ ᾗσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοῖς δέδωκας,) καὶ
 (ὁ) λόγον σου τηρήκασι· νυνὶ ἐγὼ καὶ ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς
 μοι, παρὰ σοῦ ὅστις· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐ-
 τοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἐγὼ καὶ ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἔξηλ-
 θον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστλας. Ἐγὼ πρὸς αὐτῶν ἐρο-
 τῶ· οὐ πρὸς τὸν κόσμον ἐροτῶ, ἀλλὰ πρὸς ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι
 οἱ εἰσι καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ὅστις, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι

Κιφ. ις. Β

Ματθ. κε. Ε
 μαρ. ια. Γ

Ματθ. κε. Δ

Κιφ. ις. Δ

αὐτῷ

εἰς τὸν κόσμον

ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐκ εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσὶ, καὶ ἐγὼ παρὲς σε ἔρχομαι. πᾶτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν
τῷ ὀνόματί σου, εἰς ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ᾧσιν ἐν καὶ θῶς ἡμεῖς. ὅτε
ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου· οἱς δέδωκάς μοι ἐφύλαξαι, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀ-
πώλ. το, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπολλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν
ὁ παρὲς σε ἔρχομαι, καὶ πάντα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι
τὴν χάριν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδω-
κα αὐτοῖς τὸ λόγον σου, ὅς ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι ἐκ εἰ-
σὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ θῶς ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. ἐκ ἐρχο-
τῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ
τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ εἰσὶ, καὶ θῶς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ
εἰμὶ. Ἀγίασεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθὺς ἀ-
δύ. καὶ τὰς εἰς ἀπέστλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστλα αὐ-
τοὺς εἰς τὸν κόσμον, ὅς ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα
ὅς αὐτοὶ ὡσὶ ἰσχυροὶ ἐν ἀληθείᾳ. Οὐαὶ τοῖς πονηροῖς ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῷ λόγῳ αὐτῶν εἰς ἐ-
μέ· ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καὶ θῶς σὺ πᾶτερ ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν σοί,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πνεύσῃ ὅτι σὺ με ἀ-
πέστλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν τὴν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐ-
τοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν καὶ θῶς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ
ἐν ἐμοί, ἵνα ὡσὶ τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα ζινώσκη ὁ κόσμος
ὅτι σὺ με ἀπέστλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καὶ θῶς ἐμὲ ἡγάπησας.
Πᾶτερ, οἱς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ κεῖνοι ὡσὶ
μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν τὴν δέδωκάς μοι,
ὅτι ἡγάπησας με παρὲς καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ
ὁ κόσμος σε ἐκ ἐγνώ, ἐγὼ δὲ σε ἐγνων. ὅς οὗτοι ἐγνώσαν ἐπὶ σὺ με
ἀπέστλας καὶ ἐγνώσαν αὐτοὺς τὸ ὄνομα σου, ὅς γεωρέσω, ἵνα ἡ
ἀγάπη τὴν ἡγάπησας με, ἐν αὐτοῖς ἡ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν
τοῦ ὅριος τοῦ κένδρων, ὅτις τὸ κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐ-
τὸς ὅς εἰς μαθητὰν αὐτοῦ. ἡ δὲ καὶ Ἰούδας ὁ ᾧρα δίδου αὐτὸν τὸ
πόν, ὅτι πολλάκις συμνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετ' ὅσων μαθητῶν αὐτοῦ.
Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὸ σπῆραι, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων

Γ

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Δ

11

Ma 5. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ὑπηρετάς, ἔρχεσθαι ἐκεῖ μὲν Φανῶν καὶ λαμπάδων ἐκ ὀπλῶν. Ἰησοῦς
οὐκ εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξῆλθεν εἰπὼν αὐτοῖς,
Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖον. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι. Εἰσὴκεῖ ἡ καὶ Ἰούδας ὁ καὶ ἀδιδουὶς
αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. ὡς οὐκ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Γάλιν οὐκ αὐτοῖς ἐπηρώτησε,
Τίνα ζητεῖτε, οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
σοῦς, Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ οὐκ ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους
ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, Ὅτι οὐκ δέδωκάς μοι,
ἐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὐκ Πέτρος ἔχων μά-
χαιραν, εἰλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαυσε τὸν τῆς δεξιερῆος δούλον,
καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠπὸν τὸ δεξιόν. ἡ δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ
Μάλχος. Εἶπεν οὐκ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Βάλε τὴν μάχαιράν
σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἔμὴ πίω
αὐτό; Ἡ οὐκ ἀπείρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ ὁ ὑπηρετῶν τῆς Ἰου-
δαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐδήσαν αὐτὸν, ἐκ ἀπήγαγον
αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρεσβύτερον. ἡ δὲ πενθερὸς τῆς Καϊάφας, ὅς
ἡ δὲ δεξιερῆς τῆς ἐν αὐτοῖς ἐκαίνου. ἡ δὲ Καϊάφας ὁ συμβου-
λεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθη δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς ὃς μαθητὴς ἐκεῖνος ἡ γνωστὸς τῷ δεξιερῇ, καὶ
ἀναισθηλῆς τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς δεξιερῆος. ὁ δὲ Πέτρος
εἰσὴκεῖ πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν οὐκ ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὅς
ἡ γνωστὸς τῷ δεξιερῇ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῇ, καὶ εἰσῆγαγε τὸν
Πέτρον. λέγει οὐκ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ ὁ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί.
Εἰσὴκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρετῶντες ἀνδρακίαν πεποιηκό-
τες, ὅτι ψύχος ἡ καὶ ἐδερμαίνοντο. ἡ δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέ-
τρος ἐστὼς καὶ δερμαινόμην. ὁ οὐκ δεξιερῆς ἠρώτησε τὸ Ἰη-
σοῦν πρὸς τῶν μαθητῶν αὐτῶν, καὶ πρὸς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ παρήρησά ἐλάλησα τῷ κόσμῳ·
ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου
πάντοτε Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐ-
δὲν ἡ με ἐπρωταῖς; ἐπρωτήθησαν δὲ ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα

Κεφ ιβ γ

Λικ γ Α

Κεφ ια ζ

Ματθ κε ζ
μκα ιε ζ
Λικ κβ ζ

αὐτοῖς· ἴδε ὅτι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα ὁ αὐτὸς εἰπὼν τος, εἰς
 τὸ ὑπηρετῆ παρρησιακῶς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν, Οὕτως
 ἀποκρίνηταί σοι δαχτυλίς; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ κακῶς ἐλά-
 λησα, μάρτυρόν σου ποιεῖ ὁ θεός· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρε; (Ἀ-
 πέσθλιν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸ δαχτυ-
 λία). Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐπὶ καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν
 αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ
 εἶπεν, Οὐκ εἰμί. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τῶν δαχτυλίων, συγγε-
 νὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον, Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν ταῖς κη-
 πῶ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, ὅτι οὐκ εἶδον ἀλέ-
 κτωρ ἐφώνησεν. Ἄρτοι οὖν Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς
 τὸ πραιτώριον· ὡς δὲ αἰτία· καὶ αὐτοὶ ἐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ
 πραιτώριον, ἵνα μὴ μισθώσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάχος.
 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Τίνα κατηγο-
 ρίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
 αὐτῷ, Εἰ μὴ ὡς ὅτι κακοποιός, ἐκ αὐτοῦ παρεδώκαμεν αὐτόν.
 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νό-
 μον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν ἐκ
 ἐξέστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα. ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶ-
 πε σημαίνων ποῖον θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσηλθὼν οὖν
 εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, ὅ-
 τι εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς, Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον ποῖον ἐμοί;
 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μὴ ἐγώ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν
 καὶ ὁ δαχτυλίας παρέδωκά σοι ἐμοί. τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη
 ὁ Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ ἐστὶν ἐκ τῶν κόσμου τούτου· εἰ ἐκ
 τῶν κόσμου τούτου ὡς ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, ὅτι ὑπηρετῶ ἀπὸ οἱ ἐμοὶ
 ἡγωνίζεντο ἵνα μὴ καταδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νυνὶ δὲ ἡ βασιλεία
 ἡ ἐμὴ ἐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βα-
 σιλεὺς εἶ σὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐ-
 γώ· ἐγώ εἰς τοῦτο γενόμενα καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κό-
 σμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀ-
 λούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τι ὅστις ἀλήθεια;
 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἔξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει

Matth κε Z
 Marc. ι. Z
 Luc. κε Z

E

Matth κε H
 Marc. ι. H
 Luc. κε Z H

Matth κε A
 Marc. ι. A
 Luc. κε A

Πρὸς ι. Δ.
 Luc. κε A B

Z

Matth κε Γ

Matth κε B
 Marc. ι. A
 Luc. κε A

H

146 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλα-
 147 βον ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀπήγαγον· καὶ βατίζων τὸν σταυρὸν αὐ-
 148 τοῦ ὤξηλθεν εἰς τὴν λεγόμεν(ον) Κρανίου τόπον, ὅς λέγεται Ἐ-
 149 βραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἄλλοις
 150 δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὴν Ἰησοῦν. Ἐγραψέ δὲ καὶ
 151 πύλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἐθηκεν ὑπὲρ τοῦ σταυροῦ· ἡ δὲ γερραμι- Δ
 152 μὲν(ον), **ΙΗΣΟΥΣ ΟΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο**
 153 **ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ**. Τοῦτον
 154 οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ διέγνωσαν τῇ Ἰουδαίῳ, ὅτι ἐστὶς ἡ τῆς
 155 πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡ γερραμιμένον
 156 Ἑβραϊστὶ, Ἑλλήνιστι, Ῥωμαϊστὶ. ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ ④ ὁ
 157 χερεῖς τῇ Ἰουδαίῳ, Μὴ γράφῃ, Ὁ βασιλεὺς τῇ Ἰουδαίῳ·
 158 ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμὶ τῇ Ἰουδαίῳ. Ἀπεκρίθη ὁ Πι-
 159 λάτος, Ὁ γερραφά, γερραφά. Οἱ οὖν ἔγραπώ τε, ὅτε ἐσταύ-
 160 ρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἐλάβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ (καὶ ἐπέσαν τέσσα-
 161 ρα μέρη, ἐκάστῳ ἔγραπώ τε μέρος,) καὶ τὴν χιτῶνα. ἡ δὲ ὁ χι-
 162 τῶν ἀρράφος, ἐκ τῆς αἰωθῆν ἐφαντὸς δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς
 163 ἀλλήλους, Μὴ γρίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν ὅτι αὐτοῦ, πῶ-
 164 νος ἔσται· ἵνα ἡ γράφῃ πληρωθῇ ἡ λέγουσα, Διμερίσαντο τὰ
 165 ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ὅτι τὴν ἱματισμὸν μου ἐβάλαν κλῆρον. Ε
 166 Οἱ μὲν οὖν ἔγραψαν ταῦτα ἐποίησαν. Εἰσήκεισαν δὲ ἄρα τῷ
 167 σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
 168 Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαλθαλ'ιμὴ· Ἰησοῦς οὖν
 169 ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μαθητὴν ἄρξαντα ἐν ἡρώπα, λέγει
 170 τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Γυνὼν, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ,
 171 Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐλάβεν αὐτὴν ὁ
 172 μαθητὴς· εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα
 173 ἤδη τετέλεστο, ἵνα τελειωθῇ ἡ γράφῃ, λέγει, Διψῶ. Σκεῦος
 174 οὖν ἐκεῖτο ὅξος μέσον· οἱ δὲ πλῆσαιτες ἀπόηκον ὅξος· καὶ ἰσ-
 175 σῶπω ὡς ἀνέντες, προσήνεκον αὐτῷ τῷ σώματι. ὅτε οὖν ελα-
 176 βε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν,
 177 παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, (ἵνα μὴ μείνῃ ὑπὲρ τῆς Ζ
 178 σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ· ἐπεὶ ἡ ἡμέρᾴ ἐστιν ἡ δὲ
 179 μεγάλη ἡ ἡμέρᾴ ἐκείνου τοῦ σαββάτου·) ἠρώτησαν τὸν Πιλά-

Ματθ 27 Δ
 ματθ 27 Β
 λουκ 23 Ε

Ματθ 27 Δ
 ματθ 27 Β
 λουκ 23 Γ

Ἰω 19 Δ

Ἰω 19 Ε

Εξ. Α. 2. 11
 2p 4u 9 B
 2a 2u 3 Γ
 Ματθ 27. 13
 μω 18 Δ
 λη 27 Η

Κιφ γ Δ

Ματθ. Α
 λη. κ. Δ

τον ἵνα κατεγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, ἔδωσαν. Ἦλθον οὖν οἱ
 γραπῶται, καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ κατέαξαν τὰ σκέλη ἔκ τ' ἄλλου
 τῶν συσυνερχόντων αὐτῶν, ἵππ' δὲ τὸν Ἰησοῦ ἐλθόντες, ὡς εἶδον
 αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτῶν τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῆς
 γραπτῶν λόγῳ αὐτῶν πλεῖον πλῆρ' ἐνύξε, καὶ βίθις ἐξῆλθεν
 αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμδρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτῶν
 ὅτιν' ἡ μεμδρτυρία· καὶ κεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πι-
 σεύσητε. ἐγγύετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὅτι οὐ
 ἑντελέσεται αὐτῶν. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, ὅτι ὅσον-
 ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Μετὰ τὸ ταῦτα ἠρώτησε ὁ Πιλά-
 τον ὁ Ἰωσήφ ὁ δ' ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τῶ Ἰησοῦ, κε-
 κρυμμένος δ' ἐκ τῶ φόβου τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα
 τῶ Ἰησοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἐλθεν οὖν ἔκ τ' ἠρε τὸ σῶμα
 τῶ Ἰησοῦ. Ἦλθε δ' καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸ Ἰησοῦ νυκτὸς
 τὸ περὶ τὸν, φέρων μύσμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίπης ἐ-
 κατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τῶ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωσαν αὐτὸ ὁδοιπο-
 ρίᾳ τῶν δ' ὁμαίων, καὶ δὲ ἔτος ὅτι τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιά-
 ζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσυνερχόθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κή-
 ποι μνημεῖον καμνόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὸ
 παρασκένω τῶ Ἰουδαίων, ὅτι ἐπὶ τῷ τῷ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸ
 Ἰησοῦ. Τῇ δ' ἡμᾶς τῶ σαββάτῳ Μαρία ἡ Μαγδαλινη
 ἔρχετο πρὸς σκοπίας ἐπ' αὐτοῦ, εἰς τὸ μνημεῖον, ἔβλεπε τὸν λί-
 θον ἠρμῶνον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχον οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σί-
 μωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς,
 ἔλθον αὐτοῖς, Ἦσαν δ' ἐκ τῶ μνημείου, καὶ ἐκ οἴδα-
 μόν ποδ' ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μα-
 θητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, ἔο
 ἄλλος μαθητὴς πρὸς τὸν ἀχρον τῶ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρὸς
 τοῖς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ ὁρακὺς βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια,
 οἱ μὲντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθεῖν αὐ-
 τῷ, ἔεισῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ
 τὸ θυγατέρον, ὃ ἡμᾶς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, οὐ μὲν τῶ ὁδοιπο-
 κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν
 εἰσῆλθε ἔο ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρὸς τοῖς εἰς τὸ μνημεῖον,

* α. π. η

ἡ

ε

κ

σπ

α

ε

θ

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

καὶ εἶδε, καὶ ὤπίστευσεν. οὐδέπω γὰρ ἤδυσαν πλεῖστα φῶς, ὅπ
 δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἐαυ- Γ
 τοὺς οἱ μαθηταί. Μαρία ὁ εἰσήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαί-
 ουσά ἐξω. ὡς οὖν ἐκλαψε, παρέκυσεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρῶ
 δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ
 ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἐκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν
 αὐτῇ ἐκεῖνοι, Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, Ὅτι ἤραν τὸν Κύρι-
 ὸν μου, καὶ ἐκ οἶδα ποῦ ἐθήκαται αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἐστρά-
 φη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦ ἐστῶτα, καὶ ἐκ ἤδυσ ὅτι ὁ Ἰη-
 σοῦς ὅστις. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; ἵνα ζητεῖς; Ἐκεί- Δ
 νη δοκούσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ὅστις, λέγει αὐτῇ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστα-
 σαις αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτόν ἐθήκας, καὶ γὰρ αὐτόν θρῶ. Λέ-
 γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαβ-
 βουνι, ὃ λέγεται διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μή μου ἀ-
 πλου. (οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου) πορεύου
 ὁ πρὸς τοὺς ἀδελφοί μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, Ἀναβάνω πρὸς τὸν
 πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρ-
 χεται Μαρία ἡ Μαβδαλινα ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι
 ἐώρακα τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. Οὐσης οὖν ὀψίας Ε
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλει-
 σμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ σινηγόμενοι διὰ τὸ φόβον τοῦ Ἰου-
 δαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρή-
 νη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐδύξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὸ πλῆ-
 ραν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶ-
 πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνῃ ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ
 με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησεν,
 καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ὅσων ἀφῆτε τὰς
 ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς. ὅσων κρατῆτε, κεκρατέωται.
 Θωμᾶς ὁ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐκ τῶν
 μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθη-
 ταί, Ἐώρακα μὲν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ ἴδω
 ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυ-
 λόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω πλεῖστον χεῖρά μου εἰς τὸ
 πλῆρ᾽ αὐτοῦ, οὐ μὴ πισεύσω. Καὶ μὴ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν Ζ

4 ὁ μνημεῖον.
 γ. τ. β.

εικ
 α

εικ
 β

εικ
 γ

* αὐτοῖς β

εικ
 δ

* αὐτῇ α

εικ
 ε

εικ
 ς

Δ Ματθ. π. Γ

Ε Ματθ. ιβ. Γ
 λxx καὶ Z
 κε. ι. α

Γεν β Β

Ματθ ις Γ.
 5 π. Γ

Z

ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτῶ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ
 Ἰησοῦς τῷ θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, Εἰρή-
 νη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, Φέρε τὸ δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ
 ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν
 πληρᾶν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ
 Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἐώρακας με Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι
 οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ση-
 μεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ ἃ ἐστὶ γε-
 γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύ-
 σῃτε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὅστις ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες,
 καὶ ζῶντες ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐφα-
 νέθη αὐτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ὅτι τῇ θαλάσῃ
 τῆς Τιβερεϊάδος, ἐφαιέρωσε ὡς οὕτως· ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέ-
 τρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ δὲ ποτὶ Κα-
 νά τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τῶν Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ δύο· λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέ-
 γουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθεν καὶ ἀνέβησαν
 εἰς τὸ πλοῖον βύβις, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ὅπῃ αὐτοὶ οὐδέν· πρῶτος
 ὅτι ἡδὴ γυμνομένης ἔσθι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μόνον ἡδὴ-
 σαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ὅστις λέγει οὕτως αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Παιδιά
 μή τι πρῶτον ἐχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ· ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς πλοῖου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρή-
 σετε. Ἐβάλον οὖν, καὶ ἐκ ἐπ' αὐτὸ ἐλκύσαντες ἴδοντες ὅτι πλη-
 θύνει τὸ ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς,
 τῷ Πέτρῳ, Ὁ Κύριός ὅστις. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύ-
 ριός ὅστις, ἐπεὶ ἐπὶ τὴν διεζώσατο· (ὡς γὰρ ζυμνός) καὶ ἔβα-
 λεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοια-
 εῖῳ ἦλθον· (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πι-
 λῶν διακοσίων) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων· ὡς οὖν ἀπέβη-
 σαν εἰς τὴν γῆν, βλέποισιν ἀνθρακίαν κειμένην, καὶ ὀψάριον
 ὅπῃ κείμηνον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέκατε ἀπὸ τῶν
 ὀψαρίων ὧν ὅπῃ αὐτοὶ νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ ἐλκύσας τὸ
 δίκτυον ὅπῃ τῆς γῆς, μετὸν ἰχθύων μεγάλων ἔκατ' πεντηκοντα-

Καθ. κα. Η

Καθ. γ. Β.
 ἔ. ε. ε.

ἡ πρὸς τὸν αὐτὸν
 τὸν ἰσχυρὸν

αἰώνιον. β. β.

ἰσχυρὸν. γ. γ.

κα.

κα.

κα.

εκ7 τειῶν· καὶ τοσούτων ὄντων ἐκ ἐρίσθι τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ
 εκ8 Ἰησοῦς, Δεῦτε θρηνήσατε. Οὐδεὶς γὰρ ἐτόλμα τῷ μαθητῶν ἐξε-
 εκ9 παύσαι αὐτὸν, Σὺ ἴς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κίερος ὅστιν. ἔρχεται οὖν
 "α' θρηνήσαι. 8
 εκ10 ὁ Ἰησοῦς, ἔλαμβάνει τὸ ἄρτον, καὶ * δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψα-
 εκ11 ρον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθη- Γ
 εκ12 ταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν. Ὅτε οὖν ἠρέσθησαν, λέγει ἰαῶ
 2 Ιωανῆ. 11 εκ13 Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλείον
 εκ14 Ἰσάκων; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐ-
 εκ15 τῷ, Βόσκει τὰ θρηνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων
 3 Ιωανῆ. 11 εκ16 Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φι-
 εκ17 λῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμανε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ
 4 Ιωανῆ. 11 εκ18 τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν
 εκ19 αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶ-
 εκ20 δας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκει τὰ
 εκ21 πρόβατά μου. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε ἡς νεώτερος, ἐζών-
 εκ22 νυες σε αὐτὸν, καὶ παρέταταις ὅπου ἡθέλεις· ὅταν γὰρ γηράσῃς, ἐκ-
 εκ23 τενηῖς τὰς χεῖρας σου, ἔσθ' ἄλλος σε ζώσῃ, καὶ οἴσῃ ὅπου ἡθέλεις. Τῷ-
 εκ24 το γὰρ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσῃ τὸ Θεόν. καὶ ἔτι εἰπὼν,
 εκ25 λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι. Ἐπιστραφεὶς γὰρ ὁ Πέτρος βλέπει ① Δ
 εκ26 μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς ἔδωκεν ἐν
 εκ27 τῷ δείπνῳ ἵπτι τὸ στήθος αὐτοῦ, ἔειπε, Κύριε, ἴς ὅστιν ὁ θρην-
 εκ28 διδίδς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει πρὸς Ἰησοῦν, Κύριε ὅστις γὰρ ἴς;
 εκ29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μόνον ἕως ἔρχομαι, πῶς
 εκ30 πρὸς σε; σὺ ἀκολουθε μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος ὅτις εἰς τοῦ
 εκ31 ἀδελφοῦς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἐκ δόποθνήσκει· καὶ ἐκ εἶπεν αὐ-
 εκ32 τῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐκ δόποθνήσκει, ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μόνον ἕ-
 εκ33 ως ἔρχομαι, πῶς πρὸς σε; Οὗτος ὅστις ὁ μαθητὴς ὁ μάρτυρ
 εκ34 τῶν τούτων, * καὶ γράφας ταῦτα, ἔσθ' οἶδα μόνον ὅτι ἀληθὴς ὅστις
 εκ35 ἡ μάρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰη-
 εκ36 σοῦς, ἅπαντα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον ②
 εκ37 χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμὲν.

β. Γ. β. α. Γ

Κιθ. γ. Γ

Κιθ. α. Η

ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΑΠΟ ΔΑΜΑΣΚΟΥ ἤρξατο, καὶ αἰῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐκεῖθεν εἰς Ταρ-
 σόν, καὶ κεῖθεν εἰς Ἀντιόχην. ἔτι παλιν δούτερον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάλιν
 δούτερον εἰς Ἀντιόχην. καὶ κεῖθεν ἀφορεθεὶς μετ' Βαριάβα εἰς τὸ Ἀποστο-
 λικόν, κατήλθεν εἰς Σελεύκειαν, εἶτα εἰς Κύπρον, ὅθεν καὶ Παῦλος ἤρξατο
 καλεῖσθαι. εἶτα εἰς Πέργην, εἶτα εἰς Ἀντιόχην τὴν Πισιδίαν, εἶτα εἰς Ἰκκίον,
 εἶτα εἰς Λύστραν, ἔτι Δέρβειον τὴν Λυκαονίαν, εἶτα εἰς Παμφυλίαν, εἶτα παλιν εἰς Πέργην, εἶ-
 τα εἰς Ἀττάλiden. εἶτα πάλιν τρίτον εἰς Ἀντιόχην τὴν Συρίαν, εἶτα πάλιν τρίτον εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ διὰ τὸ προσκομίσαι. εἶτα πάλιν τέταρτον εἰς Ἀντιόχην. εἶτα διήλθε πρὸς Συρίαν καὶ πρὸς
 Κιλικίαν. εἶτα πάλιν δούτερον εἰς Δέρβειον καὶ Λύστραν, ὅθεν Τιμόθεον παρέτεμνον. εἶτα
 εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν. εἶτα εἰς Μυσίαν, εἶτα εἰς Τρωάδα. καὶ κεῖθεν εἰς Σαμο-
 θρακὴν καὶ κεῖθεν εἰς Νεάπολιν, εἶτα εἰς Φιλίππους τὴν Μακεδονίαν. εἶτα διελθὼν τὴν Ἀμφίπο-
 λιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, εἶτα εἰς Βέργιον, εἶτα εἰς Ἀθίναις, εἶτα εἰς Κό-
 ρυνθον, εἶτα εἰς Ἐφεσον, εἶτα εἰς Καίσαρειαν, εἶτα δούτερον εἰς Ἀντιόχην τῆς Πισιδίας, εἶτα εἰς
 πρὸς Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, εἶτα πάλιν δούτερον εἰς Ἐφεσον. εἶτα διελθὼν τὴν Μα-
 κεδονίαν, ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα. καὶ κεῖθεν διήλθεν πρὸς Μακεδονίαν, ἦλθε παλιν δούτερον εἰς Φι-
 λίππους, καὶ ἀπὸ Φιλίππων παλιν εἰς Τρωάδα, ὅθεν καὶ τὸ Εὐτυχιον ἦν χρεὼς πεσόντα. εἶτα εἰς τὴν
 Ἀσίαν, εἶτα εἰς Μιτυλήναιον, εἶτα εἰς Τὰ ἀντικρὺ Χίου, εἶτα εἰς Σάμον, καὶ κεῖθεν εἰς Μίλητον.
 ἐκεῖθεν μεταπεμψάμενος τοὺς ἐν Ἐφέσῳ, ἀμίλησεν αὐτοῖς. εἶτα εἰς Καν, εἶτα εἰς Ρόδον, καὶ
 κεῖθεν εἰς Πάταρον, καὶ κεῖθεν εἰς Τύρον, εἶτα εἰς Πτολεμαίδα, καὶ κεῖθεν εἰς Καίσαρειαν, καὶ
 κεῖθεν πάλιν τέταρτον διήλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ κεῖθεν πρὸς ἐπιμενέον εἰς Καίσαρειαν, καὶ
 λοιπὸν δέσμος ἐπὶ Ρώμῳ οὕτως ἀπὸ Καίσαρειας ἦλθεν εἰς Σιδῶνα, καὶ κεῖθεν εἰς Μιρα-
 τῆς Λυκίας, εἶτα εἰς Κνίδον. καὶ κεῖθεν πολλὰ παθὼν ἦλθεν εἰς πρὸς Ἰῆσον, ὅθεν ἡ ἕχιδνα
 κατέφατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔμενεν ἀβλαβής. εἶτα εἰς Συρακυσάς, ὅπου οἱ Ῥήτορες τῆς
 Καρχεδονίας, εἶτα εἰς Ποτίδαιον, καὶ κεῖθεν περὶ δὲ διήλθεν εἰς Ρώμην, ἀπορρησθέντα
 αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς Ἀπείριον φίλον καὶ Τρέφον Ἰαβερναίον. καὶ λοιπὸν εἰσιλθὼν εἰς Ρώμην, ἔ-
 διδίδας χρόνον ἱκανόν, ὅτερον ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ ἐμῆρτύρησεν.

ΕΥΘΑΛΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΡΟ-

νων τῶν κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τελειώσεως.

ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ἡγοσάμενον ἐν βρογχί καὶ ὄν χρόνον ὑποσημειώσασθαι τῶ
 κηρύγματος Παύλου, ἐκ τῶ χρονικοῦ καὶ ἰστορικοῦ. Εἰσεὶς ὁ Παμφίλων πρὸς ἀνακαταστάσεως
 ποιητὴς. οὐδὲν τὸ βιβλὸν μετ' αὐτοῦ εἰληφώς, ἔτι τὴν αὐτὴν ἀνακαταστάσεως, ἐξίσκω ὁ παῖς ὁ
 ὡς τῶν ἡμεῶν καὶ κυρίως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὁ καὶ δεκάτῃ. ἔτι τῶν Καίσαρος καὶ ἄλλων γεγενη-
 μένων, καὶ τῶν τελευτῶν δὲ αὐτοῦ ἀνάστασιν, καὶ πάλιν τὴν εἰς ἕβραϊσὶ ἀνάληψιν καὶ Χριστοῦ καὶ μετ'
 τῆς πενήτης πινυσιόλης εἶδεν ἐκεῖ τοὺς ἀποστόλους παρεχόμενοι εἰς διακονίαν τῶν αὐτοφειρών-
 των Στέφανον, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτόν. καὶ μετεπειτα σάσαν Ἰουδαίον πλείονα καὶ Ἰαλαμναίον, καὶ
 τὸν Στέφανον ἀγωνιστὴν ἐκείσε, καὶ τὸν Παῦλον στυγερῶς ὡς παρὸν ὡς φονεῖ, ὡς μικροὶ ὡ-
 στεροι τοῖς ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ὡς ἑσπέραις, ὡς ἡσυχαστὴς ἐκείσε τοὺς ἐν Δαμασκῷ Ἰου-
 δαίους καὶ τὸν μαθητῶν. καὶ μέσης δὲ τῇ εἰδὼν ἡ καὶ ἡσυχία αὐτῶν τῶν ὡς τῶ Θεοῦ, ὡς μικρῶ
 παρεσφραλισμέναι ὁ ἔτος ἐκεῖνο. ὅτε λαβοντὶς δὲ τῶν ἐν ἑακαδεκάτῃ ἔτος τῶν Καίσαρος
 Καίσαρος, καὶ τὰ ῥα σάσαν ὁ Παῦλος τῶ κηρύγματος φησὶν ἡ ἰσορία, καὶ πρὸς ἀπασθαι οἰκου-
 μένῳ διαδραμεῖν ἀναγκασμένον πρὸς εἰς Χριστὸν διδόντας, μέγρι τελεσκαδεκάτῃ ἔτος
 Κλαυδίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος τότε τῶ Ἰουδαίας Φήλικος. ἐφ' ὃ κατηγρηθείς ὡς παρ' αὐ-

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟ- ΣΤΟΛΩΝ.

Ὁ Ν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησά μιν
πρὸς πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ
Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἀρχὴ ἧς ἡ-
μέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις
διὰ πνεύματος ἁγίου, οἷς ὁξελέξατο,
ἀνεληφθῆσιν ἃ παρέστησεν ἑαυτῷ ζῶν-
τα μὲν τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκ-
μηρίοις δι' ἡμερῶν τεταραχόμενος αὐτοῖς, καὶ
λέγων τὰ πρὸς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναλιζόμενος
παρίστηεν αὐτοῖς, δὲ τὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ πε-
ρεῖν ἔμεν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς πατρὸς, ἧς ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάν-
νης μὲν ἐβάπτισεν ὑδαπ, ὑμεῖς ὅ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι
ἁγίῳ, οὗ μὲν πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Ὁ μὲν οὖν σὺνελθόντες
ἐπιμαρτυροῦν αὐτὸν λέγοντες, Κερεὶ, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ δο-
καθίστανεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ. Εἶπε ὁ πρὸς αὐτοὺς,
Οὐχ ὑμῖν ὅστις γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οἷς ὁ πατήρ εἰθετο ἐν
τῇ ἰδίᾳ ὁρῶσι· ἀλλὰ λήψατε δυνάμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐσεστέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμάρειᾳ, ἃ ἕως ἐρχάτου
τῆς ἡμέρας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπὶ ῥῆσιν, καὶ νεφέλῃ
ὑπέλαβεν αὐτὸν δὲ τὸ ἅγιον ὄφθαλμοῦ αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπενίζον-
τες ἴσαν, εἰς τὸν οὐρανὸν πορεύομένου αὐτοῦ, ἃ ἰδοὺ δύο ἄνδρες δύο
ταρτηρήσαντες αὐτοῖς ἐν ἐσθίῃ λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλι-
λαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ
δοῦλος τοῦ Θεοῦ ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλθούσεται ὁ ἴ-
σους ἐξείσασθε αὐτὸν πορεύομενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέ-
στρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ δὲ τὸ ὄρος τῆς καλουμένης ἐλαῶνος,
ο.ί.

ἰσχυροί, διὰ
τὴν αὐτὴν ἡμέ-
ραν ἐξελήξατο.
ο.ί.

ἰσχυροί, διὰ

ο.ί.

Λ κ ε ς Η
ἰ ω ς θ ς Δ
ζ ε ς θ Α
ια Γ θ Α
μο ς γ Γ
μο ς α Β
λα κ Γ
ἰ ω α Δ.

Β Κ ε ς θ Α

Λ κ ε ς Η

ὁ δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδὸν . καὶ ὅτε εἰσῆλθον,
 ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερώϊον, ὅπου ἦσαν κατακλινόντες ὁ, τε Πέτρος
 Γ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς,
 Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων
 ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου . οἱ τοὶ πάντες ἦσαν περὶ σκαρ-
 τεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ περὶ σκαρτεροῦν καὶ τῇ δέήσει, σὺν γυναῖξί,
 καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ . Καὶ
 ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀνέστη Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθη- 3 ἀδελφοῦ κα.
 τῶν εἶπεν (ὡς τε ὁ χλος ὀνομάτων ἐπὶ το αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἰκο-
 σιν) Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐδὲ πληροθυμῶμαι πρὸς ὑμᾶς φημι ταύτην,
 ὡς περὶ πνεῦμα καὶ ἀγίου διακόμιαντος Δαβὶδ, ὡς
 Ἰούδας τὸν υἱὸν Ἰσκαριὸτ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι
 κατηραμένη ἦν ἡ σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς δια-
 κονίας ταύτης . ὅτι μὴ ῥῶν ἐκλήσατο χεῖρον ἐκ τῆς μεθοῦ
 τῆς ἀδικίας, καὶ πλεονὴς υἱοῦ Ἰσκαριὸτ ἐλάλησε μέσος, καὶ ἐξεχύ-
 λωσεν πάντα τὰ ἀσπλάγχα αὐτοῦ, καὶ γνώσιν ἐγνώετο πᾶσι τοῖς κατι-
 κοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χεῖρον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ
 Δ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαιμά, τοῦ ἐστὶ χεῖρον αἵματος . γέγρα-
 πται γάρ ἐν βιβλῳ ψαλμῶν, Ὁ γέννηται ἢ ἐπαυλὶς αὐτοῦ ἐρη-
 μος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ . Καὶ πρὸς ἐπισκοπὴν αὐ-
 τοῦ τῶν λαοῦ ἑτέρου . Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν 4 λαοῖς κα.
 παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰη-
 σοῦς, ὁ ἁγίος ἀπὸ τῆς βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέ-
 ρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
 υἱοῦ ἡμῶν ἑνὸς τούτων . Καὶ ἐσησαν δύο, Ἰωσήφ ὁ καλεῖ- 5 Ἰωσήφ κα.
 μένος Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰσκαριὸς, καὶ Μαρίαν . Καὶ περὶ
 ξάμενοι εἶπον, Σὺ Κύριε καρδιογνώστη πάντων, ἀνάστηξον
 ἐκ τούτων τὸν δύο ἑνα, ὃν ἐξελέξω λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς δια- 6 ἡμῶν κα.
 κονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ὅς τις παρέβη Ἰούδας πορεύσασθαι
 εἰς τὸν τόπον τὸν ἰδίον . καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ 7 αὐτοῦ κα.
 κληρὸς ἐπὶ Μαρίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετ' ἑνδεκα ἀπο-
 στόλων . Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦν τῆς ἡμέρας τῆς πεντη- 8
 κοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ το αὐτὸ, καὶ ἐγνώετο
 ἀφνω ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἡχος ὡς πρὸ φερομένης βιαίας, καὶ

κεδ β
 κεδ β
 κεδ β

κεδ β

κεδ β

κεδ β

κεδ β

κεδ β

κεδ β

κεδ β

κεδ β

ἐπλήθυνον ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ὠφθησαν αὐ-
τοῖς διαμεριζόμεναι Γλώσσαι ὡσεὶ πύρος, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα
ἐκαστον αὐτῶν· καὶ ἐπλήθυνον ἅπαντες πνύματος ἁγίου, καὶ ἔρ-
ξαντο λαλεῖν ἑτέραις Γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐ-
τοῖς λόγοφθέγγεσθαι. Ἡ δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰου-
δαῖοι ἄνδρες βυλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῇ ὑπὸ τὸ οὐρανόν.
ἡχομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, σίωπῃ λαβὲ τὸ πλῆθος, καὶ συνέ-
χθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλουμένων αὐ-
τῶν. ἔξισαντο ὃ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
λους, Οὐκ ἴδου πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ
πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἣ ἐζηνῆ
θημεν; Παρθεὶ καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ ① κατοικοῦντες τῇ
Μεσοποταμίᾳ, Ἰουδαῖοι τε καὶ Καπαδοκίαι, Γόιτον καὶ τῇ
Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Λύκον, καὶ τὰ μέρη τῆς
Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ ① ὁππδημοῦντες Γωμαῖοι, Ἰου-
δαῖοί τε καὶ κερσηνοῖται, Κρήτες ἔθ' Ἀραβες ἀκούομεν λαλου-
ντων αὐτῇ ταῖς ἡμετέραις Γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ἐξί-
σαντο δὲ πάντες καὶ δοκῶμεν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἄλλον λέγοντες,
Τί ἂν θέλοι ἔσθ' ἡμεῖς ὃ χλευάζοντες ἔλεγον, ὅτι Γλῶσσαις
μεμπτωμένοι εἰσιν. Σταθεῖς ὁ Γένης σὺν τοῖς ἑνδεκά, ἐπῆρε τὴν
φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς, Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, ἔσθ' οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν εἶπω, καὶ
ἐν ὧ ἡσάθε τὰ ῥήματά μου· οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε,
οὗτοι μεθύουσιν· ἐστὶ γὰρ ὥρα τελειῇ τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτο
ὅτι τὸ εἰρημνίον διὰ τοῦ περὶ τοῦ Ἰωάνη, Καὶ ἔσθ' ἐν ταῖς ἑσπέραις
ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός,) ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνύματος μου ἐπὶ
πάντας σάρκα· καὶ περὶ ἡβήσοισιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑ-
μῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσθαι ἑσθ' ἡμῶν, ἔσθ' οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
ἐκπνέει ἐνυπνιασθήσονται. καί γε ἐπὶ τοῖς δούλοις μου καὶ ἐπὶ ταῖς
δούλαις μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνύματος
μου, καὶ περὶ ἡβήσοισιν ἔσθ' δώσω τέκνα ἐν τῷ οὐρανῷ ἡμῶν,
καὶ σπινθεὶς ἐπὶ τῇ γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ
ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν
ἢ ἔλθειν πρὸς ἡμέραν Κυρίου πρὸς μέγαλόν καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ

100.17

ἔσται· Πᾶς ὃς ἂν ἐπιχαλέσῃ τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Δ Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ κυρίου· Ἰσοὺν (Ψ) Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδογμένον εἰς ἡμᾶς διὰ μέγα σημεῖα καὶ τέρατα καὶ σημεῖα, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσσοις ὑμῶν, καὶ οὐκ αἰτῶ οἶδατε, τοῦτον τῇ ὀλεσμένη βουλῇ καὶ πρὸς ὑμᾶς τὸν Θεὸν ἐκδοτὸν λαβόντες διὰ χειρὸς αἰόμαν, τὸς περὶ ὑμᾶς ἀνείλετε· ὃν ὁ Θεὸς αἰέσῃσε, λύσας τὰς ὁδοὺς τοῦ θανάτου, καὶ ἐκ τοῦ θανάτου κρατῆσθαι αὐτὸν ὑπὸ αἰ-

100.18

100.18 τῆς Δαβίδ· ὃς λέγει εἰς αὐτὸν, Προερχόμενον (Ψ) Κίεον εἰς ὄπλον μου διὰ πᾶτος, ἐπὶ ἐκ δεξιῶν μου ἔσιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο ἐφράθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσῃ ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι ἐκ ἔκκατα λειψῆς πλὴν ψυχῆς μου εἰς ἄδου, οὐδὲ δέσσης (Ψ) ἐσθλὴν τοῦ ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐξήλωσάς μοι ὁδοὺς ἰωῆς, πρὸς ἐμοὺς με-

100.19

Ε· ἐφρυσίνης μὲν (Ψ) πρὸς ὑμᾶς. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξήλθον ἐπὶ ὑμῶν μὲν πρὸς ὑμᾶς πρὸς ἡμᾶς πρὸς τὴν πατρίδα ὑμῶν Δαβίδ, ἐπὶ ἐκ ἐλπίδος καὶ ἐταφῆ, καὶ τὸ μῦθός αὐτοῦ ἔσιν ἐν ἡμῶν ὁδοῖς τῆς ἡμέρας ταύτης. Προφήτης οὖν ὑπαρχάν, καὶ εἰδὼς ἐπ' ἑρκα ἡμῶν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ καρπὸς τῆς ἐσφύρας αὐτοῦ καὶ σαρκα ὁλοκλήσας, τὸν Χριστόν, κατέστη ὅτι τὸ φέρει αὐτὸν, πρὸς ὑμᾶς ἐλάλτε πρὸς τῆς ἀναστάσεως τῆς Χριστοῦ, ἐπὶ οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἰς διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰσοὺν αἰέσῃσεν ὁ Θεός, οὐ πᾶτες ὑμεῖς ἐσμέν μδότης. Τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ τὸν Θεὸν ὑψώσας, πλὴν τε ἐπεπλήσαν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς λαβὼν ἡμᾶς πατρὸς, ἐξέχευε πύθο οὐκ ὑμεῖς βλέπετε ἐκ ἀκρότε. οὐ γὰρ Δαβίδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει αὐτὸς, ἔφη οὐ Κυριος τῶ Κυρίου μου, καὶ οὐκ ἐκ δε-

100.20

Ζ· ξιῶν μου, ἔφη αὐτὸς τοῦ ἐχθροῦ σου ὑπεπεδιστὴν τῆς πρὸς σου. Ἀσφαλῶς οὖν ἡμεῖς πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ἐπὶ καὶ Κίεον καὶ Χριστόν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον (Ψ) Ἰσοὺν ἐν ὑμῶν ἐσμεν ὡς ἔσμεν. Ἀκούσαντες δὲ κατενύησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπὺν τε πρὸς τὸν Πέτρον ἐκ τοῦ λοιποῦ ἀποστόλους, Τί πρὸς ὑμᾶς ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτοὺς, Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς

ἀφίσιν ἀνδρῶν, καὶ λήψατε πλὴν δωρεάν τὸ ἅγιον πνεῦμα τοῦ
 ὑμῖν γὰρ ὅτι ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς
 εἰς μακράν, ὅσοις ἂν προσκαλέσῃται Κίερος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐτέ-
 ροις τε λόγοις πλείοσι διεμδρτύρετο καὶ ᾤρεκάλει, λέγων, Σώ-
 ζητε διὰ τῆς χάριτος τῆς σκολιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
 ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθη-
 σαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰς ὡσεὶ τετρακλίας. ἦσαν δὲ περὶ καρ-
 περιώτες τῇ διδαχῇ τῇ ἀποστόλων ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει
 τοῦ ἄρτου ἐκ τῆς κοινουμένης. Ἐγένετο ὃ πάση ψυχῇ φόβος·
 πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. πάντες
 δὲ οἱ πρεσβύτεροι ἦσαν ὑποτακτοὶ τοῦ ἐκείνου, καὶ ἔχον ἅπαντα κοινά, καὶ ἅ-
 κτήματα καὶ τὰς ὑπαρξίας ὑπέπεσαν, ἐδικαιώσαν αὐτὰ
 πᾶσι, καὶ ὅτι ἂν περὶ ἑαυτὸν εἶχε. καὶ ἡμεῖς τε περὶ καρτε-
 ροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον,
 μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει ἐκ ἀφελότητι καρδίας,
 αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ
 Κίερος προσετίθει πρὸς σωζομένοις καὶ ἡμέραν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. Ἐπὶ αὐτὸν ὁ Γεῦρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱε-
 ρόν, ὅτι πλὴν ἄραν τὴν κοινουμένην πλὴν ἐννάτην· καί τις ἀνὴρ
 χυλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχὼν ἐβαστάζετο, ὃν ἐπέτιον
 καὶ ἡμεῖς πρὸς πλὴν ἦσαν τῷ ἱερῷ πλὴν λιγυρῶν ἐξεί-
 σαν, τοὺς αἰτεῖν ἐλεημοσύνην ἑαυτῶν εἰς περὶ οὐρανῶν εἰς τὸ
 ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσέναι εἰς τὸ ἱερόν,
 ἤρξατο ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀπενίστας ὁ Πέτρος εἰς αὐτὸν
 πρὸς Ἰωάννην, εἶπε, Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέτελλεν αὐτοῖς, περὶ
 δοκῶν ἡμῶν παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπε ὁ Πέτρος, Ἀργύριον ἐχου-
 σίον οὐχ ὑπαρχόμενοι ὃν ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἐγείραι καὶ περπατεῖ. Καὶ πάσας
 αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χάριτος ἤγαγε. ᾤρεκα ἑαυτὸν ὅτι ἐστερεώθησαν αὐ-
 τῶν αἰβάσις καὶ ἡ σφύρα. ὁ ἄλλότιμος ἔστη, καὶ περπα-
 τεῖ, καὶ ἐσήλασε αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περπατῶν ἐκ ἀλλότιμος
 καὶ αἰνῶν τῷ Θεῷ. Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περπατοῦντα
 καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι ὁ αὐτὸς ὁ πρὸς τὸ
 ἐλεημοσύνην καὶ ἡμῶν ὅτι τῇ ἐξείρεται πύλη τῷ ἱερῷ, καὶ ἐ-

πλήθη δὲ θάμβου καὶ ἐκστάσεως ἔπ' αὐτῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.
 κρατοῦντος δὲ τῶν ἰαθέντων χωλῶν (καὶ) Γέζον καὶ Ἰωάννην, σὺν ἐ-
 δραμὲ πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἔπ' αὐτῷ τῇ καλεσμένῃ Σο-
 λωμῶντος, ἐκ θαμβοί. Ἰδὼν δὲ Γέζος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν,
 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἴδαντες ὅτι τούτω, ἢ ἐμὴν ἢ ἀπε-
 νίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ δι' ἐξουσίαν πεποιηκόσι τοῦ τοῦ πατρὸς
 αὐτῶν; Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώ-
 κατε, καὶ ἠρνήσατε αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν Πιλάτου, κρίναντος
 ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσατε, καὶ
 ἠτήσατε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, πλὴν δὲ δεξιῶν τῆς
 ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἠγάρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυ-
 ρές ἐσμεν· καὶ ὅτι τῇ πίστι τῆς ὀνόματος αὐτοῦ, τούτου ὃν ἐταρξάτε
 καὶ οἰδατε, ἐς ἐρέω σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ἡδὲ αὐτοῦ ἐδωκεν
 αὐτῷ πλὴν ὁλεκλ' εἶναι ταύτῃ ἀπέναντι πᾶσι τοῖς ὑμῖν. Καὶ νῦν
 ἀδελφοί, οἶδα ὅτι καὶ ἄγνοια ἐπεσχάξατε, ὡς καὶ οἱ ἀσθεν-
 τες ὑμῶν· ὁ δὲ Θεὸς ἁπλοῦς καὶ ἁγίος διὰ σώματος πάντων τῶν
 περὶ πάντων αὐτοῦ περὶ τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσε αὐτόν. Με-
 ταιοήσατε οὖν καὶ ὁπισθέντα, εἰς τὸ ὅτι ἀλλοφροσύνῃ ὑμῶν
 τὰς αἰσθήσεις, ὅπως δὴ ὅτι καὶ οἱ καιροὶ διαψύξεως ἀπὸ πρὸς
 τοῦ Κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν ἁπλοῦς καὶ ἁγίον ὑμῖν Ἰη-
 σοῦν Χριστόν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὴ δεῖξαι ἀχειροχρόνων ἀπο-
 κατατάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ σώματος πάντων
 ἁγίων αὐτοῦ περὶ πάντων ἀπ' αἰῶνος. Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς
 τοῦ πατρός εἶπεν, Ὁ περὶ πάντων ὑμῖν ἀναστήσῃ Κύριος ὁ
 Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμὲ, αὐτὸς ἀκούσει καὶ
 πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς· ἐγὼ δὲ, πᾶσα ψυχὴ ἥτις
 ἂν μὴ ἀκούσῃ τῆς προφῆτιας ἐκείνου, ὅτι οὐκ ἐκδοθήσεται ἐκ τοῦ
 λαοῦ. Καὶ πάντες δὲ οἱ περὶ πάντων ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν κα-
 δεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ περὶ πάντων αὐτῶν τὰς ἡμέρας ταύ-
 τας· ὑμεῖς ἐστὲ ὑμῶν τῶν περὶ πάντων, καὶ τῆς διαθήκης τῆς διέδοτο
 ὁ Θεὸς πρὸς τοῦ πατρός ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ
 τῷ σπέρματί σου ἐνέδοθη ἡθρονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.
 Ὑμῖν πρὸς τὸν ὁ Θεὸς ἀνστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέ-

7 12

Μαθ. 23, 17
 Μαθ. 23, 18
 2 10, 17
 10, 17

Λουκ. 2, 2

Δαν. 9, 17

Γεν. 22, 17

Μαθ. 23, 17

1 10, 17
 10, 17

Υ: 12

καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φεῖ-
γεσθαι μηδὲ διδάσκειν ὅτι τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος
καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον, Ὑποκρίνομαι ὅτι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε· οὐ
διωκόμεθα γὰρ ἡμεῖς ἀεὶ διὰ τοῦ ἔργου ἡμεῶν, μὴ λαλεῖν. Οἱ
δὲ πρεσβύτεροι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὐρίσκοντες
τὸ, πῶς πολεῖσονται αὐτοῖς, διὰ τὸ λαόν, ὅτι πάντες ἐδοξάζουν
τὸν Θεόν ὅτι τῷ γερονόπῳ γὰρ ἡμεῖς πλείονων τεσσερακον-
τα ὁ αἰθερὸς ἐφ' ὃν ἐρεχθόνηι τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰατρικῆς. ἀπο-
κριθέντες ὁ δὲ ἡλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγειλαν ὅσα πρὸς
αὐτοὺς οἱ δεξιερῆς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. Ὁ δὲ ἀκούσας,
ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον, Δέσποτα,
σύ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἔχλασ-
σαν ἐπ' αὐτοῖς, ὁ διὰ σόματος Δαβὶδ τοῦ πατρὸς
σου εἰπὼν, Ἰνα πᾶσι ἐξαιρέθῃ, καὶ λαοὶ ἐμὴ ἐπιστάνῃ, πα-
ρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἀρχοὶ σὺν ἡμῖν ὅτι τὸ
αὐτὸ καὶ τὸ ἐκείνου καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Συνηχθ. σταν
ἐπ' αὐτοῖς ὅτι τὸν ἀγνὸν παῖδά σου Ἰησοῦν, ἐν χειρὶ σου,
Ζ Ἰερωδῆς τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἑθνεσὶ καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,
ποιήσαντα ἡμεῖς σου καὶ ἡ βουλή σου πρὸς ὧν ἐρεχθόνηι.
Καὶ τὰν ὡς Κύριον ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς
δούλοις σου, καὶ πρὸς σὺς πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ
τῷ χεῖρ σου ἐκτελέειν σε εἰς ἰασίν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γί-
νεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ. Καὶ δεινύ-
ται αὐτῶν ἵσα λαὸν ὅτι ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλή-
θησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ μετὰ πάντας. Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πρεσβυτέρων ἡμεῖς
καρδίᾳ καὶ ψυχῇ μία, καὶ οὐδὲ εἰς πᾶν ὑπαρχόντων αὐτῶν,
ἐλεγχθ. ἰδίων ἐστίν, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. Καὶ μετὰ ἀληθυ-
νῶν ἀπεδίδομεν τὸ μῆτιν ἐκείνῳ ὁ δὲ ἀποστόλοις τῆς ἀιωνίου ζωῆς
Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μετὰ ἀληθῶς ὅτι πάντας αὐτοὺς. Οὐ-
δὲ γὰρ ἐνδεῖς ἦσαν ὑπάρχον ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων
ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἐφθον τὰς ἑμῶν τῶν πηλασχομέ-
νων, ἐπὶ τοῦ παρατῆσαι πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοντο δὲ ἐκά-

ὁ δὲ πᾶσι ἐξαιρέθῃ
καὶ λαοὶ ἐμὴ ἐπιστάνῃ

Υ: 12

ὁ δὲ πᾶσι ἐξαιρέθῃ
καὶ λαοὶ ἐμὴ ἐπιστάνῃ

σω καὶ ὅτι αὐτοὶ περὶ αὐτὴν εἶχον. Ἰωσήφ ὁ ὀπίκλητος Βαρνάβας
ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὁ ὅστις ὑπερμνησθὲν ὀνόματι, ὡς ἀκλήστως,) ε
λαλοῦντος, κύριος τῶν ἡμετέρων, ἐπάρχοντος αὐτοῦ ἀρχιερέως, πωλῶν
λεγεῖται ὅτι ἡμετέρας, καὶ ἐθηκεν αὐτῷ πόδας τῶν ἀποστόλων.

Ἀνὴρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ θυγατρὶ
αὐτοῦ ἐπώλυνον κτήνη, καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τῆς ἑμῆς, συνεδυγόντες
καὶ πρὸς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέειμι μὲν πρὸς αὐτὰς τὰ πόδας τῶν
ἀποστόλων ἐθέλουν. Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀνανία, διατί ἐπλάτυσεν ὁ
Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε ὅτι πωλῶν τὰ ἐρίν,
καὶ νοσφίσαντα ἀπὸ τῆς ἑμῆς ἔχουσιν; οὐχὶ ἐν ἐν, σοὶ ἐνε-
νε, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ἐπῆρχε; ὅτι ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου πρὸς ἑαυτὸν ἔπλεον; καὶ ἐν ψεύσει ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ.
Ἀκούων ὁ Ἀνανίας τῶν λόγων τούτων, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο
φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Ἄλλα τινες
δὲ οἰνώτεροι συνέσφλυνον αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἐθαύμαζον.
Ἐγένετο ὅμως αἰσίων τελευτῶν διέσκημα, καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ μὴ εἶδύα B
τὸ γεγονός, εἰσῆλθον. ἀπεκρίθη αὐτῇ ὁ Πέτρος, Εἰπέ μοι, ὅ-
στις τοῦτο ὅτι χρεὶν ἀποδοῖν. Ἢ ὅτι πε, Ναί, ὅστις τοῦτο. Ὁ δὲ Πέ-
τρος εἶπε αὐτῇ, αὐτὴν, τί ἐπὶ συνεφανέθης μὲν πρὸς αὐτὸν
πωλῶντα κυρία καὶ ἰδοὺ εἰ πόδας τῶν ἀποστόλων ἐπὶ δίδρασκον,
ὅτι τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἐπείσσε. Εἶπεσε ὁ ἀρχιερεὺς αὐτῇ τὰς
πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξε. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεώτεροι ἔβρυν
αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἐθαύμαζον πρὸς τὴν διδρασκὴν αὐ-
τῆς. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Διὰ ὃ τῶν ἡμετέρων τῶν ἀποστόλων
ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Ἰερουσαλὴμ πολλὰ. καὶ ἦσαν ἐμοῦ-
μαδὸν ἀπάντες ἐν τῇ κοίτῃ Σολομώντος. τῶν ὅτι τῶν οἰδῶν ἐ- Γ
τόλμα καὶ κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμειζάλωνεν αὐτοῖς ὁ λαός. μάλα
λέν ὅτι τῶν σπένοντο πιστεύοντες ἰσχυρῶς, πλείονα ἀνδράν τ' καὶ
θυγατρὶν ὥστε καὶ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀδελφεοὺς, καὶ ἡ-
δύναι ὑπὸ κλινῶν καὶ κρεβάτων, ἵνα ἐρχομένη Πέτρος κἂν ἡ
συνὴ ἵπτασθαι ἐν αὐτοῖς. Ἀνέρχετο ὁ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πε-
ρὶ τὸν λαὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀδελφεοὺς καὶ ὄχλους μέ-
νους ὑπὸ πνέσματι ἀκαταρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἀπαν-

πες. Ἀναστὰς ὁ ὁρχιεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὔσα αἵ-
 ρεις τῆς Σαδδουκαίων, ἐπλήθυνσαν ζήλου, καὶ ἐπέβαλον τὰς
 χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δι-
 Δ μωσία. Ἀγγέλους ὁ Κιρέου διὰ τῆς νυκτὸς ἐκάλει, καὶ τὰς θύρας τῆς
 φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς, εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ σαδέντες
 λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύ-
 τῆς. Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ (ϛ) ὄρθεον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐ-
 δίδασκον. Ὁρχιεὺς ὁ ὁρχιεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σὺνε-
 κάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πάντας τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
 ἵνα ἀπέστειλαι εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀρῶν αὐτοὺς. (ϛ) ὁ ὑπη-
 ρέταις ὁρχιεὺς οἱ ἔχοντες αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. Ἀναστρέ-
 ψαντες ὁ ἀπήγγειλαν, λέγοντες, Οὐκ ἐστὶν δεσμωτήριον ἐν-
 ρομῇ κεκλησμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ οὐδὲ φύλακας ἔ-
 ζῶ ἐσῶτας περὶ τῆς θύρας, ἀκούσαντες ὁ, ἐστὶν ἐδέναι ἐν ῥομῇ. Ὡς
 ὁ ἤκουσαν τοῖς λόγοις τοῖς οὗτοις, ὁ, ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τῶν ἱερῶν
 Ε ὁ ὁρχιεὺς, διηπόρουσιν περὶ αὐτῶν, πᾶσι δὲ ῥύοντο ἔπειτα. Ὁρχιεὺς
 δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς λέγων, Οὐκ ἴδου οἱ ἄνδρες
 οἱ ἐθέτε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐσῶτες καὶ διδάσκον-
 τες (ϛ) λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις,
 ἤγαγον αὐτοὺς οὐ μὴ βίας· ἐφοβουῶτο γὰρ τὸν λαόν ἵνα μὴ λι-
 θαδῶσιν. Ἀγαθόν τις ὁ αὐτοῖς ἔστησαν ἐν τῷ σινεδρίῳ· καὶ ἐπι-
 ρώπησεν αὐτοῖς ὁ ὁρχιεὺς, λέγων, Οὐκ ἔστι ἀφελία παρηγγεί-
 λα μὴ ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἴδου πε-
 πληρώκατε πᾶν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε
 ἐταραχεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἀποκριθεὶς
 ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ
 ἀνθρώποις. ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγάρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς
 Ζ διεχέρισατε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Ὁ Θεὸς δὲ ὁρχιεὺς
 καὶ σωτὴρ ὑψώσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, δοῦναι μεταίτιας τῷ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἀφαισιν ἀμδρηνῶν. καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν αὐτῷ μάρτυρες τῶν
 ῥημάτων τούτων, ὅτι τὸ πνῦμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς
 πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. (ϛ) ὁ ἀκούσαντες διεψείοντο, καὶ ἐβουλόοντο
 ἀρῶν αὐτοὺς. Ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ σινεδρίῳ Φαρισαῖος,
 ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος ἱμῖος παντὶ τῷ λαῷ,

* καὶ ἀκούσαν-
 τες τῶν φυλα-
 κῶν. B.
 4 ἐστὶν B.
 ϛ.

κεϛ ϛ B

4 ἀκούσαντες B.
 B. γ.

Γ Στέφανος ὁ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίεῖ τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. * ἀνέστησαν δὲ ἱνες τῆς ἐκ τῆς σιναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερπίνων, καὶ Κυριωαίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῆς ἀπὸ Κιλικίας ἔξ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ· καὶ ἐκ ἰσχυρὸν ἀνίστηναι τῇ σοφίᾳ * καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. * τότε ἐπέβαλον ἄνδρες λέγοντας, Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτὸν λαλοῦντος ῥήματα βλάβος ἡμῶν εἰς Μωσὴν καὶ τὸ Θεόν. Συνε-
Δ κίνησαν τε τὸν λαόν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπὶ πάντες σινοήρπασαν αὐτόν, ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον, ἐσημασίασαν τὸν μάρτυρα ψευδεῖς λέγοντας, Ὅτι αἰθεροποῖς οὐ παύεται ῥήματα βλάβος ἡμῶν λαλῶν καὶ τοῦ τοποῦ τῆς ἀγίου τοῦτου καὶ τῆς νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτὸν λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶπεν καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλὰ ξῆρα ἐδοῦν αὐτὸν ἐδόκεν ἡμῖν Μωσῆς. Καὶ ἀπενίσταντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες (1) καὶ ἐξ ὁμῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς εἰ πρόσωπον ἀγγέλου.

Ζ Εἶπε ὁ ἀρχιερεὺς, Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχουσιν; Ὁ δὲ ἐφί, Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δοξῆς ὡφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὅτι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν
.. ἡ κατοικήσας αὐτὸν ἐν Χαρρὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐξέλθε
.. ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, ἔδεῦρο εἰς γῆν ἡμεῶν
.. οὗ δείξω. Τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατώκησεν ἐν Χαρρὰν. Καὶ κείθεν, μετ' ὃ ἀποθανεῖν (2) πατέρα αὐτοῦ, μετῴκησεν αὐτὸν εἰς πλὴν γῆν ταύτην εἰς ἡμεῖς νῦν κατοικεῖτε, ἔκ ἐδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάχρισιν αὐτοῦ, ἔκ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, ἐκ ὅντος αὐτοῦ τέκνα. ἐλάλησε ὁ ἔπος ὁ Θεός,
.. ὅτι ἐστὶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ παροικὸν ἐν γῇ ἀλλοτεία, καὶ δου-
.. λώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια, ἔκ τὸ ἔθνος ᾧ ἐάν
.. δουλώσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός. ἔκ ταῦτα ἔξελθόντων
.. καὶ λαβόντων μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ ἐδόκεν αὐτῷ διαθήκην πεντηκστής, ἔκ οὕτως ἐγγίνετο ὁ Ἰσαάκ, ἔκ πεντηκτῆ αὐτόν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁδοῇ. ἔκ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς
Β δώδεκα πατεράρχας. Καὶ οἱ πατεράρχαι ζηλώσαντες (3)

ἡ ἰσχυρὸν ἀνίστηναι τῇ σοφίᾳ * καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. * τότε ἐπέβαλον ἄνδρες λέγοντας, Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτὸν λαλοῦντος ῥήματα βλάβος ἡμῶν εἰς Μωσὴν καὶ τὸ Θεόν. Συνεκίνησαν τε τὸν λαόν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπὶ πάντες σινοήρπασαν αὐτόν, ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον, ἐσημασίασαν τὸν μάρτυρα ψευδεῖς λέγοντας, Ὅτι αἰθεροποῖς οὐ παύεται ῥήματα βλάβος ἡμῶν λαλῶν καὶ τοῦ τοποῦ τῆς ἀγίου τοῦτου καὶ τῆς νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτὸν λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶπεν καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλὰ ξῆρα ἐδοῦν αὐτόν ἐδόκεν ἡμῖν Μωσῆς. Καὶ ἀπενίσταντες εἰς αὐτόν ἅπαντες (1) καὶ ἐξ ὁμῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς εἰ πρόσωπον ἀγγέλου.

ἡ ἰσχυρὸν ἀνίστηναι τῇ σοφίᾳ *

Γ. 1. 5. Α

Γ. 1. 1. Δ

Γ. 1. 1. Β

Γ. 1. 1. Α

Γ. 1. 1. Γ

Γ. 1. 1. Ζ. Η

Λ. 1. 1. Γ

Γ. 1. 1. Β

1. 1. 1. Α

1. 1. 1. Β

1. 1. 1. Γ

Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον καὶ ἰὼ ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ
 ἐξείλετο αὐτὸν ἐν πασὶν τῇς θλίψεων αὐτῶν, ὅτε ἐδωκεν αὐτῷ
 χάριν ὅσοφίαν ἐναιπὲν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κα-
 τέστησεν αὐτὸν ἐνδοξότατον ἐπ' Αἴγυπτον ὅλον τὸν οἶκον αὐτῶν.
 ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἰγύπτου ὅτι Χαναάν, καὶ θλί-
 ψις μεγάλη, καὶ οὐκ εἴρεσκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.
 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὅτι αἱ σῖται ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τὸν
 πατέρα ἡμῶν ῥαβδόν, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνέγνω ὅτι Ἰω-
 σήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, καὶ Φαριὸν ἐγγέτο τῷ Φαραὼ τὸ
 ὅτι ἦν τῶν Ἰωσήφ. Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν πα-
 τέρα αὐτῶν Ἰακώβ, καὶ πᾶσαι τὴν συγγένειαν αὐτῶν ἐν ψυχαῖς
 ἐβδουμήκοντα πέντε. κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ὅτε ἐπελβύ-
 τησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. Καὶ μετετέστησαν εἰς Συ-
 χίμ, ὅτε ἐτέθνη ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραάμ πατρὶς
 τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς ὑμῶν ἡμερῶν τῆς Συχίμ. Καὶ ὅτε ἦ-
 ριζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπιτηδεύσεως ὅς ὠμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
 ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληρώθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἀρχεὶς δὲ δυνάστη βα-
 σιλεὺς ἕτερος, ὃς ἐκ ἡδὴ τὸν Ἰωσήφ. ὅτε ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ
 ἦν ἐπὶ τῇ ἡμερᾷ, ἐκάλωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτε ποιῆν ἐκδετα τα-
 βέρη· αὐτῶν, εἰς τὸ μη ζωογονεῖσθαι. Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγενήθη
 Μωσῆς, καὶ ἰὼ ἀστὴρ τῷ Θεῷ, ὃς ἀνιστρέφει μὲν αὐτὸς ἐν τῷ
 οἴκῳ πατρὸς αὐτῶν. ὅτε ἦν ταῦτα δὲ αὐτὸν ἀνείλετο αὐτὸν ὁ
 γάμος Φαραὼ, καὶ ἀνέθετο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς υἱόν. καὶ ἐπα-
 δίδου Μωσῆς παιδοσφίαν Αἰγυπτίων. ἰὼ δὲ δυνατὸς ἐν λό-
 γοις καὶ ἐν ἔργοις. ὡς δὲ ἐπληρώθη αὐτῷ πενταετησίης χρό-
 νος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σκέψατο τοὺς ἀδελ-
 φοὺς αὐτῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἰδὼν ἵνα ἀδικοῦντες, ὅτι
 μὴ αὐτοῦ, ὅτε ἐποίησεν ὅτι ἐκίνησεν τὸν καταπονουργόν, παταξας
 τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζε δὲ σωθῆναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, ἐπὶ ὃ
 Θεὸς διὰ χρόνον ὅσον διδωσιν αὐτοῖς στυγείαι. οἱ δὲ ἦν ἔτι
 ἐν τῇ τε ἐπιποῦσιν ἡμέρᾳ ὡφθη αὐτοῖς μαχομένης, καὶ σωθῆ-
 ναι αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνδρες, ἀδελφοὶ ἐστε υἱοὶ τοῦ
 ἰσραὴλ ἀδικεῖτε ἀλλήλοις; Ὁ δὲ ἀδικῶν (ὁ) πλησίον, ἀποστα-
 τοῦ αὐτοῦ, εἰπὼν, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἃ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

Γ. μα Γ

ἡμας; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ἐν ὅπῳ ἀνείλες χθὲς τὸ Αἰ-
 γυπτιον; Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐξήλθετο παραι-
 κος ἐν γῇ Μαδιαμ, οὗ ἐξήμνησεν υἱοὺς δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτ-
 πεσσαράκοντα, ὡφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν ὄρεις Σινᾶ ἀγγελος
 Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμα-
 σε τὸ ὄραμα. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανόησαι, ἐξήλθετο φω-
 νὴ Κυρίου πρὸς αὐτὸν, Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῆς πατέρων σου, ὁ Θεὸς
 Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐν ὅρῳ δὲ γεν-
 νόμῳ Μωσῆς ἐκ ἐτόλμα κατανόησαι. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κυ-
 ριος, Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστης, ἁ-
 γία ὄστιν. ἰδὼν εἶδον πλεὺς κακῶσιν τὸ λαὸν μου τὸν ἐν Αἰγύ-
 πτῳ, καὶ τὸ σεναζμοδὲ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξ Ἠιὺθαι αἰ-
 τῆς. καὶ νῦν δεῦρο, ἀποσελᾷ σε εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ Μω-
 σῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικα-
 στήν; τὸν δὲ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λεγεωτῆν ἀπέστειλεν ἐν χθό-
 ρι αἰγγελοῦ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐν τῇ βάτῳ ὅτι ἐξήγαγεν αὐ-
 τοῦ, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγυπτίου καὶ ἐν ἐρυθρᾷ
 θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτη πεσσαράκοντα ὅτις ὄστιν ὁ Μω-
 σῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προφήτῃς ἡμῖν διαστήσῃ Κυ-
 ριῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῇ ἀδελφῶν ἡμῶν, ὡς ἐμεῖς, αὐτὸς ἀκού-
 σε θεοῦ. Οὗτος ὄστιν ὁ γυνόμηνος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 μὴ τῶν αἰγγελοῦ τὸν λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πα-
 τερῶν ἡμῶν, ὅς ἐδεξάτο λέγῃα ζῶντα δοῦναι ἡμῖν, ὅτι ἐπὶ τὸν
 σταν ὑπήκοοι γινέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαι τ, καὶ ἐστὶ ἀ-
 φηδὲ ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, εἰπόντες ἰὼ ἰσραὴλ,
 Ποῖόν σοι ἡμῖν Θεοὺς οἱ προσπορεύσονται ἡμῖν. ὁ γὰρ Μωσῆς αὐ-
 τὸς ὅς ἐξήγαγεν ἡμας ἐκ γῆς Αἰγυπτίου, καὶ οἶδα μὲν ὅτι ἐστὶ ἐν
 αὐτῷ. Καὶ ἐμοχθοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνίστα-
 ζον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ ἐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χε-
 ρῶν αὐτῶν. Ἐσρέψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς λαβὴν
 τῆς σαβᾶ τῶν οὐρανῶν, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῇ περὶ
 φητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσενέκατέ μοι ἐτη πεσα-
 ράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ; καὶ ἀνελάβετε πλεὺς σκη-
 νῶν ὅτι Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τὸ Θεὸς ἡμῶν Ἰεμφάν, τοῖς τύποις

Εξ. α. γ. α.

Ιξ. α. γ. α.
ε. α. α. α.

Εξ. α. γ. α.

Δα. α. γ.

Ιξ. α. γ. α.

Ιξ. α. γ. α.

Δα. α. γ.

α. π. α. α. α. α.
γ. α. α. α. α. α.

α. π. α. α. α. α.
δ. α. α. α. α. α.
ε. α. α. α. α. α.
ζ. α. α. α. α. α.

οὓς ἐποίησατε περὶ αὐτοῖς. Καὶ μετοικίω ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. Ἡ σκηνὴ τῆς μαρτυρείου ὑμῶν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν ἰσὺ Μωσῆ, ποιῆσαι αὐτὸς τὸν τύπον ὃν ἐώρακει, ὑμεῖς καὶ εἰσῆξατον διαδεξάμενοι ἐν οἱ πατέρες ἡμῶν μὲν Ἰησοῦ ἐν τῇ κατ' ἀρχὴν τῇ ἐθνῶν, ὧν ἐξώσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ παρ' οὗ τῇ πατέρων ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμερῶν Δαβὶδ, ὃς ὄρεχθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐκλήθησεν ἄρῃ σκηνώματι τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' ἔχ' ὁ ὕψιστος ἐν χροπονήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ περὶ φήτης λέγει, Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; λέγει Κύριος. ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; ἔχ' ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπειθήναι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰεὶ ἰσὺ πνύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. ἵνα τῇ περὶ φητῶν ἐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς περὶ καταλείψαντας τὴν ἐξέσπεως τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν ὑμεῖς περὶ δόξα ἐφ' ὅπως γεγῆκατε, οἱ πνεῖς ἡγάβετε τὸν νόμον εἰς διατάξας ἀγγελῶν, ἐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἐβρυχεν τοῖς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπε, Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανούς ἀνεωγμένους, καὶ τὸ ὕψος τῆς μαρτυρείου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τῆς Θεοῦ. Κράξαιτες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως, ἡμιδοβόλου. Ὁ δὲ μαρτυρὸς ἀπέδειξε τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἅλα τοὺς πόδας νεανίου καλοῦ. Ἰδὺ Σαῦλον, καὶ ἡμιδοβόλου τὸ Στέφανον, ὅτι κηλεύοντες ἐλέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, δεξαι τὸ πνύμα μου. Θεὸς δὲ τὰ ῥήματα, ἐκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ σῆσης αὐτοῖς τὸ ἀμαρτάνειν ταύτην. Καὶ ὅτε εἰπὼν ἐκοιμήθη.

θ' Σαῦλος δὲ ὑμῶν συνέδοκῶν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῶν. ἐξήρθετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσι ἐκκλησίαις πᾶσι ἐν ἱεροσολύμοις, πάντες τὲν διασπάρσαν καὶ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμάρειας, πᾶσι τῇ ἀποστόλων. Συνεκρίμισαν

ἐξομ. καὶ Δ
ἐξομ. Β
Ἰησοῦς γ. Γ.

α. Βαβ. 15 Γ
β. 1 α. 7 Α
α. 20 ρ. 1 Α
γ. 1 α. 1 Α
δ. 1 α. 1 Α
ε. 1 α. 1 Α
στ. 1 α. 1 Α

ζ. 1 α. 1 Α
η. 1 α. 1 Α
θ. 1 α. 1 Α

ι. 1 α. 1 Α

κ. 1 α. 1 Α

λ. 1 α. 1 Α

το. 1 α. 1 Α

11. 1 α. 1 Α

12. 1 α. 1 Α

13. 1 α. 1 Α

14. 1 α. 1 Α

15. 1 α. 1 Α

δὲ ^ⲓ Στέφανον ἄνδρες ἀλαβείς, καὶ ἐποίησαντο κτεπετόν μέ-
 γαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δ' ἐλυμαίνετο πρὸ ἐκκλησίαν, καὶ τοῖς
 οἰκοῖς εἰσπορεύομενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀφ' ἐδί-
 δου εἰς φυλακὴν. οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον βυατῆλιζό-
 μνοι τ' λόγον. Φίλιππος δ' κατελθὼν εἰς πόλιν τ' Σαμάρειας,
 ἐκήρυσεν αὐτοῖς τ' Χριστόν. προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγο-
 μένοις ἐπὶ τ' Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκοῖναι τοῖς καὶ
 Β βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλῶν γὰρ τ' ἐχθρῶν πνεύματα ἀκα-
 ρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ, ἐξήρχετο. πολλοὶ δ' ἀφ' αλελυ-
 μένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ
 πόλει ἐκείνῃ. Ἄνθρωπος δ' ἦν ὀνόματι Σίμων περὶ ὃν ἦρχεν ἐν τῇ
 πόλει μαγείων καὶ ἐξιστῶν τ' ἔθνος τ' Σαμάρειας, λέγων εἶναι
 πνα εἰ αὐτ' μέγαν, ὃν προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγά-
 λου, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δυνάμις τ' Θεοῦ ἢ μεγάλη. Προσε-
 ῖχον δ' αὐτῷ, διὰ τὸ ἰσχυρῶς χρῆσθαι ταῖς μαγείαις. ἔξισκέναι αὐ-
 τοῦ. Ὅτε δ' ἤπισται τῷ Φιλίππῳ ἐβυατῆλιζομένη τὰ πρὸς τ'
 βασιλείας τ' Θεοῦ ἐπ' ὀνόματι τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο
 Γ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ὅ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστεισε, ἐβαπτι-
 σθεὶς, ὡς περὶ καρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε σημεῖα καὶ
 δυνάμεις μεγάλας γινομένης, ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δ' οἱ ἐν Ἱε-
 ρουσολύμοις ἀποστόλοι ὅτι δέδεκται ἐν Σαμάρεια τ' λόγον τ' Θεοῦ,
 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, οἵτινες κατα-
 βάιντες περὶ ἑσθύνοντο πρὸς αὐτῷ, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.
 οὐπω γὰρ ὡς ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιτεθήκως, μένον δ' βαπ-
 τισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. τότε ἐπέ-
 θου τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.
 Θεασάμενοι δ' ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χερῶν
 τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεκον αὐ-
 Δ τοῖς χεῖματι, λέγων, Δότε καὶ μοι πρὸς ἐξουσίαν ταύτην,
 ἵνα ὡς ἐπ' αὐτῶν τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέτρος δ'
 εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὸ δέξιόν σου οὐ σοι εἶη εἰς ἀπώλειαν,
 ὅτι τ' δωρεὰν τ' Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτλ. ἐκ ἐστ' σοι
 μερὲς οὐδὲ κληῖρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ἵτις γὰρ καρδία σου ἐκ ἐστ' οὐ
 ἀληθία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου
 ταύτης,

2 πρὸς αὐτὸν
β. ια.

καὶ αὐτὸν
β. ιβ.

ια

πρὸς αὐτὸν
β. β.

ταύτης, καὶ δέησεν τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεδήσεται σοὶ ἐν τῇ
νοῖα τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολίῳ πικρίας ἐσὶν ὁ δεσμευόμενος ἀδι-
κίας ὁρᾷ σε ὄντα. Ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπε, Δέησθε ὑμεῖς
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν
εἰρήκατε. * Οἱ μὲν οὖν διαμάρτυρά μιν καὶ λαλήσαντες τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε
κώμας τῶν Σαμάριτων ἐκδηλίσαντο. Ἄγγελος δὲ Κυρίου
ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων, Ἀνάστη καὶ πορεύου κτ'
μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· ἐ-
ίδου ἀνὴρ Αἰθίοψ δυνούχης, δυναστεὶς Καϊδάκης τῆ βασιλείας
Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γᾶς αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει
παρασκευάσων εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἡνὶ τε ὑποστρέφων, ἐκαστή-
μινος ἐπὶ τῷ ἅρματός αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν περὶ τῆς
Ἠσαΐαν. εἶπε ὁ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε καὶ κολλή-
σθι τῷ ἅρματι αὐτοῦ. Προσδραμών δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν
αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν περὶ τῆς Ἠσαΐαν, καὶ εἶπεν, Ἀγά-
γε γινώσκεις ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε, Πῶς γὰρ ἂν δυναί-
μιον, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρακάλεσέ τε τὸν Φίλιππον,
ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. Ἦ δὲ παρελθὼν τῆ γραφῆς ἡνὶ ἀνε-
γίνωσκεν, ἡνὶ αὐτῇ, ὡς πρὸς βατὸν ἐπὶ σφαλίῳ ἤχθη, καὶ ὡς
αἰνὸς ἐναιπὲν τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος, οὕτως ἐκ ἀκοίτης
τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· πλὴν ὁ
γινώσκων αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆ γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
Ἀποκριθεὶς ὁ δυνούχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε, Δέομαι σου, πρὸς
ἑνὸς ὁ περὶ τῆς λέξης αὐτοῦ; πρὸς ἑαυτοῦ, ἢ πρὸς ἑτέρου ἑνός;
Ἀνοίξας ὁ Φίλιππος τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐκδεξάμενος ἀπὸ τῆς
γραφῆς ταύτης, ἐκδηλίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. ὡς δὲ ἐπορεύον-
το κτ' ἐπὶ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπὶ τὴν ὁδὸν καὶ φησιν ὁ δυνούχος, Ἰδοὺ ὕ-
δωρ· ἢ κολύψω με βαπτισάμεναι. Εἶπε ὁ Φίλιππος, Εἰ πσεύδης
ὅς ὅλος τῆ καρδίας, ἐξεστίν. Ἀποκριθεὶς ὁ εἶπε, Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε σῆναι τὸ ἅρμα. καὶ
κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃτε Φίλιππος καὶ ὁ δυνούχος, ἐ-
βάπτισεν αὐτόν. Ὅτε ὁ αἰέβητος ἐκ τῆ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου

* ὁ πνεῦμα καὶ
αὐτοῦ διηγή-
ται· β.
3 ὑποστρέφον· β.
4 ἀναγινώσκον-
τα β.

α. α.

E

Z

« Ησαΐα γ' Γ

H

α. α. α. α.

ἤρπασε τὸ Φίλιππον, καὶ ἐκ εἶδεν αὐτὸν ἐκέπ' ὁ βυνοῦχος. Ἐπο-
ρεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτὸς χαίρων. Φίλιππος δ' εὐρέθη εἰς Ἄζω-
πον. ὁ δὲ περὶ ὁμῶς βυνοῦχός τις ἐλθὼν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Γ Δ ΣΤ Α Γ

θ

Ὁ δὲ Σαῦλος ἐπ' ἐμπιπὼν ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κιρίου, πρὸς πάντας αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τις εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάθῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ ταύτῃ πορεύεσθ', ἐξήνετο αὐτὸν ἐκίχεν τῇ Δαμασκῷ, καὶ ἔξαί-
φνης φέγγος ἀφάνισεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ
τὴν γῆν, ἤκουσε φωνῆς λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ Σαούλ, τί με
διώκεις; Εἶπε γὰρ, Τίς εἰ Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰ-
σοῦς ὃν σὺ διώκεις. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λαοῦ τούτου. Τρέ-
μαντε ὁ Σαῦλος εἶπε, Κύριε, τί με θέλεις ποιεῖν; Καὶ ὁ Κύ-
ριος πρὸς αὐτὸν, Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, ὃ λαλ-
ήσῃ σοι περὶ τὰς δεξιὰς ποιῆν.

Κεφ. 23 Β
α γ δ ε ζ
η θ ι κ λ
μ ν ξ ο π ρ
σ ζ η θ ι

Β

Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συναρπάξαντες αὐτὸν εἰσηκρίσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούοντες μὲν τοῦ φωνῆς, μὴ δὲ τῆς ὁμο-
φασίας. Ἦλθον δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεαγμένον τὸ ὄφθαλ-
μὸν αὐτοῦ, οὐδὲν αὐτῷ ἐβλέπε. χεῖρα γὰρ αὐτοῦ ἐπέθηκε
εἰς Δαμασκόν, καὶ ἡμετέρας ἡμέρας οὐκ ἐβλέπων, καὶ ἐκ ἐφα-
φῆς οὐκ ἐλάλει. Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνα-
νίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν, Ἀναστήθι καὶ
εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
Ἰσίδου Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσεία. Ἰδοὺ γὰρ πρὸς σὺν ἔχει. (καὶ εἶδεν
ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα
αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.) Ἀπεκρίθη γὰρ ὁ Ἀνανίας, Κύριε,
ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς
ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὡς ἐχθρὸς ἐξέστης αὐτῷ. καὶ τὸν
ἀνδρῶν, δῆσαι πάντας τοὺς ἑπὶ τῇ πόλιν ἀγαθούς τὸ ὄνομα σου. Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Γοργίου, ὅτι σκευὴς ἐκλογῆς μοι εἶναι
ἐστίν, τοῦ βαπτίσαι τὸ ὄνομα μου ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ βασιλέων,
καὶ τῶν Ἰσραήλ. ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑ-
περ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσήλ-

ὁ Ναζα-
ρεθαῖος
καὶ ὁ
κύριος
εἶπεν
αὐτῷ
ἀνανία

Γ

ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς
ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὡς ἐχθρὸς ἐξέστης αὐτῷ. καὶ τὸν
ἀνδρῶν, δῆσαι πάντας τοὺς ἑπὶ τῇ πόλιν ἀγαθούς τὸ ὄνομα σου. Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Γοργίου, ὅτι σκευὴς ἐκλογῆς μοι εἶναι
ἐστίν, τοῦ βαπτίσαι τὸ ὄνομα μου ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ βασιλέων,
καὶ τῶν Ἰσραήλ. ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑ-
περ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσήλ-

δὲν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὑπὸ αὐτὴν τὰς χεῖρας, εἶπε,
 Σαουλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέταλκέ με ἰσοῦς ὁ ὀφθαλμοὶ
 ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου, ὅπως διαβλέψῃς καὶ πληθῆς πνέμα-
 τος ἀγίου. Καὶ ὡς εἰς ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡ-
 σὲ λίπιδες, διέβλεψέ τε ἡ ἀρχὴ, καὶ αἰσας ἐβαπεί-
 αθη, καὶ λαβὼν ὄφρυον ἐνίσχυσεν. Ἐξήνετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν
 ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας ἑνάς· καὶ εὐθέως ἐν πύσιν πνεύ-
 ματος ἐκλήρωσε (1) Χρυσόν, ὅτι οὗτος ὅστις ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξί-
 σται τοὶ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτος ὅστις ὁ πορ-
 θήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ οὐνοῦ τοῦτο, ὃ
 ὡς εἰς τὸ ἡν λυθῇ ἵνα δεδεδυμένοι αὐτοὺς ἀγὰρ ἡ ἐπὶ τοῖς θρ-
 ονοῖς; Σαῦλος δὲ μάλλον ἐνεδυναμώτο, καὶ σὺνέχων τοὺς
 Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι
 ὅστις ὅστις ὁ Χρυσός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἰκαναί, σὺν βε-
 λούτοις οἱ Ἰουδαῖοι αἰγῇ αὐτὸν ἐκώσθησαν πρὸς τὸν Σαῦλον ἡ ἐπι-
 βολὴ αὐτῶν· παρετίρου τε τὰ πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός,
 ὅπως αὐτὸν αἰγῇ λαβόντες δὲ αὐτὸν εἰς μαθητὰς νυκτός, κα-
 τίαν διὰ τῶν τεχνῶν, χαλκασάντες ἐν αὐτοῖς. Παράχρυνον
 δὲ ὁ Σαῦλος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο καλεῖσθαι τοὺς μα-
 θεῖς, καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πτεῦντες ὅτι μα-
 θεῖς. Γαρ αἱ δὲ ἐπὶ λαβόμενος αὐτὸν, ἤραξε πρὸς τοὺς
 ὁδοῦς, καὶ διζήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε (2) Κύ-
 ρον, καὶ ὅτι ἡγάγετο αὐτὸν, ὃ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησια-
 σαιτο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἰὼ μετὰ αὐτῶν εἰς πορδόμε-
 νος καὶ ἐκπορεύμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρησιαζόμε-
 νος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἡγάγει τε καὶ σὺνέζιτι
 πρὸς τοὺς Ἑλλήνιστας. (3) ὁ ἐπεχείρου αὐτὸν ἀνελθόν· ἐπὶ γνόν-
 τες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, ὃ ὅτι ἀπέ-
 σταλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καὶ ὅλως τῆς
 Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας (4) Σαμάρειας εἶπον ἑρπύλλω, οἰκοδο-
 μοῦνται καὶ πορεύονται τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ ἀγα-
 κῇ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. Ἐξήνετο δὲ Πέτρος
 διζήσαν (5) διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς
 κατοικοῦντας Λύδαν. εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνδρα πόνον ἵνα Αἰνέαν ὀνό-

P.11.

ὡς ὃ ἀπῆλθεν ὁ ἀγγελος ὁ λαλῶν πρὸ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο B
 τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτῃ διὰ τὴν πρεσβυτερίου-
 των αὐτοῦ, καὶ ὁδηγήσας αὐτοὺς ἀπαντα, ἀπέστειλεν αὐ-
 τοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιποροῦντων ἐκείνων
 καὶ τῇ πόλει ἐφθιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δώμα προσεύ-
 ξασθαι, καὶ ὥραν ἕκτιν. Ἐξήνετο δὲ πρὸς σπείνος, καὶ ἠθέλε
 γεύσασθαι. Ὁ ἀσκηθίζοντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν
 ἕκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ κατὰ βαῖνον
 ἐπ' αὐτὸν σκιδῶς ὡς ὁθόνῃ μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
 δεξιμῶν, καὶ καθ' ἑμῶν (B) ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾗ ὑπῆρχε πάντα
 τὰ τετραπόδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πε-
 τινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔξήνετο φωνή πρὸς αὐτὸν, Ἀναστὰς Πέ-
 τρε συσθὲν καὶ φάγε. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μηδαμῶς Κύριε· ὅτι
 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Καὶ φωνή πάλιν
 ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν, Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρσε, σὺ μὴ κοίνου. Γ
 Τὸ δὲ ἔξήνετο ἐπὶ τῇ τῆς, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκιδῶς εἰς τὸν
 οὐρανόν. ὡς δὲ ἐν αὐτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος ἵνα εἴη τὸ ὄραμα
 ὁ οἶδε, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου,
 διρωτίσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ (B) πυλῶ-
 να· καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἑπικαλούμενος
 Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. Τῶν δὲ Πέτρος ἐν θυμῷ αὐτοῦ πρὸς
 ὁραματός, εἶπεν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα, Ἰδοὺ ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσιν
 σε· ἀλλὰ ἀναστὰς κατὰ βῆθι, καὶ πορεύου σὺ αὐτοῖς μηδὲν δια-
 κρινόμενος, διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτοῖς. Καταβὰς δὲ Πέτρος
 πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς
 αὐτοὺς, εἶπεν Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν παρέστε;
 (B) δὲ εἶπεν, Κορνήλιος ἐκατοντάρχης, ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ φοβέ-
 ρος τοῦ Θεοῦ, μαρτυρούμενος τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῆς Ἰου-
 δαίας, ἐξήμαρτη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαι σε Δ
 εἰς τὴν οἰκὴν αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα τοῦ Θεοῦ. Εἰσκαλεσά-
 μενος οὖν αὐτοῖς ὁξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ὁξήλαθε
 πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἄνεις τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης σὺν ἡλ-
 θον αὐτοῖς. Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ
 Κορνήλιος ὡς προσδοκῶν αὐτοὺς, συνήγαγε αὐτοὺς τοὺς συγγε-
 νῆς.

νεῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀγαθαίοις φίλοις. Ὡς δὲ ἐγγύετο εἰσελθεῖν
(Ἦ) Γέζον, σὺναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοῖς πό-
δας προσεκύνησεν. Ὁ δὲ Γέζος αὐτὸν ἤγαγε, λέγων, Ἀνάστηθι·
ἡ γὰρ αὐτὸς ἀνθρώπος εἰμι. Καὶ σὺνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε,
καὶ δέξομαι σὺν ἡλυθότας πολλοῖς, ἔφη τε πρὸς αὐτοῖς, Ὑ-
μεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ, κολλαῖσθαι ἢ
προσερχεσθαι ἄλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἐδίδξε μηδένα κοι-
νὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἀνθρώπον· διὸ καὶ ἀναιπρόρρητος ἦλθον

* ἡ ποιεῖ, β.

εἰς τὸ ἐγὼ αἶ

Γα. μ. ε

Ε μεταπεμφθεῖς·* πυνθανόμεμαι οὖν, Τίνι λόγῳ μετεπέμψασθε
με; Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης
τῆς ὥρας ἡμίω νησεύων, ἔτ' ἐννάτιον ὥραν προσευχόμενος
ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇ λαμ-
πρῇ, καὶ φησὶ, Κορνήλιε, εἰσηκούσθαι σου ἡ προσευχὴ, ἔτι ἡ ἐν-
μοσιύαι σου ἐμνήσθην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· πέμψον οὖν εἰς Ἰόπ-
πην, ἔμετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Γέζος· ὅστις ἐ-
νίσταται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος* βυρσέως ᾧ δὲ θαλάσσαν, ὃς πα-
ραγρόμενος λαλήσῃ σοι. Ἐξαυτῆς οὖν ἐπέμψα πρὸς σε,
συ τε καλῶς ἐποίησας παραγρόμενος. νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ παρέσμεν, ἀκούσαι πάντα τὰ πρὸς τεταγμέ-
να τοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἀνοίξας δὲ Γέζος τὸ στόμα, εἶπεν, Ἐπ' ἀλη-
θείας κατὰ λαμβάνομαι ὅτι ἔκ ἐστι προσωπολήπτης ὁ Θεός,

* ἐπ' ἐμῇ.
β. α.

* ἕως ι.

Ζ ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνεσιν ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιο-
σινώλῳ, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι· τὸ λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
διὰ Πέτρου ζόμενος εἰρήνῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, (οὗτός ἐστι πάντων
Κύριος) ὑμεῖς οἰδάτε τὸ γρόμνον ῥῆμα καὶ πόλιν τῆς Ἰερουσαλῆμ,
ἔρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μὲν τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν
Ἰωάννης· Ἰησοῦς (Ἦ) ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεός
πνεῦμα ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εἰς γαλιλῆαν καὶ ἰώμενος
πάντας τοὺς κατὰ δυνάστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός
ἔμετ' αὐτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν
ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃν ἡμεῖς ἔλαβον κρε-
μάσαντες ἐπὶ ξύλῳ. Τῶν δὲ Θεὸς ἤγαγε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἔ-
δωκεν αὐτῷ ἐμφανῆ γένεσθαι ἐν παντὶ Ἰαββαῖ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς
προκεχάροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες σὺνεφάγομεν καὶ

* ε. α. ι. ι. ι. ι.

Δ. α. α. α.
β. α. α. α.
γ. α. α. α.
δ. α. α. α.
ε. α. α. α.
ς. α. α. α.
ζ. α. α. α.
η. α. α. α.
θ. α. α. α.
ι. α. α. α.
κ. α. α. α.
λ. α. α. α.
μ. α. α. α.
ν. α. α. α.
ξ. α. α. α.
ο. α. α. α.
π. α. α. α.
ρ. α. α. α.
ς. α. α. α.

συνεπίρριπεν αὐτῶν, μὲν τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. καὶ ᾤρηται
 λεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμδρῖν ἑαδὲς ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ ὠ-
 ρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ
 ὁπρὸφῆται μδρτυροῦσιν, ἀφῆσιν ἀμδρπῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνό-
 ματος αὐτοῦ πάντα τὰ πσεύοντα εἰς αὐτόν. Ἐν λαλουῦτος ὁ Πέ-
 τρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάν-
 τας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ ὤξεσησαν οἱ ἐκ παλαιότητος πι-
 σοὶ ὅσοι σὺνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται. ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλουῦτων
 Γλώσσαις, ὧς μεγαλιούτων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
 Μὴ τὸ ὕδωρ κωλύσαι διωπάτης, ὅτι μὴ βαπτισθῶσι τού-
 τοις, οἵπνεσ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον, καθὼς καὶ ἡμεῖς. Προσέ-
 ταξε τε αὐτοῖς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. * τότε
 ἤρθησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας πνάς.

H

ἰερὸν λα Ζ
 μὲν ὁ
 κε 3 12 B

* 1. π. 2. κε 3
 κε 3 12

Ἦκουσαν ὁ δὲ πόσοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες καὶ πλὴν ἰου-
 δαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαιτο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε διέ-
 βη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ πα-
 ρμῆς, λέγοντες, Ὅτι πρὸς ἀνδρας ἀκροβυσίαν ἔχοντας
 εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. Ἀρξάμηνος δὲ ὁ Πέτρος
 ὤξεπετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων, Ἐγὼ ἡμῶν ἐν πόλει Ἰόππῃ
 πρὸς τελευτῆς, καὶ εἶδον ἐν ἐκκασιῇ ὄραμα, καταβαῖνεν
 σκευος ὡς οὐδέν, μετὰ ἄλλῳ, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθεμε-
 νῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλθεν ἀρχαὶς ἐμοῦ. εἰς ἡμῶν ἀπενίστας κα-
 πένιστον, καὶ εἶδον τὰ τέσσαρα ποδα τῆς γῆς ἐπὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπε-
 τα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. ἔκουσα ὁ φωνῆς λεγούσης μοι,
 Ἀναστα Πέτρε, ὕσεν καὶ φάγε. Εἶπον δὲ, Μὴ δαμῶς Κύριε
 ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκαθάρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ σῶμα μου.
 Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἄ ὁ Θεὸς ἐ-
 κατέλεσε, σὺ μὴ κοῖνου. Τοῦτο ὁ ἐγγέτο ἐπὶ τὴν τῆς, ὧς πάλιν
 ἀνέσπαθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ὤξαυτῆς τρεῖς ἀν-
 δρες ἐπέστησαν ἐπὶ πλὴν οἰκίαν ἐν ἡμῶν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
 Καπερνάας πρὸς με. Εἶπε δὲ μοι τὸ πνεῦμα, ἀνελθεῖν αὐτοῖς,
 μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον ὁ σὺν ἐμοὶ ὧς οἱ ἐξ ἀδελφοὶ
 οὗτοι, καὶ εἰσῆλθον μετὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός, ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν

12

B

I T A L Y

διηχρέζετο οὕτως ἔχον. ④ Δι' ἔλεγον, Ὁ ἀγγέλος αὐτῶν ὅτιν. Ὁ
 ὁ Γεωργίου ἐπέμπε κρούων. ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ὁξέση-
 ας. Κατασείσας ὁ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
 ὁ Κύριος αὐτὸν ὁξήσατο ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ, Ἀπαγγέ-
 λατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ὁξήθων ἐπορεύθη
 εἰς ἑστῶν τόπον. Γενομένης ὁ ἡμέρας, ἰωὺ ἄρατος ἐκ ὀλίγου
 Δ ἐν τοῖς στρατιώταις, ἵ' ἄρα ὁ Πέτρος ἐρχέτο. Ἡ ἐφόδης ὁ ὅπι-
 ζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εἶσθον, ἀνακρίνας αὐτὸν φύλακας, ἐκέ-
 λυσεν ἀπαχθῆναι. καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καί-
 σάρειαν διέτειλεν. Ἦν ὁ ὁ ἐφόδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ
 Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν περὶ αὐτὸν, καὶ πείσαντες
 Βλάστον τὸν ὅπι τοῦ κοιτῶνος τῆ βασιλείας, ἡτοῦτο εἰρηνώμεν,
 διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν πλὴν χῶραν ἀπὸ τῆ βασιλικῆς. Τακτῇ
 ὁ ἡμέρα ὁ ἐφόδης ἐνδυσάμενος ἐδίδετα βασιλικήν, καὶ κα-
 θίσας ὅπι τοῦ βήματος, ἐδημηγόρη περὶ αὐτοῖς. ὁ ὁ δῆμος
 ἐπεφώνη, Θεοῦ φωνὴ καὶ ἐκ ἀνθρώπου. Παραχρησάμενος ὁ ἐπά-
 ταξεν αὐτὸν ἀγγέλος Κυρίου, ἀνθίστων ἐκ ἑδωκε πλὴν δόξαι τῶν
 Θεῶν· καὶ γινόμενος. ⑤ σικωλικὸς ἐσθρως, ὁξέψιξεν. Ὁ ὁ λόγος
 τοῦ Θεοῦ πῆξανε καὶ ἐπληθύνετο. Βαρνάβας ὁ Σαῦλος ἰπέ-
 σρεψαν ὁξ Ἰερουσαλήμ· πληθύνοντες πλὴν διακονίαν, συμ-
 πῶρα λαβόντες ὁ Ἰωάννῳ ⑥ ὁ ἐπικληθέντα Μάρκον.

Κιθ. ια. Δ

④ ἵ' ἄρατος
 ἵ' ἄρατος

15 Ἦσαν δὲ ἕντες ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ πλὴν οὔσαν ἐκκλησίαν περὶ-
 φῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ, τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλού-
 μενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηνάιος, Μανασίου τε Ἡ ἐφό- 1
 δου τοῦ πετράρου σὺν ὁξφρος, καὶ Σαῦλος. Λειτουργου- 19
 των δὲ αὐτῶν πῶ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων, εἶπε τὸ πνῦμα τὸ ἀ-
 γιον, Ἀφορεύσατε δῆ μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ ⑦ Σαῦλον εἰς
 τὸ ἔργον ὁ περὶ ἐκκλησίαν αὐτοῖς. Τότε νηστεύσαντες καὶ περὶ σευ
 ξάμενοι, καὶ ὁ ἐπιδέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. Οὔτοι
 μὲν οὐκ ἐκπεμψέντες ὑπὸ τῷ πνεύματος τῆς ἀγίας, κατήλθον
 εἰς πλὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς πλὴν Κύπρον.
 καὶ γινόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον ⑧ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
 ἐν ταῖς σὺναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων. Εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννῳ ὑ-
 πηρετίῳ. Διηγρόντες δὲ τὴν νῆσον ἄλλῃ Γάφῳ, εὑρόν· ἵνα μάχον

1 Μανασίου β.

19

⑦ ἵ' ἄρατος
 ἵ' ἄρατος
 ⑧ ἵ' ἄρατος

1 Βαρ' Ιουδαϊσ. 1
Βαρ' Ιουδαϊσ. 1
17.

ψευδοπροφήτῳ Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρ'Ἰουδαῖος, ὃς ἰὼ σὺν
τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ σὺνετῷ· ὅτε προσκα-
λεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπέζητησεν ἀκοῦσαι τὸ λόγον
τῷ Θεῷ. ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλίμας (ὁ μάρτυς οὕτω γὰρ μετερ-
μιωδύεταί τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διασρέψαι τὸ ἀνθύπατον ἀ-
πὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ, ὁ καὶ Παῦλος, πληθεὺς πνεύματος
ἀγίου, καὶ ἀπενίστας εἰς αὐτὸν, εἶπεν, Ὡ πλήρης παντὸς δόλου καὶ
πάσης ῥαδιουργίας, καὶ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ
παύσῃ διασρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς ἀληθείας; Ἐνῷ ἰδοὺ
χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σε, καὶ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων ἡλίου
ἀχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκό-
τος, καὶ περιάγων ἐζήτει χερσῶν αὐτοῦ. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπα-
τος τὸ γεγονός, ἐπίστευσεν, ἐκ πλησίσμιμος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ
Κυρίου. Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸ Παῦλον,
ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
ἀπ' αὐτῶν, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες
ἀπὸ τῆς Πέργης, παρερχόμενοι εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, καὶ
εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκά-
θισαν. καὶ ὅτε πᾶς ἀνέγνωσιν τὸν νόμον καὶ τὸν προφητῶν, ἀ-
πέστειλαν οἱ ὑποκριταὶ πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες, Ἄνδρες
ἀδελφοί, εἴ ἐστι λόγος ἐν ὑμῖν ᾧ ἀκηλύσεως πρὸς τὸν λαόν,
λέγετε. Ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τὴν χεῖρα, εἶ-
πεν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκού-
σατε. ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας
ἡμῶν, ὃς τὸν λαὸν ἐψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· καὶ
καὶ μὲν βασιλεὺς ἐψήλατο ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς· καὶ ὡς
ᾠκιστὰς ἐκτίθει τὴν γῆν ἐρηρῶν ἐξοποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπ' αὐτοὺς ἐν γῇ Χαναάν, ἡκατεκληροδότησεν αὐ-
τοὺς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ μὲν ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις ἔπει-
νήκοντα ἔδωκε κριταὶς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Καὶ κεῖθεν
ἠΰθεσαν βασιλεῖα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαούλ υἱὸν
Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἐτη τεσσαράκοντα· καὶ με-
ταστήσας αὐτὸν, ἠγάγεον αὐτοὺς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλείαν, ᾧ ἔειπε
μὲν τυρήσας, Εὐρὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ, ἄνδρα καὶ τὴν καρδίαν

B

Γ

20. 17. 18
19. 17. 18
20. 17. 18
21. 17. 18

22. 17. 18

23. 17. 18
24. 17. 18

Εξελ. α. Α

Εξελ. γ. Δ

Εξελ. ι. Α

Γενέση Α

Κριτ. γ. Β

α. Βασ. ν. Α

α. Βασ. θ. Γ.
καὶ Α

Δ

α. Βασ. ι. Γ

ψα. στ. Β

α. Βασ. ιγ. Γ

ρωγῆς τῶν Ἰουδαίων, ὄρεσθαι αὐτοὺς τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάβ-
βατον λαλιθεῖν αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. λυθείσης δὲ τῆς
συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς σεβομέ-
νων περὶ τῶν τῶ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵτινες πρὸς
λαλοῦντες αὐτοῖς, ἐπειθον αὐτοὺς ἐπιμύειν τῇ χερί τῷ Θεῷ.

7 ἀκούσας Παῦ-
λου πάλιν π
λ. εν τ. ο. τ.
μαρτυροῦν
ἐκείν, καὶ ἰ-
δοῦντες ὅτι
ἐκείν.

Τῷ δ' ἐργαζομένῳ σάββατῳ σχεδὸν πάντα λί πόλεις συνήχθη ἁ-
κοῦσαι (5) λόγον τῷ Θεῷ. ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους,
ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγο-
μένοις, ἀνιπλέροντες καὶ βλασφημοῦντες. Παρρησιασάμε-
νοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, Ὑμῖν ἡμεῖς ἀναγγελλοῦμεν
τὸν λαλιθεῖν τὸν λόγον τῷ Θεῷ. ἐπεὶ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐ-
τὸν, ἐκ αἰσίου κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ σφερό-
μθα εἰς τὰ ἔθνη. οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, ἵνα
σε εἰς Φῶς ἐθνῶν, τῷ εἰνά σε ἵς σωθῆναι ἕως ἑσθ' αὐτοῦ ἡς γῆς.
Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαυρον, καὶ ἐδοξάζον (6) λόγον τῷ Κυ-
ρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
διεφέρετο δ' ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. (7) ὅτε Ἰε-
ρῶνιμοι ἐξώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς διδάσκο-
ντας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγαγον διωγμὸν ἐπὶ τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν οἰκίων
αὐτῶν. (8) δὲ ἐκίναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν
ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρώθησαν χαρᾶς καὶ
κἀ πνέματι ἀγίου.

Η

Ἡσυχία 3

Ματθ. 13
μαρ. 5
Λουκ. 11

κἀ πνέματι ἀγίου. Ἐρχέτο δὲ ἐν Ἰκονίῳ καὶ τὸ αὐτὸ

ιδ'

εἰσελθεῖν αὐτοῖς εἰς πλὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλι-
σαι ὅπως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ ἐλλήνων πολὺ πλῆθος.
(9) ὅτε ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγαγον καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυ-
χὰς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέ-
τειψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μάρτυρου τῶ
λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐκ δὲ διδόνη σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι
διὰ τῶν χερῶν αὐτῶν. ἐξήλθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ
μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ ἐν τοῖς ἀποστόλοις. ὡς δὲ ἐ-
ρχέτο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχαίοις αὐ-
τῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς, σὺνιδόντες κατέφυγον
εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ πλὴν πε-

7 ἀπειθοῦντες
π. 1

Β εἰχωρον, καὶ κεί ἦσαν διαφελιζόμενοι. * Καί τις δὲ ἐν Λύ-
 στροις ἀδυνάτος τοῖς ποσὶν ἐκείνην, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
 αὐτῆς ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περπατήκει· ὅτι ἰκευε τὸ αὐ-
 λου λαλουῦτος. ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίσιν ἐχέει τῆς σω-
 ξιῶαι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ, * Ἀνάστηθι ἐπὶ τοῦ πόδας σου ὁρ-
 θός. Καὶ ἤλλετο καὶ περπατεῖ. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν
 ὁ Παῦλος, ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ
 Θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκάλουον
 τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Διάκονον τὸν Παῦλον, Ἐρμιῶν, ὅτι αὐτὸς
 ἦν ὁ ἱεροῦ μὲν τῆς λόγου. Ὁ δὲ ἱερὸς τῆς Διὸς τῆς οντος πρὸ
 τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύροις καὶ σέμματα ἐπὶ τοῖς πυλῶνας
 ἐνέεικας, ἀνὰ τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν· ἀκούσαντες δὲ οἱ δόκτοιοι
Γ Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσε-
 πήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦ-
 τα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῶν δουλοσπει, δια-
 γινώσκοντες ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ὅτι περιέφερον ἐπὶ τὸ
 λαλῆναι τὸ ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ θά-
 λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὃς ἐν πνεύματι ἀγαλλιάσας γε-
 νεῖται· εἰσασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι τῆς ὁδοῦς αὐτῶν· καὶ τοι-
 γὰρ ἀνδρότυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανὸν ἐν ἡμῶν
 ὑποκαταστήσας καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπληρῶν ὕψους καὶ δι-
 φροσύνης τῆς καρδίας ἡμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κα-
 τέπαυσαν τοῖς ὄχλοις τὴν μὴ θύειν αὐτοῖς. Ἐπὶ λῆθιν δὲ ἀπὸ Ἀν-
 τιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοῖς ὄχλοις, καὶ ὁ-
 θιάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐ-
 τὸν τεθνάναι. κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀνάσας
 εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύρειν ὤξηλθε σὺν τῷ Βαρ-
Δ νάβῃ εἰς Δέρβιν. διαφελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκεῖνιν, καὶ
 μαθητεύσαντες ἱκανοὶς, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστρον καὶ Ἰκόνιον
 καὶ Ἀντιόχην, ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πα-
 ρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστι, καὶ ὅτι δια πολλῶν θλίψεων δεῖ
 ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. χροτονήσαντες δὲ
 αὐτοῖς περὶ βουτέροις κατ' ἐκκλησίαν, πρὸς οὐρανὸν ἀνέστησαν· καὶ δι-
 σκῶν, ὡς ἔδεικτο αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν· καὶ δι-
 σκῶν, ὡς ἔδεικτο αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν· καὶ δι-

* ἐκείνην ὁ-
 λον τὸν πᾶντος
 οὗ τοῦ σώματος.
 οὗ δὲ Παῦλος ἐ-
 παύσας δι-
 σκῶν τὸν Λύ-
 στρον, β.

* σὺν ἡμῶν, ὁ
 πᾶντος σώματος
 ἡμετέρου ἡμετέρου
 ἡμετέρου ὁ β.

α. α. α. α. π.
 α. α. α. α. β.

γ. γ. γ. γ.

β. β. β. β. β.

α. α. α. α. α.

δόντες πάλιν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν. ἔλαλήσαντες ἐν
 Πέρῃ τὸ λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀπάλειαν· καὶ κειῖθεν ἀπέπλευ-
 σαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν ἄρξα δεδωμένοι τῇ χερει τῷ Θεοῦ
 εἰς τὸν ἔργον ὁ ἐπλήρωσας. Παραγυρόμενοι δὲ καὶ σιναζαζόν-
 τες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνέειπεν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, ὅ-
 ὃ πλουσίως τοῖς ἔθνεσι εὐράν πίστεως. διέτελλον ὃ ἐκείχρον ἐν
 τῷ λόγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. Καὶ ἄνεις κατελθόντες ἀπὸ
 τῆς Ἰερουσαλῆμ, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ἐὰν μὴ ᾤκηται
 ἀπὸ τοῦ ἔθνους, οὐ δύναται σωθῆναι. Γενομένης οὖν συ-
 σεως καὶ συζητήσεως ἐκ ὁλήνης τῶ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ
 πρὸς αὐτοὺς, ἐτίξαι ἀνάβαιον Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ ἄ-
 νας ἄλλους ὅς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, περὶ τῆς ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν πρεσβυ-
 τῆρες ὑπὸ τῇ ἐκκλησίᾳ, διήρχετο πάλιν Φοινίκην καὶ Σαμα-
 ρίαν, ἐκδιζυρόμενοι τὸ εὐαγγέλιον ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐποίουν χα-
 ρεὶν μεγάλῃ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραγυρόμενοι δὲ εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῶν ἀποστόλων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνέειπεν ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐ-
 τῶν. Ἐξαίεσις δὲ ἄνεις ἦσαν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων
 πεπιτεκυότες, λέγοντες ὅτι δεῖ ᾤκηται αὐτοὺς, ὥστε ἀγγελλῆναι
 τοῖς τῶν νόμων. Λίωσέως. Συμῆχθη δὲ οἱ ἀποστολοι καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι ἰδεῖν πρὸς τὸν λόγον τούτου. πολλῆς ὃ συζητήσεως
 γυρομένης, ἀνάστα Γέρος ἔπειτα πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες ἀδελφοί,
 ἔμελλεν ὅτι πᾶσι ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξ-
 ἔλεξατο, διὰ τῆς χάριτος μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ
 εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι. ὅτι ὁ καρδιοζήσης Θεὸς ἐμδρτύρησεν
 αὐτοὺς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν λόγον, καθὼς καὶ ἡμῖν, ὅτι ἐδὲν
 δι' ἡμῶν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, τῇ πίστι καὶ ἀγάπῃ τὰς
 καρδίας αὐτῶν. Νῦν οὖν ἂν πειράζετε τὸν Θεόν, ὅτι πεινᾶται
 τὸν ὅτι καὶ τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὐ-
 τε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βασάσαι· ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθὼς ὁ ἔργον καὶ κέινον.
 Ἰσχυρὴ δὲ πάντων τῶν πλῆθος, καὶ ἰκεὺν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἔξ-
 ζυγίζοντες, ὅτι ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν

καὶ α

καὶ α

ε

β

καὶ β

καὶ γ
 α καὶ α
 α καὶ α

γ

δι' αὐτῶν. καὶ ὁ ὅτι σιγήσαι αὐτοῖς, Ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων,
Ἄνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ μου· Συμεὼν ὁμολόγησεν καὶ ὡς
παρὰ τὸν ὁ Θεὸς ἐπέσκεψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματι αὐτοῦ, καὶ οὕτως συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῆς προφητείας,

Λυαίθι

καὶ ὡς γέγραπται, Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω
τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπρωμένην, καὶ τὰ κατεκαμμένα αὐ-
τῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, ὥπως ἂν ἐκζητήσω-

Δοῦν οἱ κατὰ λοιποὶ τῆς ἀνθρώπων (ἐν) Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη

ἐφ' οἷς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ

ποιῶν ταῦτα πάντα. Γνωστὸν ἄρα ἀπὸ αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ

ἔργα αὐτοῦ. διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ ἄρρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῆς ἐθνῶν

ἐπιστρέφοισιν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τὸ ἀπέχε-

σθαι ἀπὸ τῶν δλισθημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τῆς

πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. Μωσῆς γὰρ ἐκ γυνεῶν δεξαμένων καὶ

πόλιν αὐτῶν κηρύσσοντας αὐτὸν ἐχά, ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πάν

σάββατον ἀναγινωσκόμενον. Τότε ἔδωκε τοῖς ἀποστόλοις καὶ

τοῖς πρεσβυτέροις ἐν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένοις ἄνδρας

ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνά-

βᾶ, Ἰούδαν (ἐν) ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας

ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, ῥεάψαντες διὰ χάριτος αὐτῶν τα-

δε. Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς καὶ πάλιν

Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν,

χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινες ἐξ ἡμῶν ἐξηγόντες ἐτάρα-

ξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκοινοῦντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες

παρατεμενεῖσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεσφάμιθα ἔδοξεν ἡ-

μῖν γυμνοῦντο ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι

πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

ἀνθρώποις ᾄδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα-

τος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπεσάλιαμεν οὖν Ἰού-

δαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι

ὑμῖν βάρος πλὴν τῆς ἐπιτάγης τοῦτον, ἀπέχεσθαι εἰδωλο-

θύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας, ὅς ὃν διατηροῦ-

τες ἑαυτοὺς, οὕτως ἀράξετε. Ἐρρώσθε. Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες

ἦλθον

τὰ ἑθνη
αὐτοῖς
αὐτοῖς

ὅσα δὲ μὴ
ἐκλεξαμένοι
τὸν κύριον
ἐκλεξαμένοι
β. 1

ὅσα μὴ
ἐκλεξαμένοι
τὸν κύριον
ἐκλεξαμένοι
β. 1

ἤλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ σὺναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν
 πρὸς ὁπισθὸν. ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ ἀκλήσει.
 Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προσφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολ-
 λοῦ παρεκάλεισαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπέστησαν. Ποιήσαντες
 ὁμόνοιαν, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς
 τοὺς ἀποστόλους· ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἑπιμεῖναι αὐτῶν. Παῦλος
 καὶ Βαρνάβας διέτεινον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ δια-
 γελίζόμενοι, καὶ ἐτέρων πολλῶν, τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου. Με-
 τὰ δὲ ἑξήκοντα ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπὶ σὺν-
 ἔλκοντες δὴ ὁπισκενόμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ πάσαν
 πόλιν, ἐν αἷς κατηγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχοισι.
 Βαρνάβας δὲ ἐβουλόσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν
 καλούμενον Μάρκον· Παῦλος ὁ ἑξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐ-
 τῶν ἀπὸ Παμφυλίας, ὃς μὴ σὺνῆδόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,
 μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον· ἐγένετο οὖν ὁριζυσμός, ὥστε ἀ-
 ποχωρεσθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν ὁραλα-
 βόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῖσαι εἰς Κύπρον· Παῦλος ὁ ἑπιλε-
 ξάμενος Σίλαν, ἔξῃλθε, παραδοθείς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
 τοῖς ἀδελφῶν. διήρχετο ὁ δὲ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἑπιστηρί-
 ζων τὰς ἐκκλησίας. Κατήντησε ὁ δὲ εἰς Δέρβιν καὶ
 Λύστριν, καὶ ἰδοὺ μαθητὴς ἦεν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς
 γυναικὸς Ἰουδαίας πεινῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνου, ὃς ἐμδρυ-
 ρεῖτο ἐπὶ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν· τοῦτον ἠθέλη-
 σεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἔξελθεῖν, καὶ λαβὰν πεινέμενον αὐ-
 τόν, διὰ τοῦτο Ἰουδαίοις τοῖς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἠδὲ καὶ
 τοῖς ἀπ᾽ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν Ἑλλίῳ ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διε-
 πορεύοντο τὰς πόλεις, ἔδιδον αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγμα-
 τα τὰ κεκριμένα ἐπὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐσπερευματοῦντο τῇ πίστι, καὶ ἐ-
 πορεύετο τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡμέραν. Διηγρόντες ὁ δὲ πρὸς Φρυ-
 γίαν καὶ πρὸς Γαλακίαν χώραν, κωλυθέντες ἐπὶ ἁγίου πνεύ-
 ματος λαλῆσαι τοῦ λόγου ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἤθύντες καὶ ἡ Μυσίαν,
 ἐπείραζον καὶ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ ἐκείνασιν αὐτοῖς τὸ
 πῶμα. Παρεστίντες ὁ δὲ πρὸς Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

Η

Κις γ Β

ις

Β

- καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἄνθρωπος ἑὸν
Μακεδὼν ἐστὼς, ᾧ ᾤκων αὐτὸν, καὶ λέγων, Διαβάς εἰς Μα-
κεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, ἀθέως ἐζητή-
σαι μὲν ἐξῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσέ-
κληται ἡμεῖς ὁ Κύριος διαφελίσσας αὐτοῖς. Ἀναχθέντες οὖν
ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἀνυδρομήσαι μὲν εἰς Σαμοθράκην· τῇ τε ἐ-
ποίησιν εἰς Νεάπολιν· ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ὅτι περὶ τῇ
Γ τῇ μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. Ἡμεῖς δὲ ἐν ταύ-
τῃ τῇ πόλει διατείροντες ἡμέρας ἡμέρας· τῇ τε ἡμέρᾳ τῇ σαβ-
βάτων ἐξῆλθοι μὲν ἐξω τῆς πόλεως· ᾧ ᾤκων ποταμὸν, οὗ ἐνομι-
ζετο περὶ σελήνης, καὶ καθίσαντες ἡμεῖς μὲν ταῖς σὺν ἡμετέ-
ραις γυναιξί. Καὶ πρὸς γυνὴν ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις,
πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸ Θεόν, ἥκουεν, ἥς ὁ Κύριος διή-
νοιξε τὴν καρδίαν, περὶ ἧν τοῖς λαλοῦσιν αὐτῇ τῷ Παύ-
λῳ. Ὡς δὲ ἐβασίλει, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, ᾧ ᾤκων λέγουσα,
Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν
μου, μένατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμεῖς. Ἐρχέτο δὲ πορτομένων
ἡμεῖς εἰς περὶ σελήνης, παιδίσκην ἡνὰ ἔχουσιν πνῦμα Πύ-
Δ θωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν ᾧ ᾤκων τοῖς κυ-
ρείοις αὐτῆς μαρτυρούμενη. αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύ-
λῳ καὶ ἡμῖν, ἐκραζέ λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δοῦλοι τῷ Θεῷ
τῷ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.
Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος
καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνῦμα εἶπε, Παραγγέλω σοι ἐν τῷ ὀνό-
μα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξῆλθὲν ἀπὸ αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ
ῥῳά. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἡμεῖς τῇ ἐργασίας
αὐτῶν, ἐπὶ λαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἰλκυσαν εἰς
τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοῖς ἀρχонтаς καὶ περὶ σαζόντες αὐτοῖς τοῖς
στρατηγοῖς, εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῖν τὴν πό-
λιν Ἰουδαῖοι ὑπαρχόντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ ἐκ ἐξέσιν
Ε ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ σὺν ἐπέσει
ὁ ὄχλος κατὰ αὐτῶν. καὶ οἱ στρατηγοὶ περὶ ῥήξαντες αὐτὸν τὰ
ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίσειν· πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πλη-
γὰς, ἐβάλον εἰς φυλακὴν, ᾧ ᾤκων αἰμαίνοντες τῷ δεσμοφύλακι,
ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοῖς· ὅς παραγγέλειαν τοιαύτην εἰληφώς,

- 12' Διοδεύσαντες ὃ πρὸς Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαι κληθεῖς καὶ
 Θεσσαλονίκην, ὅπου ἡμεῖς συναγωγὴν τῆς Ἰουδαίων. καὶ δὲ τὸ
 εἰσὶν τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα
 τελεα διέλεγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῆς γραφῶν, διακρίνων καὶ παρα-
 πεινῶν ὅτι (ὁ) Χρῆστος ἐστὶν παστὴρ καὶ σωτὴρ ἐκ νεκρῶν,
 καὶ ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Χρῆστος Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Καί
 πρὸς αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ περισσεύοντες τῷ Παύλῳ
 καὶ τῷ Σίλῳ, τῇ τε σεβομένῃ Ἑλληνίστι πολλῇ, γυναι-
 κῶν τε τῆς πόλεως ἐκ ὀλίγων. Ζηλώσαντες ὃ οὐκ ἀπειθεῖν
 οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ περισσεύοντες τῇ ἀγροαίῳ Ἰνῶς ἀνδρὸς
 πονηροῦ, ἐδολοποίησαντες ἐξουσίαν πρὸς τὴν πόλιν. ὅτι πρὸς αὐτοὺς
 καὶ τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτησαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· μὴ
 δοκῶντες ὅτι αὐτοὺς, ἐσυρον (ὁ) Ἰάσονα καὶ Ἰνῶς ἀδελφοὺς ἐπὶ
 τοῖς πολιτάρχαις, βοῶντες, Οἱ οὗτοι οἶκου ἡμεῶν ἀναστατών-
 τες, οὗτοι, καὶ ἐνθάδε παρέστησαν, οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι
 πάντες ἀπέναντι τῆς δορυμίας τῆς πόλεως, βασιλέα
 λέγοντες ἑτέρον ἐστὶν, Ἰησοῦν. Ἐπερῆσαν ὃ τὸν ὄχλον καὶ τοῖς πο-
 λιτάρχεις ἀκούοντας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν ἄρᾳ τοῦ
 Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτοὺς. (ὁ) ὃ ἀδελφοὶ ἐξέως
 διατῆς νυκτὸς ἐξέπειραν τοὺς τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέ-
 ρουαν· οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀγαγόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῆς Ἰουδαίων
 ἀπῆλθον. (οὗτοι ὅτι ἦσαν ἐργασίᾳ οὗτοι ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἱ πρὸς ἐ-
 δέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης σεοθυμίας, τὸ κατὰ ἡμέραν ἀ-
 ναγιγνόντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν οὖν
 ἐξ αὐτῶν ἐπίσταν, καὶ τῇ Ἑλληνίστι γυναικῶν τῇ ἐργα-
 σίᾳ, καὶ ἀνδρῶν ἐκ ὀλίγων.) Ὡς ὃ ἐγινώσκον (ὁ) ἀπὸ τῆς Θεσ-
 σαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ καταβέβηκεν ὑπὸ τοῦ
 Παύλου ὁ λόγος· ὁ Θεὸς ἤλθεν καὶ καὶ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.
 ἐξέως ὃ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς
 ἐπὶ τὴν Βαλασαν· ἐπέμενον ὃ ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.
 Δ οἱ ὃ καταβάντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λα-
 βόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα
 ἐλθῶσι πρὸς αὐτὸν, ἐξήεισαν. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθῆναις ἐκδεχό-
 μενος αὐτοὺς τὸν Παῦλον, ὡς ὤξυνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,

εἰς Θεσσαλονί-
 κην καὶ εἰς Βέ-
 ρουαν ἀπῆλ-
 θον. 12.

εἰς Θεσσαλονί-
 κην καὶ εἰς Βέ-

θεωρουῦν κατείδωλον οὖσαν πλὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν
ἐν τῇ ἀναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀ-
γορᾷ καὶ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς ᾠδαπυχάιοντας. Τινὲς δὲ
τῶν Ἑπικουρείων καὶ τῶν Στωικῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ·
καί τινες ἔλεγον, Τί δὴ θέλοι ὁ ἀσπριολόγος ὅτι λέγει; Οἱ δὲ,
Ξένων δαίμονιων δοκεῖ καταβλεῖν ἐξ ὧν ὅτι Ἰησοῦ καὶ τῷ
ἀνάστασιν αὐτοῖς διηγερίζου. ὅτι λαβόμενοι τε αὐτῶν, ὅτι τὸν
Ἄρειον πάρον ἤραρον, λέγοντες, Δυναμὴν γινώσκεις ἡ καμνή
αὕτη ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ λαλουμένη διδασχὴ; Ξενίζοντα γὰρ ἵνα εἰσφέ-
ρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. βουλόμεθα οὖν γινώσκειν ἵνα ἂν θέλοι
ταῦτα ἐξῆς. (Ἀδελφοί οἱ πάντες καὶ ὅτι ὅτι δημοῦντες ξένοι εἰς
ἐξὸν ἔττον διηγερίζου ἡ λέγειν πᾶσι ἀκούειν καμνότερον.) Στα-
θεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τῶν Ἀρείου πάρου, ἔφη, Ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ πάντα ὡς διηγερίζου ἐστέροις ὑμᾶς θεωρῶ. διεργόμε-
νος γὰρ καὶ διὰ θεωρῶν τὰ σεβάσματα ἡμῶν, εἶρον καὶ βασιλὸν ἐν
ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώσω Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοῦντες διηγερίζου, ὅ-
τι ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων, ἐκ
ἐν ἀροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χερῶν ἀνθρώπων
θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ
πνοὴν καὶ πάντα ἐποίησέ τε ὅτι ἐξ ἐνός αἵματος πᾶν ἔθνος ἀν-
θρώπων κατοικεῖν ὅτι πᾶν τὸ πρὸς ὅσον τῇ γῆς, ὅτι ἐλθὼν ἡμε-
τεταζόμενοις καιροῖς, καὶ τὰς ὁροδεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ἡ-
μεῖν ὅτι Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφῆσαι αὐτὸν καὶ εἶποιεν, καί-
τοιζε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνός ἐκείνου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ
γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν, ὡς καὶ τινες τῶν κατὰ ὑ-
μᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμεν. Γένος οὖν ὑπάρ-
χοντες τοῦ Θεοῦ, ἐκ ὁφείλομεν νομίζεσθαι χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ
λίθῳ, χαράγμα τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον ἐξ
οἰκον. τοῖς μὲν οὖν χρόνοις τῆς ἀγνοίας ὑπερεδὼν ὁ Θεός, τὰ
νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετάνοαν, διό-
τι ἐποίησεν ἡμέραι ἐν ἡμέρῃ κρίνειν πλὴν οἰκουμένῃ ἐν δικαιο-
συνῇ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὡρεσε, πῖστιν ἀπαρχὴν πᾶσιν, ἀλαστήσας αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες ὁ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον,

E

κα

Z

καὶ μὲν B

H

A. α. α. α.
H. α. α. α.

καὶ α. α.
α. α. α. α.
α. α. α.

Ⓐ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθα σου πάλιν πρὸς τοῦτο. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ὤρμησεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Ἰνὲς δ' αἱ δυνάμεις κολληθεῖσες αὐτῷ, ὤρμησαν ἐν οἷς καὶ Διογένης ὁ Ἀρεοπαγίτης, ἔχων ὄνομα Πάμφορος, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

ιθ' Μετὰ δ' ταῦτα χωρεθεῖς ὁ Παῦλος ἐκ τῆς Ἀσυνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον· καὶ δυνάμει πρὸς Ἰουδαῖον ὄνομα Πόπυλον, Περσικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἤνελυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Γρίσκωτον γυναικα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρεῖσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχον εἶναι, ἐμνηστεύθη αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο. (ἦσαν γὰρ σκηνωποιοὶ τῷ τέχνῳ.) διελέγετο δ' ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ πᾶν σάββατον, ἐπειθεῖ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνας.

Β γὰρ καὶ πᾶν σάββατον, ἐπειθεῖ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνας. Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, ὅτε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, σὺνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμνηστεύθη τοῖς Ἰουδαίοις· Ⓜ Χρυσόν, Ἰησοῦν. Ἀνιστασομένων δ' αὐτῶν καὶ βλα-

Κε' δ' ιθ' Η
ματ' θ', Β

σφημιούτων, ὁ Κρυστός, Ἰησοῦς, ἀνίστασθαι αὐτοῖς, τὸ αἷμα ἡμῶν ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ἡμῶν καθαρόν ἐστίν ἀπὸ τῆς νῦν εἰς τὴν ἔθνη πορεύσομαι. Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν ἑνὸς ὀνόματι Τίτου, σεβαστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὗ ἡ οἰκία αὐτοῦ σὺν οὐροῦσα τῇ συναγωγῇ. Κελεύς δ' ὁ ἀρχισυνάγωγος

Γ ὤρμησε ταῦς Κυρεῖον σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ὤρμησαν καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπε δ' ὁ Κελεύς τῷ ὁρμάτῳ ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λαλῶν καὶ μὴ σιωπῆσης, διότι ἐγὼ εἰμι μὲν σοῦ, καὶ οὐδεὶς ὀρμήσεται σοὶ τὴν κακῶσάν σε, διότι λαὸς ὅστις μοι πολὺ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐκάλεισέ τε ἑαυτὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Γαλλίωνος δ' ἀνθυπαίου ὄντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον

Δ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες, Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ὅστις ἀπαγορεύει τοῖς ἀσυνῶσι σεβασθῆναι τὸν Θεόν. Μέλλοντος δ' ὁ Παῦλος ἀπολογεῖσθαι τὸ σῶμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς ἀδίκημα πῶς ἢ ῥα διορίζομεθα πονηρὸν, ὡς Ἰουδαῖοι, καὶ λόγον δὲ ἡμεῖς οὐκ ἔχοντες· εἰ δὲ ζήτημά ὅστις πρὸς λόγον καὶ ὀνόματι καὶ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ ἡμᾶς, ὅπως αὐτοὶ κριτῆς γὰρ ἐγώ

Ⓜ

Ⓜ

Ⓜ Κελεύς, Β

Ⓜ ὁρμάτῳ
Ⓜ ὅστις

Ⓜ

Ⓜ ὀνόματι

τύπων οὐ βούλομαι εἶναι. Καὶ ἀπῆλθεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς βήμα-
 τος. Ἐπὶ λαβόμενοι ὅ πάντες οἱ Ἑλλήνες Σωδένειον (ἢ) δεξι-
 σιναζωζον ἐπὶ πένευσαν τῆς βήματος, καὶ οὐδὲν τυτων Ε
 τῷ Γαλλίῳ ἐμύχον. Οὐδὲ Παῦλος ἐπὶ πρὸς οὐκίνας ἡμέρας
 ἰαυὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξεπλάησεν πρὸς Συρίαν,
 (ὅτι οὐκ αὐτῷ Πέρισκελλα καὶ Ἀκύλας,) κειραμένος τὸ κεφα-
 λὸν ἐν Κεῖρεαῖς· εἶχε γὰρ ἐλθὼν κατέλυττε ὁ δὲ Ἐφεσον, κα-
 κένοις κατελιπεν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὸ σιναζωζὸν
 διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις· ἐρωτῶντων ὅ αὐτῶν, ὅτι πλείονα χρό-
 νον μεῖναι παρὰ αὐτοῖς, ὅτι ἐπένδυσεν, ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς,
 εἰπὼν, Δεῖ με πάντως τὸ ἐς ῥώμην τὸ ἐρχομένῳ ποιῆσαι εἰς Ἱερο-
 σόλυμα, πάλιν ὁ δὲ ἀκαμψῶς πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Θεοῦ θέλωντος. Ζ
 Καὶ ἀνέχθη ἀπὸ τῆς Ἐφesoῦ. Ἐκτελθὼν εἰς Καισάρειαν, δια-
 βὰς καὶ ἀσπασάμενος πρὸς ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.
 Καὶ ποιήσας χρόνον ἑνῶς ἐξῆλθε, διδχόμενος κατεξῆς τὴν Γα-
 λατικὴν χώραν ἔς Φρυγίαν, ὅτι πρὸς ἑλθὼν πάντας τοὺς μαθη-
 τὰς. Ἰουδαῖος δὲ πρὸς Ἀπολλῶς ἐνόημα, Ἀλεξάνδρου τῷ
 γὰρ, ἀνὴρ λόγιος, κατέλυττεν εἰς Ἐφεσον, διωκτὸς ὢν ἐν ταῖς
 γραφαῖς· ὅτι τῷ κατηχημένος τὸ ὅδον τῆς Κιρείου, καὶ ζεωντῶ Η
 πνῶματι, ἐλάλη καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ τῆς Κιρείου, ἐ-
 πιχόμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτος τε ἤρξατο παρ-
 ῥιστὰ ἔσθαι ἐν τῇ συνελθούσῃ. Ἀκούσαντες ὁ αὐτῷ Ἀκύλας καὶ
 Πέρισκελλα, προσελαβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον εἰσὶν ἐξέ-
 δυντο τὴν Θεοῦ ὁδόν. Βουλομένου ὁ αὐτῷ διηδύνειν εἰς πρὸς Ἀ-
 γαίαν, πρὸς τρεῖς ἄνθρωποι οἱ ἀδελφοὶ ἐξελθόντες τοῖς μαθηταῖς
 ἀποδεξάμενοι αὐτόν. ὅς τις ἀνθρώπος συνέβαλετο πολὺ τοῖς
 πεπιστευκόσι διὰ τὸ χάριτος· ὅτι τοῖς Ἰουδαίοις διακα-
 τηλέχετο δημοσίᾳ, ὅτι πρὸς διὰ τῆς γραφῶν εἶναι τὴν Χρι-
 στὸν, Ἰησοῦν. Εἰσέειπε ὁ αὐτῷ τὸ Ἀπολλῶν εἶναι ἐν Κερεί- 10
 ῳ, Παῦλον διηδύνοντα τὰ ἀνωτέρω καὶ μῆτι, ὅτι εἶναι εἰς Ἐφεσον·
 καὶ ὁρῶν ἱνας μαθητὰς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Εἰ πνῶμα ἄγιον ἔχα-
 ρετε πιστεύσαντες; Οἱ ὁ αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνῶμα
 ἄγιον ἔστιν, ἢ κούσαμεν. Εἶπε τὸ πρὸς αὐτοὺς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτί-
 σθητε; Οἱ ὁ αὐτῷ, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος,

Κεφ. κα. Δ
 ἀρ. β. γ. δ.

Ζ
 α. γ. δ. ε. ζ.
 ια. ιβ. γ.

Η

10

κη

ταῦτα, ἔδετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διήθην ἃ Μακεδονίαν
 καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν, Ὅτι μὲν τὸ γράψαι
 με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμῃ ἰδεῖν. Ἀποτείλας ὃ εἰς τὴν Μακεδο-
 νίαν δύο τῶν διακονουμένων αὐτοῦ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐ-
 πήχετο εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐγγύετο ὃ καὶ τὸν καιρὸν ἐκείνῃ ἐξέρ-
 χεσθαι ἐκ οὐλίου πρὸς τὴν ὁδόν. Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ὅς-
 E
 εστιν ἱεροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυρῶν Ἀρτέμιδος, ὃν εἶχετο τοῖς τε-
 χνίταις ἐργασίαν ἐκ οὐλίου, οἷς σίματα ποιοῦσιν καὶ τοῖς πρὸς τὰ ποι-
 αῦτα ἐργάταις, εἶπεν, Ἄνδρες, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργα-
 σίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ὅτι καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον
 Ἐφεσίου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος ὅτι πείσας με-
 τέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι ἐκείνοι θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινό-
 μενοι. οὐ μόνον ὃ ἔτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέγιστον εἰς ἀπελεγμὸν
 ἔλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς ἔδω-
 λογιῶναι, μὴ εἶναι ὃ καὶ καταρτίζετο τὴν μεγαλότητα αὐτῆς,
 καὶ ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. Ἀκούσαντες ὃ ὁ γυ-
 μνασιάρχης Κρίστος, ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις
 Ἐφεσίων. καὶ ἐπληρώθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως, ὥρμησάν τε ὁ-
 Z
 μοῦν ἰαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀλέξαν-
 δρον Μακεδόνας, συνεκδήμους ἔπαυον. ὅτε ὁ Παῦλος βου-
 λοῦντο εἰσελθεῖν εἰς τὸ δῆμον, ἐκείνων αὐτὸν οἱ μαθηταί. Ἰνὸς
 ὃ ὁ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτοῦ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν,
 παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν
 ἄλλο πᾶν ἐκραζον. καὶ ὁ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους
 ἐκ ἡρώδου Ἰνὸς ἐνεκεν σιμωληλεύσαν. Ἐκ ὃ τὸ ὄχλου πρὸς
 βίβασαν Ἀλέξανδρον, ὃν περιβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. ὁ
 ὃ Ἀλέξανδρος κατασεισάς τὴν χεῖρα ἠέλει ἀπολογεῖσθαι τῷ
 δήμῳ. ὁ πρὸς τὸν ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγγύετο μία ἐκ
 πάντων ὡς ὅτι ὥρας δύο κρᾶζόντων, Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφε-
 σίων. Κατατείλας ὃ ὁ ραμματεὺς τὸ ὄχλον, Φρσίν, Ἄνδρες Ἐ-
 H
 φέσιοι, τίς γὰρ ὅστις ἀνέστη ὅς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν
 νεωκόρον οὔσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τῆς Διοπετοῦς;
 Ἀναμνήσθητε οὖν ὄντων τύπων, δεῖν ὅτι ὑμᾶς κατασλαμέ-
 νους ὑπαρχάν, ὃ μηδὲν προσπετὲς πρὸς αὐτοὺς. ἰσχυροῦτε ὃ τοῖς

4 ὁ μαρτύ-
 ρος αὐτοῦ

ὁ μαρτύ-
 ρος αὐτοῦ

ὁ μαρτύ-
 ρος αὐτοῦ

ὁ μαρτύ-
 ρος αὐτοῦ

ἀνδρας οὐκ οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὸ ζῆλον
 ὑμῶν· εἰ μὲν οὖν αὐτὸν Δημήτριος ὁ οἰσὺν αὐτῷ τεχνῆσαι πρὸς ἑ-
 νελόγον ἔχουσιν, ἀγορεύοι ἀγνοῦναι, καὶ ἐν ὑμῶν τοῖς οἰσὺν ἐκα-
 λείπασαν ἄλλήλους· εἰ δὲ πῶς ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐνός-
 μῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται· καὶ ὅτι κινδυνεύομεν ἐκκαλεῖσθαι
 σήμερον, μηδενὸς ἀπίου ὑπάρχοντος, πρὸς αὐ-
 τὸν ἡμεῖς ἀποδοῦναι λόγον τῆς συζητήσεως αὐτοῖς· καὶ ταῦ-
 τα εἰπὼν, ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν· Μετὰ ὃν ἔπαυ-
 σαθαί (ὁ) θερυβὼν, πρεσβυτέρου ἀνδρὸς ὁ Γαῦλος τοῦ μαθη-
 τῆς καὶ ἀποστόλου ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς τὴν Μακεδονίαν·
 διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ ὁρῶν ἀκαλέτας αὐτοῦ λόγων
 πολλῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποιήσας τε μίῳας τρεῖς, ἡγο-
 μένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῆς Ἰουδαίων μὲν ἐν ἀρχαῖς
 εἰς τὴν Συρίαν, ἐν ἡμεῖς τὴν Ἰουδαίαν, ἐν ἡμεῖς τὴν Ἰουδαίαν
 νίας· συνείπετο ὃ αὐτῷ ἄρχαι τῆς Ἀσίας· Σώπατρος ὁ Εἰραιοῦς·
 Θεσσαλονικέων ὁ Ἀλέξανδρος καὶ Σεκοῦδος καὶ Γάιος ὁ Ἰβηρὸς
 καὶ Τιμόθεος ὁ Ἀσιαίτης, Τυχικός καὶ Τρόφιμος· οἱ περὶ πρεσβυ-
 τέρους ἐκκλησίας ἐν Τρωάδι ἡμεῖς ὁ ἐξ ἐκκλησίας ἡμεῖς τῆς
 ἡμέρας τῆς ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, ὁ ἰλδοῦντος πρὸς αὐτοὺς
 εἰς τὴν Τρωάδα ἄρχαι ἡμεῖς τῶν τέκτων, οὐ διετείχετο ἡμεῖς
 ἐπὶ τῇ· Ἐν ὃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνελθόντων τῶν μαθητῶν τοῦ
 κλάτου ἁρτον, ὁ Γαῦλος διελέγετο αὐτοῖς μὲν ἐξῆναι τῇ ἐ-
 παύσειν, παρέτινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου· καὶ ὁ λαὸς
 πλείους ἵκαναί ἐν τῷ ὑπνώσει ὅτι ἦσαν συνεγμένοι· καὶ ὁρῶν
 δὲ πρὸς νεανίας ὀνόματι Εὐτύχου ὅτι ἐν ὑπνώσει, καὶ ὁρῶν
 νος ὑπνώσει, διαλεγομένου τῷ Γαύλῳ ὅτι πλείους, κατε-
 νιχθεὶς ἀπὸ τῆς ὑπνίου, ἐπέσεν ἀπὸ τῆς τριττεύου κατῶ, καὶ ἔρθη νε-
 κρός· καὶ ὁρῶν ὁ Γαῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ὁ συμπεριλαβὼν
 εἶπε, Μὴ θορυβεῖσθαι· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ὄντι· ἀναβὰς
 ὁ καὶ κλάσας ἅρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανὸν τε ὁμιλήσας
 ἄρχαις αὐτοῖς, οὕτως ἐξῆλθεν· ἵνα γὰρ δὲ παῖδα ζῶντα,
 καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετελεύς· ἡμεῖς ὁ πρὸς ἐλθόντες ἐπὶ
 τὸ πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐκεῖθεν μνημόνους ἀνα-
 λαμβάνειν (ὁ) Γαῦλον· οὕτω γὰρ ὡς διατεταγμένος, μέλ-

3. απ.ω.1

κεδ

1. μαθητῆς, πρε-
σβυτέρου, ἀ-
ποστόλου τῆς
ἐκκλησίας

2. Σώπατρος·
3. Γάιος·
4. Ἰβηρ·
5. Ἰβηρ·
6. Ἰβηρ·
7. Ἰβηρ·
8. Ἰβηρ·
9. Ἰβηρ·
10. Ἰβηρ·

4. ἰακ. 1

1. ἰακ. 1

κεδ.β.α

Γ

λων αὐτὸς πεζέειν. ὡς δὲ σὺνέβαλεν ἱμῖν εἰς τὴν Ἀσ-
 σον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην. Καὶ κεῖθεν
 ἀποπλεύσαντες, τῇ ὑπαικούσῃ κατέλυψαμεν ἀπὸ τοῦ Χίου. Τῇ
 ἑτέρα ᾤρεβάλομεν εἰς Σάμον, καὶ μεῖαιτες ἐν Τραζυλ-
 λίῳ, τῇ ἐχουμένη ἦλθομεν εἰς Μίλητον· ἐκρίνε γὰρ ὁ Παῦλος πα-
 ραπλεύσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γνήται ἀπὸ χειροτελεῖται
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπειδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, πρὶν ἡμέραν τῆς
 Πεντηκοστῆς γνέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ ὧν τὸ Μιλήτου πέμ-
 ψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
 σίας. ὡς ὁ ᾤρεζγόντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἑπὶ-
 σταθε, ἀπὸ περὶ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς
 μὴ ὑμεῖς ἦν πάντα χρόνον ἐργάζομαι, δουλεύων τῷ Κυρίῳ
 μὲν πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρα-
 σμῶν, τῇ συμβάντων μοι ἐν ταῖς ὑπαιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·
 ὡς οὐδὲν ὑπεσφάμην τῇ συμφερόντων, τὰ μὴ ἀναγγεῖλαι
 ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ ὡς καὶ οἴκοις, διαμνηστέ-
 ρον ὅτι Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι πρὶν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν,
 καὶ πίσιν πρὶν εἰς τὸν Κύριον ἡμεῖς Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ νῦν ἰδοὺ
 ἐγὼ δεδευγμένος τῷ πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν
 αὐτῇ σὺναιτήσοντά μοι μὴ εἰδώς, πληρὸν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
 γιον καὶ πόλιν διαμνηστέρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις
 ἔχουσιν· ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιῶμαι, οὐδὲ ἔχω πρὶν φυγῆναι
 μου ἡμίαν ἑμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μὲν χαράς,
 καὶ πρὶν διακονίᾳ ἡν ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, δια-
 μνηστέρεται τὸ ἀναγγεῖλαι τὸν χαίματος τῶν Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδοὺ
 ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐκ ἐπὶ ὅψεσθε τὸ πρὸς ὅσον μου ὑμεῖς πάντες, ἐν
 οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. διὸ μνηστέρομαι
 ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι κατὰ ὅσον ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος
 πάντων· οὐ γὰρ ὑπεσφάμην τὸ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πάντα
 πρὶν βουλήν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποι-
 μνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχετε ὑποσκόπεις, ποιμαί-
 νειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἡν ᾠκεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου
 αἵματος. ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μὲν πρὶν ἀφίξιν
 μου λύκοι βάρεις εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ

* οὐκ ἔστι οὐδὲ
 αὐτὸς ὁ
 ὅτι, ὡς αὐτὸν
 ὁμαθυμαδόν.
 * ἀδελφοί, δ. τα

* μοι, δ. τα

* ὡς Ἰησοῦς
 μοι, δ.

* Ἰουδαίοις καὶ
 Ἕλλησι, δ.

* οὐκ ἔστι, δ.

* Κινεῖν καὶ
 αὐτὸν, δ. τα

Δ

Ε

Ζ

ὅς ἐμὲ αὐτῶν ἀνέστησόν τε ἀνδρες λαλοῦντες διεσπασμένα,
 τοῦ ἀποσταῖν τοῖς μαθηταῖς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ ῥηγορεῖτε, μνη-
 μοῦντες ὅτι τελευτᾷ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐκ ἐπαυσάμενοι μὲν
 δακρύων νοσητῶν ἕνα ἕκαστον· καὶ ταῦτα ὡς ἀπὸ ματιῶν, ἀ-
 δελφοί, τῷ κυρίῳ ἐν τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ταῖς δυνάμεσιν
 ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμέ-
 νοις πασίν. ὁ ἑρμῆς ἢ ἡρεσίαις ἢ ἡμαπομοδί οὐδενὸς ἐπεθύμη-
 σα· αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χερίαις μου ἐν τοῖς οἷσι μετ' ἐμοῦ
 ὑποπρέπουν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κο-
 πῶντας δεῖ ἀνιλαμβάνεσθαι τὰ ἀδενουμένων, μνημονεύειν τε τῶν
 λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι διδόναι
 μᾶλλον ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ ῥήματα αὐτοῦ,
 σὺν πᾶσιν αὐτοῖς περιεβόησαν. ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς
 πάντων καὶ ὑπὸ πνεύματι ἁγίῳ τῷ Πάυλῳ, κατε-
 φίλου αὐτὸν, ὁδωόμενοι μάλιστα ὑπὸ τῷ λόγῳ ὡς εἰρηκεῖ,
 ὅτι ἐκέπαι μὲν οἱ τὸ πρὸς ὅσον αὐτῶν θεωρεῖν. περιεβόησαν δὲ
 αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς
 ἀποσταθέντας ἀπὸ αὐτῶν, ἐκβυθισθῆσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν
 Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ κεῖθεν εἰς Πάταρον. Καὶ εὐ-
 ρόντες πλοῖον διαπρῶν εἰς Φοινίκην, ὑπὸ πάντας ἀνέχθημεν.
 ἀναφαιαντες δὲ τὴν Κύπρον ἐκαταλιπόντες αὐτὴν εἰσὶν ἡ-
 μον, ἐπλεόμεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε
 ὡς ἡμεῖς τὸ πλοῖον ἀποφορμίζομεν τὸ ῥήμον· καὶ διευρόντες τοῖς
 μαθηταῖς, ἐπεμείναμεν αὐτοῖς ἡμέρας ἐπὶ ἀόπινες τῷ Παύλῳ
 ἔλεγον διὰ τὸ πνεῦμα, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ὅ-
 τε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ὅσα ἡμέρας, ὅσα ἐλθόντες ἐπορευό-
 μεθα, περιεβόησαν ἡμᾶς πάντων σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνοις,
 ἕως ἐξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ ῥήματα ὑπὸ τῷ αἰγιαλῷ,
 περιεβόησαν αὐτῶν, καὶ ἀποσταθέντες ἀλλήλοις, ἐπέβημεν εἰς τὸ
 πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέσχεσαν εἰς τὰ ἴδια. Ἡμεῖς δὲ τὸ πλοῖον
 διαλύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατήλθον εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ
 ἀποσταθέντες τοῖς ἀδελφοῖς, ἐμείναμεν ἡμέρας μίαν παρ'
 αὐτοῖς. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὅσα ἐλθόντες οἱ πατέρες τῷ Παύλῳ ἤλ-
 θον εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ

ὡς ἔστιν αὐτὸς

ὡς ἔστιν αὐτὸς

τῶν

συν

αὐτῶν

ὡς ἔστιν αὐτὸς

ὡς ἔστιν αὐτὸς

εὐαγγελιστοῦ· ὅντος ἐκ τῆς ἐπ' α', ἐμείναμι παρ' αὐτῶν. Τούτω
 λ' ὃ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες περὶ φιλίαν· Ἐπι-
 μηρόντων ὃ ἡμεῖς ἡμέρας πλείους, κατῆλθέμεν δὲ τὸ τ' Ἰουδαίας
 περὶ φήτης, ὀνόματι Ἀγαθος· καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ἄρας
 τὸ ζώνιον τ' Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοῦ πόδας,
 εἶπε, Τὰδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τὸν αἰδρα οἷ ὅστις ἡ ζώνη
 αὐτῆς, ἔγω δήσοισιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὡς αὐτοῖς
 εἰς χεῖρας ἐθνῶν. Ὡς ὃ ἡκούσαμι παῦτα, ὡς ἐκαλοῦμαι ἡμεῖς
 τε καὶ οἱ ἐν τόποι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἄ-
 πεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, * Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ σὺν δακρύοντες
 μου πλὴν καρδίας; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεξιῶμαι, ἀλλὰ καὶ δόξασαν
 εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου
 Ἰησοῦ. Μὴ πειθομένου ὃ αὐτῶν, ἰσυχάσαμι, εἰπόντες, Τὸ δε-
 λῶναι τὸν Κυρίου γένεσθαι. Μετὰ ὃ τὰς ἡμέρας ταύτας δότο-
 σινοῦσάμενοι ἀναβάνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Συνηλθόν δὲ
 ὅτι μαθητῶν δὲ Καμαρῆας σὺν ἡμῖν, ἀγρόντες παρ' ὧς ἐν-
 δῶντες, Μινάσων Ἰνι Κυπρίῳ, ὁρχαίῳ μαθητῇ. γνομένων
 ὃ ἡμεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
 λα' Τῇ ὃ ἐπύρρησις ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον,
 πάντες τε ὡς ἐγγύοντο οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἀσπασάμενοι αὐ-
 τοὺς, ὅτι γαίτο καὶ ἐν ἑκάστῳ ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι
 διὰ τῆς διακονίας αὐτῶν. οἱ ὃ ἀκούσαντες ἐδόξαζον ἐν Κύριον·
 εἶπον τε αὐτῶν, Θεωρεῖς ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰου-
 δαίων τ' πεπνευκότων; ὅτι πάντες ζηλωτὴ τ' νόμου ὑπάρχουσιν.
 κατηχηθῆσαν ὃ πρὸς τῷ, ὅτι δόξασιαν διδάσκεις δὲ τὸ Μω-
 σέως τοῦ καὶ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγειν μὴ τελεμένειν
 αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι· ὅτι ταῦτα· ἡ οἱ ὅτι; πάντως
 δεῖ πληθὺς ἀνελθεῖν ἀκούσον· γὰρ ὅτι ἐλάνθην. ὅτι τοιοῦτον
 σὺν ὅσοι λέγουσιν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες οὐχ μὲν ἔχοντες
 ἐφ' ἑαυτῶν τοῦτοις ὡς ἀλαβῶν ἀγνίσθησι αὐτοῖς, καὶ δα-
 πάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ὅτι ξυρήσωνται πλὴν κεφαλῶν, καὶ γινώσι
 πάντες ὅτι ὧν κατήχωνται πρὸς σὺν ὅτι, ἀλλὰ σοιχεῖς ὅτι
 αὐτοὺς τὸ νόμον φυλάσσων. Περὶ ὃ τῆς πεπνευκότων ἐθνῶν
 ἡμεῖς ἐπετείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοῖς, εἰ

Γ

Δ

Αριθμ 5 Γ

μὴ φυλάσσειν αὐτοὺς τὸ τε εἶδωλόθυτον καὶ τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. Τότε ὁ Παῦλος ᾤξασθαι λαβὼν τοὺς ἀνδρας, τῇ ἐξομῇ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνίσαις φησί τις τὸ ἱερὸν, διαγγέλλαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγισμοῦ, ἕως οὗ περσινέχθῃ ὑπὲρ εἰς ἐκάστου αὐτῶν ἢ περσοφρεσί. Ὡς δὲ ἐμύηον αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ σὺν τελευτᾷ, (ὁ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι τε αὐτοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ ἱερῷ, σὺνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν, κράζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἀνέθετος ὁ καὶ τῆς λαοῦ τοῦ νόμου καὶ τῶν τόπων τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων. ἔπειτα καὶ Ζ) Ἑλλήνας εἰσήγαγον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κηκοίνωκε τὸ ἅγιον τόπον τῶν. (ἵνα γὰρ περσοφρεσί τις Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγον ὁ Παῦλος.) ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐβλήθη σιωδρὸν τῆς λαοῦ καὶ ἐπιλαβόμενοι τῶν Παύλου, εἴλκον αὐτὸν ἐξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ διέως ἐκλείψανται ἐπ' αὐτῷ. Ζητοῦσιν δὲ αὐτὸν διδοῦναι, ἀνέβη Φάρις τῶν χιλιάρχων τῶν ἀσπίδων, ὃς ὅλοι συκλήχοντες Ἰρυσσάντες ὅς ἐξ αὐτοῦ ᾤξασθαι λαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχους, κατέδραμον ἐπ' αὐτοῖς. οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον ἐκ τοῦ στρατιώτου, ἐπύσαντο τυπίντες τὸν Παῦλον. Τότε ἐπίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεξιῶν ἀλίσσει δισὶ· καὶ ἐπυν- Η) δύναντο ἂν εἶναι καὶ ἡ δὲ πεπονηκώς. ἄλλοι δὲ ἄλλοι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ. μὴ δυνάμενος δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸ θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄρξαι αὐτὸν εἰς τὸν ᾤξασθαι λαβὼν. ὅτε δὲ ἐβλήθητο ὅτι τοῦ ἀναβαθμίου, σὺνέβη βασιλεὺς αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τῶν ὀχλοῦ· ἠκολούθη δὲ τὸν λαὸν τῶν λαοῦ κράζον, αἶρε αὐτόν. Μέλων τε εἰσάγει εἰς τὸν ᾤξασθαι λαβὼν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Γίεξις μοι εἰπεῖν ἡ πόλις σε; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑλλήνιστι γινώσκεις; ἐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγυπτιος ὁ περὶ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ὄξασθαι λαβὼν εἰς τὸν ἑρμῆν τις τῶν στρατιωτῶν ἀνδρας τῶν σικελίων; Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ αἰγυπτιος καὶ εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας ἐκ ἀσσημῶν πολίτης. δέομαι δέ σε, ὅτι πρὸς τὸν λαὸν λαλῶσαι καὶ τὸν λαόν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ αὐτῷ, ὁ Παῦλος ἐπὶ τῶν

δύαβαθμῶν κατέσσε τῇ χεὶ τῷ λαῷ. πολλῆς ὃ σιγῆς ἡσυ-
μῆνης, πρὸς φώνησε τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγων,

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς κβ
νῦν λόγου. (Ἀκούσαντες ὃ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ πρὸς
φώνῃ αὐτοῖς, μᾶλλον παρέχον ἡσυχίαν, καὶ φησιν,) Ἐγὼ μὲν
εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, κβ
ἀνατετραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πρὸς τοὺς πόδας Γαμα-
λιήλ, πεπαιδευμένος καὶ ἀκρίβειαν τῆς πατρῴας νόμου, ζηλωτὴς
ὑποτάχων τῷ Θεῷ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, ὅς ταύ- κβ
τῳ τὸ ὅδον ἐδίωξα ἀπὸ δανάτου, δεσμιῶν καὶ πρὸς διδούς
εἰς φυλακὰς ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μὲν B
τυρεῖ μοι, ἐπὶ τὸ πρεσβυτέριον, παρ' ὧν καὶ ὁ πρὸς λαὸς δεξά- κβ
μενος πρὸς τοὺς ἀδελφοῖς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορεύομην, ἄξων
καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα ὑμωρη-
θῶσιν. Ἐρχέτο δέ μοι πορεύομην ἐπὶ τὴν Δαμασκὸν
πρὸς μεσημβρίαν, ὅξαι φησὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀράβην
φῶς ἰκανὸν πρὸς ἐμὲ, ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φῶ-
νῆς λεγούσης μοι, Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις; Ἐγὼ ὃ ἀπεκρί-
θην, Τίς εἶ Κύριε; Εἶπέ τε πρὸς με, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος ὃν σὺ διώκεις. Οἱ ὃ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐπείσαν-
το, καὶ ἐμφοβοὶ ἐγένοντο, τὸ δὲ φωνὴν ἐκ ἤκουσαν ὅτι λαλοῦντος Γ
μοι. Εἶπον δέ, Τί ποιήσω Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς με,
Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκὸν, καὶ κεῖ τοι λαληθήσεται πρὸς
πάντων ὧν τέτακται τοι ποιῆσαι. Ὡς ὃ ἐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς πό-
ξεως ὅτι φῶς ἐκείνου, χροαζωζούμενος ὑπὸ τῶν σιμώντων μοι,
ἦλθον εἰς Δαμασκὸν. Ἀναΐας δέ τις ἀνὴρ δούλος καὶ τῶν νό-
μον, μετ' ἐμὸν ὑπὸ πάντων τῶν κατοικοῦντων Ἰερουσαλὴν, ἐλ-
θὼν πρὸς με ἐπὶ τῆς εἰπέ μοι, Σαούλ ἀδελφε, ἀνάβλεψον.
Καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. Ὁ ὃ εἶπεν, Ὁ Θεὸς τῶν Δ
πατέρων ἡμῶν πρὸς χεῖράς το σε γῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἐπὶ
δὲ τὸ δίκαιον, καὶ ἀκούσαι φωνὴν ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὅτι ἐσθ
μετ' αὐτῶν πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας.
Ἐν τῷ πνεύματι ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπολῶσαι τὰς ἀμάρτίας σου,
ὅτι πρὸς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἐρχέτο δέ μοι ὑποστρέ-

Κιβ. κβ Η

Κιβ. κβ Α

Κιβ. κβ Α

B

Γ

Δ

1 ἀναβλέψας, καὶ
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ

ψαντες εις Ιερουσαλημ, και προσευχομένου μου εν τῷ ἱερῷ,
 ζητέσαι με εν εκστάσει, κὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεύσον
 Ε ἐξελθε εν τάχει ἐξ Ιερουσαλημ, διότι οὐ ᾤδα δεξοντά σου
 πλὴν μάρτυράν ποτε ἐμοῦ. Καὶ γὰρ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπι-
 στανται ὅτι ἐγὼ ἡμῶν φυλακίζων καὶ δέρον κτ' τὰς ἀναγω-
 γὰς τοῦ πσεύοντα ἐπὶ σε· ἐπεὶ ἐξεχάιτο τὸ αἷμα Στεφάνου
 τοῦ μάρτυρός σου, κὶ αὐτοὶ ἡμῶν ἐφείσως καὶ σὺν βουδοκῶν τῇ
 ἀναιρέσει αὐτοῦ, ἐφυλάσσω τὰ ἱμάτια τῇ ἀναιρουμένων αὐ-
 τόν. Καὶ εἶπε πρὸς με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξα-
 ποσελῶ σε. Ἦκουον ὃ αὐτὸς ἄλλοι τούτου τῶ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν
 φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες, Αἶρε ἀπὸ τῆ γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ
 Ζ ἔχου δικαίωμα αὐτὸν ζῆν. Κραυγάζοντων ὃ αὐτῶν· ἐριπτοιούτων
 τὰ ἱμάτια καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὴν αἴερα, ἐκέλευσεν
 αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἀγεσθαι εἰς πλὴν ᾤρεμβολίῳ, εἰπὼν μά-
 σιξιν ἀνέταξέ αὐτὸν, ἵνα ἐπιγνώδι ῶ αἴτιαν οὕτως ἐπε-
 φώνουν αὐτῷ. ὡς ὃ πρὸς αὐτὸν τοῖς ἱμασίν, εἶπε πρὸς
 τὸν ἐπὶ τὰ ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἀνέθεσπον Ῥωμαῖον ἐ-
 ἀκατάκριτον ἐξέστιν ὑμῖν μασιξιν; Ἀκούσας ὃ ὁ ἐκατόνταρχος,
 προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων, Ὅρα πὶ μὲν εἰς
 ποιεῖν. ὃ γὰρ ἀνέθεσπος ἐστὶ Ῥωμαῖός ἐστι. Προσελθὼν δὲ ὁ χι-
 Η λίαρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός ἐστι; Ὁ δὲ ἔφη, Ναί.
 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου πλὴν πο-
 λιτείαν ταύτῃ ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ
 γε γινώσκω. Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ ὁ μέλλοντες
 αὐτὸν ἀνέταξιν. κὶ ὁ χιλιάρχος ὃ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥω-
 μαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ῶ αὐτὸν δεδεκάως. Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλό-
 μῃος γινώσκαι τὸ ἀσφαλές, τὸ, πὶ κατηγόρηται ᾤρετ' ἰσχυρίων,
 ἐλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, κὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοῦ δέχου-
 ρῆς κὶ ὅλον τὸ σὺνέδριον αὐτῶν· κὶ καταραζὼν τὸν Παῦλον, ἐ-
 χγ σῆσεν εἰς αὐτοῖς. Ἀπενίστας ὃ ὁ Παῦλος τῷ σὺνεδρίῳ
 εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ ἀνδρείᾳ ἀγαθῇ πεπολίτευ-
 μαί τῷ Θεῷ, ἄλλοι ταύτης τῆ ἡμέρας. Ὁ δὲ δέχουρῆς Ἀνανίας
 ἐπέταξε τοῖς ᾤρεσῶσιν αὐτῷ, τύπειν αὐτὸν τὸ σῶμα. Τότε ὁ
 Παῦλος πρὸς αὐτοὺς εἶπε, Τύπειν σε μὲν ὁ Θεός, τοῖς κενονια-
 μῇ.

κς κ α

κς κ β

2 προσπαλ-
 προς. α
 3 2. προσπα-
 λ. 5. 5.

4 κατ' α.
 5 κατ' α.
 6 κατ' α.

4 προσπαλ-
 5 κατ' α.
 6 κατ' α.

7 κατ' α.
 8 κατ' α.

1 ὡς α.

μὴν ἐὰν σὺ καθήκρινόν με κατὰ τὸ νόμον, καὶ ὡς ἀπομύθη κελεύεις
 με τύπαιναί; Οἱ δὲ παρεσῶτες εἶπον, Τὸν δὲ χειρὶ τῷ Θεοῦ
 λοιδόρει; Ἐφῆτε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἦδὲν ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν δὲ χει-
 ρίς. ἤρξαμαι γάρ, Ἀρχόντα τῆς λαοῦ σου ἐκ ἐρεῖς κακῶς. Γινέ-
 σθαι ὁ Παῦλος ὅτι ἐν μέρος ἐστὶ Σαδ δουκῶν, τὸ δὲ ἐπερὸν φα-
 ρισαίων, ἐκραξεν ἐν τῷ σὺνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ
 Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· ὡς ἐπὶ τὴν πίστιν καὶ ἀσκήσεως
 νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. Τοῦτο γὰρ αὐτὸν λαλήσαντος, ἐξήρθετο πρὸς
 τὸν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδ δουκῶν, ἐξήρθη τὸ πλῆθος· Σαδ
 δουκαῖοι μὲν γὰρ λέγοντες μὴ εἶναι ἀσκήσειν, μηδὲ ἀγγελοῦ, μὴ
 τε πνεύματος· Φαρισαῖοι γὰρ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. ἐξήρθητο γὰρ
 κραυγὴ μεγάλη. Ἐκείνοι δὲ ἀσκήσαντες οἱ γραμματεῖς τῶν μερῶν τῶν
 Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν εἰσεκομῆν ἐν
 τῷ ἀνθρώπῳ· οὐ γὰρ πνεῦμα ἡγάλησεν αὐτὸν ἢ ἀγγελος, μὴ
 θεομαχῶν. Πολλῆς γὰρ ῥημοσύνης χάσεως, εἰλαβηθεὶς ὁ χι-
 λίαρχος μὴ διασπαθῇ ὁ Παῦλος ὑπὸ αὐτῷ, ἐκέλευσε τὸν στρα-
 τῶνα κατὰ βῆαν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀχύν τε εἰς τὴν
 ἀρεμῶν. Τῇ γὰρ ὁπίσθη νεκρῶν ὁπίσθας αὐτὸν ὁ Κίερος
 εἶπε, Θάρσεν Παῦλε· ὡς γὰρ διεδρῶν τὰ ὡς ἐμοῦ ἐς Ἱερου-
 σαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μῆτερῃσαι. Γενομένης
 γὰρ ἡμέρας, ποιήσαντες ἄλλοι τῶν Ἰουδαίων συστροφίαν, ἀνεδεμά-
 πσαν ἑαυτοῦ, λέγοντες, μὴτε φαρμακείᾳ μὴτ' ἐπὶ εἰς ὅσον κί-
 νησι τὸν Παῦλον. ἴσαν γὰρ πλείους τεσσάρων οἱ πάντων τῶν
 σὺννομῶν πεποικότες, οἵπνες προσελθόντες τοῖς δὲ χειρῶν
 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον, Ἀναδείμαπ ἀνεδεμάίσα μὲν ἑαυ-
 τοῖς μηδὲνός γείσαδαι ἕως οὗ δὲ ποκτείνω μὲν τὸν Παῦλον. νῦν
 οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσαιτε τῷ χιλιάρχῳ· σὺν τῷ σὺνεδρίῳ, ὅ-
 πας αὖτε αὐτὸν κατὰ κράτη πρὸς ὑμᾶς, αἰς μὴ ὄντας δια-
 γνώσκων ἀκριβέστερον τὰ ὡς αὐτῷ· ἡμεῖς γὰρ, πρὸς τὸν ἐγὼ αὐ-
 τὸν, ἐποιοί ἐσμεν τῶν ἀνελθόντων. Ἀκούσας γὰρ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελ-
 φῆς Παύλου τὸ ἐνεδρὸν, ὡς ἀρξομένους καὶ εἰσελθόντων ἐς τὴν
 ἀρεμῶν, ἀπήγγελε τῷ Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ
 Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἐφῆ, Τὸν νεανία τὸν ἀπά-
 ραγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἐγὼ γὰρ πᾶσι παγγείλαμαι αὐτῷ. Ὁ μὲν

 $x \cdot i$

οὐκ ἄλλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸ χιλιάρχον, καὶ Φησιν,
 Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε, τοῦτον τὸν
 νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι. Ἐπιαβόμε-
 νος ὃ τῆς χάριτος αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν,
 ἐπυνθάνετο, Τί ἔστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; Εἶπε δὲ, Ὅτι οἱ Ἰου-
 δαῖοι σὺνέδρουν τὸ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὐτοὺς εἰς τὸ σινέδριον
 κατὰζάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μιλῶντες πᾶν κριβέστερον πυνθάνεσθαι
 περὶ αὐτοῦ. σὺ οὐκ μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ὅτι
 αὐτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ τρώειν καὶ ποτεῖν ἔως οὐκ ἀνέλθωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἑτοιμοί
 εἰσι πρὸς δεχόμενοι πῶς δόξῃ σοὶ ἐπαγγεῖλαι. Ὁ μὲν οὐκ ἡ-
 λίαρχος ἀπελυσε τὸν νεανίαν, ὡς ἀπαγγεῖλας, μηδὲν ἐκλαλῆ-
 σαι, ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με. Καὶ προσκαλεσάμενός
 δύο πνᾶς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν, Ἐτοιμάσατε στρατιώτας δια-
 κοσίους, ὅπως πορεύωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἐβδόμη-
 κοντα, ἵνα δεξιολάβοις διακοσίους ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·
 κτελέητε τὴν ἀποστολήν, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασω-
 σωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, ὡς ἀπαγγεῖλας ἐπιστολῇ περὶ
 τοῦ τυποῦ τοῦτον. Κλαύδιος Λισίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι
 Φήλικι χαίρειν. Τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ μιλῶντα ἀναμειβεσθαι ὑπὸ αὐτῶν, ἐπιστάς ἐν τῷ στρα-
 τεύματι ἐξελόμενος αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι· βεβλημέ-
 νος δὲ γινώσκειν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεχάλεον αὐτῷ, κατήγαγον αὐτόν
 εἰς τὸ σινέδριον αὐτῶν· ὃν εὖρθε ἑκατόμηνον περὶ ζητημά-
 των τῶν νόμων αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔκλημα
 ἔχοντα. μελετήσας δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μιλῶν ἐ-
 σταδα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὅτε αὐτῆς ἐπεμψα πρὸς σε, ὡς ἀπαγγε-
 γείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοὶ. Ἐρ-
 ρώσο. Οἱ μὲν οὐκ ἠκούσαντες καὶ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀ-
 ναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός ἕως πρὸς Ἀντιπα-
 τείδα. τῇ δὲ ἐπαύριον ἔασαντες τοῖς ἵππεσιν πορεύεσθαι σὺν αὐ-
 τῷ, ὑπέστρεψαν εἰς πρὸς ἑμβολίαν. οἵπνες εἰσελθόντες εἰς τὴν
 Καισαρείαν, καὶ ἀναδόντες πρὸς ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέ-
 σταν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτή-

σας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ὅτι, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας, Διακοῦσομαι σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγίῃωνται. Ἐκέλευσέ τ' αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τῷ Ἡρώδου φυλάσσειν.

Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ

Ἀνανίας μὲν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου πρὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι καὶ τῷ Παύλῳ. κληθέντος ὃ αὐτῶν, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς φρονείας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φηλιξ, μὲν πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ὅτι πρὸς εἶναι σε ἐλκόμην, παρακαλῶ ἀκοῦσαι σε ἡμεῖς σύντμως τῇ σῇ ὁπιεί- **Β**

κείᾳ. εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τούτον λοιμὸν, καὶ κινουῦντα ἐς οἷον πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς καὶ τῷ οἴκου κυρίου, αἰσχυρόν τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέερασε βεβλῶται, ὃν καὶ ἐκράτησα ἡμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡτέλλομεν κρατῆσαι. Ἐλθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, μὲν πολλῆς βίας ἡμῶν ἀντὶ τῆς ἡμετέρας ἀπήγαγε, καλεῖσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἐπὶ σε. παρ' ὧν διωκθήσεται αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ὁπιγνῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν. **Γ**

ὁμιλέει τὸ δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. Ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τῷ ἡγεμόνος λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐπὶ ὅντα σε κριτῶν τῷ ἔθνει τούτῳ ὁπιστάμενος, εὐθυμώτερον τὰ ἀπὸ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖμαι, διωαμένῃ σου γινώ- ναι ὅτι ἐν πλείοις εἰσὶ μοι ἡμέραι ἢ δεκάδυο, ἀφ' ὧν ἀνέβην πρεσβευτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς πᾶσι διαλεξόμενον, ἢ ὁπισύτασιν πεινῶντα ὄχλου οὔτε ἐν πᾶσι συνέσπασιν, οὔτε καὶ τὴν πόλιν, οὔτε ἀδελφῶν με δύ- **Δ**

νανταί· ἀλλ' ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου. ὁμολογῶ ὅτι τούτοις, ὅτι καὶ τῷ ὁδὸν καὶ λέγουσιν αἰρεῖσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρὶ ὡς Θεῷ, πρὸς πάντας τοὺς καὶ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἀποφίταις γε- ραυμένοις, ὑπὸ δὲ ἔχων ἐς τὸν Θεόν, καὶ αὐτοὶ οὗτοι πρὸς δέχοντες, ἀπάτεσιν μέλειν ἐσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδικῶν. ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκήσας, ἀπερόσκοπον συνέειδῃσιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός. Δι' ἐπὶ πλείονων **Γ.ΙΙ.**

Κ19 1α.Δ

Κ19 27.Β

ὁρμήναι· ἡμεροσυνάας ποιήσων ἄς τὸ ἔθνος μου καὶ πρεσ-
 φοράς· ἐν οἷς ἔβρον με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ ἐν μὲν ὄχλῳ
 οὐδὲ μὲν θορύβου. Ἰνὲς ὃ δὲ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, εἰς δὲ ἔ-
 πίσοι ὥρηναι καὶ κατηγορεῖν, εἴτε ἔχοιεν πρὸς με· ἡ αὐτοὶ
 οὗτοι εἰπάτωσαν· εἰπὶ δὲ ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, ταῖς μου ἐπὶ
 τῷ συνεδρίῳ, ἡ πρὸς μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἥς ἐκράξα ἐπὶ ἐν
 αὐτοῖς, ὅτι πρὸς ἀσάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ'
 ὑμῶν. Ἀκούσας ὃ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνέβλεπε αὐτοῦ, ἀκριβέ-
 σερον εἰδὼς τὰ πρὸς τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν, ὅταν Λισίας ὁ χιλιάρχος
 καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ κατ' ὑμᾶς. Διαταξάμενός τ' ἰαυ-
 κατοντάρχη τηρεῖσθαι τὸ Παῦλον, ἔχειν τὴν ἀντίστασιν, καὶ μηδένα κω-
 λύνειν τῶν ἰδίῳ ἀντιπρὸς ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ. Μετὰ
 δὲ ἡμέρας ἑνὰς παραγνομήν· ὁ Φῆλιξ ἀνδρὶσι πολλοῖς τῇ
 γυναικὶ αὐτῆς οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸ Παῦλον, καὶ ἡ-
 κουσεν αὐτὸν πρὸς τῆς εἰς Χερσὸν πίστεως. Διαλεγομένης ὃ αὐ-
 τοῦ πρὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκκρατείας καὶ τῆς κρίματος τῆς μνημό-
 νης ἐπεσθαι, ἐμφοβὸς γνομήν· ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν ἔ-
 ρον πρὸς τοῦ, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε· ἄμα ὃ
 καὶ ἡπίζων ὅτι χρέματα δοθήσεται αὐτῷ ἐπὶ τῷ Παύλῳ, ὅπως
 λύσῃ αὐτόν· διό καὶ πυκνότερον αὐτὸν μετεπέμψατο, ὡμί-
 λη αὐτῷ. Διεπίας ὃ πληρωθείσης ἐλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ
 Γόρκιον Φῆσον· ἐλθὼν τε χεῖρας καταδέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις
 καὶ ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον. Φῆτος οὖν
 ἐπὶ τῇ ἐπαρχίᾳ, μὲν ἥμερας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
 ἀπὸ Καισαρείας. Ἐνεφάνιας ὃ αὐτῷ ὁ δὲ χεῖρας καὶ οἱ πρὸς
 τοῖς Ἰουδαίων καὶ τῷ Παύλῳ, ὃ ὥρηναι αὐτὸν, αἰτούμενοι
 χεῖρας κατ' αὐτὸν, ὅπως μετεπέμψῃ αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἐνέδραν ποιούντες ἀνελθεῖν αὐτόν καὶ πρὸς ὁδόν. Ὁ οὖν οὗ Φῆ-
 τος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸ Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἐαυτὸν ὃ μνη-
 λην ἐν ταύτῃ ἐκπορεύεσθαι. Οἱ οὖν διωγατοὶ ἐν ὑμῖν, Φρισί, συλ-
 καταβάντες, εἰπὶ ὅτι ἐν τῷ ἀνδρὶ ταῦτα, κατηγορεῖσθαι αὐ-
 τοῦ. Διατείνας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, κατα-
 βάς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τῷ βήματι, ἐ-
 κέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. παραγνομήν· οὗ δὲ αὐτῆς, πε-

8 ὁ ὄχλος

11 ὁ ὄχλος

13 ὁ ὄχλος

14 ἀκριβέ-
σερον

15 Ἰουδαῖοι
16

17

18 Ἰουδαῖοι
19

20 ὁ ὄχλος
21 αὐτῷ ὁ ὄχλος
22 χεῖρας

23 παρὶ

24 ὁ ὄχλος
25 ὁ ὄχλος
26 ὁ ὄχλος
27 ὁ ὄχλος
28 ὁ ὄχλος
29 ὁ ὄχλος
30 ὁ ὄχλος

* αὐτὸν. α.
4 αὐτὰματα
α

εἰέστησαν * οἱ δὲ τὸ Ἱεροσόλυμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολ-
λὰ καὶ βαρέα * αἰπάματα φέροντες καὶ τὸ Παῦλου, ἀ ἐκ
ἰσχυρὸν δόποδεῖσαι, δόπολογομύου αὐτῷ, ὅπ οὔτε εἰς τὸ νόμον τῷ
Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς Καίσαρά πῆμδρον. Ὁ Φῆ-
σος ὁ τοῖς Ἰουδαίοις δέλων χάλειν καταδέσται, δόποκριθεῖς τῷ Γ
Παύλῳ εἶπε, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ πρὸς τούτων
κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τῷ βήματι Καί-
σαρ ὅ ἐστὼς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίοις οὐδὲν ἡδίκη-
σα, ὡς καὶ σὺ κάλλι(ω) ἔπιγινώσκεις. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἀ-
ξιον θανάτου πέπραχά π, οὐ παραιτούμαι τὸ δόποδαιῖν· εἰ δὲ
οὐδὲν ὅστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς με δυνάται αὐτοῖς
χαρίσασθαι. Καίσαρα ἔπικαλοῦμαι. Τότε ὁ Φῆσος συλλαλή-
σας μὲν τῷ συμβουλίου, ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἔπικέκλησαι; ἔπι
Καίσαρα πορεύσθαι. Ἡμερῶν ὁ διαγρομύων Ἰνῶν, Ἀγρίπ- Δ
πας ὁ βασιλεὺς ἐ Βερνίκῃ κατέλυθη εἰς Καισάρειαν, ἀσπα-
σόμυοι (τῷ) Φῆσον. ὡς ὁ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆ-
σος τῷ βασιλεῖ ἀνέδειξε τὰ καὶ τὸ Παῦλον, λέγων, Ἄνθρωπος ὅστις
καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, πρὸς οὗ, γρομύου
μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφαίσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε-
ρι τῷ Ἰουδαίων, αἰτούμυοι κατ' αὐτῷ * δίκην· πρὸς οἷς ἀπε-
κρίθη, ὅπ ἐκ ἔστιν ἔδος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι ἵνα ἀνδρωπον εἰς
ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγοροῦμυος καὶ πρὸς ὧπον ἔχοι τοῖς Ε
κατηγόροις, τόπον τε δόπολογίας λάβοι πρὸς τὸ ἐκλήματος.
Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴ μνηδεμίαν ποιη-
σάμυος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἔπι τῷ βήματι, ἐκέλευσα ἀχθῆ-
ναι τὸν ἀνδρα· πρὸς οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἴτιαν
ἐπέφερον ὧν ὑπενόειω ἐγώ, * ζητήματα δὲ ἵνα πρὸς τῆς ἰδίας
δοσιδαιμοίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς Ἰνῶς Ἰσοδὲ τεθνηκό-
τος, ἐν ἐφασκεν ὁ Παῦλος ζῶν. δόπορούμυος ὁ ἐγὼ εἰς τὸ πε-
ρὶ τούτου ζητήσιν, ἔλεγον εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐκεῖ κρίνεσθαι πρὸς τούτων. τῷ ὁ Παύλου ἔπικαλεσα- Ζ
μύου τηρησάμυ αὐτὸν εἰς πλὴν τῷ Σεβαστῷ διάγνωσιν, ἐκέλευ-
σα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἵπέρμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. Ἀ-
γρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆσον ἔφη, Ἐβουλόμυ καὶ αὐτὸς τοῦ

5 διπλοῦ α.
12 α

6 καταδίκην.
α.
7 πρὸς ἀνδρω-
πον α. γ. δ. ε. ζ.

* παρηγά. α.
12 α

8 εὐτα.

9 ἀναπόμενος.
α. β. γ. δ.

δὲ θρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δὲ Αὔρεον, Φρσὶν, ἀκούσῃ αὐτῶν. Τῇ αὖ
 ἐπαύρεον ἡθύντος τῶν Ἀρείππα καὶ τῆς Βερνίκης μὲν πολλὰς
 Φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τοῖς χι-
 λιάρχοις ἐδεδράσιν τοῖς κατ' ὄχλον οὗσι τῆς πόλεως, ἢ κε-
 λύσαντο· τοῦ Φήσου, ἡχθη ὁ Παῦλος. Καὶ Φρσὶν ὁ Φῆσος, Ἀ-
 ρείππα βασιλεῦ, ἐπὶ πάντες οἱ συμπαῖτες ἡμῖν ἄνδρες, θεω-
 ρῶτε· τοῦτον περὶ οὗ πάντ' ὁ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι
 ἐν τῇ Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αἰπὴν
 μηκέτι ἐγὼ ὅτι καὶ λαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αἰτῶν
 πεποραχέναι, καὶ αὐτὸς τοῦτου ἐπικαλεσαμένου τὸ Σεβαστόν,
 ἔκρινα πέμπειν αὐτόν· περὶ δ' ἀσφαλές πρᾶξαι τῷ κυρίῳ
 ἐκ ἐγὼ· διὸ παρεθήκατον αὐτόν ἐφ' ἡμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ
 βασιλεῦς Ἀρείππα, ὅπως τῆς διακρίσεως ἡγομένης, ὡς π-
 ρᾶξαι· ἀλογεῖν γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, καὶ ἐπεὶ
 κατ' αὐτὸ αἰτῶσι σημαίνει. Ἀρείππας ὁ παρὸς τὸν
 Παῦλον εφί, ἐπιτρέπεται τοῖς ὑπὲρ σταυρῶν λέγειν. Τότε ὁ Παῦ-
 λος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὸ χεῖρα, Περὶ πάντων ὧν ἐκαλοῦ-
 μαί ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀρείππα, ἔρημαι ἐμαυτὸν μα-
 κάριον, μηδὲν ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ τοῦ δήκου, μάλιστα γινώ-
 σκην ἐν ταῖς πάντων τῶν καὶ Ἰουδαίους ἐξῶν τε καὶ ζήτημάτων.
 διὸ δέομαι τοῦ, μακροθύμως ἀκούσαί μου. Τίτῳ μὲν οὐκ οὐκ βίω-
 σίν μου τίτῳ ἐκ νεότητος, τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡγομένην ἐν τῷ ἐθνεί-
 μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, παρεστῶσιν ἐν-
 τὲς με αὐτῶν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι καὶ τὸ ἀκριβεστάτῳ
 αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας ἡθροκίας ἐξῆσα Φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπὶ
 ὑπὸ τῆς παρὸς τοῖς πατέρας ἐπαγγελίας ἡγομένης ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ, ἐσηκα κρινόμενος, εἰς τὸν δώδεκάφυλλον ἡμῶν ἐν ἐκ-
 τενία νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῖν ἐλπίζον καταπνῆσαι· περὶ ἧς
 ὑπὸ τῆς ἐκκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀρείππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.
 καὶ ἀπίστον κρίνεται ὅτι ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; ἐγὼ μὲν
 οὐκ ἐδόξα ἐμαυτῷ παρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν
 πολλὰ ἐναντία παρᾶξαι· ὅτι ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολ-
 λοις τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τίτῳ αὐτῶν δὲ
 χερῶν ὁμοιοῖσιν λαβὼν· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατέκλεισα

10 ὑπὸ τῶν παρὸς
τοῦτον ἀπὸ τοῦ

11 καὶ λαβόμε-
νον μαρτυρεῖ-
σθαι αὐτῶν
αὐτῶν ἐπὶ τῶν
ἐκκαλοῦμαι
καὶ ἐπὶ τῶν

12 καὶ ἐπὶ τῶν
καὶ ἐπὶ τῶν

13 ὑπὸ τῶν παρὸς
τοῦτον ἀπὸ τοῦ
τοῦτον ἀπὸ τοῦ

14 ὑπὸ τῶν παρὸς
τοῦτον ἀπὸ τοῦ
τοῦτον ἀπὸ τοῦ

15 καὶ ἐπὶ τῶν
καὶ ἐπὶ τῶν

Η φήταις ; οἶδα ὅτι πιστεύεις . Ὁ δὲ Ἀρτίππας πρὸς τὸν Παῦλον
 ἔφη, Ἐν ὀλίγω με πείθεις χριστιανὸν γινέσθαι . Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν,
 Εὐξαίμιεν αὐτῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σέ
 ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας μου σήμερον, γινέσθαι τοιού-
 τοις ὁποῖος καὶ γὰρ εἰμι, ὡς ἐκτὸς τῶν δεσμῶν τύπων . Καὶ ταῦ-
 τα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ τε Βερνίκη,
 καὶ οἱ συγκαθημένοι αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς
 ἀλλήλους, λέγοντες, Ὅτι ἔστιν θανάτου ἀξίον ἢ δεσμῶν πρὸς
 σὲ ὁ αὐθροπος ὅστις . Ἀρτίππας δὲ τῷ Φίλῳ ἔφη, Ἀπολελύμενος
 ἐδυνάτο ὁ αὐθροπος ὅστις, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα .

4 μεγαλ. α

κς Ὡς δὲ ἐκρίθη τὸ ἄποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς ἐδίδου
 τὸν τε Παῦλον καὶ ἵνας ἑτέροις δεσμώταις ἑκατοντάρχη, ὀνό-
 ματι Ιουλίῳ, ἀσείρης Σεβαστῆς . Ὁππότε δὲ πλοῖον Ἀδρα-
 μυτῆϊω, ἰμνήοντες πλεῖν τοῖς καὶ πρὸς Ἀσίαν τόποις, ἀνέχθη-
 μιν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως .
 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημιν εἰς Σιδῶνα . Φιλαι εὐώπως τε ὁ Ιού-
 λιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πο-
 ρεύεσθαι, ὅτι μνηστῆρας τυχεῖν . Καὶ κεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύ-
 σαμεν πρὸς Κύπρον, διὰ τὸ τοῖς ἀνέμοις ἐῖς ἐναντίας . Τό, τε
 πέλαγος καὶ πρὸς Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαν-
 τες, ἐκατήχθημεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας· καὶ κεῖθεν ὁ ἑκατόν-
 ταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς πρὸς Ἰταλίαν, ἐνεβί-
 βασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό . Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, ὅ-
 μόλις γινόμενοι καὶ πρὸς Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τῶν ἀνέ-
 μου, ὑπεπλώσαμεν πρὸς Κρήτην καὶ Σαλμώνιον· μόλις δὲ πα-
 ραλεζόμενοι αὐτῷ, ἤλθομεν εἰς τόπον ἵνα καλούμενον Κα-
 λυὲς λιμένας, ὃ ἐστὶν ἐν πόλει Λασαία . Ἰκανοὶ δὲ χρόνου
 διαγυρομένου, ὅτι ὄντος ἤδη ὀπισθοφαιῶν τὸ πλοῖον, διὰ τὸ καὶ
 πρὸς νησιάν ἤδη ὡρεληλυθέναι, παρήνθη ὁ Παῦλος, λέγων αὐ-
 τοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μὴ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόν-
 ον τὸ φόρτου καὶ τῶν πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέγαν
 ἔσεσθαι πλοῖον . Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ
 ναυκλήρῳ ἐπέειπε μάλλον, ἢ τοῖς ὑπὸ τῷ Παύλῳ λεγομέ-
 νοις . Ἀνὰ θέτου δὲ τὸ λιμὲν ὑπάρχοντος πρὸς παραχρήμα-

1 ἀποπλεῖν τοῦ
 πρὸς τὸν Παῦ-
 λον οἶος α
 2 πρὸς δὲ τοῦ
 α. α

3 μεγαλ. α καὶ
 ὅτι πρὸς α

4 πρὸς α καὶ
 π α

5 κατήχθη-
 μεν. α. α
 6 ἀνέμους α
 α. α

α Κορ ια ζ

οἱ πλείους ἔδυντο βαλὼν, διαχθῆναι καὶ κείθεν, εἴπως δύ-
 ναμτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχμᾶσαι, λιμένα τῆς Γ
 Κρήτης βλέποντες καὶ λίβα καὶ κατὰ χάριν. ὑποπνύσαν-
 τος ὁ νότος, δόξαντες τῆς περὶ ἐξέσεως κρατηκέναι, ἄραιτες
 Ἄσπον, ὥρελόντο πρὸς Κρήτην. μετ' οἱ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ'
 αὐτῆς ἀνέμος τυφωνικός, ὁ καλεῖται δῖροκλύδαν. σιμ' αρ-
 παθέντος ὁ τῶ πλοίου, καὶ μὴ δυναμῶν ἀντοφθαλμεῖν τῷ
 ἀνέμῳ, ὅτι δόντες ἐφερόμην. νησίον δὲ π' ὑποδραμόντες κα-
 λεῖται Κλαΐδιον, μόλις ἰχύσαμεν περικρατεῖς ῥυέσθαι τ'
 σκάφης, ὡς ἄραιες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύοντες τὸ
7 μητρώς. α. ι πλοῖον. φοβούμενοι τε μὴ εἰς πρὸς σύρην ἐκπέσωσι, χαλα-
 σαντες τὸ σκάφος, οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς ὁ χαμαζομέ-
 νων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολῇ ἐποιούνο· καὶ τῇ τρίτῃ αὐτοχά-
8 ἴσος. α. ι. α ρες πρὸς σκάφην τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. μήτε ὁ ἱλίου, μήτε Δ
 ἄσπον ὅτι φαινόντων ὅτι πλείονας ἡμέρας, χαμῶνός τε ἐκ ὁ-
 λίστου ὅτι κειμένου, λοιπὸν ἀπελθεῖτο πᾶσα ἐλπίς τῶ σάζε-
 σθαι ἡμᾶς. πολλῶς ὁ ἀσιτίας ὑπερβύσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦ-
 λος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν, Ἐδὲ μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαν-
 τας μοι, μὴ ἀντρέσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδήσαι τε τ' ὑβριν
 ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. καὶ ἑαίνω ἑαίνω, ἡμᾶς ἐξυμνεῖν.
9 οὐδέ μιν ι ἀποδολὴν ὅτι ψυχῆς οὐδεμίαν ἔσται ἐξ ὑμῶν, πρὸς τὸ πλοῖον.
 ὥς ἐστι γὰρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τῶ Θεοῦ οὐσίμι, ὃ καὶ
 λατρεύω, λέγων, Μὴ φοβοῦ Παῦλε, Καίσαρί σε δεῖ παρα-
 σῆναι. Ἐἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ Θεός πάντας ἐδὲ πλέοντας μὲν
 σοῦ. Διὸ ἐξυμνεῖτε ἄνδρες· πιστεύω ὅτι τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται
 καὶ ὁ ἐν ὅσον λευγαλιταί μοι εἰς νῆον δέξιναι δεῖ ἡμᾶς ἐκπε-
Ε σεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτη νύξ ἐγγύετο, διαφερομένων
 ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία καὶ μέσον τῆς νυκτός, ὑπενόουν οἱ ναῦται
 περὶ σάξιν ἵνα αὐτοῖς χώραν· ἐβόλίσαντες ἄρον ὀργμὰς εἰ-
 κοσι, βραχὺ ὁ διασήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, ἄρον ὀργμὰς
 δεκαπέντε· φοβούμενοι τε μήπως εἰς ῥαχεῖς τόποις ἐκπέσω-
 σιν, ἐκ πρίμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, πύκνυντο ἡμέραν
 ῥυέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητουῶτων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
 χαλασάντων πρὸς σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν περπάσας ὡς ἐκ

1 οκτίσαν-
 τας. α. ι. α. β.
 117

πλοίας μνημόνων ἀκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκα-
 τόντ' ἀρχῇ καὶ τοῖς στρατιώταις, Ἐὰν μὴ εὐτοί μείνωσιν ἐν τῷ
 πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε ὁ στρατιώτης ἀπέ-
 κοψανταί ροινία τῆς σκάφης, ἥ εἶσαν αὐτῶν ἐκπεσεῖν. ἀρχὴ
 δὲ οὐ ἐμύηεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἀπαιτας
 μεταλαβεῖν ἑρφῆς, λέγων, Τεσσαρεσκαίδεκά τις σήμερον
 ἡμέραν πρὸς δοκῶντες, ἄσποιο διατελεῖτε, μηδὲν πρὸς λαβό-
 μνοι. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς πρὸς λαβεῖν ἑρφῆς. Τῷτο γὰρ
 πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ἡμῶν βρίζ
 ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν ὃ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρπιν,
 εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐδίδειν.
 ἑξήμισιοι γὰρ ἄνθρωποι πάντες, καὶ αὐτοὶ πρὸς λαβόντες ἑρφῆς.
 ἡμῶν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πάντα ψυχὰς διακίσαι ἐβδου κεν-
 ταῖς. κοριθεύοντες γὰρ ἑρφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλῆθος, ὃ ἐβαλλομε-
 νοι τὸ σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε ὁ ἡμέρας ἔσται, ἡ γὰρ ἡμέρα
 ἐπερίωσκεν κόλπον δέ τινα κατενόουσαν τὰ ἀνθρώπων, εἰς ἐν
 ἡμέρας ἐβλάσαντο, εἰ δύνασθαι, ὅπως τὸ πλῆθος. Ἐπὶ ταῖς αὐ-
 τῶν πλοίοις εἰς τὴν θάλασσαν, αἱ δὲ ἀνέμεντες τὰς ζεύξεις
 τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπαράντες τὴν ἀντέμονα τῇ πνεύσει, κατέβησαν
 εἰς τὸν αἰμαλόν. Περιπετόντες γὰρ εἰς τὸ πᾶν διθάλασσαν, ἐπὶ κει-
 λαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πλοία ἐρείσασα ἐμεινεν ἀσάλατος,
 ἡ δὲ πρύμνη ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν γὰρ στρατιω-
 τῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοῖς δεσμιώταις ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκ-
 κολυμβήσας διαφύγῃ. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος βουλόμην τοῦ δια-
 σῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς ὅτι βουλόμενος, ἐκέλευσε τὸ
 τοῖς δυνάμειοις κολυμβᾶν, ἀπορρίψαι τὰς τρεῖς ὅπλ' ἃ ἦν
 ὀξείας, ἥ τοις λοιποῖς, οἳ μὲν ὅπλ' ἔσταν, αἱ δὲ ὅπλ' ἔσταν
 ἀπὸ τῆς πλοίου καὶ ἔτις ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ὅπλ' ἃ ἦν.
 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέμωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσις κα-
 λῆται. Οἱ γὰρ βάρβαροι παρήλθον οὐ τὴν τυχοῦς Φιλαδέλφειαν
 ἡμῶν· αἱ ἀφαιτες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸ
 ὑπὸν τὸ ἐφεισώτα καὶ διὰ τὸ ψύχρος. Συσφύσαντος γὰρ τοῦ Παύλου
 φρυζάνων πλῆθος, καὶ ὅπλ' ἔσταν ὅπλ' ἃ ἦν πυρὰν, ἐχιδνα ἐκ τῆς
 ἐρήμης ἐξελθοῦσα κατέφαγε τῆς χερσὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ εἶδον ὁ

αὐτοῦ

1. ἐβλάσαντο
π. 1. 1.

1. ἐβλάσαντο
π. 1. 1.

1. ἐβλάσαντο
π. 1. 1.

βάρβαροι κρεμάμενοι τὸ θηρίον ἐκ τῆς χάριτος αὐτῆς, ἔλεγον
 πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεῖς ὅστις ὁ ἀνέροπος ὅστις, ὃν δια-
 σωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῶν ἐκείνους. ὁ μὲν οὖν ἀποπ-
 νάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν ἑδὲν κακόν· οἱ δὲ πρὸς τοὺς
 κων αὐτῆς μὴ μὲν πῦρ πρὸς αὐτὸν, ἢ καταπίπτον ἀφνω νεκρόν. ὅτι
 πολὺ δὲ αὐτῶν πρὸς τοὺς κων, ὅτι θεωροῦντων μὴδὲν ἀποπ-
 εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτῆς. ἐν
 δὲ τοῖς πρὸς τὸ τόπον ἐκείνους ὑπῆρχε χωρία τῶν πρὸς τὴν νήσου,
 ὀνόματι Ποπλίω, ὅς ἀναδεδέχθαι ἡμᾶς ἄνθρωποις ἡμέρας φι-
 λοφρόνως ἐξένισεν. Ἐρχέτο δὲ τὸ πατέρα τῆς Ποπλίας πυρετοῖς
 καὶ δυσεντερίᾳ σὺν ἐχόμενον, κατακείμενος, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος
 εἰσελθὼν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι πρὸς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἰάσαιτο
 αὐτόν. τοῦτου οὖν γινόμενος, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀδενείας ἐν
 τῇ νήσῳ, πρὸς ἔρχοντο, ὅτι ἐδεσπεύοντο, οἱ καὶ πολλὰς ἡμέρας
 ἐπῆμυσαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγόμενοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χεῖραν.
 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνέχθημεν ἐν πλοίῳ πρὸς ἀναχώμα-
 κόπιν ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, πρὸς ἀνέμῳ Διοσκουροῖς· καὶ
 καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς· ὅθεν
 πρὸς ἐλθόντες κατέλυθησαν ἐν Ῥώμιον, καὶ μὲν μίαν ἡμέραν
 ὅτι γινόμενος νότου δευτεροῖς ἦλθομεν εἰς Ποπόλους, ὅτι εὐρόν-
 τες ἀδελφοί, πρὸς ἀνέμῳ ἐπὶ αὐτοῖς ὅτι μείναι ἡμέρας,
 ἐπῆλθον, ὅτι ἔως εἰς τὸ Ῥώμιον ἦλθομεν. καὶ κεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκου-
 σαντες τὰ πρὸς ἡμῶν ἐξῆλθον ἄς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄνθρωποις Ἀπώ-
 φόρῳ ὅτι Τελῶν Τεβερνῶν· οἱ δὲ ὁ Παῦλος, διχαρισήσας τῶν
 Θεῶν, ἔλαβε θάρσος· ὅτι ὅτι ἦλθομεν εἰς Ῥώμιον, ὁ ἐκατόνταρ-
 χος παρέδωκε ὅτι δεσμίοις τῶν στρατοπεδάρχῃ· τῶν δὲ Παύλῳ
 ἐπετρέπη μὲν καὶ ἑαυτὸν, σὺν τῶν Φυλακῶν πρὸς αὐτὸν στρα-
 πώτῃ. Ἐρχέτο δὲ μὲν ἡμέρας ἄνθρωποις συγκαλέσας τὸν Παῦλον
 ὅτι ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρὸς τοὺς σὺν ἐλθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλε-
 γε πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναιπὸν ποιήσας
 τῶν λαῶν ἢ τοῖς ἐμοῖς τοῖς πατέροισι, δέσμιος ὅτι Ἰεροσολύμων
 παρεδόχην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, οἱ πρὸς ἀνακρίναντες με
 ἐβούλοντο ἀπολύσαι, διὰ τὸ μὴδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχῃ
 ἐν ἐμοί· ἀντιπλερόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἡμεῖς ἀνέμῳ ὅτι συγκαλέ-

B

Γ

Δ

E

2 Πουτρου α

3 Πουτρου α

4 ἡμεῖς α
1 α 17

5 ἡμεῖς α
1 παρ 1

6 ἐπιστάτης α
α 1

μ

σαῖται Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῖς ἔθνοις μου ἔχων πικατηγορῆσαι·
 διὰ ταῦτα οὐκ ἐπὶ αἰτίαν ἔρεσκεσθε ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ πρὸς
 λαλῆσαι· ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τῆς Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς
 παύειμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα
 παρὰ τοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε ῥαββινομόμος
 ἢ ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἡγάγησέ τι παρὰ σοὶ πονηρόν. Ἀλλ' ἵ-
 μνη γὰρ ἔσθ' ἡμεῖς ἀκούσαι ἀφρονεῖς· παρὸν γὰρ τῆς αἰρέσεως
 ταύτης γνωστὸν ὅτιν ἡμῖν ὅτι πάντα χροὶ ἀνπλέγεταί. Ταξάμενοι
 Ζ δὲ αὐτῶν ἡμέραν, ἦκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ἑξηνίαν πλείονες, οἷς
 ἐξετίθετο διαμνηστρομὸν τῆς βασιλείας τῆς Θεοῦ, πείθον τε
 αὐτοὺς καὶ παρὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν περὶ
 φητῶν, ἀπὸ περὶ ἑως ἑσπέρας. Ἐπειδὴ μὲν ἐπείδοντο τοῖς λε-
 γομένοις, οἱ δὲ ἠπίσταντο· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους,
 ἀπελείοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, Ὅτι καλῶς τὸ πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαίου τοῦ περὶ φητοῦ πρὸς τοὺς
 πατέρας ἡμῶν, λέγον, Πορεύεσθε πρὸς τὸν λαὸν τούτον, ἔειπεν,
 Ἀκοῆ ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ σιωπῆτε· καὶ βλέποντες βλέψατε, καὶ οὐ
 μὴ ἰδῆτε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῆς λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡς
 βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάλυψεν, μή
 ποτε ἰδῶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡς ἀκούσασιν, ἔτι τῇ καρδίᾳ
 ἀνῶσι, καὶ ὅτι πείσῃσιν, καὶ ἰάσωμαι αὐτοὺς. Γνωστὸν οὐκ ἔστιν ὑ-
 μῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον ἐκ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκού-
 σον. Καὶ ταῦτα αὐτῶν εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλοὶ ἔ-
 χοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητήσιν. Ἐμείνε δὲ ὁ Παῦλος διεπῆλθεν ὅλην
 ἐν ἰδίῳ μαθηματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰς πορευομένους
 πρὸς αὐτὸν, κηρύσσων πρὸς βασιλείαν τῆς Θεοῦ, καὶ διδάσκων καὶ
 παρὰ τὸν Κερίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

Ἰουδαῖοι
 μαθηταῖς
 Ἰουδαῖοι
 Ἰουδαῖοι
 Ἰουδαῖοι

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

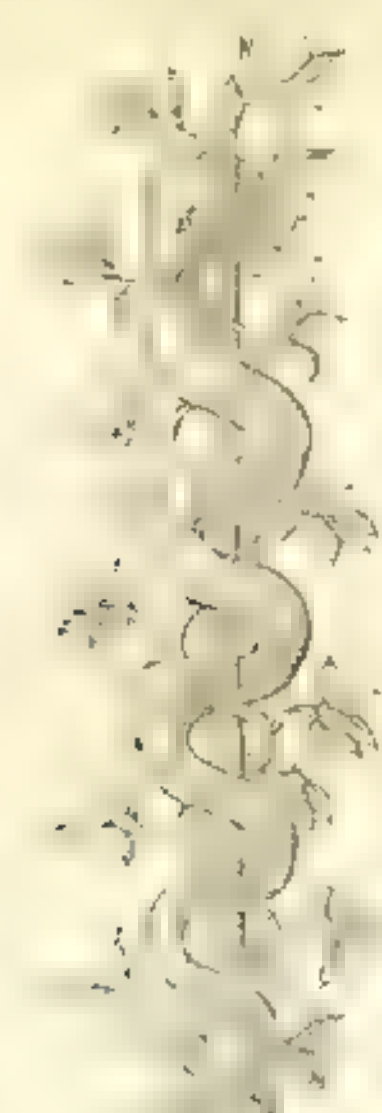
Πρὸς Ῥωμαίους.	Πρὸς Θεσσαλονικαῖς β'.
Πρὸς Κορινθίους β'.	Πρὸς Τιμόθεον β'.
Πρὸς Γαλάτας.	Πρὸς Τίτον.
Πρὸς Ἐφεσίους.	Πρὸς Φιλήμονα.
Πρὸς Φιλιππησίους.	Πρὸς Ἑβραίους.
Πρὸς Κολασσαεῖς.	.

Αἱ ΚΑΘΟΛΙΚΑὶ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἰακώβου.	Ἰωάννου γ'.
Πέτρου β'.	Ἰούδα.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθᾷ κρατερῇ τ' αἰχμητῇ.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
που Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Χρυσόστομου εἰς πάσας τῆς Παύλου ἐπιστολὰς πωρόλογος.

ΣΤΥΝΕΧΩΣ ἀκούων διαγινώσκοντες τῆς ἐπιστολῆς τοῦ μακα-
ρίου Παύλου, καὶ κατ' ἐκαστὴν ἐβδόμηδα δις πελάκις, καὶ τρίς ἑπτά-
κις, ἤνικα αὐτῷ μὲν τῶν ἀγίων ἐπιτελεσθῶν μνημάτων, χαίρω μὲν τῇ σάλπι-
γος ἀπολαύσει τῆς πνευματικῆς, καὶ διατίσεως καὶ θερμαίνουσι ὡς πῦρ
τὴν ἐμοὶ φίλῳ ἐπιγνώσκοντι φωνῇ, καὶ μεταρρίπτουσι αὐτὸς δο-
κῶ φαττάζεσθαι, καὶ διαλεχόμενοι ὁρᾶν. ἀλλὰ ὅτι καὶ ὁδυνᾶμαι, ὅτι οὐδὲν οὐχ
ἀποφύγετε ἴσασι ὡς ἂν εἰδέναι χρὴ, ἀλλ' οὕτως πῶς αὐτὸν ἀγνοοῦν, ὡς μηδὲ τῆς ἐπιστολῆς
τῇ ἀριθμῶν εἰδέναι σαφῶς. τοῦτο δὲ γίνεται οὐ πρὸς ἀμαθίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ βούλε-
σθαι συνεχῶς ὁμιλεῖν τῷ μακαρίῳ. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὅσα ἔχομεν, εἴτερ πῖνα ἴσμεν,
δι' ὁφείας καὶ ὁξύτητα διανοίας ἐπιτάμειν, ἀλλὰ διὰ τὸ συνεχῶς ἔχειν τοῦ ἀδρόν, καὶ
σφόδρα διακρίσθαι πρὸς αὐτόν. ἢ γὰρ τῆς φιλελευμένῳ, πρὸς τῆς ἀγίων ἀποστόλων, οἱ φι-
λοῦντες ἴσασι, ἅτε δὲ μεριμνῶντες αὐτοῖς. ὡς μακάριος εἶπεν ἐν δικτύῳ, ὁμιλος ἔλεγε φι-
λιππησίους, Καθὼς δὲ καὶ ἐστὶν ἐμὲ τοῦτο φρονεῖν πρὸς ὑμῶν, ἀλλὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμᾶς, ἐν τῇ δεσμῶν μου, καὶ ἐν τῇ ἀπελογίᾳ καὶ βεβαιότητι τοῦ εὐαγγελίου. ὥστε καὶ
ὑμεῖς θελήτε μὲν πρὸς ὑμῶν πρὸς ἡμῶν, οὐδὲν ἐπεὶ δεήσασθε ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ
ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰπὼν, Ζητεῖτε καὶ ἐκζητεῖτε, κρούετε καὶ ἀνοίγηται ὑμῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ
πλεόν ἡμῖν τῆς ἐν ἡμῶν συλλεγεμένων, καὶ παιδὸς ὁφείας καὶ γυναικὸς ἐπιμύνας καὶ οἰκίας
πρὸς αὐτὸν αἰδεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ἀνέχοντο ὅλως ἐκπονεῖν διὰ τὸν πόνον τοῦτο,
πρὸς ἡμῶν ὁ λαβὼν ἢ πρὸς ἑτέρων συλλεγόμενα διατάσσει, καὶ ποσὺν τιμὴν ἀποκρίματε
αποδίδων τῇ τῆς λεγομένης ἀκροάσεως, ὅσην τῇ τῇ χρημάτων συλλογῇ εἰ γὰρ αἰσθῶν ποσὺν
τιμὴν ἀπατήσας πρὸς ὑμῶν μόνον, ἀλλ' ἀγαπήσει αὐτὸν ποσὺν τιμὴν ἡμῶν δοτε. καὶ γὰρ ἐν-
τεύθεν ἢ μυσία ἐφύκακα, ἀπὸ τῆς τῆς γραφῆς ἀγνοίας. ἐπεὶ ἔστιν ἡ πολλὴ τῇ ἀγνοίᾳ
ἐβλάστησε λυμῇ, ἐπεὶ ἔστιν οἱ ἡμετέροις βίαι, ἐπεὶ ἔστιν οἱ ἀκαρδίᾳ πόνος ὡς ἂν γὰρ οἱ ἔφω-
τός τοῦτου ἐστὶν ἡμετέροις, εἰς αὐτὸν βαδίσαντες, ὥστε οἱ πρὸς τὸ ἀκτῆα τῆς γαίης μὴ βλέπον-
τες γραφῶν, πολλὰ ἀναγκάζονται καὶ συνεχῶς ἀμείνονες, ἅτε δὲ ἐν σὺν χαλεπωτέρῳ
βαδίζοντες. ὡς ἂν ἡμῶν μὴ γήνηται, διότι ὡς ἡμετέροις ὅφθαλμοις πρὸς τὴν γαμπεδὸνα τῆς ἀ-
ποστολικῆς ῥημάτων. καὶ γὰρ ὡς ὁ ἡλίου ἔλαμψεν ἐν τοῖς λυγρῶν, καὶ τῆς ἀγίων ἀ-
ποστόλων ἐπλεονέκτησε ὡς τῆς διδασκαλίας ῥοζῶν. ἐπειδὴ γὰρ πρὸς αὐτῶν ἐχθ-
ρίαν, πολλὴν καὶ τοῦ πνεύματος ἐπεσπασατο τὴν χεῖρα, καὶ τοῦτο εἰς ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς
διὰ χεῖρας μου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμῶν. εἰ γὰρ ποὺ διμνησείας ἡμῶν καὶ αὐτῶν, αὐτῶν
πρὸς τοῦ πρὸς ἡμῶν. δὲ καὶ ἡμῶν, εἰς ὅσον εἰς τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ ὁ τῆς λόγου
κατὰ τῆς. Μέλλοντες ὅτι εἰς τὴν ἐπιστολὴν καπνίσαι ταῦτα, ἀναγκάσει καὶ οἱ χεῖρες εἰπεῖν
καὶ ὅτι ἐν ἡμῶν. οὐδὲ γὰρ, ὡς ἂν οἱ πολλοὶ νομίζουσι, πρὸς πάντων τῶν ἀγίων ἐστὶν, ἀλλὰ τῆς
μὲν ἀπὸ Ῥώμης γραφῶν πρὸς ἡμῶν, τῆς δὲ ἀγίων ὡς ἂν, εἰ καὶ μὴ πάντων. καὶ
γὰρ αὐτῶν Κορινθίους ἀμφοτέρων πρὸς αὐτῶν εἰσὶν ἀπεσταλμένοι. καὶ τοῦτο δὴλον ἀφ'
ὧν ἐν τῇ τῆς ἀγίων ἐστὶν, οὕτως λέγει, Νυνὶ δὲ παρὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ διακρί-
νοντες αἱρεῖς. εἰδὼς γὰρ Μακεδόσι καὶ Ἀχαΐε κοινωνίαν ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτω-
χοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Κορινθίους ὅτι ἐστὶν, ἔλεγε, Ἐὰν ἡ ἀξίον ἔκαμψεν
πορεύεσθαι, σὺ ἐμοὶ πρὸς τοῖς. ὡς τῆς ἀποκομιζόντων ἐκείνῳ ἢ χεῖματε, ταῦτα
λέγει ὅτι ἐστὶν, ἡμῶν ἀπέστειλε Κορινθίους, ἀμφότεροι ἡμῶν τῆς ἑαυτῆς ἀποδημίας
αὐτῶν. ὅτι ὅτι Ῥωμάσις, ἡμῶν κεκυρωμένος λαὸν. τοῦτο δὲ ὡς ἡμῶν καὶ ἐκείνῳ δὴλον, ὅτι
αὐτῇ μετ' ἐκείνας ἢ ἐπιστολή. καὶ ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς δὲ ἐμοὶ δοκεῖ πρὸς τῆς πρὸς
Κορινθίους ἐπιστολῆς. καὶ γὰρ ἐκείνοις πρὸς τῆς ἀποδείας, καὶ οἱ τῆς ἐλεημοσύνης

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η
πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλη-
 τὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένον ἑᾷ δια-
 γήμιον Θεῷ, (ὃ περιηγήσατο διὰ τῆς
 περὶ τῶν αὐτῶν ἐν γραφαῖς ἀγίας,)
 πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, (τὸν γνησίον ἐκ σπέρ-
 ματος Δαβὶδ καὶ σάρκα, τῷ ὁμοει-
 κὲς υἱὸν Θεοῦ ἐν δυνάμει, καὶ πνεῦμα
 ἀγιοσύνης, ὃς ἀναστάσεως νεκρῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίου
 ἡμῶν, δι' οὗ ἡ ἀπολογία χάριν καὶ ἀποστολήν εἰς ὑπακοὴν πί-
 σεως ἐν παντί τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐσὶ καὶ
 ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.) παντί τοῖς οἷσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπη-
 τοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, χάριν ὑμῖν καὶ εἰρήνην ἀπὸ Θεοῦ πα-
 τρός ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γρατὸν μὲν εὐχαριστῶ
 τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις
 ὑμῶν καθ' ἡγήσεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· μέγας γὰρ μου ὅτι
 ὁ Θεός, ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι μου, ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ τοῦ
 υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνησθῆναι ὑμῶν ποιῶμαι πάντοτε ἐπὶ
 τῇ προσευχῇ μου, δεόμενος εἰπως ἤδη ποτὲ εἰσδωθήσομαι
 ἐν ἰσχυρίματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἵνα ἵδω ὑμᾶς,
 ἵνα ἡμετέρας χάριτας ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὴν σθε-
 ρύωμαι ὑμᾶς, τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τὸ
 ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. Οὐ θέλω ὅτι ὑμᾶς ἀγνοῇν,
 ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἐπεθέμιλω ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς (καὶ ἐ-
 κωλύθη ἀρχὴ τοῦ δεῦρο,) ἵνα καρπὸν ἵνα ᾖ καὶ ἐν ὑμῖν, κα-
 τὰς ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἑλλοίτε ἐν βαρβάροις, Ἑφθαί-
 τε καὶ δούλοις ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω καὶ ἐμὲ πρὸς θυμὸν καὶ
 ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. Ἐπεὶ ἐπαγγέλλομαι τὸ εὐα-
 ἂν.

Γρατὸν ἂν

1 μω, α

B

Κε 14 Ε
α 5 α, Γ

Κε 14 Ζ

Κε 14 Ζ

α. 10 β δ

A.iii.

κς γ

Αμδακ β.

Α
εζ α η
γαλατ γ β

εζ α δ

γήιον τῆ Χειροῦ· δυνάμεις γὰρ Θεοῦ ὄντιν εἰς σωτηρίαν παντὶ
 τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε παρθένῳ καὶ Ἑλλήνι· δικαιοσύνη γὰρ
 Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέ-
 γραπται, Ὁ γὰρ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. Ἀποκαλύπτει α'
 γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, ἐπὶ πάντων ἀσεβείαν καὶ ἀδικίαν
 ἀνθρώπων τῇ πλὴν δαλῆσαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· διότι τὸ
 γνωστὸν τῆ Θεοῦ φανερόν ὄντιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐ-
 φανέρωσε· τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιή-
 μασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε αἰδὶος αὐτῷ δυνάμεις καὶ θεό-
 της, εἰς τὸ εἶναι αὐτοῖς ἀναπολογητοίς, διότι γινόντες τὸν Θεόν, ἔχ-
 ῳς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ διχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς
 διαλογισμοῖς αὐτῶν, ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία·
 φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν, καὶ ἠλλαξαν πλὴν δοῦναι τὴν
 ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιωμάτι εἰκότος φθαρτοῦ ἀνθρώπου,
 καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν· διό καὶ παρέδωκεν
 αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῇ καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκα-
 ρασίαν, τὰ ἀπμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς, οἵ πνες
 μετήλλαξαν πλὴν δαλῆσαν τῆ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβά-
 δησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ὄντιν δι-
 λογητὸς εἰς αἰῶνας· ἀμήν· Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοῖς
 ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀπμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλα-
 ξαν τὴν φρενὴν καὶ εἰς πλὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως τε καὶ οἱ
 ἄρρενες ἀφέντες πλὴν φρενὴν καὶ εἰς τῆς θηλείας, ὅξευαν θηλεῖς
 ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι πλὴν ἀχρημο-
 σιύλιω κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντημιότιαν ἡν ἔδωκε τῆς πλάτης
 αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες· καὶ καθὼς ἐκ ἐδοκίμασεν
 ὁ Θεὸς ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκι-
 μον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένοι πάσης ἀδικίας,
 πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας· μεσοὺς φθόνου, φόνου, ἐ-
 ρίδος, δόλου, κακοηθείας· ψιθυριστὰς, κατὰλάλους, θεοσυγῆς,
 ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, δαζόντας, ἐφάρετας κακῶν, γονδύ-
 σιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτοις, ἀσυνδέτοις, ἀσώργοις, ἀσπόνδοις, ἀνε-
 λεήμονας· οἵ πνες τὸ δικαίωμα τῆ Θεοῦ ἐπιγινόντες, (ὅτι οἱ τὰ
 τοιαῦτα ποιοῦντες ἄξιοι θανάτου εἰσιν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιεῖ-

σιν, ἀλλὰ καὶ συμβουδοῦσι τοῖς πρεσβυτέροις.

Διὸ ἀπολόγητος εἶ, ὦ ἀνθρώπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ
 * κρίνεις ἢ ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πρεσβεῖς ὁ
 κρίνων. οἶδα μὲν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ὅτι καὶ ἀλίθως ἐπὶ
 τῶν τὰ τοιαῦτα πρᾶσσεντας. λογίζη ὁ τοῦτο, ὦ ἀνθρώπε ὁ κρί-
 νων τοῖς τὰ τοιαῦτα πρᾶσσεντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεί-
 ξη τὸ κρίμα τῷ Θεῷ; ἢ ἢ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
 ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρη-
 στὸν ὁ Θεὸς εἰς μετάνοιαν σε ἀγαθὸν καὶ ὅτι πλεονεξία σου καὶ
 ἀμετανόητον καρδίαν, θρασυερίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ
 ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως * δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, ὅς ἀποδώ-
 σαι ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τοῖς μὲν κατὰ ὑπομονὴν ἔργου ἀ-
 γαθῶν, δόξαν ἐν ἡμῶν καὶ ἀφθαρσίαν ζωῆς αἰώνιον·
 τοῖς δὲ ὅς ἐρεθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις
 δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή. θλίψις ἐν στενωπῇ ἐπὶ πεί-
 σαν ψυχῇ ἀνθρώπου τῆς κατεργαζομένης τὸ κακόν, Ἰουδαίου
 β' τε πρεσβυτέρου καὶ Ἑλλήνου· Δόξα ὅτι ἐν ἡμῶν καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ
 ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ ἢ πρεσβυτέρῳ καὶ Ἑλλήνῳ· ὅτι γὰρ
 ἐστὶ προσωπολήψια πρὸς αὐτὸν Θεῷ· ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡμῶν, ἀνό-
 μως καὶ ἀπολογεῖται καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμῶν, διὰ νόμου κρι-
 θήσονται· ὅτι οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλ' οἱ
 ποιῶντες τὸν νόμον δικαιοθήσονται· (ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔ-
 χοντα, φύσιν τὰ τῷ νόμῳ ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς
 ὡς νόμος, οἱ πνεῖς ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτόν ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσιν αὐτῶν τὴν συνείδησιν, καὶ
 μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγοροῦντων ἢ καὶ ἀπολο-
 γουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρίνῃ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώ-
 πων, καὶ τὸ ἐκτελέσειν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἴδε σὺ Ἰουδαῖος
 ἐπινομάζεις, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,
 καὶ γνώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατη-
 χούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθας ὅτι σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν,
 φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδεύων ἀφρόνων, διδάσκων νηπίων,
 ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τὴν ἀληθείαν ἐν τῷ νόμῳ·
 ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ

β

α. Ε. ρ. α. Δ.
ματθ. ζ. Δ.

α. Π. ρ. γ. Δ.

ματθ. ι. Δ.

β

Δ. ρ. α. Δ.
β. ρ. α. Δ.
ματθ. ζ. Δ.
ματθ. ζ. Δ.

γ

ματθ. ζ. Δ.
ματθ. ζ. Δ.

ματθ. ζ. Δ.

Η σπίν 13 B
έξελ.ΑΣ-Γ

Δ

κλέπειν, κλέπεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσ-
σόμην ^Θ τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς; ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶται, διὰ
τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀπμάζεις; Τὸ γὰρ ὄνομα τῆς
Θεῶ δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
ὥριτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον τηράσῃς· ἐὰν ὁ παρα-
βάτης νόμου ᾖ, ἡ ὥριτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν· ἐὰν οὐκ ἡ
ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τῆς νόμου φυλάσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυ-
στία αὐτῆς εἰς ὥριτομήν λογισθήσεται; καὶ κρίνει ἡ ἐκ φύσεως
ἀκροβυστία (τὸν) νόμον τελούσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ ὥρι-
τομῆς παραβάτην νόμου; οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός
ἐστίν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, ὥριτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ
κρυπτῷ, Ἰουδαῖος, ἐστὶν ὥριτομή καρδίας, ἐν πνύματι, καὶ γράμ-
ματι· οὗ ὁ ἔπαμνος ἐκ ὧν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Γ

Τί οὖν τὸ ὥριτομόν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς ὥρι-
τομῆς; πολὺ κατὰ πάντα ῥύπον. ὥριτομόν μὲν γὰρ ὅτι ἐπιδεύθηται
τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· ἡ γὰρ, εἰ ἠπίσησαν ἱνες; μὴ ἡ ἀπίστια αὐ-
τῶν πλὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ χαλαρήσῃ; Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ

Κε' 9 B.
B ἡμ.β B

1ω γ Δ
ψ α μ Α
φ α γ Α

“ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς ὁ ἀνθρώπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται,
“ Ὅπως ἀνδραγαθήσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρί-
νεσθαι σε. Εἰ ὁ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην ἀνίστησι, ἡ
ἐροῦμεν; μὴ ἀδικὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων πλὴν ὀργῇ; (κατὰ ἀν-
θρώπον λέγω.) Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρίνει ὁ Θεὸς (τὸν) κόσμον;
εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπελάσσειεν

B

εἰς πλὴν δόξαν αὐτῆς, τί ἐπὶ καὶ γὰρ ὡς ἀμδρτωλὸς κρίνομαι; καὶ
μὴ (καθὼς βλασφημοῦμεθα, καὶ καθὼς φασὶ ἱνες ἡμᾶς λέ-
γειν,) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ. ὣν τὸ κρί-
μα ἐνδικόν ἐστι. Τί οὖν; ὥριτομόν; οὐ πάντως· ὥριτομα-

Γ α γ Γ

ψ α γ Α
δ β Δ

φ α λ α.

ψ α γ λ Α

φ α γ Γ

1ω σπίν 13 B
περρμ.α B

σάμεθα γὰρ Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήναις πάντας ἐφ' ἀμδρτήαν
“ εἶ), καθὼς γέγραπται, “ Ὅτι ἐκ ἐστὶ δίκαιος οὐδὲ εἷς, ἐκ ἐστὶν ὁ
“ ἀνιῶν, ἐκ ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν (τὸν) Θεόν. Πάντες ὥριτοκλιναν, ἅμα
“ ἡ γρηνώθησαν, ἐκ ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα, ἐκ ἐστὶν ἕως ἐνός. Τά-
“ φος ἀνέωρμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐδο-
“ λιοῦσαν· ἵος ἀσπίδων ἐπὶ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Ὡν τὸ σῶμα ὥριτο

Γ

καὶ πικρίας γέμει· ὥριτο οἱ πόδες αὐτῶν ἐκ χέαι αἷμα. Σύν-

γ'

δ'

α'

ΠΡΟΣ ΡΩΜ.

πειμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρή-
νης ἐκ ἐρίωσαν· ἐκ ἐστὶ φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῆς ὀφθαλμῶν
αὐτῶν. (1) Ἰδοὺ μὲν ὅτι ὅσα νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λα-
λεῖ, ἵνα πάντοτε φραζῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος
τῷ Θεῷ· διότι ὅτι ἐργάζαν νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ ὅτι νόμος ὁπίγειωσις ἀνδρῆας· νυνὶ δὲ
χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μὴ τυρομένη
ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν περὶ φητῶν δικαιοσύμῃ ἢ Θεοῦ διὰ πί-
στεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ὅτι πάντας τοὺς πεινῶντας·
οὐ γὰρ ὅτι διακολύπτει τὸν ἥμιον, καὶ ὑπεροῦται τῆς δό-
ξης τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦτο δεικνύει τῇ αὐτῇ χερί, διὰ τὸ ὑπο-
λυτρώσας τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃν περὶ εἶπε ὁ Θεὸς ἰλασθή-
ειν διὰ τῆς πίστεως ἐν τῇ αὐτῇ σῶματι, εἰς ἐνδεξιν τὴν δικαιο-
σύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πείραν τῶν περὶ ἐργονότων ἀμνηστια-
των, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, περὶ ἐνδεξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ
ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸ ἐκ
πίστεως Ἰησοῦ· οὐ γὰρ ἡ γὰρ χάρις; ὅτι ἐκλείσθη, διὰ ποῖον νόμου;
τῶν ἐργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. λογίζομεθα οὖν πῶς
δικαιοῦται ἡμεῖς ἄνθρωποι χωρὶς ἐργων νόμου. ἢ Ἰεσαῖαν ὁ Θεὸς
μόνον; οὐχί καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπεὶ τὸ εἰς ὁ Θεός, ὃς
δικαίως αἰτιολογῶν ἐκ πίστεως, ὅτι ἀκροβυστία διὰ τὴν πίστεως.
νόμον οὐ καὶ τερζοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νό-
μον ἰσχυροῦ. Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα
ἡμῶν ἐρρύναν καὶ σάρκα; Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ὅτι ἐργων ἐδι-
καιώθη, ἐκ ἀκαύχμα, ἀλλ' οὐ περὶ τὸν Θεόν. Εἰ γὰρ ἡ γραφὴ
λέγει· Ἐπίστευσεν Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ ὡς δι-
καιοσύνη. Τὰ ὅτι ἐργαζομένης ὁ μαθὼς οὐ λογίζεται καὶ χά-
ριν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀφείλημα· τῷ ὅτι μὴ ἐργαζομένης, πιστεύει ὅτι
ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀσέβῃ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ ὡς δικαιο-
σύνη καὶ ἄτρεκα καὶ Δαβὶδ λέγει (2) μακαριοὶν ὁ ἀνθρώ-
που, ὃς ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἐργων. Μακά-
ριοι ὧν ἀφείδισαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλεφθῆσαν αἱ ἀ-
μάρτια· μακάριος ἄνθρωπος ὃς μὴ λογισθῇ Κίριος ἀνδρῶν.
Ὁ μακαρισμός οὖν ὅτι, ὅτι πῶς αἰτιολογῶν, ἢ καὶ ὅτι πῶς

Γ

.. 23 21 A

.. Γαλ 3.3

Κερ α.3

Δ

δ

.. Γεν 12 B

.. γαλ 3.7 A

.. ιακ 2.2

.. 23 21 A

.. B

2. 23 21 A

3. 12 13 A

4. 23 21 A

5. 12 13 A

6. 12 13 A

7. 12 13 A

8. 12 13 A

Γα. 2. 8

ἀκροβυσίαν; λέγουμεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη ἡμεῖς ἡ πίστις εἰς
δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη ἐν φειτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκρο-
βυσίᾳ; ἐκ ἐν φειτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυσίᾳ. καὶ σημεῖον ἔλα-
βε φειτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν
τῇ ἀκροβυσίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων
δι' ἀκροβυσίας, εἰς τὸ λογισθῆναι ὡς αὐτοῖς πλὴν δικαιοσύνην,
καὶ πατέρα φειτομῆς τοῖς ἐκ ἐκ φειτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ
τοῖς σινοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῇ ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ πίστεως τῆς πατρὸς ἡ-
μεῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ
δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται
ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία. ὁ γὰρ νόμος ὀργλὴν κατερ-
γάσεται. οὐ γὰρ ἐκ ἐστὶ νόμος, οὐδὲ ἀράβασις. Διὰ τὸ ἐκ πί-
στεως, ἵνα καὶ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ ἡμῶν
σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως
Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν, (καθὼς γέγραπται, Ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὗ ὅτι πίστευσεν Θεῷ,
ὅς ζωοποιουῖν τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦν τοὺς τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.
ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ὅτι πίστευσεν, ἕως τοῦ γένεσθαι αὐτὸν πατέρα
πολλῶν ἐθνῶν, καὶ τὸ ἐρηυμένον. Οὕτως ἐστὶ τὸ σπέρμα σου.
Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστι, ἔκατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἔτι νε-
κρωμένον, ἐκαστον ταύτης που ὑπάρχων, καὶ πλὴν νέκρωσιν τῇ μή-
τρας Σάρρας. εἰς ἣν πλὴν ἐπαγγελίας τῆς Θεοῦ ἐν διεκρίσει τῇ ἀ-
πιστίας, ἀλλ' ἐν ἐδωκεν αὐτῇ τῇ πίστι, δοὺς δοξάν τῷ Θεῷ, καὶ πλη-
ροφρηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνάτεις ὅτι ὁ ποιῶν. διὸ καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐξέράφη ὅτι αὐτὸν μόνον ὅτι
ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, τοῖς μνησὶ λογίζεσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν ὅτι τῷ ἐγγείραντα Ἰησοῦν τὸ Κυρίον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,
ὅς ᾤδεσθαι διὰ τὰ παρὰ πτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ πλὴν
δικαίωσιν ἡμῶν. Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως,
εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸ Θεὸν διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, δι' οὗ καὶ πλὴν πρὸς αὐτὸν ἐχέμεν τῇ πίστι εἰς τὸ χά-
ριν πάντων ἐν ἡ ἐσθὲν καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δο-
ξης τῆς Θεοῦ. οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε-

Γα. 2. 8

Γα. 2. 8

2 φειτομῇ.

3 δι' αὐτὸν

4 δικαιοσύνην.

σιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνύματος ἁγίου τῆς δοθέντος ἡμῖν. ἔτι γὰρ Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, καὶ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται· ὑπὲρ γὰρ τῆς ἀγαθῆς τῆς χάριτος καὶ τοῦ μακάριου ἀποθανεῖν. Συνίστησι γὰρ πῶς αὐτὸς ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἐπὶ ἀμάρτωλόν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. πολλὰ οὐ μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθῆναι θέλομεν διὰ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες καταλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλὰ μᾶλλον καταλλάγημεν σωθῆναι θέλομεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Οὐ μόνον γὰρ, ἀλλὰ καὶ ἡ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν πῶς καταλλάγημεν ἐλάβομεν. Διὰ τοῦτο ὡς περὶ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμάρτια εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως ἔως πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμετερον. Ἄπει γὰρ νόμου ἀμάρτια ἦν ἐν κόσμῳ· ἀμάρτια γὰρ ἐκ ἐλλείπειται, μὴ ὄντος νόμου. Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοῖς μὴ ἀμάρτησαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιωματι τῆς ᾤσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τῆς μελλόντος. ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ ᾤσωμα, οὕτω καὶ τὸ χρεῖμα. εἰ γὰρ τῷ ᾤσεως παρὰ τῷ ματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλὰ μᾶλλον ἢ χρεῖς τῆς Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χρεῖσι τῇ τῆς ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔως τοῖς πολλοῖς ἐπερίσσει. καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἀμάρτησαντος, τὸ δῶρον· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χρεῖμα ἐκ πολλῶν παραπτώματων, εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ ᾤσεως ἐνὸς ᾤσωματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τῆς ἐνὸς, πολλὰ μᾶλλον οἱ πῶς δωρεάν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσοισι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄπει οὐκ ὡς δι' ἐνὸς ᾤσωματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαίωματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. ὡς περὶ γὰρ διὰ τῆς ᾤσεως τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμάρτωλοι κατεστάνθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ

16. 8. Δ

Β

Γ

Δ

1 καυχώμε-
θα. 16

2 πῶς δωρεάν
1 16

διὰ τῆς ὑπακοῆς τῷ ἐνὸς δίκαιοι κατασθάνονται οἱ πολλοί. Νό-
μος ὃ παρεστῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ ὃ ἐπλεό-
νασεν ἡ ἀμδρρία, ὑπερεπελείωσεν ἡ χάρις· ἵνα ὡς πρὶ ἐβασί-
λῃσιν ἡ ἀμδρρία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύ-
σῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι μὲν οὖν τῇ

ἀμδρρία, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μὴ γένοιτο. οἵπνες ἀπεθάνο-

μεν τῇ ἀμδρρίᾳ, πῶς ἐπὶ ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι

ἐβασίλευσαν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβασί-

λευσαν; οἵνεκά φημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν

θάνατον, ἵνα ὡς πρὶ ἡγέρθῃ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τῆς

πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καὶνότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ

γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ,

ὅλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ πα-

λαὸς ἡμῶν ἀνθρώπος σίνεσταιρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα

τῆς ἀμδρρίας, τὸ μὴ ἐπιδουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμδρρίᾳ. Ὁ γὰρ

ἀποθανὼν δέδικάτωται ἀπὸ τῆς ἀμδρρίας· εἰ ὃ ἀπεθάνομεν

ἐν Χριστῷ, πσεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χρι-

στὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐκ ἐμὴ δόποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ ἐκ ἐπὶ

κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμδρρίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ ὃ

ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι

τῇ ἀμδρρίᾳ, ζῶντας ὃ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡ-

μῶν. Μὴ οὖν βασιλεύτω ἡ ἀμδρρία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώμα-

τι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ

παρεστέτετε τῇ μὲν ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμδρρίᾳ, ὅλλὰ

παρεστέτετε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τῇ μὲν

ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ· ἀμδρρία γὰρ ὑμῶν οὐ κυ-

ριεύσῃ· οὐ γὰρ ἐσεὶ ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἀ-

μδρτήσομεν, ὅτι ἐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γέ-

νοιτο· ἐκ οἶδατε ὅτι ὡς ᾧ ᾤρισανέτε ἑαυτοὺς δούλοις εἰς ὑπακοὴν,

δούλοι ἐσεὶ ὡς ὑπακούετε, ἥτοι ἀμδρρίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς

εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἥτε δούλοι τοῦ ἀμδρ-

ρίας, ἐπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν ᾧ ᾤρεδόθητε τύπον διδα-

χῆς· ἐλαθερωθέντες ὃ ἀπὸ τῆς ἀμδρρίας, ἐδουλώθητε τῇ δι-

Γ4. γ Δ

Κολ. β β

Εβρ. ιβ Α
α. πβ β. Α
εβρ. ιγ Γ
καλ. γ Β
α Κορ. γ. Γ

Β

Γ

Ιω η Δ
β πβ β. Δ

αδελφοί α

αὐτοῦ. θ. ι

α οὖν ἐροῦ-
μεν, κα

καρποῦν. ἀνθρώπων ὅτι λέγω, διὰ τὴν ἀδένειαν τῆς σαρκὸς
 υἱῶν. ὥς τοι γὰρ ἀφ᾽ ἐσῆσατε τὰ μέλη υἱῶν δοῦλα τῇ ἀκατα- Δ
 ρείᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀκομίαν, οὕτω νῦν παρῆσθε τὰ
 μέλη υἱῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. (ὅτε γὰρ δοῦλοι
 ἦτε τῆς ἀννομίας, ἐλδοθεὶς ἴτε τῇ δικαιοσύνῃ. ἵνα οὖν καρ-
 πὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχυέσθε; τὸ ἄντελος ἐκείνων,
 θάνατος· νῦν ὃ ἐλδοθεὶς ἐν τῇ ἀμνηστίας, δουλωθέν-
 τες δὲ τῷ Θεῷ, εἴχετε τὴν καρπὸν υἱῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέ-
 λος, ζωὴ αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὁψώνια τῆς ἀμνηστίας, θάνατος· τὸ
 ὅτι χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
 ἡμῶν.

Ἡ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί (γινώσκουσιν ὁ νόμος, ζ'
 λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τῶ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον ζῇ·
 ἐὰν δὲ ἵπανδρος γυνὴ ἴῃ ζῶν πατρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀ-
 ποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀνδρός· ἀρτινῶ
 ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χερματισμός, ἐὰν γένῃται ἀνδρὶ ἐτέ-
 ρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλδοθεὶς ὅτι ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ
 μὴ εἶναι αὐτῷ μοιχαλὶς, γυνὴ μὲν αἰδεῖται ἐτέρῳ. Ἔστε, ἀ-
 δελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανάτωσθε τῷ νόμῳ διὰ τῆς σώμα-
 τος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γνέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ ἴῳ ἐκ νεκρῶν ἐ-
 γερσέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ· ὅτε γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ
 σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἀνθρώπων τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνεργεί-
 το ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ· νῦν ὃ
 ὃ κατήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμε-
 θα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιό-
 τητι γραμμάτων. Τί οὖν ἐροῦμεν, ὁ νόμος ἀμνηστίας; Μὴ
 γνύοιτο· ἀλλὰ τῆς ἀμνηστίας ἐκ ἐργῶν εἰ μὴ διὰ νόμου. τί γὰρ
 ὅτι θυμίαν ἐκ ἡδονῆς, ἐξ ἧς ὁ νόμος ἐλεγχῇ, οὐκ ὅτι θυμῆσθαι.
 ἀφορμὴν ὃ λαβέσθαι ἡ ἀμνηστία διὰ τῆς ἐντολῆς, καὶ φράσαιτο ἐν
 ἡμῶν πᾶσι ὅτι θυμίαν χωρὶς τοῦ νόμου ἀμνηστία νεκρά. Ἐγὼ ὃ
 ἐξ ὧν χωρὶς νόμου ποτε ἡ ζωὴς ὃ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμνηστία ἀνέ-
 ζησεν, ἐγὼ ὃ ἀπέθανον· καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολή ἡ εἰς ζωὴν, αὐ-
 τη εἰς θάνατον. ἐὰν δὲ ἀμνηστία ἀφορμὴ λαβέσθαι διὰ τῆς ἐν-
 τολῆς, ὅτι πατήσέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. Ἔστε ὁ μὲν Γ
 νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολή ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν

ἀγαθόν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γνῶιτο· ἀλλὰ ἡ ἀνδρεία· ἵνα
 φαιῇ ἀνδρεία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργάζομένη θάνατον,
 ἵνα γνῶται καθ' ὑπερβολὴν ἀνδρωλὸς εἰ ἀμείψα διὰ τῆς
 ἐντολῆς. Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ
 σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ πλὴν ἀμείψαν. ὁ γὰρ κατερ-
 γάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μι-
 σῶ τοῦτο ποιεῖ· εἰ γὰρ οὐ θέλω τοῦτο ποιεῖν, σύμφημι τῷ νόμῳ
 ὅτι καλός. νυνὶ γὰρ ἐκ ἐπ' ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα
 ἐν ἐμοὶ ἀνδρεία· οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ οἰκῆς ἐν ἐμοὶ, τοῦτέστιν ἐν τῇ σαρ-
 κὶ μου, ἀγαθόν· καὶ γὰρ θέλειν ᾧ ἀκείται μοι, τὸ γὰρ κατεργάζε-
 σθαι τὸ καλόν, οὐχ εὐρίσκω. οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' ὁ
 οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. εἰ γὰρ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιεῖν,
 ἐκ ἐπ' ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀνδρ-
 εῖα. Εὐρίσκω ἄρα (τὸ) νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν,
 ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν παράκειται. σὺν δόξωμαι γὰρ τῷ νόμῳ· ὁ Θεὸς
 καὶ (τὸ) ἐσω θυροπὸν βλέπω γέγονεν νόμον ἐν τοῖς μέλεσι μου
 ἀντιπρατεύομαι (τὸ) τῷ νόμῳ τῆς νοοῦσας μου, καὶ ἀνιμαλῶν πον-
 τά με· τῷ νόμῳ τῆς ἀνδρείας τῶν ἐν τοῖς μέλεσι μου. (τα-
 λήτωρος ἐγὼ θυροπός, πῶς μερύσεται ἐκ τοῦ σώματος τῆς
 θανάτου τοῦτου; διχασιστὴ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν.) Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ· τὰ μὲν νοὶ δουλεύω νό-
 μῳ Θεοῦ, τῇ γὰρ σαρκὶ νόμῳ ἀνδρείας.

Ἡ Οὐδὲν ἄρα νῦν κατὰ κρίμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὴ καὶ
 σάρκα παρπατούσιν, ἀλλὰ καὶ πνῦμα· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνῦ-
 ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἡλὺ θέροσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου
 τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδυνάτην τοῦ νόμου ἐν
 ᾧ ἡ ἀνδρεία διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς (τὸ) ἐαυτοῦ ἵόν πέμψας ἐν ὁ-
 μοιωμάτι σαρκὸς ἀνδρείας, καὶ ἀπὸ ἀνδρείας κατέκρινε τὸ
 ἀνδρείαν ἐν τῇ σαρκὶ, ἵνα τὸ δικαίωμα τῆς νόμου πληροθῇ
 ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ καὶ σάρκα παρπατούσιν, ἀλλὰ καὶ πνῦμα. Οἱ
 γὰρ καὶ σάρκα οἰτεῖς, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· αἱ γὰρ καὶ πνῦ-
 μα, τὰ τῆς πνύματος. τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θῶατος·
 τὸ δὲ φρόνημα τῆς πνύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη· δις π τὸ φρό-
 νημα τῆς σαρκὸς, ἐχθρὰ εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τῆς Θεοῦ οὐχ
 ὑπο-

α. α. 117

1 καὶ δὲ φ. α.

2 φ. α. 118.

ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δυνάει. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεοῦ ἀρέ-
σαι οὐ δύνανται. ὑμεῖς δ' ἐκ ἐσέ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνύματι,
εἴτε πνύμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνύμα Χριστοῦ ἐκ
ἔχῃ, ὅτε ἐκ ἐσιν αὐτῶ. εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νε-
κρὸν δι' αἵματι πᾶν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. Εἰ δὲ τὸ
πνύμα τῶ ἐκείραντος Ἰησοῦ ἐκ νεκρῶν, οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐκεί-
ρας (B) Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα
ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτῷ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελ-
φοί, ὁφειλέται ἐσμέν ἐ τῇ σαρκὶ, τῶ καὶ σάρκα ζωῶ· εἰ γὰρ καὶ
σάρκα ζῆτε, μὴ ἔτε δόποθνήσκειν· εἰ δὲ πνύματι τὰς περὶ αἵματι
σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. Ὅσοι γὰρ πνεῦματι Θεοῦ ἀγῶνι,
οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. ἐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνύμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ
ὁ πατήρ. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνύματι ἡμῶν ὅτι
ἐσμέν τέκνα Θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν
Θεοῦ, συκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴτε συμπάρομεν ἵνα ᾧ σὺν-
δοξαδῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι ἐκ ἀξία τὰ παθήματα τῶ
νῦν καιροῦ περὶ τὸ μὴ ἡμεῶς δοξάν δόποκαλυφθῆναι εἰς ἡ-
μας. Ἡ γὰρ δόποκα ραδοκία τῆ κτίσεως τὸ δόποκα λυψὲν τὸ ὥν ἐ
Θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματιότητι ἐ κτίσις ὑπετάγη, ἐχέκου-
σα, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑποτάσσεται ἐτ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐ-
λδοθεροποίησθαι δόπο τῆ δουλείας τῆ φθορᾶς εἰς τὴν ἐλδοθερίαν τῆ
δόξης τῆς τέκνων τῆ Θεοῦ. Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συ-
σενάζει καὶ σὺνωδίνῃ ἀχρὶ τῶ νῦν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ὅτι αὐτοὶ
τῷ ἀπαρχῇ τῆ πνεύματος ἔχοντες, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
σενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τῷ δόπολύτρωσιν τῶ σώ-
ματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσάδομεν. ἐλπίς δὲ βλεπομένη, ἐκ
ἐσιν ἐλπίς· ὅτι βλέπει τις, πῶ καὶ ἐλπίζει; εἰ δὲ οὐ βλέπομεν
ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ
τὸ πνεῦμα συσενάλαμβαίνει· τὰς ἀδενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ πῶ
περὶ ζώμεθα κατὰ δέον, ἐκ οἶδα μὲν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα
ὑπὲρ τυχάνει ὑπὲρ ἡμῶν σεναζμοῖς ἀλαλήτοις. ὅτι ἐρδυνῶν
τὰς καρδίας, οἶδε πῶ τὸ φρόνημα τῆ πνύματος, ὅτι καὶ Θεὸν ἐν-
τυχάνει ὑπὲρ ἀγίων. οἶδα μὲν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι (B) Θεὸν

Γ

Γαλατ. 4. Α

Δ

Ε

B.i.

2 ὅτι οὐκ ἐστὶν αἵματι

2 συκληρονόμοι

3 δι. 1

4 ὅτι αὐτὸν οὐκ
ἔστιν ἐλπίς· ὅτι
βλέπει τις

6 ὅτι πῶ

πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγάπην, τοῖς καὶ προσέτι κλητοῖς εἰσιν. ἐπὶ
 Ζ οἷς προσεγγίω, καὶ προσώλεσε συμμορφῶς τῆς εἰκένος τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν παροπτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. οἷς
 ὁ προσώλεσε, τοῖς καὶ ἐκάλεσε· καὶ οἷς ἐκάλεσε, τοῖς καὶ
 ἐδικαίωσεν· οἷς ὁ ἐδικαίωσε, τοῖς καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦ-
 μὲν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ἡς καθ' ἡμῶν; ὅς ἐστι
 ἰδίᾳ ὡς ἐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων. ὡς ἴδωμεν αὐ-
 τὸν, πῶς οὐ καὶ σὺ ἀπὸ τῶν πάντων ἡμῶν χαρίσεταί, Τίς ἐφ-
 καλέσθη γὰρ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαῖος, τίς ὁ κατακρινὼν,
 Χειρὸς ὁ ἀποθανών, μάλλον ὁ καὶ ἐκτελεῖς, ὅς καὶ ἐπὶ ἐν δε-
 Η ξία τοῦ Θεοῦ, ὅς καὶ ἐντυχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χω-
 εῖσθ' ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χειροῦ; θλίψις, ἡ σκολοχρεία, ἡ διω-
 γμός, ἡ λιμὸς, ἡ θυμότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχη, ἡ κακία
 ἡ γέρας, ἡ ἐκείνη ἡ θάνατος, ἡ οὐκ ἐκείνη ἡ οὐκ ἐκείνη, ἐ-
 ἡ γέννησις, ὡς ἀπὸ ταῦτα σφραγῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς πᾶσι ὑ-
 πὲρ ἡμῶν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πέπειστοι γὰρ ἐπὶ τε
 θάνατος, οὐτε ζῆλος, οὐτε ἀγέλη, οὐτε δόξα, οὐτε δυνάμις, οὐτε
 ἐκείνη, οὐτε ὑμῶντα, οὐτε ὑψωμα, οὐτε βλάβος, οὐτε ἡς κήρις
 ἐτέρᾳ δυνάμει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὅς ἐν
 θ' Χειρὶ Ἰσοῦ τῷ Κλείνῳ ἡμῶν. Ἀλλ' ἴσται λέγων ἐν
 Χειρὶ, οὐ ψεύδεται, συμμορφῶς ῥήσεως μετὰ τῆς συνεθέσεώς
 μου, εἰ πνεῦμα ἀγίον, ἐπὶ λήπῃ μοιδοῖς μετὰ τῆς, ἐκ ἀδιάλει-
 πτος ὁδοῦ ἡ τῇ καρδίᾳ μου· ἡ γὰρ αὐτὸς ἐξ ὧν ἀνάστα
 ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ Χειροῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῆς συνεισάντα καὶ
 σάρκα, οἷς πνέες εἰσιν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἐκείνη ἡ δόξα καὶ αἱ
 ὁδοὶ τῆς καὶ ἡ ἐκείνη ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, ὡς οἱ
 Β πατέρες, καὶ ὅς ἐστιν ὁ Χειρὸς, ὁ καὶ σάρκα, ὁ ὡς ἐπὶ πάντων
 Θεὸς ἀλογηπὴς εἰς τὸν αἰῶνα ἀμὲν. ἔχοντες ὅτι ἐκπέπλη-
 κεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ὅς Ἰσραὴλ, ἔτι Ἰσραὴλ·
 οὐδ' ὅτι εἰσι σαρμα Αἰθραῖα, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσραὴλ
 κληρονομήσει σαρμα, τοῦτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα
 τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεσθαι εἰς σαρ-
 μα ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλθού-
 σωμα, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. Οὐ μόνον γὰρ, ἀλλὰ καὶ Ρεβέκκα

Πρὸς τὸν Τ

τὸν Τ

Πρὸς τὸν Α

τὸν Τ

τὸν Τ

τὸν Α

τὸν Α

τὸν Α

τὸν Α

τὸν Α

αυ' 2. 12

ὅς ἐνός κοίτῃ ἐλθίσα Ἰσαὰκ τῶ πατρὶς ἡμεῖς· μή πω γὰρ γνη-
 σέντων, * μηδὲ παρὰ ζάντων ἢ ἀγαθὸν ἢ κακόν, (ἵνα ἢ κατ' ἐκ-
 λογίῃ τῶ Θεοῦ παρὰ ζάνσις μὲν,) ἢ ἐκ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τῶ κα-
 λουῦτος ἐρρήθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύσῃ τῷ ἐλάσσονι.
 καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν Ἠσαὺ ἐμίσησα.
 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γνύοιτο. Τῷ
 γὰρ Μωσῇ λέγει, Ἐλέησω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν δὴ οἰ-
 κτείρω. Ἄρα οὖν οὐ τῶ θέλοντος οὐδὲ τῷ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
 ἐλεοῦτος Θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ, Ὅτι εἰς αὐτὸν
 τοῦτο ὁρῶ ὡς σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου,
 καὶ ὅπως διαγέλῃ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἄρα οὖν ὃν
 θέλει ἐλεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνῃ. ἐρεῖς οὖν μοι, Τί ἐπ' ἐμὲ φε-
 ραί; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς δύσῃκει; Μενουῶγε, ὡς δὴ θεο-
 πέ, σὺ τίς εἶ ὁ δυνάστης ἀποκρινόμενος τῷ Θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
 τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας ἕτως; ἢ ἐκ ἐχθρῶν οἰσίαν ὁ κερα-
 μεύς τῶ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυλάματος ποιῆσαι ὁ μὲν εἰς ἡ-
 μὴν σκεῦος, ὁ δὲ εἰς ἀνέμιον; εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι
 τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνάστην αὐτοῦ, ὡς ἔκρινεν ἐν πολλῇ
 μακροθυμίᾳ σκεῦη ὀργῆς κατηρπισμένα εἰς ἀπώλειαν, καὶ
 ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ὅτι σκεῦη ἐλέους ἀ-
 ποθητοίμασεν εἰς δόξαν· (οὐκ ἐκάλυπεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ὅτι
 Ἰσραήλων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐθνῶν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Ὁ καλέ-
 σω τὸν λαόν μου, λαόν μου, ὅτι ἐκ ἠγαπημύνην, ἠγαπημύνην.
 Καὶ ἐσθαι, ἐν τῷ τόπῳ ὅτι ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ
 κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. Ἠσαίας δὲ κράζει ὑπὲρ τῶ Ἰσ-
 ραήλ, Ἐάν ἢ ὁ θριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἀμμος τῆς θα-
 λάσσης, τὸ κατὰ λείμμα σωθήσεται. λόγον γὰρ σὺν τελεῶν καὶ
 σὺν τέκνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον σὺν τετμημύνον ποιήσῃ
 Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ καθὼς παρείρηκεν Ἠσαίας, Εἰ μὴ
 Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν ἀσέριμα, ὡς Σόδομα δὴ
 ἐρημώθη, καὶ ὡς Γόμορρά δὴ ὠμοιώθη.) Τί οὖν ἐροῦ-
 μεν; Ὅτι ἐθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιο-
 σύνην, δικαιοσύνην γὰρ ἐκ πίστεως. Ἰσραὴλ δὲ διώκων νό-
 μον δικαιοσύνης, ὅς νόμον δικαιοσύνης ἐκ ἔφθασε; Διαπί; Ὅτι

Γ

Γ

Μ

Δ

Ε

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

ἐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου. ὡροσέκοψαν γὰρ τῷ

Η' πω μ. Γ
α. π. ρ. 3 Δ
Η' σ. α. κ. Δ

" λίδω τῶ περοκόμματος, καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ πύθημι ἐν
" Σιών λίθον περοκόμματος, καὶ πέξω σκανδάλου. καὶ πᾶς ὁ
πτεῦων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταμυμθήσεται.

Γ Ἀδελφοί, λί μὲν διδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δένσις λί
περὶ τὸ Θεόν. ὑπὲρ τῶ Ἰσραήλ ὅστιν εἰς σωτείαν. μδρτυρῶ
γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. ἀγνο-
οῦντες γὰρ τὸ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ πλεῖν ἰδίαν δικαιοσύνην
ζητοῦντες γῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ Θεοῦ οὐ χυπέταγῃσαν. Τέ-
λος γὰρ νόμου Χειρὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πτεῦοντι. Μω

Γ. α. τ. Γ. Δ

Α. Δ. τ. π. Α
ἰ. ρ. α. Β
γ. α. γ. Β
Δ. α. τ. Α. Γ

" σῆς γὰρ γράφει τὴ δικαιοσύνην πλεῖν ἐκ τῶ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας
" αὐτὰ ἀνθεροπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-

" σύνη ἔτω λέγῃ, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ
" Β ἔρανόν, τοῦτ' ἐστὶ Χειρὸν καταγαγεῖν. ἢ, τίς καταθήσεται εἰς τὸ ἀ-

" βυστον; τοῦτ' ἐστὶ Χειρὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγῃ,

Δ. α. τ. Α. Γ

" Ἐπίς τοι τὸ ῥῆμα ὅστιν ἐν τῷ σώματί τοι, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου.
τοῦτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆ πίστεως ὁ κηρύσσοντις, ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ σώματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πτεῦσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ τοι ὅτι
ὁ Θεὸς αὐτὸς ἠγάρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ καρδίᾳ γὰρ πτεῦντι εἰς δι-
καιοσύνην, σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτείαν. λέγῃ γὰρ ἡ γρα-

Η' σ. α. κ. Δ

" φῇ, Πᾶς ὁ πτεῦων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταμυμθήσεται. Οὐ γὰρ ὅστι
" διαβολὴ Ἰουδαίῃς τε καὶ Ἑλλῆνος ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων πλη-

Γ. α. τ. Α. Γ
α. π. ρ. 3 Δ

Γ. πῶν εἰς πάντας τοῦ ἐπικαλεσθῆναι αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὁς ἀνέ-
" πικαλέσῃ τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσεται εἰς
ὃν ἐκ ἐπίστευας; πῶς δὲ πτεῦσοισιν ἔκ ἐκ ἡκουας; πῶς δὲ ἀκού-
σοισι χεῖς κηρύσσοντις; πῶς δὲ κηρύξοισιν, ἐὰν μὴ δόξωσιν αὐτοῖς;

Η' σ. α. κ. Δ
α. π. ρ. 3 Δ

" καθὼς γέγραπται, Ὡς ὥραῖοι οἱ πόδες τοῦ διαγγελλίζοντις εἰ-
" ρῶν, καὶ τοῦ διαγγελλίζοντις τὰ ἀγαθά. Ἀλλ' ἔ πάντες ὑπήκουας

Η' σ. α. κ. Δ
α. π. ρ. 3 Δ

" τῷ διαγγελλίῳ. Ἡ σάμας γὰρ λέγῃ, Κύριε, τίς ἐπείσει σε τῇ ἀκοῇ
" ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς. ἢ ἡ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. ἀλλὰ

Γ. α. τ. Α. Γ

" λέγω, μὴ ἐκ ἡκουας; μδρουῶν γὰρ εἰς πᾶς τὸ γινῶν ἐξῆλθεν ὁ φοβός
" γος αὐτῷ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῷ. Ἀλλὰ

Δ. α. τ. Α. Γ

" λέγω, Μὴ ἐκ ἐγνώ Ἰσραήλ; περὶ τοῦ Μωσῆς λέγῃ, Ἐγὼ ὡσαύ-
" ζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' ἐκ ἐθνῶν ἐπὶ ἐθνῶν, ἀσιυνέτω παροργιστῶ ὑμᾶς.

1. ὑπὲρ αὐτῶν
ὅστιν. 1. 1. α.

2. ἡ γραφὴ. 1. 1. α.

3. σφ' ἄρα. 1. 1.

1. Χειρὸν. 1. 1. α.

Ἡσαίας ὃ δὲ πολὺν ἔλεγε, Εἰρήνη τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὲς ἐξυμῶν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς ὃ (ν) Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλως πρὸς ἡμέραν ὅξενέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀνυπακούοντα.

15 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς (ν) λαὸν αὐτῶν; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῆτις εἰμι, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμὴν. ἐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς (ν) λαὸν αὐτῶν, ὃν παρέγνω. Ἡ ἐκ οἶδατε ἐν Ἡλίας ἡ λέγει ἡ γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λέγων, Κίε, τοῖς περὶ φητας τοῦ ἀπέκλειναν, καὶ τὰ θυσιάσθηα τοῦ κατέσκαψαν· καὶ ἐπέλειφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι πρὸς ψυχῶν μου. Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματιστής; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπακροατοὺς ἀνδρας, οἵτινες ἐκέναν ψαλμὸν τῇ Βάαλ. Οὕτως αὖ καὶ ἐν τῷ νῦν καὶ ῥῶ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χεῖρος γέροντι. εἰ δὲ χεῖρ ἐκ ἐπ' ὅξερων· ἐπεὶ ἡ χεῖρ ἐκ ἐπ' ἵνεται χεῖρ. εἰ ὃ ὅξερων, ἐκ ἐπ' ὅξερων· ἐπεὶ τὸ ἔργον ἐκ ἐπ' ὅξιν ἔργον. Τί οὖν; ὃ Ἰσραὴλ τοῦτο ἐκ ἐπέτυχεν, ἵνα ὃ ἐκ ἐπ' ἐπέτυχεν, (4) δὲ λοιποὶ ἐπερωτῶσαν, καὶ ὡς γέγραπται, Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνῦμα κατανύξεως, ὁφθαλμοὺς τῶν μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ λέγει, Γεννηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παρὰ δαίμονας καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ ἕως αὐτὰ πόδονα αὐτοῖς. Σκολεθήτωσαν οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν τῶν μὴ βλέπειν, (5) τῶν αὐτῶν διαπαντός σὺν καμψόν. Λέγω οὖν, μὴ ἐπείσαν, ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παρὰ πῶμα ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παρὰ πῶμα αὐτοῖς. εἰ ὃ τὸ παρὰ πῶμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, καὶ τὸ ἥθημα αὐτῶν πλεονεξία ἔθνων, πόσω μάλλον τὸ πληρωμα αὐτῶν; ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐξ αὐτῶν ἀποστόλος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἰπως παρὰ πῶμα μου πρὸς σάρκα, καὶ σώσω ἑαυτὸς ὅξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλαβὴ κόσμου, ἡς ἡ παρὰ πῶμα, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ ὃ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, (6) τὸ φέρεμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἀγία, (7) οἱ κλάδοι. εἰ δὲ ἑαυτὸς τῶν κλάδων ὅξ ἐκλάδην, σὺ ὃ ἀρετέλαμος ὢν ἐνεκεντελείσθης ἐν αὐτοῖς, (8) σὺ κοινῶνός τ' ῥί-

Ἡσαίας κε Α

Ἡσαίας κε Α

15

β Κερ. κε Β

β Γαρ. κε Β

γ Γαρ. κε Β

1 ἐπ' ἵνεται Α

α

Ἡσαίας κε Γ
μτ. κε Β
ἰω. κε Β
σφ. κε Β

Β

α

4 κε Γ

α

2 κε Α

Γ ζης καὶ τῆς πότιτος τῆς ἡγίας ἐξ ἑοῦ, μὴ κατακρυῶ τῆς κλη-
δων. εἰ γὰρ κατακρυῶσαι, οὐ σὺ πλὴν ῥίζαν βαπτίζεις, ἀλλ' ἡ ῥί-
ζα σέ. ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάδην οἱ κλάδι, ἵνα ἐγὼ ἐκτελειῶ.
Καλῶς τῇ ἀπισίᾳ ἐξεκλάδην, σὺ γὰρ τῇ πίστι ἐπίπας. μὴ ἐν-
λοφρύνει, ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῆς καὶ φύσιν κλαδῶν ἐκ
ἐφείσατο, μήπως ἐδὲ σοὶ φείσεται. Ἰδε αὖτε ἡ ἐξοστία καὶ ἀ-
ποτομία ἐξ ἑοῦ· ὅτι μὴ ἐστὶν πεσόντας, ἀπετεμῆαι· ὅτι δὲ σε
ἐξοστία, εἰ ἐπὶ μενέης τῇ ἐξοστίᾳ· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκτελεσθῇ
καὶ ἐκεῖνοι δὲ, εἰ μὴ ἐπὶ μενέωσι τῇ ἀπισίᾳ, ἐκεῖν ἐξοστίζονται·
δυνατὸς γὰρ ὅτιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐκτελεσθῇ αὐτοῖς· εἰ γὰρ σὺ
ἐκ τῆς καὶ φύσιν ἐξοστότης ἀρελῆς, καὶ ἐκ τῆς φύσιν ἀρελῆς
τελείδης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μάλλον αὐτοὶ οἱ καὶ φύσιν, ἐκ-
τελεσθῇ τῇ ἰδίᾳ ἐλῆα; Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἐξοστίζεσθαι, ἀ-
δελφοί, τὸ μυστήριον τῆς, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι,) ὅτι
πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ ζέροντες, ἀρελὶς αὐτῶν πλη-
ρωμα τῆς ἐθνῶν εἰσελθῇ, ἐκ οὗτω παρ' Ἰσραὴλ σωθήσεται, κα-
θὼς ζέρεσθαι, Ἡξίαι ἐκ Σιών ὁ ρυόμηνος, καὶ ἀποστῇ ἐκ τῆς ἀ-
σεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· καὶ αὐτῇ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν
ἀφελώμαι τὰς ἀμδρῖας αὐτῶν. Κατὰ μὲν τὸ ἐκτελεσθῇ, καὶ
ἐκτελεσθῇ ὑμᾶς· καὶ γὰρ πλὴν ἐκτελεσθῇ, ἀρελῆς τοὶ διὰ τοῦ πατέ-
ρος· ἀρελῆς ἐκτελεσθῇ τὰς ἀρελῆς ἐκτελεσθῇ ἐκτελεσθῇ ὡς-
τῆς ἐκτελεσθῇ ὑμᾶς ποτε ἡπεθῆσθε τὰς ἀρελῆς, νῦν γὰρ ἐκτελεσθῇ
τοῦτον ἀπειθεία· οὗτω ἐκτελεσθῇ νῦν ἡπεθῆσθε τὰς ἀρελῆς ἐκτελεσθῇ,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐκτελεσθῇ. συνεκλήθη· ὁ Θεὸς τοῦ πάντας εἰς
ἀπειθεῖν, ἵνα τοῖς πάντας ἐκτελεσθῇ. ὁ βαπτὸς πλῆν καὶ φείας
ἐκτελεσθῇ Θεοῦ. ὡς ἀνέξερδύνηται τὰς ἀρελῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέξερ-
χίαις αὐτοῖς αὐτοῦ. ὅτις ἐκτελεσθῇ νομῶν ἐκτελεσθῇ, ὅτις συνέθε-
τος αὐτῶν ἐκτελεσθῇ; ἡ γὰρ πῶρως ἐκτελεσθῇ αὐτῶν, καὶ αὐτῶν ἐκτελεσθῇ
αὐτῶν; Ὅτι ἐκτελεσθῇ καὶ δι' αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὸν τὰς πάντα αὐ-
τῶν ἡ δοξὰ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Γαλακαλῶν αὖτε
ὑμᾶς ἀδελφοί, διὰ τῆς οἰκτιρμῶν τῆς Θεοῦ, ἐκτελεσθῇ τὰ σώ-
ματα ὑμῶν, ζῶσαι ζῶσαν, ἀγίαν, διάρεσεν τῷ Θεῷ, πλὴν λογι-
κὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συχηματίζεσθε τὰς αἰῶνι τύπω,
ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαίνωσιν τῆς νοοῦ ὑμῶν, εἰς τὸ δο-

ἐκτελεσθῇ
ἐκτελεσθῇ

ἡσ. 119 Δ

καὶ αὐτῶν

ἐκτελεσθῇ αὐτῶν

ἐκτελεσθῇ
ἐκτελεσθῇ
ἐκτελεσθῇ

ἐκτελεσθῇ
ἐκτελεσθῇ

ἐκτελεσθῇ
ἐκτελεσθῇ
ἐκτελεσθῇ

κινάζον ὑμᾶς ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὑμῖν κη-
τέλει. λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεῆς μοι, παντὶ ὑμῶν
ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δέῃ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν
εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἕκαστος ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μετ' ὑμῶν πίστεως.
Κατὰ τὴν γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μὴ πολλὰ ἔχοντι, τὰ δὲ μὴ
πάντα ἔχει αὐτῷ ἐχάστω. οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώματι ἔσται
ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς, ἀλλήλων μὴ. ἔχοντες ὁ χερσὶν
ταῖς ἑαυτῶν χάριν τῆς δωρεῆς ἡμῶν διάφορα, εἴτε περὶ φρονεῖν,
καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ·
εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ ᾠδακλῶν, ἐν τῇ
ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ· ὁ μεταδίδων, ἐν ἀπλότητι· ὁ περιστάμενος, ἐν
ἀποουδίᾳ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη, αἰὲν ἀπόκριτος. Ἀπο-
συρῶντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελ-
φίᾳ ἕως ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ ἡμετέρᾳ ἀλλήλους ἀγαπώμε-
νοι. Τῇ ἀποουδίᾳ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ καίρῳ
δουλοῦντες. Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες.
Τῇ περὶ ἐλπίδος περὶ καρτερουῦντες. Ταῖς ἀγαθότησιν ἀγαπῶντες.
Τῷ φιλοξενίᾳ διώκοντες. Εὐδοχεῖτε τῷ διώ-
κοντι ὑμᾶς, ἐλπομεν ὅτι μὴ καταράσῃ. Χαίρειν μὲν χαίρον-
των, καὶ κλαίειν μὲν κλαίωντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονουῦ-
τες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονουῦντες, ἀλλὰ τοῖς ὑποτασσάμενοι
ἑαυτοῖς. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μὴ δὲ καὶ κακὸν ἐν τῇ
κακῇ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐν ὧν πνεύματι
ἡσυχίας. Εἰ δὲ ἡσυχία, τὸ ἐξ ὑμῶν, μὲν πάντων αἰσάντων εἰ-
νδύοντες. Μὴ ἑαυτοῖς ἐκδικουῦντες, ἀγαπῶντες, ἀλλὰ δοτε ἑαυτοῖς
τῇ ὀργῇ· ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ δὲ ταπεινώσω,
λέγει Κύριος. Ἐάν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμιζε αὐτὸν· ἔάν
διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, αἰσάνῃς πυρὸς σιγῆ-
σος ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ
νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα ψυχὴ ὁρῶν
σίαις ὑπερχούταις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ὅστις ἔξουσία ἐστὶν
ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ εὐσαι ἔξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν·
ὥστε ὁ ἀνταρῶντος τῇ ἔξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ὀνει-
σθῇ. Ὁ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται. οἱ γὰρ ἀρ-

B

Γ

Δ

Ε

χοντες ἐκ εἰσὶ φόβος ἢ ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ ἢ κακῶν. Θέλεις
 δὲ μὴ φοβεῖσθαι ἢ ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἐξ εἰς ἑπα-
 νον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ

1 φ. 2ος π. 1 α.
 2 α. 2ος π. 1 α.
 3 α. 2ος π. 1 α.

Β κακὸν ποιῆς, φοβοῦ. οὐ γὰρ εἰκὴ πλεῖν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκδικὸς ἕως ὀργῆς πῶς τὸ κακὸν περὶ αὐτὸν π. διὸ
 ἀνάγκη ὑποτάσσεται, οὐ μόνον διὰ πλεῖν ὀργῆς, ἀλλὰ ἔτι διὰ τὴν
 σιωπὴν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόροις τελεῖτε. λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ

Ματθ. 23 Γ

εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο περὶ καρτερουῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι ταῖς
 ὀφειλάς. Τῷ (ᾧ) φόρον, τὸν φόρον. πῶς τὸ τέλος, τὸ τέλος. Τῷ
 (ᾧ) φόβον, τὸν φόβον. πῶς πλεῖν ἡμῶν, ἢ ἡμῶν. Μηδὲν μὴδὲν

Εξου. 23 Γ
 Δαν. 1. 2

Γ ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. ὁ γὰρ ἀγαπῶν (ᾧ) ἕτερον,
 νόμον πεπλήρωκε. τὸ γὰρ, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέ-
 ψας, Οὐ ψευδομάρτυρήσεις, Οὐκ ὀπιθυμήσεις, καὶ εἰς ἑτέρα
 ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπή-
 σης (ᾧ) πλησίον σου ὡς ἐαυτόν. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησί (ᾧ) κακῶν ἐκ

Λουκ. 11 Δ
 Ματθ. 23 Δ
 Ματθ. 23 Γ
 Γαλ. 5 Κ
 1 α. 2ος π. 1 α.
 2 α. 2ος π. 1 α.

Δ (ᾧ) καιρὸν, ὅπῃ ὡρα ἡμεῖς ἤδη ἐξ ὑπνου ἐγερθῆναι. νῦν γὰρ ἐπὶ
 γύπερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ὀπιθίσταμεν. Ἡ νύξ περὶ ἐκο-
 ψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγίαν. ἀποδώμεθα οὖν τὰ ἔργα τῶν σκότους, ἔτι
 ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ, βίχημόνως πε-
 ρεπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελ-
 γείαις, μὴ ἐπεισοῖς ἔτι ζήλω. ἀλλ' ἐνδύσασθε (ᾧ) Κύριον Ἰησοῦν
 Χριστόν, καὶ τὴν σαρκὸς θεῶν οἶον μὴ ποιεῖτε εἰς ὀπιθυμίας.

Λουκ. 11 Δ
 Ματθ. 23 Δ
 Γαλ. 5 Κ
 1 α. 2ος π. 1 α.

1 α. 2ος π. 1 α. Τὸν δὲ ἀδελφεοῦ ταῖς τῆς πίστεως, περὶ λαμβάνετε, μὴ εἰς δια-
 κρίσεις διαλογισμῶν. ὅς μὴ πείθει φαγεῖν πάντα, ὃ ὃ ἀδελφεῶν
 λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίωντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ
 μὴ ἐσθίων (ᾧ) ἐσθίωντα μὴ κρίνέτω. ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν περὶ σελεύ-
 βετο. Σὺ γὰρ εἰ ὁ κρίνων ἀλλότερον οἰκέτι; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ
 σήκει ἡ πίστις. σαθρήσεται δὲ διωκτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς σῆσαι αὐ-
 τόν. ὅς μὴ κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὅς ὃ κρίνει πᾶσαν ἡμέ-
 ραν. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφореῖσθω. ὁ φρονῶν ἢ ἡμέ-
 ραν, Κυρίῳ φρονεῖ καὶ ὁ μὴ φρονῶν ἢ ἡμέραν, Κυρίῳ ἢ φρο-
 νεῖ. ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει. ἀγαπᾷ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ
 ἐσθίων, Κυρίῳ ἐκ ἐσθίει, ἔτι ἀγαπᾷ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν

1 α. 2ος π. 1 α.

ΠΡΟΣ ΡΩΜ.

25

113. 10.

113. 10.

113. 10.

113. 10.

113. 10.

113. 10.

εαυτῶ ζῇ, καὶ οἰδεῖς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. εἴαν τε ζῷ μὲν, τῷ
Κυρίῳ ζῶ μὲν· εἴαν τε ἀποθνήσκω μὲν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκο-
μὲν. εἴαν τε αὖ ζῶ μὲν, εἴαν τ' ἀποθνήσκω μὲν, τῷ Κυρίῳ ἐσμέν·
εἰς τοῦτο ζῷ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε ἵνα ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νε-
κρῶν ἔσται ζώντων κυριεύσει. σὺ δ' ἵκερὶς τὸ ἀδελφόν σου; ἢ καὶ
σὺ πᾶς ἐξουθενεῖς τὸ ἀδελφόν σου; πάντες δ' ὡς ἀγαπᾷμεθα ἰσὺ
βήματι τῷ Χριστῷ· γέγραπται δ', Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι
ἐμοὶ κάμψα πᾶν γόνυ, ἡ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
Θεῷ. Ἄρα οὐκ ἕκαστος ἡμῶν ποιεῖ ἑαυτοῦ λόγον δῶς τῷ Θεῷ.
Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, ἵνα
μὴ ἡμῶναι ποροκόμματα ἰσὺ ἀδελφῶν ἢ σκάνδαλον. Οἶδα καὶ
πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ
λογισμῷ πᾶν κοινόν ἐστι, ἐκείνῳ κοινόν. εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ ἀ-
δελφός σου λυπεῖται, ἐκ ἐπὶ καὶ ἀγάπην ποιεῖται· μὴ ἰσὺ
βρώματί σου ἐκείνῳ ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. μὴ
βλασφημεῖσθαι οὐκ ἔμελλε τὸ ἀγαθόν· οὐ γὰρ ὅστις ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ, βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη ἡ χάρις
ἐν πνεύματι ἀγίῳ· ὁ δὲ ἐν τοῖς δουλεύων τῷ Χριστῷ, διά-
κριτος τῷ Θεῷ ἡ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα αὖ τὰ τὴν εἰρήνης
διώκωμεν, καὶ τὰ τὴν οἰκοδομῆς τῆς ἐς ἀλλήλους. Μὴ ἐνεκεν βρώ-
ματος καταλύε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ
κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ ποροκόμματος ἐπίσιν. καλὸν δὲ
μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πίνειν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσ-
κόπησιν ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀδενεῖ. Σὺ πιστὸς ἔχῃς; καὶ σὺ αὐτὸ ἔχε
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμά-
ζει. ὁ δὲ διακρινόμενος, εἴαν φάγη, κατὰ κρίνεται, ὅτι ἐκ ἐκ πί-
στεως· πᾶν δὲ ὅ ἐκ ἐκ πίστεως, ἀμάρτια ὅστις.

Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀδελφήματα τῶν ἀδυνατῶν
βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἑαυτοῦ ἢ ἡμῶν τῷ πλη-
σίῳ δρεσκεῖται εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομίαν· ἡ δὲ ὁ Χρι-
στὸς οὐκ ἑαυτῷ ἠρέσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ
τοῦ ὀνειδίζοντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα δὲ ποροεγράφη, εἰς
τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ποροεγράφη, ἵνα διὰ τὴν ὑπομονῆς
ἡμεῖς ἀκλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ὑπόστασιν ἔχωμεν. ὁ δὲ Θεὸς

Α Κερ. Α Β

Γισπ. με Β
Σ. Α Β

Α Κερ Β Δ

Τ. Α Δ

Α Κερ Β Δ

113. 10.

113. 10.

ἡ διαπορεύομενος θεάσατο ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν περὶ
 φηῖται ἐκεῖ, ἔαν ὑμῶν πρὸς τὸν δότο μέρους ἐμπλῆσθαι. Νυνὶ
 ἡ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις διδοκνῶς τῷ
 Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωσίαν ἵνα ποιήσας εἰς τοὺς πῶ-
 λους τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διδοκῇσαν ἡμεῖς, καὶ ὁφειλέται
 αὐτῶν εἶναι· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσας τὰ ἐξ ἡμῶν,
 ὁφείλοισι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῇται αὐτοῖς. Τοῦτο οὖν
 ὅτι πελίσσας, ὅσφραξισάμενος αὐτοῖς τὴν καρπὸν τοῦτον, ἀπε- **Η**
 λθίσουμαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν. οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς
 ὑμᾶς, ἐν πληρώματι βολογίας τῆς εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλπίσ-
 μαί. ὥρα καλὴ ἡ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰ. τοῦ
 Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαι μοι
 ἐν ταῖς περιστοιχίαις ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ῥυθῶ δότο
 τῶν ἀπειθοῦντων ἐν τῇ Ἰερουσαλῇ, ὅτι ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις, ἵνα ἐν χάριτι ἐλθὼ πρὸς
 ὑμᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. ὁ δὲ
 Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Συνίστημι γὰρ ὑμῖν Φίβω τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, οἷσαν διακο- **15**
 νον τῆς ἐκκλησίας τῇ ἐν Κερχρῆαις, ἵνα αὐτὴ πρὸς δεξιὰς ἐν Κυ-
 ρίᾳ ἁγίως τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὥρα σῇτε αὐτῇ ἐν ᾗ καὶ ὑμῶν χεῖρ ἡ
 πρὸς ἀγαθὸν καὶ ἡ αὐτῇ πρὸς ἀπὸ πολλῶν ἐξῆνθῃ, καὶ αὐτὴ
 ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Γρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς
 μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, (οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν
 βίον ἔθηκαν ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅς ἐστι ἐν ᾧ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι
 αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἁγίων,) καὶ τίτω κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν.
 Ἀσπάσασθε Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅς ἐστιν ἀρχὴ τῆς
 Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. Ἀσπάσασθε Μαρεμ, ὃς τις πολλὰ ἐκο-
 πᾶσεν εἰς ἡμᾶς. Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰκνίαν τοὺς συγγε-
 νεῖς μου καὶ συναρχιερωμένους μου, οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς **B**
 δότο πόλεις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γενόνασιν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε
 Λιμπάτον τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίᾳ. Ἀσπάσασθε Οὐρβα-
 νὸν τὸν συνεργόν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου.
 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῶν τὸν δοκίμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε Ζεῦς
 ἐκ τοῦ Ἀλεξανδρείου. Ἀσπάσασθε Ἡροδίωναν τὸν συγγενῆ μου.

Πείσαν. 1.
 5 α 17

α 1. 5 B

Κίρ α. B

α B

B

Ασπάσαδε τὰς ἐν τῇ Ναρκίᾳ τοὺς οἰκίας ἐν Κιρείῳ. Ασπά-
 σαδε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιῶσας ἐν Κιρείῳ. Α-
 σπάσαδε Περσίδα πλὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκπίασεν ἐν
 Κιρείῳ. Ασπάσαδε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κιρείῳ, ἔτι πλὴν
 μητέρας αὐτῆς καὶ ἐμοῦ. Ασπάσαδε Ἀσύκριτον, Φλέγοντα, Ἑρ-
 μαῖν, Παῖον, Ἑρμιῶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφοὺς. Ασπά-
 σαδε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα ἔτι πλὴν ἀδελφὸν αὐτῆς,
 καὶ Ὀλυμπῶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. Ασπάσαδε
 ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ασπάζοντο ἡμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
 τοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκεπεῖν τὸν
 ἑαυτῶν σῶμα καὶ τὰ σκῆδι δαλα τὰ ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν
 κοιλίᾳ. καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ δι' ἀγάπης ἑξάπαυσιν τὰς καρ-
 δίας τῶν ἀγαπῶν. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκεται. Χαί-
 ρετε σὺν τῷ ἐφ' ὑμῶν ἐλθόντι Ἰησοῦ σοφοὺς καὶ ἁγίους εἰς τὸ ἀγαθόν,
 ἀκατακτάτους καὶ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης σῶσθε ὑμᾶς
 πάντα ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ
 Πατρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ μετὰ ὑμῶν. * Ασπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος
 ὁ σὺνεργὸς μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγε-
 νεῖς μου. Ασπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρπος ὁ γεγραμμένος πλὴν ὁπ-
 τοῦ ἐν Κιρείῳ. Ασπάζεται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ τῆς
 ἐκκλησίας ὅλης. Ασπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
 λεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν. Τῷ δὲ δυναμύνῳ ὑμᾶς
 σφείζαι καὶ τὸ διαγγεῖόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καὶ ἀποκαλύψιν μυστηρίων χρόνοις αἰωνίοις σεσημημένου (φα-
 νεροῦ ἐν τῷ νῦν διὰ τῶν γεγραμμένων προφητικῶν, κατ' ὅπλατα-
 γλὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 γνωμαθέντος,) μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δό-
 ξα εἰς τὸν αἰῶνα. * ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνος
 τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

α Κορ 16 Δ
 β 17 Δ
 α πρ 1 Δ

Γ

4 Κορ 16 17
 5 Κορ 16, α

* 1 Κορ 16, 1 α

Γρα 16 Α

Δ

* αμ 12

Μα 9 11, Γ
 1 Κορ 13, 11
 β α Γ
 πτ α Α
 α. πτ α Δ

α

α.

* 1 Κορ 16, 1 α

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωτέ-
 ρης ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ
 οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐ-
 πικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντί τόπῳ αὐτῶν τε καὶ
 ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε διὰ ὑμῶν, ἐ-
 πὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν
 παντί ἐπλουπύθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, (κα-
 θὼς τὸ μὀρτύειον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν,) ὥστε ὑμᾶς
 μὴ ὑπερεῖδαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχόμενοι τι πρὸ ἀ-
 ποκάλεψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς καὶ βεβαιώσῃ
 ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεκλήτους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Παρακαλῶ δὲ ὑ-
 μᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν ῥίσματα, ἥτε
 δὲ κατηρπισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώ-
 θη γὰρ μοι διὰ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῆς Χλόης, ὅτι ἐρε-
 δες ἐν ὑμῖν εἰσι λέγων δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, ἐγὼ μὲν
 εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.
 *Μεινέρεσθαι ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσαυροφόθῃ ὑπὲρ ὑμῶν,
 ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; ἀνταρῶ τῷ Θεῷ ὅτι
 οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γαῖον, ἵνα μή τις εἴπῃ
 ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. ἐβάπτισα δὲ καὶ (ἡ) Στεφανῆ
 οἶκον· λοιπὸν ἔκ οἶδα εἰ ἕνα ἄλλον ἐβάπτισα· οὐ γὰρ ἀπέστλέμε
 Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' ἀναγγελλίζεσθαι, ὅτι ἐν ὀφείᾳ λόγου,

Πρὸς κ. β

Γρὺς α. α.

β. Γρ. α. γ.

πρ. β. γ.

κρ. α. γ.

α. πρ. δ. β.

β. γ. μ. δ. γ.

Κρ. α. β.

καὶ β. β.

Τιτ. β. γ.

φιλ. γ. δ.

α. πρ. γ. δ.

β. γ. δ.

α. πρ. γ. δ.

B

Γρ. α. β.

φιλ. π. γ. δ.

Γρ. α. β. γ.

Γρ. α. β. γ.

Γ

ε. κρύμα. π.

α

* μὴ α.

 ε. β. α. β. γ. δ. π.
 α. β. γ. δ. π.
 ε. β. α. β. γ. δ. π.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Α.

31

ἵνα μὴ κενώσῃ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὁ λόγος γὰρ ὅτι σταυρῷ
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μαρτύρια ὅτι, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῶν δὲ
ναμὶς Θεοῦ ὅτι. γέγραπται γάρ, Ἀπολώ τὸν θάνατον ὑπὲρ τοῦ
καὶ τὸν θάνατον ὑπὲρ τοῦ θανάτου ἀποθήσω. Ποῦ θάνατος; πῶς γε-
ματεῖς; ποῦ συζητήτης τοῦ αἰῶνος τοῦτου; Οὐχὶ ἐμαρτυρεῖ ὁ
Θεὸς ὅτι θάνατον ὑπὲρ τοῦ θανάτου; ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ
ἐκ ἐξουίας ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, ὡς δὲ γὰρ ὁ Θεὸς
διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ κήρυγματος σώσει τοὺς πιστεύοντας, ἐπεὶ δὲ καὶ
Ἰουδαῖοι σημειῖον αὐτοῖσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαι ζητοῦσιν· ἡμεῖς
δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαῖοις μὲν σκάνδα-
λον, Ἕλλησι δὲ μαρτύριον· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ
Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ δυνάμει καὶ Θεοῦ σοφίᾳ. ὅτι τὸ μαρτύριον τοῦ
Θεοῦ θωπρότερον τῆς ἀνθρώπων ὅτι, καὶ τὸ ἀδυνάτεον τοῦ Θεοῦ, ἰσχυ-
ρότερον τῆς ἀνθρώπων ὅτι. Βλέπετε γὰρ ὅτι κλησιν ὑμῶν, ἀδελ-
φοί, ὅτι πολλοὶ σοφίαι καὶ σόφισμα, καὶ πολλοὶ δυνατοί, οἱ πολλοὶ
ἀνθρώποι, ἀλλὰ τὰ μαρτυρία καὶ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοῖς
σοφοῖς καταργήσῃ καὶ τὰ ἀδυνάτεον τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θε-
ός, ἵνα καταργήσῃ τὰ ἰσχυρά καὶ τὰ ἀνθρώπων καὶ τὰ ὀξύ-
δεντα ὡς ἐξελέξατο ὁ Θεός, ὅτι μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα κα-
ταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῇσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. ὅτι
αὐτοὶ δὲ ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐς ἐξουσίαν ὑμῶν σοφία ἀπὸ
Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, κα-
τὰς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθαι.

Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἵλασθαι καὶ ὑπερχί-
λῳον ἢ σοφίας, κατεπελάτων ὑμῶν τὸ μὲν πύρινον τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ
ἐκρημάσθαι εἰδέναι πᾶν ὑμῶν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐ-
σταυρωμένον. Καὶ γὰρ ἐν ἀδυναμίᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν ἥματι
πολλῷ ἐκρημάτω πρὸς ὑμᾶς καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμα
μου· ἐκ ἐν παιδείᾳ ἀνθρώπων σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδεί-
ξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν
τοῖς τελείοις, σοφίαν γὰρ οὐκ αἰῶνος τοῦτου, αἰδὲ τῆς δεχόμενης
καὶ αἰῶνος τοῦτου τῆς καταργουμένης, ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφί-
αν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν περιώρισεν ὁ

Γαλ. Α
Ι. ματ

Ησαϊ κθ. Ε

Ι. σκ. α. γ. Γ

Ματ. α. γ. Γ

Δ

Ι. α. β. Α

Ι. α. β. Ε

Ι. α. β. Α

Γαλ. β. Η
Δ. α. β. Α

β'

Γαλ. κ. Α

Κεφ. α. Γ
β. π. α. Γ

Β

11800.2.1.1

Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ὡς οὐδεὶς τῶν δεχόν-
των τὸ αἶμα τοῦτο ἐγνώκεν· εἰ γὰρ ἐγνώσαν, ἐκ αὐτοῦ Κυρίου
τῆς δόξης ἐσαύρωσαν. ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ὁ φθαλμὸς
ἐκ εἶδός, καὶ οἱ οὐκ ἤκουσε, ἔτι καὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἐκ ἀνέβη,
ὃς ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπε-
κάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρῶντα, καὶ
τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; ἔγωγε καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν,
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. ἡμεῖς γὰρ οὐ τὸ πνεῦμα τὸ κόσμον ἐλά-
βομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑποκείμενα
τοῦ Θεοῦ χαλεπὰ ἡμῖν, ἀλλὰ λαλῶμεν ἐκ ἐν διδακτοῖς διὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ Θεοῦ λόγους, ἀλλὰ ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἀγίου, πνευ-
ματικοῖς πνευματικῶς συζητούντες. ψυχικὸς γὰρ ἀνθρώπος οὐ δύναται
εἰπεῖν τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ὅτι, καὶ οὐ δύνα-
ται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. Ὁ γὰρ πνευματικὸς
ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς γὰρ ὑποκείμενος ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ
ἐγνώκειν Κύριον ὅς συμβιβάσῃ αὐτόν, ἡμεῖς γὰρ νοῦν Χριστοῦ
ἔχομεν. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, ἐκ ἡδυνήστω λαλήσω
ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλὰ ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χρι-
στῷ· γὰρ ὑμᾶς ἐπόμεινα, ἔτι βρεθμα· ἔγωγε ἡδυνάσθη, ἀλλὰ
οὔτε ἐπὶ νῦν δύνασθαι ἐπὶ γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζή-
λος καὶ ἐρις καὶ διχόστασις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἀνθρώπον
περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγη τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου ἑταίρος,
δὲ, ἐγὼ Ἀπολλῶν, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε; τίς οὐκ ὅτι Παῦλος, τίς γὰρ
Ἀπολλῶν, ἀλλὰ ἡ διακονία δι' ἣν ὑπηρετεῖσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ
Κύριος ἐδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶν ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Θε-
ὸς ἐκτρέφει. ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ὅτις, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ
αὐξάνων Θεός. ὁ φυτεύων γὰρ ὡς ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· (ἐκαστος δὲ τὸ
ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸ ἴδιον κόπον.) Θεὸς γὰρ ἐσμεν συνεργ-
οί· Θεὸς γεώργιον, Θεὸς οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ πλεονάζειν μοι, ὡς σοφὸς δεξιτέκτων δεμνίου τέχ-
νη, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἐκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδο-
μεῖ. δεμνίου γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι ὥστε (ὅτι) κεί-
μενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τῷ θεμε-
λίῳ

11800.2.1.1

11800.2.1.1

11800.2.1.1

11800.2.1.1

11800.2.1.1

11800.2.1.1

11800.2.1.1

Γ ρ ζ η
α γ δ β
δ η ε γ β
Ματθ ι ι

Γ ρ ζ η α
δ η ε γ δ
α γ δ β γ

Δ δ τ η β

κ ρ α

α τ ρ ι α δ

Γ α λ β

ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ἡμεῖς δὲ
φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀδυνεῖς, ὑμεῖς ὁ ἰσχυροί· ἡμεῖς ἐν-
δοξοί, ἡμεῖς ὁ ἄπιοι. ἄχρη τῆς ἀρεπῆς ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ
διψῶμεν, καὶ θυμῷ διόμεν, καὶ κολαφίζομεθα, καὶ ἀστατοι-
μεν, καὶ κοπιῶμεν, ἔργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λειδορού-
μενοι, διλογουόμεν, διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμε-
νοι, ᾄδα καλοῦμεν. ὡς περικατάρματα τοῦ κόσμου ἐργυρήθη-
μεν, πάντων ἀείψημα ἕως ἀρεπῆς. Οὐκ ἐντρέπων ἡμᾶς γε-
νώταυτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ ἐνδοξῶ· ἐὰν γὰρ μου-
ραῖς παιδαγωγοῖς ἐχρητέν Χριστῷ, ἀλλ' ὁ πολλοὶς πατέρας·
ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ ἀγαθίου ἐργάζομαι ἡμᾶς ἐργύν-
σαι. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. * διὰ τοῦτο ἐπεμ-
ψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητόν ἐπιστόν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσκει τὰς ἐπαγγελίας μου τὰς ἐν Χριστῷ, * καὶ ὡς
πάντα ἔδωκεν ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκειν. Ὡς μὴ ἐρχομένης δὲ
μοι, πρὸς ὑμᾶς, ἐφριτωθήσαν Ἰουδαῖοι· ἐλεύσομαι δὲ τιχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἔχει ὁ Κύριος ἐπιλήσῃ, καὶ ἰσχύομαι ἐν τῷ λόγῳ
τῷ πεφριτωμένῳ, ἀλλὰ πλεονάζω δύναμιν. ἐν γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί ἐθέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἐλθὼ
πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματι καὶ ᾧ ἀγαθότητος.
Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἡ-
ς οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε· γυναικὰ ἵνα τοῦ
πατρὸς ἔχῃ· καὶ ὑμεῖς πεφριτωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μάλα
ἐπενθήσατε, ἵνα ὁ ἄρθεῖ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιή-
σας. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, ᾄδων ὁ τῷ πνεύματι,
ἰδοὺ κέκρικα ὡς ᾄδων, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, ἐν τῷ
ἐννόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ
τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ᾄδον ᾠδαὶν τοῖς ᾠδαῖς τοῦ σατανᾶ εἰς ὀλεθρον τῆς σαρ-
κός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Οὐ
καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. ἔκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλεν τὸ
φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε οὖν πλεονάζοντα ζύμην,
ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστέ ἀζύμοι· καὶ γὰρ τὸ πάχος ἡ-
μῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. ὥστε ἑορτάζομεν μὴ ἐν ζύμῃ

α γ δ β γ δ

* καὶ ὡς ἐπὶ
ἀγαθῶν

* Ἰησοῦ α γ δ

β

α γ δ β γ δ

* καὶ ὡς ἐπὶ
ἀγαθῶν α γ δ

α γ δ β γ δ

ταλαίῃ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις
 εὐκρινείας ἢ ἀλυσίας. Ἐξαψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ
 συναισθάνεσθαι πόρνους· καὶ ἐν παντί τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου
 τοῦτου, ἢ τοῖς πλεονεκταῖς, ἢ ἁρπαξίν, ἢ εἰδωλολατρίαις· ἐπεὶ
 ἐφίλετε ἀρᾶν ἐκ κόσμου ὁξυλθεῖν· νυνὶ δ' ἔγραψα ὑμῖν μὴ
 συναισθάνεσθαι, ἕως ἄν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πέρνος,
 ἢ πλεονεκτής, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέθυσοις, ἢ ἁρπαξ,
 τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεθίγῃ. Τί γὰρ μοι καὶ σὺ ἐξω κρίνετε·
 καὶ οἱ ἐσω ὑμεῖς κρίνετε; σὺ δ' ἐξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ὅσα
 γὰρ ῥαῖτε (B) πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. Τολυαῖς ὑμῶν, 5
 πρὸς ἄλλαν ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνετε ὅτι τὸ ἀδίκον καὶ οὐχὶ
 ὅτι τὸ ἄγιον; ἔκ οἶδατε ὅτι (D) ἄγιοι τὸν κόσμον κρινεῖσιν· καὶ εἰ ἐν
 ὑμῖν κρινεῖ ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριθῆναι ἐλαχίστων; Οὐκ
 οἶδα ὅτι ἀγγέλους κρινέτω, καὶ μή γε βιωπικᾶ, βιωπικᾶ μὴ αὐτῶν
 κριθῆναι ἐάν εἴητε, σὺ δ' ὁξυλθεν ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, κρίτε
 καθίζετε. πρὸς ἐν ὑμῖν ὑμῖν λέγω· οὕτως ἐκίστην ἐν ὑμῖν το- 6
 φὸς ὁ δὲ εἷς, ὃς δυνάσται διὰ μέσων ὑμῶν ἀδελφοὶ αἰ- B
 ῖς· ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲν ἀδελφοῦ κρίνει, καὶ τὸ ὅτι ἀπίσαν· ὅτι
 μὴ οὐδὲ ὅλος ἡλικία ἐν ὑμῖν ὅτιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μὲν ἐαυ-
 τῶν· διὰ τὴν ἑξῆς μάλλον ἀδικεῖτε; διὰ τὴν ἑξῆς μάλλον ὀπτερεῖτε;
 ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ὀπτερεῖτε, ἐκ τούτων ἀδελφοί; ἢ ἐκ
 οἶδα ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ ἔκκληρονομήσεισιν, πλὴν
 αὐτοὶ ἔτε πόρνοι, ἔτε εἰδωλολάτραι, ἔτε μοιροῖ, ἔτε μαλακοί, ἔτε
 ὀρσενικοῖται, ἔτε κλέπται, ἔτε πλεονεῖ, ἔτε μέθυσοι, οὐ λοιδο-
 ροί, ἔτε ἁρπαγες βασιλείαν Θεοῦ ἔκκληρονομήσεισιν· καὶ ταῦτά
 ἡμεῖς ἵτε· ἀλλὰ ἀπελείψατε, ἀλλὰ ἡγιασθήτε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε 7
 ἐν τῷ οὐνοῦ πατρὸς Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 πάντα μοι ἐξίστην, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἐξίστην,
 ἀλλ' ἐκ ἐγὼ ἐξιστάσθαι ἕπομαι. τὰ βεβήματα τῆς κοι-
 λίας, καὶ ἡ κοιλία τοῦ βεβήμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταῦτα ἐκ τῶν
 καρτερησά· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ
 Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡμεῖς, καὶ ἡ-
 μαῖς ὁξυλθεῖν διὰ τὴν δυνάμειν αὐτοῦ. ἔκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα
 ὑμῶν, μὴ Χριστοῦ ὅτιν; ἀρα οὐ τὰ μὴ τῶ Χριστοῦ, ποιήσω

Ματθ. 23 B
 β. πα. Δ

Δ

5

B

Γ

Ματθ. 9 καὶ Ζ
 Αλλ. 5 Δ
 β. πα. 13 Δ
 α. 15 α' B

Γαλ. 2. Δ.

Τιτ. 2 Α

Κοφ. 1. B

Γαλ. 2 Α

Δ πόρνης μύθη; Μὴ γινώσκοιτο. Ἡ ἐκ οἶδατε ὅτι ἐπεμύνατο τῇ

$\Gamma \vdash A$
 $\mu_{\alpha} \vdash \beta, A$
 $\mu_{\beta} \vdash A$
 $\beta \vdash \alpha, A$

· πόρνη, ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γὰρ Φρασι, οἱ δύο εἰς σαρκὶα μίαν.
ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνύμά ἐστι. Φδύ, ἐπε τὴν περ
νείαν. πᾶν ἀμδρτήμα ὁ ἐὰν ποιήσῃ ἀνθρώπος, ἐν τῷ σῶμα.
τὸς ἐστιν· ὁ ὅ πορνείων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμδρταί. ἡ ἐκ οἶδα-
τε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς τῷ ἐν ὑμῖν ἀγίου πνεύματος ἐστιν
οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἐκ ἐστέ ἑαυτῶν; ἡ ἀρεάθητε ὅτι ἡμῶν.
δοξάσατε δὴ τὸ Θεὸν ἐν τῷ σῶμα πῶν ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι
ὑμῶν, ἀπνά ἐστι ὁ Θεός. Γερε ὅων ἐρεάψατέ μοι,

Κίτ. γ. Δ.
β. κ. ρ. ε. Δ.
Κ. ρ. ζ. Δ.
α. π. α. Δ.

2. $\frac{1}{2} \pi$ to $\frac{3}{2} \pi$ max. min.
 3. $\frac{3}{2} \pi$ to $\frac{5}{2} \pi$ min. max.

Ζ ἱμῶν, ἀπὸ ὧν ὁ Θεός. Περὶ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπων γυναικὸς μὴ ἀπείσθαι· διὰ δὲ τὰς πόρνειας ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν γυναικὰ ἐχέτω, καθ' ἑκάστην (ἡ) ἴδιον διδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ὀφειλοῦν ἑνὸς εὐνοίαν· ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Ἡ γυνὴ τῷ ἴδιῳ σώματος ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τῷ ἴδιῳ σώματος ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα ἁγιασθῆτε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ πενιθείᾳ καὶ πάλιν ὅτι τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράξη ὑμᾶς ὁ σατανὰς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ

ст. 177, 2 в

1. 0.5, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839,

B λέγω καὶ συνηνώμην, ὃ κατ' ὀπιταγὴν· θέλω γὰρ πάντα δι-
δωκοῖς εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδεναι χεῖρα ἐξ ἧς
Θεοῦ, ὡς μὲν οὕτως, ὡς δ' ἕτως. Λέγω δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
χρήμασι, καλὸν αὐτοῖς εἶναι ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ· εἰ δ' ἐκ ἐκεί-
νων γαμήσωσιν, γαμήσωσιν γὰρ ὅτι γαμήσονται ἢ πυρεῖσθαι.

MAY 9 4 17
 121.9 15
 120.1 13
 120.15 14

Τοῖς δὲ γεγαυηκόσι ᾤσαμ' ἔλλω, ἐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κίριος, γι-
ναῖκα ἀπὸ δυνδρός μὴ χωρεῖσθαι· εἰαὶ ὃ καὶ χωρεῖσθῃ, μὴ ἔπω
ἄζαμος, ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· Καὶ δυνδρα γυναικα μὴ
ἀφίεναι. Τοῖς ὃ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κίριος, εἰ πρὸς ἀδελ-
φὸς γυναικα ἐχθ' ἄπιστον, καὶ αὐτὴ σὺν β' δοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
τοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥ τις ἐχθ' ἀνδρα ἄπιστον, καὶ
αὐτὸς σὺν β' δοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτήν· ἡ γὰρ
σαμ' ὅς ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡ γὰρ ἡ γυνὴ ἡ ἀ-
πιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκατάσφακτα ὄντι,
νῦν ὃ ἀγία ὄντι· εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρεῖσθω· καὶ δεδού-
λωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν ὃ εἰρλήνῃ

κέκληκεν ἡμεῖς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας γινῶαι, εἰ τὰ ἄδρα σώσεις;
 τί οἶδας δούλῳ, εἰ πλὴν γινώσκῃς σώσεις; εἰ μὴ ἐχάσω ὡς ἐκέλευ-
 σεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτως ἀφαιτῶ τεύω·
 καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περὶ τοῦ
 ἡμετέρου ἐκλήθη· μὴ ὅτι πᾶσι λέγω· ἐν ἀκροβυστίαις ἐκλή-
 θη; μὴ ὅτι φευνώω. τί φευνώω οὐδὲν ὅτι, καὶ ἡ ἀκροβυστία
 οὐδὲν ὅτι, ἀλλὰ τῶν ἐντολῶν Θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ
 ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ ἡμετέρῳ. Δούλος ἐκλήθη; μή σοι μὲν λέγω· ἀλλ'
 εἰς δὲ δυνάσασαι ἐλευθέρους ἡμεῖς, μᾶλλον ἡμεῖς. ὁ γὰρ ἐν κε-
 ραίῳ κληθεὶς δούλος, ἀπελευθέρωται Κυρίου ἵστί· ὅμοιος καὶ ὁ
 ἐλευθερὸς κληθεὶς, δούλος ὅτι Χριστός. Τιμῆς ἰσορροπεύετε,
 μὴ γίνεσθε δούλοις τοῦ κόσμου. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐλάττωται, ἀδελφὲ, ἐν
 τῷ ἡμετέρῳ ἡμεῖς τῷ Θεῷ. Περὶ τοῦ ἡμετέρου ὅτι πᾶσι λέγω
 Κυρίου ἐκεῖνον, γινώσκω ὅτι δίδωμι ὡς ἡμεῖς ἐκ τοῦ Κυρίου
 πρὸς εἶ. ν. μίζω εἰς τὸ καλὸν ἐπὶ τῇ γῇ, διὰ τὴν ἐνέστασιν
 δούλων, ὅτι καλὸν εὐφραίνω ὡς οὕτως εἶ. Δίδεται γινώσκῃ;
 μὴ ἥτις λύσιν· λέγεισαι δὲ γινώσκῃς; μὴ ἥτις γινώσκῃς.
 εἰ γὰρ καὶ γινώσκῃς, οὐχ' ἄδικτες· καὶ εἰ γινώσκῃς, οὐχ' ἄδικτες,
 ἐκεῖνοι θλίβουσιν τὴν σαρκὶ ἡμεῖς. οὐκ ἐκτελείται. ἡμεῖς δὲ ἡμεῖς
 φευνώω. Τὸ γὰρ φευνώω, ἀδελφὲ, ὅτι οὐκ ἐκτελείται·
 οὐκ ἐκτελείται ἡμεῖς· οὐκ ἐκτελείται ἡμεῖς· οὐκ ἐκτελείται ἡμεῖς·
 ὡς, καὶ οὐκ ἐκτελείται, ὡς καὶ κληθεὶς ἡμεῖς· οὐκ ἐκτελείται ἡμεῖς·
 χαίρειτε· καὶ οὐκ ἐκτελείται ὡς, καὶ κατέχεται· οὐκ ἐκτελείται·
 ἡμεῖς τῷ κόσμῳ εἰμὶ, ὡς καὶ κατέχεται ἡμεῖς. ἡμεῖς γὰρ ὡς
 γινώσκῃς τὸν κόσμον εἰμὶ. θέλω γὰρ ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς εἶ. ὁ ἀδικ-
 τὸς κατέχεται τὰ τῷ Κυρίου τὰς ἀδικεῖς τῷ Κυρίῳ ὁ ὅτι γινώ-
 σκῃς κατέχεται τὰ τῷ κόσμῳ, πῶς ἀδικεῖς τῇ γυναικί. κατέχεται
 ἡ γυνὴ καὶ ἡ ἀδικεῖς. ἡ ἀδικεῖς κατέχεται τὰ τῷ Κυρίῳ,
 ὡς ἡ ἀδικεῖς κατέχεται τὰ τῷ κόσμῳ· ἡ ἀδικεῖς κατέχεται τὰ τῷ
 κόσμῳ, πῶς ἀδικεῖς τῷ κόσμῳ. Τὸ γὰρ δὲ τὸν κόσμον
 αὐτῶν συμφορὴν λέγω, ὡς καὶ ἐκτελείται ὡς. λέγω, ἀλλὰ
 πρὸς τὸν κόσμον καὶ ἐκτελείται τὸν κόσμον ἀδικεῖς·
 τὸν κόσμον. Εἰ δὲ ἡ ἀδικεῖς τὸν κόσμον ὡς τὸν κόσμον, ἐκ
 ἡ ἐκτελείται, καὶ οὕτως ὁ κόσμος γινώσκῃς, ὁ κόσμος πᾶσι τῷ κόσμῳ
 C. m.

Δ

E

Z

H

εἰς τὸν
 κόσμον
 εἰς τὸν

εἰς τὸν
 κόσμον
 εἰς τὸν

εἰς τὸν
 κόσμον
 εἰς τὸν

Γωμ. ζ. Α

α. Θ. ι. ς. Β

Λ

Β

Γ

Δ

Γωμ. ιθ. Γ

Γωμ. ιθ. Δ

Θ

ἀνδρῶν· γαμείψωσαν. ὅς ᾧ ἔσηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ
 ἔχων δι' ἀλήθειαν, ὁμοίαν ᾧ ἔχει πρὸς τὸ ἴδιον θελήματος, καὶ ἔσθ-
 το κεκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῷ, ᾧ τηρεῖν πλεονέκτημα ἑαυτοῦ, ᾧ
 καλῶς ποιεῖ. ὥστε καὶ ὁ ἐκζημίζων, καλῶς ποιεῖ. ὁ δὲ μὴ
 ἐκζημίζων, κρείσσον ποιεῖ. Γνωὴ δὲ δευτέρῳ νόμῳ ἐφ' ὅσον χρῶ-
 νον ζῇ ὁ ἀληθὺς αὐτῆς· ἐὰν ᾧ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλθὼν ἔρα ἐ-
 σὶν ᾧ θελαγαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ· μακαριώτερα δὲ
 ὅτιν ἐὰν οὕτω μείνη, καὶ ᾧ ἐνὶ τῷ γινώσκῃ. δοκῶ ᾧ καὶ τὸ πνεύ-
 μα Θεοῦ ἔχον. Περὶ ᾧ τῶν εἰδωλοθύτων, οἵδα μὲν ὅτι
 ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχοντες. ἡ γινώσκεις φρεσίν, ἡ ᾧ ἀγάπη οἰκοδο-
 μεῖ. εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδὲν οὐδὲν ἐγνωκε κατὰ δει-
 γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸ θεῖον, ὅτι ἐγνωσται ὑπὸ αὐτοῦ.
 Περὶ τῆς βρώσεως οὐκ ἔστι εἰδωλοθύτων, οἵδα μὲν ὅτι οὐδὲν εἰ-
 δωλον ἐν κόσμῳ, ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἰ-
 πέρ εἰσι λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, (ὡς-
 πέρ εἰσι θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί,) ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ
 πατήρ, ὅς οὗτος πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· ὅτι εἷς Κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, δι' οὗ τα πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκ ἐν πασίν
 ἡ γινώσκεις. ἡμεῖς ᾧ τῇ συνειδήσει τῶν εἰδωλοθύτων ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλο-
 θυτον ἐδίδοιτο, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀδελφῆς ἔσται μοι μετ' ἐμοῦ.
 βρώμα ᾧ ἡμεῖς οὐκ ἐδίδοιτο τῷ Θεῷ· οὐτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν,
 πλεονέκτημα· οὐτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερήματα. βλέπετε ᾧ
 μή πως ἡ ὁμοίαν ὑμῶν αὐτῇ πλεονέκτημα γινώσκῃ τοῖς ἀδε-
 νοῦσιν· ἐκ γὰρ τις ἴδῃ σε ἔχοντα γινώσκῃ, ἐν εἰδωλοθύτῳ καὶ θε-
 λῶματι, οὐκ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀδελφῆς ὄντος οἰκοδομηθήσεθαι
 εἰς τὸ τα εἰδωλοθύτα ἐδίδοιτο; καὶ ὁπολεῖται ὁ ἀδελφῶν ἀδελ-
 φός ἐπὶ τῇ τῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; ἔγωγε ἀμφοτέρω-
 ντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τυπῶντες αὐτῶν πλεονέκτησιν
 ἀδελφούσαν, εἰς Χριστὸν ἀνδρῶν ἐτε. Διότι εἰ βρώμα σταν-
 δαλίζει, τὸ ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸ αἰῶνα, ἵνα
 μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι δόπο-
 σολος; ἐκ εἰμι ἐλπίστῃς; οὐκ Ἰησοῦ Χριστὸν τὸν Κύριον ἡ-
 μῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ἡμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; εἰ ἄλλοις
 ἐκ εἰμι δόποσολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς

1 τῆς ἐμῆς
 6 τῆς ἐμῆς
 7 τῆς ἐμῆς

1 τῆς ἐμῆς
 2 τῆς ἐμῆς

1 αὐτῶν ἐμῶν

1 ἡ ἐμῆς
 2 ἀπὸ τοῦ ἐμῶν
 3

πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως ἵνας σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ
 διὰ τὸ διαγγεῖλαι, * ἵνα συγκεινωνὸς αὐτῷ ζήλωμαι. Οὐκ οἶδατε * τῷ Θεῷ κα
 ὅτι οἱ ἐν σαδείῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς ὃ λαμβά-
 νει τὸ βραβεῖον; οὕτω ζέχετε ἵνα καταλάβετε. πᾶς ὃ ὁ ἀγωνι-
 ζόμενος πάντα ἐκράϊδεν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν σέ-
 φαιον λάβωσιν, ἡμεῖς ὃ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέ-
 χω, ὡς ἐκ ἀδήλων ἔπω πυκιδύω, ὡς ἐκ ἀέρος δέρων. ἀλλ' ἔπω-
 παζῶ μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύ-
 ξας, αὐτὸς ἀδόκιμος ζήλωμαι. Οὐ δέλω ὃ ἡμᾶς ἀ-
 γνοῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ πλὴν νεφέλῃ
 ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, καὶ πάντες εἰς τὴν
 Μιασὴν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάν-
 τες τὸ αὐτὸ βρώμα πνυμαλικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
 πόμα πνυμαλικὸν ἔπινον. ἔπινον γὰρ ἐκ πνυματικῆς ἀκολου-
 θούσης πνεύματι καὶ ὃ πέτρα ἡ ὁ Χριστός. ἀλλ' ἐκ ἐν τοῖς πλείο-
 σιν αὐτῶν ἐδόκησεν ὁ Θεός. * κατεσρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρμῇ.
 Β Ταῦτα ὃ τύποι ἡμῶν ἐργάστησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ὀπιθυμη-
 τὰς κακῶν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες ἐπεθύμησαν. Μηδὲ εἰδωλολατρῆαι
 γίνεσθε, καθὼς ἵνες αὐτῶν, ὡς γεγραπται, * Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φα-
 ραῖν καὶ πᾶν, καὶ δούευσαν παίζειν. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς
 ἵνες αὐτῶν ἐπορνύσαν, καὶ ἔπεσαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιξεῖς χι-
 λιάδες. * Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ πῖνες αὐ-
 τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῷ ὀφείων ἀπώλυντο. * Μηδὲ γογγύζε-
 τε, καθὼς καὶ ἵνες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλυντο ὑπὸ τῷ ὀλο-
 θρωπό. Ταῦτα ὃ πάντα τύποι σὺνέβαινον ἐκείνοις. ἐγράφη ὃ
 πρὸς νεφεσίαν ἡμῶν, εἰς οἷς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατέλυθησιν.
 Ὡς τε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλέπετω μὴ πέσῃ. πειρασμός ἐμᾶς ἐκ
 εἰλῆφεν ἢ μὴ ἀνθρώπινος. πρὸς ὃ ὁ Θεός, ὅς ἐκ ἐὰς ὑμᾶς πει-
 ραδίῃται ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσῃ ἐν τῷ πειρασμῷ καὶ
 πλὴν ἐκβασιν, τὰ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενέγκειν. * διότι, ἀγαπητοί
 Δ μοι, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. ὡς φρονίμοις λέγω.
 κρίνατε ἡμεῖς ὁ φημι. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογεῖται,
 οὐχὶ κοινωνία τῆς αἱματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; * τὸ ἄρτον ὃν κλώ-
 μεν, οὐχὶ κοινωνία τῆς σῶματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; ὅτι εἰς ἄρτος,

Α. Β. Γ.
 Δ. Ε. Ζ.
 Η. Θ. Ι.
 Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ.

Καὶ κα. Α

Καὶ κα. Α

Εξ. κα. Β

Διδ. κα. Β

Καὶ κα. Β

Κα. Β. κα. Ζ
 Ι. κα. Β

1. ὑπὸ πλὴν νεφέλῃ
 2. καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ

3. διὰ τὴν ἀδελφότητα
 4. ὁ Χριστός

ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐπικεν. Θ ὅτι πάντες ἐκ τῆς ἑνὸς ἄρτου με-
τέχοντες. Βλέπετε Θ Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐδίδοντες τὰς
θύσιας κοινωνοὶ τῆς θυσιασθίου εἰσὶν; ἢ οὐ ὡς ἡμεῖς; ὅτι εἰδωλόν,
ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον, ἢ ὅτι εἰδωλόν; ἀλλ' ὅτι ἀθύει τὰ ἔθνη, δαίμο- Ε
νίοις θυφὲς καὶ ὁ Θεός. οὐ θέλω ὑμᾶς κοινωνοὺς τῆς δαίμονιαν
γίνεσθαι. ὁ δὲ διδάσκει ποτήριον Κυρίου πίναν καὶ ποτήριον δαι-
μονίων· οὐ διδάσκει τραπέζης Κυρίου μετέχιν καὶ τραπέζης
δαίμονιων. ἢ ὡς ἀζηλοῦμεν Θ Κίριον, μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἐσμεν; πάντα μοι ἐξίσιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πᾶν τα Κι· ε· Γ
μοι ἐξίσιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδολεῖ. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζήτει, Φ· δ· δ· Γ
ἀλλὰ τὸ τῆς ἐτέρου ἑκάστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμι; Ζ
ἐδίετε, μηδὲν ἀναικρίνοντες διὰ τὴν σῶσιν· τοῦ γὰρ Κυρίου Φ· δ· κ· Α
ἢ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλῶς ὑμᾶς ὁ ἀπίσαν,
καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ ὡς ἀληθῆς ὑμῖν ἐδίετε, μη-
δὲν ἀναικρίνοντες διὰ τὴν σῶσιν. ἔαί τις ὑμῖν ἐπιτρῶ-
εἰδωλόθυτον ὅτι, μὴ ἐδίετε, δι' ἐκεῖνον Υ μέμνησθε, ὅτι τὴν
σῶσιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἢ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· σω-
θῶσιν ὃ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τῆς ἐτέρου. ἵνα πᾶς ὁ Η
ἐλθὼν πρὸς ἐμεῖς κρίνεται ὑπὸ αλλοῦ (ὡς δόξατος; εἰ ὁ ἐγὼ γὰρ
εἰ μετέχω, ἢ βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐλάλῃ; ἔ- Λοκ· δ· Γ
τε οὐκ ἐδίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ
ποιεῖτε. Ἀποφύγετε πορνείαν καὶ ἰσχυροὺς καὶ ἑλλοισίαι καὶ τῇ ἐν-
κλυσίᾳ τῆς Θεοῦ, καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἐρέσκω, μὴ ζητῶν
τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῆς πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Ξ Μικηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστός. Ἐπὶ νῶ δέ ια β· ο· ι· γ· β
ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μοι μέμνησθε, καὶ καθὼς ὡς ἐδω-
κα ὑμῖν, τὰς ὡς ἀδότης κατέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι
ὁ παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ὅτι· κεφαλὴ ὁ ἡγεμὼν
ὁ αὐτὸς κεφαλὴ ὁ Χριστός, ὁ Θεός. πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὡς σκευόκε-
νος ἡ ὡς φερούμενος κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταταγὴ τὴν κεφα-
λίᾳ αὐτοῦ· πᾶσα ὁ ἡγεμὴ ὡς σκευόκενος ἡ ὡς φερούμενος
ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταταγὴ τῇ κεφαλῇ αὐτῆς.
ἐν γὰρ ὅτι ὅτι αὐτὸ τῇ ὡς σκευόκενος· εἰ ὅτι οὐ κατακαλύπτεται Β
ἡγεμὴ, καὶ κειράτω· ὅτι ὁ ἀνδρὸς ἡγεμὴ τὸ κείραται ὡς σκευό-

Γιν δ Δ

δοι, κατακαλυπτέτω. αὐτὸς μὲν γὰρ ἐκ ἐφείλε κατακαλύπτει-
δοι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ
δόξα ἀνδρός ἐστίν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ
ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ ἐκ ἐκπέθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναικα, ἀλλὰ
γυνὴ διὰ τοῦ ἀνδρα. (διὰ τοῦτο ὁφείλει ἡ γυνὴ ὅμοιοσιν ἔχειν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, δια τούτων ἀγγέλους.) πάλιν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς

Γ γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός ἐν Κυρίῳ· ὡς περ γὰρ ἡ γυν-
ὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ αὐτὸς διὰ τῆς γυναικός, τὰ ὅσα πάντα
ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, πρέπον ἐστὶ γυναικα ἀκα-
τακαλύπτειν τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις δι-
δάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐάν κομᾷ, ἀπρμία αὐτῷ ἐστὶ· γυνὴ δὲ
ἐάν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ περὶ βολαίου δέδο-
ται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτῳ σιυνή-
σαν ἐκ ἐχομένη, ἐδὲ αὐτὴ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ ὡς αἰ-
γλῶν ἐκ ἐπαίνῳ, ὅτι ἐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον σιυνέρ-

1 ὡς αἰγλῶν
2 αὐτὴ ἐκ
3 τῶν α ἰα

Δ χεσθε. Περὶ τὸν μὲν γὰρ σιυνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀ-
κούω χάριτα ἐν ὑμῖν ὑπάρχον, καὶ μέρος τι πεινῶ. δεῖ γὰρ καὶ
αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γινώσκωνται ἐν ὑμῖν.
Σιυνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκ ἐστὶ Κυριακὸν δεῖπνον
φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον παραλαμβάνει ἐν τῷ φα-
γεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οἰκίας ἐκ ἔχετε εἰς τὸ
ἐδίδειν καὶ πίνειν, ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κα-

Ε ταχυνώτε τούτῳ μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν
τούτῳ; ἐκ ἐπαίνῳ· ἐγὼ γὰρ ὡς ἐλάβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ
ὡς ἐδώκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ ὡς ἐδίδδοτο,

Μα' 1 κε Γ
2 αλ 1 αλ Γ
3 αλ 2 αλ Β

.. ἐλαβεν ἄρτον, καὶ διχαρισήσας ἐκλάσε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φα-
.. γετε· τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωμένην· τοῦτο
.. ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μὲν
.. τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν

Ζ τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὅσάκις ἀνὴρ πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν
.. ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἀνὴρ ἐδίδητε τὸ ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτή-
ριον τοῦτο πίνετε, (τοῦ) θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἃς
οὐκ ἔλθῃ. Ὡστε ὅς ἀνὴρ ἐδίδῃ τὸ ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον
τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἐνοχλῶς ἐσται τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυ-

Γ' α 2

2 ὡς Κυρ. 11. 2
3 α

εἰς. Δικταζέτω ὁ αἰθερὸς ἑαυτὸν, ἢ οὔτως ἐκ τῆς ἄρτου
ἐστέτω, ὡς ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐδίδων ἔπειτα ἀνα-
ξίας, κρῖναί τε καὶ ἐδίει καὶ πίνε, μὴ διακρίναν τὸ σῶμα τοῦ
Κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ἡμῖν πολλοὶ ἀδυνεῖς καὶ ἀρρώστοι, ἔκκει-
μῶν Ἰησοῦ· εἰς ἑαυτοὺς διακρίνομεν, ἕκαστοι ἐκινούμεθα. καὶ
νόμοις, ὑπὸ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ συνήκῃ σιωπῇ καὶ
τακρίνομεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν,
ἀλλήλοις ἐνδέχεσθαι εἰς ἑλπίς πεινᾶ, ἐν οἴκῳ ἐστέτω, ἵνα μὴ εἰς
κρῖνα συνέρχησθε. Τὰ ὅτι λείπα ὡς ἂν ἔλθω διαταξομαι.

Περὶ τοῦ πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. οἶδατε ὅτι ἐβηήτε, πρὸς τὰ εἰδωλα καὶ ἄφωνα ὡς αἱ ἐρεῖς
ἀπαργύριοι. διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ
λαλεῖν, λέγει ἀναπαύει Ἰησοῦ, ἢ οὐδεὶς διώκεται εἰπεῖν ἡ-
γετον Ἰησοῦ, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. Διατρέσας ὁ χαρισμά-
των εἰς, καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διατρέσας διακονιῶν εἰς, καὶ ὁ
αὐτὸς Κύριος· ἔκ διατρέσας ἐνεργημάτων εἰς, ὁ γὰρ αὐτὸς ὅστις
θεὸς ὁ ἐνεργῶν καὶ πάντα ἐν πάνσιν. Ἐκαστῷ δὲ δίδοται ἡ φαιέ-
ρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον· ὡς μὴ καὶ διὰ τοῦ πνεύ-
ματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως, καὶ τὸ
αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρω γὰρ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω δὲ
χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω γὰρ ἐνερ-
γηματα δυναμίσεων, ἄλλω γὰρ πρὸς φητεία, ἄλλω γὰρ διακρίσεις
πνευματικῶν, ἑτέρω γὰρ γνώσις γλωσσῶν, ἄλλω γὰρ ἑρμηνεία γρασίων·
πάντα ὅτι ταῦτα ἐνεργεῖ καὶ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διακρινόμενα ἰδίᾳ
ἐκαστῷ καθὼς θέλει. Καθὰ καὶ ὁ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ὅσῳ, καὶ μὴ
ἔχει πολλά, πάντα ὅτι καὶ μὴ τῆς σώματος· ὅτι ἐνός· πολλά ὄντα
ἐν ὅσῳ σῶμα οὐκ οὐκ καὶ ὁ Χριστός· καὶ ὁ γὰρ ἐν εἰς πνεύματι· καὶ
πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἑλλήνες,
εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
καὶ τὸ σῶμα ἐκ ἐστὶν ἐν μὲν, ἀλλὰ πολλά· ἐκ ἐστὶν ὁ ποῖς, ὅτι
ἐκ εἰμὶ χεῖρ, ἐκ εἰμὶ ἐκ τῆς σώματος· οὐ καὶ τὸ ἐκ ἐστὶν ἐκ
τοῦ σώματος; καὶ ἐκ ἐστὶν ὁ εἰς, ὅτι ἐκ εἰμὶ ὁ φθαλμός, ἐκ εἰ-
μὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ καὶ τὸ ἐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος;
εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὁφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ

Ματ. 52

Γαλ. 3 Α
ερίσ. 9

B

Γ

ἢ ὁσφροσις; νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔδετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάστῳ ἐκ τῶν ἐν
 τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. εἰ δὲ ἴδω τὰ πάντα ἐν ἡμῖν, ποῦ τὸ
 σῶμα; νυνὶ δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. Οὐ δύναται δὲ ὁ-
 φθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ, Χρῆσθαι ἐκ ἐγώ ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ
 τοῖς ποσὶ, Χρῆσθαι ὑμῖν ἐκ ἐγώ· ἀλλὰ πολλὰ μέλη τὰ δοιοῦν-
 τα μέλη τοῦ σώματος ἀδελφεοὶ ὑπαρῆναι, ἀναγκάσθαι· ἔα
 δοκοῦν μὲν ἀπιστοῦν ἐπὶ τοῦ σώματος, τοῦτο δὲ ἡμεῖς ἀπιστε-
 ραν τῷ σώματι καὶ τὰ ἀχρήματα ἡμῖν οὐκ ἔχουσιν ἡμεῖς ἀπιστε-
 ραν ἔχοντα· τὰ δὲ ἀχρήματα ἡμῖν οὐκ ἔχουσιν ἡμεῖς. ἀλλ' ὁ Θεὸς συνε-
 κέρχασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑπεροῦνι πλεοναυτερανδοῦν ἡμῖν, ἵνα
 Δ μὴ ἡρίμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων
 ἐκινῶσι τὰ μέλη. καὶ εἴτε πάρεστι ἐν ἡμῖν, συγκαίρει πάντα τὰ
 μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ, συγκαίρει πάντα τὰ μέλη· ὅτι
 δεῖτε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μερῶν· καὶ οἱ ἑαυτοῦ
 τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθαίροντες, ἀφαιρούντες τὰς
 τρυφὰς διδασκαλίας, ἐπειτα δυνάμεις, εἴτε χαρίσματα ἰα-
 μάτων, ἀντιλήψεις, καὶ βιβήσεις, καὶ γλώσσαι· μὴ πάντες ἀ-
 πόστολοι; μὴ πάντες πρεσβύτεροι; μὴ πάντες διδασκαλοὶ; μὴ
 πάντες δυνάμεις, μὴ πάντες χαρίσματα ἐκείνων ἰαμάτων;
 μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμυνέουσι; ἔρ-
 γοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα ταῖς κρείττεσι. καὶ ἐπὶ καὶ ὑπερβόλαι
 καὶ ὁδοὶ τῶν ἀγαθῶν. Εἰ τὰς γλώσσας τῶν ἀποστό-
 λων λαλοῦντες τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχοντες, ὡς χρυσὸς χαλ-
 κὸς ἡχοῦν, ἢ κεκλυμένον ἀλαλάζον· ἔστι ἡμεῖς ὡς φωνή, ἔ-
 στί ὁ τῶν μετῴρων πάντα καὶ πᾶσαν πλουργίαν, ἔστι ἡμεῖς ὡς πύ-
 σις ἡμῶν τῶν περὶ μετῴρων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχοντες, οὐδὲν εἰ-
 ρμὴν καὶ ἡμῶν πάντα τὰ ὑπαρχόντα μοι, ἔστι ἡμεῖς ὡς ἀδῶ
 τὸ σὸν ἄμυν ἵνα κραυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχοντες, οὐδὲν ὡ-
 Φιλοῦμαι· ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύει· ἡ ἀγάπη οὐ ζητεῖ
 ἢ ἀγάπη οὐ κίβηται, οὐ φιστεύει, ἐκ ἀχρημοσύνης, οὐ ζητεῖ
 τὰ ἐαυτοῦ, ἐπαρξύνεται, οὐ λαγνύει· ὁ καὶ ὁ, ἐκχυρεῖ ὅτι
 Γ τῇ ἀδικίᾳ, συγκαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ πάντα σέβει, πάντα πιστεύει,
 πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκτίθεται.
 εἴτε δὲ πρεσβυτεῖα καταργηθήσονται, εἴτε γλώσσαι παύσονται,

Εφ. α. γ

3 συμπαρομο.

4 συγκαίρει.

5 καὶ ὁδοὶ.

6 π. ὡς φωνή
 7 καὶ ὁδοὶ
 8 καὶ ὁδοὶ
 9 καὶ ὁδοὶ
 10 καὶ ὁδοὶ
 11 καὶ ὁδοὶ
 12 καὶ ὁδοὶ

εἴτε γνώσις καταργηθήσεται ἐκ μέρους ἢ ἡ γινώσκουσα, καὶ
 ἐκ μέρους προφητεύουσα· ὅταν ὁ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ
 μέρους καταργηθήσεται. Ὅτε ἡμεῖς νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουμεν,
 ὡς νήπιος ἐφρόνομεν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεθα· ὅτε ὁ ζέλον αἰ- Δ
 νήρ, κατήργηκα τὰ τῶ νηπίου. Βλέπομεν ἢ ἄρτι δι' ἐσώπριον
 ἐν ἀνίχνισματι, τότε ὁ πρὸς ὁπῶν πρὸς πρὸς ὁπῶν. ἄρτι γινώ-
 σκω ἐκ μέρους, τότε ὁ ὅτι γινώσκω καὶ ὡς καὶ ἐπεγνώσθην.
 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τεῖα πάντα, μείζων δὲ
 τούτων ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζητεῖτε ὁ
 τὰ πνευματικά, μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· ὁ γὰρ λαλῶν
 Γλώσση, ἐκ αὐτῶν τοῖς λαλεῖ δὲ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει,
 πνεῦμα δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων, αὐτῶν τοῖς λα-
 λεῖ οἰκοδομεῖ καὶ ᾠδαίαν καὶ ᾠδαμυσθίαν· ὁ λαλῶν
 Γλώσση, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκο-
 δομεῖ. Θέλω ὁ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν Γλώσσαις, μάλλον ὁ ἵνα
 προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων, ἢ ὁ λαλῶν Γλώσσαις,
 ἐκτὸς εἰ μὴ διεκρινώμεν, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ λάβῃ. B
 Νυνὶ ὁ, ἀδελφοί, ἐάν ἐλθῶ πρὸς ὑμᾶς Γλώσσαις λαλῶν, ἢ
 ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐάν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν λόγον καλῶς, ἢ ἐν
 γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ; Ὅμως τὰ ἀψυχα φω-
 νίῳ διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐάν διασολῶ τῶ φθό-
 γῳις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐτοῦ μέτρον ἢ τὸ κιθαριζό-
 μετρον; καὶ ὁ ἐάν ἀδῇ φωνίῳ σάλπιγγος δῶ, ἢς ᾠδα σκευά-
 σεται εἰς πολεμὸν; οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς Γλώσσης ἐάν μὴ εὔση-
 μον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλοῦ μέτρον; ἔσεσθε γὰρ εἰς
 αἶερα λαλοῦντες. Τοιαῦτα, εἰ τυχοί, γλῶσσαι φωνῶν ὅστις ἐν κό- Γ
 σμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἀφώνῳ· ἐάν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύνα-
 μιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν,
 ἐν ἐμοὶ βάρβαρος· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευ-
 μάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε, ἵνα ᾠδισ-
 σέητε. Διότι ὁ λαλῶν Γλώσση, πρὸς σκευὴν ἵνα διεκρινώμεν·
 ἐάν γὰρ πρὸς σκευὴν Γλώσση, τὸ πνεῦμα μου πρὸς σκευὴν,
 ὁ νοῦς μου ἀκαρπὸς ὅστις οὐκ ὅστις πρὸς σκευὴν τῷ πνεύματι,
 πρὸς σκευὴν καὶ τῷ νοί· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ καὶ

τῶ νοί· ἐπεὶ ἐὰν διλογήσης τῷ πνέματι, ὁ δύαπλῶν (Τ)
τόπον ἔῖδιδότου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμύλῳ ἐπὶ τῇ σῇ διχαρείᾳ; ἐπει-
Δ δὴ πὶ λέγεις ἐκ οἷδε. σὺ μὲν γὰρ καλῶς διχαρεῖς· ἀλλ' ὁ ἕτερος
ἐκ οἰκοδομείας. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ἡμῶν μᾶλλον
Γλώσσης λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους· διὰ τῶ
νοός μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλοις κατηχήσω, ἢ μυρίαις λό-
γους ἐν Γλώσσῃ. Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε τῆς Φρεσίν,
ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς ᾧ Φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νό-
μῳ γέγραπται, ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χερίσιν ἑτέροις
λαλήσω τῇ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲ οὕτως εἰσακούσονται μου, λέ-
γῃ Κύριος. Ἔστω αἱ Γλώσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν οὐ τοῖς πσεύουσιν,
Ε ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ περὶ φημία ἐν τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς π-
σεύουσιν. Ἐὰν οὖν σιωπῇ ἡ ἐκκλησία ἐλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ
πάντες Γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθῃ σὶ ἰδιδῶται ἡ ἀπιστία, ἐκ ἐ-
ροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; ἐὰν γὰρ πάντες περὶ φημίαν, εἰσέλθῃ δὲ πῶς
ἀπιστος ἢ ἰδιδῶτης, ἐλέγξῃ ὑπὸ πάντων, διακρίνεται ὑπὸ πάν-
των, ὅτι οὕτω τῇ κρυψίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανεραὶ γίνονται, καὶ
οὕτω πεσὼν ἐπὶ περὶ σιῶν περὶ σκωπῇ τῷ Θεῷ, ἀπαγγέ-
λων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ὄντι. Τί οὖν ὄντι, ἀδελφοί; ὅταν
σιωπῇσθε, ἕκαστος ἡμῶν ψαλμὸν ἔχῃ, διδασκαλίαν ἔχῃ, Γλώσσαν
Z ἔχῃ, ὁποῖα λυψὴν ἔχῃ, ἐρμηνείαν ἔχῃ· πάντα περὶ οἰκοδο-
μῆν γινέσθω. Ἰτε Γλώσσαις λαλῶν, καὶ δύο ἢ τρεῖς ἢ πλείους τρεῖς,
καὶ ἀλλήλους, καὶ εἰς διερμυνέτω· ἐὰν γὰρ μὴ ἡ διερμυνούτης,
σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐαυτῷ γὰρ λαλήτω ὡς τῷ Θεῷ. Προφῆται
δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλῶσιν, ἢ (1) ἄλλοι διακρίνεται· ἐὰν γὰρ
ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καὶ σιγήσῃ, ὁ περὶ σιῶν· διωάδε
γὰρ καὶ ἐν ἑνὶ πάντες· περὶ φημίαν, ἵνα πᾶντες μεγαλῶσι,
καὶ πάντες ἁπλοῦς καλῶνται· καὶ πνεύματα περὶ φημίαν περ-
φήταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ ὄντι ἀκατασχίστος ὁ Θεός, ἀλλ'
α Τ. α β Δ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῷ ἁγίῳ. Αἱ γυ-
Γ υ γ νᾶκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ὅτι περὶ φη-
πῇ αὐτῆς λαλεῖν, ἀλλ' ὅτι ὑποτάσσεται, καὶ ἐν τῷ νόμῳ λέ-
γῃ. εἰ δὲ ἡ μαθεῖν θέλοισιν, ἐν οἷα τοῖς ἰδίαις ἀνδρας ἐτρω-
τάτωσαν· αἰσθρόν γὰρ ὅτι γνωαξίν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. ἢ ἀφ'

1011. 2. 2.

1011. 2. 2.

1011.

1011. 2. 2.

1011. 2. 2.

1011. 2. 2.

1011. 2. 2.

ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατέλυθη-
σεν; εἴ τις δοκεῖ περὶ τῆς ἐκείνης ἢ πνευματικῆς, ἐπιγινώσκω ἅ-
ντα ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀ-
γνοεῖτω. ὥστε ἀδελφοί· ζηλοῦτε τὸ περὶ τούτου, καὶ τὸ λα-
λεῖν ἑαυτοῖς μὴ κωλύετε. πάντα ἐκζητούντως ὡς καὶ ταῖς ἐντο-
λάς.

Γινώσκω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον
ὃ εὐαγγελισάμενος ὑμῖν, ὃ καὶ ἄρ' ἐλάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε δι' αὐ-
τὸ καὶ σὺν ἡμῖν λόγῳ εὐαγγελισάμενος ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκ τῶν εἰ-
ρημικῶν ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ
ἔλαβον, ὅτι Χρὶς ἀπέθανεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀνδρῶν καὶ γυναι-
κῶν, καὶ τὰς ῥαφάς· ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ, καὶ τὰς ῥαφάς· καὶ ὅτι ὡφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα·
ἐπειτα ὡφθη ἐπὶ πάντων πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφ' ἅπασι, ὅσων
οἱ πλείους ἡμίονοι ἕως ἄρτι, ἡμεῖς δ' καὶ ἐκοιμήθησαν· ἐπειτα ὡ-
φθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς δώδεκα τοῖς ἀποστόλοις πάνσιν· ἔχατον δ' πάντων, ὡς-
πρὸς τὸ ἐκ τῶν ἁγίων, ὡφθη καὶ μοί. ἔγω γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος
τῶν ἀποστόλων, ὅς ἐκ εἰμι ἰσχυρὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐ-
δίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάρις γ' Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ
ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ ἡμεῖς ἐν ἐμοὶ οὐ κεν ἐξήρτη· ἀλλὰ ἀφελώτερον αὐ-
τῶν πάντων ἐκοπίασα· ἐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν
ἐμοί. εἴτε οὐκ ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσοντες, ὡς εἴπωσιν· ἐπι-
στεύετε. Εἰ γ' Χρὶς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς
λέγουσιν ἡμεῖς ἐν ὑμῖν, ὅτι διάστασις νεκρῶν ἐκ ἐστίν; εἰ δὲ διάστα-
σις νεκρῶν ἐκ ἐστίν, οὐδὲ Χρὶς ἐγήγερται· εἰ γ' Χρὶς ἐκ ἐγή-
γερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.
εὐεσκόμμεθα γ' καὶ ψευδομδρτυρίαις τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμδρτυρήσα-
μεν καὶ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἠγέρει τὸν Χρῆστον· ὃν ἐκ ἠγέρειν, εἴπερ ἄρα
νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται· εἰ γ' νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χρὶς
ἐγήγερται· εἰ γ' Χρὶς ἐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, ἐπὶ
ἐσθ' ἐν ταῖς ἀνδρπαίαις ὑμῶν· ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρῆστῳ,
ἀπώλυντο· εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπιότες ἐσμέν ἐν Χρῆστῳ μόν-
ον, ἐλθεῖν ὅτεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. νυνὶ γ' Χρὶς ἐ-
γήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοιμημένων· ἐγχείτω· ἐ-
πειδὴ γ' δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις

12 Γαλ. α. Β

13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Β

Γ

Κολ. α. Γ
2 Περ. α. Β

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400

401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

4 ὁ ὅτι σῶμα
πνευματικόν
εἶναι

ρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα
πνευματικόν· οὕτω καὶ γεγραπται, Ἐγγύετο ὁ πρῶτος ἀνθρώ-
πος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωῆς, ὁ ἕνατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζω-
ποιῶν. Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν,
ἐπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἐκ γῆς, γαικός· ὁ
δευτέρος ἀνθρώπος, ὁ Κύριος ὁ ἐξ οὐρανοῦ. οἷος ὁ γαικός, τρι-
οῦτοι ἔσονται· οἱ γαικοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τριοῦτοι καὶ οἱ ἐπε-
ράνιοι· ἔκαστος ἐφορέσας μὴ πλὴν εἰκόνα τῆς γαίης, φορέσας
μὴ πλὴν εἰκόνα τῆς ἐπουρανίου. τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ἐπὶ σὰρξ καὶ
αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσατε οὐ δύναται, ἐδὲ ἡ φθο-
ρὰ πλὴν ἀφθαρσίας κληρονομεῖ. Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῶν λέγω, **Η**
πάντες μὴ οὐ κοιμηθῆσόμεθα, πάντες ὁ ἀλλαγησόμεθα ἐν αὐ-
τόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζῶν,
καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, ἔκ τῃ θνητῇ
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύ-
σῃται ἀφθαρσίαν, ἔκ τῃ θνητῇ τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε
γενηθήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς
νῆκος. ποῦ σου θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου ἄδη, τὸ νῆκος; Τὸ δὲ
κέντρον τῆς θανάτου, ἡ ἀμάρτια· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας, ὁ νό-
μος. τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῆκος διὰ τῆς Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδρά-
οιζίν. δε, ἀμετακίνητοι, ἀβλαβεροὶ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Κυρίου
πάντες, εἰδοτες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν ἐκ ἐστὶ κενὸς ἐν Κυρίῳ.

ΓΗ Δ Β

Μαθ κα Γ
α η σ δ Δ

ε σ θ η γ Δ
ε η γ δ Δ

α Γ ω ι Α

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς εὐαγγέλιον ἀγίου, ὡς περ διέταξα ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. Κατὰ μίαν
σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ ἡδέτω θυσανέζων ὅτι ἂν
βιβάζωμαι, ἢ ἂν μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογία γίνωνται. Ὅταν ὁ πα-
ραβῶμαι, οὐκ ἐλθὼ δοκιμάσῃτε δι' ἐπιστολῶν, τοῖσι πέμ-
ψω ἀπενείκεῖν πλὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. ἐάν ὃ ἢ ἄξιον
τῆς καὶ ἐπορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. Ἐλεύσομαι ὁ πρὸς
ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω. (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.) **Β**
πρὸς ὑμᾶς ὁ τυχὼν ὡς ἀμυνῶ, ἢ καὶ ὡς ἀχμαῖσω, ἵνα ὑμεῖς
με πρὸς ἐμὴν οὐκ ἂν πορεύωμαι. οὐ θέλω ὁρῶμαι ἀρπὴ ἐν

D.i.

50 ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Α.

παρόδω ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον πᾶ ὅτι μεῖναι πρὸς ὑμᾶς,
ἐν ᾧ Κίριος Ἰησοῦς ἔσται. Ἐπιθυμῶ ὅτι ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεν-
τηκοστῆς. ὅτι γὰρ μοι δυνάμει μεγάλη καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ δυνάμει-
μοι πολλοί. Ἐάν ὅτι ἐλθῇ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γέ-
νηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐξάγειται ὡς καὶ ἐγώ· μή-
τις οὐκ αὐτὸν ἐξέστησιν. προσέμψατε ὅτι αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα
ἐλθῇ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μὲν ὡς ἀδελφῶν. Περὶ
ὅτι Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεισα αὐτὸν ἵνα ἐλθῇ
πρὸς ὑμᾶς μὲν ὡς ἀδελφῶν· ἐπὶ πάντως ἐκ ἡμῶν ἔλεγμα ἵνα
νῦν ἐλθῇ· ἐλδύσεται ὅταν εὐκαιρήσῃ. Ἐπεὶ γὰρ ὁρᾷτε σήκετε ἐν
τῇ πίστι, δουρίζεσθε, κραταυνοῦσθε. πάντα ὑμεῖς ἐν αὐτῇ, λατρεύετε
αὐτῇ. Παρεκαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οἴδατε τίς οἰκίαν Στεφά-
να, ὅτι ὅτι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις
ἐταξάν ἑαυτοὺς, ἵνα ἐν ὑμῖν ὑποτάσσεται τοῖς τοῖς τοῖς, ἐπὶ παν-
τὶ τῷ σὺν ἐργασίᾳ καὶ κοπιῶντι. χαίρει ὅτι τῇ παρουσίᾳ Στε-
φανά καὶ Φουρτουμάτου καὶ Ἀχαικοῦ, ὅτι ὅτι ὑμεῖς ἐξέρχεται οὗ-
τοι ἀνεπλήρως· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ ὅτι ὑμεῖς.
Ἰππινώσκετε οὐκ ὡς τοῖς τοῖς. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλη-
σίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας
καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς καὶ ἀδελφοί πάντες. ἀσπάζονται ἀλλήλους ἐν φιλή-
ματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χεὶρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἢ πᾶν ἀνάθεμα· μὴ ἀν ἀνά. Ἡ χά-
ρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετ' ὑμῶν
πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

καὶ Φουρτουμά-
του. ια

Ρωμ. ις-Γ
Β. α. ι. γ. Δ

Πρὸς Κορινθίους πρὸς τὴν ἐξάφῃ ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφά-
να καὶ Φουρτουμάτου καὶ Ἀχαικοῦ καὶ Τιμοθέου.
Ἐν σίχοις ὡς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΥΤΗΝ ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας· ἡ δὲ πρὸς Φασίς ἐπιστολὴς αὕτη. δὲξάμενοι Κορινθιοὶ πάλιν πρῶτην ἐπιστολήν, κατενόησαν ὅτι τῇ ἀμύρῃ πατρὶ λαβόντος τὴν μήνυα, καὶ ἐλυπήθησαν ὡς παριδόντες τὸν αὐτὸν ἀμύρτην. εἶπα ὑφ' ἡμῶν τοῦ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν γῆν καὶ τὰς πρὸς Φασίς τῇ ὁρισμάται ποιούντων, ὥστε πᾶσι κατεξέσθαι τὰς γράμματα τῶν νόμων, καὶ ἀδιάφορον ἐκείνοις πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἔλθειν, καὶ μάλλον πρὸς σέχην τοῖς ἐν πρὸς σῶ- πω καυχώμενοι. ἡσθ' οὐ καὶ πρὸς τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους φερνόντες καλῶς. πρὸς ταῦτα οὖν ἀντιγράφει ὁ ἀπίστολος· καὶ πρὸς τὴν μὲν ἀποδέχεται τοῖς ἐκβελόντες τὸν πρὸς νομήσθαι, ἔπειτα ἀξιώσασιν αὐτοὺς κατεκτείνῃ, καὶ μετὰ νομήσθαι ἐκείνοις καλῶς δεξιῶναι. ἐν αὐτῇ δὲ διδάσκει πρὸς τὸν νόμον, διαγράφει τὰς γράμματα τῶν νόμων, καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐδεὶς λαμβάνει τὸ γράμμα μόνον τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τὰς γράμματα πάλιν διατίθεται ἐκβελόντων. οὐ γὰρ μόνον ῥῆμα ἔστιν ὁ νόμος, ἀλλ' ἐν τοῖς ῥήματις ἐστὶ καὶ ὁ νόμος τῆς πίστεως. ἔπειτα ὅτι τῷ Χριστῷ ἐλθόντι, καὶ ἡ κτίσις γένηται, καὶ οὐδεὶς τῶν παλαιῶν ζῶν, ἀλλ' ὡς ἐν καινῇ κτίσει, ἐν πᾶσιν αἰσθεύονται, καὶ ἀρχὴν τῇ γαλιλῆα πάλιν πρὸς τὸν αὐτὸν. ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς καὶ πρὸς τῆς διακονίας, καὶ πρὸς τῆς αὐτῶν μᾶλλον πλεονάζει. αἰπὴν ὡς δὲ τοῖς ἐν πρὸς σῶ- πω καυχώμενοι, καὶ παλιν πρὸς τὰς ἀπὸ πέποιθε ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ τὰς ὁποιασίας δὲ δι- γαίται ἀπὸ τῶν ἐωρακέν, εἰς τε τὸν πρὸς ἀδελφῶν καὶ εἰς τὸν τεινον εὐρακέν ἀρπαγείς. εἶπα πρὸς τῆς γαίλας μὴ ἀμύρτην, ἀλλ' ἀμετὰ νομῶν τοῖς ἀμύρτωντας, ἐν ἡμετέροις τελεῖται τὸ ἐπιστο- λῶν. Ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα. Ὁ πᾶς λόγος ἐστὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὴν ἐκ τῶν Κορινθίων, καὶ τὴν ψευδαποστόλων καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν ὑποτάσσων πρὸς τὴν εἰς τὴν γαίλας Θεοῦ, καὶ πρὸς τὴν ἀγαθῆς πολιτείας, καὶ τὸν βίσιον ἐκείνους καὶ τὸν ἀφ' ἡμετέρων, καὶ πρὸς τὴν μεταδοτικῆς ἀρετῆς, καὶ πρὸς τὴν ψευδαποστόλων ἀπὸ τῆς εἰσεύσεως καὶ ποιησίας.

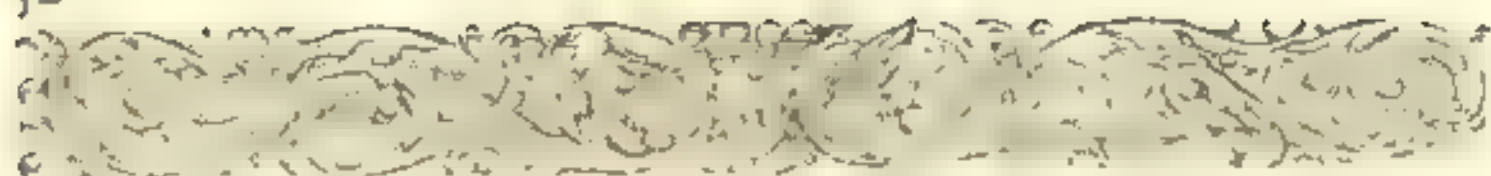
ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΤΙ δὲ ποτε δευτέρα γένηται ἐπιστολὴν ἡγεῖται· καὶ ἀξίον. ὅτι ἐν τῇ πρῶτῃ ἀπελθὼν πρὸς αὐτοὺς ἐπαρτήλας ἔμελλεν, καὶ μὴ ἀπελθὼν, τὸ πρῶτον αὐτὸν εἰς ἐπερὰ ἀπαχθῶν- τος, καὶ ἀπὸ τῶν πειρασμοῖς ἐμπεσὼν· ἀπὸ τῆς τοῦ δευτέρας δὲ μὴ ἀπελθὼν ἀπελογεῖται, ἵνα ὁ ἀπελθὼν ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς δοξῇ. ἔπειτα ἡσθ' καὶ βελτίους ἐκ τῆς πρῆτης γηρόμενοι. ὁ λόγος οὖν τοῦ δευτέρας ἀξιώσασιν αὐτοὺς, ἵνα πλεονάζει ἐκ τῶν πρὸς ἀρετῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΧΟΝΤΑ καὶ πᾶσι ὑποδιαίρεσις.

α' Ἐν ἡμετέροις Θεοῦ βελτίους, ἡ πρῶτη γαίλας.	Γαίλας τὸν αὐτὸν φιλοπόνησιν καὶ φιλαδελφίαν τὸν Χριστόν.	ξ
β' Πρὸς τὴν ἀρετῆς τῆς πρὸς αὐτοὺς, ἡ φειδύς ἐκ τῶν μὴ ἀπὸ τῶν, ἡ καὶ τῶν ἀφ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀφ' αὐτοῦ.	ἀπὸ τῆς Κορινθίων ὑπακούης καὶ ἀγάπης ἀφ' αὐτοῦ.	η'
γ' Πρὸς τῆς δι' αὐτὸν γαίλας ὡς τῆς τοῖς ἐκ τῶν ἀφ' αὐτοῦ, εἰς τὴν καὶ πρὸς τῶν ἀφ' αὐτοῦ.	Πρὸς τῆς πρὸς τῶν ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	θ'
δ' Γαίλας τὸν Χριστὸν ἀφ' αὐτοῦ, καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	ι'
ε' Πρὸς τῆς ἀφ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	ια'
στ' Πρὸς τὸν Χριστὸν ἀφ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ἀφ' αὐτοῦ.	

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Σφισ. α. Α
α. πτ. α. Α

ΚΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
 δια' θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
 ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοῦ τῇ οὔσῃ
 ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς
 οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ
 εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυ-
 ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
 καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ οἴκου
 ἡμῶν, καὶ Θεὸς πάσης ᾠρακλήσεως, ὁ ᾠρακαλὼν ἡμᾶς ἐπὶ
 πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δυνάσασθαι ἡμᾶς ᾠρακαλεῖν ἑαυ-
 τὸν ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς ᾠρακλήσεως ἧς ᾠρακαλούμεθα αὐ-
 τοὶ ἐκ τῆς Θεοῦ· ὅτι καθὼς ᾠρασεύει τὰ παθήματα τοῦ Χρι-
 στοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ ᾠρασεύει καὶ ἡ ᾠράκηνσις ἡ-
 μῶν· εἴτε δὲ ἠλθόμεθα, ὑπὲρ τοῦ ἡμῶν ᾠρακλήσεως, καὶ σω-
 τηρίας τοῦ ἐνεργουμένου ἐν ὑπομονῇ τοῦ αὐτῶν παθημάτων
 ὧν καὶ ἡμεῖς πάρομεν· εἴτε ᾠρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ἡμῶν
 ᾠρακλήσεως καὶ σωτηρίας, ὅτι ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ἡ-
 μῶν· εἰδότες ὅτι ὡς περ κοινωνοὶ ἐσμεν τοῦ παθημάτων, οὕτω καὶ
 τῆς ᾠρακλήσεως. Οὐ γὰρ ἐξελόμεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑ-
 πὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γυνομυρίας ἡμῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθὼς
 ὑπερβολὴν ἐβάρηθημεν ὑπὲρ δύαμιν, ὥστε ἔξαπορηθῆ-
 ναί ἡμᾶς καὶ τῆς ζωῆς· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀτόκημα τοῦ
 θανάτου ἐχρήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ'
 ὅτι τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι ἑαυτοὺς νεκροὺς, ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου
 ἐρύσασατο ἡμᾶς καὶ ῥύσῃ, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἐπ' ῥύσει, σὺν
 πουργωμάτων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δέήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν
 πειρασμῶν τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν ἐνχαρισθῇ ὑ-
 πὲρ ἡμῶν· ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μδρτυρεῖν τὴν σὺν
 δόσει ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, ἐκ ἐν σοφίᾳ

Γαμ. α. Η

α.

πρ. α.

1. πρ. α. α. α.
 2. πρ. α. α. α.
 3. πρ. α. α. α.
 4. πρ. α. α. α.
 5. πρ. α. α. α.
 6. πρ. α. α. α.
 7. πρ. α. α. α.
 8. πρ. α. α. α.
 9. πρ. α. α. α.
 10. πρ. α. α. α.

α. α. α. α. α.
 α. α. α. α. α.

σαρκική, ἀλλ' ἐν χερείᾳ Θεοῦ διέσχεσθ' ἄφ' ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ πε-
 ρισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομαι ὑμῖν,
 ἀλλ' ἢ ἀεικνιώνσκετε, ἢ καὶ ὀπιζινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ
 ἕως τελείας ὀπιζινώσεσθε, καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέ-
 ρους, ὅτι καύχημα ἡμῶν ἔσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κυρίου * Ἰησοῦ. * Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθούσῃ ἐ-
 βουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν περὶ ἑτέρου ἵνα δευτέραν χε-
 ρεὶν ἔχητε, καὶ δι' ἡμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν
 ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ἡμῶν περὶ
 πέμψαι εἰς πλὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο οὖν βουλόμην, ὅ-
 μη πάρα τῇ ἐλαφρείᾳ ἐχρησάμην, ἢ ἀβουλόμην, καὶ σάρ-
 κα βουλόμην, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ ἔχῃ ναίειν, καὶ τὸ οὐ εὖ· Πιστὸς ὁ
 Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἐγγύετο ναὶ καὶ οὐ· ὁ
 γὰρ τῆς Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς,
 δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, ἐκ ἐγγύετο ναὶ ἔστι, ἀλλὰ
 ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. ὅσα γὰρ ἐπαγγελία Θεοῦ, ἐν αὐτῷ ἔχῃ ναί,
 καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύν, τῷ Θεῷ πρὸς δοξάν δι' ἡμῶν. Ὁ δὲ
 β. βασιλὴς ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χερσὸν, καὶ χρίσας ὑμᾶς, Θεός, ὁ
 καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς ἡμῖν ἀρράβωνα τῆς πύμα-
 τος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ ὁ μὲν τυράντος ἐκείνῃ ὀπι-
 λαύμαι ὅτι πλὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φερόμενος ὑμῶν, ἐκ ἐπ' ἡλ-
 θον εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι κωλύομαι ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ
 σὺν ἐροῦν ἔσμεν τῆς χάριτος ὑμῶν. τῇ γὰρ πίστις ἐσήκατε.

Ἐκρηξὶ ἐλαυλά τῷ Θεῷ, ὅτι μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς
 ὑμᾶς· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὅστις ὁ β. φράνων με εἰ μὴ
 ὁ γ. ὑποῦμαι; ἔξ ἐμοῦ; καὶ ἐγραψα ὑμῖν τούτο αὐτὸ, ἵνα μὴ
 ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδωκε χαίρειν, πεποιθὺς ὅτι πάντας
 ὑμᾶς ὅτι ἢ ἐμὴ χάρις πάντων ὑμῶν ὅστις. ἐκ γὰρ πολλῆς θλί-
 ψεως καὶ στυγνῆς καρδίας ἐγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων,
 οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ πλὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ πεισ-
 σοτέρως εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ τις λελύπηκεν, ἐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ'
 ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ὀπιθῶ πάντας ὑμᾶς. ἵκανον πρὸ τοῦ οὐτοῦ
 ἢ ὀπιπμία αὐτῇ ἢ ὑπὸ τῶν πλόνων. ὥς τ' οὐκ αἰεὶ μάλλον
 ὑμᾶς χερίσας καὶ ὡρα καλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύ-

• ὑμῶν α
 • λεοῦ α

• ὁ καὶ δι'
 καὶ τῷ α

• ὅτι λύπη α
 α

Δ

β

β

- πη καὶ ἀποθῇ ὁ τοιοῦτος . Διὸ ᾤξα καλῶ ὑμᾶς κυρῆσαι εἰς
 Γ αὐτὸν ἀγάπην · εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἐγραψα , ἵνα γνῶ ἢ δοκιμῶ
 ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε . ὧ δὲ π χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ · καὶ γὰρ
 ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ὧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν πειρασμῷ
 Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτῇ τὸ μέν ἐξ ὑμῶν τῶ σατανᾶ · οὐ γὰρ αὐτὸς
 τὰ νοήματα ἀγνοοῖ μέν . Ἐλθὼν γ' εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸν δῶα-
 γήιον ἔ' Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι διέωρμένης ἐν Κυρίῳ, ἐκ ἐρη-
 κα δύνειν τῷ πνεύματί μου, τὰ μὴ εὑρεῖν με Τίτον (τὸν) ἀδελ-
 Δ φόν μου· ἀλλὰ δοποταξάμεν ὅ αὐτοῖς, ὅτι ἦλθον εἰς Μακεδο-
 νίαν . Τὰ γ' ὅτι ὁ Θεὸς χάρις τῷ πάντοτε θριαμβῶντι ἡμᾶς ἐν τῷ
 Χριστῷ, καὶ τὸ δοκιμῶν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φαιεροῦν πρὸς ἡμῶν ἐν
 παντὶ τόπῳ, ὅτι Χριστοῦ δῶα δία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομέ-
 νοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολυμένοις· οἷς μὲν ὁ σμῆν* θανάτου εἰς θάνα-
 τον, οἷς γ' ὁ σμῆν* ζωῆς εἰς ζωὴν . καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός ; οὐ
 Γ αὖ ἐσμὲν, ὡς οἱ πολλοί, καπηλεύοντες (τὸν) λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ'
 ὡς ὅτι εἰλικρινῆς, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον ἔ' Θεοῦ, ἐν Χρι-
 στῷ λαλοῦμεν . Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοῖς σιγῆ-
 σαι ἔν . εἰ μὴ ᾗ χρῆζομεν, ὥς ἵνες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς
 ὑμᾶς, ἢ ὅτι ὑμῶν συστατικῶν ; Ἡ ἐπιστολή ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐπε-
 ραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ διὰ γινωσκο-
 μένη ἐκ πάντων ἀνθρώπων , φανερούμενοι ὅτι ἐπ' ἐπιστολὴν
 Χριστοῦ διακονητέσθαι ἐφ' ἡμῶν, ἐπεπεραμμένη ἐ μὲν ἡμῶν, ἀλλὰ
 πνεύματι Θεοῦ ζώντος, ἐκ ἐν πλαξὶ λίθιναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρ-
 δίας σαρκίνας . Γεποίθησιν γ' τοιαύτῳ ἔχομεν διὰ τοῦ Χρι-
 Β στοῦ πρὸς (τὸν) Θεόν, οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσα-
 σθαι π, ὡς ὅτι ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅς καὶ
 ἱκανώσεν ἡμᾶς διακόνους καμνῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλ'
 λα πνεύματος · τὸ γὰρ γράμμα ἀποκλείνει, τὸ γ' πνεῦμα ζωο-
 ποιεῖ . Εἰ γ' ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμέ-
 νη ἐν λίθοις, ἐγγυήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δυνάσθαι ἀπενίστασθαι ἐκ
 ὑμῶν Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρὸς ὅσον Μωσέως , διὰ τὴν δόξαν τοῦ
 πρὸς ὅσον αὐτοῦ τὸν κατὰ ρουμὸν ἡμῶν πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ δια-
 Γ κονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατὰ
 κρίσεως, δόξα, πολλὰ μᾶλλον πλεονεῖ ἢ διακονία τῆς δικαιο-

Καθ. Α. Α

· κ. α. α.

· κ. α. α.

· κ. α. α. α. α.

· κ. α. α.

· κ.

ΓΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Β'.

55

2. v. α. β. γ.

σιώης ἐν δόξῃ· καὶ γὰρ οὐδὲ δέδοξασται τὸ δέδοξαμένον ἐν τού-
τῳ τῷ μέρει, ἐνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ κατὰρ-
χούμενον, διὰ δόξης, πολλὰ μᾶλλον τὸ μέγαν, ἐν δόξῃ. ἔχον-
τες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλὴ παρρησία ᾗσώμεθα, καὶ οὐ κα-
τά τῃ Μωσῆς ἐπ' ἡ κάλυμμα ὅππῃ τὸ προσώπον ἑαυτοῦ, πρὸς
τὸ μὴ ἀτενίσαι τοῦ ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ κατὰρχουμέ-
νου· ἀλλ' ἐπωρώσῃ τὰ νοήματα αὐτῶν· ἀχρεὶ γὰρ τῆς σήμερον
τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὅππῃ τῇ ἀναγνώσῃ τῆς παλαιᾶς διαθήκης
μή μὴ δὴ ἀκαλύπτουμένη, ὅ,τι ἐν Χριστῷ κατὰρχέται· ἀλλ'
ἕως σήμερον, καὶ ἔτι ἀναγνώσκειται Μωσῆς, κάλυμμα ὅππῃ τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν καίται· ἵνα δὲ ὅπως ἐψήφισεν ἑαυτὸν,
ἀφ' ἧς καίται τὸ κάλυμμα. Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνῦμα ὅσιν· οὐ γὰρ
τὸ πνῦμα Κυρίου, ἐκείνῃ ἐλπίσει. Ἡμεῖς ὅ πάντες δὴ ἀκα-
καλυμμένοι προσώπων δόξαν Κυρίου καποπείσομεθα,
τὴν αὐτῇ εἰκόνα μεταμορφωμένα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, κα-
τὰ τὴν ἀπὸ Κυρίου πνύματος. Διὰ τοῦτο ἐχρίτες τὴν
διακονίαν τῷ γένει, κατὰ τὴν ἡλεήθην, ἐκ ἐν κακῷ μῶ, ἀλλ' ἀ-
πειπτεῖσθα τὰ κρυπτά τῆς ἀγαθῆς, μὴ ὡς ἡμεῖς ἐν πα-
νοργίᾳ, μηδὲ δόλοισιν· ἀλλ' ὡς τὸ θεῶν, ἀλλὰ τῇ φαιερῶ-
σῃ τῆς ἀληθείας συνιόντες ἐν τοῖς αἵματι τῶν ἀνθρώπων
ἀνθρώπων, ἐν ᾧ πᾶσι θεοῖς. Εἰ γὰρ καὶ ἐκκαλυμμένοι τὸ δόξα-
ζήμεν ἡμεῖς, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ὅτι ἐκκαλυμμένοι, ἐν οἷς ὁ
θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῇ ἀπίστων, εἰς
τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸ φῶς τῆς εὐαγγελίου τῆς δόξης
τῆς Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ ἑαυτοῖς κυρίασθαι,
ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον, ἑαυτοῖς ὅ δούλοις ἡμεῖς· διὰ Ἰη-
σοῦ· ὅππῃ ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὅς ἐ-
λαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμεῖς, πρὸς φανερῶν τὴν γνώσεως
τῆς δόξης τῆς θεοῦ· ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἔχοντες ὅ τ'
σημαρὸν ἔχον ἐν ὁσρακίνοις οὐκ ἐσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνά-
μεως ἡ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμεῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ἐν
νοχῶν ἡμεῖς ἀπορρίπτου, ἀλλ' ἐκ ὅσα πορρίπτου διακρίτου,
ἀλλ' ἐκ ἐκταλῶν πορρίπτου καταβαλλόμενοι, ἀλλ' ἐκ ἀπολλυ-
μένοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἀφ' ἡ-

εξ' α. β. γ. δ.

Δ

Γ. α. β. γ.

ε

α'

Κ. β. γ. δ.

Β

Γ. α. β.

Γ

1. διὰ τὸν
2. διὰ τὸν
3. διὰ τὸν
4. διὰ τὸν

5. διὰ τὸν
6. διὰ τὸν

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Β΄.

57

συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφ' ἑμῶν διδόντες ὑμῖν καινήμα-
 τος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοῦ ἐν ποθεῖν πτωχολογί-
 ναις, καὶ οὐ καρδία· εἴτε γὰρ ἐξ ἐμῶν, Θεῷ· εἴτε σωφρονεῖτε ὑμῶν,
 ὑμῖν. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ σὺνέχεται ἡμᾶς, κρίναι τὰς τοῦτο,
 ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον. Ἐ-
 ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες, μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν,
 ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὡς τε ἡμεῖς
 ἀπὸ τῆς νῦν οὐδένα οἶδα ἡμεῖς καὶ σάρκα· εἰ γὰρ ἐγὼ καὶ ἐγνώκαμεν καὶ
 σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν ἐκ ἐπ' ἐγνώσκομεν. ὥς τε εἶπεν ἐν Χρι-
 στῷ, καινή κτίσις· τὰ δευτέρωθεν ἡλθεν, ἰδοὺ γέγονε καὶ νῦν τὰ
 πάντα. Τὰ γὰρ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ καταλλαξάντος ἡμᾶς ἑαυ-
 τῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλ-
 λαγῆς· ὥς ὅτι Θεὸς ἡμεῖς ἐν Χριστῷ ἐκείνῳ καταλλάσσειν ἑαυ-
 τῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ἔδεικ-
 νος ἐν ἡμῖν τὸ λόγον τῆς καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὐκ ἐπισ-
 βόλομεν, ὥς ὅτι Θεὸς παρακαλεῖ ἡμᾶς δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
 Χριστοῦ, καὶ ὁμιλοῦμεν τῷ Θεῷ. Ἡ γὰρ μὴ γιόντα ἀνδρῶν,
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀνδρῶν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γνωμεθα δικαιοσύ-
 νη Θεοῦ ἐν αὐτοῖς. Συναφροῦντες δὲ καὶ ἁπλοῦ-
 μεν μὴ εἰς κενὸν πλὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι ἡμᾶς. (λέγει
 γὰρ, Καὶ νῦν ἐπὶ τοῖς σπλάγχνοις σου, ἔστιν ἡμεῖς ὡς περὶ
 τοῦ Θεοῦ.) ἰδοὺ νῦν καιρὸς δεξιῶν καὶ δεξιῶν, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σω-
 τηρίας. μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες περισκοπῆν, ἵνα μὴ μα-
 μηδὴ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοῖς ὡς Θεοὶ διά-
 κονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχω-
 ραῖς, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστάσεσιν, ἐν κόποις,
 ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγιοτήτι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,
 ἐν χρηστότητι, ἐν πνύματι ἀγάπῃ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λό-
 γῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύ-
 νης τῆς δεξιῶν καὶ δεξιῶν, διὰ δοξῆς καὶ ἀπηνίας, διὰ δυσφρ-
 μίας καὶ ὀφρμίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοοῦμεν, ἔ-
 ὅτι γνωσκοῦμεν· ὡς ἀποθνήσκοντες, ἔτι ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς πα-
 θεοῦμεν, καὶ μὴ θανατούμεν· ὡς λυπούμεν, ἀλλ' ὅτι χαί-
 ροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὶ δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες,

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Ησού πλ γ
 ἀποκ. κα β

Ησού πλ γ

α. Κορ. α. α

B

Γ

ἢ πάντα κατέχοντες. ὃ σῶμα ἡμῶν δυνάμεως πρὸς ὑμᾶς, Κο-
ρίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυσεν· οὐ σενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν,
σενοχωρεῖσθε ὅτι ἐν τοῖς ἀσπλάγχνοις ὑμῶν. ἢ δὲ αὐτὴν δύναμι-
διαι (ὡς τέκνοις λέγω) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἐτε-
ροζυγοῦντες ἀπίστοις· ἵς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ δικαιοσύνης;

Δ ἵς ὅτι κοινωνία φωτὸς πρὸς σκοτὸς; πῶς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ
πρὸς Βελίαν; ἢ πῶς μερὶς πιστῶ μετ' ἀπίστου; ἵς ὅτι συγκατάθε-
σις ναὶ Θεοῦ μετ' εἰδύλων; ὑμεῖς γὰρ ναὶ Θεοῦ ἐστὶ ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Ὁ πνεοικησώ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμετ' ἀπαλή-
σω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διό
ὅτι ἐλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορέσθητε, λέγει Κύριος· καὶ
ἀκαθάρτου μὴ ἀπείθε· καὶ ἐγὼ εἰς δεξομαὶ ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι
ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει
Ζ' Κύριος παντοκράτωρ.

Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐ-
παγγελίας, ἀγαπητοὶ, καθαλείσωμεν ἑαυτοῖς διὰ παντός μο-
λισμοῦ σαρκὸς καὶ πνέματος, ὅτι πελουῦντες ἀζιωσύνῃ ἐν
φοβῷ Θεοῦ. χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐ-
φθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. ὃ πρὸς κατὰ κρισιν λέ-
γω· πεφείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὶ εἰς τὸ σίωπα-
ποταεῖν καὶ συζῆν. Πολλὴ μοι παρουσία πρὸς ὑμᾶς, πολ-
λὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν. πεπλήρωμαι τῇ ᾠδῇ κακῇ, ὑ-
περπελασεύομαι τῇ χαρᾷ ὅτι πάσι τῇ θλίψει ἡμῶν· καὶ γὰρ
B ἐλθοῦντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδέ μίαν ἔχρηκεν δύεσιν ἡ σὰρξ
ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντί θλιβόμενοι· ἐξώθεν μάχαι, ἐσωθεν φό-
βοι· ἀλλ' ὁ ᾠδακαλῶν ἐστὶ ταπεινοί, ᾠδα ἐκάλεισεν ἡμᾶς, ὁ
Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ᾠδακακῇ ἢ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, δύσπελλων
ἡμῖν πλεονέκτημα ὅτι ἐπὶ πόθῃ, (ὅτι) ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆ-
λον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαριῶμαι· ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα
ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμέλομαι·
βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπη-
σεν ὑμᾶς· νῦν γάρ με οὐχ ὅτι ἐλύπηθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλύπηθητε
Γ εἰς μετάνοιαν· ἐλύπηθητε γὰρ καὶ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιω-
θῆτε ὅτι ἡμῶν. ἡ γὰρ καὶ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

α. Κορ 7 Δ.

ε. 2

Δ. 7 α. Β

Γ. 2 α. Γ

Γ. 2 α. Α. Α

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

α. Γ. 17 3 Γ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Β΄.

59

αμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τῆς κόσμου λύπη θάνατον
κατεργάζεται. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑ-
μᾶς, πόσῃν κατεργάσατο ὑμῖν σπουδῇ, ἀλλὰ ἀπολογία,
ἀλλὰ ἀνανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ὑπὸ πόνον, ἀλλὰ ζή-
λον, ἀλλ' ἐκ δίκης· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοίᾳ ἐν
τῷ παρόντι. Ἄρα εἰ καὶ ἐγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τῆς ἀδι-
κήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν τῆς φανε-
ρωθῆναι τῇ σπουδῇ ὑμῶν τῇ ἐν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, Δ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. διὰ τοῦτο ᾤξα κεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρα-
κλήσει ὑμῶν· περὶ τῆς δὲ μάλλ' ἔχρησθαι ἐπὶ τῇ χα-
ρᾷ Τίτου, ὅτι διὰ πέπαιται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν,
ὅτι εἰ παύσατο ἐν ὑμῶν κεκαύχημα, οὐ κατηγνώθην· ἀλλ'
ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις
ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου, ἀληθῆς ἐγνώθη· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς ὅτι, διὰ μνησκόμην τῇ πάντων
ὑμῶν ὑπακοῇ, ὡς καὶ φόβου καὶ φόρου ἐδέξατο αὐτόν. χαί-
ρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν. Γνωρίζομεν δὲ ὑ-
μῖν, ἀδελφοί, τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ πε-
ριστεύει τῆς χάριτος αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθος πτωχεία αὐτῶν ἐ-
περίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ἡ κατὰ δύ-
ναμιν (μυρταῖ) ἐν ὑμῶν αὐθαίρετοι, καὶ πολλῆς πα-
ρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τῇ χάριτι καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῆς
διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους ἐδέξατο ἡμᾶς· καὶ οὐ κατὰ
ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρὸς τὸν Κεραῖον, ὅτι ἡμῖν
διὰ θελήματος Θεοῦ, εἰς τὸ ᾤξα καλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα κα-
τὰς πρὸς ἐν ἡμῶν, οὕτω καὶ ὑπὸ πόνον εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν
πάντων. ἀλλ' ὡς πρὸ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστι, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει,
καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ
τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ κατὰ ὑπὸ πόνον λέγω, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἐτέρων σπουδῆς, καὶ τὴν ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων·
γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι'
ὑμᾶς ἐπώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ
πλουτήσητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ-

αὐτὸς γ

εἰς τὴν αὐτὴν
ἐν τῇ αὐτῇ
ἐν τῇ αὐτῇ
ἐν τῇ αὐτῇ
ἐν τῇ αὐτῇ
ἐν τῇ αὐτῇ
ἐν τῇ αὐτῇ
ἐν τῇ αὐτῇ

αὐτὸς γ

αὐτὸς γ

B

φέρει, οἵπνες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν περὶ ἐν-
 ξαδε δὲ πέρτοι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ὑπὸ τελέσει, ὅπως κα-
 δάτῃ ἢ περὶ τῆς θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ὑπὸ τελέσει ἐκ τῆς ἐ-
 χαν· εἰ γὰρ ἡ περὶ τῆς θέλειν, καὶ εἰ ἐκ τῆς ἐχαν, δὲ περὶ τῆς

Γ δεκτος, οὐ καὶ ἐκ ἐχαν. Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις δύναιτο, ὑμῖν δὲ θλί-
 ψις, ἀλλ' ὅτι ἰσότητος ἐν τῷ νυνὶ καὶ τῷ ὑμῖν περὶ τῆς θέλειν, εἰς
 τὸ ἐκείνων ἐξέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περὶ τῆς θέλειν εἰς

ἐξελ. α. Δ

.. τὸ ὑμῖν ἐξέρημα· ὅπως γινώσκται ἰσότητος, καὶ τῶς γέγραπται, Ὁ

.. τὸ πολὺ, ἐκ ἐπλεόνασε καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, ἐκ ἡλαθόνησε. Χάρις

δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν ἀποδοῦναι ὑμῖν ἐν τῇ

2 αὐτῇ α. ζ. ι. ι.

καρδία Τίτου, ὅτι τὸ μὲν ὑμῖν ἀκλήσιν ἐδέξατο, ἀποδοῦναι ὑμῖν

δὲ ὑπάρχων, ἀποδοῦναι ὑμῖν ἐξήλθε περὶ τῆς θέλειν. σιωπῆμα

μὲν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ ἀδελφόν, οὐδ' ὅτι παῖνος ἐν τῷ διακλίω

3 αὐτῇ α.

διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ἐκ χροτονηθεῖς

Δ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν σὺν ἐκδήμος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ

2 αὐτῇ α. ι. α.

τῇ διακονοῦ ὑμῖν ὑφ' ἡμῶν περὶ τῆς αὐτῆς τοῦ Κυρίου δό-

3 αὐτῇ α.

ξαν, καὶ περὶ τῆς θέλειν ὑμῖν· πολλοὶ μὲν τούτο, μήτις ἡμῶς

4 αὐτῇ α.

μωμήσεται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονοῦ ὑμῖν ὑφ' ἡμῶν,

τὸ μ. ι. β. Δ

ὑμῖν ὑμῖν καλὰ εὐμὸν ἐν ὧν Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐν ὧ-

5 αὐτῇ α.

πον ἐν ὧν πων. σιωπῆμα μὲν δὲ αὐτῶν τὸν ἀδελφόν ἡμῶν,

6 αὐτῇ α.

ὃν ἐδοκιμάσα μὲν ἐν πολλοῖς πολλάκις ἀποδοῦναι ὄντα, νυνὶ δὲ

πολὺ ἀποδοῦναι ὑμῖν, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμῶς, εἴτε ὑμῖν

Τίτου, κοινῶν ἐμὸς ἐκ εἰς ὑμῶς ἀνδρὸς, εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν,

δὲ τὸι οἱ ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδεξίν τῆς ἀγά-

πης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑμῖν ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδεξί-

ξαδε, καὶ εἰς περὶ τῆς θέλειν τῶν ἐκκλησιῶν.

Θ' Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τὸν ἀγίους περὶ τῆς θέλειν μοι

ὅτι τὸ γράφειν ὑμῖν οἶδα γὰρ τὴν περὶ τῆς θέλειν ὑμῶν, καὶ ὑμῖν

ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχάια περὶ τῆς θέλειν δὲ

πέρτοι καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλος ἡρέθισε τοὺς πλείονας. ἐπεμῆμα δὲ

τὸν ἀδελφόν, ἵνα μὴ τὸ καυχῆμα ἡμῶν τὸ ὑμῖν ὑμῶν κε-

νωθῇ ἐν τῷ μέρι τούτῳ, ἵνα, καὶ τῶς ἐλεγον, περὶ τῆς θέλειν

ἡτε μήπως ἐάν ἐλθῶσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, ἐκ εἰς ὑμῶς

Β ἀπαρσκάσεις, καταχλωθῶμεν ἡμεῖς, (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑ-

μεῖς,) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. Ἀναγκάζον οὖν
 ἡγοσάμενοι ᾧ ἀκαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα περιέλθωσιν εἰς
 ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι πλεονεξίαν δι' ἐλπίαν
 ὑμῶν, ταύτῃ ἐποίμῳ ἐστίν, οὕτως ὡς δι' ἐλπίαν, καὶ μὴ ὡς πρὸς
 πλεονεξίαν. Τοῦτο δὲ, ὁ ἀσείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ
 θερείσθ· καὶ ὁ ἀσείρων ἐπὶ δι' ἐλπίαν, ἐπὶ δι' ἐλπίαν καὶ θερείσθ. ἔ-
 καστος καθὼς περιτρέφεται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἰλαρόν γὰρ δότι ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς ὁ Θεὸς πάντας
 χάριν ποιῶν εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντες πάντας αὐ-
 τάρκειαν ἔχοντες ποιεῖσθε εἰς πάν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέ-
 ρεσθε, Ἐσπεύρετε, ἔδωκε τοῖς πένθεσιν· ἵνα δικαιοσύνη αὐτῶν
 μὴ εἰς αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἀσείρμα τῷ ἀσείρονι,
 καὶ ἄρτον εἰς βρεθρὸν χορηγήσας, καὶ πληθύνει αὐτοῦ ἀπόρον ὑμῶν,
 καὶ αὐξήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ δι' ἐλπίαν ὑμῶν ἐν παντὶ πλε-
 ονείᾳ εἰς πάντας ἀπλότητας, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν δι-
 χαρισίαν τῷ Θεῷ, ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης ἐμὴ
 νενόησεν ὅτι περιεπληροῦσα τὰ ἔσπευματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ ἐ-
 ποιεῖται διὰ πολλῶν διχαριστῶν τῷ Θεῷ, διὰ τὴν δοκιμὴν
 τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῇ
 ὁμολογίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ διάφαινον τοῦ Χριστοῦ, ἐκ ἀπλότητος τῆς
 κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, ἐκ αὐτῶν δέησθ ὑμῶν,
 ἐπιποθουμένων ὑμᾶς διὰ τὴν ἐκβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ'
 ὑμῖν. χάρις ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ ἀνεκδιγμένη αὐτῶν δωρεᾷ.

Αὐτὸς ὁ ἐγὼ Παῦλος ᾧ ἀκαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς ἀνάγκης
 καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν ὑποτακτικὸς τῷ Θεῷ
 ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ παρρησίαν εἰς ὑμᾶς. Δέομαι ὅτι μὴ ᾧ ὡν παρ-
 ρήσας τῇ πεποιθήσει, ἢ λογιζομαι τολμήσας ἐπὶ ἵνα τοῖς λογι-
 ζομένοις ἡμᾶς ὡς ἐστὶν σὰρκα περπατοῦντας· ἐν σαρκὶ γὰρ
 περπατοῦντες, ἐκ τῆς σαρκὸς στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρα-
 τείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς κατάρ-
 ρισιν ὀχυρομάτων, λογισμοὶ κατάρουτες καὶ πάν ὑψώματα
 ἐπαυρόμενοι ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες
 πάν νόημα εἰς πλεονεξίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐκ ἐποίμῳ ἔχοντες
 ἐκδικήσας πάντας· ᾧ ἀκολούθως, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

Γαμ 13 Γ
 ἐκ κ. π. α. α. α.
 καὶ α. β.

Γ

Ψαλμ. α. Δ

Δ

Γ

Β

ἡ ἀγάπη

1. ὁμοίως, ὅτι
 παρρησίαν τῇ
 ἀπὸν - μὴ,
 ἡ ἀγάπη, ἡ
 ἐν δὲ τοῖς τοῖς
 πρὸς ἀλλήλους
 φωνὴν ἀπὸ
 ἑαυτοῦ.

ἡ ἀγάπη
 καὶ ἡ

Τὰ κτ' προσώπων βλέπετε; εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ, Χειροῦ ἐστίν, ὅτο λογίζεσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χειροῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χειροῦ. Ἐάν τε γὰρ καὶ πελασθέντες ἡ καυχώ-
 σωμα περὶ τῆς ἰξιοσύνης ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς
 οἰκοδομίαν, καὶ ἐκ εἰς καθαίρειν ὑμῶν, ἐκ' αἰχμαλώτισμα, ἵνα
 Γ μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῆς ἐπιστολῶν. ὅτι αἱ μὲν
 ἐπιστολαί, φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰχυραί, ἡ δὲ ᾠροισία τῶ σώμα-
 τος ἀδενής, ἡ ὁ λόγος ἰξουδενημύρος. ὅτο λογίζεσθω ὁ τοιοῦ-
 τος, ὅτι οἱ οἱ ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ
 ᾠρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ ὁ λμῶ μὲν ἐκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυ-
 τοὺς ἡσὶ τῷ ἑαυτοῖς ἰνισανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυ-
 τοὺς μέτροντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ σιωποῦσιν·
 ἡμεῖς δὲ ἔχοντες τὰ ἄμετρα καυχώμεθα, ἀλλὰ κτ' τὸ μέτρον
 Δ τῶ κανόνος οὐ ἐμέελεσεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον ἐφικέσθαι ἄχει καὶ
 ὑμῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνοντες ἑ-
 αυτοὺς· ἄχει γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ διαγγελίῳ ἡ Χει-
 ροῦ, ἐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτελείς κόποις, ἐλπί-
 δα ὅτι ἔχοντες, αὐξανομένης τῆ πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυ-
 νώμεν κτ' τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς πελασείαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑ-
 μῶν διαγγελίσαμεν, ἐκ ἐν ἀλλοτελείῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυ-
 χήσαμεν. Ὁ γὰρ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. οὐ γὰρ ὁ
 ἑαυτὸ σιωπῶν, ἐκείνός ἐστι δοκιμὸς, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος ἰνίσῃσιν.
 ια Ὁ φερον δυνείχεσθε μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ ἡ δυνεί-
 χεσθε μου ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ· ἡρμოსάμινα γὰρ ὑμᾶς
 ἐνὶ ἀνδρὶ, τὰρ δένον ἀγνῶν ᾠρασησθαι τῷ Χειρῷ· φοβεῖμαι
 ὅτι μή πως ὡς ὁ ὄφεις Εὐαν ὀξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῇ,
 οὕτω φθάρῃ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν
 Χειρόν. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον ἰησοῦ κηρύσσει ὃν ἐκ ἐ-
 κηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ ἐκ ἐλάβετε, ἢ διαγ-
 Β γέλιον ἕτερον ὃ ἐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἡμῶν εἴχεσθε. λογίζομαι γὰρ
 μηδὲν ὑστερηκέναι τῷ ὑπερλίαν δόξασθων. εἰ γὰρ καὶ ἰδιώτης τῷ
 λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς
 ὑμᾶς. Ἡ ἀμύβριαν ἐποίησα, ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῇ-
 τε, ὅτι δωρεάν τὸ ἡ Θεοῦ διαγγελίον διηγγεμισάμινα ὑμῖν; ἀλλας

1 αἰχμαλώτισμα
 2 αἰ 1 α

3 σιωποῦσιν. α

Σφιν. 4 B

Σφιν. 8 H
 α. κ. ρ. α. Δ

7 μηδὲν ἐκ ἀ-
 φροσύνης. α. κ.

Σφιν. 7. A

κε 3 Δ

μου 6

Γ

Δ

Ε

Ζ

ΔΕΥΤΕΡΑ Α

ΙΕΡΑ Ε

ΓΕΝΕΣΙΣ Γ

ΙΕΡΑ ΚΕ Α

Η

ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ἐμὴν διακο-
 νίαν. καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑπεριθεῖς, οὐ κατενάρκησεν οὐ-
 δενός· ὁ γὰρ ἐσέφημά μου πρὸς ὑμᾶς πληροῦσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλ-
 θόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβάρῃ ὑμῖν ἐμαίτον ἐ-
 τήρισα, καὶ τηρίσω. Ἐστὶν ἀληθὴς Χριστὸς ἐν ἐμοί, ὅτι καὶ
 χριστὸς αὐτὸς οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐ-
 ας διαπί; ὅτι ἐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς, ὁ Θεὸς οἶδεν. ὁ δὲ ποιῶ, ἵνα
 πενή-
 σω, ἵνα ἡκόψω τὴν ἀφ' ἑμὲ τὴν δειλόντων ἀφ' ἑμὲ, ἵνα
 ἐν ᾧ ἡμεῖς αἱ, εὐρεθώσι καθὼς καὶ ἡμεῖς. (ὁ γὰρ τοιοῦτος
 ψευδαποστολὴ, ἐργάται δόλιοι, μεταχρηματίζονται οἱ εἰς ἅπαν-
 τοὺς Χριστοὺς καὶ οὐ διακρινόμενοι· αὐτοὶ γὰρ ὁσαύτως μετεχρη-
 ματίζονται εἰς ἀπὸλον φωτός· καὶ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐ-
 τοῦ μετεχρηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τέλος
 ἔστι καὶ τῆς ἐργασίας αὐτῶν. Πάλιν λέγω, (μηδὲς μὲν δόξη ἀφρο-
 να εἶναι) εἰ γὰρ μέγα, καὶ ὡς ἀφρονα δεξαδόμενος, ἵνα μικρὸν ἐκ
 γὰρ καυχῶμαι) οὐ λαλῶ, εὐλαλῶ καὶ κίερον, ἀλλ' ὡς ἐν
 ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχώσεως. Ἐπεὶ πολλοὶ
 καυχῶνται καὶ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχῶμαι. ἵδμεν γὰρ διέ-
 χεσθαι τὴν ἀφροσύνην, φρόνιμοι οὐκ ἐσμεν· διέχεσθαι γὰρ εἰς ὑμᾶς
 καταδουλοῦν, εἰς κατεδίφ, εἰς λαμβάνειν, εἰς ἐπαίρειν, εἰ-
 ναι ὑμᾶς εἰς ἀφροσύνην δεῖν καὶ ἀπρίαν λέγω, ὡς ἐπὶ ἐμῇ
 ἡδυν' ὡς αἰδῶ ἐν ᾧ δὲ αἱ ὑμῶν τοιαῦτα, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) πολ-
 μῶ καὶ γὰρ ἔβρα· οἱ εἰσι, καὶ γὰρ ἰσχυροὶ εἰσι, καὶ γὰρ ἰσχυροὶ
 Ἀβραάμ εἰσι, καὶ γὰρ δίακονοι Χριστοῦ εἰσι (ἀφροσύνην λα-
 λῶ) ὡς ἐγὼ· ἐν κόποις πλεονέκτως, ἐν πληγαῖς ὑπερ-
 βαλλόντως, ἐν φυλακαῖς πλεονέκτως, ἐν δαιάτοις πολλά-
 κισ. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις· τεσσαράκοντα ἄλλοις ἐλα-
 βον· τρεῖς ἑρραβόδιον, ἄπαξ ἐλιθαδίον, τρεῖς ἐναυάγηται,
 νηχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποιήκα, ὁδοιπορείαις πολλάκις. κιν-
 δυνόοις ποταμῶν, κινδυνόοις ληστῶν, κινδυνόοις ἐκ γῆς, κιν-
 δυνόοις ἐκ ἐθνῶν, κινδυνόοις ἐν πόλει, κινδυνόοις ἐν ἐρημίᾳ, κιν-
 δυνόοις ἐν θαλάσῃ, κινδυνόοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μό-
 χῳ, ἐν ἀρεπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολ-
 λάκις, ἐν ψυχῇ καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῆς ἀρεκτῆς ἢ ὀπιδεύσεως

Πρξ 9 Α

μη η καθ' ημεραν, η μεριμνα πασων τ' εκκλησιων. ις αδενω, και εκ αδενω; πς σκανδαλίζεται, και εκ εγω πυρουμε; Ει καυχασθ δει, τα της αδενειας μου καυχησομαι. Ο Θεος και πατηρ τ' Κυριου ημω Ιησου Χριστου οιδεν, ο ων διλογητος εις τας αιωνας, οπι ε ψευδομαι. εν Δαμασκω ο εθνάρχης Αρετα τ' βασιλεως εφρουρει πτω Δαμασκων πολιν, πασαι με δελων, ε δια θυρεδος εν σαργανη εξαλαβω δια τ' τειχεις, η εξεφυγον τας χειρας αυτ'.

Β Καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελθισομαι ες οπασιας η αποκαλυψας Κυριου. Οιδα δυθεσπον εν Χριστω περ ετ δεκατεσπερον (επε εν σωματι, εκ οιδα ετε εκτος τ' σωματος, εκ οιδα. ο Θεος οιδεν) αρπαγμα τ' τουτου εως τελειου ουρανοδ. ε οιδα εν τουτου δυθεσπον, (ειτε εν σωματι, ετε εκτος τ' σωματος, εκ οιδα. ο Θεος οιδεν,) οπι ηρπαγη εις τ παρεσθισον, ε ηκουσεν αρρητα ρηματα, α εκ εζον δυθεσπω λαλησαι. ιπερ τ' τουτου καυχησομαι, ιπερ δε εμαυτοδ ου

καυχησομαι, ε μη εν ταυς αδενειας μου. εαν ερ θελησω καυχησασθαι, εκ εσομαι αφρον αληθιναν ερ. φειδομαι δε μη ις εις εμε λογισηται ιπερ ο βλέπει με, η ακουε τ' εξεμοδ. Και τη υπερβολη τ' αποκαλυψεων ινα μη υπραιεσθαι, εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι, αγγελος σαταν, ινα μεκολαφιζη, ινα μη υπραιεσθαι. υπερ τουτου τεις τον Κυριον παρεκαλεσα, ινα αποση απ εμοδ. ε ειρηκε μοι, Αρκει σοι η χερεις μου. η ερ δυνამις μου εν αδενεια τελουται. Ηδιστα ουω μαλλον

Γ καυχησομαι εν ταυς αδενειας μου, ινα επισκηνωση ετ εμε η δυναμις τ' Χριστου. διο διδοκω εν αδενειας, εν υβρεσιν, εν δυαλκας, εν διωμοις, εν σενοχωρειας υπερ Χριστου. οταν ερ αδενω, ποτε δυνατος ειμι. Γεγονα αφρον καυχωμην. υμεις με δυνατ' εστε. εγω ερ ωφειλον υπ' υμω συνιστας. εδεν ερ υστερησα τ' υπερ λισαν αποσολων, ει ε εδεν ειμι. Τα μω

Δ σημεια ε αποσολα κατειργαθη εν υμιν εν παση υπομονη, εν σημειοις ε τερασ και δυναμει. ιε γαρ εστιν ο ητηθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας, ει μη οπι αυτος εγω ε κατεναρκησα υμω; χαρισαδε μοι τ' αδικιαν ταυτην. ιδου βιτον εκιμως εχω ελθειν

περ

κεφ 12 Β

10 περιματ. 12 15

100 π. α. 2. 12

πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκ καταναρκήσω ὑμῶν. ἐγὼ δὲ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς ἐγὼ ὀφείλω τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. Ἐγὼ δὲ ἡδίστα δαπανήσω, καὶ ἐκ δαπανῶν θήσομαι ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ὑμῶν, εἰ καὶ πελαγοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἢ ἑαυτὸν ἀγαπῶμαι. Ἔγω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβάρῃσα ὑμᾶς, ἀλλ' ὑπάρχον πανούργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. μή ἵνα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτῶν ἐπλεονέκτισα ὑμᾶς; ὥς ἐκάλεσα Τίτον, καὶ σὺναπέσταλα τὸ ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτισεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αἰ τοῖς ἴσχυσι; Πάλιν δοκιεῖτε ὅτι ὑμῶν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν, τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι γὰρ μή πως ἐλθὼν οὐχ οἷοις εἶλω εὖ εἶπε ὑμᾶς, καὶ γὰρ εἶρεθῶ ὑμῶν οἷς ἐδέλετε· μή πως ἔρεις, ζήλει, θυμοὶ, ἐριθείαι, κατὰλαליαί, ψευδισμοὶ, φροσῶσις, ἀκαταστασία· μή πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθσω πολλοὶς τῷ πνεύματι τῶν πενηθῶν τῶν ἁπάντων ὅτι τῇ ἀκαταστασίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἐπεσάξαν.

Ἰδοὺ α. ε. θ. ια

* Τίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ὅτι σώματος δι' οὐ μδρ-
τύρων καὶ τελῶν σαθῆσεται πᾶν ῥήμα. περιεργκα καὶ περιλέ-
γω, ὡς ὡρῶν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὸ νῦν γράφω τοῖς πενηθῶν
τῶν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἐλθῶ εἰς τὸ πάλιν, ἐφεί-
σομαι· ἐπεὶ δοκιμῶν ζητεῖτε τὰ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅς
εἰς ὑμᾶς ἐκ ἀδενεί, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῶν· καὶ γὰρ εἰ ἐσαν-
εφῶν ὅς ἀδενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς
ἀδενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζῆσόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. Ἐαυτοὶς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστι, ἑαυτοὶς δο-
κιμάζετε. ἢ ἐκ ὅτι γινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῶν
ὄσιν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε. ἐλπίζω δὲ ὅτι γινώσεσθε ὅτι ἡμεῖς ἐκ
ἐπιμέν ἀδόκιμοι. εὐχομαι γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῶσαι ὑμᾶς
κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑ-
μεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς γὰρ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν· οὐ γὰρ δυνά-
μεθα πλὴν τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Χαίρομεν
γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀδενώμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾖτε. τοῦτο γὰρ καὶ
εὐχόμεθα, τὸ ὑμῶν κατάρψιν. διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὸ νῦν γράφω,

E.i.

E

Z

17

ΔΑ. Τ. Θ. Γ
ματθ. κ. Β
ἰω. η. Β
ε. ρ. Ε

B

α. Κορ. ια. Ζ

Γ

ε. θ. χ. α. β. γ. δ. ε. ρ.

66 ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΚΟΡ. Β.

Δίνα παρῶν μὴ ὀποτόμως χρῆσθαι καὶ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδω-
κέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ἐκ εἰς καθαίρειν. Λοιπὸν,
ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζετε, ᾤονταί τε, τὸ αὐτὸ φρο-
νεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ἐς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
Ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. ἀσπάζοντο ὑμᾶς οἱ
ἀγιοὶ πάντες. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

1. κορ. β.
2. κορ. β.

1. κορ. β. 1.1

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ὑπὸ Φιλίππων καὶ
Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ. Ἐν εἰκοσι Φ 4.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Ἐπιστολῆς Παύλου.

ΑΥΤΗΝ ἔγραψε ἀπὸ Ρώμης, ἑωρακὸς αὐτοῖς ἦν ἐκ διδασκᾶς·
ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἔπιστολῆς αὐτῆς διδασκᾶς καλῶς οἱ Γαλάται παρὰ
τῆς ἀποστόλου, καὶ πιστεύοντες γινώσκουσιν εἰς τὸν Χριστόν, ἀποδημήσαντος ὧς
ἀποστόλου ὑφ' ἡγεσίαν τοῦ πατρὸς τῶν ἁγίων, ὥστε ἀπειτέμεναι. Ἐνταῦθα
καὶ μαθὼν ὁ ἀπόστολος, γράφει πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὸν μὲν μᾶτριν αὐ-
τοῦ καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ γινώσκουσιν εἰς Χριστόν διαθήσει· μέμνηται δὲ ὡς αὐτοὺς πρὸς
ἐξαιτίας, καὶ μεταβαλλομένους αὐτοὺς ἐπειτα διαλαμβαίνει τὴν εὐαγγελίαν καὶ τῆς κατὰ τὸν Α.
Βροδίου πίστεως, καὶ ἀποδείκνυσιν ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀβραάμ, ἀκηρο-
ντας αὐτοὺς, μέχρι καιροῦ ἀεδοῦναι τὴν σκιά καὶ τὴν ἀπειρομῶν, καὶ ἀρξάναι αὐτὰ λοιπὸν τῇ τῆς
Χριστοῦ παύσει. καὶ οὕτως ἀποδείξας, παρὰ τὴν ἐκείνου λοιπὸν αὐτοῖς, μηκέτι πρὸς ἑαυτοῖς
ἀπατήσιν, ἀλλὰ μάλλον ἐχέσθαι τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως, καὶ γινώσκοντες ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ χάρις
καταργεῖ τὴν κατὰ τὸν Α. Βροδίου πίστεωσιν, καὶ οὕτως πάλιν εἰς τὴν κατὰ τὸν Α. Βροδίου πίστεωσιν, καὶ διδάσκει, τε-
λφοῖ τὴν ἔπιστολάν.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΤΟ μὲν πρὸς αὐτοὺς καὶ πάντα ὅσα δὲν ἡ ἔπιστολή θύμωσεν γέμει. ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη. Ἰνὲς
τῆς Ἰουδαίας πιστεύοντες, καὶ ἐπὶ τῶν πατρῶων νόμων κατεχομένους, ἐπεισθὲν πολλοὶ τῶν ἐν
Γαλατῇ πρὸς τὸν πατέρα τῶν ἁγίων, καὶ σαβότα τῆς καὶ τουμηνίας. ἐπειδοὶ δὲ λ. γινώσκοντες μὴ
δεῖν τὸν Παῦλον ἔχειν καὶ σήμερον φανέντι πιστεύειν, ἀλλὰ μάλλον τοῖς ἀμφὶ Πέτρον καὶ Ἰω-
άννην ἐκ Ἰακώβου. οὗτοι γὰρ, φασί, μετὰ Χριστοῦ ἡρώμενοι οὐ κωλύοις ἀπειρομῆν. καὶ ἀν-
θῶς μὲν οὗτοι συγκαταβάσας χρώμενοι, ἐκ ἐκώλυον ἀπειρομῶν. ὅμως οὗτοι ἀποκρύπτου-
ντες τὴν αἰτίαν, ὅτι δὲ συγκαταβάσας οὐ κωλύοις, ἐκ τῆς ἡρωμῆς μόνου ἐδελέαζον αὐ-
τοὺς εἰς ἀπειρομῶν, ἐκ τῆς Παύλου ἐξουτελίζον, φασκοντες οὐ τῆς Χριστοῦ ἀλλὰ τῆς μαθη-
τῶν εἶναι μαθητῶν. τοῖς δὲ κατὰ Πέτρον, αὐτῶν τῆς Χριστοῦ. ἐπειτα ἔλεγον ὅτι ἐκ αὐτοῦ ὁ Παῦ-
λος φαίνεται ἀλλὰ καὶ ἀπειρομῶν. πῶς δὲ ποτε οὕτω, φασί, ὑμᾶς οὐ ἀπειρομῶν ἡ δὲ ὁ Γα-
λος ἐν Τιμοθεῖ οἰκονομικῶς ἀπειρομῶν. πρὸς ταῦτα οὕτω γράφει, καὶ διότις ἐκ πρὸς
μὲν κατὰ ἐκείνου ἀποτείνεται, ὅτι ἐκ ἀνθρώπων ἀλλ' αὐτῶν τῆς Χριστοῦ καὶ μαθητῶν.

Εφ' ἡ γ. β

ἐδιδάξην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψαις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε
 ὅτι πάλιν ἐμὴν διάστροφόν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καὶ ὑ-
 περβολῶν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτὴν,
 καὶ περισκοπῶν ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς σινηλικιῶ-
 τας ἐν τῷ γένει μου, φιλοτιμώμενος ζήλωτος ὑπάρχων τῇ πα-
 τρικῶν μου ᾧ αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ἀφελείας
 με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, ἔκαλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
 ἀποκαλύψαι τὸ ὑπὸ αὐτῷ ἐν ἐμοί, ἵνα διαφείλωμαι αὐτὸ ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν, διότι ἔπερσαν ἐμὴν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἐδὲ δὴ ἡλ-
 θον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πατέρας ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλ-
 θον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα
 μετ' ἑπτὰ ἡμέρας εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσχυρῶς Πέτρον, καὶ ἐπέ-
 μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων
 οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸ ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. Ἀὐτὸς γὰρ ὡς ὁ
 μὴν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθεν εἰς τὰ
 κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀνεμῶν τῶν
 παρῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰουδαίου ταῖς ἐν Χριστῷ ἰσχυρῶς
 ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν διαφείλεται τὸ
 πῶς ἡμῶν ποτε ἐπόρθη. ἔδοξα ζῶν ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

β' Ἐπειτα διὰ δεκαπεντά ἔτη πάλιν διέβην εἰς Ἱεροσό-
 λυμα μετ' Βαρνάβαν, συμπαράλαβόν καὶ Τίτον· διέβην δὲ καὶ
 ἀποκαλύψαι, ἔπειτα ἐμὴν αὐτοῖς τὸ διαφείλον ὁ κηρύσσων ἐν
 τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ
 ἔδραμον. ἀλλ' ἐδὲ Τίτος ὁ οὖν ἐμὸς, ἔμην ὢν, ἡμετέραν
 ἀντιμαρτυρίαν, διὰ τῶν παρῶν αὐτοῖς ψευδαδελφοῖς, οἵτινες
 παρῶν ἡμῶν κατασκοπῆσαι τὸ ἐλδοτερεῖαν ἡμῶν ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται, οἷς οὐδὲ πρὸς ὥ-
 ραν εἰς ἀμῶν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ διαφείλου διαμείνη
 πρὸς ὑμᾶς. Ἀπὸ τοῦ τοῦ δοκοῦντων εἰναι, (ὅποιοι ποτε ἦσαν οὐδὲν
 μοι διαφέρει· πρὸς ὅσον Θεὸς δι' ὁρῶντα ἔλαμβανεν.) ἐμοὶ γὰρ
 οἱ δοκοῦντες, ἐδὲν προσανέθεντο, ἀλλὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἰδόντες ὅτι πε-
 πείσμεν τὸ διαφείλον τὸ ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τὸ πρὸς
 μῆς (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρος εἰς ἀποστόλῳ τὸ πρὸς μῆς, ἐνήρ-
 γησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη) καὶ γνόντες τὸ χάρις τὸ δοθεῖσάν μοι Ἰά-

Δδ. τ. μ. Δ
 C παρ. θ. Γ
 I. 2. 3. 4. B
 παρ. 5. B
 εκκλησια-
 στικ. 1. 2. B
 1. 2. 3. 4. B
 1. 2. 3. 4. B
 1. 2. 3. 4. B
 1. 2. 3. 4. B
 1. 2. 3. 4. B

κωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες κύριοι εἶναι, δεξίας ἐ-
δωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς * εἰς τὰ ἔθνη, αὐ-
τοὶ δὲ εἰς τὸ ὠκεανὸν· μόνον τῷ πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν·
ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

Ὅτε ὁ ἦλθε Πέτρος εἰς
Ἀντιόχειαν, καὶ πρόσωπον αὐτῷ ἀνέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.
πρὸ τῆς ὁ ἦλθεν Ἰσάκας ἀπὸ Ἰακώβου, καὶ τῶν ἐθνῶν σινη-
σεν· ὅτε ὁ ἦλθον, ὑπέσπελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβού-
μενος τὸν ἐκ ὠκεανῆς. καὶ σινηπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοι-
ποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ Βαρνάβας σινηπήχθη αὐτῶν τῇ ὑπο-
κρίσει.

Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι ἐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς
διαγγελίας, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἐμπεθερθεὶς πάντων, εἰ σὺ Ἰου-
δαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς καὶ ἐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη δια-
κρίσεις Ἰουδαΐζειν; ἡμεῖς φύσιν Ἰουδαῖοι, καὶ ἐκ ἐθνῶν, ἀ-
νδρῶντο, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρώπος ἐξ ἔργων νόμου
εἶναι μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιτεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ ὃ ἐκ ἐξ

ἐργων νόμου· διότι οὐ δικαιοῦται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
σαρξ. Εἰ ὁ ζητοῦν δικαιοῦναι ἐν Χριστῷ, ἀνέστημεν καὶ
αὐτοὶ ἀνδρῶντο, ἀρα Χριστὸς ἀνδρίας διάκονος; Μὴ γένοι-
το. εἰ ὁ ἀκατέλευσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ἥρα βλάπτω ἑ-
μαυτὸν συνίστημι. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ
ζήσω, Χριστῷ συνενωθῶμαι. ζῶ ὁ ἐκ ἐγώ, ὅς ἐστι ἐν ἐμοὶ
Χριστός· ὁ γὰρ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστι ζῶ τῇ τῆς ὑποστάσεως Θεοῦ
ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐκ ἀπεπώ-
τῃ χάριτι Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἀρα Χριστὸς δω-
ρεῖται ἀπέθανεν.

Ὡς ἀκούοιτο Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβά-
σκατε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθε, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ περιεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐστωρῶμεν; Τοῦτο μόνον θέλω
μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀ-
κοῆς πίστεως; οὕτως ἀκούοιτέ, ἐν ἀρχῇ ἀνδρῶν πνεῦματι, νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖτε; ὅσα ὑποτάσσεται εἰκῇ; εἴγε ὅτι εἰκῇ. Ὁ οὖν
ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν,
ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευ-
σε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γινώσκετε ἄρα

Εἰ σὺ Ἰου-
δαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς καὶ ἐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη δια-
κρίσεις Ἰουδαΐζειν; ἡμεῖς φύσιν Ἰουδαῖοι, καὶ ἐκ ἐθνῶν, ἀ-
νδρῶντο, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρώπος ἐξ ἔργων νόμου
εἶναι μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιτεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ ὃ ἐκ ἐξ
ἐργων νόμου· διότι οὐ δικαιοῦται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
σαρξ. Εἰ ὁ ζητοῦν δικαιοῦναι ἐν Χριστῷ, ἀνέστημεν καὶ
αὐτοὶ ἀνδρῶντο, ἀρα Χριστὸς ἀνδρίας διάκονος; Μὴ γένοι-
το. εἰ ὁ ἀκατέλευσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ἥρα βλάπτω ἑ-
μαυτὸν συνίστημι. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ
ζήσω, Χριστῷ συνενωθῶμαι. ζῶ ὁ ἐκ ἐγώ, ὅς ἐστι ἐν ἐμοὶ
Χριστός· ὁ γὰρ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστι ζῶ τῇ τῆς ὑποστάσεως Θεοῦ
ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐκ ἀπεπώ-
τῃ χάριτι Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἀρα Χριστὸς δω-
ρεῖται ἀπέθανεν.

Ὡς ἀκούοιτο Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβά-
σκατε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθε, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ περιεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐστωρῶμεν; Τοῦτο μόνον θέλω
μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀ-
κοῆς πίστεως; οὕτως ἀκούοιτέ, ἐν ἀρχῇ ἀνδρῶν πνεῦματι, νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖτε; ὅσα ὑποτάσσεται εἰκῇ; εἴγε ὅτι εἰκῇ. Ὁ οὖν
ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν,
ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευ-
σε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γινώσκετε ἄρα

Εἰ σὺ Ἰου-
δαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς καὶ ἐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη δια-
κρίσεις Ἰουδαΐζειν; ἡμεῖς φύσιν Ἰουδαῖοι, καὶ ἐκ ἐθνῶν, ἀ-
νδρῶντο, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρώπος ἐξ ἔργων νόμου
εἶναι μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιτεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ ὃ ἐκ ἐξ
ἐργων νόμου· διότι οὐ δικαιοῦται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
σαρξ. Εἰ ὁ ζητοῦν δικαιοῦναι ἐν Χριστῷ, ἀνέστημεν καὶ
αὐτοὶ ἀνδρῶντο, ἀρα Χριστὸς ἀνδρίας διάκονος; Μὴ γένοι-
το. εἰ ὁ ἀκατέλευσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ἥρα βλάπτω ἑ-
μαυτὸν συνίστημι. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ
ζήσω, Χριστῷ συνενωθῶμαι. ζῶ ὁ ἐκ ἐγώ, ὅς ἐστι ἐν ἐμοὶ
Χριστός· ὁ γὰρ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστι ζῶ τῇ τῆς ὑποστάσεως Θεοῦ
ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐκ ἀπεπώ-
τῃ χάριτι Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἀρα Χριστὸς δω-
ρεῖται ἀπέθανεν.

Ὡς ἀκούοιτο Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβά-
σκατε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθε, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ περιεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐστωρῶμεν; Τοῦτο μόνον θέλω
μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀ-
κοῆς πίστεως; οὕτως ἀκούοιτέ, ἐν ἀρχῇ ἀνδρῶν πνεῦματι, νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖτε; ὅσα ὑποτάσσεται εἰκῇ; εἴγε ὅτι εἰκῇ. Ὁ οὖν
ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν,
ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευ-
σε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γινώσκετε ἄρα

Γ

Δ

Γαμ γ Γ

Ε

Γαμ β Β
Γαμ δ Δ
Γαμ γ Γ

Γαλ. 3. Α
ἐκκλησία -
σταθμική Γ

Δατ. κζ Δ

Δμδακ. 3 Α
Ρ. μ. 2 Β
Λα. 7 10 Α
Θωμ. 1 Α

Δατ. κα Δ

Εβρ. 8. 2

Γαλ. 3. 5

Γαλ. 1. Α

Β

Γ

Δ

ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ. Προϊδούσα δὲ ἡ
 γραφή ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῦται ἔθνη ὁ Θεός, παρ' ἐπ' αὐτῆς
 τῷ Ἀβραάμ, ὅτι ἐνδύεσθαι θέλοντα ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥς-
 τε οἱ ἐκ πίστεως ἐλογισθῶσι (ὡς τῷ πιστῷ Ἀβραάμ). Ὅσοι γάρ
 ἔξ' ἐργῶν νόμου εἰσιν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ, Ἐπι-
 κατάραντος πάντες ὅς ἐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ
 βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Ὅτι ὁ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δι-
 καιοῦται ὡς τῷ Θεῷ, δὴ λεν, ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.
 ὁ γὰρ νόμος ἐκ ἐστὶν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ δούλοστος ζή-
 σεταί ἐν αὐτοῖς. Χειρὸς ἡμεῶς ἐξ' ἐργάσεν ἐκ τῆς κατάραντος
 νόμου, γὰρ νόμος ἐστὶν ὑπὲρ ἡμῶν κατάραντος (γέγραπται γάρ, Ἐπι-
 κατάραντος πάντες ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλῳ) ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ ἐ-
 λογιστῶν Ἀβραάμ γέννηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὸ ἐπαγγελίαν
 τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί, (καὶ δύ-
 οῦν λέγω) ὅπως δούλοστος κεκυρωμένῳ διαθήκῃ ἐν-
 δεῖς ἀπὸ τῆς ὁπιδιτάσσεται· τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐ-
 παγγελίαι, καὶ τῷ ἀπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει, καὶ τοῖς ἀπέρμασιν,
 ὡς ὁπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, καὶ τῷ ἀπέρματί σου, ὅς ἐστι
 Χριστός. Τοῦτο γὰρ λέγω, διαθήκῃ παρ' ἐκεκυρωμένῳ ὑπὸ τῆς
 Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκόσια καὶ τελευτῶντος γεροντῶς
 νόμος ἐκ ἀκυροῦ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν· γὰρ ἐκ νό-
 μου ἡ κληρονομία, ἐκ ἐπ' ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ γὰρ Ἀβραάμ δι' ἐ-
 παγγελίας κεχάριται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παρὰ βά-
 σεων χάριν προσέτεθι, ἀχρεὶς οὐ ἐλθὼν τὸ ἀπέρμα ὡς ἐπὶ ἐπ' ἐλ-
 ται, διαταγεῖς δι' αἰγλήων ἐν χεὶρ μεσίτου· ὁ γὰρ μεσίτης, ἑνὸς ἐκ
 ἐστὶν ὁ γὰρ Θεός εἰς ὅστις. Ὁ οὖν νόμος καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τῶ Θεοῦ;
 Μὴ γινώσκω. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὅπως
 ἀπὸ ἐκ νόμου ἡ δικαιοσύνη· ἀλλὰ σὺν ἐκλήσεν ἡ γραφή τὰ
 πάντα ὑπὸ ἀμφοτέρω, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
 δοθῇ τοῖς πιστεύουσι. Πρὸ τῆς γὰρ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρα-
 ρούμεθα, συγκεκλησμένοι εἰς τὴν μελήσασαν πίστιν ἀποκαλυφθῆ-
 ναι. Ὡς τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα
 ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἡ θούσης γὰρ τῆς πίστεως, ἐκ ἐπ' ὑπὸ παι-
 δαγωγὸν ἐσμεν πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χρι-

εἰς Ἰησοῦν· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσα-
σθε· ἐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἑλλήνῳ, ἐκ ἐνὶ δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ,
ἐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. εἰ γὰρ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τῆς Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ'
ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Λέγω γὰρ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ

π

κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων
ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ὑπὸ ἑπὶ ἑστέ· καὶ οἰκονόμοις ἄλλοι τῆς πατρὸς
οὐσίας τῆς πατρὸς. ἔγωγε καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τῇ στοιχειᾷ
τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε γὰρ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρό-
νου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ υἱὸν αὐτοῦ ἡγούμενον ἐκ γυναικός,
ἡγούμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα ᾧ ὑπὸ νόμον ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὸ
υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Οἱ δὲ ἐστέ υἱοί, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ
πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ ὁ
πατήρ. Ὡς τε ἐκ ἐπ' εἰ δούλος, ἀλλ' υἱός· εἰ γὰρ υἱός, καὶ κληρονόμος
Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. ἀλλὰ τότε μὲν ἐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλώσατε
τοῖς μὴ φύσι οὐσι θεοῖς· νῦν γὰρ γινόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνω-
σθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ὑπιστρέφετε πάλιν ὑπὸ τῇ ἀδενῇ καὶ
πλωχᾷ στοιχειᾷ, οἷς πάλιν δυνώθεν δουλεύειν θέλετε; ἡμέρας πα-
ρατηρεῖσθε καὶ μελέτας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτοὺς. φοβοῦμαι ὑ-
μᾶς, μήπως εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κά-
ζω ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδὲν με ἠδικήσατε· οἶ-
δατε γὰρ ὅτι δι' ἀδενῆσαν τῆς σαρκὸς διηγευσάμενος ὑμῖν τὸ πρε-
τερον, καὶ (τὸ) πειρασμόν μου τὸ ἐν τῇ σαρκί μου ἐκ ὄξους ἐνή-
σατε ἐν δὲ ὄξετι ὑμῶν, ἀλλ' ὡς ἀγγελὸν Θεοῦ ἐδέξασθε με, ὡς
Χριστὸν Ἰησοῦν. Τίς οὖν ὑμῶν ὁ μακαρισμός ὑμῶν; μὴ τυρῶ
γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνάστην, ᾧ ὁφθαλμοῖς ὑμῶν ὄξορυξαιτες
ὡς ἐδωκατέ μοι. Ὡς τε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;
ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλείουσι ὑμᾶς θέλεισιν, ἵνα
αὐτοὶς ζηλοῦτε. καλὸν γὰρ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ
μόνον ἐν τῷ ᾧ εἶναι με πρὸς ὑμᾶς. τεκνία μου, οἷς πάλιν ὡ-
δίνω, ἄλλοι οὐ μορφώθη Χριστὸς ἐν ὑμῖν· ἠθέλον δὲ ᾧ εἶναι
πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὸ φωνεῖν μου, ὅτι δυνάστημαι
ἐν ὑμῖν. λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, (τὸ) νόμον ἐκ' ἀ-

B

Γ

θ' οὐκέτε; Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔχεν, ἓνα ἐκ τῆς

E.iii.

εἰς Ἰησοῦν
κεδδ

κεδδ

κεδδ
κεδδ

κεδδ
κεδδ

κατεδέτετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων δουλωθῆτε. λέγω δὲ, Πνέμα πνεύματι κατεδέτετε, καὶ ὁπιθυμίαν σαρκὸς ἢ μὴ τελήσητε· ἢ σὰρξ ὁπιθυμῇ καὶ ὁ πνέματος, καὶ ὁ πνεῦμα καὶ ὁ σαρκὸς ταῦτα ὁ ἀντικείμενός ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἀδωδέλντε ταῦτα ποιήτε. εἰ ὁ πνέμα πνεύματι ἀγέθε, ἐκ ἐσὲ ὑπὸ νόμον. Φανερά δὲ ὅτι τὰ ἔργα τῆ σαρκὸς, ἀπνάδῃ, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἐχθραὶ, ἔρεις, ζήλοι, θυμοὶ, ἐριθείαι, διχοποσίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἀπερὲς ἡμῖν, καθὼς καὶ περὶ εἶπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα περὶ ἀσόντες βασιλείαι Θεοῦ ἢ κληρονομήσουσιν. Ὁ ὁ καρπὸς τῆ πνέματος ὅστις ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐκφράτεια. καὶ τὰ τοιούτων ἐκ ἐστὶ νόμος. Οἱ ὁ Χριστὸς, τῆ σαρκὸς ἐσαύρεσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ὁπιθυμίαις. εἰ ζῶμεν πνέματι, πνέματι καὶ σοιζώμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλοις περὶ καλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Γαλ 5 Δ
α πτ β. Γ

α Κερ 5. Β

Ἀδελφοί, εἰ καὶ καὶ

περὶ φθῆναι ἀνθρώπος ἐν ἡμῖν ὡς ἀπώματι, ὑμεῖς οἱ πνέματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνέματι πραότητος, σκοτῶν σεαυτὸν μὴ καὶ οὐ πειραθῆς. Ἀλλήλων τὸ βαρὺ βαρύνετε, καὶ οὕτως ἀναπληροῦσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. εἰ γὰρ δικαίως εἰνάμεν, μηδέν ὡν, ἐαυτὸ φρεναπατῶ. καὶ ὁ ἐργεν ἐαυτὸ δεικνύει ἕκαστος, ὅτι πᾶς εἰς ἐαυτὸν μόνον τὸ κεύχμεν ἐξεί, ὅτι ἐκ εἰς τὸ ἑτέρον· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσκει. Κεῖν ἀνείπω ὁ ὁ κατηγούμενος τὸν λόγον τοῦ κατηγούμενου, ἐν πάσιν ἀγαπίς. Μὴ πλαιᾶδε, Θεὸς οὐ μὴ κτελέζετε· ὁ γὰρ εἰς ἀπείρητον θρόνος, τοῦτο ὅτι θέλει ὅτι ὁ ἀπείρεν εἰς τὴν σὰρκα ἐαυτοῦ, ἐκ τῆ σαρκὸς θελήσκει φερεῖν· ὁ γὰρ ἀπείρεν εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τῆ πνέματος θελήσκει ζωὴν ἀνείρεν. Τὸ γὰρ καλὸν ποιῶντες μὴ ἐκ κακῶμεν· καὶ γὰρ γὰρ ἴδιον θεοῦ μὴ ἐκ κακῶμεν. ἀρεαυῶν ὡς καὶ ὁ ἐργὸν ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθὸν περὶ πάντας, μάλιστα

Β α Κερ 7. Β
α Κερ 7. Α

β. Θι 7. Γ

Γ

ὁ περὶ τοῖς οἰκείοις τῆς πίστεως. Ἰδετε πάλαι εἰς ἡμῖν ὡς ἀμαρτίαις ἐργάζεσθαι τῇ ἐκ τῆς γῆς. Ὅσοι θέλουν ἐπὶ τῆς σαρκὸς, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς ὡς ἀπέμειναι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σαυρῇ τῷ Χριστῷ διώκωνται. οὐδὲ γὰρ οἱ περὶ τὸν νόμον

α. Κερ 7. Α

α. Κερ 7. Α

αὐτοὶ νόμον φυλάσσειν, ἀλλὰ θέλωσιν ὑμᾶς φιτεμένεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχώσιν· ἐμοὶ δὲ μὴ γνύοιτο καυχᾶς εἰ μὴ ἐν τῷ σαυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ ἐμοὶ κόσμος ἐσαύρατο, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ ἐν ᾧ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε φιλοτιμίαν ἔχουσι, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ κήλη· ὅσοι τῷ κανόνι τοῦτο σιγχήσουσιν, εἰρήνῃ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ὁππότε ὁ Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Ἔλοιποδ', κόποις μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βασάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης. Ἐν σίχοις σζγ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Ἐπιστολὴ Παύλου.

ΑΥΤΗΝ ἔγραψεν ἀπὸ Ρώμης, οὐκ ἰσχυρῶς αὐτοὺς ἐωρακώς, ἀκούσας δὲ περὶ αὐτῶν ἡ δὲ ἐπιστολὴς τῆς ἑπιστολῆς αὐτῆς. Εφέσιοι περὶ ἐσθμῆς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, γινώσκοντες εἰς αὐτὸν πλὴν πίστεως, καὶ εἰς πᾶσιν τοῖς αἰετοῖς πλὴν ἀγάπης, καὶ ἐδοῦντο πᾶσι τῷ Παύλῳ βεβαιωθῆναι. μαθὼν γὰρ ὁ ἀπόστολος γράφει πρὸς αὐτοὺς ταύτην τὴν ἐπιστολήν, ἵνα κατηχηθῇ καὶ πρὸς αὐτοὺς μὴ δύνῃσι, μὴ νεώτεροι εἶναι· ὅτι καὶ ἡμᾶς μνησθῆναι, ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ πρὸς καθολοῦς κόσμου εἶναι ταύτην ἐκδοκίαν τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὸν Χριστόν· ὡς ἡμῶν πατὴρ, καὶ ἡμᾶς σωθῆναι. ἔπειτα δὲ πρὸς κλήσεως ἐκείνων διαλέγει, ἵνα δείξῃ ἀξίως αὐτοὺς πεπισυνέειν. ὅτι δὲ δύνῃσι ὅτι ἡ κλήσις αὐτῶν γένηται ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὡς ἡ ἰσχυρία τοῦ Χριστοῦ, ὅ, ὅτι ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐκ τοῦτου μαθήσιν ὅτι ἐκ ἀνθρώπου γένηται, περὶ ἐσθμῆς τῷ Χριστῷ, ἀλλ' ἀληθινοὶ θεοσεβῆς· σημεῖα δὲ καὶ αὐτὸν δὲ τὸ ὡς ἀπεσταλταὶ κηρύττειν ἐκείνοις, καὶ ὅτι πρὸς αὐτοὺς ἐσθμῆς. ἔπειτα πρὸς αὐτοὺς καὶ γινώσκοντες καὶ γινώσκοντες, πατέρας καὶ τέκνοις, κυρίοις καὶ δοῦλοις τίθῃσι ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ καὶ πρὸς αὐτοὺς πᾶσι· σκῆμα δὲ καὶ ἐκείνους καὶ τῶν δακτύλων αὐτῶν, λέγων πρὸς ἐκείνους καὶ τῶν πάλιν καὶ ὡς πρὸς ἀγαθὸς ἀλείπτῃς, διείκας τοῖς λόγοις πᾶσι καὶ τῆς διαβολικῆς ἐργασίας, οὕτως τελφοὶ τῷ ἐπιστολῷ.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΗΛΦΕΣΟΣ μνησθῆναι μὴ εἶναι τῆς Ἀσίας, ὅτι δὲ Ἀρτεμιὺς εἶσε, καὶ τοῦτον ἵνα ὁ πᾶς αὐτὸν πλὴν δαίμονα, ὡς καὶ νεωκόροι τῷ Εφέσῳ τῷ Ἀρτέμιδος ἀναγινώσκουσι, ὡς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἰσχυρῶς. ἐν ταύτῃ τῇ Εφέσῳ ὁ διάγγελος Ἰωάννης ὁ ὁρατὴς διέτριψε πολλὰ, καὶ καὶ τὸν Παῦλον ἐκείνους ὁπίσκοποι ἐχέοντο. τῷ δὲ Φιλοπόλεμος καὶ τῷ πλὴν Ἀσίας ἀνθρώποις, ἐν τῇ Εφέσῳ μάλιστα διήκουσιν· ὅτι πολλὰ ἀποδοῦναι κέχρηται πρὸς αὐτοὺς γράφοντες, ὅτι βασιλεύει ὁ Χριστὸς αὐτοὺς ἐπιστάτης, αὐτὸς κατηχηθῆναι καὶ τὰ ὑπογράψας δὲ ἀπὸ Ρώμης πλὴν ἐπιστολῷ, ἐν διανομῇς ὑπάρχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α	Περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐν δόξῃ ἡμῶν ἢ ἰσχυρῶς ἢ παλαιῶς	ταῖς, πρὸς ὧν ἡμεῖς κατεβώμεθα.
β	Ἐκ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ἐκείνου ἀποκαταστήσαντες ἡμᾶς.	Περὶ σπουδαίου καὶ διχατοῦ καὶ ποιότητος ἡμῶν ἡσυχίας.
γ	Ἐκ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ἐκείνου ἀποκαταστήσαντες ἡμᾶς.	Περὶ τοῦ ζῆλου ἐπὶ τῇ ἀγαθότητι, ἐργασίας τῆς χάριτος ἐκείνης.
δ	Περὶ τοῦ δόξατος τοῦ Χριστοῦ ἐκείνου ἀποκαταστήσαντες ἡμᾶς.	Περὶ τοῦ ζῆλου ἐπὶ τῇ ἀγαθότητι, ἐργασίας τῆς χάριτος ἐκείνης.
ε	Περὶ τοῦ δόξατος τοῦ Χριστοῦ ἐκείνου ἀποκαταστήσαντες ἡμᾶς.	Περὶ τοῦ ζῆλου ἐπὶ τῇ ἀγαθότητι, ἐργασίας τῆς χάριτος ἐκείνης.
ς	Περὶ τοῦ δόξατος τοῦ Χριστοῦ ἐκείνου ἀποκαταστήσαντες ἡμᾶς.	Περὶ τοῦ ζῆλου ἐπὶ τῇ ἀγαθότητι, ἐργασίας τῆς χάριτος ἐκείνης.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΑΥΛΟΥ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
 διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς ὄ-
 σιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πρὸς ἐν Χριστῷ Ἰη-
 σοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
 πατρὸς ἡμῶν, ἔκ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Εὐλογεῖται ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐκλογίσας ἡμᾶς
 ἐν πάσῃ ἐκλογίᾳ πνευματικῇ ἐν Χριστῷ· κε-
 ραὶς ὁ ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, ἵνα
 ἡμᾶς ἀγίοις καὶ ἀμώμοις κατανώπῃον αὐτῷ ἐν ἀγάπῃ· πρὸς ῥί-
 στας ἡμᾶς εἰς ὑποτίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, καὶ πάλιν ἐν-
 δοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἐπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ,
 ἐν ᾗ ἡ ἐξορίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ἐν ᾧ ἐροῦμεν πάλιν ἀ-
 πολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, πάλιν ἀφαιρῶν τὴν ὥσιν ἀπώ-
 μαντον, καὶ τὴν πλῆξιν τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐσφιλίσεν εἰς ἡμᾶς
 ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, μερίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελή-
 ματος αὐτοῦ καὶ πάλιν ἐνδοκίαν αὐτοῦ, ἵνα πρὸς ἐκεῖνο ἐν αὐτῷ εἰς
 οἰκονομίαν τῆς πληρωμῆς τοῦ χαριστοῦ, διὰ κεφαλῶν οὐρανῶν
 πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ καὶ ἐκλήροθημεν, προσοριζέμεντες καὶ πρὸς ἐκεῖνον
 τὰ πάντα ἐνεργούντες καὶ πάλιν βουλευόμενοι τοῦ θελήματος αὐ-
 τοῦ, εἰς τὸ ἵνα ἡμᾶς εἰς ἐπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοῦ προηλπι-
 κώτατος ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τοῦ λόγον τῆς

Β. Γ. Δ. Α.
α. π. α. Α.

Β. Γ. Δ. Α. Γ.
Δ. Α. Α. Η.

Β

Γ

Θεοῦ τὸ δῶρον,) ἐκ ὧν ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. αὐτὸ γὰρ
 ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑπὲρ ἔργοις ἀγαθοῖς,
 οἷς προορίσασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς φανερωθῶμεν. Διὸ
 μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀ-
 κροβυστία ὑπὸ τῆς λεγόμενης φειτομῆς ἐν σαρκὶ χάριτος τοῦ
 ὁππότε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χεῖς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριω-
 μένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἕτεροι τῇ διαθηκῇ, τῆς ἐ-
 παγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἀπέναντι ἐν τῷ κόσμῳ· νυνὶ δὲ
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐφίς ἐξυμνεῖτε ἐν
 τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς γὰρ ὅστις ἡ εἰρήνη ἡμεῶν, ὁ ποιή-
 σας τὰ ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μεσότηρον τῆς φραγμοῦ λύσας, ὃ
 ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, (τὸν) νόμον τῇ ἐντολῇ ἐν δόγμασι
 καταργήσας, ἵνα τοῖς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ ἕς ἓνα καὶ ἓν ἀνθρώ-
 πον, ποιῶν εἰρήνην, καὶ δόκον καταλλάξῃ τοῦ ἀμφοτέροισ ἐν ἐνὶ
 σώματι τῷ Θεῷ διὰ τῆς σαυροῦ, δόκον κτείνας πλὴν ἔχθραν ἐν αὐ-
 τῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνῃν ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς
 ἐφίς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐξομῶμεν πλὴν πρεσβυτέρων (τῶν) ἀμφοτέροισ ἐν
 ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἀρχαὶ οὐκ ἐπέξενον καὶ
 πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἀγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποι-
 κοδομηθέντες ὑπὲρ τῶν θεμελίων τῇ δόξῃ τῶν ἀποστόλων καὶ ἀποφ' ὧν,
 ὄντος ἀκρογωνοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ
 συνακομολογούμενη αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑ-
 μεῖς συνακοδομεῖσθε ἕς καὶ κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Γ

Γαμ θ Α

Δ

Γαμ θ Α

Τουτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑ-
 πὲρ ὑμῶν ἔθνη, * εἰς τὴν ἡκούσαν πλὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος
 τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσάν μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι καὶ δόκον ἀνέβην ἐγνώ-
 ρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς περιέγραψα ἐν ὀλίγῳ· πρὸς ὃ
 δυνάμει θεοῦ ἀναγινώσκοντες νοῶσαι πλὴν σιμύειν μου ἐν τῷ μυστη-
 ρίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐν ἑτέροις γυναιξὶ ἐκ ἐξωρίσθη τοῖς υἱοῖς τοῦ
 ὁσίου, ὡς νυνὶ ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ
 ἀποφ' ὧν ἐν πνεύματι, * ἐξ τῶν ἔθνη συκληρονόμα καὶ σύστω-
 μα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ
 εὐαγγελίου, οὗ ἐξυμνῶμεν διάκονος καὶ πλὴν δωρεάν τὴν χάριτος τοῦ
 Θεοῦ· πλὴν δοθεῖσάν μοι καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε

Π

* περιέγραψα
 τὸν
 ὁσίου
 14, 15, 16, 17
 18, 19, 20

α γ δ ε

α γ δ ε

α γ δ ε
 18, 19, 20

α Κορ. ιθ. β

Γα. ιθ. α. Γ

Ρωμ. ιθ. Δ

ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστέρῳ πάντων τῶν ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν διαγγελίσασθαι τὸ ἀνέξιχνιάσον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας τὴν ἡ κοινωνίαν τῆς μυστηρίου τοῦ ἀπο-
κεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ ᾧ πάντες κτί-
σαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρευθῇ νῦν ταῖς δαρχαῖς καὶ ταῖς
ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκι-
λος ὁφία τοῦ Θεοῦ καὶ πλοῦτος ἐν τῷ αἰνῶνι, ἡ ἐποήσεν ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν
περσωνωγίαν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ ἀιπύ-
μαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν μου ὑπὲρ ἡμῶν, ἥτις ὅτι
δοξα ἡμῶν. Τούτου χάριν κάμπω τὰ γόνατά μου πρὸς
τὸν πατέρα τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πάντα πα-
τεῖ ἐν οὐρανοῖς καὶ ὅπου τῆς γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δώῃ ὑμῖν καὶ τὸν
πλοῦτον τὸν δοξῆς αὐτοῦ, δυναμίει κραταυρούμεναι διὰ τῆς πύ-
ματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔστω ἀνθρώπον, κατοικῆσαι ἐν Χριστῷ διὰ
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρρίζωμένοι καὶ
τελειωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβεῖσθαι πᾶσι τοῖς ἀ-
γίοις, ἡ τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνωρίετε τὴν
ὑπερβάλλουσαν τὴν γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρω-
θῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. τῷ ᾧ δυναμίσω ὑπὲρ πάν-
τα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκωφελασθῶν αἰτούμεθα ἡ νοῦμεν, καὶ τὴν
δυνάμειν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δοξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῆς αἰῶνος τῶν αἰώνων.
ἀμήν. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν
Κυρίῳ, ἀξίως σκευατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μὴ πά-
σης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μὴ μακροθυμίας, ἀνέ-
χμεθα ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, αὐτοδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά
τοῦ πνεύματος ἐν τῷ ὁσέσμῳ τῷ εἰρῶν. ἐν σῶμα ἐν πνεύ-
μα, καὶ ὡς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. Εἰς
Κύριον, μίαν πίσιν, ἐν βάπτισμα, εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ
ὅπου πάντων καὶ διὰ πάντων, ἐν πᾶσιν ὑμῖν. ἐν ᾧ ἐκείτω ἡ-
μῶν ἐδόθη ἡ χάρις καὶ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέ-
γω, Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἡ χιμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδω-
κε δοματὰ τοῖς ἀνθρώποις. (Τὸ δὲ, ἀνέβη, πῶς ἐν εἰ μὴ ὅτι καὶ

κοινωνία. π

ε

ἡμῶν. α. ζ. ιγ.

αὐτῶν. ια

Ε. ι. π. α. Δ

α. ε. β. Γ

α. ι. γ. δ. ε.

α. ι. δ. ε. ζ.

α. ι. ε. ζ. η.

α. ι. ζ. η. θ.

κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς· ὁ καταβάς, αὐ-
 τὸς ὅστις καὶ ὁ ἀναβάς ὑπὲρ πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πλη-
 ρώσῃ τὰ πάντα.) καὶ αὐτὸς ἔδωκε ἑαυτὸν μὲν, ἀποστόλοις, τοῖς ᾧ,
 πρεσβυτέροις, τοῖς δὲ, διάκονοις, τοῖς ᾧ, ποιμένας καὶ διδασκά-
 λους πρὸς [†]καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας,
 εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταλήσωμεν
[†]πάντες εἰς πλὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
 ἑαυτοῦ Θεοῦ, εἰς ἀνδρά τέλει, εἰς μέτρον ἡλικίας ἧς πληρώμα-
 τος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὡς ἄνθρωποι, κλυδωνιζόμενοι καὶ πε-
 ρεφιδόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυθείᾳ τῶν
 ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς πλὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης·
 ἀληθεύοντες ᾧ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς
 ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, ὃς ἔστι πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογού-
 μενον καὶ συμβιβασόμενον [†]διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιτομῆς,
 κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑαυτοῦ ἐκάστου μέρους πλὴν αὐξήσιν τοῦ
 σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο
 οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς ἀπειπα-
 τεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ἀπειπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ
 νοῦ αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι
 τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ πλὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ πλὴν
 πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηληγότες ἑαυτοῖς ἀπέ-
 δωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, ἕως ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονε-
 ξίᾳ. ὑμεῖς ᾧ οὐχ οὕτως ἐμάθετε [†]Χριστόν, εἰς αὐτὸν ἠκού-
 σατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ,
 ἀποθέσθαι ὑμᾶς καὶ πλὴν πρεστέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν
 ἄνθρωπον τὸν φερόμενον καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνα-
 νειοῦσθαι ᾧ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦ ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν και-
 νὸν ἄνθρωπον [†]καὶ Θεὸν κληθέντα ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ὁσιότητι
 τῆς ἀληθείας. διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἑ-
 καστός μὴ τῷ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μὲν. Ὁρτίζε-
 σθε καὶ μὴ ἀμδρτανέτε. ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύετω ἐπὶ τῷ πυρρο-
 ρισμῷ ὑμῶν, μήτε δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μη-
 κέτι κλεπτεύω, μάλλον ᾧ κοπιάω ἐργαζόμενός τὸ ἀγαθὸν τῆς
 χειρὸς, ἵνα ἔχη μεταδίδοναι τῷ χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σα-

α κε β δ

Γ

Δ

ρω α Γ

Ε

Ι α μ ε Α

κα λ γ Β

ε β ρ ι β Α

α π ν β Α

ε δ Α

Ζ

γ α γ δ η Γ

ε δ γ δ Β

Α ι φ ε Α

πρὸς ἐκ τῆς σάρκατος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθαι, ἀλλ' εἰς ἀγαθὸς
 Η πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δώῃ χάριν τοῖς ἀκούοις. Καὶ
 μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε ἕως
 ἡμέραν ὁπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ
 κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀφ' ὑμῶν, σὺ πάσι κα-
 κία· γίνεσθε ὅς εἰς ἀλλήλους χρηστοί, ὁσπλάγχνοι, χαριζόμενοι
 ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κολ. γ' β'

Γω. ιγ' α'
 Ε' ιε' β'
 α' ιω' γ' β'

Κεφ. ιγ' ζ'
 κολ. γ' α'
 β' δ' ιε' β' α' α'
 μδο ζ' γ'

β' Ο' ιε' β' α'
 ματθ. ιδ' α'
 μδο. ιγ' α'
 α' ιε' κ' α' β'

4 Χριστὸς ἐχα-
 ρίσατο α'
 η' γ' κ' α',
 Θεὸς ἐχα-
 ρίσατο α'

1 μδο. γ'

Ε' Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ πε-
 ριπαλεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ
 ἑαυτὸν ὑποῖον ἑμῶν παροφθαλμίας καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ,
 εἰς ὁσμὴν ὀσμῆς. Πορνεία ὅτι καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονέ-
 ξια μηδὲ ὀνομαζέσθαι ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ ἀγχο-
 τῆς, ἐμωρολογίας, ἢ εὐτραπείας, τὰ ἐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μάλ-
 λον εὐχαριστία. Τὸ γὰρ ἐστὶ γινώσκοντες ὅτι πάντες ὑμεῖς, ἢ ἀ-
 καθαρτοί, ἢ πλεονέκται, ὅς ἐστιν εἰδωλολατρίας, ἐκ ἐχθρῆς κληρονο-
 μίας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀ-
 πατάτω κενοῖς λόγοις. διὰ ταῦτα γὰρ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
 ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῆς.
 ὡς γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ. ὡς τέκνα φωτὸς
 Γ' περιπαλεῖτε. (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσίᾳ καὶ
 δικαιοσίᾳ καὶ ἀληθείᾳ.) δοκιμάζοντες ἵνα ὅτι εὐάρεστον τῷ
 Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῖς ἐσκό-
 τοις, μᾶλλον ὅτι καὶ ἐλέγχετε. τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπὸ αὐ-
 πῶν ἀγρόν ὅτι καὶ λέγειν. τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ
 φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ὅτι. διὸ
 λέγει, Ἐγὼ εἶπα ὁ καθυπόδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπι-
 φανέσθαι τοῖς ἀκαρποῖς. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπαλεῖτε,
 μὴ ὡς ἄσποφοι, ἀλλ' ὡς ὁφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι
 αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
 σὺνιέντες τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν
 ᾧ ὅτι ἀσωπία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυ-
 τοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀδόντες καὶ
 ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάν-
 ποτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
 Θεῷ

Αποκ. ιγ' α'
 Γεργ. ιγ' α'

Κολ. ιγ' α'

Ρωμ. ιδ' α'
 α' δ' ιε' α' α'

2 φωτὸς 1. α'

1 μδο. ια'

3 Χειρ. α.
4 17
5 17
6 17

Θεὸς καὶ πατὴρ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Ἰησοῦ.

Ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἡ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστι σωτὴρ τὸ σῶμα, ὃν ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως ὡς καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ὡς ὁ Χριστὸς ἡ ἐκκλησία, ἡ ἑαυτὸν ὥς ἑδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς καὶ ὑποβάψῃ τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος, ἵνα ὡς ἑδωκεν ἑαυτὴν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς

α. Χειρ. α. Α
καλ. γ. Γ
α. π. γ. Α

Κολ. γ. Γ

Z

H

Γ. Β. Δ
ματθ. 10. Α
ματθ. 1. Α
α. Χειρ. γ. Δ

Κολ. γ. Δ

Ε. Ζ. Θ. κ. Γ
δ. λ. τ. ς. Γ
ε. κ. ν. τ. α.
π. κ. ο. γ. Β
ματθ. 11. Α
ματθ. 1. Δ
λ. κ. λ. γ. Δ
π. τ. α. Γ
β. π. τ. β. Γ

B

λίω, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς * αὐτῶν ὁ Κίερός ἐστιν ἐν εἰραιαῖς, καὶ * καὶ α. 1
 * πρὸς πολυψία ἐκ ἐστὶ πρὸς αὐτῶν. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου,
 ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ὡς ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐν-
 δύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δυνάσθαι ὑμᾶς σῆναι
 πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου· ὅτι ἐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς
 αἷμα καὶ σὰρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς δυνάμεις, πρὸς τὰς ἐξουσίας,
 Γ πρὸς τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ σκότους καὶ αἰῶνος τούτου, πρὸς
 τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀνα-
 λάβετε πάλιν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνήσῃτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τῇ πονηρίᾳ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι σῆναι. Σῆτε οὖν
 περιζωσάμενοι τὸ ὄσφιον ὑμῶν ἐν δυνάμει, καὶ ἐνδυσάμενοι
 τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν
 ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ὅτι πᾶσιν ἀνταλαβόμενοι
 τὴν θύρεξ τῆς πίστεως, ἐν ᾗ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονη-
 ροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ πάλιν ὁ περικεφαλαίαν τοῦ σω-
 τηρίου δεξασθε, καὶ πάλιν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα
 Θεοῦ, διὰ τῆς ἀποστολῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν
 παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ ἐς αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγρυπνοῦντος ἐν
 Δ πάσῃ προσκαρτερήσαντες καὶ δεόμενοι πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ
 ἐμῶν, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀποκρίσει τοῦ σοῦ ματὸς μου, ἐν παρ-
 ῥησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ προσβέβω-
 ῖ ἐν ἀλυσί, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρῆσιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
 Ἰνα ὅ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, ἡμεῖς πρὸς πάντας ὑμῶν για-
 ρίσθαι Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πρὸς διάκονος ἐν Κυ-
 ρίῳ, ἐν ἐπιμελῇ πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα ἵνα γνῶτε τὰ πρὸς
 ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἀκαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰρήμην τοῖς ἀδελ-
 φοῖς καὶ ἀγάπην μὲν πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Ἡ χάρις μὲν πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸ Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Δ Δ τ ε Δ
 β π ρ θ Γ
 ι α ζ λ ρ η
 σ π ς ι α ς ς β
 ε κ ε κ σ α τ
 κ ρ λ α ι β
 π ρ ρ ζ κ ε
 ρ ι α β β
 γ α λ α τ β β
 κ α λ α ι γ Δ
 α π τ α Γ
 κ ι ρ β α

α θ ι ε ς β
 ρ π ρ ι θ Γ

κ α λ α

β ρ ι ε γ α
 κ α λ α ι α

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.
 Ἐν σίχοις τιβ'.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΗ-
ΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

α

α. Θ. 14 α. Α

B

Γ

ΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τοῖς ὄντιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἑπι-
σκόποις καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
μου ὑπὲρ πάντων τῇ μεγαλειότητι ὑμῶν (πάντα
ἐν πάντι δεικνύσθαι μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν καὶ χαρὰς τῆ δόξης ποιῶ-
μεν) ὑπὲρ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ διαφελίαν, ἀπὸ παλαιῆς
ἡμέρας ἀρχὴ τῶν νῦν, πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος
ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ὑπερτελέσας ἀρχὴς ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καθὼς ὅτι δίκαιον ἐμοὶ ἔστι φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ
τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τῇ τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀ-
πολογίᾳ, καὶ βεβαιώσθαι τὴν διαφελίαν, συκοινωνοὺς μου τῆ χά-
ριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. Μάρτυς γὰρ μου ὅτιν ὁ Θεός, ὡς ἐ-
πιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν ἀσπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦτο
προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐπιμαλῶν καὶ μᾶλλον πε-
ραισυνῇ ἐν ὑπὸ γνώσει καὶ πάσῃ αἰδότητι, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑ-
μᾶς ὅτι διαφέροντα, ἵνα ᾖτε εὐκρινεῖς καὶ ἀπεόπιστοι ἕως ἡ-
μέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῆς διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἑπαῖνον Θεοῦ. Γινώσκον ὅτι ὑμᾶς
βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι καὶ ἐμὲ μᾶλλον εἰς πειρασμὸν τῆς
διαφελείας ἐλήλυθεν, ὥστε τοῦ δεσμοῦ μου φαιερὸς ἐν Χρι-
στῷ γινέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πειρασμῷ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, καὶ
τοῦ πλείονος τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθέτας τοῖς δεσμοῖς
μου, πλεονέκτως πολυμῶν ἀφόβως καὶ λόγον λαλεῖν. Ἰνὲς
μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, Ἰνὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὴν Χριστὸν
κηρύσσουσιν. Ὁ μὲν ἐξ ἐριθείας Χριστὸν καταγγήγοισιν ἕχ

* 84. 14 α. Α

ἀγνώως, οἰόμενοι θλίψιν ὑπὲρ φέρειν τοῖς δεσμοῖς μου. **Γ** Ὁ δὲ ὤξ
ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν ἔδωκεν ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Τί γάρ;
πλὴν παντὶ ὅπως, εἴτε πρὸς φάσιν, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς κατα-
βλήσεται. καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. οἶδα γὰρ ὅτι
τοῦτο μοι ἀποδοθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεικνύσεως, καὶ
ὑπὲρ χορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πλὴν ἀποκατα-
δοκίαν ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ ἀιχμωθήσομαι, ἀλλ' ἐν πά-
σῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν
τῷ σῶματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου. ἐμοὶ γὰρ τὸ
ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. εἰ γὰρ τὸ ζῆν ἐν σαρκί,
τοῦτο μοι καρπὸς ἔργου, ἐπὶ αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. σὺνέχο-
μαι γὰρ ἕκ τῶν δύο, πλὴν ὑπὲρ θυμῶν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῆσαι, καὶ **Δ**
οὐκ ἔχω Χριστῷ ἑῷ, πολλῶν μᾶλλον κρείσσον· τὸ δὲ ὑπὲρ θυμῶν ἐν
τῇ σαρκί, ἀναγκαστικόν ἐστι ὑμᾶς. Ἐπεὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι
μὲν καὶ συμπαράμηναι πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὸ πλὴν ὑμῶν περισκοπῆν
καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.
Ε' Μόνον ἀξίως τοῦ δαδελίου τοῦ Χριστοῦ πελαγείσατε, ἵνα εἴ-
τε ἐλθόν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὸ ἡμῶν, ἀκούσω ἢ πρὸς ὑμῶν, ὅτι
εἴηκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ, συναθροῦντες τῇ πίστι τοῦ
εὐαγγελίου, καὶ μὴ πύρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου,
ἥτις αὐτοῖς μὲν ὅστις ἐνδεξις ἀπολαύσεως, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ
τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ, ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἔμμενον τὸ
εἰς αὐτὸν πιστεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, (ὅτι) αὐτὸν ἀ-
γῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Β' Εἴ τις οὖν ὡς ἀκλήσις ἐν Χριστῷ, εἴ τι ὡς ἀμύδιον ἀγάπης, εἴ
τις κοινωνία πνεύματος, ἢ πῶς ἀσπλάγχνα ἐσὶ οἰκτιρμοὶ, πληρώ-
σατέ μου πλὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῶντε, τὸ αὐτὸ πλὴν ἀγάπην ἔ-
χοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονουῦντες, μηδὲν κατ' ἐρίστην ἢ κενο-
δοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσυνῇ ἀλλήλοις ἡγουμένοι ὑπερέ-
χοντες ἑαυτοῖς μὴ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἐκάστος. ὅτι το γὰρ φρονεῖσθε ἐν ὑμῖν ὅτι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορ-
φῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἑχάρπαζμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ὡς Θεῷ, ἀλλ'
ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώ-
του.

1. 1. 1.

1. 1. 1.

1. 1. 1. A
1. 1. 1. B
1. 1. 1. B

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

ⲕⲥ.ⲥ.ⲃ

ⲣωμ.ⲓⲁ.ⲃ
ⲛⲧⲁⲓ.ⲙⲁ.ⲁ

ⲣωμ.ⲓⲁ.ⲓ
ⲓⲁⲕ.ⲁ.ⲧⲁ

ⲁ.ⲓⲛ.ⲁ.ⲓ.ⲓ

ⲙⲁⲧⲃ.ⲓ.ⲃ

ⲡⲣⲁⲃ.ⲓⲥ.ⲁ

ⲁ.ⲕⲁⲣ.ⲓ.ⲃ

πων ῥυόμηνος, κὺ γήμα πείρεδεις ὡς δὲ ἄερος· ἔτα πείνωσεν
 ἑαυτὸν, ῥυόμηνος ὑπήκοος μέλει θανάτου, θανάτου δὲ, σαυροῦ.
 Β Διὸ κὺ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε κὺ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑ-
 πέρ πάν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάν ῥόνυ καμψῇ ἐ-
 πουρανίων κὺ ὀπιγείων κὺ καταχθονίων, ἐκ πᾶσα Γλώσσα ὁξο-
 μολογήσῃ ὅτι Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεῶ πατρὸς.
 Ὡς τε ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ
 ἁρξίᾳ με μόνον, ἀλλ' ἐν κυ πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀποσίᾳ με
 μὲν φόβου κὺ ἔργου τῇ ἑαυτῷ σωτηρίᾳ κατεργάζεσθε· ὁ Θεὸς
 γὰρ ὅστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν ἐκ τῷ θελήν κὺ τῷ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆ
 διδοκίμης. Παιτα ποιεῖτε χερεῖς ῥοῦσιμῶν καὶ διαλογι-
 σμῶν, ἵνα ῥήμαθε ἀμεμπτοὶ κὺ ἀκέραιοι, τέκνα Θεῶ ἀμώμητα
 ἐν μέσῳ ῥυεῖας σκολιᾶς κὺ διεστραμμένης, ἐν οἷς φάνεσθε ὡς
 Γ Φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἑμοῖ
 εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι ἐκ εἰς κενὸν ἐδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐ-
 κοπίσθα, ἀλλ' εἰ κὺ ἀπένδομαι ὀπί τῇ ἐυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς
 πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συχαίρω πάνσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ
 ὑμεῖς χαίρετε καὶ συχαίρετέ μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰη-
 σοῦ, ὅτι τιμῶ θεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ ἐν ψυχῇ γὰρ
 τὰ θεὸν ὑμῶν· οὐδενα γὰρ ἐχω ἰσχύον ὅς τις γνῶσις τὰ θεὸν
 ὑμῶν μελεμήσῃ· (α) πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ἐν πεῖσι, οὐ τὰ τῶ
 Χριστοῦ Ἰησοῦ. πλὴν δὲ δοκιμῶν αὐτῶ γινώσκετε, ὅτι ὡς τιτεῖ
 τέκνον, σὺν ἑμοῖ ἐδούλωσεν εἰς τὸ διαγγεῖν. Τούτον ἰδὼν οὐ
 ἐλπίζω πέμψαι, ὡς δὲ ἀπὸ δωτὰ θεὸν ἐμὲ, ὁξαυτῷ. Πέποιθα
 Δ δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλθούσμαι· διαγγεῖν ὅτι
 ῥησάμην ἔπαφρόδιτον (β) ἀδελφὸν καὶ σὺν ῥόν κὺ συστρα-
 τῶν μου, ὑμῶν ὅτι ἀπόστολον, κὺ λειτουργὸν τῆς χρείας μου,
 πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ὀπιποθᾶν κυ πάντας ὑμᾶς, κὺ
 ἀδελφονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠδένησε· καὶ γὰρ ἠδένησε ἁρ-
 πλῆσιον θανάτῳ, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλένσεν, ἐκ αὐτὸν δὲ μόνον,
 ἀλλ' ἐκ ἐμὲ. ἵνα μὴ λύπην ὀπί λύπησῃ. ἀποδοματέρος οὐ
 ἐπέμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν, πάλιν χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπό-
 τερ θῶ. Γρὸς δὲ χερεῖ οὐκ αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μὲν πάσης χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τοιοῦτοις ἐν ἡμῶν ἐχετε, ὅτι διὰ τὸ ἐργον ἔχει Χριστοῦ μέ-

ⲙⲓ. ⲁ

ⲓⲛ. ⲁ

ⲓ

ⲉ.ⲕⲁⲣ. ⲓⲁ

ⲓⲛ. ⲓⲁ

χει θανάτου ἤπισε, παρὰ βουλόσα μὲνος τῇ ψυχῇ, ἵνα διὰ πλη-
 ερόση τὸ ὑμῶν ὑπέρημα τὸ πρὸς μελέτουργίας. Τὸ λοι-
 πόν, ἀδελφοί μου, χαίρει ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γὰρ φάνε μιν,
 ἐμοὶ μὲν ἐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δ' ἀσφαλές. Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέ-
 πετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὸ καταβόμβυ· ἡμεῖς γὰρ
 ἐσμεν ἡ πεποιμένη, οἱ πνύμα π' Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώ-
 μνοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καὶ πρὸ ἐ-
 ργῶν ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἷς δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι
 ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον, πεποιμένη ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσ-
 ραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, καὶ νόμον Φα-
 ρισαῖος, καὶ ζῆλον διώκων τὸ ἐκκλησίαν, καὶ δικαιοσύνην πλὴν
 ἐν νόμῳ ζήνους ἀμεμπτός· ἀλλ' ἅπανα ὑμῶν κέρδη, ταῦτα
 ἤζημαι διὰ τοῦ Χριστοῦ ζήμιαν· ἀλλὰ μνησκὼν καὶ ἡζούμαι
 πάντα ζήμιαν ἕνεκα τοῦ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ
 τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡζούμαι σκύ-
 βαια ἕνεκα τοῦ Χριστοῦ κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων
 ἐμὴν δικαιοσύνην πλὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ πλὴν διὰ πίστεως Χρι-
 στοῦ, τὸ ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ὅτι τῇ πίστι, τὸ ζῆναι αὐτὸν καὶ
 πλὴν διώσκειν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ τὸ κοινωνεῖν τῇ παθη-
 μάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴπως κα-
 τανθήσω εἰς πλὴν ὁμοιωθῆσιν τῇ νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἡδὴ ἔλαβον ἢ
 ἴδῃ τελευτῶμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατε-
 λήφην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν ἔ-
 λόγιζομαι κατεληφέναι, ἐν δὲ, (τὰ μὲν ὁπίσω ὅτι λανθανόμε-
 νος, τοῖς δ' ἐμπροσθεν ἐπεκλεινόμενος,) καὶ σκοπὸν διώκω ὅτι
 τὸ βραβεῖον τῆς ἀνύω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι
 οὖν τέλει, τοῦτο φρονέω μὲν καὶ εἴ τι ἕτερος φρονεῖτε, ἐ τοῦτο
 ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψῃ· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσα μὲν, τῷ αὐτῷ σοι-
 χεῖν καὶ ὄντι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμηταὶ μεν γίνεσθε ἀδελ-
 φοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω πεπαιτοῦντας, καθὰ ἔχετε τύπον
 ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ πεπαιτοῦσιν, οἷς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νυνὶ
 δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σωτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὧν τὸ
 τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δοξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ
 αὐτῶν, οἱ τὰ ὁπίσθια φρονεῖντες ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐ-

B

Г

△

В Корте В
Грѣ.лз.В

Γ 2 M 11 B
α κ ρ α B

Γ. Μ. 15. Γ

α Κορ. κ. Α
πτ 3 Γ

ρανοῖς ὑπάρχει, ὅς ἐστι καὶ σωτὴρ ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰη-
 σοῦ Χριστόν, ὃς μέλαθρημα πᾶσι τὸ σῶμα τὸ ταπεινώσεως ἡμῶν,
 εἰς τὸ ὑποτάξαι αὐτὸν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ,
 καὶ πᾶν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ὑποτάξαι ἐαυτὸν τα-
 πᾶντα. Ὡς τε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ ἐν ᾧ ἐπιπόθη-
 τοι, χαρὰ καὶ σέφανός μου, οὕτω σήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγα-
 πητοί. Εὐωδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐ-
 τὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ. καὶ ἐρωτῶ καί σε σύζυγε γήσιε, συλλαμ-
 βάνου αὐτῆς αἵπνες ἐν τῷ διαγγελίῳ σὺν ἡθληταῖς μοι μὲν καὶ
 Κλήμηντος, καὶ τῶν λοιπῶν σὺνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν
 βίβλῳ ζωῆς. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
 τὸ ἐπιεικὲς ἡμῶν γνωστὸν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐφίς.
 Β Μὴ δὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ περιστάσει καὶ τῇ δέήσει μὲν
 εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ἡμῶν γνωρίζετε πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
 ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσῃ τὰς
 καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-
 πόν, ἀδελφοί, ὅσα ὄσιν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀ-
 γνά, ὅσα περὶ φιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαμ-
 νος, ταῦτα λογίζεσθε καὶ ἐμᾶθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ
 εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα ποιεῖτε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μετ'
 ὑμῶν. Ἐχάρην ὅτι ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνέστα-
 Γ λητε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡ καίρεσθε δέ.
 Οὐχ ὅτι κατ' ἐξέρεσιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν, ἐν οἷς ἔμει, αὐτὰρ-
 κης εἶμι· οἶδα ὅτι ταπεινοῦμαι, οἶδα καὶ περὶ αὐτοῦ· ἐν παντὶ καὶ ἐν
 πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ ὑ-
 περεῖσθαι πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ· πάλιν κα-
 λῶς ἐποίησατε συκοινωνήσαντές μοι τῇ θλίψει. Οἶδατε δὲ καὶ
 ὑμεῖς, Φιλιππησίαι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆς εὐαγγελίου, ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀ-
 πὸ Μακεδονίας, οὐδὲ μία μὲν ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον
 δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ
 Δ καὶ ἅπασι καὶ εἰς πᾶν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι ἐπιζη-
 τῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λό-
 γον ὑμῶν. Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περὶ αὐτοῦ· πεπλήρομαι δεξιά
 μόνος· ὅτι ἔπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὅσμιον αἰωδίας, θυ-

ἀπε γ. Β.
καὶ α. Δ.

Ματθ. γ. Γ.

σίαν δεκτέω, δάρεσον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θεός μου πληροῖ πάν-
σαν χρείαν ὑμῶν καὶ ⁽¹⁵⁾ πλοῦτον αὐτῶν, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. τῷ ὃ Θεῷ ἐπατεῖ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. ἀμήν. Ἀσπάσαθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ
ἅγιοι, μάλιστα ὁ οἰκὸς τῆς Καίσαρος οἰκίας. Ἡ χάρις τῆς Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

1 μὲν τὸ παρ-
μαρτυροῦν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.
Ἐν εἴκοσι στή.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ
ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ὁπίσθη ἀπὸ Ῥώμης, οὐχ ἐρωστικῶς μὲν αὐτοῖς, ἀκούσας
δὲ τῶν αὐτῶν· ἡ δὲ προφασίς τῆς ὁπίσθη αὐτῇ. τοὺς Κολλασσαεὺς ἡ-
βούλοντο τίνες ἀπατήσαι σοφίσμασι Ἑλληνικαῖς καὶ τῆς εἰς Ἰησοῦν πί-
στεως, καὶ τῶν ἐν νόμῳ βραμάτων, καὶ τῶν τομῶν. ταῦτα ποιεῖν μα-
ρτυρῶν ὁ ἀπόστολος, γράφει τῇ ὁπίσθῳ ὡς αὐτὸς κατηχητικὴν αὐτοῖς ταῦτα.
καὶ προστον μὲν δὲ φερταῖν ταῖς Θεῷ, σημαίνε δὲ πρὸς ὅσους αὐτοῖς μεταβιβαλέμενοι εἰς τὸ φῶς
τῆς ἀληθείας· καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς εἰς ὃν ἐπιστεύουσιν, εἰκὼν ὅτι τῷ Θεῷ καὶ ῥῆος, δι' οὗ πάντα
γένετο· καὶ ὅτι ἐπεὶ αὐτοὶ δημοιργῶντα, γέεντα, αἰ. ἐν καὶ τῶν τότε τῆς κτίσεως καὶ
προσέτοκον ἐκ τῆς γενεῆς, ἵνα τὰ ἀμύτητα σωθῶν, καὶ ζωοποιήσῃ τὰ πάντα· προσέ-
πει οὖν αὐτοῖς ἐμμελεῖν τῇ πίστι, σημαίνων ὅτι αὐτοῖς ὁ Παῦλος διακίους ἐστὶ τῷ ἐναγγέλιον,
ἐν ᾧ κατηχήσονται· εἶτα καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς βραμάτων, καὶ τῶν ἡμερῶν ἐ-
στιαίων ἐξηγεῖται· καὶ ἀποδείκνυσιν ἡρμηκίαν λοιπὸν τὰ πολλὰ, καὶ τὴν τῶν τῶν τομῶν συμ-
βουλεύει τε αὐτοῖς μὴ πλανᾶσθαι ἀπὸ τῶν σοφισμάτων καὶ τλαῖν αὐτοῖς θελήματα· καὶ λοι-
πὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ὡς γινώσκει καὶ τέκνους, αἰδράσει καὶ γυναιξί, δούλοις καὶ κυρίαις, καὶ τὰ
ἄλλα τὰ πρὸς τὰ ἡνυμνεύσας, τελεῖται τῇ ὁπίσθῳ. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν μὲν αὐτοῖς, ἵνα ὁδο-
αἰαγῶν τῇ παρ' αὐτοῖς, ἡ ὁπίσθη, ποιήσῃ καὶ ἐν τῇ Λαοδικαίων ἐκκλησίᾳ αὐτῶν αἰα-
γνωθῶν, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας καὶ αὐτοῖς ἀναγνωθῶν.

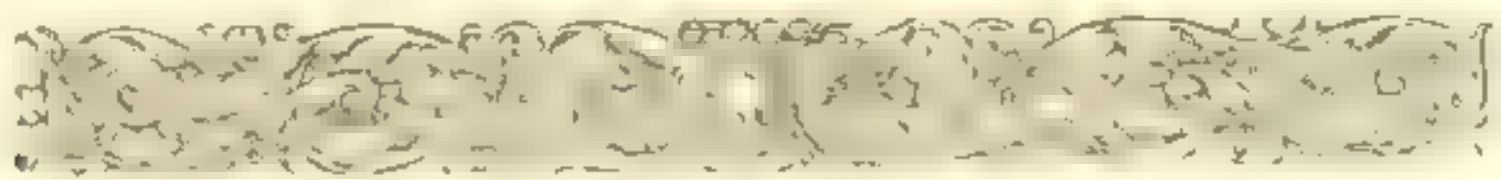
ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ Εἰς τὴν ΑΥΤΗΝ.

ΕΝ πολλοῖς ὁ ἀπόστολος διηγοῖ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μεσιτείαν καὶ καταχαλῶν
τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸ ἵόν γεγενῆσθαι. Εἰς γὰρ Θεὸν (Φησὶν) εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,
ἀνθρώπος Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ παλιν, δι' αὐτοῦ (Φησὶν) καὶ καταχαλῶν ἐρχέμενος. καὶ ὁ Κύριος ὁ
ρατῆ αὐτῶν καὶ ὁδὸν καλεῖ· ὃ γὰρ ἐτέρως, εἰ μὴ δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ, ἀπελθοὶ τῆς πατρὸς τῆς πατρὸς.
διὰ τοῦτο γὰρ, ὡς Θεός, καὶ ἀνθρώπος γέγονεν, ἵνα Θεὸς καὶ ἀνθρώποις μεσιτεύσῃ, τοῦτο τε ἀν κα-
κεῖτο. ἀλλ' οἱ Κολλασσαεὺς ἀπὸ ἀγέλου ὡοῦτο τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ
ἐν δὲ Χριστῷ. ἔπειτα πολλὰς εἰχον πρὸς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἑλληνικὰς, ἡμέρας πρὸς τὴν ἑ-
μῶν καὶ χυροῖς ἐν ὅσα τοιαῦτα. ἀπὸ πάντων, γράφει τῇ ὁπίσθῳ, διορθοῦται ὁ Παῦλος.

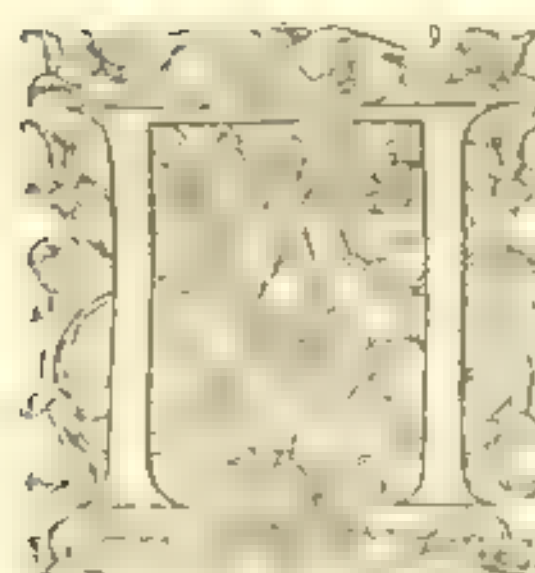

α' Εὐχαριστία ὑπὲρ Κολασσαίων σὺν ὑμῖν ὡς ἔστιν ἐν ἡμῖν.
 β' Εὐχαριστία αὖ τῷ Θεῷ διὰ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει
 πρὸς ὑμᾶς καὶ τὴν ἐλπίδα ἣν ἔχει ἐν ὑμῖν.
 γ' Περὶ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
 ἐκείνου Θεοῦ.
 δ' Ἐπεὶ ἔγνωτε τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν Χριστὸς ἐν
 τῇ ἑαυτοῦ σαρκί.
 ε' Ἐπεὶ ἔγνωτε τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν Χριστὸς ἐν
 τῇ ἑαυτοῦ σαρκί.
 ς' Περὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς
 ἐκείνου Θεοῦ.

ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.
 ὁ Χριστὸς τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὑμῖν.

Ἡ ΠΡὸς ΚΟΛΑΣΣΑΕΪΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
 διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀ-
 δελφός, τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀγίοις καὶ
 πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν
 καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
 Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν
 τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τῷ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ὡς ἡμῖν περὶ ἐκείνου
 πίστεν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἡ ἀγάπη
 τὴν πρὸς πάντας τοὺς
 ἀγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα ἣν ἔχετε ἐν τῷ
 κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, ἡμεῖς ἐκείνου
 παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ
 τῷ κόσμῳ, καὶ ἐστὶ καρπο-
 φοροῦμενον καθὰς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς
 ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐ-
 πέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθεί-
 ᾳ, καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρο-
 δίτου ἡμῶν ἀγαπητοῦ σκλάβου ἡμῶν, ὅς
 ἐστι πρὸς ὑμῖν ὡς ἡμῶν διάκονος ὁ
 Χριστὸς, ὁ καὶ δηλώσας ὑμῖν τὴν ἀγά-
 πην τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦτο
 καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν,
 πανόμνθα ὑπὲρ ὑμῶν περὶ ἐκείνου
 πίστεν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἡ
 ἀγάπη τὴν πρὸς πάντας τοὺς ἀγίους,
 διὰ τὴν ἐλπίδα ἣν ἔχετε ἐν τῷ κυρίῳ
 Ἰησοῦ Χριστῷ, ἡμεῖς ἐκείνου παρόντος
 εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ
 κόσμῳ, καὶ ἐστὶ καρποφοροῦμενον
 καθὰς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας
 ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
 Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς καὶ ἐμάθετε
 ἀπὸ Ἐπαφροδίτου ἡμῶν ἀγαπητοῦ σκλ-
 άβου ἡμῶν, ὅς ἐστι πρὸς ὑμῖν ὡς ἡμῶν
 διάκονος ὁ Χριστὸς, ὁ καὶ δηλώσας ὑμῖν
 τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι. Διὰ
 τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν,
 πανόμνθα ὑπὲρ ὑμῶν περὶ ἐκείνου πί-
 στεν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἡ ἀγά-
 πη τὴν πρὸς πάντας τοὺς ἀγίους, διὰ τὴν
 ἐλπίδα ἣν ἔχετε ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ, ἡμεῖς ἐκείνου παρόντος εἰς ὑμᾶς,
 καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἐστὶ
 καρποφοροῦμενον καθὰς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ'
 ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν
 χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς καὶ
 ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφροδίτου ἡμῶν ἀγαπη-
 τοῦ σκλάβου ἡμῶν, ὅς ἐστι πρὸς ὑμῖν ὡς
 ἡμῶν διάκονος ὁ Χριστὸς, ὁ καὶ δηλώσας
 ὑμῖν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

α' Οὐκ α' Λ
 β' Οὐκ α' Λ

1 Κολοσσαῖς.
 α' ζ' ι' γ'

α'

α' α' ζ' α' α'
 α' ζ' ι' γ'

Β

β'

α' Χρ. α' Λ

Γ' α' α' Λ
 φ' ι' α' Δ
 α' ζ' ι' γ'

Ξαυόμυροι εἰς τὸ ἴπηνωσιν τῆς Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυνα-
μούμυροι καὶ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πάντων ὑπερβολὴν καὶ
μακροθυμίαν καὶ χαρὰς, εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκα-
νώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τῆς κλήρου τῆς ἀγίων ἐν τῷ φωτί,
ὅς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀξυσιᾶς καὶ σκοτοῖς, καὶ μετέστησεν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὸ δόπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὸ ἀφαισιν τῶν ἀμάρτηων, ὅς
ἔστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, θεωρότοκος πάσης κτίσεως,
ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε
δεσπότης, εἴτε ὀξυσιᾶς τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη, καὶ
αὐτὸς ἔστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. καὶ αὐ-
τὸς ἔστιν ἡ κεφαλὴ τῆς σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἔστιν δεσπότης
καὶ θεωρότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡγῆται ἐν πάνσιν αὐτοῖς πρὸς
τελείαν, ὅτι ἐν αὐτῷ διδόκεται πᾶν τὸ πλῆθος κατοικῆσαι, καὶ δι'
αὐτοῦ δόποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρήνην ποιήσας διὰ
τοῦ αἵματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένοις καὶ
ἐχθροῖς τῇ διακρίσει ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ δόποκα-
τήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τῆς θανάτου, πα-
ραστήται ὑμᾶς ἀγίοις καὶ ἀμώμοις καὶ ἀνέκκλητοις κατενώπιον
αὐτοῦ, εἴνα ἴπηνώτε τῇ πίστι τετελειωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ
μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς διαγγελίης οὐκ ἠκούσα-
τε, τῆς κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὗ ἐ-
γὼ ἡγούμενος ἐγὼ Παῦλος διάκονος. Νυνὶ χαίρω ἐν τοῖς παιδή-
μασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῆς
θλίψεως τῆς Χρестоῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ,
ὅς ἔστιν ἡ ἐκκλησία, ἧς ἐγὼ ἡγούμενος ἐγὼ διάκονος καὶ τὴν οἰκονομί-
αν τῆς Θεοῦ πρὸς δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τοῦ λόγου τοῦ
Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ δόποκακρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠρέ-
λησεν ὁ Θεὸς γνωρῆσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τού-
του ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἔστι Χρὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης, ὃν
ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἀνθρώπον, καὶ διδά-

λατθ γ Δ.
καθ' α.
β πτ α Δ

εζ α Α
Γ α α Α

Γ

α. Γ γ α Γ
α γ α Β
β γ β Β
ω α Β

λα α Η
εζ α Α
τ γ β Γ

α α Α

Δ

Γω α Δ

α Τμ α Α

α εν τω ουρανω
α α α

Θεοῦ γ
α α α α

α α α α α

α α α

α

α α α α α

α α α α α

6

α Κορ α Α

α Κορ α Α

Κι ε 21
ω α, β

Ρομ ε Α
Εφε α. Δ

Εφε β Α

Ματ θ κ Α

σκοντες πάντα δύθετον ἐν πάσῃ ῥοφίᾳ, ἵνα ᾧραθήσωμεν
πάντα δύθετον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγων-
νιζόμενος καὶ πλεῖν ἐνέργειαν αὐτοῦ πλεῖν ἐνεργουμένου ἐν ἐμοὶ
ἐν δυνάμει.

Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίαν ἀ-
γῶνα ἔχω ἀδελφοί μου καὶ τῷ ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἑωρα-
κασί τὸ πρῶτον μου ἐν σαρκί, ἵνα ᾧρακηνθῶσιν αἱ καρδί-

αι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, ἥ εἰς πάντα πλοῦτον
τῆς πληροφορίας τῆς σιωνέσεως, εἰς ὃν ἴκωνται τῷ μυστηρίου τοῦ
Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσι πάντες ὁμοῦ τῆς
ῥοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀποκρυφῶν. Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις
ὑμᾶς ᾧραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπει-
μι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σιῶν ἐμὴν εἰμι, χαίρον ἐν βλέπων ἐμῶν
πλεῖν ἰσχύος καὶ τὸ στένωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐμῶν. ὡς οὖν

Β περιλάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπα-
τεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βιβαζόμε-
νοι ἐν τῇ πίστι, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισκεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν ἀγα-
ριστίᾳ. βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλο-
ῥοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, καὶ πλεῖν ᾧραδοσιν τῷ ἀνθρώπῳ,
καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, ἥ οὐ καὶ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοι-
κεῖ πάν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὶ ἐν αὐτῷ
πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἐκκλησίας, ἥ ἐκκλησίας,
ἐν ᾧ ἡ περιεμένη περικομὴ ἀχαιοποιήτω, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ
σώματος τῷ ἀνθρώπῳ τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,

Γ σιῶνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ σιῶνιζέσθητε διὰ
τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκείραντος αὐτὸν ἐκ τῶ νε-
κρῶν. Καὶ ὑμᾶς νεκροὶ ὄντας ἐν τοῖς ᾧραπνώμασι καὶ τῇ ἀ-
κροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωποίησε σιῶν αὐτῷ, χαρι-
σαμένῳ ἡμῖν πάντα τὰ ᾧραπνώματα, ἑξαλείψας τὸ κατὰ
ἡμῶν χρονογραφὸν τοῖς δόγμασιν, ὃ ἡμῶν ὑπεναντίον ἡμῖν, ἥ αὐτὸ
ἦρκεν ἐκ τῶ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ, ἀπεκδυσά-
μενος τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐδιδάξατο ἐν παρόρσει,
δυναμίσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν
ῥοφίᾳ ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς ἢ νομικῆς, ἢ σαββάτων,
ἀλλὰ σκια τῶ μελλόντων, τὸ δεῶμα τοῦ Χριστοῦ· μηδεὶς ὑμᾶς

5 1 δι. ια
καὶ τῷ ἐν ῥο-
φίᾳ πλοῦτον. ια

2 σι. μ. ε. α. ι. ν.
π. ε. β. ι. α.

3 ὑμῶν ε. β

α. Κορ. Η

β. Κορ. Β
α. π. γ. Α

γ. Κορ. Α

δ. Κορ. Α
ε. Κορ. Β
α. π. γ. Γ

Δα. τ. Α
στ. κ. ρ. Π
ρ. μ. γ. Γ
ε. ρ. κ. Β
Δ. κ. α. Α
α. π. γ. Γ
ε. κ. ρ. Γ
β. π. γ. Α

Ι. Κορ. Δ

Θεολογ. Α. Β

τῶ Χριστῷ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλοσίως, ἐν πάσῃ ὁφείᾳ, διδά-
σκοντες ἢ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς ἔκ ὑμῶν καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἐν χάριτι ἀδόντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυ-
ρίῳ, ἢ πᾶν ὃ, ἢ δὴ ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι
Κυρίου Ἰησοῦ, διχαρισουῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ. Αἰ-
γυαῖνες, ὑποτάσσετε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς αὐτῷ ἐν Κυ-
ρίῳ. Οἱ δὲ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναικας, καὶ μὴ ὡς ἡμεῖς
πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις καὶ πάντα τοῦ
κυρίου ὅτι ἐστιν διάρετον τῷ Κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἑρεθίζετε τὰ
τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. Οἱ δούλοι, ὑπακούετε καὶ πάν-
τα τοῖς καὶ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίᾳ ὡς δούλοι
παρέσχοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι (τῷ) Θεόν· ἢ
πᾶν ὃ, ἢ ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ ὡς
ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὰ ἀιτὰ πόδων
τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. ὁ γὰρ ἀδικῶν
κομιεῖται ὃ ἠδίκησε, καὶ ἐκ ἐστὶ πρῶτον πονηρία.

3. Θεολογ. Α
1. α. β. γ.

2. α. β. γ. δ.

3. α. β. γ. δ.
4. παραρτήσι.
α.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον ἔστι πρὸς ὑμᾶς ὡς ἔχετε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς. Τῇ πρῶτῃ
πρῶτον καρτερεῖτε, ὑποτασσόμενοι ἐν αὐτῇ ἐν διχαρισίᾳ, προσευ-
χόμενοι αἰῶνα καὶ πάντοτε ὑμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀποδείξῃ ἡμῖν τὸν λόγον
τοῦ κυρίου, λαλήσαντες τῷ κυρίῳ ὡς Χριστῷ, (δι' ὃ καὶ δέδομαι,) ἵνα
φανερώσω σὺν τῷ κυρίῳ, ὡς δεῖ με λαλήσαι. Ἐν ὁφείᾳ πρῶτον
πρὸς τὸν κύριον, ὡς ἀγαπᾶμεν, ὡς ἀγαπᾶμεν. Ὁ λόγος ὑμῶν
πάντοτε ἐν χάριτι, ἀλαπύρτυτοι, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐν
ἐλπίσιν ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γινώσκοντες ὑμῖν Τυχικός
ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἔστι πρὸς διάκονος καὶ σὺνδουλός ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γινώσκῃτε τὰ κατ' ἐ-
μὲν, ἔκ τῃς ἀγάπης τῆς καρδίας ὑμῶν, σὺν ὁφείμῃ τῷ
κυρίῳ καὶ ἀγαπῶν ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ὡς ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνω-
ρίζουσι τὰ ὡς. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ σωμαχιά-
λωτός μου, ὁ Μάρκος ὁ ἀιεψὸς Βαρνάβας (τῷ οὗ ἐλάβετε
ἐν πολεμῇ, ἔαν ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς, δεξάσθε αὐτόν) ὁ Ἰσίδωρος ὁ λέ-
γόμενος Ἰούδος, ὁ ὄντις ἐκ τῆς ἀρετῆς, οἱ τοῖς μόνον σὺν ἐργαῖς
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγγιγνόμενοι μοι ὡς ἡμεῖς.

1. Κορ. Α
2. Κορ. Α

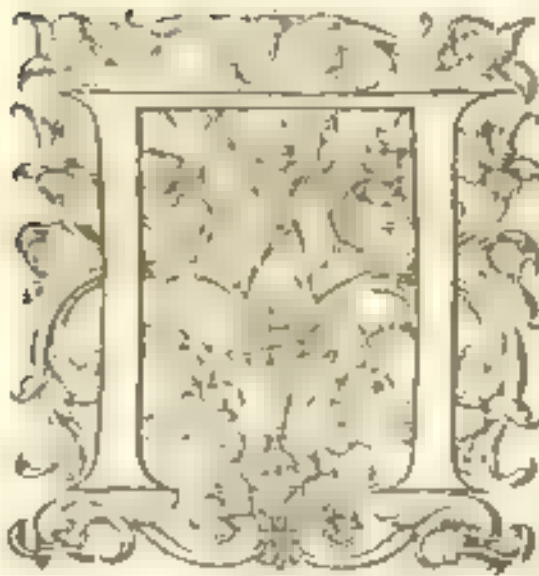

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

- α' Ἐπαυσε τὸ Θεσσαλονικέων ὅτι τῶν ἀδελφῶν ἀποβάντων αὐτῶν.
 β' Γνωστε αὐτῶν, καὶ ἡγάγετε αὐτοὺς, καὶ μέμνηται ὡς ἀπο-
 λυθῶσιν.
 γ' Εὐχαριστοῦμεν πάντοτε τῷ Θεῷ διὰ πάντων αὐτῶν, καὶ πάντοτε διὰ πάντων
 ἐν βελαντινῇ Θεσσαλονικέων, ὡς καὶ Χριστὸς παρουσῶς.
 δ' Παρὴν τις σπουδαίως καὶ δι' ἀγαπῆς ὡς ὅτι κρινεῖ, φι-
 ληδελφίας, ἐργασίας ἰδίᾳ φρονήσεως.
- Διδακτικὰ πρὸς τοὺς τῷ Θεῷ πάντοτε καὶ πάντοτε ὡς
 παρουσῶς, καὶ ἡγάγετε αὐτοὺς, καὶ μέμνηται ὡς ἀπο-
 λυθῶσιν.
 Περὶ τῆς ἐκείνου Χριστοῦ, ὡς καὶ διὰ πάντων αὐτῶν
 ἐν βελαντινῇ Θεσσαλονικέων, ὡς καὶ Χριστὸς παρουσῶς.
 Εὐχαριστοῦμεν πάντοτε τῷ Θεῷ διὰ πάντων αὐτῶν, καὶ πάντοτε
 διὰ πάντων ἐν βελαντινῇ Θεσσαλονικέων, ὡς καὶ Χριστὸς παρουσῶς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ΕΠΙ-
 ΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ.

β Θεσσαλ
α

Φιλιπ. α Α

α Κορ. α Α

ΑΥΛΟΣ ὁ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος
 τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πα-
 τεὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
 καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαρι-
 στοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε ὡς ἐν πάντων ὑ-
 μῶν, μνηστῆρας ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῇ
 Β. περὶ τῶν ὑμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονύοντες ὑμῶν τοῦ ἔρ-
 γου τῆς πίστεως, καὶ τῆς κόπου ἡμῶν ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς
 ἐλπίδος τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἕως ἄνθρωπος τῷ Θεῷ
 ὁ πατὴρ ὑμῶν, εἰδότες, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, ὑπὸ Θεοῦ τέλει
 α. κ. α. α. ἐκλογῇ ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἐκείνους ὑμῶν ἐκ ἐχθρότητος εἰς ὑμᾶς
 ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ,
 Γ. καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐχθρότητες ἐν
 ὑμῖν δι' ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ὑμῶν ἐχθρότητες καὶ τῆς
 'Κυρίου', δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς
 πνεύματος ἁγίου, ὥστε γινώσκει ὑμᾶς ὅτι πάντες οἱ πί-
 στεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀφ' ὑμῶν γὰρ ὁ ἔχθ-
 ρος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ,
 Δ. ἀλλὰ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὁ ἔχθρ-
 ος, ὥστε μὴ χρειάζεσθαι ὑμᾶς ἔχει λαλεῖν π. αὐτοὶ γὰρ ὡς ὑμῶν
 ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδὸν ἔχουσιν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπε-
 σφύσασθε

1 Χριστῷ. 10

2 π. π. 1. 1

σθένετε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῆς εἰδώλου, δουλείην Θεῷ
ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμύθην τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰραίων,
(ὃν ἠγάρεν ἐκ νεφρῶν,) Ἰησοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς ἐργῆς
τῆς ἐργασίας.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, πῶς εἰσο-
δὸν ἡμῶν πῶς πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκινήθη γέροντες, ἀλλὰ ἐπε-
σπόντες καὶ ὑβριδέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησια-
σάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῇ ἀγῶνι. Ἡ γὰρ ᾠκλήσις ἡμῶν ἐκ ἐκείνης ἀ-
νὴς ἔδει ἐξ ἀκαθαρσίας, ὅτε ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσ-
μεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πειρασθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτως λαλῶμεν,
οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρεσκόντες, ἀλλὰ ὡς Θεῷ πῶς δοκιμαζέμε-
ται ἡ καρδία ἡμῶν. Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακίζεις ἐργα-
σθεῖς, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν παροφασί πλεοιξίας, (ὡς
μάρτυς) οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ἑμῶν
οὔτε ἀπ' ἄλλων, διωρόμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστο-
λοι, ἀλλ' ἐργασθεῖς ἡμῶν ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἐν παροφασί ἐλ-
πίσας ἑαυτῆς τέκνα· οὕτως ἡμεῖς ὑμῶν, διδοκίμε-
μεθα δοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ
τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῶν γενησάμεθα. μνημο-
νέετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· οὐκ ὅτι ἡμεῖς
καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι ὑμᾶς,
ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Ὑμεῖς μάρτυρες
καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁπίως καὶ δικαίως ἐκείνη μὲν ὑμῖν τοῖς πειρά-
σιν ἐργασθεῖς, καθάπερ οἴδατε, ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, (ὡς πατὴρ
τέκνα ἑαυτοῦ,) ᾠκλήσας ὑμᾶς καὶ παραμυθεύμενοι καὶ
μάρτυροί, εἰς τὸ πειπατήσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ
καλοῦτος ὑμᾶς εἰς πῶς ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦ-
το καὶ ἡμεῖς ἐξαίρετοί, ὡς Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι ἀφ' ἀλα-
βοῦντες λόγον ἀκοῆς ἀπὸ ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξαμεν ὃ λόγον ἀν-
θρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ὅστις ἀληθὴς) λόγον Θεοῦ, ὅς ἐστιν ἐνε-
ργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πειρασμοῖς. Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐργασθεῖτε, ἀ-
δελφοί, τοῦ ἑκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ ὧν οἰσὼν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτα ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τοῖς ἰδίῳ συμφυλε-
τῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ τὸν Κύριον ἀπο-

β

Πραξ. α. Δ.

β

Γαλ. κ. ιι
α. κ. δ. γ
ε. κ. γ. β

γ

Εφ. ε. α. Α
ε. γ. α. Δ
κ. α. Β

- κλεινάντων Ἰησοῦ καὶ τοῦ ἰδίου πρεσβύτερου, ὃς ὑμᾶς ἐκδιω-
 Δ ξάντων, καὶ Θεῶν μὴ δρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναν-
 τίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ
 ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμδρλίαις πάντοτε. ἐφθασε γὰρ ἐπ' αὐ-
 τοῖς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς γὰρ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες β'
 ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, πρὸς ὅπου, καὶ καρδία, πρὸς ὅπου
 τέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρὸς ὅπου ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπι-
 θυμῷ. διὸ ἡ ἐλπίσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (ἐγὼ μὲν Παῦλος
 καὶ Ἀπῆλξ καὶ Δίς,) καὶ ἐνέκοψαν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς ἵς γὰρ ἡμῶν
 ἐλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ ἐφάνος καυχήσεως; ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἐμ-
 πρὸθεν ὁ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ παρουσίᾳ;
 ὑμεῖς γὰρ ἐσε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.
 Γ Διὸ μηκέτι ἐγὼ ἐλπίσαμεν καταλφεθῆναι ἐν Ἀθή-
 ναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διά-
 κονον τοῦ Θεοῦ καὶ σὺνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ διαγγεῖν τοῦ Χρι-
 στοῦ, εἰς τὸ σημεῖσαι ὑμᾶς καὶ ὁρᾶν καλεῖσαι ὑμᾶς ἐκ τῆς πί-
 σεως ὑμῶν, τῷ μηδένα σπίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις αὐ-
 τοῖς γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα καὶ γὰρ ὅτι πρὸς ὑμᾶς ἡ-
 μῶν, πρὸς ἡμῶν ἡμῶν ὅτι μὴ ὅμως θλίβεσθαι, καὶ εἰς
 B γὰρ ἐπελτο, καὶ οἶδατε. Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι ἐγὼ ἐπέμψα εἰς τὸ
 γινῶναι πᾶσι ὑμῶν, μή τις ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ
 εἰς κενὸν γινῆται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἀρτι γὰρ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς
 ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ διαγγεῖσαι ἡμῶν πᾶσι καὶ τὴν ἀ-
 γάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντες, ὅτι πο-
 Γ δοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καὶ ὅτι ὁ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο ἐκλή-
 θημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῶν, ὅτι πᾶσι τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ὑμῶν
 διὰ τῆς ὑμῶν πίσεως ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς σήκητε ἐν Κυ-
 ρίῳ. ἵνα γὰρ εὐχαριστῶμεν διὰ ὑμῶν τῷ Θεῷ διὰ τὰ ποδοῦμαι
 πρὸς ὑμᾶς, ὅτι πᾶσι τῇ χαρᾷ ἡ χαίρουμεν δι' ὑμᾶς ἐμ-
 πρὸθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ὅτι ἐκ πρὸς ὑμῶν
 μῶν εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμᾶς τὸ πρὸς ὅπου, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑμῶν
 Δ ματα τῆς πίσεως ὑμῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ
 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ δὲ ὁδὸν ἡμῶν πρὸς
 ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ πρὸς ὅπου τῇ ἀγάπῃ
 εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καὶ ὅτι ὁ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ ση-

Ρωμ. α. β

Πραξ ις α

1 η' α' β' θ.

Ρωμ. α. β

εἰξαίρουσ' τὰς καρδίας ἀμέμπαις ἐν ἀγνωσίῃ, ἐμπε-
 ρεν ὁ Θεὸς καὶ πατρὶς ἡμῶν, ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ μὲν πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ. Τὸ λοιπὸν οὖν, δ
 ἀδελφοί, ἐρωτῶ μὲν ὑμᾶς καὶ παρακαλῶ μὲν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
 καθὼς ἀρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ
 ἀρεσκέν (θεῷ), ἵνα περισείητε μάλλον οἰδαίε γινώσκοντες ἀ-
 γνίας ἐδώκα μὲν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τὸ γὰρ ὅτι ἐλή-
 μα τὸ θεῶν, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,
 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κατὰ τὴν ἐν ἀγιασμῷ καὶ ἡ-
 μῇ, μὴ ἐν πύξει ἐπιθυμίας, κατὰ τὴν καὶ εἶναι τὰ μὴ εἰδόμενα τοῦ
 Θεοῦ, καὶ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ περὶ ζῆλον τὸν ἀ-
 δελφὸν αὐτοῦ, διότι ἐκδικεῖ ὁ Κύριος πάντων τύπων, κα-
 θὼς καὶ περὶ ταύτης ὑμῖν ἐ διεμύρισε χάρις. Οὐ γὰρ ἐκάλει-
 σεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαταρσία, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. Τοιγαροῦν
 ὁ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀντιδοκῶν ἀδελφεῖ, ἀλλὰ τὸ θεῶν καὶ δόντα τὸ πνεῦ-
 μα αὐτοῦ τὸ ἅγιον ἄς ἡμᾶς. Περὶ τοῦ φιλαδελφίας ἔχουσιν
 ἔχετε γράφην ὑμῖν. αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς διεδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀ-
 γάπην ἀλλήλους καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς τὰς εἰρήνας τῶν ἀδελφῶν
 τοῖς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. ἀγαλλοῦντο ὑμεῖς, ἀδελφοί, Γ
 ἀλλήλους ἐν μᾶλλον, καὶ φιλοφρονεῖτε ἰσχυρά καὶ ἀσπίν (αὐ-
 τὰ ἰδία, ἐν ἑργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν ἀντι-
 γείλα μὲν, ἵνα ἀρεπατῆτε ἐν χρημὸνως πρὸς τοὺς ἐξω, καὶ μηδε-
 νὸς χρεῖαν ἔχητε. Οὐ θέλω ὅτι ὑμεῖς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ
 τοῦ κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔ-
 χοντες ἡπίσταται γὰρ πνεύματος ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ αἰέτη, οἱ τῶ
 καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀξίως αὐτοῦ. Τὸ γὰρ Δ
 ὑμῖν λέγου μὲν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιληφ-
 μένοι εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμη-
 θέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φανερῇ δυνάμει,
 ἐν ὁσάλπῃ θεῶν καταθήσει ἀπ' οὐραῖς, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ,
 ἀναστήσουσιν πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιληφ-
 μένοι, ἅμα (ἐν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις ἄς ἀπάντησιν ὁ Κυ-
 ρίος εἰς αἴερα, καὶ ἔτι πάντοτε (ἐν Κυρίῳ) ἐσόμεθα. Ἰστε ἀκα-
 λῆτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. Περὶ τοῦ ἀγα-
 πῆτος

Ρομ. β. Α.
ἐφεσ. ε. Δ

Β α. Κορ. ε. Β

α. Κορ. α. Α

α. Κορ. γ. Η

Γ α. Κορ. γ. Δ.
α. Κορ. β. Β
α. Κορ. γ. Δ

β. Κορ. γ. Β

Δ α. Κορ. γ. Δ
μα. γ. ε. Γ

Ματθ. γ. Γ
α. Κορ. β. Η
α. Κορ. γ. Α

Ε Ματθ. γ. Α
α. Κορ. γ. Γ
α. Κορ. γ. Α

νων κὺ τῶν καμρών, ἀδελφοί, ἔχρεάν ἔχετε ὑμῖν γραφεῖται· αὐτοὶ
 γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἔτι
 ἐρχεῖ· ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνῃ καὶ ἀσφάλειᾳ, τότε αἰφνίδιος αὐ-
 τοῖς ἐφίπτεται ὁ λίθος, ὡς πρὶν ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ ἔτι μὴ
 ἐκφύγῃσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἐκ ἐσέων σκοπεῖτε, ἵνα ἡ ἡμέρα
 ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ
 ἡμέρας· ἐκ ἐσμεν νυκτὸς καὶ δὲ σκοτοῦ. Ἀρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
 ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορώμεν καὶ νήφωμεν· ὅτι ὅτε καθεύ-
 δοντες, νυκτὸς καθεύδοιμι καὶ οἱ μεθυσκόμοι, νυκτὸς μεθύσοι.
 Ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πί-
 στεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἣ ἐστὶν ὁπίσθαι σωτηρίας, ὅτι ἐκ ἐ-
 σέτω ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς σωτηρίαν σωτηρίας διὰ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα
 εἴτε γρηγορώμεν, εἴτε καθεύδωμεν, αἴματι τοῦ αὐτοῦ ζήσωμεν. Διὸ
 ὁ Θεὸς καλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸ ἓνα, καθὼς καὶ ποιεῖ-
 τε. Ἐξοφώμεν γὰρ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἐξ ἐνάγκης κοπιῶντας ἐν ὑμῖν,
 καὶ παροιστάμενοις ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νοθεύοντες ὑμᾶς, καὶ ἡ-
 γείδοντες αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπελαστοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν·
 εἰρήνη ᾧ ἐστε ἐν ἑαυτοῖς. Παρακαλοῦμεν γὰρ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νο-
 θεῖναι τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖν τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχε-
 στε τῶν ἀδενῶν, μακρυθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρατε μή τις κα-
 κὸν δυνήκεται πρὸς ἀποδοῦναι, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ ἕως
 ἀλλήλων καὶ ἕως πάντας. Πάντοτε χαίρειτε. Ἀδιαλείπτως προσεύ-
 χεσθε. Ἐν παντὶ ὀψαριεῖτε· ὅτι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰη-
 σοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας μὴ ἐξέσβε-
 νεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἰ-
 δοῦς πονηρῶς ἀπέχεσθε. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς τὴν εἰρήνην ἀγιάσαι ὑ-
 μᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ
 σῶμα ἀμείψτως ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ-
 ρηθεῖν. Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὅς καὶ ποιήσει. Ἀδελφοί, προσεύ-
 χεσθε ἀλλήλων. Ἀσπάσατε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλή-
 ματι ἀγίῳ· ὁρκεῖω ὑμᾶς τὸ Κύριον, ἀναγνωστῆναι τὸ ὅτι πολλὰ
 πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν.
 Ἐν σίχαις ρήγ.

Πιστὸς ὁ
 Θεός· ϛ·

1 α· ϛ· Γ·
 ϛ· κα· Δ·
 ϛ· ϛ· ϛ· Δ·
 α· π· ϛ· Β·
 α· ϛ· ϛ· ϛ·
 ϛ· ϛ· ϛ· ϛ·
 ϛ· ϛ· ϛ· ϛ·
 ϛ· ϛ· ϛ· ϛ·
 ϛ· ϛ· ϛ· ϛ·

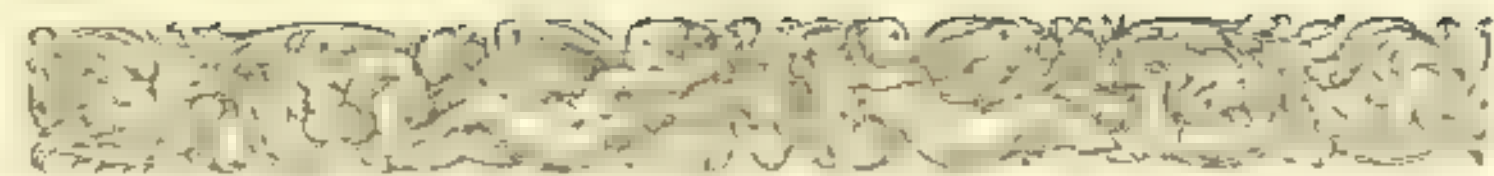
Κεϛ ϛ· Δ·
 α· ϛ· α· ϛ·

α· ϛ· ϛ· α· Α·

· πλὴν ἐλπίδα
 ἔχει· καὶ αἰσθε-
 α·

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν,
καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Εὐχαριστοῦν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, ἀ-
δελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ
πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· ὥς-
τε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν χαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Θεοῦ,
ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως ἐν παντί τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν
καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε, ἐνδύματα δὲ δικαιοσύνης κρίσεως τῆς
Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιοῦναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τῆς Θεοῦ, ὑπὲρ
ἧς καὶ πάχετε· εἰπὲν δίκαιον ὅτι αὐτὰ ποδοῦναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλίβειν, καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνέσιν μεθ' ἡμῶν,
ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων
δυνάμεως αὐτοῦ, ἐν πυρὶ φλογός, δίδόντες ἐν δίκῃ τοῖς μὴ
εἰδόσι Θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ διαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οἵτινες δίκην ποιοῦσιν, ὅλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν
ἔλθῃ ἐν δόξα δυνάμει ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῶσι ἐν
πάνσι τοῖς ἡμέραις ἐκείνῃ· εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε πε-
ρὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
πληροῦσθαι πάντας διδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν
δυνάμει, ὅπως ἐνδοξαθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐφωτίζετε δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὑπὲρ τῆς ἀφοροῦσας τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἡμῶν ὁπσοῦσα ζωῆς ἐπ' αὐτὸν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆ-

α.Θιν.α.α

α

Β

Γ

α.Θιν.α.α

*Χριστῶ. α

Δ

επιστύσαντ.
α.ε.ζ.κα.γ

α.μ.β.ε

β

β'

ναί ὑμᾶς ἀπὸ ἔντος, μήτε θεοῖσθαι μήτε διὰ πνύματος, μή-
 τε διὰ λόγου, μήτε δι' ὀπισθοῦς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ
 λιμέρα τῆς Χειρὸς. Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ καὶ μηδένα ὑψό-
 πον, ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρὸς τὸν, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ
 ἀνθρώπος τῆς ἀμωρίας, ὁ ὅς τ' ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος
 καὶ ὑπεραμρόμυρος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα,
 ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ ναὸν τῆς Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδοκιμά-
 ζοντα ἑαυτὸν ὅτι ὁ Θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἐπὶ ὧν πρὸς ὑμᾶς,
 ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκα-
 λυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. (τὸ γὰρ μυστήριον ἡδὴ
 ἐνεργεῖται τῇ ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γέ-
 νηται,) καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνὴρ, ὃν ὁ Κύριος ἀνα-
 λώσῃ τῷ πνύματι τῆς σώματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπι-
 φανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, οὗ ὅστις ἡ ἀρχὴ κατ' ἐνέργειαν
 τῆς σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους,
 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, αὐτοῖς ὧν
 πλεονάζει τῆς ἀληθείας ἐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς.
 καὶ διὰ τοῦτο πείσθη αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάτης, εἰς τὸ π-
 σεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πισεύσαντες
 τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ἐδοκίμησαν ἐν τῇ ἀδικίᾳ. Ἡμεῖς δὲ ὀφείλο-
 μεν ὡς χαρισεῖν τῷ Θεῷ πάντες ὡς ἡμεῖς, ἀδελφοί ἡγαπη-
 μένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σω-
 τηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνύματος, καὶ πίστι ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκα-
 λήσεν ὑμᾶς διὰ τῆς διαγγελίας ἡμῶν, εἰς ὡς ἐλποῖσιν δόξης τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρὸς. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ
 κρατεῖτε τὰς ἀδελφότης αἷς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι'
 ὀπισθοῦς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χειρὸς, καὶ
 ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς ἡμῖν ἀκλήσιν
 αἰωνίαν ἐν ἡπίδα ἀγαθῶ ἐν χάριτι, ὡς ἀκαλέσας ἡμῶν τὰς
 καρδίας, καὶ σφίξας ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, ὡς ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ
 Κυρίου ῥέγῃ καὶ δοξάζῃ καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, ἵνα οὐδὲν
 μὴ ἀπὸ τῶν ἀποπτῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ
 πίστις. πισὸς δὲ ὅτι ὁ Κύριος ὅς σφείζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ
 G.iii.

Εφεσ. 1. 3

B

Ἡσαϊα. Α

Γ

Δ

1. 10. 4. Α

γ

Εφεσ. 1. 1
καλ. 1. Α

τὸ πονηρὸν. Πεποιθήσαμεν ὅτι ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂν ᾤσασθε τὸν λόγον ὑμῶν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. ὁ δὲ Κύριος καὶ δυνάμις ἡμῶν
 Β τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς ὑπακομὴν τοῦ Χριστοῦ.
 Παραγγέλλομεν ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, σέλεισθε ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως
 περιπατοῦντος, ἵνα μὴ καὶ τὸ ᾤσασθαι ὑμῶν ᾤσασθε παρ' ἡμῶν.
 αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ ἡμιμεῖς ἡμᾶς, ὅτι ἐκ ἡττησάμε-
 νων ἐν ὑμῖν, οὐδὲ δωρεάν ἄρτον ἐφάγομεν ᾧ ἅπνους, ἀλλ' ἐν
 κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ
 ὑποβαρῆσθαι ὑμῶν· οὐχ ὅτι ἐκ ἐχθροῦ ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα
 Γ ἐαυτοῖς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς καὶ γὰρ ὅτι ἡμεῖς
 πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παραγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργά-
 ζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. Αἰκούμεν γὰρ ἵνα σὺ περιπατοῦντας ἐν
 ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένοις, ἀλλὰ περιεργαζομένοις.
 τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ ᾤσαμεν διὰ τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸ ἐαυ-
 Δ τῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς ὅ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλο-
 ποιούμενους. Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν, διὰ τῆς ἐπι-
 στολῆς τοῦτον σημειοῦσατε, καὶ μὴ σιωπᾶσα μίγνυσατε αὐτῷ, ἵνα ἐν-
 τραπή, καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγείσθε, ἀλλὰ νοθεύετε ὡς ἀδελφόν.
 Αὐτὸς ὁ Κύριος τὴν εἰρήνην δώῃ ὑμῖν πάντῃ εἰρήνῃ διὰ παντὸς
 ἐν παντί ῥήπω. ὁ Κύριος μὲν πάντων ὑμῶν. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ
 ἐμῇ χάριτι Παύλου, ὅστις σημειῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γρα-
 φώ, ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν πάντων ὑμῶν.
 ἀμήν.

1 παρίκατον
α.α.ζ θ.α.γ

α. Κορ. ια. Α
α. Θι. ι. Γ
Πρα. κ. Η
α. Κορ. ι. Γ
α. Θι. ι. Β

Γ. α. τ. Γ

Ματθ. ι. Γ
α. Κορ. ι. Γ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρᾳ ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.
 Ἐν σίχθις ρς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ'

ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

Τιμοθέω γησιῶ τέκνῳ ἐν πίστι, χά-
ρις, ἐλεος, εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡ-
μῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσηύχαι
ἐν Ἐφέσῳ, πορεύμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα ᾠραφείλης ποὶ
μὴ ἐπεροδιδασκαλῇν, μηδὲ προσέχῃ μύθοις καὶ γυμναστικαῖς
ἀπράντοις, αἵπνης ζήτησος ᾠρέχοις μᾶλλον ἢ οἰκονομίᾳ
Θεοῦ τῇ ἐν πίστι. ὅτι τὸ τέλος τῆς ᾠραφείας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ κα-

θαράς καρδίας καὶ σωειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρί-
του· ὧν ἱκανοὶ ἀποχρίσαντες ὅξετραπήσαν εἰς ματαιολογίαν, δι-
λυντες τὴν νομοδιδασκαλίαν, μὴ νομιῶντες μήτε ἀλέγοισι, μήτε
ᾠρῶντων διαβεβαίουμαι. Οἶδα μὲν ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν
ῖς αὐτῷ νομίμως χρῆται, γινώσκοντες ὅτι δικαίος νόμος ἐκείναι,
ἀνθρώποις καὶ ἀνυποκρίτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμάρτωλοις, ἀνόμοις
καὶ βεβήλοις, πατράλαοις καὶ μητράλαοις, διδροφόνοις,
πόρνοις, ὁμοενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύταις, ἐπιόρκοις, καὶ

εἰ μὴ ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, καὶ τὸ βραβε-
λίον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιτεύξω ἐγώ. Καὶ
χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν, ὅτι πιστὸν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν τὸν πρεσβύτερον
ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλέηθην, ὅτι ἀ-
γνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστί· ὑπέπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πιστὸς ὁ λόγος
καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξίος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κό-
σμον ἀμάρτωλους σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο

ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτος ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν

ἡ ἐπιταγὴ
Θεοῦ πατρὸς,
καὶ σωτῆρος ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ἐλπίς
ἐπιταγῆς τοῦ
Θεοῦ καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ κα

α

β

καὶ ἐνδυναμώ-
σαι με

Κε α Δ

Γρα α Α

Κε α Β,

κα α Δ

Κε α Α

Γρα α Γ

Γρα α Γ

Κε α Γ,

Ματθ. 5 Β

Ματθ. 5 Γ

μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτὰ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τὰ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτω, ἀοράτω, μόνω βραβεύεται καὶ δοξαεῖται εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰ-
ώνων. ἀμήν. Ταύτην πάλιν ἀγαθελίαν ἀπαγγέλλω σοι,
τέκνον Τιμόθεε, κτ' ἐπεὶ ταῖς περιστάσεσιν οὗτοι περφορεῖσαι, ἵνα
ἐξαιδῇ ἐν αὐταῖς ὅτι καλὴν ἐργασίαν, ἔχοντες πίσιν καὶ ἀγα-
θὴν συνείδησιν, λύβην ἀποστήμεις, ὥστε ὡς πίσιν ἐναντίας,
ὧν ὄντι Ὑμέριος καὶ Λέξιδορος, οἷς παρέδωκα τὴν σατανά,
ἵνα παιδεύῃ σὴν μή βλασημεῖν.

Παρακαλῶ οὖν

τοσοῦτον πάντων ποιῆσαι δεήσεις, προσευχαίας, ἐν δόξεσιν, β-
χαισίαις ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων, καὶ παν-
των τῶν ἐν ἐπιτροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἠσύχον βίον διάσωμι
ἐν πάσῃ δουλείᾳ καὶ σεμνότητι· τοῦτο γάρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον
ἐνώπιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, ὁστις πάντα ἀνθρώπους θέλει σω-
θῆναι καὶ εἰς οὐκ ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεός, ὢν καὶ με-
σίτης Θεὸς καὶ ἀνθρώπων, ἀνεσθώς Χριστός Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν
ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μυστήριον καθύψους ἰδίως, ὃς ὀρέσσεται
ἐγὼ κήρυξ καὶ διπλόλος (ἀλήθειαν λέγων ἐν Χριστῷ, ὃ ψεύδομαι)
διδάσκων ἐθνῶν ἐν πίστι καὶ ἀληθείᾳ. Βούλομαι οὖν προσευ-
χεσθαι τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπάροντας ὅσοις χεῖρας χω-
ρίς ὀρχῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὅσαύτως ὡς ταῖς γυναῖकाς ἐν καταστο-
λῇ κοσμίου, ὡς αἱδοῖς καὶ σωφροσύνης κοσμηθῆναι αὐταῖς, μὴ ἐν πλε-
γμασίν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ'
ὅπως περιζυναιξὶν ἐπαγγελιομύκτης θεοσεβείαν δι' ἔργων ἀγα-
θῶν. Γνωὴ ἐν ἡσυχίᾳ μάθανέτω ἐν πάσῃ υποταγῇ· γνωαι-
κά δὲ διδάσκειν ἕκ ὅπου πρέπει, οὐδέ αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' ἐν
ἡσυχίᾳ. Αἰδομένη γὰρ τοσοῦτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὐα· καὶ Αἰδομένη
ἐκ ἡπαθήσης, ἣ δὲ γνωὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν ἀβάστατόν γερονε, σωθή-
σεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐάν μεύνωσιν ἐν πίστι καὶ ἀγάπῃ καὶ
ἀγιασμῷ ὡς σωφροσύνης. Πίστος ὁ λόγος· εἴ τις ὁπισκο-
πῆς ὁρέγει, καλὸν ἔργου ὁπισκεῖ· δεῖ οὖν τὸ ὁπισκοποῦν δύε-
πέλιπον εἶναι, μιᾶς ζυναγκῆς ἀνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσ-
μιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτεον, μὴ
αἰχροκερδή· ἀλλ' ὁπεικῆ, ἀμαχον, ἀφιλάργυρον, τὴν ιδίου

Καφ. 7 Γ

а. Кор. В

В Д Г Е Т У В

$\Delta T_{\text{max}} \in \Gamma$

Г

• **Гит и А**

△

α. k. p. d. z

Гр.м. Д.

Γερ. 7, A

5

Гл. 2. В

οἴκου καλῶς πορευτά μνηρον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μὲν πα-
 B σης σεμνότητος· (εἰ δέ τις τῶ ἰδίου οἴκου πορευτῆναι ἐκ οἵδε, πῶς
 ἐκκλησίας Θεοῦ ὀπιωλήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφω-
 θεὶς εἰς κρήμα ἐμπίσῃ τῷ διαβόλου. δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μὲν πυρίαν
 καλῶς ἔχειν ἀπὸ τῆς ἐξώθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπίσῃ καὶ
 παγίδα τῷ διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ δι-

Keo. 3

Γ λόγους, μὴ οἶνω πολλὰ προσέχοντας, μὴ αἰχροκερδεῖς, ἔχον-
τας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· καὶ οὗτοι ὁ
δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέκκλητοι ὄν-
τες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφάλέους,
πίστας ἐν παντί. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾷ ζευγαῖκός ἀνδρες, τέκνων
καλῶς ποριστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· ὁ γὰρ καλῶς δια-
κονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν φειπαυῶται, καὶ πολλὴν

Δ παρρησίαν ἐν πίστι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιστα· ἐὰν δὲ βραδυνῶ, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀσπρέφεισθαι, ἥτις ὅτι ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, σῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογεῖ-
μυρῶς μέγα ὅτι τὸ τῆς δισσεβείας μυστήριον. Θεὸς ἐφανερώ-
θη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλους, ἐκη-
ρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ὤπιτεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

$$\begin{aligned} \beta &= \pi - \gamma \\ \beta &= 180^\circ - 70^\circ \\ \beta &= 110^\circ \end{aligned}$$

Ἡ Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς δοτησύν-
 ται πνευ τῆς πίστεως, πωροσέχοντες πνύμασι' πλάνοις' ἐ διδα-
 σκαλίαις δαυμονίων, ἐν ὑποκρίσι ψευδολόγων, κεκαυθηλα-
 σμείων πλὴν ἰδίαν σὺνείδησιν, κωλυόντων γαμείν, ἀπέχεσθαι
 βρομαίων ἀ ὁ Θεὸς ἔκπεν εἰς μετὰ ληψιν μὲν δὲ χαριστίας
 τοῖς πσοῖς ἐ ἐπεγνωκόσι πλὴν ἀλήθειαν ὅτι παῦν κήσιμα Θεοῦ κα-
 λόν, καὶ οὐδὲν ἀποδύλητον, μὲν δὲ χαριστίας λαμβανόμενον ἀ-
 γιάζεσθαι ᾧ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐν ἰδέξῃ. Ταῦτα ὑποπδέ-
 μνος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσθι διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τρε-
 φόμνος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ

К.Ф.А.
В.М.В.
С.П.Г.

Γ τοῦ. Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς δισέβειαν· ἢ γὰρ σωματικὴ ἢ
 γυμνασία πρὸς ὀλίγον ὅστιν ὠφέλιμος· ἢ δὲ δισέβεια πρὸς
 πάντα ὠφέλιμός ὅστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νυνὶ καὶ τῆς

μελλούσης. Πιστός ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξίος. εἰς τοῦτο
 γὰρ καὶ κοπιῶ μὲν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ὑπὲρ Θεοῦ ζών-
 6' τε, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πσιῶν. Παρά-
 γελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρο-
 νείτω, ἀλλὰ τύπος γίνετο πσιῶν ἐν λόγῳ, ἐν διαστροφῇ, ἐν ἀγά-
 7' πῃ, ἐν πνύματι, ἐν πίστι, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἐρχομαι πρὸς σε καὶ τῇ
 διαγνώσει, τῇ ᾧ ἀκλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμύγεις ἐν τοῖς
 χαρίσματός, ὃ ἐδόθη σοι διὰ πρεσβυτείας, καὶ ὑποτάσεως τῷ
 8' χριστῷ τῷ πρεσβυτέρῳ. Ταῦτα μνησέαι, ἐν τοῖς ἰδίῳ, ἵνα ἴδῃ
 9' ἡ πρεσβυτεία σου φανερά ἢ ἐν πᾶσιν. ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδα-
 σκαλίᾳ. ὅτι μὲν αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ πσιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις ἐ-
 10' σὺ ἀκούοντας σου. Πρεσβυτέρῳ μὴ ὑπὸ πλ. ἔης, ε
 ἀλλὰ παρακαλεῖς ὡς πατέρα· νεωτέροις, ὡς ἀδελφοῖς· πρε-
 σ-
 βυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν ταύτῃ ἀγάπῃ.
 11' Χήρας ἡμῶς τὰς ὀντως χήρας· εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα
 ἔχει, μακροχρόνως τὸν ἴδιον οἶκον δισέβειν, καὶ ἀμει-
 12' βας ἀποδιδόναι τοῖς πρεσβυτέροις. τοῦτο γὰρ ἐστὶ καλὸν ἐν ἀπο-
 13' δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. ἢ ὅντας χήρας ἐκμονωμένους ἢ ἡλ-
 14' πικεν ὑπὲρ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δέουσι καὶ ταῖς προσευ-
 15' χαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἢ δὲ ἀσταταῶσα, ζῶσα τέθεικε.
 16' καὶ ταῦτα ᾧ ἀπέλλει, ἢ αὐτὴν πλῆρωσιν. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων
 17' καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ φρονεῖ, πλὴν πίνει ἢ ρυγίται, καὶ ἐστὶν
 18' ἀπίστου χεῖρον. Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἐλαττον ἐπὶ ἐξουκέντα,
 19' γεροντία ἐνός ἀνδρός γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρεῖ μνήμη, εἰ
 20' ἐτεκνοζήφησεν, εἰ ἐξενόδοχησεν, εἰ ἀγίαν πόδας ἐνίψεν, εἰ θλι-
 21' βοιῶσις ἐπήρησεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. Νεω-
 22' τέρας δὲ χήρας παραποδ· ὅταν γὰρ καταστρωιάσῃ τῷ Χρι-
 23' στοῦ, γαμεῖν θέλοι, ἐχούσαι κρῖμα, ὅτι ἔτι πλὴν πίνει ἢ δέ-
 24' τισι ἀμα δὲ ἐξ ἑαυτῶν μανθάνουσι πειρᾶσθαι τὰς οἰκίας· ἢ
 25' μόνον ὁ δὲ γαμῶν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ πλεονέκται, λαλῶσαι
 26' μὴ δεόντα. βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκο-
 27' δεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφωρμῶν δίδοναι τῷ ἀντικειμένῳ λοι-
 28' ποδείας χάριν. ἡδὴ γὰρ ἱκανὸς ἐξέτράπησαν ὁπίσω τὰ σατανᾶ.
 29' εἰ τις πιστός ἢ πιστή ἔχει χήρας, ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρύντω

Δ

ε

Β

Γ

ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς περὶ 15
 τῶν πρεσβυτέρων διπλῆς ἡμῆς ἀξιούδωσαν, μάλιστα οἱ κο-

Δ κτ Α
 α κτ Α
 γ κτ Β
 λ κτ Γ

πῶντες ἐν λόγῳ ἔδιδασκαλία· λέγει γὰρ ἡ γραφή,· Βοιῶ ἀ-
 λωῶντα οὐ φημώσας· καὶ,· Ἀξίος ὁ ἐργάτης τῆς μισθοῦ αὐτοῦ.
 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγόρειαν μὴ ᾤξασθαι ἐκ τῶν εἰ μὴ

λ κτ Γ

Δ ὅτι δύο ἢ τριῶν μισθώσων. Τοῖς ἀμδρπῶντας, ἐνώπιον πάν-
 των ἔλεγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.· διαμύστερόμαί ἐ-
 νώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγ-
 γέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς περὶ κρίματος, μηδὲν ποι-
 ῶν κατὰ πρῶτον. Χείρας ταχέως μηδενὶ ὀπιπῆς, μηδὲ 15
 κοινῶναι ἀμδρπῆς ἀλλοτείας. Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι
 ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ γεῶν διὰ τὸν σῶμαχόν σου καὶ τὰς πυ-
 κνάς σου ἀδενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμδρπῆαι περὶ δηλοῖ 10
 εἰσι περὶ ἀγορεύσαι εἰς κρίσιν, ἵνα δὲ καὶ ἐπακολουθεῖσιν· ὡσαύ-
 πως καὶ τὰ καλὰ ἔργα περὶ δηλοῖ ὅτι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυ-
 βῶναι οὐ δύναται. Ὅσοι εἰσὶν ἐκ τῶν ζυγῶν δούλοι 15

15
 κ. α. π. γ. δ. ε.
 θ. ι. α.

τοῦ ἰδίου δεσπότας πάσης ἡμῆς ἀξίως ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ
 ὄνομα τῆς Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηθῇ· οἱ δὲ πιστοὶ
 ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονεῖτωσιν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ
 μᾶλλον δουλεύτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς διερρε-
 σίας ἀνπλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακαλεῖ.

κ. α. λ

Εἰ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ περὶ ἐρχεται ὑγιαίνεισι λό- 15
 γοις τοῖς τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατὰ βίσεβειαν
 διδασκαλίᾳ, τεπέφωται, μηδὲν ὀπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ
 ζητήσεως καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφη-
 μίαι, ὑπὲρ νομῶν πονηραὶ, παραδιατελεσθῆναι διεφθαρμένων ἀν- 10
 θρώπων τοῦ νοῦ, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων
 περὶ μὲν ἐπὶ πλὴν βίσεβειαν. ἀφίστασθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἐστὶ
 περὶ μὲν μέγας ἡ βίσεβεια κατὰ αὐταρχείας.· οὐδὲν γὰρ εἰση-
 νῆκα μὲν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν ἡ δυνάμει.
 ἔχοντες γὰρ διὰ τῶν φανερῶν καὶ σκεπάσματα, τοῖς τοῖς ἀρεθιστοῦ μετὰ.
 οἱ γὰρ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπήλοισιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγί-
 δα, καὶ ὀπιθυμίας πολλὰς ἀνθρώποις καὶ βλαβεράς, αἵ πνες βυ-
 θίζουσι τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὀλεθρον ἔκ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάν-

15
 κ. α. π. γ. δ. ε.
 θ. ι. α.

15
 κ. α. λ
 γ. δ. ε.
 θ. ι. α.

των τῶν κακῶν ὅστιν ἡ φιλαργυρία, ἧς ἡμεῖς, ὀρεζόμενοι ἀπε-
 πλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς πωλείμεν ὁδυνάμει
 πολλῇς. Σὺ δὲ ὡς ἀνέβη περὶ τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίδωκε
 δὲ δικαιοσύνην, διδόναν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραό-
 τητα· ἀγωνίζου τὸ καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ὅτι λαβεῖς τῆς
 αἰωνίου ζωῆς εἰς ἑαυτὴν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας πᾶν καλὸν
 ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παρεγγέλλω τοῖς ἐ-
 νώπιον τοῦ Θεοῦ ζωοποιούτος τοῖς πάντας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
 τοῦ μαρτυρήσαντος ὅτι Ποντίου Πιλάτου πᾶν καλὸν ὁμολο-
 γία, τηρήσάς σε πᾶν ἐντολὴν ἀσπίλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς
 ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡν καί ποτε ἰδίως
 δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυναστεύων, ὁ βασιλεὺς τῶν
 βασιλεύοντων, καὶ κύριος τῶν κυριεύοντων, ὁ μόνος εἰς
 ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπερόσιτον, ὃν οὐδεὶς οὐδεὶς ἀνθρώπων,
 οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ὧς ἡμεῖς καὶ κράτος αἰένως. ἀμήν. Τοῖς
 πλησίον ἐν τῷ κυνῷ αἰῶνι, ᾧ ἀπέγγελλε μὴ ὑψηλὸς φρονεῖν, μὴ
 ἡλπιεῖν ὅτι πλείονος ἀδελότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, πᾶν
 παρέχοντι ἡμῖν πλοσίως πάντα εἰς δόξαν αὐτοῦ· ἀγαθοεργεῖν,
 πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, διμεταδοτοῖς ἐξ ἡμετέρας κοινωνικαίς, ὅσοι
 διπλοῦντες ἑαυτοῖς θεμιχίον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ὅτι
 λάβωμεν τῆς αἰωνίου ζωῆς. ὧς Τιμόθεε, πᾶν ἁκαταδή-
 κην φύλαξον, ὃς κτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενυφωσίας, καὶ
 ἀντιθέσης τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἡν ἴνες ἐπαγγελλόμενοι
 πωλεῖ πᾶν πίσιν ἡσυχῆσαν. Ἡ χάρις μὲν τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον ἀποστόλου Παύλου ἀπὸ Λαοδικείας, ἧς ὅτι μη-
 τρὸς πόλις Φρυγίας τῆς Παμφυλίας.
 Ἐν εἰρήσιν σλ̄.

Γ

Κιφ ε Γ

Ματ^α κ^α
ω η ι ιΚιφ α β
Α π κ ε ζ
κ α ι γ

Δ

Γ α α β
κ ω δ γ

Α κ ε β

Ματ^θ ε Γ
λ ι ε βΚιφ α β
ε ζ β

* η μ ν θ

ι τῆς οὐσίας
ζωῆς. θ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

δευτέρας ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἐπιτέλλει πάλιν ἀπὸ Ρώμης· ἡ δὲ περὶ φασὶς τῆς ἐπιστο-
λῆς αὐτῆς. τῇ σπουδαποδνησιδὲν τῷ Παύλῳ καταλελειμένῳ αὐτῇ,
βουλόμενος αὐτὸς ὁ ἀποστόλος ἐλθεῖν Τιμόθεον πρὸς αὐτὸν, γραφὴ πρὸς
ἐπιστολῶν. καὶ περὶ τῆς μὴ σημαίνεσθαι αὐτὸν μετὰ μηδὲν αὐτῶν τε τῆς βίβλου
θείας, καὶ τῆς τῇ περὶ γένων αὐτῶν πίστεως ἐπειτα ἐνδοξοῦσι οἱ ἀπὸ Ἀσίας,
ὡν οὗτοι Φυριγιος & Ερμιόνης, ἀπεγράφουσιν αὐτῷ, ἐρῶντες αὐτῶν καὶ ἀλυσίς. μετὰ δὲ Ονη-
σιφόρου μὲν περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦτον ἀπεπέμπετο ἐλθόντα εἰς πρὸς Ρώμην, καὶ περὶ σιεί-
ναιτα αὐτῶν. περὶ γὰρ αὐτῶν παρατεῖσθαι καὶ μαρὰς ζητήσεως, διὰ τὸ ὅτι αὐτῶν ἡ ἀ-
ποδοχὴ μαρὰς. καὶ γὰρ Ἰωάννης καὶ Φιλόδοτος οὗτοι ἐκ πρᾶντες, περὶ ἐξουσίᾳ πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἡδὴ τελεῖσθαι, καὶ τινὰς ἀνάγειν ποιοῦσι. πολλοὶ αὖτε παρα-
στῆναι αὐτῶν καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, καὶ εἰδέναι ὅτι ἐν ἐσχάτοις χρόνοις ἔσονται διὰ τῶν. Σί-
λαοι, καὶ Φιλόδοτοι πολλοὶ καὶ Φιλόδοτοι. περὶ βλέποντα οἱ αὐτοὶ, ἀσφαλίζεσθαι τὴν ἐκείνων,
μή τι, ὅτι αὐτῶν ἀπατηθῇ. καὶ εἰς τὰ ἡδὴ καὶ εἰς πρὸς τῆς διδασκαλίας ἀκρίβειαν πολλὰ
περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ σημεῖα ὅτι καὶ τῆς διὰ λυσίως αὐτῶν ἐνδοξοῦσι, καὶ μετὰ αὐτῶν
ἐκδοχῇ καὶ μὲν περὶ, εἰς τελεῖσθαι αὐτῶν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἡρώς κομιζόντα ἐν Φαλῶν καὶ
τῶν ἐκδοχῶν. παρὲς δὲ αὐτῶν καὶ Ἀλέξανδρον τὸν χαλκίαν Φυριγιαν, ὡς πολλὰ καὶ ἐνδοξοῦσι
ἐκείνων αὐτῶν καὶ εἰς τὴν τελευτὴν πρὸς ἐπιστολῶν.

ΘΕΟΔΩΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΤΙ δὲ ποτε δευτέρα γραφὴ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν, εἴπειτα ἐν τῇ περὶ φασὶς, ἐλπίξω
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ οἱ καὶ ἡδὴ ἀπελθεῖν, ἡδὴ γὰρ κατεῖχετο ὑπὸ Νεφέως. εἶδει
οὖν ὅτι τῆς περὶ φασὶς, καὶ ἡμῶν περὶ φασὶς, ὁμοῦ καὶ ὅτι μὴ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν οὐκ ὁμοῦ
ὅτι ἐπὶ φασὶς καὶ ὅτι Τιμόθεον, οὕτω τῇ φροντίδι τῆς ἐκκλησίας, ἔχειροτονήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Ἐπειτα τῆς Τιμωδίου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς	καὶ τῆς ἀποκρίσεως.
Ἐπειτα τῆς Τιμωδίου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς	Γὰρ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως
Ἐπειτα τῆς Τιμωδίου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς	Γὰρ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως
Ἐπειτα τῆς Τιμωδίου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς	Γὰρ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως
Ἐπειτα τῆς Τιμωδίου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς	Γὰρ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως
Ἐπειτα τῆς Τιμωδίου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς	Γὰρ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟ-
ΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν
ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Τιμοθέω ἀ-
γαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλεος, εἰρήνῃ ἀ-
πὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ,
ὃ λατρεύω ἀπὸ νεογνῶν ἐν καθα-
ρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω πλεονέκτημα σου μνησίαν ἐν ταῖς
δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὅτι ποθοῦν σε ἰδεῖν, μεμνημέ-
νος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ, ὑπομνησιν λαμβά-
νων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρὸς τὸν ἐν τῇ
μάμμη σου Λωίδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνείκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι
ἐν σοὶ. Διὸ ἡ ἀπάν ἀναμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χά-
ρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ὅστις ἐν σοὶ διὰ τῆς ὁπίσθεντος χάριτός μου
οὐκ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνῦμα δολίας, ἀλλὰ διωάμεως καὶ
ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαυχῶμαι τὸ μάρτυριον τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δεσμόν αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπά-
ειτον πρὸς ἀγαθὴν καὶ διωάμεν Θεοῦ τῆς σωσάντος ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντος κλήσιν ἀγίαν, ἣ καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν
πρόδοξιν καὶ χάριν πλεονέκτησαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς
ζώνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν ὅτι νῦν διὰ τῆς ὁπίφανεας τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸ θάνα-
τον, φωτίσαντος δὲ ζώην καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.
εἰς ὃ ἐτέλλω ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν δι-
ὸ ἡ ἀπάν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' ἐκ ἐπαυχώματι οἶδα γὰρ ὅτι
πεπίστευκα, ἐπέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ὅτι πλεονέκτησιν μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνῃ πλεονέκτησαν. ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγιαίνον-
των λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστι καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χρι-
στοῦ.

Πραξ κβ Α

B

Γ

α Κορ. α Α
ἐφ. α Α
Τ. τ. γ Β
Ρωμ. κ Δ
Τ. τ. α Α
α π. τ. α. Δ

α. Τιμ. β. Β

Δ

H. i.

τῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν ᾠδὴν καταθήκην φίλαξον διὰ πνύμα-
 τος ἀγίου τῆς ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας ἔγω, ὅτι ἀπέστράφη-
 σαν με πάντες Θ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ὅτι Φύργιος καὶ Ἑρμεζύης.
 Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρῳ οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέ-
 ψυξε, καὶ τὸ ἄλυσίν μου ἐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ ῥυόμην ἐν Ῥώ-
 μη, σπουδαϊότερον ἐζητήσά με, καὶ ὅρξε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος δι-
 ρεῖν ἔλεος ᾠδῇ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέ-
 βω διηκόνησε, βέλιον σὺ γινώσκεις. Σὺ οὖν τέκνον μου,
 ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χερί τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀκούσας
 παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παρὰ τοῦ πνεύματος
 θεοῦ τοῖς, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέροις διδάξαι. Σὺ οὖν κα-
 κοπάθῃσιν, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρα-
 τιστὴς Θ ἐμπλέκεται τῇς τῆς βίου περὶ ματαιότητος, ἵνα τῷ
 στρατολογήσῃ δόξῃ. ἐὰν δὲ Θ ἀθλήσῃς, οὐ σε φαιούται ἐδω-
 μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ τηρεῖν τὴν
 καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νοεῖ ἂν λέγω· δῶν γὰρ σοι ὁ Κύριος
 συνέσιν ἐν πάσι. Μνημόνους Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκζητῶν ἐκ νε-
 κρῶν, ἐκ ἀπέρητος Δαβὶδ, καὶ τὸ δὲ ἀγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακο-
 παθῶ μέλει δεσμών, ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τῆς Θεοῦ ἐν
 δέδεταί. διὰ τοῦτο πάντα ὑπομνήτω διὰ τῶν ἐκ λεκτοῖς, ἵνα καὶ
 αὐτοὶ σωθείας τύχωσι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ δόξης αἰωνίου.
 Γινὸς ὁ λόγος· εἰ ᾧ σὺ ἀπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑ-
 πομνήσομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ θνήσκουμεθα, καὶ κἀκεῖνος
 θνήσκει ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μὲν, θνήσκει αὐ-
 τὸν ἐδιδόταί. Ταῦτα ὑπομνήσκου διὰ μαρτυροῦντος
 ἐνώπιον τῆς Κυρίου, μὴ λοζομαχεῖν εἰς ἑδὲν χρήσιμον, ὅτι κα-
 τὰ σφοδρῇ τῇ ἀκούοντων. Σπούδασον σεαυτὸν δοκιμὸν παρα-
 σῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτῃ δυνάμει, ὁρδοτομοῦντα Τ λό-
 γον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας παύσασθαι· ἐ-
 πί πλείον Θ ᾧ περὶ κόποις ἀσβεσίας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γὰρ εἰς ἀνομιὰν ἐξεί, ὧν ὅτι ὁ ἡμέτερος καὶ φιλητός, οἵτινες
 παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἠσώχησαν, λέγοντες τὴν δύνασιν ἡδὲ γενο-
 νέναι, καὶ δυνάμεις ποιοῦν τὴν ἰσχύον· ὁ μὲν τοῖς σερεὸς δεμέ-
 λιος τῆς Θεοῦ ἔσκηκεν ἔχων τὴν σφοδρῆδα ταύτην, ἔγνω Κύ-

Γαμ. β.
 Ματθ. ι. Δ.
 μλκ. η. Δ.
 λκ. θ. Γ.
 καὶ ιβ. Β.
 Ρωμ. γ. Α.
 καὶ θ. Β.

Κυρίου. α.
2.1

πάντων. β

ελος τοῦ ὄντος αὐτοῦ, καὶ δόσῃτω δότῃ ἀδικίας παῖς ὁ ὀνομα-
ζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ. Ἐν μεγάλῃ ὃ οἰκία ἐκ ἐστιμόνων σκδὴν
χρυσᾷ καὶ ἄργυρᾷ, ἀλλὰ καὶ ξύλινᾳ καὶ ὀστέκινᾳ· ὃ δὲ μὲν εἰς
ἱερὸν, ὃ δὲ εἰς ἀπμίαν. ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν δότῃ τοῦ- Δ
των, ἔσται σκδὸς εἰς ἱερὸν, ἡγιασμένον, καὶ βύχρησον τῷ δεσπό-
τῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐ-
πιθυμίας φεύγε· δίδωκε ὃ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρή-
νην μὲν· τῇ δὲ ὑπὸ πικραλὸς μύρων (γ) Κυρίου ἐκ καθαράς καρ-
δίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παρὰ τοῦ, εἰδὼς
ὅτι γυνῶσι μάχας· δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἡ-
πὸν (δ) πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνέξιχακόν, ἐν πραότητι
παιδεύοντα τοῦ ἀντιδιαλεγόμενους, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς
μετανοίαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀναιρήσωσιν ἐκ τῆς τῆς
διαβόλου παγίδος, ἐξωρημένοι ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὸ ἐκείνου δέ-
λημα. Τοῦτο ὃ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐν- Γ
στήσονται καιροὶ χαλεποὶ ἔχοντες γὰρ οἱ ἀνθρώποι φίλαυτοι, φι-
λάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπει-
θεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄσποργοι· ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
ἀνήμεροι, ἀφιλάγαδοι, πρεσβύται, πρεσβεῖς, τετυφωμένοι,
φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, ὃ
δὲ δυνάμιν αὐτῆς ἰρνημένοι. Καὶ τοῖς τοῖς δότῃ τρέπῃ· ἐκ τοῦ- Β
των γὰρ εἰσιν (α) ἐνδιδόντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύον-
τες τὰ γυναικάρια σεσωρμένῃ ἀνδρείᾳ, ἀγρόμηνᾳ ἐπι-
θυμίας ποικίλης, πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέ ποτε εἰς ἐπί-
γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμην. Ὅν τρόπον ὃ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμ-
βρῆς ἀντέστησαν Μωυσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνδίσταται τῇ ἀλη-
θείᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι (β) νοιῶν, ἀδόκιμοι πρὸς τὸ πί-
στιν· ἀλλ' οὐ πρεσβύτοις ἐπὶ πλείον· ἵνα γὰρ αἰοία αὐτῶν ἐκ-
δηλὸς ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐργάτο. Σὺ ὃ παρηκολού- Γ
θηκας μοι τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ πραότητι, τῇ πίστι, τῇ
μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς πα-
θήμασιν, οἵα μοι ἐργάτο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις·
οἷοις διωγμοῖς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος.
Καὶ πάντες ὃ (γ) θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διω-

α Κορ α Α

α Τιμ α Α.
β α.β
γ γ.γ

α Τιμ. α. Α.
β πτ γ. Α
γ γ.δ Ζ

Β

ε ε.ε. β

Γ

6 π 17 α 2

Δ γνήσονται· πονηροὶ δὲ αὐθροποι καὶ γόητες πρεκόψουσιν ἐπὶ τῷ χειρὶ, πλαιῶντες ἔπλαιώμενοι. Σὺ δὲ μὲν ἐν οἷς ἐμα-
δες καὶ ἐπισώθης, εἰδὼς ὡς αἰνός ἐμαδες, καὶ ὅτι δὸτὸ βρέ-
φους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμειά σε τοφίσαι εἰς
σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεό-
πνευτος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγχον, πρὸς
ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσυνῇ, ἵνα ἄριστος ᾖ
ὁ Θεὸς αὐθροπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρησιμένους.

στ Διαμδρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ μνημόνῳ κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς καὶ τὴν ἐ-
πιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κήρυξον τοῦ λό-
γον, ὅτι ἐπιστήδιστος ἀκρίως, ἐλεγχον, ἐπιτήρησον, ὡς αἰ-
κάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ· ἔστι γὰρ καιρὸς ὅτε
τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας ἐκαιέζονται, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐ-
πιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσι διδασκάλους κνηδό-
μενοι τὴν ἀκοίαν, ἔδωκε μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοίαν ἀποσρέ-
ψουσιν, ἐπὶ δὲ τοῦ μύθου ἐκτραπήσονται. Σὺ ὅμως ἡφε ἐν πα-
σι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον διαγγέλλου, τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, ἔο καιρὸς τῇ ἐμῇ
ἀναλύσεως ἐφύσθηκε. ὅτι ἀγωνία τὸν καλὸν ἠγωνίζομαι, τὸ δρό-
μον τετέλεκα, τὴν πίσιν τέληκα· λοιπὸν, δότω καὶ μοι ὁ Θεὸς δι-
καιοσύνης σέφανος, ὃν δότω δώσῃ μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡ-
γαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδατον ἐλθεῖν πρὸς με
ταχέως· Δημαῖ γὰρ με ἔχκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν αἰῶνα,
ἔδωκεν εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς

6 π 17 α 2

Γ Τελικαπία· Λουκάς ὅστις μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλα-
βὼν ἀγε μὲν σεαυτοῦ· ἔστι γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν· Τυ-
χικὸν δὲ ἀπέστλα εἰς Ἐφέσον· Φαλόνιον ὃν ἀπέλιπον ἐν
Τρωάδι ὡς αἰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ ριβία, μάλισται
τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκὸς πολλὰ μοι κακὰ ἐνε-
δείξατο. δότω δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὃν καὶ σύ
φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώ-
τῃ μου δότῳ λόγῳ εἰδείς μοι συμπαραγγέτο, ἀλλὰ πάντες με ἐ-

1 δότω δὲ αὐτῷ

α Πρίσκιλλας α

κεφ α. Δ

κατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογιθεῖν· ὃ ὃ Κύριός μοι ᾤξεσεν, καὶ ἐνε- Η
 διωάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀ-
 κούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθω ἐκ σώματος λέοντος, καὶ ρύ-
 σεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, ᾧ σώσῃ εἰς πλὴν
 βασιλείαν αὐτοῦ πλὴν ἐπουρανίου, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἀσπασαί Γεέσκάν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὴν κεφ α. Δ
 Ὀνησιφόρου οἶκον. Ἐραστος ἐμείνεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ
 ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀδελφοῦντα· σπουδαῖον περὶ χαμῶνος
 ἐλθεῖν. Ἀσπαζεταί σε Εὐβουλος, καὶ Γούδης, καὶ Λῆν, καὶ
 Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς
 μετὰ τῆς πνέματός σου. ἡ χάρις μετὰ ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δεύτερον τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας περὶ τοῦ
 ἡπίσκοπον χαροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ
 δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρονι.
 Ἐν στίχοις ροβ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἐπιγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως, ἐκεῖ γὰρ πρὸς ἐχίμαζον· ἡ
 δὲ περὶ φασὶς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. Εἰς μὲν πλὴν Κρήτιον ἀπέλιπε Τί-
 τιν, ἵνα καὶ πόλιν καταστήσῃ κληρικῶν· περὶ δὲ οἷται ἐκεῖ τῶν ὀπι-
 χρεωτέρων περὶ φασὶς τοῦ νόμου ἀπὸ τῶν τοῖς λαοῖς, μαζὶ δὲ Παῦ-
 λος γράφει καὶ περὶ τοῦ μὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ δὲ πλὴν αὐτῶν διδάσκειν.
 σημαίει πλὴν ἐν Χριστῷ πίστιν μὴ νεωτέρας εἶναι, ἀλλ' ὅτι ἀνάσκει ἡτοιμασμένη καὶ ἐπιτελεσθῆναι
 περὶ τοῦ Θεοῦ τῶν πλὴν. ἔπειτα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦτον διδάσκει,
 πῶς καὶ ὁποῖος αὐτοῖς εἶναι δεῖ, καὶ ἐπιτιμᾶν δὲ ἐντέλλεται αὐτοῖς τοῖς ἀντιλέγουσι τῇ ἐντα-
 λούσῃ πίστι, μάλιστα δὲ τοῖς ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης τε τοῖς Κρήτιοις, ὅτι ὄντως εἰσι, καὶ χερζου-
 σιν ἐπιτιμίας διδάξας δὲ τὰ πάντα τὰ βρώματα καθαροῦ εἶναι καὶ καθαροῦ, καὶ ὁποῖος εἶναι δεῖ
 τὰς περὶ ἐπίδοτας τὰς ἐφελθούσας σωφροσύνας τὰς νέας, πρὸς αὐτὰς πᾶς διὰ καὶ δούλους τοῖς ἰδίοις
 δεσποταῖς ὑπηρετεῖν, καὶ τέλος ὑπομνήσας ὅτι ἡ τοῦ Σωτῆρος χάρις οἷα ὅτι ἐργον ἡμᾶς
 ἐδικαίωσεν, ἀλλὰ τῇ ἰδίᾳ φιλαγρωπία, καὶ περὶ τῆς γείλας τὰς νομικὰς μάχας ἐκτεπεσθῆναι
 ὡς ἀμαχῶνται οὔσας, διὰ τοῦ αὐτοῦ, μετὰ δὲ πέμψαι περὶ αὐτὸν Ἀρτεμῶν, ἵνα ἔλθῃ περὶ
 αὐτὰν. ἐντέλλεται τε αὐτοῖς ὅτι διδάσκει καὶ τοῖς αὐτοῖς καλῶν ἔργων περὶ σταθεῖν, καὶ οὐ-
 πως τελῶσι πλὴν ἐπιστολῆς.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ.

Ο ΤΙΤΟΣ θαυμάσιος τις ὡς μαθητὴς τοῦ Παύλου, ἐπίσκοπος δὲ τῆς Κρήτης
μερίτης οὐσης χειροτόνητο ὑπὸ τοῦ Παύλου ἐπιτέρας, πρὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου χει-
ροποιῶσαι γράφω ὅτι ταῦτα ὁ Παῦλος, πολλοὶ ἐν ἀδείᾳ ὡς ἑδαιμόνιο γὰρ πειρασμοῦ μέμνηται).
ἀποτίθεται δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίους ἢ ἐπιστολή. πρὸς δὲ αὐτὴν τὴν πρὸς Τιμόθεον μάλλον ὅτι.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΤΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

- α' Γραμματεῖς διδάσκοντες ἐπιτιθεῖσθαι εἰς διακονίαν, καὶ ἑλπίαν ἀ-
ποδοῦναι.
β' ὁ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ ἐκκλησία προσκυνοῦντων, καὶ ὑπὸ τοῦ
μαρτυροῦντος.
γ' Παρατίσεις, αὐτὸν παρατίθει καὶ ἡλικίας ἐκείνου.

Ἡ πρὸς τίτον ἐπιστο- λὴ Παύλου.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς πάντας ἐκλεκτῶν Θεοῦ,
καὶ ὁπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' ἐξέβησαν
ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ὡς ἐπηδείλα-
το ὁ ἀψευδὴς Θεὸς ὡς χρόνων αἰω-
νίων, ἐφαιέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίους τὸ
λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρίγματι ὃ ὁπίσει-
δεν ἐγὼ κατ' ὁπίταγμα τοῦ σωτῆρος τοῦ ἡμετέρου Θεοῦ, τίτω γη-
σίω τέκνῳ καὶ κοινῶ πρὸς πάντας· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμετέρου. Τοῦτου χάριν
κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα ταῖς λείπονται ὁπίδιορθώσῃ, καὶ κα-
ταστήσῃς καὶ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην· εἰς
ὅσιν ἀνείκλητος, μίας γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν
κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ τὸ ὁπίσκοπον αἰεί-
κλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάρ-
σινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον, φιλά-
γαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὁσιον, ἑκκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ καὶ τῆς
διδασκαλίας τοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ εἰς ὁπίακαλεῖν ἐν τῇ δι-

Γραμματεῖς
Γ. ματ.
α. π. α. Δ

Γραμματεῖς
Γ. ματ.
α. π. α. Δ

Γραμματεῖς
Γ. ματ.
α. π. α. Δ

Γραμματεῖς
Γ. ματ.
α. π. α. Δ

δασκαλία τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ οὗτοὺς ἀνυπλόουντας ἐλέγχον.

β' Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ἔκ ἀνυπότακτοι, ματαολόγοι ἔφρεναπά-
ται, μάλιστα οἱ ἐκ φιλοτομῆς, οἷς δεῖ ὑποταγεῖν, οἵτινες ὅλους
οἴκοις ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχρὰ κέρδις χάριν.
εἶπε τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν παροφῆτης, Δ

Κρήτες αἰεὶ ψεύσαι, κακὰ θεῖα, γαστέρες ὄργαι.

Ἡ μὲν τυρία αὐτῇ ἐστὶν ἀληθής. δι' ἡν αἰπὴν ἤγεγε αὐτοὺς ἀποτό-
μως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστι, μὴ παροσχόντες ἰσχυαίκοις μύ-
θοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστροφολογῶν τ' ἀλλήθῃ. Πάν-
τα μὲν καὶ θαρὰ τοῖς καθαροῖς, τοῖς ἡμεμισμένοις καὶ ἀπίστοις ἐ-
δὲν καθαρὸν, ἀλλὰ με μίαν. αὐτὴ καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σινοείδησις. Θεὸν
ὁμολογοῦσιν ἐδέναι, τοῖς ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ οντες καὶ
γ' ἀπειθεῖς, ἔπερὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ γ' ἀλάλῃ β

ἀπείπειτῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ· πρεσβύτας νεφελίους εἶ,
σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστι, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.
Πρεσβυτέρας ὡσαύτως ἐν κατὰ στήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβό-
λοις, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμέναις, καλὴ διδασκαλίας, ἵνα σω-
φρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶ, φιλοτέκνους, σώφρονας, B
ἀγνὰς, οἰκουρῖς, ἀγαθαί, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηθῇ. Τοῖς νεωτέροις ὡσαύτως
ᾧ ἀκαλῇ σωφρονεῖν, πρὸς πάντα σεαυτὸν ᾧ ἐχρόμιμος τύπον
καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀ-
φθαρσίαν, λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ὅς ἐστιν αἰπὴς ἐν τῇ α-

δ' πῇ, μηδὲν ἔχων πρὸς ὑμῶν λέγαν φαῦλον. Δούλοις ἰδίοις δε- Γ
σπόταις ὑποτάσσεται, ἐν πᾶσιν διαρέσει εἶ, μὴ ἀνυπλόουν-
τας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσιν πᾶσαν ἐνδεκνυμένους ἀγα-
θῶν, ἵνα πᾶσι διδασκαλίαν τῆ σωτῆρος ἐμῇ Θεοῦ κοσμιῶσιν
ἐν πᾶσιν. * Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν σωτήρειος πᾶσιν
ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ὁρθοτάτοι πᾶσι ἀσέβειαν
καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρονῶς ἔδικαίως καὶ βίσε-
ως ζήσωμεν ἐν τῷ νυν αἰῶνι, * παροσδεχόμενοι πᾶσι μακα- Δ
ρίαν ἐλπίδα, ἔκ τῃ φανερῇ τῆς δοξῆς τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵ-
να λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ἔκ καθαρίσῃ ἑαυ-

H. III.

Επὶ δὲ αὐτῇ
Κρήτες μάλιστα
ἐκ φιλοτομῆς
σμερ

Γνωμοτ. Δ

* καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῆς

* αἰσίουτος.

Γ' αὐτῆς αὐτῆς
καὶ οὗτοι
αὐτῆς αὐτῆς

αὐτῆς αὐτῆς
καὶ οὗτοι αὐτῆς

αὐτῆς αὐτῆς

πῶ λαὸν φιλοῦσιν, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλη,
καὶ ᾤρα καλή, καὶ ἔλεγχε μὲν πάσης ὑπὸ πταρῆς. μηδεὶς σου
ᾤφειλον εἶπαι. Ὑπομνήσκου αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ
ἐξοισίαις ὑποτάσσεται, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα-
θὸν ἐποίμους εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχοις εἶναι, ὑπεικῆς,
πᾶσι ἐν δόκῃ μὲν πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἡ-
μεῖς γὰρ ποτε καὶ ὑμεῖς αἰόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δου-
λῶντες ὑπὸ θυμῷ καὶ ἰδούαις ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθο-
νῇ διάγοντες, συνητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους· ὅτε ὁ ἡγεμόνης καὶ
ὁ φιλικὸς ἐπεφάνη τῷ σωτῆρι ἡμῶν Θεῷ, ἔκ ἐξ ἔρ-
γων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποίησαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτῶν
ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ τοῦτο παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαίνω-
σεως πνεύματος ἀγίου οὗ ἔσχευεν ἐφ' ἡμᾶς πλησίως, διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χά-
ριτι, κληρονόμοι γινώμεθα κατ' ἡπίδα ζωῆς αἰωνίου. Πιστός ὁ
λόγος. καὶ τοῦτον βούλομαι σε διαβεβαιῶσαι, ἵνα φρον-
ήσωσι καλῶν ἔργων περὶ σὰς οἱ πεπισκυμένοι τῷ Θεῷ. Ταῦ-
τά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μαροῦς ὁ ζη-
τήσης καὶ γυμνασίας καὶ ἔρεις ἐμάχας νομίας τοῦ σώματος
εἰς ἃς αἰωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ
μίαν καὶ δευτέραν νομοθεσίαν ᾤσασθαι, εἰδὼς ὅτι ἔστιν ἡ ἀπο-
στολή, καὶ ἀμφοτέρων αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω
Ἀρτεμῆν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, ἀποῦδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς
Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρινα ᾤρα καλή. Ζήσαν (τὸ) νομι-
κὸν καὶ Ἀπολλῶ ἀποῦδαίως πρὸς πέμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς
λείπῃ. Μανθανέτω καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστά-
ς τις ἀναγκασίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἀκαρποὶ. Ἀσπάζονται
σε ὅσοι μετ' ἐμοῦ πάντες. ἀσπάζονται καὶ φιλοῦντες ἡμᾶς ἐν πί-
στι. ἡ χάρις μὲν πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τὴν Κρητῶν ἐκκλησίαν πρεσβύτερον ἐπίσκοπον χρο-
νονηθέντα ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ Νικοπόλεως τῆ Μακεδονίας.

Ἐν εἰκοσι ἔξ.

α Κορ γ Β

β Τιμ α Γ

α Τιμ α Β
β Τιμ β Δ

1 καὶ ὁ πρὸς τὸν
τιμ. β

1 Κορ. 7

ε

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ἑπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἑπιτέλλει ἀπὸ Ρώμης ἡ δὲ προφασίς τῆς ἑπιστολῆς αὐ-
 τῆς. Ονήσιμος ὁ αἰετὶς Φιλήμονος ἔφυγε, ἔπειλ' ὅτι παρὲς τὸ ἀπόστολον,
 κατηχῶν παρ' αὐτὸν, καὶ γέροντι αὐτῷ χρησίμος εἰς διακονίαν. ὡς οὖν τούτου
 τίνων χάρις Φιλήμονι, ὡς οὖν τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὅτι Ονήσιμος ἴνα παρ' αὐτὸν
 αὐτῷ ὑπείσῃ, καὶ μηκέτι ἔχῃ αὐτὸν ὡς δούλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸν προσέβλεπε
 οὗ αὐτὸν καὶ ξενίᾳ αὐτῷ ἐτοιμάσαι, ἵνα ἐκελευσθῇ, εὐρὴν ποδὶ μένειν. ἔπειτα, τελέσει τὴν ἑπιστολὴν.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Ο ΦΙΛΗΜΩΝ θαυμάσιος περὶ αὐτὸν ἀνὴρ, Φρίξας δὲ ὁ γῆρας, πρὸς δὲ τὸν Θε-
 ον, καὶ πᾶσι χρείαις τῇ ἀγίᾳ κεινοῦν. τούτου δούλος Ονήσιμος ἀπέδρα κακὰ φ' αὐτόν.
 ὅς ποτε ἀγνοῶν ἐν Ρώμῃ παρὲς τὸν Παῦλον, κατηχῶν, καὶ βαπτισθεὶς ἐν διανοίᾳ ὄντος
 τοῦ Παύλου, θαυμάσιος γέροντι. τούτου ἀποπέμπει παρὲς τὸν Φιλήμονα, ὡς ἀπετεκνί-
 ποιήσας τούτῳ τὴν ἐπιστολὴν. φασὶ δέ τινες μὴ γινώσκει τούτῳ συναριθμηθεῖται πᾶσι
 λοιπαῖς ἑπιστολαῖς, ὡς ἔπειτα χάρις τῷ ἀγνῷ αὐτοῦ. ἀλλ' ἴρα πότα ἔκ τούτου, χρη-
 σιμα. ὡς αὐτὸν παιδὸς καὶ ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπιδανὸς ὅτι ἐπεί δούλος οὗτος
 ἵσταται ὑπερβέβηκεν, οὐδεὶς τῇ ἐλευθέρῳ ἀποζητεῖται. τίς οὖν οὐ προσήκει προσφάσει
 χάριτας, δι' αὐτοῦ ἀποσπᾶν ἀκρίτων τῇ διαποτρυν. τίς οὖν οὐ γινώσκων τὸν δούλον
 ἐπαινεῖσθαι διὰ τὸν οὐδὲν, ὅποτε Παῦλος τεκνίον καλῶν τὸν ὁμήτορα. πῶς οὖν τὴν
 αὐτοῦ τὴν ἀφέλξει ἔχουσιν ἑπιστολῶν. ὅς ἐκ τούτου κατεβίβηκε πᾶσι λοιπαῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α' Ἐπὶ τῇ Φιλήμονι, καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία
 β' Σύστασις Ονήσιμου θυγατρὸς αἰετῆς, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ
 αὐτὸν ἀνέστη διὰ πίστεως.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙ- ΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

ΠΑΥΛΟΣ δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἔ-
 τιμώμενος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀ-
 γαπῶτι καὶ συνεργῶν ἡμῶν, ἔτι ἀπὸ
 τῆς ἀγαπῆς καὶ Ἀρχιππῶ τῷ συστα-
 τῶν ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐν γ-
 νήσῃ. χάρις ὑμῶν καὶ εὐλογία ἀπὸ Θεοῦ
 πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

α' Γενεσ. α. α.
 β. Θ. α. α.
 α' Γενεσ. α. α.
 β. Θ. α. α.
 Γενεσ. α. α. παντοτε μείαν σου πιστεύμενος ὅτι.

τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου πλὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίσιν ἐν
 ἧς περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, ὅπως
 ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ὑπηρεσίᾳ πάντων

* ἔργον α.

Β ἀγαθὸς τὸ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. χάριν ἔχομεν πολ-
 λὴν ἐκ τῆς ἀκλήσου ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀ-
 γίων διὰ πέπαιλα διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διὸ πολλὴ ἐν Χριστῷ
 παρρησία ἐχὼν ὑπὸ πᾶσιν τοῖς αἰῶσιν, διὰ τὴν ἀγάπην μάλ-
 λον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτερος, νυνὶ ὃ καὶ
 δεσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ σε περὶ τῶν ἐμῶν τέκνων,

1 ὁμοι. σ.

Κολ. γ. β

Γ ὃν ἐργάσασα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον, ὃν ποτὲ τοι ἀρξά-
 σον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὄψεται, ὃν αἰ ἐπέμψα. Σὺ ὃ αὐτὸν,
 (τούτῃσι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα,) προσλαβὼν, ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην
 περὶ ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ τοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δε-
 σμοῖς τῆς διαφθείου· χωρὶς ὃ τῆς σῆς γνώμης εὐδὲν ἠθέλησα
 ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγάπην σου ἦ, ἀλλὰ καὶ ἐκού-
 σιον. Τάχα γὰρ διὰ τὸ ἐχθροῦ περὶ ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐ-
 τὸν ἀπέχῃς, ἐκέπῃ ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγα-
 πητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσω ὃ μᾶλλον τοι καὶ ἐν σαρκὶ ἐκ ἐν
 Κυρίῳ; Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχῃς κοινωνόν, προσλαβὼν αὐτὸν ὡς ἐμέ.

Δ Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε ἢ ὀφείλῃ, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγη. ἐγὼ Παῦλος
 ἔγραψα τῇ ἐμῇ χερὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοὶ ὅτι καὶ
 σεαυτὸν μοι προσοφείλῃς. Ναί, ἀδελφέ. ἐγὼ σου ὀφείμην
 ἐν Κυρίῳ. διὰ πάυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. ἡ πεποι-
 θὴς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά τοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω, ποιή-
 σης. ἅμα ὃ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν
 προσευχῶν ὑμῶν χειροῦσμαι ὑμῖν. Ἀσπάζονται σε Ἐπα-
 φράς ὁ σὺναιχμαλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀ-
 εῖσαρχος, Δημάς, Λουκάς, ὁ σὺν ἐργάται μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

2 ἀδελφὸν ἐγώ
 σου α. 1 γ
 3 λατὸν 100

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.
 Ἐν στίχοις λζ'.

Ἡ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΑΥΛΟΥ.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ἔπολυξήτως πα-
λαιό Θεός λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν
τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμε-
ρῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἐ-
θηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοῦ
αἰῶνας ἐποίησεν, ὃς ὢν ἀπαύλασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ, φέρον τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι'
ἐαυτοῦ κατελισμὸν ποιησάμενος τῇ ἀνδρείᾳ ἡμῶν ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτω κρείττων
ἡμῶν ὡς τῶν ἀγγέλων, ὅσω διαφωρότερον παρ' αὐτοῖς κεκλη-
ρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῇ ἀγγέλων, Ὑἱός μου εἶ
σύ, ἐγὼ σήμερον γενήνηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ
εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγα-
γῇ τὸν πεποκτονῆτα εἰς τὴν οἰκὸν μητίᾳ, λέγῃ, Καὶ προσκυ-
νησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς τοὺς ἀγ-
γέλους λέγῃ, Ὁ ποιῶν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ πνύματα, καὶ τοῖς λει-
τουργοῦσι αὐτῷ πυρὸς φλόγα. Πρὸς τὸν υἱόν, Ὁ θεός σου, ὁ
Θεός, εἰς αἰῶνα τῶν αἰώνων, ῥάβδος ἐξουότητος ἢ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην ἔμίσησας ἀνομίαν,
διὰ τοῦτο ἐχέσσεσθε ὁ Θεός ὁ Θεός σου ἐλαφὸν ἀγαλλιάσεως πα-
τέροις μετόχοις σου. Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχαίς, Κύριε, πλὴν γὰρ
ἐτεωχρίωσας, καὶ ἔργα τῇ χερσὶ σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀ-
πολαύονται, σὺ γὰρ διαμύεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαῶσθη-
σονται. Καὶ ὡσεὶ ὡφελόλαμον ἐλίξεις αὐτοὺς, ἔδωκεν ἡσυχίαν·
σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ἐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τὴν
ἀγγέλων εἰρηκέ ποτε, Ἐάνθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἀνθῶ τοῖς ἐ-
χθροῖς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουρ-

Σοφίας ζ Δ
α λ α Γ

B

β'

γ Δ Β

β γ α γ Δ

γ Δ γ Ρ

γ Δ γ Α

γ Δ γ Δ

γ Δ γ Δ

Δ

κ γ γ Γ

γ Δ γ Δ

α γ γ γ Δ

γινὰ πνύματα εἰς διακονίαν ὁποσελλόμμεν διὰ τοῦ μέλλον-
 β τας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ πει-
 σότερος ἡμᾶς περσεῖν τοῖς ἀκουαδεῖσι, μή ποτε ὡρᾶρρυώ-
 μμ· εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος ἐργύετο βέβαιος, καὶ
 πᾶσα ὡρᾶβασις καὶ ὡρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικον μιδαποδοσίαν,
 πῶς ἡμεῖς ἐκφάξομθα τηλικαύτης ἀμνηστίας σωτηρίας;
 ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖται διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῆς
 ἀκουσαντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, ὅτι συνεπιμδρτυροῦντος τῆς
 Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασ, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνύ-
 ματος ἀγίου μελεπμοῖς, καὶ πλὴν αὐτοῦ δέλησιν. οὐ γὰρ ἀγγέλοις
 B ἐπέταξε πλὴν οἰκουμνίου πλὴν μέλλουσαν, πρὸς λαλοῦμμ.
 „ διεμδρτύρατο δὲ ποιῆς, λέγων, ὅτι ὅστις ἀνθρώπος, ὅτι μιμνή-
 „ σκη αὐτῆς, ἢ ὑὸς ἀνθρώπου, ὅτι ὅτι σκέπη αὐτόν; Ἡ λήθησας
 „ αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλοις· δόξη καὶ ἡμῶν ἐσεφανώσας αὐ-
 „ τὸν, ὅτι κατέστησας αὐτὸν ὅτι τὰ ἔργα τῆς χάριτος τοῦ ὅτι πάντα ὅ-
 „ πέταξας ὑποκάτω τῶ ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ
 τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν ὅτι οὐπω ὅρ-
 μμ αὐτῷ τὰ πάντα ὑποταγμένα. ὅτι τὸν δὲ βραχύ τι παρ' γ
 Γ ἀγγέλοις ἡ λήθησας βλέπομμ Ἰησοῦ, διὰ τὸ πάθημα τῶ θά-
 νατου, δόξη καὶ ἡμῶν ἐσεφανώμμ, ὅπως χάρις Θεοῦ ὑπὲρ
 παντὸς γεύσεται θανάτου. ἔπειτα γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ
 δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὶ ὑοὶ εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχι-
 γόν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι· ὅτι, περὶ γὰρ
 ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. δι' ἡμῶν αἰπὴν ἐκ ἐ-
 „ παιζμύεται ἀδελφοὶς αὐτοῖς καλεῖν, λέγων, ὅτι ἀπαγγέλω τὸ ὅ-
 „ νομά τοις ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
 „ Καὶ πάλιν, ὅτι ἐσομαι πεποιστὸς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, ὅτι ἰδοὺ
 Δ ἔγωγε τὰ παῖδια ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὐκ αὐτῷ παῖδια κε-
 κοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὡραπλησίως με-
 τέχε τῆς αὐτῶν, ὅτι διὰ τῆς θανάτου καταργήσῃ τὸ κράτος
 ἔχοντα τῆς θανάτου, τοῦ τε τοῦ διάβολου, καὶ ἀπαλλάξῃ τοῖς
 ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τῆς ζωῆς ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας.
 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ὅτι λαμβάνεται, ἀλλὰ ἀσέριματος Ἀ-
 βραάμ ὅτι λαμβάνεται, ὅτι ὅτι φελε καὶ πάντα τοῖς ἀδελ-

Ματθ. 13, 4

Ψαλμ. 137

α. Κορ. 12, 4
ματθ. 13, 4

Φιλιπ. 1, 4

Ψαλμ. 137

1 Κορ. 12, 4
1 Κορ. 12, 4

1 Κορ. 12, 4
α. Κορ. 12, 4

Φοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεῖται ὑμεῖς ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν
 πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκειν τὰς ἀνδρίας τῶν λαῶν ἐν ᾧ
 ὑμεῖς πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, διώκει τοὺς πειραζομένοις
 βοηθεῖν. (Ὡς, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρα-
 νίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν λόγον καὶ διεξιέναι τῆς ὁ-
 μολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, πρὸν ὄντα τῷ ποιῆσαι τὸ αὐτὸν,
 ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος γὰρ δόξης ἔδειξεν
 ὡς ἀπὸ Μωσῆος ἡξίωμα, καθ' ὅσον πλείονα ἡμιῶν ἔχει τὸ οἴκου
 ὁ κατασκεύασας αὐτὸν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπο-
 νος. ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκεύασας, Θεός. Ὁ Μωσῆς μὲν πρὸς
 ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μερόμεν τῆς λαλι-
 ῆς τοῦ Χριστοῦ. ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἶκος ἔσμεν
 ἡμεῖς, ἐάν τις πλὴν παρρησίας ἔῃ καὶ χεῖρα τῆς ἐλπίδος μέ-
 χρι τέλους βεβαίαν κατέχωμεν. Διὸ καὶ λέγει τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, Σήμερον ἐάν τις Φωνῇ αὐτῷ ἀκούσῃ, μὴ σκληρύ-
 νῃ, τε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ ᾠδα πικραμένῳ, καὶ πλὴν ἡ-
 μέραν τῶν πειρασμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν με (ὁ) πατέ-
 ρς ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσάρωντα
 ἔτη· διὸ προσώχθισα τῇ γῆν αὐτῇ, ἧς εἶπεν, Αἰὶ πλησύν-
 ται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ ἐκ ἐγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. Ὡς ὡμοσα
 ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατὰ παυσίν μου. Βλέ-
 πετε, ἀδελφοὶ, μήποτε ἔστι ἐν ἡμῶν καρδίᾳ πονηρὰ ἀπισ-
 τία, ἐν τῷ λόγῳ τῷ Θεοῦ ζῶντος, ἀλλὰ ὡς ἀκαλεῖτε ἑαυ-
 τοὺς καὶ ἐκείνην ἡμέραν, ἀχρεὶς οὐ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ
 συνιρηθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀνδρίας· μέτοχοι γὰρ γε-
 γνησθῶμεν Χριστοῦ, ἐάν τις πλὴν διεξιέναι τῆς ὑποτάξεως μέ-
 χρι τέλους βεβαίαν κατέχωμεν, ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐάν
 τις Φωνῇ αὐτῷ ἀκούσῃ, μὴ σκληρυνῇ τε τὰς καρδίας ὑμῶν,
 ὡς ἐν τῷ ᾠδα πικραμένῳ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες ᾠδὴν πικρὰν,
 ἀλλ' οὐ πάντες (ὁ) ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως. Τίσι
 δὲ προσώχθισε τεσσάρωντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμειψάσιν,
 ὧν ὁ κῶλα ἐπέσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσι δὲ ὡμοσε μὴ εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν κατὰ παυσίν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; Ὁ βλέ-
 ποι μὲν ὅτι ἐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Αειδ. B

B

Αειδ. Γ

Δ

Αειδ. Z

Α Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν, δοκῆτες ὅτι ὑμεῖς ὑπερηκέναι· καὶ
 γὰρ ἔσμεν βυηγελισμένοι, καθάπερ καὶ κεῖνοι· ἀλλ' ἐκ ὧ φέλησεν
 ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνοις μὴ· συγκαταμύος· τῇ πίστι τοῖς ἀ-
 κούουσιν· εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πειεύσαντες,
 καθὼς εἶρηκεν, ὡς ὡμοσα ἐν τῇ ὁρῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς
 τὴν κατάπαυσίν μου. καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κό-
 σμου γνηθέντων· εἶρηκε γὰρ πού ποτε τῆς ἐβδόμης οὕτω, Καὶ
 κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρ-
 γων αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατά-
 παυσίν μου. Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται ἵνα εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν,
 καὶ οἱ περὶ τὸν διαβόλου ἀπείσαντες ἐκ εἰσῆλθον δι' ἀπεισίαν, πάλιν
 ἵνα ὁρίξει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μὴ τοσούτον
 χρόνον· καθὼς εἶρηται, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτῶν ἀκούσητε,
 μὴ σκληρυνήτε τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰ γὰρ αὐτοῖς Ἰησοῦς κα-
 τέπαυσεν, ἐκ αὐτῆς ἄλλης ἐλάλει μὴ ταῦτα ἡμέρας. ἀρα
 ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τῶ Θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν
 εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔρ-
 γων αὐτῶν, ὡς περ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. Σπουδάσωμεν οὖν
 εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἡμε-
 ρῷ ὑποδείξωμεν πῆσιν τῆς ἀπειθείας· ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ
 ἐνεργῆς, καὶ θερμώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ
 διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀχρεμετισμὸν ψυχῆς τε καὶ πνέματος, ἀρμυρῶν τε
 καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ ἐκ
 ἐστὶ κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γινώσκει καὶ τετραχη-
 λιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, περὶ ὃν ἡμῖν ὁ λόγος· ἔχοντες
 οὖν δεξιερὰ μέγαν διελκυστῆρα τοῖς οὐρανοῖς, Ἰησοῦ τὸ υἱὸν
 τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· ἐγὼ γὰρ ἔχομεν δεξιερὰ μὴ δυ-
 νάμενον συμπαθεῖν ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ
 καὶ πάντα κατὰ ὁμοιότητα χωρὶς ἀμάρτιας· περσερχώμεθα
 οὖν μὴ παρρησίας τῷ θεῷ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλε-
 ον, καὶ χάριν εἴσομεν εἰς εὐκαίρον βοήθειαν.
 Β Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ὅς ἐστι ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀν-
 θρώπων καθίσταται· καὶ περὶ τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε
 καὶ

Ε

1. αὐτῶν. α.

2. τοῦ καταμύος-
 νος. α. α. β. γ.

1. α.

1. α. β. γ.

1. α. β. γ.

1. α. β. γ.

* ὡς ἐν τῇ πο-
 ρεῖ τῆς αὐτοῦ
 1. αὐτῶν. 1. α.

5.

καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμδρπῶν, μετελοπαθεῖν δυνάμην τοῖς ἀ-
 γνοῦσι καὶ πλαιωυμένοις, ἐπεὶ ἔσται τοῖς ἀδένειαι, καὶ
 διὰ ταῦτα ἰφείλει καὶ τὸν λαόν, οὕτω καὶ τοῖς ἐαυ-
 τοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἀμδρπῶν. Καὶ εὐχέσθαι ἑαυτῷ ἵνα λω-
 βάται πρὸς ἑμὲ, ἀλλὰ ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ ἔ-
 σται ὁ Ἀαρὼν οὕτω ἔσται ὁ Χριστὸς ἑαυτὸν ἐδόξασε γνηθῆναι ὁ-
 χερία, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν, Ὑἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμε-
 ρ' ὡς γνηθῆναι. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερὰς εἰς τὴν
 αἰῶνα καὶ τὴν ἑξῆς Μελλισεδέκ. Ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
 αὐτοῦ, δεινὸς τὸ ἰκετεῖας πρὸς τὴν δυνάμειν σῶζειν αὐ-
 τὸν ἐκ θανάτου, καὶ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας,
 καὶ εἰσικουαδὴς διὰ τῆς δολοφονίας, καθάπερ ὁ υἱός, ἐμαθεν ἀφ'
 ὧν ἐπαθε πρὸς ὑπακοῇ, ἔτελει τοῖς ὑπακούουσιν
 αὐτῷ πᾶσιν αἵματος σωτηρίας αἰωνίου, προσαναγορεύσας ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ ὁ χερίας καὶ πρὸς ἑμὲ Μελλισεδέκ. Περὶ οὗ πολὺς
 ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δις ἑμὲ λέγειν, ἐπεὶ νῦν οὐ γνηθῆναι
 ταῖς ἀκοαῖς καὶ ὁ φείλοντες ἐν δίδασκαλοι, διὰ τοῦ χρόνου,
 πάλιν χερίας ἔχετε τὴν δίδασκον ὑμᾶς ἵνα τὰ σοιχεῖα τῆς ἀρ-
 χῆς τῆς λογίας τοῦ Θεοῦ, καὶ γνηθῆναι χερίας ἔχοντες γάλα-
 κτος, ἔσται ἡ σερὰς ὁ φῆς πᾶς ὁ μετέχων γάλακτος, ἀπειρος
 λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ὅστις τελείων δέσιν ἡ σερὰς ὁ-
 φῆ, τὴν διὰ τὴν ἑξῆς ἀγαθὴν γνηθῆναι ἔχοντες πρὸς
 διακρίσιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὴν τῆς
 ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ πρὸς τελειότητα φερόμεθα, μὴ
 πάλιν θυμῶν καταβαλλόμενοι μετανόιας διὰ νεκρῶν ἔρ-
 γων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, βαπτισμῶν διδασχῆς, ἐπιθέσεως τε
 χερῶν, ἀσάσεως τε νεκρῶν, καὶ κρύματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο
 ποιήσομεν, ἑάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. Ἀδυνάτον ὅτι ἐν ἁπασί
 φωπαθέντας, γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετό-
 χους γνηθῆναι πνύματος ἁγίου, καὶ καλὸν γευσάμενους Θεοῦ
 ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, ἔσται ἀπαρτίζοντας, πάλιν
 ἀνακαινίζειν εἰς μετανόιαν, ἀνακατασκευάζοντας ἑαυτοῖς τὸ ἔργον τοῦ
 Θεοῦ καὶ ὡς ἀδελφὸν ἀγαθὸν γνηθῆναι ἡ πίστις τὴν ἐπ' αὐτῷ πολλάκις
 ἐργασίαν ὡς, καὶ ἵκνυστα βοτάνῳ εὐθετον ἐκαίνοις δι' οὓς καὶ

B

α. Παρὰ
α. γ. B

..

γ. γ. B

..

γ. γ. B

..

Γ

Δ

Ε

Κ. ς. Ε
β. π. γ. Δ
ματθ. γ. Δ

B

γεωργεῖται, μεταλαμβάνει δὲ λόγιας δόξης τῆς Θεοῦ· ἐκφέρει οὖσα
 ὃ ἀκαήθας καὶ τειρόλους, ἀδόκιμος δὲ κατάρσας ἐπίς, ἥς τὸ τέλος
 εἰς καὶ σιν. Πεπείσμεθα ὃ πρὸς ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα
 καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, ἃ δὲ οὕτω λαλοῦμεν· ὅτι ὁ ἀδίκος ὁ Θεὸς
 ὁπλίσθησεν ἔργου ὑμῶν, καὶ ὁ κόπου τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξα-

Γ δε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις δὲ διακονεῦ-
 ντες. Ἐπιθυμοῦμεν ὃ ἔχασεν ὑμῶν ὅτι αὐτὸν ἐνδείκνυσται απο-
 δυνῶν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἀχρετέλους, ἵνα μὴ
 νωθεθὶ γνήσῃτε, μιμηταὶ ὃ τῆς διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κλη-
 ρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελία-
 ῖς ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμύου, ὥμοσε
 κατ' ἑαυτῶν, λέγων, Ἡ μὲν δὲ λόγῶν δὲ λόγῃσω σε, καὶ πληθύνων
 πληθυνῶ σε. Καὶ ὅτι μακροθυμήσας ἐπέτυχες τῆς ἐπαγγελίας.

Δ Ἄνθρωποι μὲν γὰρ καὶ τῶν μείζονος ὁμύου, καὶ πάσης αὐτοῖς
 ἀπολογίας πέρας ἄς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. ἐν ᾧ πρῶτον τινος βε-
 βαιώτης ὁ Θεὸς ὁπιδείξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ
 ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο
 πραγμάτων ἀμεταθέτων, (ἐν οἷς ἀδυνάτον ψεύσασθαι Θεόν.)
 ἰσχυρὰν ἔσχετο ἔχοντα ὁ κατὰφυγόντες κρατῆσαι τῆς
 ἀποκαταστάσεως ἐλπίδος, ὡς ὡς ἀκωραν ἔχοντα τῆς ψυχῆς ἀ-
 σφαλῆτε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένη εἰς τὸ ἐσώτερον ὅτι κα-
 τὰ πέταματος, ὅπου πρὸς ὁδὸς ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς,
 κατὰ τὴν ταξίν Μελχισεδέκ χειρὸς ἡμῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα.

Ζ Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ὅς
 ἱερεὺς τῆς Θεοῦ πρὸς ὑψίστου, ὁ σιωνανθήσας Ἀβραάμ ὑποσρέ-
 φοντι δὲ τῆς κοπῆς τῆς βασιλείων, καὶ δὲ λόγῃσας αὐτὸν, ὃ καὶ
 δεκάτις δὲ πάντων ἐμέρεσιν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν μὲν ἔρμη
 νειόμηνος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἐπειτα ὃ καὶ βασιλεὺς Σα-
 λήμ, ὅςτι βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγυνεαλόγη-
 τος, μήτε ἄρχῃ ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιω-
 μένος ὃ τῷ ὡς τῆς Θεοῦ, μὲν καὶ ἱερεὺς εἰς τὸ διαιωνεῖς. Θεωρεῖτε
 ὃ πηλίκος ὅτι ὃ καὶ δεκάτις Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῆς ἀπο-
 θινίων ὁ πατεῖαρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῆς ὡς Λαβὶ τὴν ἱερα-
 τεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν δὲ δεκάτου τὴν λαὸν

Γα 13 Α.
καὶ 17 Α.

Γα 14 Δ

Α 21 π. Γ
Δ 1 τ. Α
ἰσχυρὰ καὶ Α

καὶ τὸν νόμον, τυτέσι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ ἐξελυ-
 θότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ. ὁ δὲ μὴ γυνεαλοζούμενος ἐξ
 αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὴν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπιθήκας
 ἐλόγηκε. Χωρὶς δὲ πάσης διπλοῦς, τὸ ἐλεσθῆναι ἐπὶ τῷ
 νόμῳ ἐλογεῖται. Καὶ ὡς μὲν δεκάτας ἀποδίνοντες οὐδε-
 ποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μὴ περὶ μὲν τοῦ ὅτι ἦ. καὶ ὡς εἰς
 εἰπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Λαὶ ὁ δεκάτας λαμβάνει· οὐδὲ
 πώλαι· ἐπὶ γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τῆς πατρὸς αὐτοῦ ὅτε σὺν αὐτοῖς
 ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λαίης· ἰσο-
 σιώνος αὐτῶν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπὶ αὐτῇ νεομοζέτατο)· τίς ἐπὶ τῆς
 πλὴν τῆς Μελχισεδέκ ἐπερὶ αἰσθαλαῖα, οὐδὲ πλὴν
 τῆς Ἀαρὼν λέγεσθαι· μεταμεληθῆναι γὰρ τῆς ἱεροσύνης, ἐπὶ
 ἀναθήκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. ὅφρα γὰρ λεγέται
 τα, φυλῆς ἐτέρας μετέχκεν, ἀφ' ὧν ἑτέροις προσέχκεν τῷ δι-
 σασθῆναι· περὶ δὲ ὅτι ἐξ Ἰσὺδα ἀνατέταλκεν ὁ Κεραρ
 ἡμῶν, εἰς αὐτὴν οὐδὲν περὶ ἱεροσύνης Μωσῆς ἐλάλῃσι.
 ὅτι περὶ αὐτὸν ἐπὶ κατὰ δὲ ὅτι ἐστιν, εἰ καὶ πλὴν ἐμοιόπιτα Με-
 χισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος ὅς ἐστι νόμον ἐντελῆσαι καὶ
 γέροντι, ἀλλὰ καὶ διώαμιν ζωῆς ἀκατάλυτον μετὰ γὰρ, ὅτι
 οὐ ἱερεὺς εἰς τὴν αἰῶνα καὶ τὴν τῆς Μελχισεδέκ. Ἀλλὰ τίς μὲν
 γὰρ γίνεται περὶ αὐτοῦ ἐντολῆς διὰ τὴν αὐτῆς ἀδελφῆς ὅτι
 Φελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγαγὴ ὁ κρεῖσσας
 ἐλπίδος, δι' ἧς ἐξήζουεν τῷ Θεῷ. καὶ καὶ ὅσον εὐχέλεις ὁρ-
 κωμοσίας, (ὅτι μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερῆς γέρον-
 τες· ὁ δὲ μὲν ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος περὶ αὐτὸν, δ. μωσῆ
 Κεραρ, ὅτι οὐ μεταμεληθήσεται, οὐ ἱερεὺς εἰς τὴν αἰῶνα καὶ πλὴν
 τῆς Μελχισεδέκ.)· τὴν τοῦτον κρεῖσσας διὰ τῆς γέροντι
 ἑβραῖος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γέροντες ἱερεῖς διὰ τὸ
 ἀνάτω καλύεσθαι ἀφ' αὐτῶν· ὁ δὲ, διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν εἰς τὴν αἰ-
 να, ἀπαράβατον ἐστὶν τὴν ἱεροσύνην, ὅτι καὶ σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν
 πάλαι δυνάται τοῖς περὶ αὐτοῦ τοῖς δι' αὐτὸν τῷ Θεῷ, πάντοτε
 ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ἐστὶν
 ὁ Χριστός, ὅστις, ἀκακος, ἀμίαντος, καὶ ἁγισμὸς ἀπὸ τῶν
 ἀμάρτυρων, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γυνόμηνος, ὅς ἐστι ἐξ

Α. Τ. Α

καθ' ἡμέραν δυνάμην, ὡς πρὸς ὁ δὲ χειρεῖς, ὁ πρῶτον ὑπὲρ
τῶν ἰδίων ἀνδρῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τὸ λαὸν πο-
ρὸν ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἐαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώ-
ποις καθίστησιν χειρεῖς, ἔχοντας ἀδένδεον· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρ-
κωμοσίας τῆς μὲν τὸν νόμον, ὅσον εἰς τὸ αἰῶνα τετελειωμένον.

η Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν χει-
ρεῖς, ὅς ἐκείθεν ἐν δεξιᾷ τῆς θεοῦ τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργός, καὶ τὸ σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς,
ὡς ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ ἐκ ἀνθρώπων· πᾶς γὰρ χειρεῖς εἰς τὸ
προσφέρειν δῶρα τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν δυνάμει ὁ
ἐχὼν καὶ τὸν ὁ προσενέγκη· εἰ μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἂν

Β ὡς ἱερεῖς, ὄντων τῶν ἱερέων ὧν προσφερόντων καὶ τὸν νόμον τὰ
δῶρα, οἵπνες ὑποδείγματα καὶ σκιᾶ λατρυῶντες τῶν ἐπουρα-
νίων, καθὼς κεχημαῖσται Μωσῆς μνῆων ἐπιτελεῖν πλεῖον σκη-
νῶν, ὅρα, γὰρ φησὶ, ποιήσης πάντα καὶ τὸν τύπον τὸν δεχθέν-
τα τοῖς ἐν τῷ ὄρει. Νυνὶ δὲ διαφορετέρας τέτυχε λειτουργίας,
ὅσων καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐ-
παγγελίας νενομοθέτηται. Εἰ γὰρ ἡ προφῆτι ἐκείνη ὡς ἀμεμ- 1α

Ε. Δ. Κ. Δ.
α. α. ζ. ζ.

Γ πῶς, ἐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· μεμφομένη γὰρ αὐτοῖς
λέγει, Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ σιωπῶντες ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καὶνὴν, οὐ
καὶ πλεονάζουσα τῆς παλαιᾶς αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπιλαβομένου μου τῆς χάριτος αὐτῶν, ὅρα γὰρ αὐτοῖς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅπῃ αὐτοὶ ἐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ
ἡμῶν αὐτῶν, λέγει Κύριος· ὅπῃ αὐτὴ ἡ διαθήκη ὡς διαθήσο-
μαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μὲν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,

Γ. α. α. α. α.

Δ διδοὺς νόμοις μου εἰς πλεονάζουσαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῖς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ὅς αὐτοὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γινώσκω τὸ Κύριον·
ὅπῃ πάντες εἰδὼσι με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν,
ὅπῃ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, ὅς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν
καὶ τῶν δούλων αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐπὶ. Ἐν τῷ λέγειν καὶνὴν,
πεπαλαίωκε πλεονάζουσαν τὸν παλαιόν καὶ γρηγόσκον,

1. α. α. α. α.

θήκη ἧς ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέ-
μῃμος. Ὡς οὐδ' ἡ περότη χεὶρ εἰς αἵματος ἐκκαίνισαι λα-
ληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς καὶ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ
λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῆς μόσχων καὶ τράγων μὲν ὑδατος ἐ-
λείου κοκκίνου καὶ ὑσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα (B)

15 α β γ

.. λαὸν ἐρράντισε, λέγων, Ὁ τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνε-
.. Ζτείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ
σκύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε. καὶ σχεδὸν
ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται καὶ τὸν νόμον, καὶ χεὶρ εἰς αἵμα-
τεκυσίας οὐ γίνεται ἀφίσις. διὰ τὴν οὖν τὰ μὲν ὑποδείγμα-
τα τῆς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεται· αὐτὰ δὲ τὰ ἐ-
πουράνια κρείττοσι θυσίαις ἢ ταύταις. οὐ γὰρ εἰς χροποῖται
ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντύπα ἰῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν
τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ

Η ἡμῶν· ὅτι ἵνα πολλάκις προσφέρῃ αὐτὸν, ὡς πρὸς ὁ δὲ χειρὶς
εἰσερχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτελείῳ· ἐπεὶ
ἔδωκεν αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καθαρῆς κόσμου· νῦν δὲ ἀ-
παξ ἐπὶ σὺντελείᾳ τῆς αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας, διὰ τὴν
θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται· καὶ καθ' ὅσον δόσκειται τοῖς ἀν-
θρώποις ἀπαξ ἀποθανεῖν, μὲν δὲ τοῦτο κρίσις, ὥτως ὁ Χριστός
ἀπαξ προσερχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνεγκέῃν ἀμαρτίας, ἐν δευ-
τέρῳ χεὶρ εἰς ἀμάρτίας ὁφείσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις
εἰς σωτηρίαν.

Ρωμ 8 Β

α β γ δ

ΔΕ ΤΙΤΙ

Τ Σκιαὶ γὰρ ἔχον ὁ νόμος τῆς μελλόν-
των ἀγαθῶν, ἐκ αὐτῶν δὲ εἰκόνα τῆς πραγμαμάτων, κατ' ἐνιαυ-
τὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις αὐτὰς προσφέρουσιν εἰς τὸ διωκεῖς, οὐ-
δέποτε ἰδυνάται· οὐδὲν προσερχομένοις τελειῶσαι· ἐπεὶ οὐκ
δύναται τὸ προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχον ἐπὶ ἐνεί-
δησιν ἀμαρτιῶν τοῖς λατρεύοντες, ἀπαξ κεκαθαρμένοις· ἀλλ'
ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν. Ἀδυνάτον
γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμάρτίας· διὸ εἰσερχό-
μῃμος ἕως τὸ κόσμον λέγει, Ὁμοίαν καὶ προσφορὰν ἐκ ἡθελήσας,
.. σῶμα δὲ κατηρίσωμι· ὁλοκαυτώματα καὶ πρὸς ἀμάρτίας ἐκ
.. ἰδούκτας· Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἡκω, (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα-
.. πται πρὸς ἐμοῦ,) τὰ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀνώτερον (D)

9 α β γ δ

1 διὰ αὐτοῦ. ζ

1 ια

2 ἐπὶ αὐτῶν

3 α β γ δ

4 α β γ δ

5 α β γ δ

6 α β γ δ

7 α β γ δ

8 α β γ δ

9 α β γ δ

10 α β γ δ

11 α β γ δ

12 α β γ δ

13 α β γ δ

14 α β γ δ

15 α β γ δ

16 α β γ δ

17 α β γ δ

18 α β γ δ

19 α β γ δ

20 α β γ δ

21 α β γ δ

22 α β γ δ

23 α β γ δ

24 α β γ δ

25 α β γ δ

26 α β γ δ

27 α β γ δ

λέγων, Ὅπως ἔσται ἡ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν λαόν, ὅτι ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲ διδοῦναι, (αἵ πνεες καὶ τὸν νόμον ..
 περὶ τὸν πόλιν,) τότε εἶρηκεν, Ἰδοὺ ἴκω ἔποιήσαι, ὁ Θεός, τὸ δέ- ..
 λημα σου. Ἀναιρεῖ τὸ πᾶν, ἵνα τὸ δεύτερον γένηται. ἐν αὐτῇ ..
 μαλὴ ἡγιασμένοι ἔσμεν, οἱ διὰ τῆς περὶ τὴν πόλιν ..
 τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καθ' ἡ- ..
 μέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις περὶ τὴν πόλιν ..
 σίας, αἵ πνεες οὐδέποτε διδύονται περὶ τὴν πόλιν αἱ μὲν ..
 μίαν ὑπὲρ αἱ μὲν περὶ τὴν πόλιν αἱ μὲν, εἰς τὸ διδύκειν ἐ- ..
 κάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶ- ..
 σιν ④ ἐχθροὶ αὐτῶν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτῶν. μὲν γὰρ περὶ ..
 πορὰ τετελείωκεν εἰς τὸ διδύκειν τὴν ἀγιαζομένην. Μαρ- ..
 τυρεῖ ὁ ἡμῶν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ περὶ τὴν πόλιν, ..
 Αὕτη ἡ διαθήκη ἐστὶν διαθήκη περὶ αὐτοὺς μὲν τὰς ἡμέρας ..
 ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ..
 ἐπὶ τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς, ὅτι αἱ μὲν αὐτῶν ..
 καὶ τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐμὴ μνηστὴρ ἐπ. Ὅπου ὁ αὐτῶν τῶν, ἐκ ..
 ἐπὶ περὶ τὴν πόλιν αἱ μὲν. ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρη- ..
 σίαν εἰς τὸ εἰσελθεῖν τὴν πόλιν ἐν τῇ αἱ μὲν Ἰησοῦ, ἐν ἐκείνῃ ..
 μὲν ὁδὸν περὶ τὴν πόλιν, καὶ ζῶσαν διὰ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐκ ..
 τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ ἱερεὺς μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς Θεοῦ, περὶ ..
 χύμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρ- ..
 ραιζωμένοι τὰς καρδίας διὰ τὴν συνειδήσεως πονηρίας, καὶ λελα- ..
 μμένοι τὸ πᾶν ἕως καθαρώς κατέχωμεν πᾶν ὁμολογίαν τῆς ..
 ἐλπίδος ἀκλινῆς, (πιστὸς γὰρ ὁ ἐταπεινός, καὶ κατανόω- ..
 μεν ἀλλήλους εἰς τὴν ἀγάπην καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ..
 ἐκκαταλείποντες πᾶν ἐπισημασθῶν ἐαυτῶν, καθὼς ἔθος ἦ- ..
 σιν, ἀλλὰ παρκαλουῶντες. καὶ τοσούτω μᾶλλον ὅσοι βλέπετε ..
 ἐξίζουσιν τὴν ἡμέραν. Ἐκοιτίως γὰρ αἱ μὲν τανόντων ἡμῶν μὲν ..
 τὸ λαβεῖν πᾶν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἐκ ἐπὶ αἱ μὲν ..
 διὰ τὴν πόλιν αἱ μὲν, φοβερά δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ..
 ζήλος, ἐκείνῃ μὲν τῶν ὑπεναγμένων. Ἀπετήσας τὸν νόμον ..
 Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρῶν ἐπὶ τὴν δύσιν ἢ τὴν μὲν τανόντων διὰ ..
 θνήσκῃ. πᾶν ὁδοῦτε χεῖρονος ἀξιοθέτηται ἡμῶν ὁ τὸ ἵδον ..
 I.iii.

4 ἐπὶ τὴν πόλιν.
 α. β. γ.
 δ. ἐκείνῃ. α.

Γ

Κιφ α Δ
 β α λ β Α
 α κερ α. Γ

ὁ ὑποστρέφεται.
 γὰρ ἐπὶ τὴν πόλιν.
 α. β. γ.

Κιφ. α. Γ.
 ἱερ. α. λ. α. 2.

α. β.

Ε

Κιφ α Δ

α. β. γ. α.

Δ α. τ. α. Γ
 ματθ. α. β.
 ἱερ. α. Γ
 β κερ α. Δ

Ζ

Δαντ λβ. β
ρωμ ιβ. α

Ζ τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡ-
γησάμενος ἐν ᾧ ἡγάδη, καὶ τὸ πνῦμα τῆς χάριτος ἐνυβεί-
σας; Οἶδα μὲν γὰρ (ϛ) εἰπόντα, Ἐμοὶ ἐκ δίκης, ἐγὼ αὐτὰ πο-
δώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ. Φοβερόν τ' ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος. Ἀναμι- 16

μνήσκεσθε δὲ τὰς περὶ τῶν ἡμερᾶς, ἐν αἷς φώλιαδέντες πολ-
λίω ἀθλοῦν ὑπεμείνατε παιδημάτων, τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς
τε καὶ θλίψεσι διατειζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀ-
ναστρεφομένων γρηθύντες· καὶ γὰρ τῆς δεσμότητος μου σὺνεπα-

7 δεσμότης α. β

Η θήσατε, καὶ πλεὺς ἀρπαγῶν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μὴ χαράς
προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχιν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρ-
ξιν ἐν ἔρανοῖς καὶ μύμουσαν. μὴ δοτὸς ἀλὶτε οὐδὲ πλεὺς παρρη-
σίαν ὑμῶν, ἥτις ἐχὶ μιᾶς ποδοπόδον μέγα λίαν· ὑπομονῆς γὰρ
ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε πλεὺς
ἐπαγγελίαν· ἐπὶ γὰρ μικρὸν ὅσον ὄλον, ὃ ἐρχόμενος (ϛ) ἵξει, καὶ οὐ
χρησιεῖ. Ὁ γὰρ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ὑποσείληται, ἐκ
δοδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ ἐκ ἐσμεν ὑποστολῆς εἰς
ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περὶ ποίνσιν ψυχῆς.

8 ὃ ἐκ ἐσμεν-
τοῦ δ. α. β. γ. δ.
ἔχοντες αὐτοῖς.
α. β. γ. δ. ε. ζ.

Αμ. α. β. α
ρωμ. α. β
γαλ. γ. β

17 Ἐστὶ δὲ πίστις, ἐλπίζουμένων ὑποστάσεις, πραγμάτων ἐλέγχος
οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμδρυρήθησαν (ϛ) πρεσβύτεροι.
πίστις νοῦ μὲν κατηρτίσθη τοῖς αἰῶνας· ῥήματα Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ
ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. Πίστις πλείονα θυ-
σίαν ἂν βελ ὧν· καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεόν, ὃ δὲ ἡς ἐμδρυρή-
θη (ϛ) δίκαιος, μδρυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τὰ Θεοῦ, καὶ
δὲ αὐτῆς δοποθανῶν ἐπὶ λαλεῖται. Πίστις ἐνώχ μετετέθη τὰ μὴ
ιδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ' ἀνέσκετο, διότι μετετέθηκεν αὐτὸς ὁ Θεός·
πρὸς γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμψύρνεται διηρησθέναι τῷ
Θεῷ. χωρὶς γὰρ πίστεως ἀδυνάτον διαρεσθῆσαι· πσεῦσαι γὰρ δεῖ
(ϛ) προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ὅτι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν
μιᾶς ποδοπόδης γίνεται. Πίστις χρηματίζει Νῶε πρὸς τὴν μη-
δέπω βλεπομένων, ἀλαβηθεῖς κατεσκύβασε κιβωτὸν εἰς σω-
τηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δὲ ἡς κατέκρινε τὸν κόσμον (ϛ), καὶ τῆς
κτ' ἵστιν δικαιοσύνης ἐγνώετο κληρονόμος. Πίστις καλούμε-
νος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμεῖς λαμ-

1 καλῶ. α. β
1 ἀνέσκετο β

Γεν. α. α
1 ω. α. β
Γεν. α. α
Ματθ. α. γ. Δ

Γεν. α. γ
ὁ κληρονομία
καὶ μὲν γ

Γεν. α. β
ὁ κληρονομία
καὶ μὲν γ

Γεν. α. β

αὐτῆς ἀπακλήσεως, ἥτις ἐμὴν ὡς υἱοῖς διαλέγεταί, ὅτι ἐμοί, " Γαροια γ' B
 μὴ ολιζώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου, ὑπὸ αὐτῶν ἐλε- " ἀπα γ. Δ
 γόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· ματινοὶ δὲ πάντα υἱὸν " ὃν ἀγαδέχεται. εἰ παιδείαν ὑπομύετε, ὡς υἱοῖς ἐμὴν ἀποσφέ-
 ρεται ὁ Θεός· ἵς γὰρ ἔστιν υἱὸς ὃν ἔ παιδεύει πατήρ· εἰ δὲ χαρὶς Γ
 ἔστε παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἀρχα νόμοι ἐξέ και κχ
 υἱοῖ· εἴτα τοῖς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας ἐχούμεν παιδευτάς
 καὶ ἐνέχοντες μετὰ· οὐ πολλῶν μᾶλλον ὑποτασσόμεθα τῷ πα-
 τέρι τῇ πνύματι, καὶ ζήσομεν· οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡ-
 μέρας, καὶ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαύδουν· ὁ δὲ ὅτι τὸ συμφέρειν,
 εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς
 μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ἔσται δὲ καρ-
 πὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιο-
 σιώνος. Διὸ τὰς παρευδρίας χεῖρας καὶ τὰ ἀκαταλείμνι' α Δ
 γόνετα διορθώσατε, καὶ ὁχίας ὀρθὰς ποῖσατε τοῖς ποσὶν ὑ-
 μῶν, ἵνα μὴ τὸ χυλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. Εἰρηνικὴν Γαροια Δ
 διώκετε μὲν πάντων, καὶ τὴν ἀγιασμόν, οὐ χυεῖς ὑδὲις ὄψεται
 (ὅτι) Κύριον, ὅτι σκοποῦντες μή τις ὑσερῶν ἀπὸ τῆς χεῖτος τοῦ
 Θεοῦ, μή τις ῥίζα πικρίας δύνω φύουσα ἐνοχλή, καὶ διὰ ταύ-
 τῆς μαινώσι πολλοί· μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἰσραὴλ ὅς Γαροια Δ
 ἀπὸ βεβήσεως μίας ἀπέδδοτο τὰ πρὸς τὸ κία αὐτῶν· ἴσε γὰρ ὅτι
 καὶ μετέπειτα ἐλθὼν κληρονομῆσαι ἔδωκεν, ἀπὸ δευκα- Ε Γαροια Z
 αδι· μετανόιας γὰρ τόπον οὐχ εὔρε, καί ποτε μὲν δακρύων ἐκζη-
 τήσας αὐτίκω. Οὐ γὰρ πρὸς ἐληλύθατε ψηλαφωμὴν ἰω ὄρε, Γαροια B
 καὶ καὶ αὐτῶν πυρὶ, καὶ γόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ, καὶ
 σάλπιγγος ἡχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἥς ὁ ἐκύστωτες παρη-
 τήσαντο· μὴ ἀποσφειδύω αὐτοῖς λόγον. (ὅτι ἐφείρεν γὰρ τὸ
 διασελλόμενον· Ἐὰν θηρέον διζήτῃς ἑροῖς, λιθοβοληθήσεταί, ἢ
 βολίδι κατεπτόξεται· καὶ εὔτω φοβερόν· αὐτὸ φαίνεται ὅ-
 μνημον, Νίωσῃς εἶπεν, Ἐκ φοβὸς εἶμι καὶ ἐν ἔργῳ.) Ἀλλὰ πρὸς Z
 ἐληλύθατε Σιών ἑρῆ, καὶ τὸ λαὸς Θεοῦ ζώντος, Ἰερουσαλὴμ ἐπου-
 ρανίῳ, καὶ μυρίασιν ἀγγέλων πανηγύρε, ὅτι ἐκκλησία πρὸς το-
 πόκων ἐν οὐρανῷ ἀπογεγενημένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ
 πνύμασι δικαίων τετελειωμένων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτη

Ἰησοῦ, καὶ αἷμα πρᾶντομοῦ κρείττονα λαλοῦντι ὡς ἂν
 Ἄβελ. βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸ λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι

3 κρείττον α.α.
 3 β.α.

Ἡ ἐκφυγον, τὸ ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολ-
 λὺ μᾶλλον ἡμεῖς ὁ τὸν ἀπ' οὐρανῶν δότος τρεφόμενοι, οὐκ

Α, Γ, Δ, Ε, Π

Φωνή τ' ἡμεῶν ἐσαλάσε τότε, νῦν δὲ ἐπήγελται, λέγων, Ἐπ' α-

παξ ἐγὼ σείω· οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ

4 α.α.

δὲ, ἐπ' ἀπαξ, δηλοῖ τῇ σαλευομένῳ τὴν μετὰ θεοῖν, ὡς πε-
 ποιημένα, ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσά-

λῦτον ὡς ἀλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν δι' ἧς ἁγιάσωμεν

5 ἔχοντες α.α.
 6 λαλοῦμεν.
 7 α.α. β.α. γ.

δουλεύοντες τῷ Θεῷ μὴ αἰδοῖς καὶ δόλῳ· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡ-

μῶν πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μὲν ἐστὶν

τῆς φιλεξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τι-

νες ἐξένισαντες ἀδελφοί. Μιμνήσκεσθε τῇ δεσμίων, ὡς σὺν-

δεδεσμένοι τῇ κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

Τίμος ὁ γὰμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνοι δὲ

καὶ μοιχοὶ κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ ἔσθρος· ὄρεοι μὲν

Γωπία Α

οἷς ὁ Θεὸς αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ, ἔτι ἔτι μὴ σε ἐ-

4 α.α.

καλίπτω. ὥστε θαρρόμεντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός,

καὶ ἔτι φωνήσεται ἡ ψυχή μου· καὶ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά μου.

Μνημενάζετε τὸν ἡγεμόνα ὑμῶν, οἵτινες ἡγάλαξάντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀνα-

θεωροῦντες τὴν οὐρανὴν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίσιν.

Ἰησοῦ Χριστοῦ χεῖρας καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διδαχαῖς ποικίλαις ὡς ξέναις μὴ περιφύετε. καλὸν γὰρ καὶ

χάρις θεοῦ αὐτῶν· καὶ καρδίαν, οὐ βρομασιν, ἐν οἷς ἐκώφε-

λίθησαν οἱ ἀδελφοί. ἔχομεν θυσιάζειν, ὡς ἔτι φα-

γεῖν ἐκ ἐχούσιν ὡς οἰοῖται ὁ τὴν σκευὴν λατρεύοντες. ὡς γὰρ

εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα πρὸς ἀνδρῶν εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ

ἁγίου πνεύματος, τοῦτων τὰ σώματα κατακαίεται ἐξω τῆς ἁγί-
 ος· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸ λαόν,

ἐξω τῆς πύλης ἐπαθε. Τοίνυν ὁ ἐργαζόμεθα πρὸς αὐτὸν ἐξω

τῆς ἀδελφολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν

ὡς ἐκώφεον πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. δι-

ὰ τοῦ οὐνοῦ ἀναφέρωμεν θυσίαν ἀνέσεως διαπαντός τῷ Θεῷ,

τοῦτεστι καρπὸν χαλῶν ὁμολογουμένων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς

7 ἀναφέρω-
 μεν α.α. γ.

α.α. β.α.

α.α. β.α.

α.α. β.α.

Γωπία Α

Γωπία Α

Γωπία Α

Α. α.α. β.

α.α. β.α.

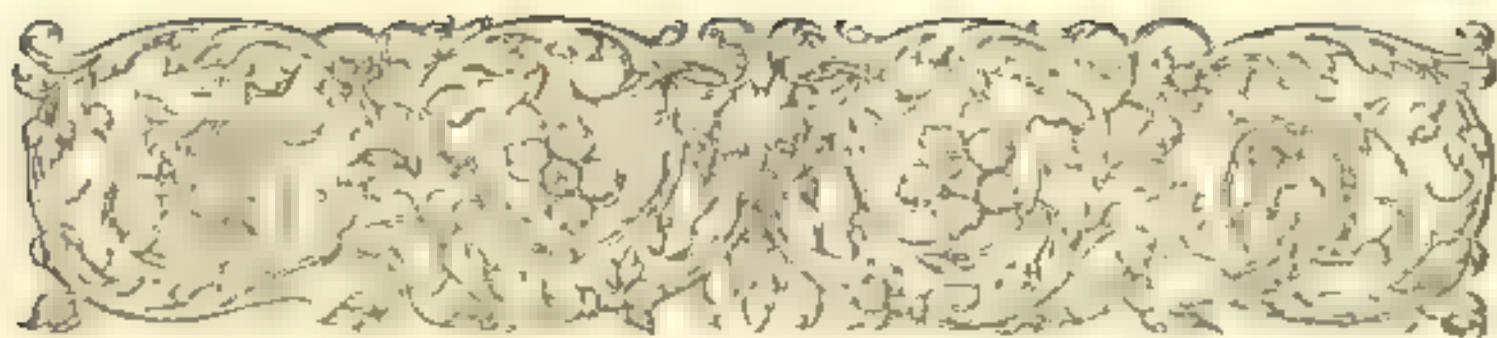
δὲ βιποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τῶν αὐτῶν γὰρ θυ-
σίαις βίβρεται ὁ Θεός. Γείθετε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ
ὑπέειπεν αὐτοῖς γὰρ ἀρεμπνῆσιν ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λό-
γον δοτῶσόντες· ἵνα μὴ χάρας τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ σεάζον-
τες ἀλιστελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πε-
ποίθαμε γὰρ ὅτι καλῶ σὺνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς
δέλοντες ἀνὰ σφέας· τῷ εὐαγγελίῳ δὲ ᾧ ἀκαλῶς τοῦτο ποιῶ- Δ
με, ἵνα ταχὺ ᾧ δοκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
ὁ ἀναζών ἐκ νεκρῶν (Ἰ) ποιμένας τῶν παρθένων τὴν μέγαν
ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, (Ἰ) Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρ-
τίζει ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ διάκριτον ἐν ὧπιν αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. ἀμήν. Παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τὴν λόγον τῆς ᾧ ἀκλήσεως· καὶ
γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστλα ὑμῖν. γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τι-
μόθεον (Ἰ) ἀπολελυμένον, μὴ οὗ, ἐὰν ταχὺ ἔρχεται, ὁποῖα
ὑμᾶς. Ἀσπάσατε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάν-
τας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς (Ἰ) ἀπὸ τῆς Ἰταλίας· ἡ χά-
ρις μὴ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

Ἐν στίχοις ψγ.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑ-
ΘΟΛΙΚΗ.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰη-
σοῦ Χριστῷ δούλος, τῆς δώδεκα φυ-
λῆς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Πᾶ-
σαν χαρὰν ἠγάπησα διὰ ἀδελφοί μου, ὅ-
ταν πειρασμοῖς ὡς πεπνυμένοι ποικίλοις,
γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμειν ὑμῶν τὸ πί-
στεως κατεργάζεται τὴν ὑπομονὴν· ἡ δὲ ὑ-
πομονὴ ἔργον τέλει ἔχεται, ἵνα ᾖτε τέλει καὶ ὁλόκληροι, ἐν μη-
δενὶ λειπομένοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λέγει· Ὁφείλω, αἰτείτω πα-
ρὰ τοῦ δίδοντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ἐν ἐκδίζοντος· καὶ δο-
θήσεται αὐτῷ· αἰτείτω δὲ ἐν πίστι, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ὅτι ἔσται κλύδωνι θαλάσσης ἐν ἐμιζομένῳ καὶ ῥιπι-
ζομένῳ· μὴ γὰρ οἶέτω ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι πα-
ρὰ τοῦ Κυρίου· ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάπειτος ἐν πάσαις τῆς ἐ-
δοῦς αὐτοῦ· Καυχάτω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψι αἰ-
τοῦ· ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου
παρελθούσεται· ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ὄξυν-
σαντι τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ὄξυνε, καὶ ἡ βύβλος ἐπὶ τὰ τοῦ
καρποῦ αὐτοῦ ἀπώλετο· εἶπω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πηρσίαις
αὐτοῦ μῦρανθήσεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὑπομένει πειρα-
σμόν, ὅτι δοκιμὸς γινόμενος λήψεται τὸ στέφανον τῆς ζωῆς, ἐν
ἐπιείκεια τοῦ Κυρίου τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μιθδεὶς πειραζέ-
μενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειρά-
στός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· ἕκαστος δὲ πειράζε-
ται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ὀπιθυμίας ὡς ἐλκόμενος καὶ δελεαζόμενος·
εἴτε ἡ ὀπιθυμία συλλαβοῦσα πᾶντι ἀμδρπῇ, ἡ δὲ ἀμδρπῇ

Ρωμ. 8. 18

Ματθ. 7. 1.
καὶ κα. Β
ματθ. 18. 1.
Λυκ. 18. 1.
ἰω. 14. 1.
ἐκ. 1. 1.

Β

Ἐκκλησια-
στικ. 3. 1.
ἡσυχ. 1. 1.
α. π. 1. 1.

ἰω. 1. 1.

Γ

κριτίαι· ἐκ αὐτῶν βλατφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἑπικλη-
σέν ἐφ' ὑμᾶς· Εἰ μὲν τοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, καὶ πῶς γρα-
φίω, Ἀγαπήσεις τὸ πλῆσιον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιῆτε εἰ ὃ
προσώποισι ἵπτε, ἀνδρῶν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νό-
μου ὡς ἡ ἀγαθὰ καὶ οὐκ ὅσον τὸν νόμον τηρήσῃ, πλάσῃ ὃ ἐν ἐνὶ,
γέρονε πάντων ἐνοχρῶν· ὃ δὲ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ Μὴ
φονεύσῃς· εἰ ὃ οὐ κατελείψῃς, φονεύσῃς δὲ, γέρονας ἡ ἀγαθὰ τοῦ
νόμου. Οὕτω λαλεῖτε ὡς ἔγωγε ποιῶ, ὡς διὰ νόμου ἐλάβετε χάρι-
σιν· ἢ ὃ κρίσις ἀντιλείπει τῶν μὴ ποιήσαντι ἑλεος·
καὶ κατὰ τὴν χάριν ἑλεος κρίσεως. Τί τὸ ὀφείλος, ἀδελφοί
μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχει, ἐργα ὃ μὴ ἔχει; μὴ δυνάμει τῇ
πιστὶ σώσῃ αὐτόν; ἐὰν ὃ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ἡ γυμνοὶ ὑπάρχουσιν, ὅ
λειπόμηναι ὡς τὸ ἐφ' ἡμέραν θοφῆς, ἢ πῃ δέ τις αὐτοῖς ὡς ἱμῶν,
ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, περιμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ αὐ-
τοῖς τὰ ἑπικληθέντα τοῦ σώματος, τί τὸ ὀφείλος; οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν
μὴ ἐργα ἔχῃ, νεκρά ἐστὶ καὶ ἑαυτήν. Ἀλλ' ἐράπῃς, Σὺ πίστιν ἔχεις,
καὶ ἔργα ἔχω· δείξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ ἔγω-
γε δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. Σὺ πτεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς
ὄψιν; καλῶς ποιεῖς, καὶ τὰ δαυιδόνια πτεύουσι, καὶ φερίαισι. Θε-
λεις ὃ γινώσκῃς, ὡς ἀνέστητε καὶ ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά
ἐστίν; Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐκ ὧν ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνένε-
κας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιάζειν; βλέπετε ὅτι ἡ πίστις
συνήργη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; ὅ
ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, ὅ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. Ὁ-
ρατε τοίνυν ὅτι ὡς ἔργων δικαιοσύνη δύναται, καὶ ἐκ τῆς πίστεως
μόνον; ὁμοίως ὃ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη ἐκ ὧν ἔργων ἐδικαιώθη, ὑ-
ποβέβαιεν ὑπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ ἑτέρα ὁδὸς ἐκβαλοῦσα. ὡς πρὸ
τοῦ σώματος χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χω-
ρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν. Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γί-
νεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα πολ-
λὰ ὅτι πᾶσι ἡμῶν ἅπαντες. εἶπὲς ἐν λόγῳ οὐ πείθει, ὅτι τέλος τοῦ
ἀνθρώπου, δυνατὸς χαλινάζωσθαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ἰδοὺ τῶν
ἵππων οἱ χαλινούς εἰς τὰ σώματα βάλλομεν πρὸς τὸ πεί-

Λδ τ ιθ Δ
ματθ ιβ Δ
ματθ ιβ Γ
ματθ ιβ Γ
ματθ ιβ Γ
ματθ ιβ Γ
ματθ ιβ Γ
ματθ ιβ Γ
ματθ ιβ Γ

Γ

α ιω γ Γ
α ιω γ Γ

Δ

Γ ιω γ β Β

Γ ιω γ β Β
Γ ιω γ β Β
Γ ιω γ β Β

Γ ιω γ β Β

Γ

ματθ ιβ Γ

ματθ ιβ Γ

ματθ ιβ Γ

- θεαται αὐτοῖς ἡμῖν, ἔσ' ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταζομένη· ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα πληθαῖντα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν διέμων ἡσυχνόμενα, μεταζεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου αὐτὴ ἡ ὁρμὴ τῆς διδύνοντος βούληται· οὕτω ἔσ' ἡ Γλῶσσα μικρὸν μῆκος ὅστις, καὶ μεγαλαυχεῖ. ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ λίλινον ἔλλειν δι' ἀπλῆι. καὶ ἡ Γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ Γλῶσσα καδίσταται ἐν τοῖς μῆγεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσαι ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸ ὄργανον τῆς γλυκύσεως, καὶ φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γέει-
* ἡμῶν.
- νης. Πᾶσα γὰρ φύσις σπείων τε ἔσ' πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασαι τῇ φύσιν τῇ ἀνθρώπινῃ· τὴν δὲ Γλῶσσαν οὐδεὶς δυνάται ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάχρητον κακόν· μετὴν ἰού θανατηφόρου. Ἐν αὐτῇ διλογουμένη τῷ Θεῷ καὶ πατέρα, ἔσ' ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοῦ ἀνθρώπου τοῖς κατ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας· ἐκ τῆς αὐτῆς σωματικῆς ἐξέρχεται διλογία καὶ κατάρα. Οὐ γὰρ, ἀδελφοί μου, ταῦτα εἶπω γίνεσθαι· μήτις ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; μή δυνάται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σύκα; οὕτως ἡ δὲ μία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. τίς Θεὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεξάτω ἐκ τῆς καλῆς διαστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν περὶ αὐτῆς Θεφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρείδαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας· ἐκ ἐστὶν αὐτῇ ἡ Θεφία δυνάσκειν καταρρομένη, ἀλλ' ἐπιγνώσις, ψυχικὴ, δαιμονιώδης· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρείδαν, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φανερὸν πῶμα. ἡ δὲ δυνάσκειν Θεφία πῶμα μὲν ἀγνὴ ὅστις, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικής, ἀπειθής, μετὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης, ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.
- οὐ γάρ ποτε πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; ἐκ ἐνὶ ὁδοῖς, ἐκ τῶν ἰδόντων ὑμῶν ὡς ἐρασιβουλομένων ἐν τοῖς μῆγεσιν ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε, καὶ ἐκ ἔχετε· φονδύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δυνάσθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, ἐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσῃτε. μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, ἐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τῆς κόσμου, ἔχθρα τῆς Θεοῦ ὅστις; ὅς αὐτὸς οὐκ βουληθεῖ

2 ἀκατάχρητον.

3 ὅστις σφῶς ἐκ τῆς καλῆς διαστροφῆς, δεξάτω.

1 ἡμῶν.

Φίλος εἶ) τῷ κόσμῳ, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. ἢ δοκεῖτε ἐπ
κενώς ἢ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνῦμα ὁ κα-
τώκησεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, Ὁ Θεὸς
ὑπερῆφανοις ἀνίστασθαι, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ὑπο-
τάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φέξεται ἀφ'
ὑμῶν· ἐγίνεσθε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγίει ὑμῖν· καθαλείσατε χεῖρας
ἀμδρτωλοὶ, ἔα γνίσσασθε καρδίας διψυχοὶ· ταλαιπωρήσατε
καὶ πένθῃτατε καὶ κλαύσατε· ὁ γὰρ ὅς ὑμῶν εἰς πένθος μεταστρα-
φήτω, ἔη χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυ-
είου, καὶ ὑψώσῃ ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελ-
φοὶ ὁ καταλαλῶν ἀδελφού, καὶ κρίνων (τῷ) ἀδελφόν αὐτοῦ,
καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνης, ἔκ εἰ
ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής· εἰς ὅστις ὁ νομοθέτης* ὁ δυνάμηνος
σῶσαι ἔα ἀπολέσαι. * σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις (τῷ) ἑτέρῳ; Ἄγε νῦν
οἱ λέγοντες, Σήμερον ἡμεῖς ἀύριον* πορεύσόμεθα εἰς πόλιν καὶ
ἐκεῖ ἐν αὐτῷ ἑνὶ ἡμέρῳ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἑνα, ἔα
ἐμπορεύσόμεθα, ἔα κερδήσωμεν· (οἵτινες ἐκ ἐπίστασθαι τὸ τῆς
αὐτοῦ ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη,
ἐπειτα δὲ ἀφαιζομένη) ἀντὶ τῆς λέξεως ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ Κίερος
ἀνέλθῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τούτο ἡ ἐκεῖνο. Νῦν ὁ κα-
χάσθαι ἐν ταῖς ἀλλοτριότητις ὑμῶν· πάντα καύχησις τοιαύτη πο-
νηρά ἐστιν· εἰδὼ οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦν, ἀμδρτία
αὐτῶν ἐστιν. Ἄγε νῦν οἱ πλοῖσι, κλαύσατε ὁλολύζον-
τες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις· ὁ πλοῦ-
τος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σιτοβότα γέρονεν· ὁ χρυ-
σὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἀργυρὸς καίεται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μῦρτύλον
ὑμῶν ἔσται, ἔα φάγεταί τις σάρκα ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθιπαινεῖσα-
τε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις· ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν ὧν ἀμνησάν-
των τὰς γῶρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ
βοαὶ τῶν θερεσάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαώθ· εἰσεληλύ-
θασιν. Ἐπεφύσατε ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ ἔσαστα τολήσατε· ἐθρέψατε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς, κατεδικάσατε, ἐφο-
νθύσατε τὸ δίκαιον· ἐκ ἀνιπτάσεται ὑμῖν· μακροθυμήσατε οὖν,
ἀδελφοί, ἕως τοῦ ἔσθαι τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέ-

B

Γ

Δ

Ε

B

Γεν. σ. β.
καὶ ν. δ.
Παροι. γ. δ.
α. π. β. ε. β.

α. Γεν. σ. β.

Γεν. σ. α.

α. Κορ. α. α.

2 ἡ. ι. α. γ.
3 ἐκείνῳ ζ.
4 ἡ. κ. ς.
5 ἡ. α. β.
6 ἡ. α. β. γ.
7 ἡ. α. β. γ.
8 ἡ. α. β. γ.
9 ἡ. α. β. γ.

1 ἡ. α. β. γ.
2 ἡ. α. β. γ.

3 ἡ. α. β. γ.
4 ἡ. α. β. γ.

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
Γόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀ-
σίας, Ἑ Βιθυνίας, κτ' ἐπὶ γνώσιν Θεῶ
πατρὸς ἐν ἀγασμῷ πνύματος, εἰς ὑ-
πακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πλη-
θυνθεῖη. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ κτ' τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγγελλήσας ἡμᾶς εἰς ἐλ-
πίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κλη-
ρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαιτον καὶ ἀμδραντον, τετηρημένην
ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρημένοι διὰ
πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐ-
σάτω, ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ὅτι, ἑλυπηθέντες
ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πο-
λὺ ὑμιώτερον χρυσίου τοῦ δοπολυμέρου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμα-
ζομένου, ὀρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ ὑμῶν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύ-
ψει Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃν ἐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶν-
τες, πσεύοντες δὲ, ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῃ ἑ δεδόξα-
σμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυ-
χῶν· ὅτι ἡ σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρβήσαντες προφη-
ταὶ ὅτι τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς χάρις προφητεύσαντες, ἐρδνών-
τες εἰς ἵνα ἡ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνύμα Χριστοῦ,
προμδρτυρόμενον τὰ ἑς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μὲν ταῦ-
τα δόξας, οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν ὃ δὲ δυνάμει
αὐτὰ, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν ἀγγελοσμενῶν ὑμᾶς ἐν

1 περὶ εἰσιν. 9

2 ζωῆς. 17

3 λυπηθέντες. 6. 17

4 εἰδότες. 1.

5 ὑμῖν ἀγγέλει

α Κορ α. α.
εφ. ε. α. α.

B

Γ

ὁ δὲ σκοπὸν τῶν ψυχῶν ἐμῶν.

Ἐμοίως αἰνεῖται ἡ

$$\begin{array}{l} \Gamma \vdash A \rightarrow B, \Gamma \\ \Gamma \vdash A \rightarrow B, \Gamma \end{array}$$
[illegible]

a. Type C.R.

THE END

2. $\text{sup } A$

B

πῶ ζωημεῖω ἀπονέμοντες πηλὴν, ὡς εἰ' οὐκ ἀρενοῦσι· χά-
 ριτος· ζῶης, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς περὶ ἡμῶν.
 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλεῖτε διὰ φοι-
 τοῦ πνεύματος, φιλέφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν διὰ κακοῦ,
 ἢ λοιδόρειν διὰ λοιδόρειας· τοιοῦτον δὲ, ἐλεγοῦντες, εἰδόν-
 τες ὅτι εἰς τοῦτο ἐντέλλεσθαι, ἵνα ἐλεοσίαν κληρονομήσητε. Ὁ
 δεῖλαν ζῆλον ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, ποιῶν τὴν
 γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τὸ μὴ λοιδόρειν
 δοῶν. Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιῶν τὸ εὖ, καὶ διω-
 ξάτω αὐτὸν. Ὅποιοὶ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα
 αὐτοῦ εἰς δέσιν αὐτῶν· πρὸσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας

Γ. 28³⁴, 1. Γ.

4 2 2 2 2

9. 11. 22

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

1 2 3

4 5 6 7 8

How to

 $\frac{5}{6} \Gamma$

κακαί. Καὶ ἵς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμητὴν γέ-
νησθε; ὅ Ἄλλ' εἰ καὶ πάροιντε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὴν
τὸ φόβον αὐτῶν μὴ φοβήσῃτε, μηδὲ ταραχθῆτε. Κίεον τὸ τὴν
Θεὸν ἀγαπάτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ περὶ
ἀπολογία παντὶ τῷ αἰτοῦν ὑμᾶς λόγον αὐτῆς ἐν ὑμῖν ἐλ-
πίδος, ὅτι μὴ πρᾶντος καὶ φόβου, σὺν εἰρήσιν ἔχοντες ἀγαθῶν,
ἵνα ἐν αὐτῷ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταιγισμῶσιν οἱ
ἐπιτιμῶντες ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῇ. κρείτ-
τον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ θέλει ὁ θεὸς, παρῆν, ἢ
κακοποιῶντας, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπαξ περὶ ἀνδρῶν ἑπαθε,

Род. 9. В

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

δικαίος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατω-
θεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνύματι, ἐν ᾧ καὶ θεὸς ἐν
Φιλακῇ* πνύμασι πορεύεσθαι ἐκέλευεν ἀπειθήσασι ποτε, ὅτε
" ἀπαξ ἐξεδέχετο ἡ τῆς Θεοῦ μακροθυμία, ἐν ἡμέραις Νῶε
κατασκοινοῦμένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, ἑταῖροι ἐκ τῶ
ψυχῇ διεσωθήσαν δι' ὕδατος· ὁ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζῃ
βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς δόξασιν ῥύπτει, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀ-
γαθῆς ἐπερφόνημα εἰς Θεόν,) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς
ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορεύεσθαι εἰς οὐρανόν, ὑποταγόντων αὐ-
τῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

στ' Χριστοῦ οὕτως παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὸ αὐτῷ
ἐννοίαν ὀφείσατε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμάρτίας,
εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ὀπιθυμία, ἀλλὰ θέλημα Θεοῦ ἐν
ὅπῃ λοιπὸν ἐν σαρκί βιώσασθαι χρονον· ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρε-
ληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῷ ἐθνῶν κατεργάσασθαι,
πεπορεύμενοι ἐν ἀσελγείαις, ὀπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώ-
μοις, πότοις, καὶ ἀδεμίτοις εἰδωλολατρείαις ἐν ᾗ ξενίζονται,
μὴ σώτηρον τῶν ὑμῶν εἰς τὴν αὐτῷ τῆς ἀσπίδος διάχρυσιν,

Β βαπτισθέντες, οἱ δόξαστοι λόγοι τῷ ἐποίμῳ ἐχοῖν κρῖ-
ναι ἅντας καὶ νεκροὺς εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὺς ἐκτελείσθαι, ἵνα κρι-
θῶσι καὶ κατὰ τὸν νόμον σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνύματι·
πάντων γὰρ τέλος ἰδίκε. Σωφρονέσασθε αὖτε ὡς νύψατε εἰς τὰς
πρεσβυτέρους, πρὸ πάντων δὲ τὸ εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτελεῖτε ἔχον-
τες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἀμάρτιων· φιλοξενεῖτε εἰς ἀλ-
λήλους, ὡς ἡ ἀγάπη. ἕκαστος καθὰς ἐλάβετε χάρισμα, εἰς
ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονεῖτε, ὡς καλεῖ ὁ κύριός τοις ποικίλοις χά-
ρις Θεοῦ. Εἰς λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἰς διακονεῖ, ὡς
ἐξ ἐξουσίας τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐν πάνσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν. Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζετε τῇ ἐν ὑμῖν πρεσβείᾳ
πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβάντος,
ἀλλὰ κατὰ κοινωνεῖτε τοῖς τῆς Χριστοῦ παθήμασι, χαίριτε,
ἵνα ὡς ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιωμέ-
νοι. Γιὸν εἰδίζετε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ δό-

Γ ρος Θεοῦ. Εἰς λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἰς διακονεῖ, ὡς
ἐξ ἐξουσίας τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐν πάνσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν. Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζετε τῇ ἐν ὑμῖν πρεσβείᾳ
πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβάντος,
ἀλλὰ κατὰ κοινωνεῖτε τοῖς τῆς Χριστοῦ παθήμασι, χαίριτε,
ἵνα ὡς ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιωμέ-
νοι. Γιὸν εἰδίζετε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ δό-
Δ ξος ἐστὶν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς ἀναπαύεται· καὶ μὲν αὐ-

Γα 5 B
μα 3, 10 Δ
λα 1, 2

Εφ 1 α Β

Γα 5 α Β
1, 10 Γ
6, 1, Α
φίλοι 3 Β

Μα 7 α Β

1, 10 Γ
6, 1, Α
φίλοι 3 Β
1, 10 Γ
6, 1, Α
φίλοι 3 Β

1, 10 Γ
6, 1, Α
φίλοι 3 Β

4 κα 10 Γ

1, 10 Γ
6, 1, Α
φίλοι 3 Β

ΕΠΙΣΤ. ΠΕΤΡ. Α.

155

ποις βλασφημεῖται, καὶ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. μὴ γάρ τις ὑμῶν
 παρέρτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ ἡκακοποιὸς, ἢ ὡς ἄλλοτελοεπί-
 σκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰχμυνέσθω, δοξάζειν δὲ τὸ Θεόν·
 ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ὅπ ὁ καμρὸς τῆ ἀρχαδὲς τὸ κρίμα ἀπὸ τῆ
 οἴκου τῆ Θεοῦ· εἰ δὲ περὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν, ἵνα τὸ τέλος τῆ ἀπειθοῦ-
 των τῷ τῆ Θεοῦ διαφελίω; καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀ-
 σεβὴς καὶ ἀμδρτωλὸς ποῦ φανείται; ὥστε καὶ οἱ πάροντες καὶ τὸ
 δέλημα τῆ Θεοῦ, ὡς πρὶν κίση ὡρ ἀπιδέσθωα τὰς ψυχὰς
 ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ. Πρεσβυτέροις· ὅτι ἐν ὑμῖν εἰ
 ὡρακαλῶ· ὁ συμπερεσβύτερος εἰ μδρτυς τῆ τῆ Χριστοῦ παθη-
 μάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνὸς,
 ποιμαίνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνίον τῆ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀ-
 ναδραῶς, ἀλλ' ἐκοισίως· μηδὲ αἰχροκερδῶς, ἀλλὰ περὶ
 μως· μηδὲ ὡς κατακυρεδόντες τῇ κλήρον, ἀλλὰ τύποι γινό-
 μνοι τῆ ποιμνίου καὶ φανεροῦντος τῆ δρεχποίμνος, κομιεῖσθε
 τῆ ἀμδρανπνον τῆ δόξης σέφανον. Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγη-
 τε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις· ὑποτασθὲ μδμοι, τὰ πει-
 νοφροσιῶν ἐκομβώσαδε, ὅπ ὁ Θεὸς ὑπὲρ φάνοις ἀνπτᾶσ-
 σε, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑπο τῆ κρα-
 τῆαν χεῖρα τῆ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καρῶν, πᾶς πλὴν
 μέμναν ὑμῶν ἐπὶ ῥήσαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅπ αὐτῶ μῆει πει-
 ὑμῶν. Νήψατε, ζρηγορήσατε, ὅπ ὁ ἀνιδίκος ὑμῶν διάβολος,
 ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ· ζῆτ' ἵνα καταπή· ὡ δὲ πῆσθε
 στεροὶ τῇ πίστι, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῆ παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν
 ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθε. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας
 ἡμᾶς εἰς τὸ αἰώνιον αὐτῆ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόν-
 τας, αὐτὸς ἡκαπρίσας ὑμᾶς, σπείξαι, ἀννώσαι, δεμνιῶσαι. Δ
 αὐτῶ ἡ δόξα, εἰ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶ αἰώνων. ἀμήν. Διὰ
 Σιλουανοῦ ὑμῖν τῆ πρὸς ἀδελφῶ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἐ-
 γραψα, ὡρακαλῶν καὶ ἐπιμδρτυρῶν πάντων εἰ δὲ ἀλλοτῇ χάριν
 τῆ Θεοῦ εἰς ἡμῶν ἐσήκατε. Ἀσπάξτε ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι ἀνκ-
 λεκτῇ, εἰ Μάρκος ὁ υἱὸς μου· ἀσπάσαδε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
 ἀγάπης· εἰρυνή ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀμήν.

Πέτρος ἐπιστολὴ καθολικὴ περὶ ἐνστάφῃ ἐν σίχοις σλσ.

Γερμ. κ. 2

Παροι. κ. 6

Γερμ. β. 3

Γερμ. β. 4

Ματθ. γ. 7

Λουκ. β. 7

Ψαλ. κ. 3

Λουκ. κ. 3

Ρωμ. κ. 7

α. κ. 15 Δ

β. κ. 17 Δ

ΠΕΤΡΟΥ Β΄.

157

4. 1. 12

3. 1. 12
μίας καὶ θῆ-
ρας. 12
6. 1. 12
7. 1. 12
8. 1. 12

9. 1. 12
10. 1. 12

11. 1. 12
12. 1. 12
13. 1. 12
14. 1. 12
15. 1. 12
16. 1. 12
17. 1. 12
18. 1. 12
19. 1. 12
20. 1. 12

21. 1. 12
22. 1. 12

ἀδελφές, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ
 ἁγιοσύνης, ἡ δὲ ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν ἐκ πρώτης ἐπαγγέλματα δεδώ-
 ρηται, ἵνα διὰ τούτων γνύσθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ὁποφυ-
 γόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο
 δὲ σπουδαίον πάντων παρρησιόλογον, ὅτι ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ
 πίστει ὑμῖν τὴν ἁγιοσύνην, ἐν δὲ τῇ ἁγιοσίᾳ τὴν γνώσιν, ἐν ᾗ τῇ γνώσει τὴν
 ἐκκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐκκράτειᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπο-
 μονῇ τὴν ἐλπίδα, ἐν ᾗ τῇ ἐλπίδι τὴν ἀγάπην, ἐν δὲ τῇ ἀγάπῃ τὴν
 φιλαδελφίαν. Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ
 πλεονάζοντα ἐκ ἁγίων οὐδὲ ἀκάρποις καρτίσιν εἰς τὴν τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιγνώσιν. ὧς γὰρ μὴ παρέσθαι τα-
 ῦτα, τυφλὸς ὄστις, μυωπάων, λήθων λαβὼν τὴν κατασκευὴν
 τῆς παλαιᾶς ἀνδριᾶς. Διὸ μάλλον, ἀδελφοί, σπου-
 δάσατε βεβαίαν ὑμῖν τὴν κλήσιν ἐκ λογίων ποιεῖσθαι. Ταῦ-
 τα γὰρ ποιούντες οὐ μὴ πλάσσητε πόλε· οὕτω γὰρ πλειοσίως ἐπι-
 χορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν ὁρίωνιον βασιλείαν τῆς
 Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὸ καὶ ἀμνηστω ὑμᾶς
 αἰὲς ὑπομνήσκοντες τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν ἐλπίδα, καὶ ἐσπεύμε-
 νους ἐν τῇ ἐλπίδι ἀληθείᾳ. δικαίον γὰρ ἔστωμαί, ἐφ' ὅσον εἰμὶ
 ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομονῇ, εἰδὼς
 ὅτι ταχυνήσεται ἡ ἀπόδοσις τῷ σκηνώματός μου, καθὰ καὶ ὁ Κύ-
 ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω γὰρ καὶ ἐκά-
 στοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐλπίδα ἐξοδόν, τὴν ἐλπίδα μὴ μὲν ποιεῖ-
 σθαι· οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐπιω-
 ρεῖσθαι ὑμῖν τὴν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διώκασιν
 καὶ ὁριόσιν, ἀλλ' ἐπὶ πλείονος γρηθύντες τὴν ἐκείνου μεγαλειότη-
 τος λαβὼν γὰρ τῆς ἀποδοτικῆς ἐλπίδος ὑμῶν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνε-
 χθείσης αὐτῷ τοιαύτης ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτος ἐ-
 στίς ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ ἐδόκησα. Καὶ ταύτῃ τῇ
 φωνῇ ὑμεῖς ἠκούσατε καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσα, σὺν αὐτῷ ὄν-
 τες ἐν τῷ ὄρει Τῷ ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὴν περὶ
 τοῦ λόγον, ὡς καλῶς ποιεῖτε περσεύοντες, ὡς λύχῳ φαίνον-
 τες ἐν αὐχμηρῷ τῷ πῶ, ἕως οὗ ἡμέρας διαυγάσῃ, καὶ φωσφό-
 ρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, τοῦτο περσεύοντες γινώσκον-

B

Γ

Δ

Γ. 1. 12

α. 1. 12
β. 1. 12

Matth. 1. 12

β. 1. 12

ἐπληρώθησαν, ὅς ἀκολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ τοῦ Εο-
 σὸρ, ὅς με ἐν ἀδικίᾳς ἠγάπησεν, ἔλεγξιν ὃ ἔχεν ἰδίας ἀνο-
 μίας· ὑποζύγων ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον,
 ἐκώλυσε τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου· ὁμοίως ἔτι πηγαί· ἀνυ-
 δροὶ, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ὀφθαλμὸς οὐ σκο-
 τοῖς ἔσται αἰὼνα τετίρηται· ὑπερόψα γὰρ ματαίωτος· φεγγόμε-
 νοὶ δὲ λεάξουσιν ἐν ὀπιθυμίᾳς σαρκὸς, ἀσελγείας, τοῖς ὁφθαλμοῖς
 ἀποφυγόντας, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀνὰ σρεφοῦντο, ἐλδορείαν
 αὐτοῖς ἐπαγγέλλομενοι, αὐτοὶ δὲ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς·
 ὡς γὰρ ἡμεῖς ἠπίκα, οὕτως καὶ δεδούλωται· Εἰ γὰρ ἀποφυγόν-
 τες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ὀπιζιώσῃ τοῦ Κυρίου καὶ σω-
 τῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠπλώνται,
 γέροντες αὐτοῖς τὰ ἔχοντα χεῖρονα τῇ περὶ τῶν κρείττων γὰρ
 ἡμεῖς αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ὀπι-
 ζῶσιν ὀπισθρέψαι ἐκ τῆς ἀδοξείας αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.
 συμβέβηκε γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀληθείαν ἀνομίας, Κύων ὀπισθρέ-
 ψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ὄξενμα· καὶ ὅς λυσαι μὴ εἰς κύλισμα
 ἐκείνου· Ταυτὶν ἡδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραι ὑμῶν γρα-
 φὴ ὀπισθολῶν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομονῇ τὴν ἐλπί-
 ν τῆς δικαιοσύνης, μνησθῆναι τῇ περὶ τῶν ῥημάτων ὑποσχε-
 σῶν τῶν ἁγίων, καὶ τῆς τῇ ὀπισθολῶν ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ
 Κυρίου καὶ Σωτῆρος· τοῦτο περὶ τὸν γινώσκοντες, ὅτι ἐλδο-
 σονται ἐν ἡμέραις τοῦ ἁγίου ἡμερῶν· ἐμπλήνεται καὶ τὰς ἰδίας αἰ-
 τῶν ὀπιθυμίας πορνόμοι, καὶ λέγοντες, Ποῦ ὅστις ἡ ἐπαγγελία τοῦ
 ἁγίου αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα ἔ-
 τω διεμύει ἀπ' ὀργῆς κρίσεως· Λαλοῦντες γὰρ αὐτοῖς τοῦτο θέ-
 λοντες, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαι, καὶ γῆ, ὅς ὕδατος ἐκ δὲ ὕδα-
 τοῦ συνεστῶσα, τῷ λόγῳ τοῦ ἁγίου ὁ τότε κόσμος ὕδατι κα-
 τακλυθεὶς ἀπώλετο· ὁ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ αὐτῶν λόγῳ
 τεθητεωμένοι· εἰσὶ, περὶ τῶν ὕδατων εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ
 ἀπωλείας τῇ ἀσεβῶν ἀνθρώπων; Ἐν τῷ τοῦτο μὴ λανθανέτω
 ὑμεῖς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς χίλια ἔτη,
 καὶ χίλια ἔτη, ὡς ἡμέρα μία· οὐ βραδυῖαι ὁ Κύριος τὸ ἐπαλ-
 γῆς, ὡς ἡμεῖς βραδυῖαι ἡμεῖς· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς

Δελ. κ. δ.

Δ Γεν. κ. δ.

Γεν. κ. δ.
 ρομ. γ. δ.
 Γεν. κ. δ.
 ματθ. ι. δ.

Γαροι. κ. δ.

α. Τιμ. κ. δ.
 β. μ. γ. δ.
 Ιουδα. κ. δ.

B

11 πνεῦμα τοῦ ἁγίου
 12 ἀνυδροὶ, νεφέλαι
 13 φεγγόμενοι
 14 ἀποφυγόντας
 15 ἐλδορείαν
 16 ἀσελγείας
 17 ὀπισθρέψαι
 18 ἀνομίας
 19 κύων
 20 ὄξενμα
 21 ταυτὶν
 22 δευτέραι
 23 ὀπισθολῶν
 24 ἐλδοσονται
 25 ἡμερῶν
 26 ἐμπλήνεται
 27 ἀπώλετο
 28 οὐρανοὶ
 29 γῆ
 30 ὕδατος
 31 ὁ τότε
 32 κόσμος
 33 ὕδατι
 34 κατακλυθεὶς
 35 ἀπώλετο
 36 ὁ δὲ νῦν
 37 οὐρανοὶ
 38 καὶ ἡ γῆ
 39 αὐτῶν
 40 λόγῳ
 41 τεθητεωμένοι
 42 εἰς ἡμέραν
 43 κρίσεως
 44 καὶ ἀπωλείας
 45 τῇ ἀσεβῶν
 46 ἀνθρώπων
 47 ἐν τῷ τοῦτο
 48 μὴ λανθανέτω
 49 ὑμεῖς
 50 ἀγαπητοὶ
 51 ὅτι μία ἡμέρα
 52 τοῦ Κυρίου
 53 ὡς χίλια ἔτη
 54 καὶ χίλια ἔτη
 55 ὡς ἡμέρα μία
 56 οὐ βραδυῖαι
 57 ὁ Κύριος
 58 τὸ ἐπαλγῆς
 59 ὡς ἡμεῖς
 60 βραδυῖαι ἡμεῖς
 61 ἀλλὰ μακροθυμεῖ
 62 εἰς

α. Τιμ. β. β.
εξ. κ. κ.
Μα. ι. κ. δ. Δ.
α. γ. ε. ε. Α.
Δ. το. γ. Α.
ε. ε. Γ.

Α. το. κ. α. Α.
κ. το. ξ. ε. Γ.
ε. ε. Η.

Γ. α. β. Α.

Γ

ἡμᾶς, ὁ μὴ βουλόμηνός ἱνας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς με-
τανόειαν χωρῆσαι. Ἦξε δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλεῖπτες ἐν
νυκτὶ, ἐν ἣ ὅ οὐρανοὶ ῥοιζήδον παρελδύσονται, στοιχεῖα δὲ καὶ
συνύμνηα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ θά ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσε-
ται. Τούτων οὖν πάντων ἡ λυθιμὴν, ποταπεὶς δὲ ὑπάρχει ἐν
ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ δισεθείαις, πρὸς δοκῶντας
καὶ ἀσυνδόντας πλὴν ὁραιοσίαν τῆς τῆς Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐ-
ρανοὶ πυρούμνηοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυθούμνηα ῥήκε; ἡ
καίνοις δὲ οὐρανοῖς καὶ γῆ καὶ καὶ καὶ ἡ ἐπαγγελία αὐτῶν
πρὸς δοκῶντων, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διὸ, ἀγαπητοί,
ταῦτα πρὸς δοκῶντες, ἀπουδάσατε ἀπειλοὶ καὶ ἀμείντοι
αὐτῶν δι' ἐπιθυμίαν ἐν εἰρήνῃ, καὶ πλὴν τῆς Κυρίου ἡμῶν μακρο-
θυμίας, σωτηρίαν ἡγήσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀ-
δελφὸς Γαῦλος καὶ πλὴν αὐτῶν δοθεῖσαν ὁφίαν ἐξέταψεν ὑμῖν,
ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τῶν
τύπων, ἐν οἷς ὅτι δυσνόητά ἱνα, ἡ ἀμαθεὶς καὶ ἀσέλεκτοι
ἐβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς πλὴν ἰδίαν αὐτῶν
ἀπώλειαν. Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, πρὸς γινώσκοντες φυλάσ-
σατε, ἵνα μὴ τῇ τῆς ἀθέσμων πλάνῃ σίνα παχύνετε ἐκπέ-
σητε περὶ ἰδίου σπληνός. αἰξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει
τῆς Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῶν ἡ δόξα
καὶ ἡ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

καὶ α.

καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.

7 καὶ α. καὶ α.

8 καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.

9 καὶ α. καὶ α.

10 καὶ α. καὶ α.

καὶ α. καὶ α.

καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.
καὶ α. καὶ α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΗΣ

καθολικῆς ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ δὲ Εὐαγγέλιον γράψας ἐπιστήλην, ὑπομιμνήσκων τοῖς ἡδὴ πιστεύουσιν εἰς τὸν Κύριον· καὶ παρῶν μὲν ὡς αὐτὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἔγωγε ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ θεολογῶ κατὰ τὸν λόγον, ἀποδείκνυς αὐτὸν αἰεὶ εἶναι ἐν τῷ Θεῷ, καὶ διδάσκων ὅτι πατέρα Θεὸς εἶναι, ἵνα καὶ οὗτος γινώσκῃ τὸν λόγον ὡς ἀπαύρασμα ἐξ αὐτοῦ εἶναι θεολογῶν δὲ ἐξηγεῖται μὴ νεώτερον εἶναι ὅτι καὶ ἡμεῖς μυστηρίον, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς μὲν καὶ αἰετὸν ᾗ ᾧ αὐτὸ, ἡμῶν δὲ πεφανερωθῆται ἐν τῷ Κυρίῳ, ὅστις ὅτι ζῶν αἰώνιος καὶ Θεὸς ἀληθινός. καὶ ὁ αἵτις δὲ τῆς τοῦτου πατρὸς καὶ ὁμοουσιότητος καὶ ὁμοφυσίας αὐτῷ τίησι, λέγων εἶναι τοῦτο ὅτι τὰς καταλήσας τὰ ἔργα τῆς διαβολῆς, καὶ ἡμεῖς ἐλευθερωθήσονται ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ γινώσκῃ ἡμεῖς τὸν πατέρα καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. γράφει γὰρ πρὸς πᾶσιν ἡλικίας, πρὸς παῖδας, πρὸς νεανίσκους, πρὸς γέροντας, ὅτι ὁ μὲν Θεὸς ἐγνώσθη, καὶ δὲ διαβολικὴ ἐνέργεια λοιπὸν νείκεται καὶ ἀρρηγίτης τῷ θανάτῳ. εἴτα λοιπὸν δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς κατὰ ἀνάγκης διδάσκει, ἵνα ἡμεῖς ἀντήλθωμεν ἀγαπᾶν, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς. ἐξηγεῖται οὖν κατὰ διαφορὰς φύσεως καὶ ἀγάπης, καὶ τέκνων Θεοῦ καὶ τέκνων διαβολῆς, καὶ κατὰ ἀμάρτιαν θανατικῆς καὶ μὴ θανατικῆς, καὶ κατὰ διαφορὰς πημάτων. καὶ λοιπὸν διακρίνει ποῖον μὲν πνέμα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ποῖον δὲ τῆς πλάνης· καὶ ποτε μὲν γινώσκόμεθα τέκνα Θεοῦ, ποτε δὲ τῆς διαβολῆς. ἔπειτα κατὰ ἀμάρτιαν οὐκ ἐφείλετο μὲν ἐννοεῖν ὡς τῶν ἀμάρτανόντων, καὶ κατὰ πόας οὐ δεῖ ἐννοεῖν. καὶ ὅτι ὁ μὴ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον, οὐκ ἐστὶν ἀξίος τῆς κλήσεως, οὐδὲ διακρίνει λέγειν τῷ Χριστῷ. καὶ τέλος εἰσάγει δὲ τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς δείκνυσιν, καὶ ἐπὶ ὁ ἀγαπᾶν μὲν τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἐχρὶ διακρίνει δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ, λέγων καὶ τοῦτο ἴδιον τῷ ἀποστόλῳ εἶναι, ὅτι λέγει μὴ εἶναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Χριστόν Ἰησοῦν, ἵνα δὲ ληθῇ ὡς μὴ ὄντος ἐκείνου, ἐαυτοὶ εἴπῃ εἶναι ὁ ψεύτης. καὶ ἀπὸ δὲ δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς μὴ ἀφ' ὧν τοῖς πιστεύουσιν τὰς Κυρίῳ, εἰ μισοῦνται ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ μᾶλλον γράφει, ὅτι ὁ μίσος τῷ κόσμῳ δείκνυσιν τοῖς πιστεύουσιν μεταδόθηκεται ἀπ' αὐτοῦ τῷ κόσμῳ, καὶ εἶναι λοιπὸν τῆς οὐρανοῦ πολιτείας. καὶ ἐν τῇ τέλει δὲ τῇ ἐπιστολῇ πάλιν ὑπομιμνήσκει, λέγων ὅτι ὁ Θεὸς υἱὸς ζῶν αἰώνιος ἐστίν, καὶ φῶς ἀληθινόν, καὶ ἵνα τοῦτο δουλεύωμεν, καὶ φυλάττωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ εἰδώλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ἔχοντα ἑπτά ὑποδιαίσεις.

- α' Εὐαγγέλιον θεολογῶν κατὰ Χριστόν. Ἐν ᾧ, Πρὸς ἑκατοντά-
σους καὶ πενήντας εἰς τὴν μὴ ἀμάρτανον. Ὅτι ἡ τέρσις
ἐπιστολῆς Θεοῦ τῷ γένει βιβλαῖον.
β' Πρὸς ἀγάπης πρὸς αὐτὸν ἀπόστολος. Ἐν ᾧ, Παρακρίσεις κατὰ γένε-
σιν καὶ ἡλικίας. Καὶ κατὰ ἀποστολῆς τῆς κατὰ τὸν
κόσμον ἀγάπης.
γ' Πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀποστολῆς, καὶ ἡ πρὸς Χριστὸν ἀπόστολος
κατὰ τὴν ἀποστολῆς καὶ τοῦ πατρὸς ἀποστολῆς, τὸν υἱὸν οὐ
τὴν ἀποστολῆς. Ἐν ᾧ, Πρὸς τὸν καὶ τὸν ἀποστολῆς ἀποστολῆς
κατὰ τὴν ἀποστολῆς καὶ τὴν ἀποστολῆς. Ὅτι πρὸς τὸν
ἀποστολῆς, ὅτι πρὸς ἀποστολῆς. ὁ δὲ ἀποστολῆς ὅτι πρὸς τὴν ἀπο-

τοῦ.

- Πρὸς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς καὶ τὸν ἀποστολῆς. Ἐν
ᾧ, Πρὸς τὸν ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.
Πρὸς ἀποστολῆς ἀποστολῆς τὸν υἱὸν τὸν ἀποστολῆς.

πει τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν· οὐ πει τῶν ἱμετέρων ὁ μόνον, ἀλ-
 λά καὶ πει ὅλου τῆς κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐ-
 γνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτῶν τηρῶμεν· ὁ λέγων, ἐ-
 γνώκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῶν μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ
 ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια* ἐκ ἐστίν· ὅς τις δὲ τὴν αὐτῶν (τὴν) λόγον, ἀλη-
 θῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκο-
 μεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μὴ εἶναι, ὁ φεῖλε, καθὼς
 ἐκεῖνος πειπάτισε, καὶ αὐτὸς οὕτως πειπατεῖν. Ἀδελφοί,
 ἐκ ἐντολῆς καινῆς γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴ παλαιὰ, ἣν
 εἶχετε ἀπὸ ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσα-
 τε ἀπὸ ἀρχῆς· πάλιν ἐντολὴ καινὴ γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀ-
 ληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοπία παράγεται, καὶ τὸ φῶς
 τὸ ἀληθινὸν ἡδὴ φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φῶτι ἐστίν, καὶ τὸ ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοπῇ ἐστίν ἕως ἄρτι· ὁ ἀγαπῶν (τὸν)
 ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φῶτι μὴ εἶναι, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ ἐκ
 ἐστίν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοπῇ ἐστίν, καὶ ἐν τῇ
 σκοπῇ πειπατεῖ, ὅ ἐκ οὐδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοπία ἐτύφλω-
 σε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τέκνιά, ὅτι ἀφείων-
 ται ὑμῖν αἱ ἀμάρτια διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὁ γράφω ὑμῖν, πα-
 τέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπὸ ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
 νενικήκατε τὸν πονηρόν. ὁ γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν
 πατέρα. ὁ γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπὸ ἀρχῆς.
 ὁ γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν
 ὑμῖν μὴ εἶναι, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον,
 μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἐκ ἐστίν ἡ ἀγά-
 πη τῆς πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
 σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ δαζονεία τοῦ
 βίου ἐκ ἐστίν ἐκ τῆς πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. καὶ ὁ κόσμος
 πειράζεται, ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τῆς Θεῶς
 μὴ εἶναι εἰς (τὴν) αἰῶνα. Παιδία, ἐχάτη ὥρα ἐστίν· καὶ καθὼς ἠ-
 κούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἐρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γε-
 γόνασιν, ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐχάτη ὥρα ἐστίν. ὁ ἐκ τῶν ἐξ ἡμῶν
 ἐξῆλ-
 θον, ἀλλ' ἐκ ἡσάν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἡσάν ἐξ ἡμῶν, μεμνήκεισαν
 αὐτὸς μετ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι ἐκ ἐστὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

π. 100. 12

1. 100. 12
β

1. 100. 12

1. 100. 12
B

B

1. 100. 12
C

1. 100. 12

1. 100. 12

1. 100. 12

1. 100. 12

Γ

Καὶ ὑμεῖς χεῖμα ἔχετε ἀπὸ τῆς ἀγίας, καὶ οἴδατε πάντα· ἐκ

ἐγραψα ὑμῖν, ὅτι ἐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν,

καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας ἐκ ἐστὶ. ἵς ἐστὶν ὁ ψεύτης,

εἰ μὴ ὁ θρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἐστὶν ὁ Χριστός; ὅτις ἐστὶν ὁ ἀν-

πίχριστος, ὁ θρνούμενος (ὁ) πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ θρνού-

μενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. * Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε

ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μνηστέω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἡ-

κούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μνηστέω. καὶ αὕτη

ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἧς αὐτὸς ἐπηγγέλατε ὑμῖν, τὸ ζῶν καὶ τὸ αἰώ-

νιον. Ταῦτα ἐγραψα ὑμῖν ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ ὑμεῖς

τὸ χεῖμα ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν ἡμεῖς, καὶ οὐ χεῖσαν ἔ-

χετε ἵνα πῆς διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χεῖμα διδάσκει

ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶ, καὶ ἐκ ἐστὶ ψεῦδος. Καὶ κα-

θὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, ἡμεῖς εἴτε ἐν αὐτῷ· ἐν νῦν, τέκνιά, μνηστέω ἐν

αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἐχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυ-

δῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἀδοξασίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός

ἐστὶ, γινώσκετε ὅτι * πᾶς ὁ ποιῶν πλεονεξία, ὅς ἐστι γε-

γνήσια. Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ὑμῖν ὁ πα-

τήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. * διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώ-

σκει ἡμᾶς, ὅτι ἐκ ἐγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν,

καὶ οὐπω ἐφανερώθη πᾶς ἐσόμεθα· οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν φανερω-

θῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁ νόμος αὐτόν καθὼς ἐστὶ καὶ πᾶς

ὁ ἔχων πλεονεξία ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐ-

κεῖν ἐστὶ ἀγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν

ποιεῖ καὶ ἡ ἀνδρεία ἐστὶν ἡ ἀνομία. * ὅτι οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφα-

νερώθη, ἵνα τὰς ἀνδρείας ἡμεῖς ἄρῃ, καὶ ἀνδρεία ἐν αὐτῷ ἐκ ἐ-

στὶ. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμάρτανος· πᾶς ὁ ἀμάρτανος ἔχ

ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἐγνωκεν αὐτόν. Τεκνιά, μηδεὶς πλανᾷτω

ὑμᾶς. ὁ ποιῶν πλεονεξίαν, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος

δίκαιός ἐστιν. * ὁ ποιῶν πλεονεξίαν ἐκ τῆς διαβόλου ἐστὶν, ὅτι

ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμάρτανος. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς

τῆς Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ γεγεννημένος

ἐκ τῆς Θεοῦ, ἀμάρτανος οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει·

ἐκεῖ οὐ δύναται ἀμάρτανος, ὅτι ἐκ τῆς Θεοῦ γεγεννηται. ἐν τούτῳ

6 πρὸς 17

* οὐ μόνον γὰρ τὸ
ἔχει, ἀλλὰ καὶ τὴν πα-

7 μὲν ἐστὶν. αἱ 8
1 αἱ
8 αὐτῶν. αἱ 1
1 αἱ 17

9 μὲν ἐστὶν. αἱ
1 αἱ

* καὶ 1 αἱ

* καὶ ἐστὶν 17-
αἱ 1. αἱ 17

11 πρὸς 17. Γ
α. πρὸς 17

Γα. 3. 2

B

φαιερά ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου.

Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, ἐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν (ἐν) ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅπ' αὐτὴ ὅτι ἡ ἀδελφία ἡμεῶν ἡκούσατε ἀπὸ ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καὶ οὕτως· Καὶ ἐκ τοῦ πονηροῦ ἡμεῶν, καὶ ἐσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν πῶς ἐσφαξεν αὐτόν; ὅπ' τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἡμεῶν, τὰ δὲ ἑαδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. Μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ἡμᾶς ὁ κόσμος. ἡμεῖς οἶδα, ὅτι μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅπ' ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μὴ εἶ ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνιθεποκτόνος ὅτι· καὶ οἶδατε ἐπὶ πᾶσι ἀνιθεποκτόνος ἐκ ἐχθρῶν ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μὴ ἔσται. ἐν τούτῳ ἐγνώσκειτε τὴν ἀγάπην, ὅπ' ἐκείνῳ ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπερὶ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς ἡμεῶν. Ὅς δὲ αὐτὸς ἐχθρὸς (ἐν) βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μὴ εἶ ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ· ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅπ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμεν, καὶ ἐμωροῦμεν αὐτοῦ πείσσειν τὰς καρδίας ἡμεῶν. ὅπ' ἐάν κατὰ γινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅπ' μείζαν ὅτι ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμεῶν, καὶ γινώσκῃ πάντα. Ἀγαπητοί, ἐάν ἡ καρδία ἡμῶν κατὰ γινώσκῃ ἡμεῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅπ' τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, ἐν τῷ ἁγίῳ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιεῦμεν. καὶ αὐτὴ ὅτι ἡ ἐντολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καὶ οὕτως ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ ἔσται, ἐν αὐτῷ ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅπ' ἡμεῖς ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ὅξλη λυτῶσιν εἰς τὸν κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πάντ' πνεύματα ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ὅτι καὶ πάντ' πνεύματα ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸ Ἰησοῦν Χρι-

11 πα, 11 α

καὶ α
καὶ α

2 πα, 11 α
καὶ α

1 πα, 11 α
καὶ α

16 α, Δ
καὶ α
11 α, Β

Καὶ 3 Β
καὶ α, Δ

16 α Β
καὶ α, Α

Α κα 3, Γ
καὶ α, Γ

Δ

1 πα 4 Γ
16 α Α
καὶ α, Γ
ματθ 23 Β
16 α, Δ
καὶ α Α
16 α, Δ
καὶ α Β

Δ

ζόν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῷ Θεῷ ἐκ ἐστ. Ἐπεὶ τὸ ὅτι τὸ πνεῦμα
χείτου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἐρχεται, ἔνι ἐν τῷ κόσμῳ ὅτιν ηδὴ.

2 ὅτι ἀκ-κία-
αὐτῶν.

ὕμεῖς ἐκ τῷ Θεῷ ἐσε, τέκνιά, καὶ γενικήκατε αὐτοῖς, ὅτι μελίζων ὅτιν
ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τῷ κόσμῳ εἰσι, διὰ τὸ ἐκ τῷ

Γω.α.Ζ

Β κόσμῳ λαλῶσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῷ ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ τῷ Θεῷ ἐσμέν· ὁ
γινώσκων τὸ Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὅς ἐκ ἐστίν ἐκ τῷ Θεῷ, ἐκ ἀκούει ἡ-
μῶν. ἐκ τούτου γινώσκοντες τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθές καὶ τὸ πνεῦμα

τὸ πλάνον. Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ
τῷ Θεῷ ὅτι, ἔκ παρὸς ἀγαπῶν, ἐκ τῷ Θεῷ γεγενῆσθαι, ἔκ γινώσκει τὸ
Θεόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν, ἐκ ἐγνώκεν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ὅτιν.

ε

Γω.γ.Β

* ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ τῷ Θεῷ μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν
δι' αὐτοῦ· ἐν τούτῳ ὅτιν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγάπησαμεν τὸ
Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ἔκ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἰλασμένον τὰ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς,

3 ἀγαπῶν, ἐκ τῷ
Θεῷ καὶ ἐστίν,
ἐπὶ τῷ Θεῷ καὶ
ἀγαπῶν τὸν
κόσμον τὸν ἐκ
τῷ Θεῷ.

Γω.α.Γ

αὐτῶν.

Γ καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν
οὐδεὶς πώποτε τέλειται· ἐάν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡ-
μῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ὅτιν ἐν ἡμῖν. ἐν τού-
τῳ γινώσκοντες ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τῷ
πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθαύμαθα, καὶ μετρου-
μεν ὅτι ὁ πατήρ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν σωτῆρα τῷ κόσμῳ. ὅς δὲ ὁμο-
λογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ὅτιν ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ὅτι, ἔκ ὁμοίων ἐν τῇ ἀγά-
πῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ

Δ ἀγάπη μὲν ἡμῶν, ἵνα παρρησιάσῃ ἡμεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσε-
ως, ὅτι καὶ οὕτως ἐκεῖνός ὅτι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
Φόβος ἐκ ἐστίν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸ
φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φόβος μὲν οὐ τετελείωται
ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἁγίος ὁ ἡ-
γάπησεν ἡμᾶς. ἐκ τῶν εἰρη, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελ-
φόν αὐτοῦ μισῶ, ψεύσης ὅτιν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸ Θεόν ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγα-
πᾶν; ἔκ ταύτῃ πῶς ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν

4 αὐτῶν, καὶ με-
τὰ τὸν Θεόν
ᾄδῃ τὸν Θεόν.

τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Γὰρ ὁ πσεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγενῆσθαι. Ἐπεὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεγενῆσθαι, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγενῆσθαι μόνον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουσιν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν (ὅτι) Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολὰς αὐτοῦ βαρεῖαι ἐκείσιν, ὅτι πᾶν τὸ γεγενῆσθαι ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸ κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. ἵς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πσεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; οὗτος ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός. ἐκ τῶν ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. καὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ὅτι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἔργῳ, ὁ πατήρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. καὶ οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, ὁ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα. ὅτι τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι. Εἰ πλὴν μὲν τυλεῖται τὸ ἀνθρώπου λαμβάνοντες, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μέζων ἐστὶν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ. ὡς μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πσεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει πλὴν μὲν τυλεῖται ἐν ἑαυτῷ. ὁ μὴ πσεύων τῷ Θεῷ, ψεύσιν πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς πλὴν μὲν τυλεῖται ὡς μεμαρτύρηκεν ὁ Θεός περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μὲν τυλεῖται, ὅτι ζωὴ αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν. ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει πλὴν ζωὴν. ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ, πλὴν ζωὴν ἐκ ἔχεται. ταῦτα ἔγραψα ἡμῖν τοῖς πσεύοις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῇτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πσεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ὡς ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τις αἰτῶνται τὸ δέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. ὅτι ἐάν τις οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ δὲ αἰτῶνται, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρὰ αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ αἰσχρολογεῖν, ἀμάρτιαν μὴ πρὸς δάνατον, αἰτήσθαι, καὶ δώσθαι αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμάρτανόισι μὴ πρὸς δάνατον. ἐστὶν ἀμάρτια πρὸς δάνατον, οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐσθῇ. πᾶσα ἀδικία ἀμάρτια ἐστὶ, καὶ ἐστὶν ἀμάρτια οὐ πρὸς δάνατον. Οἵ-

Matth 14. Δ

1. Cor 14. H

B

καὶ οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. Εἰ πλὴν μὲν τυλεῖται τὸ ἀνθρώπου λαμβάνοντες, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μέζων ἐστὶν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ. ὡς μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πσεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει πλὴν μὲν τυλεῖται ἐν ἑαυτῷ. ὁ μὴ πσεύων τῷ Θεῷ, ψεύσιν πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς πλὴν μὲν τυλεῖται ὡς μεμαρτύρηκεν ὁ Θεός περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μὲν τυλεῖται, ὅτι ζωὴ αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν. ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει πλὴν ζωὴν. ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ, πλὴν ζωὴν ἐκ ἔχεται. ταῦτα ἔγραψα ἡμῖν τοῖς πσεύοις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῇτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πσεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ὡς ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τις αἰτῶνται τὸ δέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. ὅτι ἐάν τις οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ δὲ αἰτῶνται, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρὰ αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ αἰσχρολογεῖν, ἀμάρτιαν μὴ πρὸς δάνατον, αἰτήσθαι, καὶ δώσθαι αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμάρτανόισι μὴ πρὸς δάνατον. ἐστὶν ἀμάρτια πρὸς δάνατον, οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐσθῇ. πᾶσα ἀδικία ἀμάρτια ἐστὶ, καὶ ἐστὶν ἀμάρτια οὐ πρὸς δάνατον. Οἵ-

1. Cor 14. Δ

Γ

1. Cor 14. Δ

1. Cor 14. Δ

Δ Matth 16. Γ
1. Cor 14. Δ
1. Cor 14. B

δαμνὸν ὅτι πᾶς ὁ γε γνησιμὸς ἐκ τῆς Θεοῦ οὐχ ἀμφοτέρωθεν ἀλλ' ὁ γνησιεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς ἔχ' ἀπίετα αὐτῆς. Οἶδα μὲν ὅτι ἐκ τῆς Θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἶδα μὲν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸ ἀληθινόν.* καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. τέκνιά, * φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμὴν.

Ἰωάννου ἑπιστολὴ καθολικὴ περὶ τῆς ἐξέταστος ἐν εἰρήνῃ σοῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ τῆς ἀγίας Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

ΑΥΤΗΝ ὁ θεοσεβὺς περὶ γραφῆς κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς· ἡ δὲ περὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. ὁρῶντα τίς αὐτῆς καλῶς διασφραδίσματα ἐν τῇ πίστει, καὶ πολλοὺς πλάσιους πατερνομίαις, καὶ λέγοντας μὴ εἶναι πλεονεξία τῷ Χριστῷ ἐν ἀρχῇ, γραφῆς πλεονεξία· ὁ θεοσεβὺς μὴ ἀπεδέχεται αὐτῆς τὰ τέκνα· εἴτα διδάσκει μὴ νεώτερον εἶναι τὸ κατὰ τῆς αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ πάλιν πλεονεξία, καὶ ἵνα μείνωσι ἐν τῇ διδαχῇ τῇ πατρὶς δοθείσῃ αὐτοῖς, καὶ λαοὶ πὺν διδάσκει ἀπὸ τῆς αὐτοῦ εἶναι λέγοντας μὴ ἐν ἀρχῇ ἐληλυθῆναι τὸν Χριστόν. περὶ τῆς ἐπιστολῆς οὐδὲν ἄλλο, οὐδὲν ἄλλο μὴ δέχεσθαι τίνα εἰς οἰκίαν, μὴ δὲ λέγειν τοῖς τοιοῦτοις, χαίρειν, καὶ οὕτως τελεῖται πλεονεξία.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α' Μετὰ τὸ προῖμεν πλεονεξία αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ διὰ πίστεως, διὰ τῆς ἀγάπης, ἀμαρτανία.

εἰς τὴν ἀγάπην ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀποδοθήσεται. Ἐπερὶ τῆς παροικίας αὐτῆς ἐν ἐλπίδι περὶ τῆς ἀγάπης.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΥ-
ΤΕΡΑ.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οἷς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες ὁ ἰγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ἔσται μὲν ἡμῶν χάρις, εὐ-
λεος, εἰρήνῃ καὶ ἀγαθῇ Θεοῦ πατρὸς, καὶ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχάρην λίαν ὅτι εἴρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου παρπατουῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν πατρὸς καὶ πατρὸς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε κυ-
ρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν ἔχομεν ἀπὸ ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· καὶ αὕτη ὅτιν ἡ ἀγάπη, ἵνα παρπατωῦμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῆς. αὕτη ὅτιν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατ ἀπὸ ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ παρπατῆτε ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἳ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀπὸ τῆς αἰσεσεως. Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἀεὶ ἐργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. πᾶς ὁ παρπαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν ἐκ ἐχθρῶν μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἐχθρῶν. Εἰ τις ἐρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταῦτα τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνατε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, ἢ χεῖρ αὐτοῦ μὴ λέγετε ὅτι λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνῶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, ἐκ βουλήσεως διὰ χάρτου καὶ μελάνος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἴδεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς Ἐκλεκτῆς. ἀμὴν.

Ἰωάννου Ἐπιστολὴ δευτέρα ἐν γράφῃ ἐν στίχοις λ.

εὐχάριστος, ε.
καὶ γ.
εὐχάριστος
εὐχάριστος, ἵνα
καὶ τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱὸν ἐχθρῶν
καὶ τὸν υἱὸν ἐχθρῶν

εὐχάριστος, ε.
καὶ γ.
εὐχάριστος
εὐχάριστος, ἵνα
καὶ τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱὸν ἐχθρῶν
καὶ τὸν υἱὸν ἐχθρῶν

εὐχάριστος, ε.
καὶ γ.
εὐχάριστος
εὐχάριστος, ἵνα
καὶ τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱὸν ἐχθρῶν
καὶ τὸν υἱὸν ἐχθρῶν

Ἰω. η. β.

Δ Γαμ. θ. γ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ

Ἐπιστολῆς τῆς ἁγίου Ἰωάννου ἀποστόλου τῆς καθολικῆς.

ΕΣΤΙΝ ἡ ἔπιστολὴ πρὸς φιλοξενίας. καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται ἐν Γαλιλαίᾳ, μὲν τερουμένην πρὸς ἀποστόλῃν ὅτι φιλοξενία, καὶ πρὸς τρέπει τῇ αὐτῇ πρὸς τὸν ἐμμενῆ, καὶ πρὸς πέμπειν καὶ δεξιούσθαι τοῖς ἀδελφοῖς. πάλιν τε αὐτὴ μὲν πρὸς πρὸς ἀποδέχεται· αἱ πᾶται δὲ Διοτρεφῆ, ὡς μήτε αὐτὸν πρὸς ἔχοντα τοῖς πτωχοῖς, ἀλλὰ καὶ καλύνει ταῖς ἀδελφαις, καὶ πολλὰ φλυαριῶτα. τοῖς δὲ τοιοῦτοις λέγει δημοτεῖς ἐν τῇ τῆς ἀληθείας, καὶ μὴ εἰδέσθαι ὅτι Οὐκ. Δημητρεῖον δὲ σιωπῆσαι, μὲν τερουμένην αὐτῇ τῇ καθολικῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α' Εὐχὴ καὶ παρηγορία καὶ ἐλπίς ἐν ὁμοθυμαδον ὑμῶν καὶ ἀδελφῶν διὰ Χριστοῦ. Ἐν δὲ Περὶ τῆς Διοτρεφῆ φανερὸν ἐστὶν ὅτι μὴ ἀδελφίας. Γὰρ Δημητρεῖον, ὃ μὲν τερουμένην αὐτῇ

καὶ νῦν. Περὶ ἀρετῆς αὐτῆς πρὸς αὐτὴν ἵνα ἀρετῇ καὶ ὡς ἐστὶν.

ἘΠΙΣΤΟΛὴ Ἰωάννου Τρίτη.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαλιλαίᾳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, πρὸς πάντων εὐχομαί σε διδοῦναι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῦται σου ἡ ψυχὴ. ἐχάρην ὅτι λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρουμένων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ πειπατεῖς. μειζότεραν οὖν τοῦτον ἐκ ἐγὼ χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ πειπατωμένα. Ἀγαπητέ, πρὸς ποιεῖς ὅ ἐάν ἐργάσῃς τοῖς ἀδελφοῖς καὶ τοῖς ξένοις, οἱ ἐμὲ τυρῶν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὐ καλῶς ποιήσῃς πρὸς πέμψας ἀξίως τῷ Θεῷ. ὑποέρχῃ τῷ ὀνόματι οὐκ ἐξ ἡλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοῖς τοιοῦτοις, ἵνα ἀνερχοῖν γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρεσβεύων αὐτῇ Διοτρεφῆς ἐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς· διὰ τοῦτο ἐάν ᾗδω, ὑπομνήσω αὐτῇ τὰ ἐργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμεν τὸ ἐπὶ τοῖς, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι τοῖς βυ-

1. ὅτι τῆς
2. γὰρ ἡμεῖς

3. τῆς ἐκκλ.

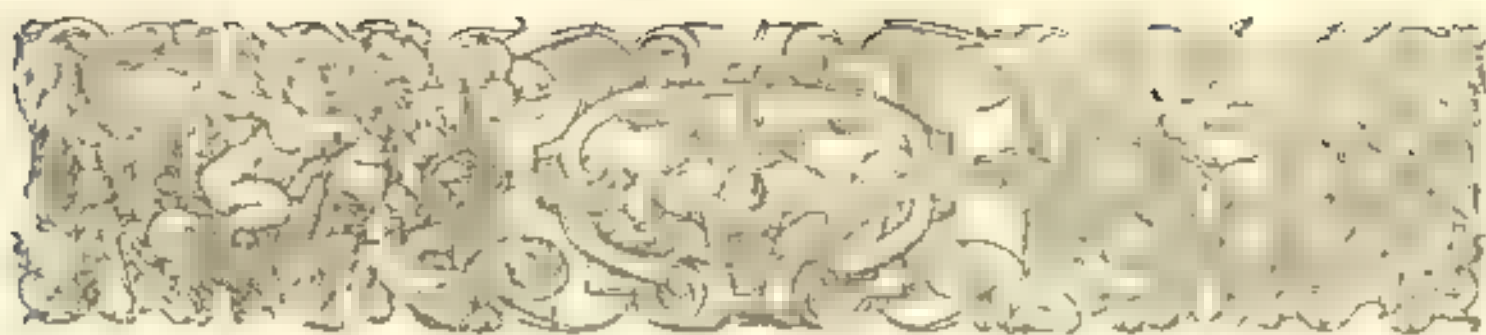
4. αὐτῇ καὶ
5. λαμβάνοντες
6. τῆς ἀληθείας

7. ἐργα καὶ
8. ἀρκούμεν

9. ἐπιδέχεται
10. τοῖς βυ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ ΚΑ-
ΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀ-
δελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πα-
τεῖ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τε-
τηρημένοις κλητοῖς· ελεος ὑμῖν καὶ εἰρή-
νη καὶ ἀγάπη πλῆθυσθῆν. Ἀγαπητοί,
πᾶσαν ἀποδοὺ ποιεῖμεν ἡμεῖς ὑ-
μῖν ἀπὸ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀφ' ἧς
ἔχοντες ὑμῖν, ὡς ἀκαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀταξίᾳ ἁ-
δοκίμοι, τοῖς ἀγίοις πίστι· παρεσιέδυσαν γὰρ ἡμεῖς ἀνέχοντες
πάλαι προσγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, πλὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν χάριν μεταπέντες εἰς ἀσελίαν, καὶ τὸν μόνον
δεσποτῶν Θεόν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀντιμέ-
νοι· ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἅπασι τοῦτο,
ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον ἐδύ-
μη πειράσαντας ἀπώλεσεν· ἀγγέλους τε τοῖς μὴ τηρήσαντας πλὴν
ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἶκητι εἶον, εἰς κρί-
σιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς
Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ ἀπὸ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τύ-
ποις τύπον ἐκπορεύσασαι, καὶ ἀπελθούσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέ-
ρας, παρέχοντες δείγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως
μῦθοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὴ μιάνοντες, κυριό-
τητα ὃ ἀδεοῦσι, δοξάζει βλασφημοῦσιν. ὃ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρ-
χάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο πρὸς τὸν
Μωσέως σώματος, ἐκ ἐπλήμνησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφη-
μίας, ἀλλ' ἔπεν, Ἐπιμνήσαι σοι Κύριε. Οὗτοι ὅσα μὲν ἐκ οἰ-
δασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φησικῶς ὡς τὰ ἀλογα ζῶα ἐπὶ

ἡ ἀποδοὺ.

ἡ ἀποδοὺ.

ἡ ἀποδοὺ.

ἡ ἀποδοὺ.

Γ. 1. 1.

Μοῦσῆος
ἀποδοὺ.

ἡ ἀποδοὺ.

β ⁵σαν. ἐν τοῖς τοῖς φθιόντων. Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τῇ Καὶν ἐ-
 πορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τῇ Βαλαάμ μιστοῦ ἐξέχυσαν, καὶ τῇ
 δυνάμει τῇ Κερὶ ἀπώλονται. οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγαπαῖς
 ὑμῶν, σπυλαί φες, στυγερὸν χόλον, ἀφ' ὧς ἐαυτοὺς ποιμαί-
 νοντες. ν. Φέλασιν ἀνδρῶν, ὑπὸ ἀνέμων ἀειφερόμεναι, δέν-
 δρα φθινοπορεῖν, ἀλαρτα, δις ἀποδιδόντα, ἐκελίωσέντα.
 κύνιατα ἀγρία θαλάσσης, ἑπαφείζοντα τὰς ἐαυτῶν ἀγρύ-
 νας, ἀτέρεις πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τῆς σκοτίας εἰς τὸν αἰῶνα τε-
 τήριται. περὶ φέτευσεν ἡ τῶν τοῖς ἐβδόμοις ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ,
 λέγων, Ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ἐν μυελίσιν ἀγίαις αὐτοῦ, ποιῆσαι
 κρίσιν καὶ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν,
 περὶ πάντων τῶν ἐργῶν ἀσεβείας αὐτῶν ἃν ἠσέβησαν, ἐπεὶ
 πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλσαν κατ' αὐτῶν ἀμάρτυροὶ ἀ-
 σεβεῖς. οὗτοί εἰσι γοφύσαι, μεμψίμοιροι, καὶ τὰς ὀπίσθιας
 αὐτῶν πορεύονται, ἐπεὶ τὸ σῶμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερέβη, θαυ-
 μάζοντες πρὸς ὅσα, ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δὲ ἀγαπη-
 τοὶ μνησθεὶς ῥημάτων τῶν περὶ ἀγαθῶν ὑπὸ τῶν ἀποστό-
 λων τῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐ-
 γότῳ ζήσονται ἐμπλήκται, καὶ τὰς ἐαυτῶν ὀπίσθιας
 πορεύονται τῶν ἀσεβειῶν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυ-
 χικοὶ, πνύμα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑ-
 μῶν πίστι ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνύματι ἀγίῳ προσευ-
 χόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, πρὸς δεχομένοι το
 ἔλεος τῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οἱ
 ἡμῶν ἐλεῖτε διακρινόμενοι, οἷς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τῆς πυ-
 ρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες ἐπὶ τὸν δόκον τῆς σκεπτικῆς ἐσπλωμέ-
 νον χιτῶνα. Ταῦτά δὲ διναμένην φυλάξτε αὐτοὺς ἀπὸ ὑ-
 ποκρισίας, καὶ ἡγήσασθε κατενώπιον τοῦ δόξης αὐτοῦ ἀμειψόμενοι ἐν ἀγα-
 λίστῃ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύ-
 νη, κράτος καὶ ἐξουσία, ἐν νῦν καὶ ἄς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἰούδα καθολικὴ εἶχων οἶα.

Γ. α. β.

Λ. β. γ. δ.
β. π. ε. ζ.
Λ. β. γ. δ.

Γ

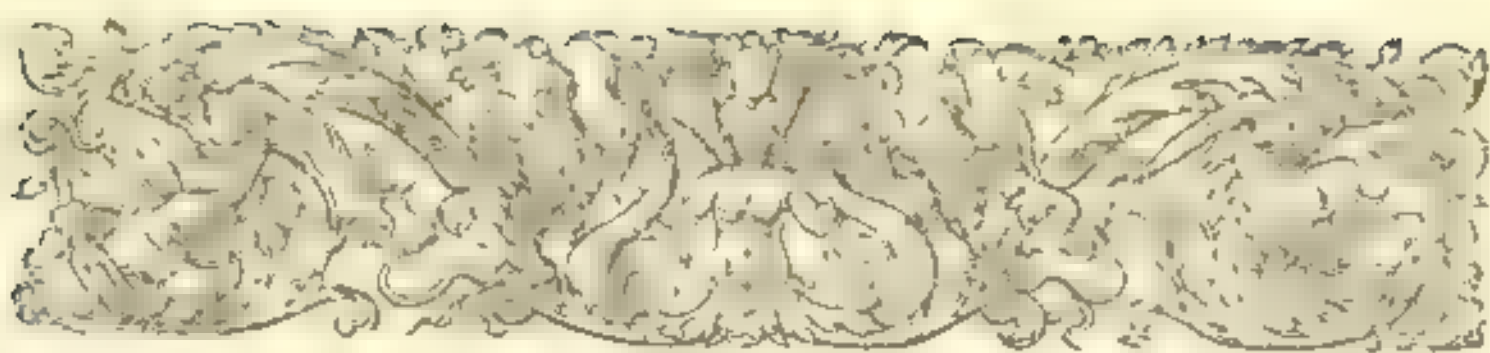
Α. τ. α. α.
Μ. α. β. γ.
Σ. α. β. γ.

Ψ. α. β. γ.

α. τ. α. α.
β. γ. δ.
β. π. ε. ζ.

Δ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι πῶς
δοῦλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γινέσθαι ἐν ταῖς κη-
ρίαις· ἐσήμανεν δὲ ποσείλας διὰ τῆς ἀγγελίης αὐ-
τοῦ πῶς δοῦλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, ὃς ἐμδρυ-
ρησε τὸν λόγον τῆς Θεοῦ, καὶ πῶς μυσ-
τεῖαι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε· μα-

καριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοῦ λόγου τῆς προ-
φητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς
ἐγγύς. Ἰωάννης πᾶσι ἐπὶ τὰ ἐκκλησίαις πᾶσι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χαίρει
ὑμῖν καὶ εἰρήνη· ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἐρχομένου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἐπὶ τὰ πνεύματα, ἃ ὄντι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ ὡροτότοκος ἐκ τῶν νεφρῶν,
καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλέων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ
λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,
καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατεὶ αὐτοῦ·
αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὁ φθαλ-
μός, καὶ οἱ ὄντες αὐτὸν ὀξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπὶ αὐτὸν πάν-
ται αἱ φυλαὲς τῆς γῆς· ναί, ἀμήν. Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρ-
χή καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ
παντοκράτωρ. Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἁδελφὸς ὑμῶν, καὶ συνκοι-
νωνός ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ὑπομονῆς Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἐρχόμενος ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὸν μάρτυράν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐρχόμενος ἐν
πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν

α. 11
ἐκ τῆς ἐκκλησίας,
καὶ εἶπεν· ναί, ναί,
καὶ ἔρχου ταχέως.

1 καὶ τὸ Θεοῦ δ.
11

2 ἀγαπήσαντι. α.

3 βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς. α. 11

4 ὁ Θεός. α. 11

5 α. 11-15
4 καὶ τὸν ἵνα. α.
11 15
6 ὁ Χριστὸς Ἰη-
σοῦς. α. 11

1 καὶ τὸ Θεοῦ δ.

2 ἀγαπήσαντι. α.

3 βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς. α. 11

4 ὁ Θεός. α. 11

5 α. 11-15
4 καὶ τὸν ἵνα. α.
11 15

6 ὁ Χριστὸς Ἰη-
σοῦς. α. 11

μεγάλυν ὡς σάλπιγξ λεγούσης, Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ Γ
 πρῶτος ἔο ἕχατος· καὶ, Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ
 πένυξον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς
 Σμύρναν, ἔο εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, ἔο εἰς Σάρδεις, καὶ
 εἰς Φιλαδέλφειαν, ἔο εἰς Λαοδίκειαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν
 πλὴν Φωνίῳ ἡπὲς ἐλάλησέ μετ' ἐμοῦ· καὶ ὅππες ἔβας εἶδον ἐ-
 π' αὐτοῦ λυγρίας χρυσᾶς, ἔο ἐν μέσῳ τῶν ἐπ' αὐτοῦ λυγριῶν ὁμοίων ὡς
 ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένῳ ποδήρη, καὶ περιζωσμένον περὶ τοῖς
 ματοῖς ζώνῳ χρυσῇ· ἐδὲ κεφαλὴ αὐτοῦ ἔο αἱ τείχες λα-
 καὶ ὡσεὶ ἔλεον λακόν, ὡς χιών· ἔο οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ
 πυρός· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιθάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ
 πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ἰδαίων πολλῶν· καὶ Δ
 ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ ἀστέρας ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐκ τοῦ σώματος
 αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὅξεια ἐκπορεύομένη· ἔο ἡ ὄψις αὐτοῦ
 ὡς ὁ ἥλιος φαίνε ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπε-
 σα περὶ τοῦ πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν αὐ-
 τοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ, λέγων μοι, Μὴ φοβοῦ· Ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶ-
 τος καὶ ὁ ἕχατος, ἔο ὁ ζῶν· καὶ ἐνθυμῶ νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμὲν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τῶν ἀδύ-
 τοῦ θανάτου. Γράψον ἂν εἶδες, ἔο ἀείσι, καὶ ἀ μύησι γίνεσθαι
 μὲν ταῦτα. Τὸ μυστήριον τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀστέρων ὧν ἔδεις ἐπὶ τῆς δε-
 ξιάς μου, ἔο τὰς ἐπ' αὐτοῦ λυγρίας τὰς χρυσᾶς. Ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀστέρες, ἀλ-
 γηοὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ λυγρίαὶ αὖ εἶδες, ἐπ' αὐτοῦ
 ἐκκλησίαι εἰσι. Β
 Τὰ ἀγγέλω τῇ Ἐφεσίνῃ ἐκκλησίᾳ
 γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοῖς ἐπ' αὐτοῦ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ
 αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπ' αὐτοῦ λυγριῶν ὧν χρυσῶν· Οἶ-
 δα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ πλὴν ὑπομονῆς σου, ἔο ὅτι
 ἐδυνάμην βαστάσαι κακοὺς, καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας ἐν ἀπο-
 σόλοις, καὶ ἐκ εἰσὶ· ἔο ὅτι αὐτοὺς ψευδεῖς, ἔο ἐβάστασας, καὶ ὑ-
 πομονῆν ἔχας, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κακοπίακας ἔο οὐ κέκμη-
 κας· ἀλλ' ἔχω κατὰ σου, ὅτι πλὴν ἀγάπην σου πλὴν περὶ τὴν ἀ-
 φῆκας· μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπλωκας, καὶ μετανοήσον, καὶ τὰ Β
 περὶ ταῦτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταῖχα, ἔο κινήσω τὴν
 λυγρίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς· ἀλλὰ τοῦτο

Ἡσυχία· β
 ἐμὴ α

οὐκ. α. α. α.

7 ὅτι ἐφί
 σπ. α. α.

8 ὅτι ὑπομονὴν
 ἔχας· καὶ ἐβάστα-
 σάς διὰ τὸ ὄνο-
 μά μου, καὶ
 οὐκ ἐκέμη-
 κας· ἀλλ' ἔχας
 α. α. α.

εχας, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαιτῶν, ἀκαζωμιστῶν. Ὁ ἔ-
χων οὖν ἀκουσάτω τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῶ νι-
κῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅστις ἐν μέ-
σῳ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας
Σμυρναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕκτος, ὅς ἐ-
γύετο νεκρὸς, καὶ ἔζησεν· Οἶδά σου τὰ ἔργα ἐπὶ θλίψιν καὶ ἔ-
πλησθειαν, (πλούσιος δὲ εἶ) καὶ πλὴν βλασφημίας τῶν λεγόντων
Ἰουδαίοις ἐπὶ ἑαυτοῖς, ἐκ εἰσίν, ἀλλὰ στυγερὰ τῆς σατανᾶ.
Μηδὲν φοβοῦ ἀπὸ τῶν μνηστῶν (ἰδοὺ μνηστὴρ βαλεῖν ὅξιν ἐμὴν ὁ
διάβολος εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμε-
ρῶν δέκα.) γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς. Ὁ ἔχων οὖν ἀκουσάτω τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. Καὶ
τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Γεργάμει ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔ-
χων πλὴν ῥομφαίας τὸ δίσκομον πλὴν ὀξείαν· Οἶδα τὰ ἔργα σου,
καὶ ποδὶ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τῆς σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνο-
μά μου, ἐκ ἡρνήσας τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς
Ἀντίπατος ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὅς ἀπεκτανέθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κα-
τοικεῖ ὁ σατανᾶς· ἀλλ' ἔχω κατὰ τὸ ὄλεθρον, ὅτι ἔχας ἐκεῖ κρα-
τουῦντας πλὴν διδαχῆν Βαλαάμ, ὅς ἐδίδασκεν ἐν τῷ Βαλακ
βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλό-
θυτα καὶ πορνεῖσαι· οὕτως ἔχας καὶ σὺ κρατουῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ
Νικολαιτῶν, ὁ μιστῶν. μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι τα-
χύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.
Ὁ ἔχων οὖν ἀκουσάτω τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ
νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μαίνα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ
δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τῇ ψῆφῳ ὄνομα κληνὸν γε-
γραμμένον, ὃ ὁ δέος ἐγνώσει μὴ ὁ λαμβάνων. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ
τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πό-
δες αὐτοῦ ὡς χαλκοβάνω· Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην
καὶ πλὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν ἐπὶ ὑπομονῇ σου, καὶ τὰ ἔργα
σου, καὶ τὰ ἔχεται πλείονα τῶν πρῶτων· ἀλλ' ἔχω κατὰ τὸ ὄ-
λεθρον, ὅτι ἔχας πλὴν γυναικᾶ Ἰεζαβὴλ πλὴν λέγουσαν ἑαυτὴν
πρῶτην·

9 οὐ τῷ πρῶ-
τῳ πρῶτον
μου. 16

α. 11
10 α. 11

11 ἐδίδαξε
ἐξ α. 11

12 Νικολαιτῶν
ὁμοίως μετὰ
νόστον αὐτῶν.

13

14

α. 11
15 ἐπὶ αὐτοῖς
γυναικῶν
16 ἐξ αὐτῶν
17 αὐτῶν
18 αὐτῶν
19 αὐτῶν
20 αὐτῶν

πρῶτην

- διώαμιν, καὶ ἐτήρησάς μου ^ϕ λόγον, καὶ ἐκ ἡρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς σὺναγωγῆς τῆς σατανᾶς τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίοις ^{εἶ}, καὶ ἐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοῖς, ἵνα ἡξώσι ἐπεσκιυήσωσιν ἐνώπιον τοῦ ποδῶν σου, ἐκ γνώσιν ὅτι ἐγὼ ἡγάπησά σε, ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ἐπαγγελίας μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τοῦ μεγάλου· ἐρχέσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι αὐτοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἰδοὺ ἐρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχας, ἵνα μηδείς λάβῃ τὸν σέφανόν σου. ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῇ ναῷ τῆς Θεοῦ μου, καὶ ἐξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ, καὶ θράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς Θεοῦ μου τῆς καμνῆς Ἱερουσαλήμ, ἥ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καμνόν. Ὁ ἔχων εἰς ἀκουσάτω τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τοῦ ἐκκλησίας Λαοδικέων θράψον. Τὰδε λέγει ὁ Ἄμυν, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τῆς Θεοῦ. Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὁ φελὸν ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός· οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μὴ γὰρ σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, ὅτι λέγεις, Ὅτι πλουσίος εἰμι καὶ πεπλάτηκα καὶ ἐδενός χρειαν ἔχω· καὶ ἐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός ἐκ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός. Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρειόιον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχυνὴ τῆς γυμνότητός σου· καὶ ὁ κολλούριον ἐλχέσον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ἵνα βλέπῃς. Ἐγὼ ὅσοις ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ζήλωσον οὖν ἐμὲ μετανόησον. ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ πύλιν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, ἐκδοίξῃ πύλιν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δεπνήσω μετ' αὐτοῦ, ἐκ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετ' ἐμοῦ παρὰ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Ὁ ἔχων εἰς ἀκουσάτω πὶ τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- στ' Μετὰ ταῦτα εἶδον, ἐκ ἰδοὺ θύρα ἰσχυρομένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ παρὰ τοῦ θύρας ἡκούσα ὡς σάλπιγξ λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα, Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γινέσθαι

7 ἢ καταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ

8 ἢ ἐκκλησίας καὶ οὐκ ἐκκλησίας. α. 16

9 κολλούριον, ἵνα ἐκδοίξῃς.

M.ii.

—

K4φ.4.Δ

M.ii.

οὔτε βλέπειν αὐτό. Καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ
 Β κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα
 Δαβὶδ, ἀνῴξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἐπὶ τῇ σφραγίδας
 αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τῶν θρόνου καὶ ὧν τεσσάρων
 ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, θρόνιον ἐστηκός ὡς ἐσφα-
 γμῆνον, ἔχον κέρατα ἐπὶ αὐτῷ καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ αὐτῷ, οἳ εἰσὶ τὰ ἐ-
 πὶ τοῦ θρόνου πνύματα τὰ ἁπείσαλμύνα· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
 Ἐξῆλθε, καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ
 τοῦ θρόνου· καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰ-
 κοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἔχοντες ἑ-
 Γ κασὸς κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων,
 αἳ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν,
 λέγοντες, Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνῴξαι τὰς σφρα-
 γίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης, ἔζηρέχσας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ
 αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἐθνείων· καὶ
 ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἱμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασι-
 λεύσουμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγελεῶν
 πολλῶν· κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ ὧν πρεσβυτέρων·
 καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ἄξιόν ἐστι τὸ
 Δ θρόνιον τὸ ἐσφαγμῆνον λαβεῖν τὴν δυνάμιν καὶ τὴν πλῆξιν καὶ σοφίαν
 καὶ ῥαυτὴν καὶ ἡμῶν καὶ δοῦναι καὶ βύλογίαν. Καὶ πᾶν κτίσμα, ὃ
 ὄντι ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τοῖς ὕδατι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπὶ
 τῆς θαλάσσης ἅ ὅντι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσάν λέγοντας,
 Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ θρόνῳ ἡ βύλογία καὶ ἡ ἡμῇ
 καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ τὰ τέσσα-
 ρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπε-
 σαν, καὶ προσεκύνησαν· ζῶντες εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 ε' Καὶ εἶδον ὅτε ἰωοῖξε τὸ θρόνιον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων,
 καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βρεν-
 τῆς, Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ κα-
 θήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ σέφανος, καὶ ὤξηλ-
 θενικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ. Καὶ ὅτε ἰωοῖξε πλεονεκτήσαν σφρα-
 γίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος, Ἔρχου καὶ βλέπε.
 Καὶ ὤξηλθεν ἄλλος ἵππος πυρρόν, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐ-

Κεφ α. Γ
α π τ β. Α

Δαυ. καλ. ζ. Γ
Κεφ ι. Δ

3 α. η. σ. α. 10

4 ἀποστολὴ
μάρ. α. 11

5 αὐτοῖς. α. 10
6 βασιλεύσου-
μεν. α. 16

7 καὶ αὐτοῖς. α. 10
8 ἐν τῇ γῇ καὶ
ἐν τοῖς ὕδατι
τοῦ ὕδατος. α. 10

8 ὅτι τῆς γῆς.
α. 16
9 αὐτοῖς. σφρα-
γίδας. α. 16

10 ἀμήν. α. 10
11 ἔλεγον τὸ
ἀμήν. α. 16, 17
12 α. 10
13 ὅτι. α. 10
14 ἵππος. α.

τῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἄλλήλοις
σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχασθαι μεγάλη. Καὶ ὅτε ἰωοῖξε
πλὴν τεύτῳ σφραγίδα, ἤκουσα τῆς τεύτου ζώου λέγοντος, Ἔρ- B
χου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μύας, καὶ ὁ καθήμενος
ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν
μέσῳ τῆς πεντάχου ζώων λέγουσαν, Χοῖνιξ σίτου δυνάεου,
καὶ τρεῖς χοῖνικες κριθῆς δυνάεου· καὶ τὸ ἔλαμον καὶ τὸ οἶνον μὴ
ἀδικήσης. Καὶ ὅτε ἰωοῖξε πλὴν σφραγίδα πλὴν τετάρτῳ, ἤ-
κουσα φωνὴν τῆς τετάρτου ζώου λέγουσαν, Ἔρχου καὶ βλέπε. B
Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ
ὄνομα αὐτοῦ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ Ἄθης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομ-
φαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῆς θηρίων τῆς γῆς. Γ
Καὶ ὅτε ἰωοῖξε πλὴν πέμπτῳ σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τῆς
θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ διὰ τὸ μάρτυράν· καὶ εἶχον καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέ-
γοντες, Ἔως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ
ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν, ἀπὸ τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς γῆς; Καὶ
ἐδόθησαν ἑκάστοις σολεῖ λαλεῖν, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀνα-
παύσωνται ἐπὶ χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ πληροῦσονται καὶ οἱ σκώ-
δουλοι αὐτῶν καὶ ὁ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνε-
σθαι ὡς καὶ αὐτοί. Καὶ εἶδον ὅτε ἰωοῖξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑκτὴν,
καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐζῆντο μύας ὡς σάκ- Δ
κος τεύχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐζῆντο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες ὡς
ἔρανος ἐπέσαν εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βάλλει τὸν ὀλίμῳ αὐ-
τῆς, καὶ ὁ μέγας ἀνέμου σφοδρῆς· καὶ ἔρανος ἀπεχωρέθη ὡς
βιβλίον· εἰλιστόμηνον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῆς τοπῶν αὐ-
τῶν ἐκινήθησαν, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ ὁ
πλοῖστοι καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ δυνάται, καὶ πᾶς δούλος καὶ πᾶς
ἐλεύθερος ἐκρύψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας
τῆς ὀρέων, καὶ λέγουσι τοῖς ὀρεσὶ καὶ ταῖς πέτραις, Πέσετε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῆς
θερόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμίου, ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη
τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ πᾶς δυνάται σαθῆναι; Καὶ μὲν ταῦτα
M.iii.

Ἡσ. α. β. γ. δ.
α. β. γ. δ.
α. β. γ. δ.

εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ὑπὲρ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ θύρου κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἀνέμος ὑπὲρ τῆς γῆς, μήτε ὑπὲρ τῆς θαλάσσης, μήτε ὑπὲρ παντὶ δένδρον.

1 ὅτι 2 α.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσασιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι πλεονάζον καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων, Μὴ ἀδικήσητε πλεονάζον, μήτε πλεονάζον θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἅχρῃς οὐ σφραγίσω μὲν τοῖς δούλοις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὑπὲρ τῶν μετώπων αὐτῶν. Ἐῆκουσα τὸν θρῆνον τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ πάσης

2 ἀνατολῆς τοῦ α. 16

3 σφραγίσω μὲν α. 16 17

Β φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Γάδ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Νεφθαλαὶμ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Μανασσὴ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Συμεὼν ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Λαβὶ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

4 Ρουβὴν α. 1 ὑπὲρ αὐτῶν, ὑπὲρ τοῖς ἄλλοις γινώσκοντες τὸ σφραγισμένον, αὐτῶν καὶ τῶν τοῖς ἀποστόλοις.

Γ Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν θρῆνισαν αὐτὸν οὐδεὶς ἠδυνάτο, ἐκ παντὸς ἐθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου, φοβεβλημένοι σολαὶς λευκαῖς, ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔκραζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τοῦ καὶ τῶν ἁγίων ὑπὲρ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ θρόνου. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου ἔκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τοῦ πνεύματος ζώοντος, ἔκτεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὑπὲρ τοῦ πνεύματος αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, λέγοντες, Ἀμὲν. ἡ δόξα καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἁγία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ ἡμῶν ἔκτεσον αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 πνεύματι α. 16 17
* Οὐκ ἔστιν ὁ α. 16

* αὐτῶν α. 16 17
7 ὁ πνεύματος α. 16 17

Δ ἀμὲν. Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ φοβεβλημένοι τὰς σολαὶς τὰς λευκαῖς, τίνας εἰσὶν, ἔκτεσον ἡλ-
δον; Καὶ εἶρηκα αὐτῷ, Κύριε σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι εἰσιν

* μοι α. 16 17

8 ἰσχυροί. 11
9 αὐτοί. α

10 ἐπ' αὐτοῖς.
α 11

11 ζῶντες. 15

1 τὸ θιῶσα
α 16

2 τῶν α 18
3 οὐρανῶν α 11

4 α 18
5 τῶν α 18
6 α 18
7 α 18
8 α 18

9 α 11

10 α 11
α 11

Οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, ἐπληροῦνται
τολας αὐτῶν, καὶ ἐλδύκαναν ὅσας αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ
ζηνίου. διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ἐλατρεῖν
αὐτῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναβὶ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος
ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσῃ ἐπ' αὐτοῖς. Οὐ πεινάσεισιν ἐπ', οὐδὲ δι-
ψήσουσιν ἐπ', οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν κρῶ-
μα· ὅτι τὸ ζηνίον τὸ δυνάμενον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ὁ-
δηγήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ὕδρας ὑδάτων· καὶ ὅσα λείψατα
εἰσὶν πᾶν δακρυόν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Ησαΐ. μ. Γ

Κεφ. κα Β
ἑσπερινῶν κα. Γ

Καὶ ὅτε ἰδὼν τὸ πᾶν σφραγίδα πᾶν ἐβδουμῶν, ἐρχέτο σιγῇ ἢ
ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώμενον· ἐβδουμῶν τοὺς ἐπὶ τὰς ἀγγέλους, οἱ ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἐσήκασιν· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας. Καὶ
ἄλλος ἀγγελὸς ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θιῶσα σήμερον· ἔχεν λιβα-
νωτὴν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ
τὰς περσευχὰς τοῦ ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θιῶσα σήμερον τὸ χρυ-
σοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Ἐβδουμῶν ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων
τῶν περσευχῶν τῶν ἁγίων, ἐκ χάρτος τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ. καὶ εἰλφεν ὁ ἀγγέλους τὸ λιβανωτὸν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ
ἐκ τοῦ πυλῶν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐβδουμῶν εἰς πᾶν γῆν· καὶ ἐρχέτο
φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀγγέ-
λους ἔχοντες τὰς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλ-
πίσωσι. Καὶ ὁ ὡσεύς ἀγγέλους ἐσάλπισε, καὶ ἐρχέτο χαλαρὰ ἐπὶ
τὸν μεμυμένον αἵματι, ἐβδουμῶν εἰς πᾶν γῆν· καὶ τὸ τρίτον
τῶν δέδρων κατεκῆν, καὶ πᾶς χέρτος χλωρὸς κατεκῆν. Καὶ
ὁ δεύτερος ἀγγέλους ἐσάλπισε, ἐως ὅρος μέγα πνεῦμα καμόμε-
νον ἐβδουμῶν εἰς πᾶν θάλασσαν· καὶ ἐρχέτο τὸ τρίτον τοῦ θαλάσ-
σης, αἵμα, καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τὰ ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχὰς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

B

Γ

Καὶ ὁ τρίτος ἀγγέλους ἐσάλπισε, ἐπέσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ
μέγας καμόμενος ὡς λαμπρὰς, καὶ ἐπέσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν πο-
ταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέ-
γεται Ἀψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀν-
θρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράτησαν. Καὶ
ὁ τέταρτος ἀγγέλους ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ

Δ

τὸ τεῖτον τῆς σελιῶν καὶ τὸ τεῖτον τῆς ἀσέρεφ, ἵνα σκοπῶν
 τὸ τεῖτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνηται τὸ τεῖτον αὐτῆς, καὶ ἡ
 νύξ ὁμοίως. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένον ἐν
 μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς
 κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σαλπικῆς τῆς
 θ' τελεῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. Καὶ ὁ πέμπτος
 ἀγγελος ἐσαλπισε, ὅτε εἶδον ἀσέρεφ ἐκ τῆς οὐραίας πεπνυμένους εἰς τὴν
 γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἡ κλεῖς τῆς φρέατος τῆς ἀβύσσου, ὅτε ἔλινον τὸ
 φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τῆς φρέατος ὡς καπνὸς
 καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοπῶν ὁ ἥλιος ὅτι ὁ ἀὴρ ἐκ τῆς καπνῶς
 τῆς φρέατος. Καὶ ἐκ τῆς καπνῶς ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς πᾶν γῆν, καὶ
 ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἐχθροὶν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·
 ὅτε ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν
 χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες
 ἐκ ἐχθροὶ πᾶν σφραγίσθαι τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·
 ὅτε ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανι-
 αῶσι μὲντας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς
 σκορπίου, ὅταν παύσῃ ἀνθρώπον. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 B ζητήσουσιν οἱ ἀνθρώποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὕρησονται αὐτόν·
 ὅτε ἐπὶ θυλήσουσιν ἀποθανῆναι, καὶ φάσεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.
 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἰτοιμασμένοις
 εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς σέφανοι ὅμοιοι
 χρυσῷ, ὅτε τὰ πόρρωτα αὐτῶν ὡς πόρρωτα ἀνθρώπων, καὶ
 εἶχον τεύχεα ὡς τεύχεα γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λε-
 ὄντων ἦσαν, ὅτε εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, ὅτε ἡ φωνὴ
 τῶν περὶ αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρε-
 χόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἐχθροὶ οὐρας ὁμοίας σκορπίοις, ὅτε κέν-
 τρον αὐτῶν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοῖς
 ἀνθρώποις μὲντας πέντε· καὶ ἐχθροὶ ἐφ' αὐτῶν βασιλεῖα
 Γ ἀγγέλου τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτοῦ Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ
 ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ
 ἐρχονται ἐπὶ δύο οὐαὶ μὲν ταῦτα. Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγελος ἐσαλ-
 πισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κερμάτων τῆς θυσια-
 σθείου τῆς χρυσῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, λέγουσαν πᾶσι ἔκτω ἀν-

Κ. Φ. Δ.
 κ. λ. α. β. γ.
 δ. ε. ζ. η. θ.

Σοφίας 19. 5

4 α. β. γ. δ.

1 κα. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

2 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

3 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

4 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
 5 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
 6 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

6 α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

ΑΠΟΚΑΛ.

185

γέλω ὅς εἶχε πλὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς
 δεξιμοὺς ὅτι τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. Καὶ ἐλύ-
 θησαν οἱ τέσσαρες ἀγγέλους οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς πλὴν ὥραν καὶ ἡ-
 μέραν καὶ μῶα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκλείνωσι τὸ τρίτον τῶν
 ἀνθρώπων· καὶ ὁ ὄρεθμος στρατομάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο
 μυριάδες· μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀεθμὸν αὐτῶν. Καὶ
 εὐπας εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθαρμούς ἐπ' αὐ-
 τῶν ἔχοντας ζωρᾶς πυρίνοις καὶ ἰακινθίνοις καὶ δαμάσκη· καὶ αἱ
 κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐ-
 τῶν ἐκπορεύετο πῦρ καὶ καπνὸς ὡς θείου. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων
 ἀπεκτάνθη τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν πυρὸς καὶ ἐκ τῶν καπνῶν
 ὡς ἐκ τῶν θείων τῶν ἐκπορευομένων ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν· αἱ γὰρ ὅσες
 οἱ αὐτοὶ ἐν τῷ σώματι αὐτῶν ἔσιν· αἱ γὰρ ἔσθ' αὐτῶν ὅμοιαι ὅ-
 φεισιν ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε
 μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ περσκιωῇσαι
 τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶσι τὰ χειρὰ καὶ τὰ δακτύλα καὶ τὰ χεῖρα καὶ τὰ χεῖρα
 καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἀ οὐτε βλέπειν δύναται οὐτε ἀκούειν
 οὐτε περπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε
 ἐκ τῶν φαρμακείων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε
 ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄν-
 γελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον
 νεφέλῃ, καὶ ἵετο ὅτι τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸ πρὸς ὤπον αὐτοῦ
 ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς σῦλοι πυρὸς, καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ
 αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον, καὶ ἔθηκε ἐπὶ πόδα αὐτοῦ τὸ
 δεξιὸν ὅτι πλὴν θαλάσσης, τὸν δὲ δῶνυμον ὅτι τῶν γῆν, καὶ
 ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὡς πρὸς λέων μυκάται· ὅτε ἔκραξεν,
 ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βροντὰς τὰς ἐαυτῶν φωνὰς· καὶ ὅτε ἐλάλησαν
 αἱ ἐπὶ τὰ βροντὰς τὰς φωνὰς ἐαυτῶν, ἔμελλον ῥά φειν· καὶ ἤ-
 κουσα φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν μοι, Ὁ σφραγιστὴν ἀ-
 ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βροντὰς, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς. Καὶ ὁ ἄγγε-
 λος ὃν εἶδον ἐστῶτα ὅτι τῆς θαλάσσης καὶ ὅτι τῆς γῆς, ἤρε πλὴν
 χειρὰ αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμωσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἐκπσε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ

Δ

Γ

Β

Γ

7 πτωμα...
 815 α...
 815 πτω...
 815 α...

815 α...
 815 πτω...
 815 α...

815 α...
 815 πτω...
 815 α...
 815 α...
 815 α...

815 α...

815 α...
 815 πτω...
 815 α...
 815 α...
 815 α...

815 α...

815 α...
 815 α...

815 α...

815 α...

γλυκὺ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὸ θαλάσσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὅτι ἔστιν ἐκ
ἐκ ἐστὶν ἐπὶ, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῆς ἐβδόμου αἰφί-
λου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ πελάγει τὸ μυστήριον τοῦ
Θεοῦ, ὡς διηγήσατο τοῖς ἐαυτῶν δούλοις τοῖς περὶ φηταῖς. Καὶ
ἡ φωνὴ ἡ αὐτῆς ἐκ τῆς οὐρανοῦ, πάλιν λαλεῖσα μετ' ἐμὲ
καὶ λέγουσα, Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ βιβλαρίδιον
ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τῆς ἐσωτὸς ὅτι τῆς θαλάσσης ἐστὶν ὁ γῆς.
Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸ ἀγγέλου, λέγων αὐτῷ, Δός μοι τὸ βιβλα-
ρίδιον. Καὶ λέγει μοι, Λάβε καὶ καταφαγε αὐτό. Ἐπειτα εἰ-
σου πλὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἐστὶν γλυκὺ ὡς μέλι. Καὶ
ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ καταφα-
γον αὐτό. Ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ, καὶ οὐτε εἶφα-
γον αὐτό, ὅτι κρῖνεν ἡ κοιλία μου. καὶ λέγει μοι, Δείξε πάλιν
περὶ φηταῖς ὅτι λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι
πολλῇς.

2:12 γ. λ.

Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥά-
βδῳ, λέγων, Ἐγράψαι καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυ-
σιστηρίον, καὶ τοὺς περὶ τῶν ὡντα ἐν αὐτῷ καὶ πλὴν αὐτῶν τῶν
ἐσωθεν τῆς ναοῦ ἐκβελέξω, καὶ μὴ αὐτῶν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη
τοῖς ἐθνεσίν. Ἐπὶ τὸν πόλιν τὴν ἁγίαν ταῖς πόλεσι μῆνας τεσσαρὰ κον-
τα δύο καὶ δώδεκα, τοὺς μὲν τῶν σιμῶν, καὶ περὶ τῶν δώδεκα τῶν
μέρας καὶ τῶν διωκιστῶν ἐξέκοντα, ἀφ' ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν
οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλπίαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
τῆς ἐσωτὸς. Ἐάν τις αὐτοῖς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ
τῆς στόματός αὐτῶν, καὶ καταφάγει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. καὶ εἰ τις
αὐτοῖς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεικνύει αὐτὸν δόκταν θύειν. οὗτοι ἐ-
ξοισίαν κλείουσι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ βρέξῃ ὕετος ἐν
ἡμέραις αὐτῶν τῆς περὶ φηταῖς, καὶ ὅσοις ἐχθροὶς ὅτι τῶν
ὕδατων, τρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα, καὶ παταξαι τὸ γλυκὺ τῆς πλη-
ρῆς, ὅσακις ἐκὼν θέλῃσαι. καὶ ὅταν τελέσωσι τὸ μέγεθος αὐ-
τῶν, τὸ θηρὶν τὸ διαβόητον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποίησεν πόλεμον μετ'
αὐτῶν, καὶ νικήσεν αὐτοὺς, καὶ δόκτανεν αὐτοὺς, καὶ τὰ πτώματα
αὐτῶν ὅτι τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥπερ καλεῖται
πνύμαπκῶς Σόδομα ἢ Αἴγυπτος, ὅπου ἐστὶν ὁ Κύριος ἡμεῶν
ἐσαυθρόθη καὶ ἐβλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν

2.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

2:12 γ. λ.

ΑΠΟΚΑΛ.

187

καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμῶν, καὶ τὰ
 πτώματα αὐτῶν ἐκ ἀφ᾽ ἑαυτῶν τεθῆναι εἰς μνήματα καὶ οἱ κα-
 τοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ διφραδίσουσιν,
 καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι ὁ δὲ οὐρανὸς ἐ-
 βασιάνισαν ἐν κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μὲν τὰς τρεῖς ἡ-
 μέρας καὶ ἡμῶν, πνύμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτοῖς,
 καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέσεν ἐπὶ
 τοῦ θεωρουῦντας αὐτοῖς. καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ
 ἔρειον ἐν τῇ νεφέλῃ. καὶ ἐδεώρην αὐτοῖς ὁ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σφισμός μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πό-
 λεως ἐπέσεν, καὶ ἀπεκτανύθησαν ἐν τῷ σφισμῷ ὀνόματα ἀνθρώ-
 πων χιλιάδες ἐπὶ αὐτῶν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐμφοβοὶ ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν
 δόξαν τῷ Θεῷ τῷ οὐρανοῦ. Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδοὺ
 ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. Καὶ ὁ ἑβδόμος ἀγγελὸς ἐσάλπι-
 σεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλας ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, Ἐ-
 γένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χρι-
 στοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ οἱ εἰ-
 κοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ὁ ἐν ὧν ὁ Θεὸς καθήμενος
 ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πόδια αὐτῶν, καὶ
 προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε
 ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι εἰ-
 ληφας πλὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, ἐβασίλευσας καὶ τὰ
 ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ νεκρῶν κρι-
 θῆναι, καὶ δοῦναι τῷ μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ
 τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ
 τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. Καὶ ἡ-
 νοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς
 διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἄστρα παρὰ τὴν φω-
 ναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σφισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

Καὶ σιμεῖν ὁ μέγας ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλη-
 μένη ἵλινον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἁσέρων δώδεκα, καὶ ἐν
 χειρὶ ἔχουσα κρᾶζει ὠδίνουσα καὶ βασανίζομένη τεκεῖν.

Γ

Δ

ιβ

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128

Καὶ ὡφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας
 πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἐπὶ ἅ τ' κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κε-
 φαλάς αὐτοῦ διαδήματα ἐπὶ ἅ, καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον
 τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὸ γέν. ὁ δὲ δρά-
 κων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναῖκος τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν
 τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς, καταφάγῃ. Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς
 Β μετὰ ποιμαίνει πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη
 τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὃς ἡ γυνὴ
 ἐφυγὼν εἰς πλὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ θρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξή-
 κοντα. Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ
 ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τὸν δράκοντα, καὶ ὁ δράκων ἐπο-
 λέμισε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· καὶ ἐκ' ἴχυσαν, οὔτε τόπος διέ-
 ρηται αὐτῶν ἐπὶ ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄ-
 φις ὁ ὀφθαλμῶν, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ σαταναῖς, ὁ πλα-
 νῶν πλὴν οἴκου μύλων ὀλίγων, ἐβλήθη εἰς τὸ γέν, ὃς οἱ ἄγγελοι αὐ-
 Γ τοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέ-
 γουσαν, Ἐν τῷ οὐρανῷ ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἡ ἐξουσία τῶν Χειρῶν αὐτοῦ,
 ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος ὧν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν
 αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός· ὃς αὐτοὶ ἐνί-
 κησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρ-
 τυρείας αὐτῶν, καὶ ἐκ ἠγάπησαν πλὴν ψυχῶν αὐτῶν ἄχρι θά-
 νάτου. διὰ τοῦτο βύβρανετε οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκη-
 νοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι πλὴν γέν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι
 κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι
 ὀλίγον καιρὸν ἔχει. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς πλὴν
 Δ γέν, ἐδίωξε πλὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν υἱὸν ἄρρενα· καὶ ἐδόθη αὐ-
 τῇ γυναῖκα δύο πτέρυγες τῆς ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πετήται εἰς
 πλὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ
 καιροὺς ὃς ἡμῶν καιροῦ, ἀπὸ πρὸς ὅπου ἔσται ὁ φεως. καὶ ἔβαλεν
 ὁ ὄφις ὀπίσω τὴν γυναῖκα, ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς πο-
 ταμὸν, ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιήσῃ· καὶ ἐβόησεν ἡ γῆ
 τῇ γυναῖκα, καὶ ἠὲ οἶξεν ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸ πο-

1 ὁ πολέμους.
 α. 11
 2 ἴχυσαν. α. 14
 4 αὐτοῦ. α. 11

5 μεγάλην ἐν
 τῷ οὐρανῷ λέ-
 γουσαν, ἀρτι. α.
 11

6 τῇ γῇ καὶ τῇ
 θαλάσσῃ. α. 14

7 ὅπου τρέφεται.
 α. 14

παμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τῆς σόματος αὐτοῦ. Καὶ ὠργίσθη
ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετ' αὐ-
λοιπῶν τῶν ἀπέρματος αὐτῆς, τῶν προγόνων τῶν ἐν τοιαύτῃ Θεῷ,
καὶ ἐχόντων πλὴν μὲν τρεῖς τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἐπέδωκεν ἐπὶ
πλὴν ἄμμεν τῇ θαλάσῃ. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσ-
σης θηρίον ἀνὰ βάσιν β, ἐχόν κεφαλὰς ἐπ' αὐτῇ καὶ κέρατα δέκα,
καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῆς δέκα διεδημιῶντα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφα-
λὰς αὐτῆς ὀνόματα βλασφημίας· καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδεν ἐν ὁ-
μοίᾳ τῶν δαλίων, καὶ ὁ πόδες αὐτοῦ ὡς ἀρκτου, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ
ὡς σῶμα λέοντος. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐ-
τοῦ καὶ τὸ θρόνον αὐτοῦ καὶ ὅμοιοις αὐτῷ. Καὶ ἔδωκεν μίαν
τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαιμένῳ εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τῆς
θανάτου αὐτοῦ ἐξεραπύθη, καὶ ἔζησαν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ὀπίσω
τῷ θηρίῳ, καὶ προσκυνοῦντες τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ὅμοιοις αὐτῷ
τῷ θηρίῳ, καὶ προσκυνοῦσαν τὸ θηρίον, λέγοντες, Τίς ὁμοίος
τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; Καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ σῶμα λαλοῦν μέγα καὶ βλασφημίας, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὅμοιοις ποιῆσαι μίαν τῶν πενταρχικῶν τῶν δυνάμεων καὶ τὸ σῶ-
μα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνι-
σάμενος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετ' αὐτῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι
αὐτοὺς· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅμοιοις ἐπὶ πᾶσι φυλῶν καὶ γλώσσων
καὶ ἔθνος, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῇ
γῆς, ὧν ἔχουσιν τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων.
καὶ ἐσφαιμένον, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. εἴ τις ἐχέει ἀκείσασθαι.
εἴ τις αἰχμαλωσίην σῶμα, εἴ τις αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν
μαχαίρᾳ ἀποκτενέει, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὡ-
ς δὲ ἡ ὑπομοχλὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον
ἀνὰ βάσιν ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια θρύνῳ, καὶ ἐλά-
λει ὡς δράκων, καὶ τὸ ὅμοιον τῶν πρὸς τοῦ θηρίου πᾶσαν ποιεῖ
ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ πλὴν γῆς καὶ τοῦ κατοικοῦντος ἐν αὐτῇ
ἵνα προσκυνοῦσιν τὸ θηρίον τὸ πρὸς τοῦ θηρίου, καὶ ἐξεραπύθη ἡ πλη-
γὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ
ποιῇ καταβάλλειν ἐκ τῆς οὐρανοῦ εἰς πλὴν γῆς, ἐνώπιον τῶν ἀν-

15

B

Κ10 x Δ
φ127 π α1 A

Γ

Γ12 δ A
μετ θ. α. ε. E

α. 11

1 οὐνοματι. α. 11

2 εὐνοματι. α. 11

3 εὐνοματι. α. 11

4 εὐνοματι. α. 11

5 εὐνοματι. α. 11

6 εὐνοματι. α. 11

7 εὐνοματι. α. 11

8 εὐνοματι. α. 11

9 εὐνοματι. α. 11

10 εὐνοματι. α. 11

11 εὐνοματι. α. 11

12 εὐνοματι. α. 11

13 εὐνοματι. α. 11

14 εὐνοματι. α. 11

15 εὐνοματι. α. 11

16 εὐνοματι. α. 11

17 εὐνοματι. α. 11

18 εὐνοματι. α. 11

19 εὐνοματι. α. 11

20 εὐνοματι. α. 11

21 εὐνοματι. α. 11

22 εὐνοματι. α. 11

23 εὐνοματι. α. 11

24 εὐνοματι. α. 11

25 εὐνοματι. α. 11

26 εὐνοματι. α. 11

27 εὐνοματι. α. 11

28 εὐνοματι. α. 11

29 εὐνοματι. α. 11

30 εὐνοματι. α. 11

31 εὐνοματι. α. 11

32 εὐνοματι. α. 11

33 εὐνοματι. α. 11

34 εὐνοματι. α. 11

35 εὐνοματι. α. 11

36 εὐνοματι. α. 11

37 εὐνοματι. α. 11

38 εὐνοματι. α. 11

39 εὐνοματι. α. 11

40 εὐνοματι. α. 11

41 εὐνοματι. α. 11

42 εὐνοματι. α. 11

43 εὐνοματι. α. 11

44 εὐνοματι. α. 11

45 εὐνοματι. α. 11

46 εὐνοματι. α. 11

47 εὐνοματι. α. 11

48 εὐνοματι. α. 11

49 εὐνοματι. α. 11

50 εὐνοματι. α. 11

51 εὐνοματι. α. 11

52 εὐνοματι. α. 11

53 εὐνοματι. α. 11

54 εὐνοματι. α. 11

55 εὐνοματι. α. 11

56 εὐνοματι. α. 11

57 εὐνοματι. α. 11

58 εὐνοματι. α. 11

59 εὐνοματι. α. 11

60 εὐνοματι. α. 11

- 16 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν ταῖς οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, αἰγγήοις ἐπὶ ἔχοντας πληγὰς ἐπὶ τὰς ἐχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελεῖτο ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιζμένην πυρὶ, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τῆς θηρείου καὶ ἐκ τῆς ἐκόντος αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτῆς, ἐκ τοῦ θρήνου τῆς ὀνόματος αὐτῆς, ἐστῶτας ἐπὶ πλὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας καὶ τὰς τῆς Θεοῦ, καὶ ἄδουσι πλὴν ὡδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ὡδὴς τῆς θηρείου, λέγοντες, Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαια καὶ ἀληθινὰ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων. Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνον ὁ ὅσιος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἡξοῦσι ἐκ προσκυνηθῶσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δεικνύοντά σου ἐφανερώθησαν. Καὶ μὲν ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδού ἡ πόλις ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς οὐρανῷ, καὶ ἔξῃ λαὸν οἱ ἐπὶ αἰγγήοις ἔχοντες τὰς ἐπὶ πληγὰς, ἐκ τῆς ναοῦ, ἐν δε-
- Δ δουλῆμοι λίνον καθαρόν καὶ λευκοῦτον, καὶ περικλυμένοι περὶ τὰς στήθας ζώνας χρυσαῖς καὶ ἐν ἐκ τῶν πεπαιγμένων ζώων ἔδωκε τοῖς ἐπὶ αἰγγήοις ἐπὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τῆς θυμῶς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δοξῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἠδυνάτο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἀλλὰ τελεωῶσιν αἱ ἐπὶ πληγὰς τῆς ἐπὶ αἰγγῶν.
- 15 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τῆς ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἐπὶ αἰγγήοις, Ὑπάγετε, καὶ ἐκχεάτε τὰς φιάλας τοῦ θυμῶς τοῦ Θεοῦ εἰς πλὴν γλῶσσαν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἔξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ πλὴν γλῶσσαν καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοῖς ἀνθρώποις τοὺς ἔχοντας τὸ χαράγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοῖς τῆς ἐκόντος αὐτῆς προσκυνοῦσας. Καὶ ὁ δεύτερος ἀγγέλους ἔξέχεε πλὴν φιάλῃ αὐτοῦ εἰς πλὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπεθάνεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἀγγέλους ἔξέχεε πλὴν φιάλῃ αὐτοῦ εἰς τοῖς ποταμοῖς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐγένετο αἷμα. καὶ ἤκουσα τοῦ αἰγγῆος τῶν ὑδάτων λέγοντος, Δίκαιος, Κύριε, εἰ, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν, καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προσφλητῶν ἔξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδω-

ἡ ἀρχὴ αὐτῆς
ἡ ἀρχὴ αὐτῆς
15 γλῶσσαν

α 15
1 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς
ταῦτα 15

11 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς

3 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς

α 11

4 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς
11 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς

11 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς

α 11

κας

κας πειν· ἀξιοι γάρ εἰσι. Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θρονοῦ λέγοντος, Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, δέχθιναι καὶ δικάσαι αἱ κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος ἀγγέλους ἔχεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· ἔδωκε αὐτῇ καυμαλίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ· καὶ ἐκαυμαλίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ μαμέζα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὅτι ἔχοντος ἔχουσαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῇ δόξαν. Καὶ ὁ πέμπτος ἀγγέλους ἔχεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θρόνου· καὶ ἐρχέτο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοπωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τὸν οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, ὅτι οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγέλους ἔχεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τοῦ μέγαν τὸν Εὐφράτην· ἔξηραν δὲ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐποιμαθῇ ἐν ὁδῷ τῶν βασιλέων τὸ δόρυ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θρόνου καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνύματα τρία ἀκάθαρτα ὁμοία βατραχοῖς· εἰσὶ γὰρ πνύματα δαιμόνων ποιῶντα σημεῖα ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοῦ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, σὺναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος. Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάρι ὁ ὀρεγνοῦν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς παρῇ, ὅτι βλέπωσι τὴν ἀχρυσίδα αὐτοῦ. Καὶ σὺνήγαγον αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλεόμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών. Καὶ ὁ ἕβδομος ἀγγέλους ἔχεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν ἀέρα· καὶ ἔξηλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα, Γέγονε. Καὶ ἐρχόντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ αστραπαὶ, καὶ σεισμός ἐρχέτο μέγας, οἷος ὅτι ἐρχέτο ἀπὸ οὐ· οἱ ἄνθρωποι ἐρχόντο ἐπὶ τῆς γῆς, τληκοῦτος σῶμα ὅς οὕτω μέγας. Καὶ ἐρχέτο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἐπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα νῆσος ἐφυγε, καὶ ὅρη οὐκ ἀνέστησαν· ἔχλαζα μεγάλη ὡς παλαιαία καταβαίνε

Γ

Δ

1 α 11
2 α 11
3 α 11

Κιφ γ. Γ
Μα' θ. κα' α
Λοκ. β. Ε

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπι τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἀν-
 θρώποι· (ὁ) Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλᾶζης, ὅτι μεγάλη ὄστιν
 ἐκ τῆς πληγῆς αὐτῆς σφόδρα. Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπὶ αὐ-
 αἰγῶν τῶν ἐχόντων τὰς ἐπὶ αὐτῶν φιάλας, ἥ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ,
 λέγων μοι, Δάδο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης,
 τῆς καθαρμύνης ἔπι τῶν ἰσδάτων τῶν πολλῶν, μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν
 (4) βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας
 αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. Καὶ ἀπῆνέ με εἰς ἔρημον ἐν
 πνύματι· καὶ εἶδον γυναικα καθαρμύνην ἔπι θηρεί (5) κόκ-
 κινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ αὐτῆς
 κέρατα δέκα· καὶ ἡ γυνὴ ἡ φειβεβλημένη πορφύρα καὶ κόκ-
 κίνῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ ἔλθω ἡμῶν καὶ μὴ γαρίταις,
 ἔχουσα χρυσοῦ ποτήριον ἐν τῇ χεὶρ αὐτῆς, γέμον βδελυ-
 γμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς, καὶ ἔπι τὸ μέτωπον
 αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ
 μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ ὧν βδελυγμάτων τῆς γῆς. Καὶ εἶδον τὴν
 γυναικα μεθύσαν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος
 τοῦ μὴ τῶν ἱεροῦ καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα.
 ἔειπέ μοι ὁ ἄγγελος, Διατί ἐθαύμασας; ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστή-
 ριον τῆς γυναικός, ἥ ἐστὶ θηρεῖς ἡ βασίζοντος αὐτῆς, ἥ ἔχο-
 ῖς τὰς ἐπὶ αὐτῆς κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. Θηρεῖον ὃ εἶδες, ἡ
 ἐστὶ, καὶ μέλει ἀναβαίνειν ἐκ τοῦ ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει·
 καὶ θαυμάσουσιν οἱ κατοικοῦντες τῆς γῆς, (ὧν ἔγραπται τὰ
 ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,) βλέ-
 ποιῶν τὸ θηρίον, ὃ, ἡ ἡ, καὶ ἐκ ἐστὶ, καὶ πέρδῃ. ὡς οὖν οἱ ἐ-
 χοντες φρίκα. Αἱ ἐπὶ αὐτῆς κεφαλὰς, ὅρῃ εἰσὶν ἐπὶ ὅπου ἡ γυνὴ καὶ ἐπὶ
 ἐπ' αὐτῆς, καὶ βασιλεῖς ἐπὶ αὐτῆς εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἰς ὄστιν, ὃ
 ἄλλος ἔπω ἦλθεν· ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτῆς δεῖ μέναι. Καὶ τὸ θη-
 ρεῖον ὃ ἡ, καὶ ἐκ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ὁδός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ αὐτῆς ὄστιν, ἥ
 ἀπώλειαν ὑπάγει. Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασι-
 λεῖς εἰσιν, οἵ πνευ βασιλείαν ἔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βα-
 σιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μὴ τῆς θηρείου. οὗτοι μίαν γυν-
 μὴν ἔχουσιν, καὶ τὸ δυνάμιν καὶ τὸ ἐξουσίαν ἐαυτῶν τῇ θηρείᾳ δια-
 δίδωσιν· οὗτοι μὴ ἔσονται πολέμοιοι, ἥ τὸ θένειν νική-

1 αὐτῶν. 11 15

1 αὐτῶν
2 πορφύρα καὶ
κόκκινον. 12
3 καὶ πορφύ-
ραν ἥ κόκκινον.
4
5 ἡ ἀκαθάρ-
τητης. 16
6 πόρνη. 17

7 ὃς ἡ τῆς θη-
ρείου. 18 19
8 καὶ πορνεύ-
ει. 19
9 ἀπὸ τῆς
10 ἀπὸ τῆς

11 ἀπὸ τῆς 16

- Φόβον ἔβασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Ἐοὶ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ,
- Δ ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει ἐκ ἐπὶ, γόμον χρυσοῦ καὶ ἄργυρου καὶ λίθου ἱμίου καὶ μδργαρείτου ἔβυσσου καὶ πορφύρας ἔσθεκοῦ καὶ κοκκίνου· ἔπαῦ ξύλον θύινον καὶ παῦ σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ παῦ σκεῦος ἐκ ξύλου ἱμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μδρμάρου, καὶ κινάμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πόρβατα καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωματίων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων· καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ
- Ε θεοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ θεοῦ, καὶ ἐκ ἐπὶ οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτά· οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πληθήσαντες ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν σήσονται διὰ τὸ φόβον ἔβασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, καὶ λέγοντες, Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ ἱμίῳ καὶ μδργαρείταις, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσούτος πλοῦτος· καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἑπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλος, καὶ ἡ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴ θάλασσαν ἐρ-
8 ὁ ὅτι ἦλθ
πλοίων πληρῶν,
καὶ α 11
- Ζ γάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἔσταν, καὶ ἐκραζον ὀρθόντες τὸν καπνὸν τῆς πυρρῆς αὐτῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἔβαλον χροῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες, Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν ἣ ἐπλούτησεν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς ἱμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὸ οὐρανέ, καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ ῥοφῆται, ὅτι ἐκρίνεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἰς ἀγγελὸς ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὀρ-
- Η μήματι βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐπὶ φωνῇ κιθαρῶδων καὶ μοισικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπικῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν τοῖς ἐπὶ καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τοῖς ἐπὶ καὶ φωνῇ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν τοῖς ἐπὶ· καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φαιῇ ἐν σοὶ ἐπὶ· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἐπὶ ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς

γῆς, ὅτι ἐν τῇ Φαρυακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἵ λαοὶ τῶν περὶ τῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μὲν ταῦτα ἤκουσα ἰθὺς

α. α. ε.
β. β. β. β.
γ. γ. γ. γ.
δ. δ. δ. δ.
ε. ε. ε. ε.

Φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλου ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες, Ἀλληλούια· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἡμεῖς καὶ ἡ δούλας Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἠλθὼν καὶ δίκασαι καὶ κρίσεις αὐτῶν, ὅτι
ἐκρίνε τίς πόρνη τίς μεγάλη, ἵπς ἐφ' ἡμεῖς γὰρ ἐν τῇ
πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ὅτι δίκασε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς γῆ-
ρος αὐτῆς. Καὶ δεύτερον εἶρηκαν, Ἀλληλούια. Καὶ ὁ καπιὸς αὐτῶν
διὰ βλάβην εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἐπεὶ οἱ πρεσβύτεροι οἱ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἃ περιέκυον τῷ Θεῷ
τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες, Ἀμὲν· ὁ ἀλληλούια. Καὶ
φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ὅτι ἤλθε, λέγουσα, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμεῖς,
πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ
οἱ μεγάλοι. Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φων-

α. α.
β. β. β. β.
γ. γ. γ. γ.
δ. δ. δ. δ.
ε. ε. ε. ε.

ὴν ὁδῶν πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγον- B
τας, Ἀλληλούια, ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεός· ὁ παντοκρά-
τωρ. καὶ ὡς φωνὴν ἃ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶκεν τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι
ἠλθεν ὁ γάμος τῶν ἁγίων καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶν ἡτοιμασεν ἑαυτήν. Καὶ
ἑδόθη αὐτῇ ἡα παρὰ τὸν Θεὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ λαοῦ αὐτοῦ
τὸ ἅγιον βύσιον τῶν δούλων κατὰ ὅτι τῶν ἀγίων. Καὶ λέγει μοι,
Γράψον, Μανάρει οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τῶν ἁγίων κα-
κληθῆναι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθεῖς εἰσι τῶν Θεῶν.
Καὶ ἐπεὶ τὸν ἑαυτοῦ περὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν περιέκυον αὐτῶν καὶ
λέγει μοι, Ὅρα μή σιωδούλῳ σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν
ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν ἁγίων τοῦ Ἰσού. τῷ Θεῷ περιέκυον· ἵνα γὰρ
ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς τὸ πνεῦμα τῆς περὶ τῆς αἰωνίου. Καὶ εἶδον
τὸν ἁγίον ἀνεωρμένον καὶ ἰδοὺ ἵπτω θύλῳκος, καὶ ὁ καθήμενος
ἐπ' αὐτὸν καλεῖται τὸν πρὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
κρίνει καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πρὸς, καὶ ἐπὶ
τῷ κεφαλῇ αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχον ὄνομα γεγραμ-
μένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός· καὶ ὁ καθήμενος ἡμεῖς ἡμεῖς
βεβαυμένον αἷματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ λόγος τῶν
Θεῶν· ἃ τὰ ἁγία ἡμεῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἡμεῖς αὐτῶν ἐφ'

Ματθ. 23. Α
Λουκ. 14. Δ

1. 14. κβ. Β

Ησού. 27. Α

ὁ ὄνομα τοῦ
γεγραμμένου,
α. α.

α. α.

44. 5 Γ

Κεφ. ιζ Δ
α π μ γ Γ

ἵπποις λαοῖς, ἐνδεδεδυμένοι βύσσιν (P) λακόν κ' καθαρόν. καὶ
ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν ἐκπορεύεται ῥομφαία * ὁξεία, ἵνα ἐν αὐ-
τῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη * κ' αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδη-
ρᾷ * καὶ αὐτὸς πατεῖ πλὴν λίαν τῶ οἴνου τοῦ θυμοῦ (C) τ' ὁρ-
γῆς τῶ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος * καὶ ἔχῃ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον κ' ἐπὶ
τῷ μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον, * Βασιλεὺς βασιλέων
κ' Κύριος κυρίων. Καὶ εἶδον ἓνα ἀγγελὸν ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ·
Δ καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις πῶς πετω-
μήσοις ἐν μεσοβρανθήματι, * Δεῦτε κ' σὺν ἄγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον
τῶ μεγάλου Θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, (C) σάρκας
χιλιάρχων, κ' σάρκας ἰσχυρῶν, (C) σάρκας ἵππων κ' τ' καθήμε-
νων ἐπ' αὐτῶν, κ' σάρκας πάντων, ἐλεύθερων (C) δούλων, κ' μι-
κρῶν (C) μεγάλων. Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, κ' τοὺς βασιλεῖς τ' ὁργῆς,
καὶ τὰ θηρία αὐτῶν σὺν τῇ πόλει αὐτῶν πόλεμον μτ' (C)
καθημέριον ἐπὶ τῷ ἵππῳ κ' μτ' τοῦ θηρίου αὐτοῦ. κ' ἐ-
πάσθη τὸ θηρίον, κ' μτ' τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας
τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτῶν, ἐν οἷς ἐπλάυνσε τοὺς λαβόντας τὸ χά-
ραγμα τῶ θηρίου, κ' τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. ζῶν-
τες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς πλὴν λίαν πυρὸς τ' καίοντος ἐν
τῷ θαλάμῳ. κ' (C) λοιποὶ ἀπεκτανθήσονται ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῶ καθε-
μέριου ἐπὶ τῷ ἵππῳ, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. κ'
πάντα τὰ ὀρνεα ἐχορτάσονται ἐκ τῆς σαρκῶν αὐτῶν.

κ Καὶ εἶδον ἀγγελὸν καταβαίνοντα ἐκ τῶ οὐρανοῦ, ἔχοντα πλὴν
κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, (C) ἄλισιν μεγάλῃ ἐπὶ πλὴν χεῖρα αὐτοῦ.
(C) ἐκράτησε (C) δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβο-
λος καὶ σατανᾶς * κ' ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐ-
τὸν εἰς πλὴν ἀβύσσου, (C) ἐκλείσειν αὐτὸν, κ' ἐσφραγίσεν ἐπάνω
αὐτοῦ, ἵνα μὴ πληρώσῃ τὰ ἔθνη ἐπ' ἄχρη τελευτῇ τὰ χίλια ἔτη
κ' μτ' ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. Καὶ εἶδον θρό-
νοις, (C) ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, κ' κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς. (C) τὰς ψυ-
χὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μάρτυρίαν Ἰησοῦ κ' διὰ τὸ λό-
γον τοῦ Θεοῦ, (C) οἱ πνεῖς οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τὴν εἰκό-
να αὐτοῦ, (C) ἐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν,
B (C) ἐπὶ πλὴν χεῖρα αὐτῶν. κ' ἔζησαν, (C) ἐβασίλευσαν μτ' Χει-

* οἱ ὀρνεοὶ α. 11

* α. 11

4 δ ἐπὶ τοῖς αἰ-
χμήτοι. 11
5 π' μεγαλὴ α

* ὁ μὲν αὐτοῦ.
"

* οὗτος ὁ θηρίον.
α. 11

* ὁ πλατὺς ὁ
καὶ οὐρανὸς ὁ
ἀπὸ α. 11
11 δ' αὐτοῦ 15
2 καὶ α. 11

3 ε' γ' α

σοὺ τὰ χίλια ἔτη. Θ' δὲ λοιποὶ τ' νεκρῶν ἐκ 'ἀνέζησαν' ἕως τε-
 λεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ δυνάμις ἡ παρ' αὐτοῦ. μακάριος καὶ
 ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ διαστάσει τῇ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτων ὁ θά-
 νατος ὁ δεύτερος ἐκ ἐξ' ἐξοισίαν, ἀλλ' ἐσονται ἱερεῖς τῶ Θεοῦ,
 καὶ ὁ Χριστός, ὁ βασιλεύσας μετ' αὐτῶν χίλια ἔτη. καὶ ὅταν
 τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σάτανας ἐκ τῆς φυλακῆς
 αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται πλανᾶσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσασι ζω-
 νίαις τῆς γῆς, (τὴν Γῶγ καὶ τὴν Μαγῶγ, σίωα, γαργεὺν αὐπιεὶ εἰς
 πόλειον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ αἷμος τῆς θαλάσσης. Καὶ ἀνέ-
 βησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸ Ἰερουσαλὴμ
 τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡραπιδεύου καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς· καὶ ὁ διάβολος ὁ
 πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου, ὅ-
 που τὸ θοῦρον καὶ ὁ ψαλδο παροφῆτης, ὁ βασανισθὲν περὶ ἡ-
 μέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ εἶδον θρό-
 νον λευκὸν μέγαν καὶ τὸ καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ παρ' οὐ-
 ρου ἐφυετο ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τὸ πᾶν οὐχ ἔβλεπεν αὐτοῖς· καὶ
 εἶδον τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 καὶ βιβλία ἐκλήθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἐκλήθη, ὅστις τὸ
 ζῶντος, καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βι-
 βλίοις, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ
 νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς·
 καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄ-
 δης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (οὗτος ὅστις ὁ δευτε-
 ρος θάνατος.) καὶ εἶπεν οὐχ ἔβλεπεν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γε-
 γραμμένον, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· (ὁ γὰρ παρ' οὐ-
 ρανὸς καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ γῆ ἡ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ θάλασσα ἐκ ἐστὶν ἐπὶ. Καὶ
 ἔγωγε Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν κα-
 ταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένην ὡς νύμ-
 φην κεκοσμημένην τῷ ἄνδρι αὐτῆς· καὶ ἠκούσα φωνῆς με-
 γάλους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετ' αὐ-
 θροῦ, καὶ σκηνώσεται μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἐσονται, καὶ
 αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐσται μετ' αὐτοῦ Θεὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἑξαλείψας ὁ Θεός

N.ii.i.

ε' γ' α

Γ

Δ

κα

Ἡσυχία καὶ
 ὁ Θεὸς
 ὁ πᾶς ὁ Θεός

Κεφ' Α
 καὶ ὁ Θεός

τοὺς τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ ἡμίῳ κεκοσμημένοι. ὁ δε- **Z**
 μῆτις Θ ὁ πρῶτος, ἰάσσις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος,
 χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος· ὁ πέμπτος, σαρδόνιξ· ὁ ἕ-
 κτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὀγδός, βήρυλλος· ὁ
 ἑνάτος, τοπάζιον Ψ · ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑά-
 κινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος. καὶ οἱ δώδεκα πυλώνες, δώ-
 δεκα μάρμαρα εἶται, διὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἡὲν ἕξ ἐνὸς μάρ-
 μαριτου. καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρόν, ὡς ὕα-
 λος· διαφανής· καὶ ναὸν ἐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός
 ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ὅστις, καὶ τὸ θρόνον Ψ . Καὶ ἡ πόλις οὐ **H**
 χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
 γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώπισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ θρό-
 νον· καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων· ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περι-
 πατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι· πλὴν δόξαν καὶ
 πλὴν ἡμῶν αὐτῶν εἰς αὐτήν· (καὶ οἱ πυλώνες αὐτῆς οὐ μὴ κλει-
 σθῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ ἐκεῖ ἐστὶ ἐκεῖ.) καὶ οἱ οἱ πλὴν δόξαν καὶ
 τὸ ἡμῶν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν· καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν
 πᾶν· κοινὸν καὶ κοινὸν βδέλυγμα καὶ ψεύδος, εἰ μὴ οἱ γε-
 γραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ θρόνου.

Καὶ ἔδωκέ μοι καθαρόν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπερὸν **κεβ**
 ὡς κρύσταλλον, ἐκ περὶ ὁμοῦ Ψ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸ
 θρόνου. ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τῶν ποταμῶν ἐνὶ ὁδοῦ
 καὶ ἐν τεύχεσιν ἔξυλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, καὶ μίαν
 ἑκάστην ἀποδίδου Ψ καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τῶν ἔξυ-
 λου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. καὶ πᾶν· κατανάσκει· ἐκεῖ ἐστὶ
 ἔπ· καὶ ὁ θρόνος Θ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θρόνου ἐν αὐτῇ ἐστὶ· καὶ οἱ
 δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ, καὶ ὁψονται τὸ πρόσωπον αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἵπτι τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νύξ ἐκεῖ
 ἐστὶ ἐκεῖ, καὶ χρείαν ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύ-
 ρις Θ ὁ Θεός φωτίζει αὐτοὺς καὶ βασιλεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶ- **B**
 νας τῶν αἰώνων. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πρὸς καὶ ἀ-
 ληθινοί. καὶ Κύρις Θ ὁ Θεός τῶν ἀγγέλων· περὶ φησὶν ἀπέ-
 σειλε Ψ ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὅτι δεῖ γνέ-
 σθαι ἐν ταύτῃ· ἰδοὺ ἐρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς

7 διαφανής α.
16

α. 16
8 διαφανής α.
α. 16
9 αὐτῶν 16

9 κοινόν α. 16

10 ἐν τεύχεσιν 16

2 κατανάσκει α.
11

3 φωτίζει α. 16

4 περιμαίων
17 α. 16

5 καὶ 16

Ησαιν ξ. Δ

Ησαιν ξ. Δ

Ησαιν ξ. Γ

Ησαιν ξ. Δ

λόγοις τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου. Καὶ ἐγὼ Ἰωάν-
νης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἐβλέψα,
ἐπετα πρὸςκυῖσαι ἐμὰ πρὸςθεν τῇ ποδῶν τῶ ἀγγέλου τοῦ δε-

κε 19 B

Γ γὰ μοι, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
τούτου, ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγὺς ἐστίν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἐπὶ, καὶ ὁ ῥυ-
πῶν ῥυπωσάτω ἐπὶ· καὶ ὁ δίκαιος δικαιωθήτω ἐπὶ, καὶ ὁ ἅγιος
ἁγιασθήτω ἐπὶ. καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁμιθεὶς μου μετ' ἐ-
μοῦ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ
τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. μακάριοι οἱ
ποιούντες τὰς ἐντολάς αὐτῆς, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ
ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν· ἐξω-
δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ
εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. Ἐγὼ Ἰησοῦς
ἔπεμψα τὸν ἀγγέλόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐκ-

κε 20 B.
κε 21 B.
κε 22 B.
κε 23 B.
κε 24 B.

Δ κλισίης. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ
λαμπρὸς καὶ ὁ ῥέφινος· καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν,
Ἔλθε. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθε. καὶ ὁ διψῶν ἔλθετω, καὶ
ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. Σιμωμεντα-
μας δὲ παντὶ ἀκούοντι τῶν λόγων τῆς προφητείας τῆς βιβλίου
τούτου, ἵνα πρὸς ἐπιπλήρωσιν ταῦτα, ἐπιπλήσῃ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐ-
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἵνα πρὸς ἀ-
φαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἵνα ἀφαιρή-
σῃ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως
τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρ-
τυρῶν ταῦτα. ναὶ ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν, ναὶ ἔρχου

κε 25 A

Κύριε Ἰησοῦ· ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ'
πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

5 οὐκ ἔστιν,
6 οὐκ ἔστιν,
7 οὐκ ἔστιν,
8 οὐκ ἔστιν,
9 οὐκ ἔστιν,
10 οὐκ ἔστιν,
11 οὐκ ἔστιν,
12 οὐκ ἔστιν,
13 οὐκ ἔστιν,
14 οὐκ ἔστιν,
15 οὐκ ἔστιν.

α.

7 οὐκ ἔστιν,
8 οὐκ ἔστιν,
9 οὐκ ἔστιν,
10 οὐκ ἔστιν,
11 οὐκ ἔστιν,
12 οὐκ ἔστιν,
13 οὐκ ἔστιν,
14 οὐκ ἔστιν,
15 οὐκ ἔστιν.

16 οὐκ ἔστιν,
17 οὐκ ἔστιν.

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΟΥΤΩ ΔΙΟΡΘΩΣΘΗ.

ΕΥΑΓΓ.

σελίδι	είχον	
32	ώρας	Ἰησοῦ, κατ' ἰδίαν εἶπον,
44	μὲν	ἡμεῖς
57	Τὰδε ἐν τῷ	τέλει τῆς σελίδος γράψον, Τὸ καὶ Ματθαῖον ἀναγέλιον ἐ- γράφη ἐν τῇσι βίβλιν, κεφαλαίοις τῆς.
78	βοήθησον	αὐτῷ, Εἰ
127	ἐπὶ	οἶκον, πίνω.
131	ἐ	ἰσχυρῶς
156	μόνα·	ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν,
196	μοι	ἔχετε.
205	Τοις τε καὶ Ἰωαννῶν	ἀναγελίου εἰχον ἐν τοῖς ἡμετέροις οἷς ἀπο- μνημονεύουσιν.
214	καταμύτος	ἰαθέντος

ΕΠΙΣΤ.

18	τῆς ἐν Κείχρεαῖς ἐκκλησίας	πράττει ἐπ' αὐτῇ, Εν εἰχον ἀκ.

EXCVDEBAT ROBERTVS STEPHA-
NVS TYPOGRAPHVS REGIVS
LVTETIAE PARISIORVM,
ANNO M. D. L.
XVII. CAL.
IVL.

Map. 15. I

TABLE 1

πγ

~ 2.2.2. n. 8

σαι δὲ τὸ ἔμνημεϊον, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἐνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἡ δὲ ἡ Μαλδαλιῶν Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μα-
 ρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς
 ἀποστόλους ταῦτα καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ
 ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσταντο αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἐδρα-
 μῆν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ ὁρακύνφας βλέπει τὰ ὀδόντια κείμενα
 μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ
 ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορθόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην
 ἀπέχουσαν σαδίοις ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἥ ὄνομα Ἐμμα-
 οὺς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλου πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβε-
 βηκότων τούτων. Καὶ ἐρχέτο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοῖς καὶ συζητεῖν, καὶ
 αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπίστας σὺν ἐπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ-
 τῶν ἐκράτουοντο ἵνα μὴ ἐπιγινῶσι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς,
 Τίνες ὧς λόγοι οὗτοι, οἵς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περὶ πα-
 τοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθεοποιῖ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ὃν ὄνομα Κλεόπας,
 εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐ-
 γνως τὰ γεγονότα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ταῦτα περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐ-
 γχετο ἀνὴρ πρὸς φήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ
 Θεοῦ καὶ πάντων τοῦ λαοῦ ὅπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐξαύρασαν αὐτόν. ἡ-
 μεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ μέλλων λυτῶσθαι τὸν Ἰσ-
 ραὴλ. ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τελεῖται ταῦτα ἡμέραν ἀγὰρ σή-
 μερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐρχέτο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες ἕναι ἐξ ἡμῶν
 ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὗρεσαι
 τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὅτι αἰσάν ἀγγέλων ἐωρακέναι,
 οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν ἡμεῖς τὸ σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνη-
 μεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθῶς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶ-
 δον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδύνοι τῇ
 καρδίᾳ ἵνα πιστεύειν ἐπιπάσιν οἷς ἐλάλησεν οἱ περὶ φηται· οὐχὶ
 ταῦτα ἐδὲ παθεῖν τὸ Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δόξαν αὐτοῦ; Καὶ
 ἀρχάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν περὶ φηται, διηρ-
 μηνύονεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ
 ἠγγίασεν εἰς πλὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς ἐπεσε ποιεῖν το-

πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες, Μεί-
νον μὲν ἡμεῖς ὅτι πρὸς ἐσπέραν ὅστις, ἔκλεικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ
εἰσῆλθε ἔμειναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθεῖναι E
αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν (κ) ἄρτον διελόγησε, καὶ κλάσας ἐ-
πέδιδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διελούχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέ-
γνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον
πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν κακομήνη ἦν ἐν ἡμῖν,
ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διελούχθη ἡμῖν τὰς γραφάς;
Καὶ ὁμολογούμενοι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔκ-
κτον σὺνθηροισμένοις (δ) ἑνδεκά καὶ (δ) σὺν αὐτοῖς, λέγοντας,
ὅτι ἡγέρθη ὁ Κύριος ὁντως, ἔκφθην Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξη-
γούμενοι τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει (δ) ἄρ-
του. Ταῦτα ὅτι αὐτῶν λαλουμένων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ
αὐτῶν, ἔκλεγε αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες ὅτι ἔμφοβοι
ἡρόδοτοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί τετα- Z
ραγμένοι ἐστέ, καὶ διαπύλαι νομοὶ διαβάλλουσιν ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ (δ) πόδας μου, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμι. ἥλαφῆσατέ με ἔκιδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα ἔσται
ἐκ ἐχθρῶν, καθὼς ἐμεῖς θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδραξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ (δ) πόδας. Ἐπὶ ὅτι ἀπιστούτων αὐτῶν δότο
τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμάζοντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐχέτε τι βεβήσιμον
ἐνθάδε; (δ) ὅτι ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπίθ' μέρος, καὶ δότο μνησ-
τίου κηρίου. καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε ὅτι αὐ-
τοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ ὧν σὺν ὑμῖν,
ὅτι δεῖ πληροθεῖναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
σέως ἔκπροφήταις καὶ ψαλμοῖς πρὸς ἐμὸν. Τὸ δὲ διελούξεν αὐ-
τῶν τὸν νοῦν, ἔκσυνιέναι τὰς γραφάς, ἔκ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἔγω H
γέγραπται, ἔκ οὕτως ἔδωκεν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθεῖν ὑπὲρ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ με-
τανοίας καὶ ἀφέναι ἁμάρτιων εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον
δὸτο Ἱερουσαλὴμ. ὑμεῖς δὲ ἐστέ μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
δὸτοςέλλω πρὸς ἐπαγγελίαν ἔκπαύσεως μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς ὅτι κα-
θίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἔως οὗ ἐνδύσηθε διώαμιν ἐξ
ἐχθρῶν. Ἐξήγαγε ὅτι αὐτοῖς ἔξω ἔως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπαύρας

Ματ. ιγ. Γ
ἰω. π. Ε

Πραξ. γ. Γ

Ψαλ. μ. Β

Πραξ. α. Α
ἰω. ιι. Δ

Κιρ.β.Α

Κιρ.α.Α.
καθ.δ.Α.
ματ.γ.Γ.
μδρ.α.Β
λκκ.γ.Γ
ιω.α.Δ

Γ

Δ

πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σιθύντα ἔειπόν τε αὐτῷ,
 Ἀπόστολον εἰς Ἰόππῳ ἀνδρας, ἔμετάπεμψαι Σίμωνα ^(Ν)
 ὁπικαλούμενον Γέζον, ὃς λαλήσῃ ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς
 σωθήσῃ σὺ ἔκ πατρὸς οἴκος σου. Ἐν τῷ Ταρξάδαί με λαλεῖν, ἐ-
 πέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοῖς, ὥς περ καὶ ἐφ' ἱμαῖς ἐν
 ὁρχῇ. Ἐμνήσθη δὲ τὸ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγε, Ἰωάννης
 μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 Εἰ οὐκ ἔτι ἴσῃ δωρεάν ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεός, ὡς ἔκ ἡμῶν πσεύ-
 σασιν ὅτι τὸ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ πρὸς ἡμῶν διωα-
 τὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἠσύχασαν, καὶ ἐδό-
 ξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες, Ἄρα καὶ τοῖς ἐθνεσιν ὁ Θεός τιμὴν
 μετένοισαν ἐδωκεν εἰς ζωὴν. Οἱ μὲν οὐκ διασπαρέντες ὑπὸ
 τῇ θλίψεως τῆς χειρομύτης ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθον ἕως Φοινί-
 κης ἔκ Κυπρου καὶ Ἀνποχείας, μηδεὶς λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ
 μὴ μόνον Ἰουδαίοις. ἦσαν δὲ ἕντες ἐξ αὐτῶν ἀνδρες Κύπριοι καὶ
 Κυρηνάιοι, οἵ πινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς
 τοὺς Ἑλλήνιστας, διαγελίζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. καὶ ἡ
 χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν. ^{*}πολὺς τε ἀριθμὸς πσεύσας ἐπέσρε-
 ψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλη-
 σίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πρὸς αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνά-
 βαν διελθεῖν ἕως Ἀνποχείας. ὃς ᾤρα τὸν ὁμῶν ^Θ καὶ ἰδὼν τὴν
 χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ᾤρεκάλει πάντας τῇ προθείᾳ τῆς
 καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ δυνάμις ἀγαθῆς, καὶ πλή-
 ρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. ἔκ προτετέθη ὄχλος ἰκανὸς
 τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι
 Σαῦλον, καὶ εὗρών αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο
 δὲ αὐτοῖς ἐν αὐτὸν ὅλον σὺναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδά-
 ξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίσαι τε πρὸς τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοῖς
 μαθηταῖς Χριστιανοῖς. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀ-
 πό Ἱεροσολύμων προσφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἰς
 ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος, λιμὸν
 μέγαν μὴν ἐσεῖν ἐφ' ὅλῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὅλῳ ὅσῃς καὶ ἐ-
 γένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς κύπο-
 ρεῖτό τις, ὤρεσαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κα-

11.

* τὸ καὶ διὰ τὴν
ἀντιόχειαν πνεῦμα
ἁγίου. β.α.

* πρὸς ἰσχυρὰν
πίστιν. α.α.

12

τοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποσείλαντες
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβᾳ καὶ Σαύλ.

κατ' ἐκείνον ὃ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς
χειρας κακῶσαι Ἰννας τῇ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· ἀνείλε ὁ Ἰάκω-
βον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ, καὶ ἰδὼν ὅτι ὄρετόν ἐστι
τοῖς Ἰουδαίοις, προσέειπε συλλαβεῖν καὶ Γέζον (ἦσαν ὅτι ἡμέ-
ραι τῇ ἀλύμων) ὃν καὶ πάσας ἔειπε εἰς φυλακὴν, ὥστε
τέσσαρες τεσσαρτίους στραιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμηνος
μὲν τὸ πάχος ἀνιστασθῆναι αὐτὸν πρὸ λαοῦ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐπι-
ρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ ὅτι κυρίου ἐκλενῆς γινόμενῃ ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε ὁ ἐμύνην αὐτὸν
παραχρῆν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ κυρὸς Πέτρος κοιμώμενος
μεταξὺ δύο στραιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖ, φύλακές τε
πρὸς τῆς θύρας ἐπύρου πρὸ φυλακῆς· ἔτι δὲ ἄγγελος Κυρίου
ἐπέστη, καὶ φῶς ἐλαμψεν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. πατάξας δὲ πρὸ
πλευρᾶν τοῦ Γέζου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ
ἔξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῆς χειρὸς· εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτὸν, Περὶζώσῃ, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε ὁ
οὕτως, καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλὼν τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθη-
μοι. Καὶ ἔξελθὼν ἠκολούθη αὐτῷ, καὶ ἐκ ἡδὴ ὅτι δληθῆς ὅτι τὸ γι-
νόμηνον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει ὁ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες
ὁ πρὸς τὴν φυλακὴν καὶ δευτέρα, ἦλθον ἐπὶ πρὸ πύλινον τὸ
σιδηρᾶν, πρὸ φέρσαντες τὸ πῶλον, ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐ-
τοῖς· καὶ ἔξελθόντες πρὸς ἡλθον ῥύμιν μίαν, ἔτι δὲ ἄγγελος ἀπέστη
ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γινόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε,
Νυνὼ οἶδα δληθῆς ὅτι ἔξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ
ἔξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς πρὸς δοκίας ἔ-
λασεν τῇ Ἰουδαίᾳ. Σιωπῶν τε ἦλθεν ἐπὶ πρὸ οἰκίαν Μαρίας
τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπὶ πρὸ καλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ
ἀνηθοισμένοι καὶ προσευχόμενοι. κρούσαντες ὁ τῷ Πέτρου τὴν
θύραν τῆς πύλωνος, πρὸς ἡλθε παιδίσκη ὑπακούσαι, ὀνόματι
Ρόδη, καὶ ἐπὶ γνοῦσα τὸ φωνῆναι τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἐκ
ἠνοίξε τὴν πύλωνα, εἰσδραμνοῦσα ὁ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέ-
τρον πρὸ τοῦ πύλωνος· οἱ ὁ πρὸς αὐτὴν εἶπον, Μαίνῃ. Ἡ δὲ

1. πρὸς τὸν
2.

* καὶ ἐκ τῆς
ἐκ τῆς
καὶ. Α.

* ἀδελφῶν. α.

2. μάρτυρ. α.

B

Γ